

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחָל

חלק סד

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל
הנובע מקור חכמה יסדתם, ענינים נוראים
ונפלאים, עצות יקרות, התחזקות והתעוררות
להתקרב אל השם יתברך בכל דרגה ודרגה מכל
מקום שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל-פי דברי תלמידו, מורנו הגאון
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
ניצני הקודש הוצאה לאור
יבנאל ת.ד. 599
טלפקס: 151-774-419-808
דואר אלקטרוני: nizaniakodes@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות
"ניצני הקודש הוצאה לאור" - חנות

054-2287882

בני ברק - 052-7138892

הרצליה - 052-2491719

פְּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כֶּמֶה פְּעָמִים בְּכִמָּה מִהַדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחִזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֹהִים, וְכָל חֵיוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וַיִּמָּה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֵלֹהִים, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֵךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכֶּמֶה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכֶּמֶה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵן מִכַּתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהַדְּוֹר וְהִלְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְמַצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמַדְבֵּר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כָּרֶךְ סֹד,
וּמִקְוִים לְהוֹצִיא אֶחָרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֹדֵר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלַבְנוּ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְזָה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזֵהר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֵךְ בִּירוּת, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִלָּא לְעֻלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לִינוּ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִתָּה
אֱלֻקִּים זְוֹלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֵלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן
וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבואר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לה על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל בשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול היס, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או

סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמשגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים ולרַבּוֹת מְחַבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ', ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכַלִּית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכֵּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבְטָעוּתוֹ וְכוּ', וכמה ספרים ותחבולות אין מספר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בְּנוֹ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנּוֹה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעַמֻּק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעֵת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרִזֵּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים. דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפואות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כִּף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כִּף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה ויקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשק, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בִּנְחָל כָּרֶךְ סד

י"ג פב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר קדושים, כ"ח ניסן ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך עם הפסוק להדפסה.

מה אמר לך! אין עוד דבר יותר חשוב בדבר רבנו ז"ל כמו
לנדב על הדפסת ספריו הקדושים, כי העבודה הזו — להדפיס
ולהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, היא צריכה להיות אצלנו קדש
הקדושים, ומהר"נ"ת ז"ל הניח לנו צנא, שהעבדא שלנו צריכה
להיות "יפוצו מעינותיך חוצה", וגם רבנו ז"ל הזהירנו מאד, שנגלה
ונפרסם אותו בכל העולם, ואמר פעם (שיחות-הר"ן, סימן רט), שכל
התורות והשיחות שלו אינן בשבילנו לחוד, כי אם "את אשר ישנו
פה ואשר איננו פה" (דברים כט, יד) [ועין ברש"י, שפרש: "ואשר
איננו פה", ואף עם דורות העתידים לבוא].

ורמז לנו בדבריו, להודיע לדורות הבאים את כל מעשי השם
הגדול שעשה עמנו. ופעם אחת אמר בפרוש: גם לבניכם תודיעו
את כל התורות והשיחות הנפלאות והנוראות והמעשיות וכיוצא

בָּהֶם, אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ וְאָמַר אָז אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בְּהַתְּלֵהבוֹת גְּדוּלָה כְּגַחְלֵי אֵשׁ (דְּבָרִים ד, ט): "וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד וְלְבַנֵי בְנֵי־דָ". (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֵייעָרַע קִינְדַּעַר זָאֵלֵט אִיר מוֹדִיעַ זֵיין וואס דָּא הָאט זײַ גִּיטָאן). וְאָמַר בְּרַתָּת וּבְזִיעַ וּבְהַתְּלֵהבוֹת נוֹרָאָה: "וְהוֹדַעְתֶּם לְבַנְיָד וְלְבַנֵי בְנֵי־דָ". וְאָמַר: דַּע וְהֶאֱמַן, אִם אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶחָד מִן הַרְפֶּשׁ, גַּם מִי שְׂיִתְאַחַז בּוֹ יוֹצִיאוּ אוֹתוֹ גַּם־כֵּן.

וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַעֲבָדָא שְׁלָנוּ רַק לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאֵף בְּרָיָה שְׂבַעֲוֹלָם, וְאֵף שְׂאֲנֵי מְקַבֵּל בֵּין כָּף אֶת כָּל הַחֲצִים וְכוּ', שְׂטוּעָנִים כָּל מִינֵי טְעָנוֹת שֶׁל הֶבֶל, שְׁלֹא צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּרַחוּבוֹת וּבְשׂוֹנְקִים, בְּבִתֵּי כְּנַסְיוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, בִּישִׁיבוֹת וּבַכּוֹלָלִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מָה לִּי וְלָהֶם, אֲנִי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי מְשִׁימָה, שְׁכָל זְמַן שְׂאֲנֵי אַחֲיָה, אֲמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְהַדְּפִיס וְלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל קְצוּוֹי תִּבְל, וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לְסַמְ"ךְ־מ"ם שׁוּם דְּבָר, וְאֵף שֶׁהוּא שׁוֹנָא מְאֹד אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כְּבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְכִמוֹ שְׂאָמַר פְּעַם הָרַב הַחֲסִיד ר' יִשְׂרָאֵל קֶאֱרֻדוֹנְגֶּר ז"ל: "עֲכָשׁוּ שֶׁהַנַּחַל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה כְּבָר נִמְצָא בְּעוֹלָם וְהַכְרִיז לְכֻלָּם, אֲשֶׁר אֵינן שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, הַסַּמְ"ךְ־מ"ם יְכוֹל לְקַפֵּץ מִן הַשָּׁמַיִם לְאָרֶץ, וּמִן הָאָרֶץ לְשָׁמַיִם, וּכְבָר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, הוּא כְּבָר לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר לְהַעֲלִים וְלְהַסְתִּיר וְלְכַסּוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל".

וְלִכֵּן לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי אֶת הַמְּשִׁימָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, לְהַדְּפִיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלְהַפִּיץ בְּכָל קְצוּוֹי תִּבְל, וְאֵינִי מִתְּפַעֵל מִהַכְּלָבִים הַנוֹבְחִים עָלַי, וּכְפִתְגָם הָעוֹלָם: "הַרְפַּכֶּת נוֹסַעַת, וְהַכְּלָבִים נוֹבְחִים".

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְרִים, אֲשֶׁר בְּשַׁעָה שֶׁהַדְּפִיס מוֹהֲרֵנִת ז"ל חָלַק מֵהַ"לְקוּטִי־תַפְלוֹת", כִּי הַ"לְקוּטִי־תַפְלוֹת" הָרֵאשׁוֹן הָיָה כְּרֻךְ קֶטָן, וּמְסֻרוֹ אוֹתוֹ הַמְּתַנַּגְדִּים הַרְשָׁעִים לְמַלְכוּת, וְאִז הָיָה אֲסוּר לְהַדְּפִיס סִפֵּר בְּלִי בְּקֶרֶת וְצִנּוּזוֹרָה, וְהוֹדִיעֵנו לוֹ, שֶׁמְחַר יְבוֹאוּ וַיִּחְפְּשׁוּ בְּבִיתוֹ (אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ כָּלֵל זֶה בְּעֲצָמוֹ הָיָה גַם גְּדוּל, כִּי עַל־פִּירֵי־בָאוּ

פּתאם, בלי הודעה מראש, ופה הודיעו לו שמתר גבואו). ולא היה יודע מה לעשות, כי להוציא את זה מהבית לא היה יכול, כי עמדו המתנגדים בחוץ לראות אם הוא מבריח את הספרים, ומרתף לא היה לו, לזאת נפלה בדעתו המצאה, שדחף את כל הספרים אל הקיר וסדרם סמוך לקיר, ואחר-כך לקח גירות וכסה עם זה את הספרים, ומרח על זה סיד ומלט, באפן שיהיה נראה כמו קיר, ומחמת שהיה עדין לח, הצרכו לבשל בכלים מים חמים, שיצאו מזה אדים ליבשם, וכך עבדו על זה הוא ואשתו והילדים כל הלילה ליבש את הסיד והמלט, באפן שלא יהיה נפר, שזהו קיר חדש, ולמחרת כשבאה הבקרת, חפשו בכל מקום, וטחו עיניהם מראות מה שסמוך לקיר, כי היה נראה כקיר, כי כסה את הספרים עם גירות, ועל זה שם סיד ומלט, והלכו להם הבקרת. והמתנגדים חרקו שניהם על כך מאוד, כי לא ידעו מה עשה מוהרנ"ת ז"ל, כי הם חשבו שעכשו בודאי יתפסו אותו עם ה"לקוטי-תפלות", וכך עבר הכל בשלום.

עכשו תתאר לעצמך אל אילו צרות היה יכול לפל אם היו תופסים אותו עם הספרים שהדפיס וכו', ואי אפשר לתאר באיזו מסירות נפש עבדו כל הלילה כדי להעלים את הספרים מעיני הבקרת, כי היה עלול לשבת על כך בבית-סתר, כי אז היה אסור להדפיס ספר בלי צנזורה, וכל-כך סבל, ועם כל זאת לא עצר מלהדפיס עוד.

וכן בשעה שהדפיס את ה"לקוטי-עצות", ופחדו מהמתנגדים, ואת ה"לקוטי-עצות" הדפיסו חוץ לרוסיה, והביאו את זה בשקים של קמח, באפן שהמלכות לא תדע שמכניסים ספרים, עם כל זאת היה מוהרנ"ת ז"ל חזק בדעתו להדפיס ולהמשיך להדפיס.

מכל זה ראה והתבונן מה עבר על מוהרנ"ת ז"ל, ואף-על-פי-כן לא עצר בעדו מלהדפיס, כמו-כן לקחתי את ההתחזקות הזו ממוהרנ"ת ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא עזרני עד עכשו שלא התחרטתי, וברוך השם, הדפסתי, ואני מדפיס ועוד אדפיס, בעזרתו

יתברך, את כל ספרי רבנו ז"ל ולחדש בהם, ולהורידם עד שאפלו הרחוקים ברחוב גס-פן יבינו השגות אלקותו יתברך שמו, כי כך רצה רבנו ז"ל, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שצריכים מלמד טוב להוריד השגות אלקות מעילא לעלול, משכל עליון לשכל תחתון; אשרי מי שיעזר לי להדפיס ולהפיץ את ספרי רבנו ז"ל וספרי תלמידיו הקדושים, וכן כל הספרים החדשים, שזכני הקדוש-ברוך-הוא לחדש בדברי רבנו ז"ל.

ודע לך, שמלבד הדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל, שהקפיד על זה מאד מוהר"ן ז"ל, שנמסר את נפשנו להפיץ את מעינותיו של רבנו ז"ל חוצה, יש עוד ענין חשוב בחסידות ברסלב, והוא הברית התיכון והיסודות בחסידות ברסלב, והוא ענין תפלה והתבודדות, ושיתה בינו לבין קונו, שאדם ירגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלו, ולספר לו יתברך כל מה שצריך בתמימות ובפשטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובלי זה לא יכולים להקרא חסיד ברסלב בשום פנים ואופן, כי סוד של רבנו ז"ל הוא סוד התפלה, וכבר אמר פעם (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צג) לענין המחלקת שהיו חולקים עליו. כי אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): על הפסוק (תהלים יב, ט): "כרם זלת לבגי אדם", 'אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובגיי-אדם מזלזלין בהם, ומאי ניהו? תפלה'. על-פן מחמת שכל עסקו הוא תפלה, כי בענין תפלה היה מרבה לדבר עם אנשיו, והזהירם מאד להרבות בתפלה והתבודדות ושיתה בינו לבין קונו, כמבאר בספרי הקדושים, ויותר מזה הרבה לדבר עמנו וחזק אותנו בהתחזקות בלי שעור, להרבות בתפלה והתבודדות. על-פן בגי אדם מזלזלין בו ומבזין אותו וחולקין עליו, כי כל עסקו הוא תפלה, שהם דברים העומדים ברומו של עולם, ובגי אדם מזלזלין בהם.

אנשי שלומנו מספרים, אשר בתחילת התקרבותו של מוהר"ן ז"ל לרבנו ז"ל, שלח אותו רבנו ז"ל אל הרב הקדוש רבי אהרן הרב מברסלב זי"ע, באמרו: לך וראה מה שלום אהרל'ע שלי, גיי זעה וואס מאכט מיין אהרל'ע, כשנכנס אליו מוהר"ן ז"ל, מצא

אותו יושב בדבקות עם פניו אל הקיר ובוכה מאד, ומתבודד עמו
 יתברך, וחכה זמן מה, והרב הקדוש רבי אהרן לא הבחין בו מרב
 דבקותו, וחזר מוהרנ"ת ז"ל אל רבנו ז"ל, וספר לו את אשר ראה
 וכו', ענה ואמר רבנו ז"ל: זאת רציתי שתראה, דאס האב איך
 גיוואלט זאלסט זעהן, הינו שרבנו ז"ל רצה להכניס במוהרנ"ת ז"ל
 תשיקה עצומה בענין התבודדות, לגלות לו איך צריכה להיות
 התבודדות, והיה מוהרנ"ת ז"ל רגיל לומר ולספר את המראה הזה
 לפני תלמידיו שנים רבות, שזה מה שנאמר בשבח הפהן גדול ביום
 הפורים "כיושב בסתר לחלות פני מלך מראה כהן", הינו כשהפהן
 גדול נכנס לפני ולפנים לקים עבודתו, ואז בודאי היתה אימה ויראה
 על פניו ובושה גדולה סבבה אותו, כי הלא הוא עומד לפני ולפנים,
 ומחלה פני מלכו של עולם, כך צריך האדם להתבודד עמו יתברך
 תמיד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ומקים את זאת, ואז טוב
 לו כל הימים.

אחי, אחי! אל תטעה את עצמך, אלא בכל יום יום צא להפיץ
 את ספרי רבנו ז"ל בכל שכבות העם, וכן תתבודד הרבה עמו
 יתברך, ואז תרגיש טעם אחר בהתקרבות אל רבנו ז"ל.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג פג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, גר להצדיק נחל נובע
 מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... גרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הטשעק, ופה תקבלוהו בתורה,
 וכנראה שהבנק לא רוצים להחליפו פאן.

אני מקווה להיות בארצנו הקדושה בשבת קדש פרשת בהר

וּפְרִשֶׁת בְּחֻקְתִּי, וְאַשְׁבוֹת בְּיַבְנָאֵל, וּמֵאֵד רְצוֹנֵי שְׁתַּתְּאָרַח אֶצְלֵי
בְּשֶׁבֶת.

רְאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִשָּׂאֵר אֶצְלֵי רַבְּנוּ ז"ל,
כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֲרַבְּעַט מַעֲשִׂים (עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת), לְעַקֵּר אֶת
הָאָדָם מִרַבְּנוּ ז"ל, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים, שְׁלֹא יִתְרַחַק
מִרַבְּנוּ ז"ל, וְכִידוּעַ שְׁפַעַם אַחַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אֵיךְ
הָאֵב אֵיךְ אֲרִיין גְּעַכְאָפֵט אֹוֶן זֶאק (תְּפַסְתִּי אֶתְכֶם בַּשֶּׁק), עָנָה וְאָמַר
מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לְרַבְּנוּ ז"ל: רַבִּי, פֶּאֲרַבִּינֵט (רַבִּי, תִּקְשְׁרוּ אֶת הַשֶּׁק),
כְּאוֹמֵר שְׁלֹא יוּכַל לְבָרַח. עָמַד וּרְאֵה וְהִשְׁתוֹמֵם! מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל,
שְׁמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁוֹ הַכִּי גְדוֹלָה, עִם כָּל
זֹאת בִּקְשׂ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִקְשֹׁר אֶת הַשֶּׁק, שְׁלֹא יוּכַל לְבָרַח, כִּי
הַבְּעַל-דָּבָר עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם, שְׁיִבְרַחוּ מִרַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי, וְתַתְּאָרַח אֶצְלֵי
בְּשֶׁבֶתוֹת הַנִּל, וְתַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁלֹא תִכְרַח מִרַבְּנוּ ז"ל,
וְכֵן תַּתְּפַלֵּל הַרְבֵּה, שְׁלֹא תִטְעֶה אֶת עַצְמְךָ (בְּעֵהָט זַייעַר אֶסְאָךְ
זֶאלֶסֶט זֵיךְ נִישֶׁט לְאִזִּין נֶארַעַן וְאֶרוּם דְּעַר בְּעַל-דָּבָר נֶארֶט זַייעַר
אָפּ אֵיטְלִיכֶען מַעֲנֻטֶשׁ).

זְכֹר כַּמָּה מַסִּירוֹת נַפְשׁוֹ כְּכֹר מְסַרְתָּ בְּעִבּוּרָנוּ, וְלְבַסוּף אַתָּה בּוֹרַח
וּמִתְרַחֵק?! חֲזוּר בָּךְ, חֲזוּר בָּךְ, קְעַר זֵיךְ צוֹרִיק, קְעַר זֵיךְ צוֹרִיק וְעוֹט
דֵּיךְ תְּמִיד גּוֹט זַיין.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג פד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע את הבשורות משמחות, שאתה משמש בבית מדרשנו, אשר בודאי בזכות זה תזכה לדברים נוראים ונפלאים. ומספרים, אשר אביו של רש"י הקדוש, היה מנקה תמיד את בית-המדרש, ולפני הארון-קדש טאטא עם זקנו וכו', ועל-ידי-זה זכה שיצא ממנו בן קדוש ונורא כזה, שהאיר את כל העולם כלו, עד שרבנו ז"ל התבטא פעם ואמר, אשר רש"י הקדוש הוא אחיה של התורה, כי כל תינוקות של בית רבן וכל ישראל, כלם לומדים את התורה שבכתב ושבעל-פה עם פרוש רש"י (עין שיחות-הר"ן, סימן רכג), וכן במה שאתה עוסק במקנה, זכותך גדולה מאד, כי אתה מזכה את הרבים, וגדל זכות הרבים כבר ידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות, פרק ה'): כל המזכה את הרבים — אין חטא בא על ידו; ומספרים על אחד מאנשי שלומנו, שהיה בלן במקנה, ושמעו פעם איך שהתבודד באמצע עשית מקנה חדשה, ואמר: "רבנו של עולם, עשה שכל מי שיטבל במקנה זה, יהיה לו הרהור תשובה"; והאריך בתפלות על זה, והיו בני-אדם הטובלים במקנה מתפעלים למה כשטובלים במקנה זו מרגישים טעם אחר וכו', והתעוררות אחרת וכו', והכל היה בזכות תפלת הבלן.

ראה לחזק את עצמך בסדר הדרך הלמודי, ללמד בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג פה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו נגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע, איך שאתה

מחזק את עצמך לילך בדרכי רבנו ז"ל, העקר ראה לא לבלבל את עצמך מאחרים, ומה אתה צריך לחשב מה שאחרים אומרים ומגיבים עליך, אתה ראה להדביק את עצמך רק אליו יתברך, ואל תסתכל על שום בריה שבעולם.

ואודות שאתה עוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל — אין למעלה מזה, כי כשמזכרים את עם ישראל עם אמונה, כדאי לירד עוד פעם בזה העולם, כל-כך גדולה זכות הרבים. ובזהר הקדוש (נשא קכח.) מפליגים מאד במאן דאחיד בנדיה דחייבא וכו', וזה מאד חשוב למעלה כשזוכים להאיר אמונה קדושה בבר ישראל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל עליך, שתצליח לצאת מעל הגלות שלך, ותזכה לישב בבית-המדרש, ולעסוק בתורה ובתפלה כל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג פו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי איך את משתדלת שיהיה שלום בין נשות אנשי שלומנו, ואתם מתפללים לשלומי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שהתפלות שתקבלנה לרחמים ולרצון, ואזכה כבר להוציא מהכח אל הפעל לבנות את הבית-המדרש הגדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי, שתזכי את ובעלך להגיע אל ציון רבנו ז"ל, ולפעל שם מה שאתם

אֲשֶׁר י"ג פז בנחל יט

צְרִיכִים לַפֶּעַל. וְהַעֲקֹר שֶׁבַעֲלָךְ יִזְכֶּה לְהִשְׁתַּחֲרַר מֵעַל זָרִים, וַיִּכְנַס
בְּעַל תּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְרוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִצְטַעַרְתִּי בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁגָּרְמוּ לָךְ וְלִילְדֶיךָ.

רְאֵה תִכְףּ־וּמִיד לְהוֹצִיא אֶת יְלָדֶיךָ מִשָּׁם, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד
לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחֲנוּף יְלָדָיו, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה, חֲנוּף הַיְלָדִים
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְצְרִיכִים לְהַכְנִיסָם בִּישִׁיבָה כְּזוֹ שֶׁהֵם מְצַלִּיחִים, אֲבָל
אִם יֵשׁ יִשִּׁיבָה שֶׁמִּתְעַרְבֶת בְּפּוֹלִיטִיקָה, וּמוֹצִיאִים אֶת כַּעֲסָם עַל
הַיְלָדִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֵׁיֵשׁ לָהֶם רְשָׁעוֹת וְאִכְזָרִיוֹת כְּזוֹ לְחַרְף וּלְבִזּוֹת
אֶת הַיְלָדִים בְּרַבִּים, הֲרֵי הֵם רְשָׁעִים אַרְוִרִים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ,
וְצְרִיכִים לְבָרַח מִישִׁיבָה כְּזוֹ.

הַעֲקֹר לְהִסְתַּפֵּל עַל הַצֹּלְחַת הַיְלָדִים הַיֵּכָן הֵם מְצַלִּיחִים בְּלִמּוּד,
וּבְחֲנוּף אֲסוּר לְהִסְתַּפֵּל בְּהַבְלֵי הַבָּלִים — אִיזוֹ חֲסִידוֹת וְכוּ', אִיזוֹ
שִׁטָּה וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֵבֵל וְרַעוֹת רוּחַ, צְרִיכִים לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל טוֹבַת
הַיְלָדִים הַיֵּכָן שֶׁמִּלְמָדִים אוֹתָם יִרְאֵת שָׁמַיִם, דֶּרֶךְ אֲרָץ, וַיִּצְלִיחוּ
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲנִי הַפְּרָתִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיוּ לוֹ
עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְלֹא רָצָה לְהַכְנִיסָם לְשׁוֹם יִשִּׁיבָה לְלַמֵּד, כִּי שׁוֹם
יִשִּׁיבָה לֹא הִיְתָה בְּרוּחַ חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְעַל־כֵּן הִסְתּוֹבְבוּ בְּרַחוּב
וְכוּ', וְלֹא לְמַדּוֹ בְּשׁוֹם יִשִּׁיבָה, וְלִבְסוּף לֹא זָכָה לְרֹאוֹת מֵאֶף אֶחָד

מילדיו נחת, כי אף אחד לא היה שומר שבת, רחמנא לצלן, וכל זה בא משטות דעתו.

ועל-כן בחנוף הילדים לא צריכים להסתכל אם הוא תלמוד תורה של ברסלב או לא, ואף שאחרים אומרים אחרת — הכל פוליטיקה של הכל ורעות רוח, והראיה, כי הרי בשביל החטא הגדול שאתה באת אלי לשבת, בישו וחרפו ברבים את ילדיך, עכשו אשאל אותך — האם זה נקרא תלמוד תורה של חסידי ברסלב?! האם זה חנוף יהודי?! האם זה היה רצון רבנו ז"ל?! אלא הוי שפחה פי תירש את גברתה וכו', והמשפיל בעת ההיא ידם וכו', ועוד יבוא היום שיתגלה קלונם ברבים.

נא ונא ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ואל תסתכל על שום ברנה שבעולם, רק תמשיך לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות גמורה, באשר קבלנו מרבנו ז"ל, ולא אהב את כל בר ישראל, ואל תצטער שאתה צריך להוציא את הילדים מהתלמוד תורה, כי אם בישו וחרפו את ילדיך, אין שם לא "תורה" ולא "תמימות", אלא רשעות בתוך רשעות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מתפלל ומבקש בעדך, שתזכה לפרנסה בשפע, ולהתעלות בעבודת השם יתברך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ותזכה להתמיד בתורה הקדושה על-פי סדר-דברי-הלמוד של רבנו ז"ל.

אני מקנה להקדוש-ברוך הוא להיות בארצנו הקדושה שתי שבתות: פרשת בהר ופרשת בחקתי, ומאד רציתי שתשבות עמנו ביבנאל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ג פח — י"ג פט בִּנְחָל כּא
י"ג פח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

גַּם בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת תִּבְקָשִׁי מֵאֵת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא כָּל מֵה
שְׂאֵת צְרִיכָה, וּבִפְרָט עַל בְּנִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת
הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מִפְּלֵת, סִימָן ב'): סְגֹלָה לְמִפְּלֵת
נְפִלִים, שְׂתִשָּׂא אֶצְלָה מִגֵּנֹט, גַּם תִּשָּׂא אֶצְלָה חֲתִיכַת עֵץ מִקְּבֵר
הַצַּדִּיק, גַּם יִתֵּן צְדָקָה, עֵינֵי שָׁם; כְּשֶׁתִּהְיֶי בְּטַבְרִיָּה, טוֹב לְקַחַת
חֲתִיכַת עֵץ מֵעַל קְבֵר רַב אֲמִי וְרַב אֲסִי, וְהוּא בְּכֹלֵל עֵץ שֶׁעַל קְבֵר
הַצַּדִּיק.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ עִם הַיְלָדִים, וְתִרְוּ רַב גַּחַת
מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג פט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל
לְהַתְּפַלֵּל עָרֵב וּבִקֹּר בְּמַגֵּן.

רַבְּנוּ וְי"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן י'): עַל-יְדֵי שְׁמִיחַת יוֹם
טוֹב וְעַל-יְדֵי הַנְּחִיחַת תְּפִלִּין כְּרְאוּי, תֵּלֵד אֶשְׁתּוּ בְּנִים זָכָרִים, עֵינֵי שָׁם.
וְאָמַר (שָׁם כב): מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִי לּוֹ בְּנִים? יַפְזֵר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים,
וַיִּשְׂמַח אֶת אֶשְׁתּוֹ לִפְנֵי תִשְׁמִישׁ, עֵינֵי שָׁם.

רַאה לְקַיִם אֶת כָּל זֹאת וְאָז תִּצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְתַבְרָךְ, יוֹם תִּמְיָשִׁי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטַעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה עַל
מַה שְּׁקוֹרָה לְאִמְךָ.

רְאוּ לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שָׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְאָכַל רַק מְאֻכָּלוֹת כְּשֵׁרִים, כִּי רַב הַחֲלָאִים רָעִים
שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, הֵן מִחֲמַת שְׁמִפְטָם עֲצָמוֹ בְּבֶשֶׂר פְּגוּלִים, רַחֲמָנָא
לְצַלָּן.

רַאה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי הַתְּפִלִּין מְמַשִּׁיכִים חַיִּים לְאָדָם
(מְנַחֵחַת מַד.).

רְאוּ לְשָׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאָז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמָר עֲלֵיכֶם, וְכָל הַבְּרָכוֹת
בְּאוֹת עַל הָאָדָם בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אֲשֶׁר י"ג צא — י"ג צב בַּנְחַל כג
שְׁאֲנֵי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם, וְנִזְכָּה לְשִׁמְעַ
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה שְׂאֵשׁתְּךָ תְּדַלֵּיק שְׁבָעָה גְרוֹת, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֶן
זֵית, וְלַהֲתַפְּלֵל בְּעֵת הַדְּלָקָת הַגְרוֹת עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים וְעַל פְּרִנְסָה
וְעַל בְּרִיאוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֵשָׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָת הַגְרוֹת, מְאֹד
מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

רְאֵה לְשֹׁמֵר שִׁבְתָּ כְּהַלְכָתָהּ, וְלְשֹׁמֵחַ כָּל הַשִּׁבְתָּ, וְלַהֲשִׁימֵר מְאֹד
לֹא לָרִיב עִם אִשְׁתְּךָ כָּלֵל, וּבַפֶּרֶט בְּשִׁבְת־קִדְשׁ, וּבִזְכוּת שְׁמִיחַת
שִׁבְת־קִדְשׁ, תִּמְשָׁךְ עֲלֶיךָ הַשְּׁפָעָה מְרֻבָּה עַל כָּל הַשָּׁבוּעַ, וְתִהְיֶה לְךָ
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לִבְרִיאוֹת.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לַהֲשִׁימֵדֵל לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם בְּעֵלְךָ, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי

מֵאֲמָצִים, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם רִיב וּמַחְלָקֶת בֵּינֵיכֶם, וְאִז תָּבוֹא הַהֲצִלָּחָה בְּבֵיתְכֶם. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעִלָּה; וּכְשֶׁאֵת תְּכַבְּדִי וְתִשְׁמַחִי אֶת בְּעַלְךָ, בְּעַלְךָ יִכְבֵּד וְיִשְׂמַח אוֹתָךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִי לָכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה, וְתִזְכּוּ לַגְּדֹל אֶת הַיְלָדִים בְּנִגְלָה, וְיִהְיוּ הַבְּרִיאוֹת וְהַשִּׁפְעַת בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִחוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּעֵין יַעֲקֹב, וְתִהְיֶה חֲזֹק בְּזֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְכֵן תֹּאמַר בְּכֹל יוֹם הָעֹשֶׂה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים שְׁגִלָּה רַבָּנוּ וְ"ל, שְׁהֵם: ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, וְכֵן תִּתֵּן בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְאִז תִּרְאֶה שְׁנוֹי בְּכֹל עֲנִיָּיִךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלֵ בְּיָאוֹשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְתִדַּע כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וּבְנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְאִם תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי בְּמֵרוֹן, וְאֶצְל הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס בְּטַבְּרִיָּה, וְתִתְפַּלֵּל שֵׁם הַרְבֵּה, וְתִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ וְכֹל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה בְּנַחֵל י"ג צד אֲשֶׁר
י"ג צד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט גִּיסָן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ, שְׂאֲתָהּ
מִקְרֵב אֵל רַבְּנוּ ז"ל וּמִחֲזִיק מַעֲמָד.

כָּבֵד יְדוּעַ לָנוּ, שְׂרַבְנוּ ז"ל (עֵינֵי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רלה) מְאֵד מְאֵד
הַקְפִּיד עַל עֲנִינֵי דִקְדוּקָה, לֹא לְדַקְדָּק עַל עֲצָמוֹ כַּל-כָּף, צְרִיכִים תָּמִיד
לְהִסְתַּכֵּל עַל רַחֲמֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר "רַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו"
(תְּהִלִּים קמה, ט), וְהִנֵּה הָעֶבֶר אֵינִי, כְּשֶׁאֲדָם מְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, חֵס
וְשְׁלוֹם, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲרֻכִין טו:), שְׂלִמְד תּוֹרָה, כִּי זֶה
הַתְקוּן שֶׁל לְשׁוֹן-הָרַע, וְכֵן כָּל דְּבַר שֶׁאֲדָם נִכְשָׁל כְּמוֹ כַּעַס, אָמַר
הָאֲרִיז"ל (שַׁעַר רֵיח־הַקֹּדֶשׁ, תְּקוּן יג), שְׂתַקְוֵנוּ — שְׂיִטְבַּל בְּמִקְוֵה, וַיְכּוֹן
שֵׁם קנ"א, שֶׁהוּא: אֶל"ף, ה"ה, יו"ד, ה"ה. וְכֵן הַמְלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ
בְּרַבִּים, יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ — לְכַבֵּד אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
וְכוּ'.

הַכֹּל — שְׂאִין שׁוֹם יֵאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ שֶׁאֲדָם חָטָא
בְּמֵה שְׂחָטָא, וְעֶבֶר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית-דִין, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל
הַכֹּל מוֹעִילָה תְּשׁוּבָה (יְרוּשְׁלָמִי פֶּאֶה, דף ה.), כִּי אֵינִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
חֲפִץ לְחַיֵּב אֶת בְּרִיּוֹתָיו (תְּנַחֲוּמָא וַיֵּרָא ח'), וְעַד יוֹם מוֹתוֹ יִחַכֶּה לוֹ, אִם
יָשׁוּב — מִיָּד יִקְבְּלוּ. וְאוֹתָהּ תּוֹרָה שֶׁאֲמָרָה שֶׁאֲסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוֹם
אֲסוּר וְעֶבְרָה וְכוּ', אוֹתָהּ תּוֹרָה אֲמָרָה, שֶׁאִם כָּבֵד עֲבַר אִיזוֹ עֶבְרָה,
חֵס וְשְׁלוֹם — יַעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה. וְעַל-כֵּן אֵל תְּבַלְבַּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוֹם
דְּבַר, אֶלָּא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה.

אוֹדוֹת שֶׁאֲלַתָּךְ בְּעֲנִינֵי הַתְּבוּדָה, טוֹב לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְבַקֵּשׁ
עַל-פִּי סֵדֶר הָא"ב, וְאִזּוּ יִהְיוּ לוֹ הַרְבֵּה דְבוּרִים, כִּי עוֹנוֹנוֹתָיו שֶׁל
הָאֲדָם חֲקוּקִין עַל עֲצָמוֹתָיו, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ד'); וְעַקֵּר הָעוֹנוֹת, שְׂמַמְשִׁיךְ אֶת הָאוֹתִיּוֹת בְּתוֹךְ
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', וְלָכֵן כְּשֶׁבָּא לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ

כו אֲשֶׁר י"ג צה — י"ג צו בנחל

לְבַקֵּשׁ עַל־פִּי סֵדֶר א"ב, כְּגוֹן: אֲמוֹנָה, אֲמֶת, אֲכִילָה, אִוְרְחִים, וְכוּ' וְכוּ', בְּרִית, בְּיוֹשָׁה, בְּשִׁחוּן, וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן יִהְיֶה לוֹ מֵה לְדַבֵּר וּלְבַקֵּשׁ כָּל הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם יַעֲשֶׂה תְּפִלוֹת חֲדָשׁוֹת.

אֲנִי מְקַוֶּה לְשָׁבוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׁתֵּי שָׁבוֹת: פְּרִשְׁת בְּהַר וּפְרִשְׁת בְּחֻקְתִּי, וּמְאֹד רְצִיתִי לְהִתְרְאוֹת אִתְּךָ פְּנִים אֶל פְּנִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל הַצְּלָחָתְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְכָל מֵה שְׁתִּהְיֶה יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה — תַּצְּלִיחַ יוֹתֵר.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְעֵסֵק בְּהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֻקָּה חוּצָה, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ

לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קְלָה, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב. וְתִדַּע שֶׁאֵין לָךְ עוֹד תְּקוּן בְּתַקְוֵנִי הַבְּרִית כְּמוֹ מִי שֶׁזֹּכֶה לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, כִּי כִּנְגֵד שְׁפָגַם וְשָׁפַף זָרְעוֹ לְבִטְלָה — יַעֲסֵק בַּהֲפָצַת אַמוּנָה, וּכְשִׁזְרָעִים אַמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל. וְכֵן הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּ'עֵין יַעֲקֹב', אֲשֶׁר גַּם רַבְּנוּ ז"ל נִהְגָּ כֵּן, וְכֵן מוֹהַרְנ"ת ז"ל נִהְגָּ כֵּן, וְכֵן הִנְהִיג אֶת תְּלִמִּידוֹ ר' נַחְמָן טוֹלֵטְשִׁינְעֵר לְלַמֵּד הַרְבֵּה 'עֵין יַעֲקֹב', וּמוֹבָא מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זי"ע, שֶׁלְּמוּד 'עֵין יַעֲקֹב' מְסַגֵּל לְיִרְאַת שָׁמַיִם, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים לְעֵין עַל הַחֲדוּשִׁים שֶׁחֲדַשׁ הֶרֶב הַקְּדוּשׁ הַחֲדִיד"א ז"ל בְּ'עֵין יַעֲקֹב'.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְּחִיל בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְאִף שֶׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּכָל יוֹם בְּלִבּוֹלִים וּסְפָקוֹת חֲדָשִׁים, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב עַל הָאָדָם מְאֹד מְאֹד לְהַפְּיִלוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ וּלְרַחֲקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֹאת כִּבְרָה גְּלוּהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר עָקַר הַעֲצָה לְהַכְנִיעַ אֶת כָּל הַבְּלִבּוֹלִים וְהַסְּפָקוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, הוּא

— להשתדל לעשות בכל יום ובכל שעה התחלה חדשה, כאלו לא התחיל עדין בשום פעם, ובאפן הזה יהיה תמיד איש חדש.

ובאמת המאמין האמתי, שמאמין שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומחיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכל הבריאה כלה היא כפסא לאלקותו, כי הוא יתברך הלביש את עצמו כביכול בתוך הבריאה, ובידיעות אלו לא שיק לפל באיזו בחינת שנה והתישנות, אלא בכל יום ויום צריכים להתחדש מחדש, כמו שאנו אומרים בתפלה: "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית", ואם הנה האדם מכניס בדעתו ידיעה זו, הנה תמיד נעשה איש חדש, ואף פעם לא היה רב עם שום בריה, כי בכל עת רגע משתנה כל פרוץ העולמות, כמובא בכתבי האריז"ל (עין עץ חיים, שער א', ענף ה').

והנה יען שהקדוש-ברוך-הוא עזר לי, שאנחנו מדפיסים עכשו את הספר הקדוש והנורא: "לקוטי-מוהר"ן", עם הפרוש הנפלא "שפת הנחל", אמרתי לשלח לך מאמר קטן עם הבאור עליו והתפלה מהספר הקדוש והנורא: "לקוטי-תפלות", למען תחזר בו תמיד, ותהיה לך התחזקות לעבר את זה העולם בשלום. וכבר גלה לנו מוהר"ן ז"ל (עין חיי-מוהר"ן, סימן פג), כי היא זכות גדולה לאדם, כשזוכה שתהינה מחשבותיו משוטטות בדברי רבנו ז"ל הקדוש והנורא מאד, אשר אין ערך אליו, ואי אפשר לספר בשבחו הקדוש, שלא לפגם בכבודו, חס ושלום, כי כל המוסיף גורע וכו' (סנהדרין כט.), כי הנה נעלם בתכלית העולם משכל אנושי וכו', עין שם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע.

י"ג צח.

בעזרת השם יתברך, ערב־שבת־קדש לסדר קדושים, א' דראש חדש איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

והנה רבנו ז"ל למד אותנו עצות נוראות ונפלאות איך להתחזק
ולתחזק מעמד בזה העולם, הן אמת שלבחור מאד קשה, כי אין
עוד צער כמו צערו של בחור, עם כל זאת ההכרח להתחזק, כי אין
זו עצה לפל כל־כך בדעתו וכו'.

ראה ללמד הרבה 'עין יעקב', וכן תהיה רגיל באמירת ח"י
פרקים משניות בכל יום, אשר זה הורג את היצר הרע, ואם היו בגי
הנעורים יודעים את מעלת אמירת משניות, היו עוסקים בזה כל
היום.

ראה לא להיות בררן, אלא השדוף הראשון שיציעו לך תקח,
והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותך.

הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור
שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה כזו, שאין לשער ואין לתאר
כלל.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעבורך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג צט.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש חדש איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל הבחור יניק וחכים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך אתה מחזק את עצמך לילך בדרךי רבנו ו"ל, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תשאר אצל רבנו ו"ל, כי בזה העולם אורב הסמ"ך-מ"ם מאד על כל אחד ואחד הרוצה להתקרב אל רבנו ו"ל, ואפלו בשכר מקרב, מכניס בדעתו כל מיני שטיות העקר שיברח לבסוף מרבנו ו"ל, ועל-ידי-זה הוא לוכדו במצודתו.

הרגל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר סגלתן היא גדולה מאד מאד, ובפרט לבני הנעורים, ותהיה אצלך קביעות לומר בכל יום ח"י פרקים משניות.

ראה לדבר עמו יתברך מדי פעם בפעם, ותספר לו את כל לבך, ותלך למקום שאין שם ברירה, למען יהיה לך ישוב הדעת אמתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג ק.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר קדושים, א' דראש חדש איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל הבחור יניק וחכים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ראה להתמיד הרבה ב"ספר-המדות", כי המדות הן יסוד כל האדם, ואשרי מי שזוכה לקיים את כל מה שנאמר שם, כי "ספר-המדות" הוא השלחן ערוך של מדות, ורבנו ו"ל אמר, שספר זה עשה אותו ליהודי, וכן התבטא לאנשי שלומנו בשעה שמסר לנו את "ספר-המדות" בזו הלשון: "אבל אני

אֲשֶׁר י"ג קא בְּנַחֵל לא

אֲתָן לְכֶם א"ב שְׁמַאִיר", נִמְצָא, שְׁעַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים הִרְבֵּה "סִפְרֵ-
הַמִּדּוֹת", וְהֶעֱקַר שְׁמַתְפַּלְלִים וּמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ שְׁיִזְכֶּה לְקִיּוֹם
כָּל הַנְּאָמַר שָׁם, יֵאִירוּ בּוֹ כָּל הָאוֹתִיּוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת
עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק מְקִיּוֹם אֶת כָּל זֶה.

רְאֵה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר מְכַנִּים חֲשֵׁק
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ. גַּם רְאֵה לְהַתְבַּרֵּךְ
הִרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, עֲרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵ קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אִיר ה'תשמ"ט.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר ...
גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֶרֶךְ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ שֶׁבֵר
יִשְׂרָאֵל רוֹצֵה לְהֵאִיר עַל עַצְמוֹ אוֹר הָאוֹרוֹת מִהַנְּחַל הַנוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֵלָיו.

וְהִנֵּה לְהַשִּׁיבְךָ עַל כָּל קְשִׁיּוֹתֶיךָ וְכו', יִקְצְרוּ הַמּוֹן יְרִיעוֹת, בְּפֶרֶט
שְׁאֵנִי מְצַמְצָם בְּזִמְנֵי וְעָלִי לְעֵנּוֹת עוֹד הַיּוֹם לְהַמּוֹן מִכְתָּבִים וְהַיּוֹם
קֶצֶר, אֲמַרְתִּי לְעֵנּוֹת לָךְ בְּכֻלְיָיוֹת, וְעוֹד תְּזוֹן לְמוֹעֵד — לְפָרֵשׁ לָךְ
כָּל דְּבָר בְּאֵר הַיֵּטֵב כְּרִצוֹנְךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא לְמוּד פְּשׁוּט,
אֲשֶׁר הַפְּשִׁיטוֹת שֶׁלוֹ הֵיא "עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ" (קִהְלֵת ז, כד),
וּמְכַנִּים בְּאֵדָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁיֵאֲמִין שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ
מְחִיָּה, מְהִוָּה וּמְקִיּוֹם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר,
הֵם עֲצָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְחַדִּיר אֲמוּנָה בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים,
אֲשֶׁר בְּפֶרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ (חֲלִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה, אֲלֵא
אִם מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה, (בְּרֻכּוֹת נח.): אֲפֵלוּ רִישׁ גְּרַגְלוֹתָא מִן שְׁמַיָּא

מוקמינן ליה (האיש שממנה על הביובים, אפלו הוא ממנה מן השמים), (יומא לח.): אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה, אפלו כמלא נימא; ואי אפשר לקחת מהאדם שום דבר שאינו שלו, וכן לא יקבל שום דבר שאינו שיק אליו, ובידיעות אלו כל הלך המחשבה של האדם משתנה לגמרי, וכל דרך החיים שלו משתנית לטובה, כי יודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, וכל דבר שהוא צריך, הוא מבקש רק ממנו יתברך, שזה כל ענין ההתבודדות, להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, הינו מלבד השלש תפלות: "שחרית, מנחה, מעריב", שקבעו אנשי כנסת הגדולה, צריכים להרגיל את עצמו לדבר ולפרש את כל שיחתו באשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, אשר בפרוש גלה לנו הרמב"ם ז"ל (הלכות תפלה, פרק א', הלכה ד'), אשר קדם היה זה עקר התפלה, כשאדם היה צריך משהו, היה תקף ומיד מבקש ממנו יתברך, ומדבר עמו בלשון שרגיל בה, אך אנשי הכנסת הגדולה ראו ברוח קדשם, שתשכח כל דרך התפלה מישראל, על-כן קבעו לנו גסחה קבועה, אבל שלמות התפלה היא — כשאדם שופך את לבו, ומספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבו, ומדבר אליו יתברך, וזה כל ענין רבנו ז"ל, שרוצה להחזיר את העטרה לישנה, שמלבד השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב, שיהיו רגילים גם לדבר עמו יתברך, כי בזה שאדם מרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, על-ידי-זה נטהרת מחשבתו, וזוכה אחר-כך להתפלל בכונה את השלש תפלות הקבועות, ולקשר את המחשבה אל הדבור. וגלה לנו רבנו ז"ל, אשר מפאת שכל ענינו הוא רק תפלה, בעבור זה מזלזלים בו, ויש מחלקת גדולה עליו, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו:): כרם זלת לבני אדם — אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובני אדם מזלזלים בהם, ומאי ניהו? תפלה, ומחמת שכל ענינו הוא תפלה ושפיכת הלב, אשר דבר זה פותח את לב האדם להכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, שיאמין בהקדוש-ברוך-הוא ובחכמינו הקדושים, על-כן חולקים עליו וכו' (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צג).

והנה רבנו ז"ל גלה לנו, שהוא לא בא לחדש שום דבר, אלא כף התבטא (חיי-מוהר"ן, סימן רפט): "אני קנאן חדש מלא ישן", הינו שמרב השגתו בהשגת אלקותו ותברך, והבין היטב את העולם וכו', ומה שעובר על כל אחד ואחד וכו', על-פני הלביש וצמצם דרכים ועצות ישראל לעם ישראל, איך שכלם יכולים להתקרב אליו ותברך, ולחזור בתשובה אמתית בדרך קלה ובדרך ישרה, וכן הראה לנו דרך, איך שכל אחד ואחד יכול להיות ולטיל בכל מקומות התורה הקדושה, ולהתעלות ולהגיע ולטעם מנעימות זיו קרת התורה הקדושה — אם רק יצית אותו, אף דא עקא, פי האדם על-ידי עוונותיו בורא קלפות ומשחיתים המתלבשים בבני אדם, והם מונעים אותו מלקבל מרבנו ז"ל, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה'): כשאתה שומע מריבות שבין הצדיקים, תדע שזה משמיעין אותך תוכחה על שפגמת בטפי מחך וכו', פי על-ידי שאדם חטא ופגם, על-ידי-זה נשמעת לו מחלקת ומריבות, וזה המרחק אותו מלקבל מרבנו ז"ל ומתלמידיו האמתיים.

מה אמר לך, ידידי הנקר! מי שלומד ומעין בעין האמת בדברי רבנו ז"ל, רואה שאינו סתירה כלל בשום דבר, וכל הצדיקים וכל הרבנים וכל הדרכים הולכים אל דרך אחת, והיא — לחזור אליו ותברך, ואם פונת האדם היא רק להשלים את נשמתו, ולמלא אותה עם תורה ומצוות ומעשים טובים, אז כבר אינם עושים אצלו שום רשם כל מיני התנגדיות ומחלקת ומריבות, ואדרבה, רבנו ז"ל גלה לנו בפרוש, שראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד בכלם, כדי שיהיה בכל מקום, כמו שמצוי, שהשרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה, כדי שיוכלו אחר-כך להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיוצא בזה. כמו-כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל המקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא, שהיה בכל מקום, דהינו בכל הספרים הקדושים, ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה (עין שיחות-הר"ן, סימן כח).

והנה כְּשֵׁישׁ לְאָדָם הַקְדָּמוֹת אֱלוֹ, אִז אֵינוֹ מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ
בְּשׁוֹם מַחְלָקָת, וְאֵינוֹ מְחַפֵּשׂ שׁוֹם הַצְטֻדְקִיּוֹת מֵאֵף אֶחָד, וְאֵינוֹ
מִתְעַרֵּב בְּשׁוֹם פּוֹלִיטִיקָה וְכוּ', וְאֵין לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל אֵף אֶחָד
וְכוּ', כִּי מֵאֲחַר שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ הוּא לְהַשִּׁיג אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, וְלְהִתְמַיֵּד וְלְהִיּוֹת בְּכָל חִלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר
"אֶרְכֶּה מֵאַרְץ מִדְּבָר" (איוב יא, ט), ו"יֵמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבַעִים שָׁנָה"
(תהלים צ, י), וְאַפְלוּ זֶה אֲנַחְנוּ לֹא בְּטוֹחִים, אִם כֵּן אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן
לְהִתְעַרֵּב בְּמָה שְׁקוּרָה בְּעוֹלָם וְכוּ', וְהֵאֵם זֶה צוּדֵק?! אִז זֶה צוּדֵק?!
הֵאֵם זֶה הוּא הַגְּדוֹל שְׁבַדוֹר?! אִז הֵאֵם זֶה הוּא הַגְּדוֹל שְׁבַדוֹר?!
הֲלֹא הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ לְמַד אוֹתָנוּ (אֲבוֹת פְּרָק ב'): אֵיזְהוּ חֲכָם הַלּוֹמֵד
מִכָּל אָדָם, שְׁנֵאָמַר (תהלים קיט, ט): "מִכָּל מַלְמַדֵי הַשְּׂפִלְתִּי", וְרַבְּנוּ
ז"ל גָּלְהָ לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), אֲשֶׁר יֵשׁ אֶצְלָ כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל נִקְדָּה שְׂאִין אֶצְלָ חֲבֵרוֹ, וְרֵאוּי וְנִכּוֹן לְקַבֵּל אֶצְלָ כָּל אֶחָד
נִקְדָּתוֹ, אֲבָל הַעֲקָר שְׂיִהְיֶה חִזֵּק בְּנִקְדַת עֲצָמוֹ, כִּי כָּל אֱלוֹ הַנִּקְדוֹת
טוֹבוֹת שֶׁל כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, טוֹב לְצַרְף אֶל נִקְדָּתוֹ הַטוֹבָה, וְהַכֵּל
לְקַרֵּב וְלֹא לְרַחֵק וְכוּ', וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ
בְּפוֹלִיטִיקָה שֶׁל שֶׁקֶר, שְׁקוּרָה כְּהִיּוֹם בְּעוֹלָם וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה מֵרָאָה
לָנוּ, שֶׁהִיא עֲקֻבְתָּא דְּמִשְׁיַחָא, שְׁנַעֲרִים קָמִים וְכוּ' (סוֹטָה מ:),
וּמְחַרְפִּים וּמְבַזִּים זֶה אֶת זֶה וְכוּ', עֲלֵינוּ לְבַרֵּחַ יוֹתֵר טוֹב אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֶל הַתּוֹרָה, וְאִז נִרְאָה שְׂאִין כָּאֵן שׁוֹם סְתִירָה,
וְנוֹכַח לְקַבֵּל אֶצְלָ כָּלֵם, אֲשֶׁר זֶה נִקְרָאת אֲמַת לְאִמְתָּה, שְׁמִסְתַּכֵּל עַל
כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵין רוֹחֲנִיּוֹת, מָה אוֹמְרִים לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים.

לְדַעֲתִי, אַחַר הַקְדָּמוֹת אֱלוֹ, יִפְלוּ מִמֶּךָ הַמוֹן קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת,
כִּי גַם כְּשִׁזּוֹכִים כָּבֵר לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, גַּם שֵׁם יֵשׁ עֲרֻבוּבָיָה
גְּדוֹלָה, וְלֹא יוֹדְעִים הֵיכָן הָאֲמַת, הֵיכָן מִשָּׁה שְׂרוּי וְהֵיכָן אֶהְרֵן שְׂרוּי,
וְכָל אֶחָד צוֹעֵק, שְׂאֶצְלוּ הָאֲמַת וְכוּ', וּבְאֲמַת הָאֲמַת הִיא עַד לְעֲצָמוֹ,
וּמִי שְׁמַחֲפֵשׂ וּמְבַקֵּשׁ הָאֲמַת בְּאֲמַת לְאִמְתָּה, יִמְצָא אֶת הָאֲמַת,
וְהָאֲמַת הִיא רַק דְּבַר אֶחָד (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נא), וְהוּא

אֲשֶׁר י"ג קא בְּנַחֵל לה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁרַק הוּא אֱמֶת, וּמִי שֶׁמְחַפֵּשׁ יוֹתֵר אֶת הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שֶׁמְדַבֵּר יוֹתֵר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲצִלוּ מֵאִירָה
יוֹתֵר נְקֻדַת הָאֱמֶת, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

אודות שאתה כותב מחמיד, גרו יאיר וכו', עליך לדעת, כי אין
לך יותר טוב משלום, ועל-כן ראה להסתיר את כל התקרבותך, כי
מה לך להפגס במחלקת ובמריבות, ולהפך את הבית לגיהנום, חס
ושלום.

וכן בענין התקרבות אל רבנו ז"ל בכלליות וכו', תדע כי דבר
רבנו ז"ל הוא ענין רוחני וכו', וענין רוחני אינו מצמצם בשום
מקום, ועל-כן יכולים להתפלל בכל בית-הכנסת ולקשר עצמו עם
כל בר ישראל, ומי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בלשון
שרגיל בה, יודע שאין הקדוש-ברוך-הוא מצמצם במקום אחד, כי
מלא כל הארץ כבודו, ועל-כן בכל מקום יכולים לדבק את עצמו
בו יתברך, ולמצא אותו יתברך, כי הוא יתברך אינו מצמצם במקום
אחד וכו', או בחוג מסים וכו', או במקום מסים וכו', ומי שאומר
ככה, הוא כמו לכן הארמי שצעק ליעקב, שהוא בר ישראל האמתי
(בראשית לא, ל): "למה גנבת את אלהי..." הינו זה שמצמצם את
הקדוש-ברוך-הוא במקום אחד ואומר שרק אצלו הקדוש-ברוך-
הוא, ולא במקום אחר, הוא בדרגמת לכן, וכשאחר גם-כן מדבר
מהקדוש-ברוך-הוא, הוא צועק: "למה גנבת את אלהי..." ודבר זה
ברור, ואם היה לעם ישראל את הדעת והשכל הזה, אז אף פעם
לא היו שום מחלקת ומריבות, רק כל אחד היה מקבל התחזקות
והתעוררות במקום שילבו חפץ, כעין שאמרו חכמינו הקדושים
(עבודה זרה יט.): אין אדם לומד תורה אלא במקום שילבו חפץ, עין
שם.

ואודות שלום-בית וכו', תדע שזה היה יסוד גדול אצל רבנו
ז"ל, אשר בפרוש גלה לנו (שיחות-הר"ן, סימנים: רסג, רסד), שהסמ"ך-
מ"ם מניח את עצמו לארכו ולרחבו לקלקל את השלום-בית של
בני הנעורים, כפי שיתפסו במצדתו, חס ושלום, ועל-כן הוא אורב

עליהם מאד לקלקל את השלום-בית בכל מיני ערממיות. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד לכבד וליקר את אשתו, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו; ועל-כן תעשה כל מיני מאמצים, שיהיה שלום ואהבה ואחיה ביניכם, ואם אשתך רוצה ללכת לט"ל עמך — מה טוב ומה נעים, ותדבר עמה דבורי אמונה והתחזקות ותשמחה, כי (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; וכל אלו, אפלו שנקראים מאנשי שלומנו, ולומדים למודים אחרים וכו', הם אינם מציתים את רבנו ז"ל, כי סתם יונקים מחדרים אחרים וכו', ומי שהולך אחריהם, יתברר לו שגם הם רחוקים מלמוד התורה הקדושה; כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (מנחות קי.): הלומד תורה בטרהה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה, עיין שם; ועל-כן אם יש איזו מריבה בבית, כבר לא יכולים ללמד בשום פנים ואפן, כי אין לאדם המוח והשכל והישוב הדעת וכו' (ומי שאומר אחרת, הוא פשוט שקרן...); ועל-כן כל עניני פרישות וכו', והנהגות משנות וכו', שאינן כתובות בשלחן ערוך, הכל הוא הבל וכו', ולנו יש שלחן ערוך, ורבנו ז"ל הקפיד מאד לא לצאת מגדרי השלחן ערוך, ובפרוש רצה שכל אחד מאנשי שלומנו ילמד בכל יום שלחן ערוך חק ולא יעבר (עיין שיחות-הר"ן, סימן כט), שעל למוד פוסקים הזהירנו רבנו ז"ל יותר מכל הלמודים, וראוי ללמד כל הארבעה שלחן ערוך כלם מראשם עד סופם כסדר, ואם יכול ללמד כל הארבעה שלחן ערוך עם כל הפרושים הגדולים — מה טוב, ואם לאו, על-כל-פנים ילמד כל הארבעה שלחן ערוך הקטנים (שהיה נדפס בימיהם מחבר רמ"א ובאר היטב), והוא תקון גדול מאד מאד וכו'. ואמר, שכל איש ישראלי מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים חק ולא יעבר, ואף אם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על-כל-פנים איזה סעיף שלחן ערוך באיזה מקום שהוא, אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוך, כי צריך ללמד איזה דין בשלחן ערוך בכל יום ויום כל ימי חייו, וכשאינו אנוס ילמד כסדר כל הארבעה שלחן ערוך מדי יום ביומו, וכשיגמר ויסים הארבעה שלחן ערוך, יחזור ויתחיל ללמד כסדר. וכן ינהג כל ימי חייו וכו', עיין שם.

אָשֶׁר י"ג קב בְּנַחֵל לז

וְהִנֵּה כָּל זֶה פְּתַבְתִּי לְךָ רַק בְּקִצּוֹר גְּמָרְץ, וּמִזֶּה תִּבְיִן מַה יֵּשׁ
עוֹד לְכַתֵּב וּלְהֶאֱרִיךְ, כְּדֵי לְהַשִּׁיב עַל כָּל קִשְׁיוֹתֶיךָ וּסְפִקוֹתֶיךָ, אִךְ
אִם תִּכְנִיס אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ, אִז אֵינְךָ צָרִיךְ כִּבֵּר, לְדַעַתִּי,
שׁוּם תְּרוּצִים, כִּי כָּל הַנַּ"ל הוּא תְּרוּץ עַל כָּל הַקִּשְׁיֹת וְהַסְּפִקוֹת
וְהַבְּלוּלִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם עֲדִין קָשָׁה לְךָ מִשֶּׁהוּ, רְאֵה לְכַתֵּב
לִי, וְאִז אֲשִׁיב לְךָ כְּשִׁיחֶיָה לִי הַפְּנָאִי.

אֲנִי מִקְנֶה לְהִיּוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת בְּהַר,
וּפְרֻשֶׁת בְּחֻקְתִּי בִּיבְנָאֵל, וְאִם תּוּכַל לְהִתְרַאוֹת עִמִּי פָּנִים אֶל פָּנִים,
וּבִפְרָט לְהִיּוֹת לְשַׁבַּת אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרֶב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶיֶר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה וְכוּ', וּכְבָר הוֹכַחְתִּי אֶת בְּעַלְךָ כִּמְהָ פְּעָמִים וְכוּ', וְכֵן הַיּוֹם
דִּבַּרְתִּי עִמוֹ הַרְבֵּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹ הוּא לֹא קִבַּל אֶצְלִי כָּלֵל,
וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה קוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ תְּלַמִּידִי, כְּשֶׁעוֹשֶׂה הַפֶּךָ רְצוֹנִי, כִּי
מַה שְּׂאֲנִי לוֹמֵד עִם תְּלַמִּידִי הוּא רַק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּעֵנִין
שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', תְּדַעִי שֶׁזֶה הִיָּה יְסוּד גְּדוֹל אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר
בְּפִרוּשׁ גְּלוּה לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם מְגִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ לְאַרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לְקַלְקַל אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים,
כְּדֵי שִׁיתְּפָסוּ בְּמִצְדָּתוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְעַל-כֵּן הוּא אוֹרֵב עֲלֵיהֶם מֵאֵד
לְקַלְקַל אֶת הַשְּׁלוֹם-בֵּית בְּכָל מִינֵי עֲרָמְיּוֹת. וְלָכֵן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
מֵאֵד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא
מִצִּיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; וְכָל אֵלּוּ אֶפְלוּ

שֶׁנִּקְרְאוּ מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלוֹמְדִים לְמוֹדִים אַחֲרֵים וְכוּ', הֵם אֵינָם מְצִיִּיתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל כָּלֵל, כִּי סֵתֶם יוֹנְקִים מִחֲדָרִים אַחֲרֵים וְכוּ', וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם, יִתְבָּרַר לוֹ שְׁגָם הֵם רְחוּקִים מִלְּמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְנַחֵם קי.): הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטָהֳרָה — נוֹשֵׂא אֶשָׁה, וְאַחֲרֵיכֶן לּוֹמֵד תּוֹרָה, עֵינָי שָׁם; וְעַל־כֵּן אִם יֵשׁ אִיזוֹ מְרִיבָה בְּבֵית, כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְלַמֵּד בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, כִּי אֵין לְאָדָם הַמַּחַח וְהַשֶּׁכֶל וְהַיִּשׁוּב הַדְּעַת וְכוּ' (וּמִי שֶׁאֹמֵר אַחֲרַת הוּא פְּשוּט שֶׁקָּרַן...). וְעַל־כֵּן כָּל עֲנִינֵי פְּרִישׁוֹת וְכוּ' וְהַנְּהֻגוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', שֶׁאֵינָן כְּתוּבוֹת בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, הַכֹּל הֶבֶל וְכוּ', וְאֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה אֹמְרִים תָּמִיד בְּשָׁמַי דְּבָרִים שֶׁאֵינָם כֵּן, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת דְּבָרִים שֶׁהֵם נֶגֶד הַשִּׁלְחָן עֲרוּף, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ שִׁלְחָן עֲרוּף, וּמָה שֶׁכְּתוּב בְּשִׁלְחָן עֲרוּף — זֶה צְרִיכִים לְקַיֵּם, לֹא פְּחוּת וְלֹא יוֹתֵר, אֲבָל צְרִיכִים לְלַמֵּד שִׁלְחָן עֲרוּף...

רְאֵי לְתַלּוֹת אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה בְּבֵיתְךָ, וְתִשְׁמִי אוֹתוֹ בְּמִסְגָּרְתּוֹ, לְמַעַן יִדַּע בְּעַלְפּוֹ אַחַת וּלְתַמִּיד מָה דְּעַת רַבּוֹ בְּעֵנִין שְׁלוֹם־בֵּית...

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֵנִי מִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיחְזוֹר אֶצְלָכֶם הַשְּׁלוֹם־בֵּית, וְתִהְיֶה זוּג לְמוֹפֵת, וְתִרְוֶוּ רַב גַּחַת מִבְּנֵיכֶם, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְבָנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲרַב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֶיִר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צְרִיכָה, כִּי

אֲשֶׁר י"ג קד בַּנְחָל לט

הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מֵאֵד מְרֻצָּה וּמְקַבְּלַת בְּשָׁמַיִם.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְּבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט'): אֵיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כְּמוֹ שֶׁאָסוּר לְשֹׁנֵא אֶת זוּלָתוֹ, כֵּן אָסוּר לְשֹׁנֵא אֶת עֲצָמוֹ, וְעַל-כֵּן אַל תִּסְתַּכְּלִי עַל עֲצָמְךָ בְּעֵינֵי רְעָה, כְּאִלּוּ אֵין לָךְ כְּבֹר תִּקְנָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִיתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְתִהְיֶי אִשָּׁה בְּרִיאָה וְאֵמָא בְּרִיאָה.

הַמֵּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר אָמֹר, ב' אֵיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְבַדִּיק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְתִקְפִיד לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עֶרֶב וּבֹקֵר בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא.

נָא רְאֵה לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִזּוּ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ. גַּם תִּשְׁמְרוּ מֵאֵד אֶת הַמֵּאֲכָלִים שֶׁאַתֶּם אוֹכְלִים, שְׁלֵא יִהְיֶה בְּזוּה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵילוּ מֵאֲכָלוֹת אָסוּרִים.

רְאֵה שֶׁאַשְׁתָּךְ תִּדְלִיק אַרְבַּעַה נְרוֹת לְכְבוֹד שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת כָּל מַה שֶׁאַתֶּם צְרִיכָה, וּבִפְרָט עַל יְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מֵאֵד מְסֻגָּלַת וּמְקַבְּלַת בְּשָׁמַיִם.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי
שאני מבקש ומתפלל עליכם, שתזכו לבנים חיים וקיימים, ותרוו
עוד הרבה נחת מהם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדֵת הַקֹּדֶשׁ עֲבוּדֵת הַדְּפָסָה,
לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהִיא זְכוּת
הַרְבֵּים לְדוּרֵי דוּרוֹת. וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ מְטַשְׁעֵהֲרִין ו"ל סִפְרֵי, שֶׁהֵיָה רַגִּיל
אֶצֶל מוֹהֲרֵינֵי ו"ל, וְכַמָּה פְּעָמִים שָׁמַע מִפִּי, שֶׁחָקֵר הַרְבֵּה בְּדַעְתּוֹ
אִיךָ תִּמְשֶׁךְ דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וּבֵא לִידֵי הַחֲלֻטָּה, אֲשֶׁר זֶהוּ רַק
עַל־יְדֵי הַדְּפָסָה וְהַפְּצָה מְעִינֹת הַחֲכָמָה חוּצָה. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ הַיּוֹם,
שֶׁכֵּן הִיא הַמְּצִיאוֹת, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל הוֹלְכִים מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד
סוֹפוֹ מִמָּשׁ; הִנֵּה הַפְּצָנוּ בְּכֹל חֲלָקֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִנֵּה הַפְּצָנוּ בְּכֹל
חֲלָקֵי אֶרְצוֹת־הַבְּרִית, וְהִנֵּה הַפְּצָנוּ בְּכֹל חֲלָקֵי אֵירוּפָּה, וְהִנֵּה כָּבֵר
הַגְּעָנוּ עַד אוֹסְטְרִלְיָה הַרְחוֹקָה, וְעַד דְּרוֹם אֶפְרָיקָה, וְכֵן הַגְּעָנוּ כָּבֵר
עַד יַפֵּן וְסִין, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוֹר לָנוּ עוֹד לְמַלֵּא אֶת כָּל רוֹסְיָה,
בְּאֶפֶן שְׁלֵא יִהְיֶה מְקוֹם בְּעוֹלָם שְׁלֵא נִגִיעַ לְשֵׁם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל,
וְאִם אַתָּה לֹא תִדְפִּיס — לֹא יִהְיוּ סִפְרִים. עַל־כֵּן רְאֵה לְיִשֵּׁב אֶת
עֲצָמָךְ מֵה גֹדֵל זְכוּתָךְ בְּשָׂמִים.

לְכֵן אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כְּרַגַּע, רַק רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ וְאֵת
אֲשֶׁתָּךְ לְעֵסֵק בְּזֶה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַכְּלִיל
בוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעֵת שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ

אֲשֶׁר י"ג קו בְּנַחֵל מֵא

לְבַדְדָּהּ, וְתִדְעַ שְׁפָל דְּבִיבּוּר וְדְבִיבּוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית. וְכֵן מֵה טוֹב
וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁוֹנֵי עִם
הַתְּרַגּוּם, וְח"י פְּרָקִים מְשַׁנִּיאוֹת, וּגְמָרָא וְשִׁלְחָן עֲרוּף.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קו.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֵר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת
לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַטְּשָׁעַק לְהַדְרָפְסָה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאַתָּה מְחֻזַּק אֶת
עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רִבְנוּ ו'ל, וְאַתָּה זוֹכֶה לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי
וְנְצַחִי, שֶׁהוּא תוֹרָה וְתַפְלָה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ, כִּי אֵין מְלוֹיִן
לוֹ לְאַדָּם — לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְּלִיּוֹת, אֲלֵא
תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדֵי (אֲבוֹת פְּרָק ו, י); וּלְפִי שְׁפָל
הַמְּרָבָה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְּלֹיִם אוֹתוֹ, עַד שְׂמַגִּיעַ אֵל בֵּית
עוֹלָמוֹ (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פְּרָק טו).

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי עַקֵּר הַצְּלָחַת
הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְכָל מֵה שְׂאַדָּם שְׂמִיחַ בְּיוֹתֵר,
הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר. אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֵלְקֵנוּ, שְׂאַנּוּ זוֹכִים לִידַע מִבֶּן
הַשְּׂמִיחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקּוּר הַשְּׂמִיחָה, הָעוֹסֵק לְקַשְׁרֵנוּ בְּשִׁרְשׁ הַשְּׂמִיחָה.
וּמְשִׁיחַ צְדִקְנוּ יִכְנִיס בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְזֶה אֲשֶׁר
מ'שִׁיח' אוֹתִיּוֹת י'שִׁמ'ח'.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ, וְאֵת סוּבְלַת כָּל-כֶּף הַרְבֵּה וְכו'.

וְהִנֵּה בְּפִרוּשׁ מְבֹאֵר בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (יִזְרָה דְּעָה, סִימָן רמ, סַעִיף י'):
מִי שְׁנֹטְרָפָה דַּעַת אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, מִשְׁתַּדֵּל לְנַהֵג עִמָּהֶם כְּפִי דַעְתָּם עַד
שִׁירְחָם עֲלֵיהֶם, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לַעֲמֹד מִחֲמַת שְׁנֹשְׁתָּנוּ בְּיוֹתֵר, יִלְךְ
לוֹ וְיִנְיַחֵם וְכו', עֵינֵי שָׁם; כְּשֶׁהַהוֹרִים הֵם חוֹלֵי רוּחַ, לֹא עָלִינוּ,
צְרִיכִים לְהִנְיַחֵם וְכו', וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵת, שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר, וְכִפִּי
הַנִּרְאָה הָאֵמָּה מִשְׁתַּלְטֵט עָלֶיךָ וְעַל אַחֲוֹתֶיךָ, וּמֵרַב צְרוּת כְּמַעֲט
שִׁשְׁתִּיכֵן תִּשְׁתַּגְּעוּ, עַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, בְּוֹדָאֵי תַקְחִי אֶת עֲצָמֶךָ בְּיַדְךָ,
וְתַעֲזָבִי אֶת הַבַּיִת, וְאֵז תִּרְאִי אִיךָ תִּשְׁתַּנִּי לְגַמְרִי. וְלִמְעַן טוֹבֶתְךָ
הַנִּצְחִית, תִּשְׁתַּדְּלִי שְׁלֹא יִהְיוּ לְךָ שׁוֹם רְגִשׁוֹת אֲשֶׁמָּה, כִּי אֵת אֵינְךָ
אֲשֶׁמָּה כָּלֵל בְּצַרַת הָאֵמָּה, וּבִכְפֻרְטִיּוֹת שֶׁהִיא סוּבְלַת עַל הָעֲצָבִים וְכו',
הֲלֹא אֵת צְרִיכָה לְהַסְתַּכֵּל עַל עֲצָמֶךָ וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהַצִּיל אֶת עֲצָמֶךָ, כִּי
מֵה יִהְיֶה הַסּוּף וְכו', עוֹבֵר יוֹם וְעוֹבֵר שָׁבוּעַ וְעוֹבֵר חֹדֶשׁ וְעוֹבֵרֶת
שָׁנָה וְכו', וְאֵת נַעֲשִׂית יוֹתֵר מִבְּגֵרַת וְכו', מְתִי תַתְּחִילִי כְּבָר לְחֹשֵׁב
עַל עֲצָמֶךָ?! עַל-כֵּן רְאִי לְעֹזֵב אֶת הַבַּיִת, וְאֵל יִהְיוּ לְךָ שׁוֹם רְגִשׁוֹת
אֲשֶׁמָּה כָּלֵל, וְשְׁלֹא יִהְרַס אוֹתְךָ הַמְצָפוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִמְצָאֵי בַחֹר טוֹב וְתַתְּחַתְּנִי עִמּוֹ, הַעֲקֵר שְׁלֹא תַהְיִי
כָּל-כֶּף בְּרִרְנִית.

נָא וְנָא רְאִי לְשֹׁמֵר עַל כְּבוֹד עֲצָמֶךָ וְכו', כִּי חָבֵל לְפַל בְּקִטְנוֹת
הַמְּחִין וְהַדַּעַת וְכו', וּבִשְׁבִיל תַּאֲוָה שֶׁל רַבֵּעַ שָׁעָה לְאֵבֵד אֶת הָעוֹלָם
הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד וְכו'.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שֶׁבָּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,

אֲשֶׁר י"ג קח בְּנַחֵל מַג

וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לָךְ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד!

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאֵדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד בְּקִשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִהְיוּ חֲזָקִים בְּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה הָעוֹלָה עַל כָּל הָעֲבוּדוֹת, כִּי בְּזֶה שְׁאֵדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, נִפְתָּח לֹו לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וְזוֹכָה לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּשַׁעֲשׂוּעַ דְּמַלְכָּא וְלִהְנוֹת מִזִּיו הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זִיו שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הַמְּקַבְּלִים אֲנָפִי שְׂכִינָתָא בְּכָל יוֹם (סְכָה מֵה:).

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עַל בְּנֵךְ שִׁיְצְלִיחַ, וְיִגְדֵּל לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל, וְיִהְיֶה לָךְ הַרְּבֵה נַחַת מִמֶּנּוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מד אשר י"ג קט — י"ג קי בנחל
י"ג קט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אָל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי אסור לפל ביאוש, כי היאוש הוא הדבר הכי גרוע שיכול לקרות לאדם בחיים, ורבנו ז"ל גלה לנו בפרוש (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עח), אשר אין שום יאוש בעולם כלל, ועל-כן עליך לדעת, כי גם במצבך שאת נמצאת בו, עדין את יכולה למצא את בן זוגך, העקר לא להתיאש.

ראי לקחת את הבחור הראשון שיציעו לך, ואל תהיי ברגנית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל עליך, שתזכי למצא בחור טוב לב וירא שמים, ותנשאי במהירות האפשרית, ותהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג קי.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אָל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה, כי כל הצרות בביתו של האדם הן כשאין לו מזוזות כשרות.

אָשֶׁר י"ג קיא בַּנְחָל מֵה

רָאִי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ שְׁבַעַה גְרוֹת, וְלִהְיוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שְׂאֵשֶׁה מְבַקֶּשֶׁת וּמִתְפַּלֶּלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד
מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

רָאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ מְאֹד, וְחַכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי
אֱלִיָּהוּ רַבָּה, פָּרַק ט'): אֵיזוֹהִי אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָּה;
הַשְּׁתַדְּלִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִהְסַתְּפֵל עָלָיו בְּעֵינֵי טוֹבָה, וְכֵן
תְּדוּנִי אֶת הַיְלָדִים לְכַף זְכוּת, וְאֶז תִּרְאִי אִיךָ הַמְצַב־רוּחַ בְּבֵית יִשְׁתַּנָּה
לְטוֹבָה. וְאִף שְׁנִדְמָה לָךְ כִּי הַחַיִּים מְרִים כְּלַמּוֹן וְכוּ', אֲבָל אַל
תִּשְׁכַּחִי שְׁמִלְמוֹן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת גַּם לַמוֹנְדָּה...

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֶּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִתְהַפֵּךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם לִהְיוֹת בֵּית חַם
וְגוֹן־עֵדוּן.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אָמֹר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאִי לוֹמֵר לַהוֹרִים שְׂיִבְדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית, כִּי רַב הַצָּרוֹת
בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֶׁאֵין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן הָאָבָא יִשְׁתַּדֵּל
לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְיִשְׁתַּדֵּל לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלוֹ אִם
הֵן כְּשֵׁרוֹת.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאֶז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עָלֵיכֶם, וְכָל הַבְּרָכוֹת
וְהַעֲשִׂירוֹת בָּאוֹת לְאָדָם בְּזְכוּת שְׁמִירַת שַׁבַּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הַחֻבוֹת, וְתִצְלִיחוּ
בְּחַיֵּיכֶם, וַיְהִי לָכֶם אֶף טוֹב.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֵלָה ...
גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַרְעַשׁ בְּרֵאשֶׁף וְכו', הִיָּה טוֹב שֶׁתִּבְדֵּק אֶצֶל רוֹפֵא אֶת
אֲזָנַיִם וְכו'.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ו'ל גְּלָה לְנוּ
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), אֲשֶׁר כָּל הַרְפּוּאוֹת תְּלוּיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְכָל מָה שֶׁאֲדָם שִׂמְחָה בְּיִתְרָה, הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
הַצְּלָחָה, סִימָן א').

רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הַהַתְּבוֹדוֹת מְזַכְּכֶת אֶת
הַמִּחַ וְהַדַּעַת, וּמְכַנִּיֶּסָה בּוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וּמְסִירָה מִמֶּנּוּ אֶת כָּל
הַפְּחָדִים שֶׁל הַבַּל.

רְאֵה לוֹמֵר בְּכָל יוֹם הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים שֶׁגְּלָה רַבְּנוּ ו'ל
בְּשִׁבִיל תִּקּוּן פְּגָם הַבְּרִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתוּכַל לְבַשֵּׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָשֶׁר י"ג קיג — י"ג קיד בַּנְחַל מִז
י"ג קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְצֵאת בְּכֹל יוֹם קָצֵת לְטִיֵּל וְכוּ', אֲפִלוּ
חֲמֵשׁ דְּקוֹת וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֶן תּוֹסִיף כְּעֶשְׂרֵי דְקוֹת וְכוּ', וְלֵאט לֵאט
תַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְצֵאת לְרַחֲוֹב, כְּדֵי שְׁתוֹרִיד מֵעֲצָמְךָ אֶת הַבוֹשָׁה
דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׁאַתָּה מִתְבַּיֵּשׁ מִבְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲשֶׁר הַכֹּל הֵבֵל
הַבָּלִים.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְמִיד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים
בְּסִדְרָן, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַע כְּלֵי זְמַר, אֲשֶׁר זֶה
מְגַבִּיהַ אֶת רוּחַ הָאָדָם, וּמְבַרֵר אֶת הָרוּחַ טוֹבָה מְרוּחַ נִכְאָה
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד).

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּהַיֶּה לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. אֲכַל הַעֲקָר תִּרְאֶה
לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֵת

(עין משלי ג, טז), כמו שְׁהִתְבַּטָּא פֶּעַם אַחַת רַבְּנוּ ז"ל לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאָמַר לוֹ: מִדּוּעַ לֹא תִלְמַד תּוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת, וְאִם תִּלְמַד תּוֹרָה — תִּהְיֶה עֹשִׁיר. וְעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַדַּעַת. וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן עז): מִי שֶׁעוֹשֶׂה מְעַשְׂיוּ בְּמַהִירוֹת, בְּלִי יִשׁוּב הַדַּעַת, נֶעֱשֶׂה בְּעַל חוֹב, עֵינֵי שָׁם; עַל-כֵּן צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל דַּעַת, כִּי אִם דַּעַת קִנִּיתָ — מָה חִסְרָתָ (נְדָרִים מא.).

אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, רַק צֵא בְּכָל יוֹם וְתַפְיֵן אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְיִכַּנֵּס לְךָ שְׁפַע, וְתִזְכֶּה לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת. הַעֲקֵר לְכָל תִּהְיֶה עֲצָלָן, אֲלֹא בְּכָל יוֹם רְאֵה לְצֵאת אֵל כַּמָּה אַנְשִׁים וְתַעֲשֶׂה כְּלֵי וְכוּ', וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי יִמְלֹא אֶת הַכְּלֵי שְׁלֹךְ, וְתִשְׁלֵם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת, וְתִכְנֶה בֵּית לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת.

רְאֵה לְכַבֵּד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכַמִּינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אֵין הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֲלֹא בְּשִׁבִיל כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ; וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה (עֵין שִׁיחוֹת-הַרַּ"ן, סִימָנִים: רסג, רסד).

תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד לֹאמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, כִּי הִיא סִגְלָה לְהַרְג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְתִתְחִיל לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה אֲצִלְךָ לְטוֹבָה.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וְאִז יִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף. וְכִמוּ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן צז): מִי שֶׁאֵינֵן לוֹ פְּרָנְסָה — יַעֲסֵק בַּתּוֹרָה, וְאַחֲר־כֵּן יִתְפַּלֵּל עַל פְּרָנְסָה, וּבְנֹדְאֵי תִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ, עֵינֵי שָׁם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קטו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמַר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַמַּעֲוֹת חֹטִים עַל-יְדֵי אַחִיד, אִף שְׁנָה הָיָה
כְּבָר אַחַר פֶּסַח, עִם כָּל זֹאת שְׁלַחְתִּי אֶת זֶה לְעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי,
תִּהְיֶה לְאֵל, אֲנִי מַחְלֵק לָהֶם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶכֶל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּזֶה. וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
מָמוֹן, חֵלֶק ב', סִימָן כג): עַל-יְדֵי הַמָּמוֹן שְׁנוֹתָנִים לְעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
עַל-יְדֵי-זֶה מָמוֹנוּ מִתְקַיֵּם בְּיָדוֹ; וְעַל-כֵּן כָּשֶׁאתָה רוֹאֶה שְׂאֵבֵד לְךָ
מָמוֹנְךָ, רְאֵה לְנִדָּב אֶת זֶה לְעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וְעַקֵּר הַצְדָקָה הוּא לִתֵּן אֶכֶל לְעֲנִיִּים, כַּמּוּבָא בְּשִׁלְחַן עָרוּף (יִוְרֵה
דְּעָה, סִימָן רנא, סֵעִיף ז'): חֲזִיב לְהַקְדִּים לְהַאֲכִיל הָרַעֲב, מִלְּכִסּוֹת הָעָרוֹם;
אֲשֶׁר הַצְדָקָה הַזֹּאת הִיא הַצְדָקָה הַכִּי מַעֲלָה, כִּי זֶה בְּרוּר שְׂיִלְךָ אֶצֶל
עֲנִיִּים, כִּי הָרִי אוֹכְלוֹ, לֹא-כֵן כֶּסֶף, מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה נַעֲשֶׂה עִם
הַכֶּסֶף, וְעַל-כֵּן טוֹב לִתֵּן צְדָקָה לְמָקוֹם כֵּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאֶכֶל בְּפַעַל
מִמֶּשׁ.

רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (שָׁם,
סִימָן צב): הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבַצְדָקָה — זוֹכֵה לְעֵשִׁירוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתוֹכַל לִהְיוֹת לִי לְעֹזֵר
לְפָרְגִס עֲנִיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קטז.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר אָמֹר, ג' איר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַסְּפָרִים שֶׁהִדְפַּסְתָּ, וּגְדֹל הַחִיּוֹת וְהַמְּשִׁיבֵת נִפְשׁ שֶׁגִּרְמָתָ לִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַחֲיֹתֵנִי בְּכֹל פַּעַם עִם סְפָרִים חֲדָשִׁים.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְחֻשָׁב תָּמִיד אִיךָ שֶׁהֵכַל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּכְכֹל שֶׁתִּכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּמַחְשָׁבָה זוֹ, כֵּן תִּזְכֶּה שֶׁתֹּאִיר עָלֶיךָ הָאָרֶז נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְגֻלוֹי הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֶה לְחֻשָׁב בְּכֹל יוֹם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁזֹּכֶה לְעַסֵּק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, זְכוּתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִכָּל רָע. וְאִךָ שֶׁבְּתַחֲלָה בָּא עָלָיו אֵיזָה רָע, חָס וְשָׁלוֹם, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילוֹ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יִקְרָה זְכוּת הַרְבִּים, עַד שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן מֵג): מִי שֶׁמִּיַּגַּע אֶת עֲצָמוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה אַחַר פְּרִנְסָה, וְאֵינוֹ מוֹצֵא אֶת פְּרִנְסָתוֹ, תִּקְנָתוֹ — שֵׁיחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, עֵינֵי שָׁם; וְאֵין לְךָ עוֹד זְכוּת הַרְבִּים יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזִכּוֹת כְּזוֹ, שֶׁמִּחֲזִירִים בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַיְּגִיעוֹת וְהַטְּרָחוֹת בְּשִׁבְלֵי פְּרִנְסָתוֹ, וּמְבִיא לוֹ פְּרִנְסָה בְּסִבָּה קְלָה, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשַׁעוֹסְקִים בְּהִדְפָּסֵת וְהַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

מְאֹד מְאֹד הִחֲיִיתָנִי עִם מִכְתָּבְךָ, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּכְתֹּב לִי בְּכֹל פַּעַם מִכְתָּב.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם,
וְאִיךָ שְׂאֵתֶם מְחֻזְקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִיךָ אֵתֶם
עוֹסְקִים בְּהַדְפָּסֵת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים.

לְדַעֲתִי, אֵין אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזְקוֹת כָּלֵל, מֵאַחַר שְׂאֵת מְנַקְּדָת
אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְכֵן אֶת כָּל הַסְּפָרִים שְׁלֵנוּ, אֲזִי יֵשׁ לָךְ, תְּהִלָּה לְאֵל,
דְּבוּרִים וְהִתְחַזְקוֹת בְּכַמִּיּוֹת עֲצוּמוֹת.

אָבֵל עִם כָּל זֹאת פְּטוֹר בְּלֹא כְּלוּם אֵי אֶפְשֶׁר. עֲלִיךָ לִידַע, כִּי
בְּזֶה שְׁמַתְעוֹרְרִים רַבִּים בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי הַסְּפָרִים, זֶה גִּזְקָף לְזִכּוֹתְךָ,
כִּי אִם לֹא הֵיית מְנַקְּדָת וְלֹא הֵיית מְתִינְעֵת בְּזֶה, אֵף פֶּעַם לֹא הֵיָה
גִּדְפָס וְכו', וְהֵיָה הָעוֹלָם חָסֵר מִכָּל הַטּוֹב הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וְעַכְשָׁו
כְּשֵׁאת מִיגַעֵת אֶת עֲצָמְךָ וּמְנַקְּדָת וּמְדַפְּסֵת אֶת הַסְּפָרִים, וְאֵלְפֵי
אֵלְפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת אֲנָשִׁים גִּכְנָס בְּהֶם הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה, עַל-כָּל-פְּנִים
בְּשַׁעֵה שְׁקוֹרָאִים אֶת הַסְּפָרִים, הֵם מְדַבְּקִים מִחֲשַׁבְתָּם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
הַזְכוּת הוֹלְכָת עַל חֲשַׁבּוֹנְךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ בְּזֶה וּבְכָא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל עַל בְּרִיאוֹתֶיךָ, עַל בְּרִיאוֹת בְּעֵלְךָ וְעַל בְּרִיאוֹת הַיְלָדִים,
וְשִׁיְהִיָה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחַכְמִים.

הַמֵּאַחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ.

אֹדוֹת הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שְׁעוֹבָרַת עֲלֶיךָ בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', תִּדַע
שֶׁכָּךְ הִיא דְרָךְ הַסְטֵרָא אֲחֵרָא — לְהַכְנִיס בְּאָדָם חֲלִישוֹת הַדַּעַת,
וּבְכַרְט קְלַפַּת עֲמֻלָּק שְׁכַתְבַת מְמֻנָה, כָּל עֲנִינָה לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעַת
הָאָדָם, וּלְקַרְרוּ וּלְסַלְקוּ וּלְבַטְלוּ מֵעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים
לְעַקֵּר אֶת הָעֲמֻלָּק שֶׁבֵּלֵב הָאָדָם. וְעַקֵּר הָעֲמֻלָּק הוּא הַסְּפָקוֹת,
שְׂמֻכְנִיס בֵּלֵב וּבְדַעַת הָאָדָם תָּמִיד סְפָקוֹת "הַיֵּשׁ הַזֶּה" בְּקַרְבָּנוּ אִם
אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז), וְעַל-כֵּן אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה: "כָּתַב זֹאת
זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאֲזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ, כִּי מַחֲהָ אֶמְחָה אֶת זְכוֹר עֲמֻלָּק
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם" (שֵׁם פְּסוּק יד), כִּי הָעַקֵּר הוּא עַל-יְדֵי חֲדוּשֵׁי תוֹרָה
לְכַתֵּב בְּסֵפֶר דְּבוּרֵי הַתְּחִזְקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשָּׂאֵר לְזְכוֹרֹן, וּמִי שֶׁרַק
יִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר, יִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת הָעֲמֻלָּק הַרוֹצֵה לְקַרְרוּ וּלְהַטִּיל
בּוֹ סְפָקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְמַחֹת אֶת עֲמֻלָּק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, וְזֶה
כָּלֵל הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה, שֶׁהַצְּדִיקִים מְחַדְּשִׁים בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כְּדִי
לְהַכְנִיס וּלְהַחֲדִיר אֶת הַזְּכוֹרֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבַעֲם יִשְׂרָאֵל, אֲךָ הַזְּכוּב
הַמְטִיפֵס עַל הַדָּף, הוּא הַמוֹנֵעַ לְפַתַח אֶת הַסֵּפֶר (עֵין סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת,
מַעֲשֵׂה ז' מִהַזְּכוּב וְעַכְבִּישׁ), וְזֶה אֲשֶׁר: זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאֲזְנֵי —
רְאֵשֵׁי תְבוֹת: זְכוּב, כִּי הַזְּכוּב עוֹמֵד עַל הַדָּף, וְלֹא רוֹצֵה שְׂיִפְתָּחוּ
אֶת הַדָּף, וְהִיא קְלִפָּה עֲצוּמָה; כִּי בְּאֵמֶת מִי שֶׁהִיא תָּמִיד לוֹמֵד
תוֹרָה, וּמַעֲיֵן בְּסֵפֶרֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים, וְהִיא מְדַפְדֵּף דָּף אַחַר דָּף,
עַל-יְדֵי-זֶה הֵיטָה נִכְנַעַת קְלַפַּת עֲמֻלָּק, כִּי שֵׁם הָיוּ מְבֹאָרִים כָּל
הַסְּפָקוֹת שָׁלוּ, כִּי הַצְּדִיקִים הַשְּׂאִירוּ לָנוּ בְּרָכָה — סְפָרִים כְּאֵלוֹ
בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד יְכוֹל לְמַצֵּא אֶת עֲצוּמוֹ, אֲבָל זֶה
עַקֵּר הַצָּרָה, שֶׁהַזְּכוּב עוֹמֵד עַל הַסֵּפֶר, וְאֵינוֹ מְרַשֵּׂה לְפַתַח אֶת הַסֵּפֶר,
וּלְדַפְדֵּף דָּף אַחַר דָּף.

חֲמַדַּת לְבָבִי! עָלֶיךָ לְהַשְׁתַּדֵּל לְבֹא תָמִיד לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן, שְׁזֶה עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת, כִּי בַפְּרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן כב): עֲשִׂיר הוּא בְּחִינַת זָכָר, וְעֲנִי בְּחִינַת נֹקְבָא, וְהַפְּנִינָה הִיא כִּי זָכָר הוּא הַמְּשַׁפִּיעַ, וְעַל-כֵּן הוּא תָּמִיד עֲשִׂיר, לֹא-כֵן הַנּוֹקְבָא הִיא בְּחִינַת מְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן הִיא תָּמִיד בְּעֲנִיּוֹת, לְזֹאת צָרִיךְ כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם חַדוּשֵׁי תוֹרָה אֲמִתִּיִּים וְלְהַשְׁפִּיעַ לְזוּלָתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְעֲשִׁירוֹת, לֹא-כֵן אִם הוּא תָּמִיד מַחְכָּה לְאַחֲרִים שֶׁיִּשְׁפִּיעוּ עָלָיו, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בְּחִינַת עֲנִי, בְּחִינַת מְקַבֵּל, בְּחִינַת נֹקְבָא, וְזוֹהִי הַמְּתַקַּת הַדֵּינִים, כִּי הַדִּין הוּא בְּחִינַת מְקַבֵּל, וְהַרְחַמִּים הֵם בְּחִינַת הַמְּשַׁפִּיעַ, וְהִנֵּה שֵׁם אֱלֹקִים נִמְתָּק, עַל-יְדֵי שֵׁם אַכְדוּט"ם שֶׁהוּא סְמוּךְ לוֹ, הֵינּוּ קָדָם הַל' הוּא כ', קָדָם הַה' הוּא ד', קָדָם הַי' הוּא ט', וּבְזֶה נִמְתָּק הַשֵּׁם, וְהַפְּרוּשׁ בְּזֶה הוּא, כִּי שֵׁם אַכְדוּט"ם נוֹטְרִיקוֹן (קִהְלַת ז, ח): "כִּי טוֹב אַחֲרִית דְּדָבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ"; הֵינּוּ כִּי הַשֵּׁם אֱלֹקִים שְׂאוֹתִיתוֹ הֵן אַחַר אוֹתִיּוֹת אַכְדוּט"ם, נִמְתָּק לְהִיּוֹת בְּחִינַת טוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ מֵאוֹתִיּוֹת רֵאשׁוֹנוֹת שְׁלוֹ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שֵׁם אַכְדוּט"ם שֶׁהֵם קוֹדְמִים, הֵינּוּ קָדָם ל' הוּא כ', קָדָם ה' הוּא ד', קָדָם י' הוּא ט', כִּי בַתְּחִלָּה עוֹבְרִים עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי קִטְנוֹת וְצַמְצוּמִים, שְׁזֶה מֵה שְׂגָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה הָיוּ כָּל הַצְּדִיקִים עֲנִיִּים, וְאַחֲרֵי-כֵן זָכוּ לְעֲשִׁירוֹת (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר'), וְזֶה "טוֹב אַחֲרִית דְּדָבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ", כִּי לְבִסוּף זֹכִים הַצְּדִיקִים לְהִמְתִּיק הַדֵּינִים, וְזֹכִים לְכָל טוֹב; הֵינּוּ כִּי בַתְּחִלָּה נִבְרָא הָעוֹלָם בְּמַדַּת הַדִּין, שְׁעוֹבֵר עַל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל הָרוּצָה לְהַכְּנֵס לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַדַּת הַדִּין וְהַגְּבוּרָה, אַחֲרֵי-כֵן כְּשֶׁמְחִזִּיק מְעַמֵּד, נִשְׁתַּתְּפֵת אֵלָיו מַדַּת הַרְחַמִּים, וְנִמְתָּק מִמֶּנּוּ הַכֹּל.

וּבְזֶה יוֹבֵן הַנֶּסֶח שֶׁל שֵׁטֶר תְּנָאִים, שְׁפוּתַח בְּתַבּוֹת: "הַמְּגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", כִּי קָשָׁה לְזַוְּגֵם כְּקָרִיעַת יַם סוּף (וַיִּקְרָא רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ח', סִימָן א'), שְׂאֵז הִיְתָה מַדַּת הַדִּין מְקַטְרָגַת: 'הִלְלוּ עוֹבְדֵי עַבּוּדָה זָרָה וְהִלְלוּ עוֹבְדֵי עַבּוּדָה זָרָה' (וַיִּלְקוּט בְּשִׁלַח רַלד), וְכִשְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר וּמוֹצֵאִים זֶה אֶת זֶה, זֶה סִימָן שֶׁנִּמְתָּק הַדִּין, כִּי "טוֹב אַחֲרִית דְּדָבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ", בַּתְּחִלָּה רָצָה לְבְרָאוּ בְּמַדַּת הַדִּין, עֲמַד

וְשִׁתַּף מִדַּת הַרְחָמִים. וְעַל-כֵּן אָמְרוּ: "הַמַּגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית",
וְדָבַר זֶה סוֹכֵב בְּכֻלָּיוֹת וּבִפְרָטֵיוֹת, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרֵת קֶדֶם
מִדַּת הַדִּין, שֶׁהוּא שֵׁם אֱלֹקִים, וְעֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת בְּרוּחָנוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
וּכְשׁוֹכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוֹ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם דָּבָר, עַל-יְדֵי-זֶה
נִמְשָׁכִים עָלָיו רַחֲמֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכָה לְהִמָּתִיק אֶת כָּל
הַדִּינִים, וְנִשְׁלֵם אֲצִלוֹ שֵׁם אֱלֹקִים בְּשִׁלְמוֹת.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם
דָּבָר, וְסוּף הַכְּבוֹד לְכוּא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֵר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁהַכִּנְסָתָ בְּלִבִּי, עַל-יְדֵי דְבָרֵי הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁחֲזַקְתָּנִי,
וְאֵל יִהְיֶה לְךָ פְּלֵא בְּעֵינַיִךְ, שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב לְךָ זֹאת, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי מְחַזֵּק
אֶת כָּל אֶחָד, אֲבָל אֲנִי בְּעֵצְמִי אֵין לִי מִי שֶׁיְחַזֵּק אוֹתִי. וּכְבָר אָמַר
פַּעַם רַבְּנוּ ז"ל, אִם הִיָּה לוֹ אֶחָד שֶׁיֵּאמַר לוֹ: אַחֵי חֲזַק! הִיָּה עוֹשֶׂה
כְּפֹל כְּפָלִים מִמָּה שֶׁעָשָׂה (עֵין לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מח); וּבְאֵמַת
הַדָּבָר נִפְלָא מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִתְמִיד מְאֹד
בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְהִיָּה מוֹסֵר נִפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ (חֵי"י-מוֹתֵר"ן, סִימָן קעה), שֶׁאֲנִינוּ עוֹמְדֵי עַל מְדֻרְגָה אַחַת
שְׁעָה אַחַת, כִּי בְּכָל פַּעַם הוּא מְחַפֵּשׂ אַחַר חֲדָשׁוֹת, וְהִיָּה זָרִיו מְאֹד

לְהַשִּׁיג בְּכָל פַּעַם הַשְּׂגוֹת חֲדָשׁוֹת, מְדַרְגּוֹת חֲדָשׁוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּבַטָּא: אִם הָיָה לוֹ מִי שְׂיֵאמֶר לוֹ: אָחִי חֲזַק! הָיָה מִתְמַיֵּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מֵהַ נִעְנָה אֲנַחְנוּ הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים וְהַשְּׁבוּרִים וְכוּ', שְׁבוּדָאֵי אָנוּ צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֶסֶק הַרְבִּים, הוּא צְרִיךְ לְהַתְּחַזְּקוֹת יוֹתֵר מֵאַחֲרִים.

וּכְבָר יְדוּעַ הַסְּפוּר, שֶׁהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ זִי"ע הָיָה פַּעַם בְּצַעַר וּבְעִגְמַת נַפְשׁ גְּדוּלָה, וְהִיָּתָה לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְכַמְעַט שֶׁנִּחְשָׁף לוֹ הַכָּל כְּדֶרֶךְ הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם תְּמִיד שְׁבוּרִים, וּפְתָאֵם עָמַד לְפָנָיו תְּלָמִיד אֶחָד וְאָמַר לוֹ: רַבִּי מוֹרֵי וְכוּ', וְזֶה הַכְּנִיס בּוֹ מַחֲזִין חֲדָשִׁים; עַל-כָּל-פָּנִים רוֹאִים מִכָּל זֶה, אִיךָ שֶׁכָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיךְ חֲזוּקָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְחֲזַק אֶת אַחֲרִים בְּכָל יוֹם. וּכְבָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"ט), כִּי 'טוֹב' הַכָּל תְּפַצִּים לְשִׁמְעָה, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל רוֹצֵה לְשִׁמְעָה מִלֵּה טוֹבָה, וְאִין אָדָם מְעַנֵּן לְשִׁמְעָה בְּכָל יוֹם בַּקֶּרֶת עָלָיו וְכוּ', מֵהַ שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם זוֹכָה לְשִׁמְעָה תְּמִיד רַק דְּבוּרֵי הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמְּדוּת, אוֹת אֶהְבָה, סִימָן ז'): כְּשֶׁתְּחַזַּק אֶת הָאָדָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא יֵאֱהָב אוֹתָךְ; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְחֲזַק בְּכָל יוֹם אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְהוּא מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ מַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁמְחַזְּקִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה וּלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לִפְלִ בְּדַעַתוֹ כָּלֵל.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עָלַיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּחַיֵּיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב.

רֵאָה לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדֵי תְּמִיד, וְלִזְכוֹת גְּדוּלָה תַחֲשֵׁב לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיֶּקֶר לִי
מֵאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּמָה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׁעוֹבְרוֹת עֲלֶיךָ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת — זֶה סִימָן
טוֹב, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַק עֲלִיּוֹת, זֶה לֹא טוֹב, כִּי יְכוּל
לָבוֹא לְגֵאוּת, וּכְשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁיֵּשׁ לוֹ רַק יְרִידוֹת, זֶה לֹא טוֹב, כִּי
יְכוּל לָבוֹא לִיְדֵי יֵאוּשׁ, וְעַל-כֵּן דִּיקָא כְּשֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, זֶה
בְּחִינַת רְצוּא וְשׁוֹב, עֵיל וְנִפְיָק, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה —
פַּעַם הָאָדָם נִמְשָׁף אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְנִדְמָה לוֹ שֶׁכָּבַר הַשִּׁיג
אֵיזָה אֹר רִוְחָנִי, וּפַעַם נוֹפֵל וְנִחְשָׁף לוֹ לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כִּי עֲדִין
לֹא הִתְחִיל כָּלָל. וְזוֹ צוּרַת א', כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א',
סִימָן ו': נִקְדָּה עֲלִיּוֹנָה וְנִקְדָּה הַתְּחַתּוֹנָה, וּבְאֲמָצַע הוּ' — שְׁהִיא
הַבוֹשָׁה, שְׁשֵׁם הִיא הַתְּשׁוּבָה, עֵינֵי שֵׁם.

נָא וְנָא אֵל תִּפְל בְּדַעְתָּךְ כָּלָל. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּכָל מְקוֹם
שְׂאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי הוֹלֵךְ, אֵינְנוּ בְּמִקְרָה, אֶלָּא בְּכּוֹנֵה עֲלִיּוֹנָה, לְהַעֲלוֹת
וּלְיַחַד הַחַיּוֹת אֱלֻקוֹת שֶׁבְּכָל הַדְּבָרִים, שֶׁהוּא צָרִיף לְרֵאוֹת וּלְשִׁמְעַ
וּלְהַרְגִישׁ, וּלְפַעְמִים בָּא הַבְּרוּר עַל-יְדֵי יְסוּרִים, וּלְפַעְמִים בָּא הַבְּרוּר
עַל-יְדֵי הַרְחַבַת הַדַּעַת וְלֵב שְׂמֵחַ, עַל-כֵּן צָרִיף לְהוֹדוֹת עַל חֵלְקוֹ
תָּמִיד, וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת נִכְנָס בְּשִׁלּוּם וְיוֹצֵא בְּשִׁלּוּם, הֵן הַפְּנִיָּסָה
שְׂתִּהְיָה בְּשִׁלּוּם, שֶׁהוּא שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵן הַיְצִיאָה
צָרִיכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁלּוּם, שֶׁהוּא שְׂמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (שְׁבַת י').
תָּמִיד לְמַצָּא אֶת הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׂמוֹ, וְלֹא לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְּעוֹלָם.

הַעֲקֵר רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתַעֲבֹד
הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת
מִמוֹן, סִימָן נו): הַשְּׂמֵחָה הַתְּמִידִית מְסַגֵּלַת לְהַצְלָחָה, עֵינֵי שֵׁם; כִּי בְּזֶה

שְׁתַּהֲיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם גּוֹרְלֶךָ, תִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְזָכֹר, כִּי הַשְׂמִיחָה שְׂאֲדָם שִׂמְחָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, מִמְשַׁכֶּת לוֹ חַיִּית וּדְבָקוֹת וְשִׁפְעֵ אֹר, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשִׂמְחָה תָּמִיד, וּמְשִׁיבַי עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, יְדִידוֹת, זִיו, חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּכָא !

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמֹר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, עֲמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַי אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ, וּבְפִרְטִיּוֹת שְׂאֲתָה עוֹסֵק לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתֹאמִין לִי, שִׁיּוֹתֵר טוֹב לְהַשְׁקִיעַ אֶת כָּל הַכַּחוֹת וְהַמְרָץ בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, מְלֵהֲכֵנִים אֶת הַכַּחוֹת וְהַמְרָץ בְּהַבְלִי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — מִדּוּעַ צְרִיכִים אַתֶּם לְהַתִּיגֵעַ וּלְהַשְׁחִיר חַיִּיכֶם, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁאֵר מִכֶּם כְּלוּם? ! מוֹטֵב שֶׁתִּתְיַגְעוּ פְּחוֹת, וְיִשְׁאֵר מִכֶּם יוֹתֵר שְׂאֲרִית. שְׁכַפִּי שֶׁתִּתְיַגְעִים וְרוֹדְפִים יוֹתֵר אַחַר עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, בֵּן כְּלִים יָמֵי חַיָּו וְשְׂאֲרִיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וּמָה יוֹתֵר שֶׁמִּמְעַט וּמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מֵעֶסֶק וְטִרְחוֹת הָעוֹלָם הַמְּלֵא יִגִּיעוֹת וּיְגוֹנוֹת, בֵּן תְּקוּנָתוֹ גְּדוּלָה יוֹתֵר, שֶׁתִּשְׁאֵר מִמֶּנּוּ אִיזוֹ שְׂאֲרִית, "וּואס דאַרפֿט איר אַסאַך פֿאַר שוואַרצט ווערן ס'זאל פון אייך גאר נישט בלייבן, ווערט ווינציגער פֿאַר שוואַרצט וועט פון אייך מער בלייבן"; וְרוֹאִים בְּחֹשֶׁשׁ, אֲשֶׁר כָּל אֱלוֹי אֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל בְּמְרָץ גְּדוֹל, אֲזִי אֵינָם מִפְּסִידִים — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְעֶסֶק כָּל יָמֵי

חַיֵּיו בְּהִפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ אֶל הַבְּרִיּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת, כְּדֵי לְהַכְנִיס אוֹרְחִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר אָמַר, ג' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִשְׁתוֹקֵק לְתַחַב רֵאשֶׁךָ בֵּין יִרְאֵי ה', הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתִזְכֶּה לְבוֹא וּלְהִתְיַשֵּׁב בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", מִפְּנֵי שְׂאֲנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה יִתְהַפֵּף לְהִיּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְיִגִּיעוּ לְשֵׁם מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, וְהַמְּקוֹם הַהוּא אֲדַמַּת קִדְּשׁ הִיא (שְׁמוֹת ג, ה), מְקוֹם שְׂמִתְקַשְׂרִים שְׁמִים וְאֶרֶץ וְכו' (עִין בְּבֹא בְּתָרָא ע.ד.).

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר עֲבוֹדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא הַתְּדַבְּקוֹת לְצַדִּיקִים וּלְרֵאשֵׁי הַדוֹר, הַמְּאִירִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, דוֹר דוֹר וְדוֹרְשָׁיו וְחֻכְמָיו וְסוֹפְרָיו וְצַדִּיקָיו, וְהַחוֹלֵק עֲלֵיהֶם כְּחוֹלֵק עַל הַשְּׂכִינָה (סְנֵהֲרִין ק.), וְהַמְּהַרְהֵר אַחֲרֵיהֶם — צַד מִינּוֹת יֵשׁ בּוֹ, וְהַמְּלַעֵיג — נִדוֹן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת וְכו' (עֵרוּבִין כ"א:), וּבּוֹדָאֵי אֱלוֹ הַיְּתֵה לָנוּ דְּבִקּוֹת אֲמַתִּית לְצַדִּיקִים בְּאֲמַת וּבְהַכְנָעָה וּבְכַטּוֹל לְגַמְרֵי כְּאִין, הִיוּ כְּלָנוּ נַעֲשִׂים צַדִּיקִים גְּמוּרִים, כִּי הַמְּחַבֵּר לְטָהוֹר, הָרִי הוּא כְּמָהוּ (בְּבֹא קָמָא ע"ב:), וְרֵאשֵׁי הַדוֹר הַדְּבִקִּים בְּאֲמַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מַעֲלִים אֶת

כָּל פָּרֵט וּפָרֵט — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, אֶף הַבְּעַל־דָּבָר אֹרֵב מְאֹד וּמְגַרֵּה אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ' בְּקִנְיָאָה וְשִׁנְיָאָה וּלְדַבֵּר סָרָה זֶה עַל זֶה, וְזֶה מְעַכֵּב אֶת הַגְּאֻלָּה. וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁלֹא נִתְעַרֵּב בְּשׁוּם מַחְלָקַת שְׁנַעֲשִׂית בֵּין צְדִיקִים, עָלֵינוּ רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּק אֶת מֶחַ מַחְשַׁבְתָּנוּ רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִמְשָׁךְ עַל עֲצָמֵנוּ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת הַשְּׂכִינָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד, וְאַל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעֲעוֹלָם, זָכֹר דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוּן, סִימָן מג): מִי שֶׁמִּיַּגַּע אֶת עֲצָמוֹ יוֹמֵם וְלַיְלָה אַחַר פְּרִנְסָה, וְאִינוּ מוֹצֵא אֶת פְּרִנְסָתוֹ, תִּקְנָתוֹ — שְׂיִחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, עֵינַי שָׁם; וְעַל־כֵּן רְאֵה לְעֵסֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְהַחְזִיר בְּנֵי־אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִי שֶׁמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ (אֲבוֹת ה', יח), וְהוּא מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ מְאִיר כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֶף מַחְמַת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהַעֲבִיּוֹת שְׂבִיבָה הָעוֹלָם, נִסְתַּרְתָּ וְנִגְעַלְמַת הַרוּחַנִיּוֹת מִכָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁבָּא אַחַד וּמְגַלָּה אֲצִלוֹ אֶת הַרוּחַנִיּוֹת, וּמִתְחִיל גַּם אֲצִלוֹ לְהַאִיר אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, זֶה מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ. וְעַל־כֵּן אִם יֵשׁ לְךָ כַּחוֹת לְקַרֵּב רְחוּקִים, עֲשֵׂה זֹאת, בְּנֵי! וְהִזְדַּרְזוּ מְאֹד, וּתְקַרֵּב רְחוּקִים אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִמְסַר נַפְשְׁךָ עַל דָּבָר זֶה, כִּי מְאֹד רָצָה רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁנַעֲסֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה.

נָא וְנָא אַל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמֶךָ מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעֲעוֹלָם, רְאֵה לְדוּן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְאִזּוֹ תִתְקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ בְּשָׂמַיִם.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמֶךָ לִזְמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהר, אֲשֶׁר הוּא תְּקוּן הַנְּפֶשׁ מִכָּל פְּגָם וּסְיָג וְחוּלָאֵת, וְגַם רַבֵּנוּ ז"ל הִזָּה רְגִיל הַרְבֵּה בְּאֲמִירַת תְּקוּנִים בְּכָל יוֹם (עֵין שְׂבַח־הַרְבֵּן, סִימָן ז'), וְכֵן תִּתְמִיד בְּאֲמִירַת מְשָׁנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל

להכנס לגור בין אנשי שלומנו ביבנאל "עיר ברסלב", וכן תקרב רחוקים אל דעת רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קכג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמור, ה' איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך, אהובי, אחי היקר! לילך בדרך רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות גמורה, כי עקר ההצלחה בדרך רבנו ז"ל היא כשקבלים את דבריו על כל אשר יאמר כי הוא זה, דבר גדול ודבר קטן בתמימות ובפשטות, ומקימים את זה כמו שהוא בלי שום שכל עצמי כלל (עין לקוטי-מוהב"ז, חלק א', סימן קכג); ועקר התמימות צריכים בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו, ששם צריכים להשליך את שכלו המדמה לגמרי, ולידע שאין יודעים כלל, רק להאמין בתמימות ובפשטות גמורה, שהוא יתברך שומע תפלת כל פה, והוא שוקד על שפתות כל בר ישראל. וכשאחד בא ומספר לפניו יתברך את כל לבו וכל מה שעובר עליו בפירטי פירטיות, כל דבור עושה רשם גדול למעלה, ואין שום תפלה ושיחה נאבדת כלל, אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר בכל יום עמו יתברך, ולספר לו כל מה שעובר עליו בפירטי פירטיות, ולהתנדות על כל מה שעשה, ולבקש ולהתחנן על כל מה שצריך, ואז טוב לו כל הימים.

והנה באפן שתתקבלנה התפלות, צריכים להרבות בצדקה, כי צדקה היא עמודא דאמצעייתא (עין פירוש רמזים, שער כג, פרק ח'), ופוחתת את כל הפתחים, ומעברת ומבטלת את כל המחשבות זרות, ועל-כן מצות צדקה עקר שלמותה היא קדם התפלה דיקא, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא י:): רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר

מְצָלִי, אָמַר דְּכֵתִיב (תהלים יז, טו): "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְזֶה פְּנִיד", וְכֵן הוּא בְּרַמְבַּ"ם (פֶּרֶק י' מֵהִלְכוֹת מִתְּנֻזֹת עֲנִיִּים, הִלְכָה טו): "גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הֵיוּ נוֹתְנִים פְּרוּטָה לְעַנֵּי קֶדֶם כָּל תְּפִלָּה, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּפַלְּלִין", וְעִיֵּן בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אֵרַח חַיִּים, סִימָן צב, סְעִיף י'): "טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֶדֶם הַתְּפִלָּה", וְכֵן הוּא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), "וּבְשִׁבִיל זֶה צְרִיף לְהַפְרִישׁ צְדָקָה קֶדֶם הַתְּפִלָּה, כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט, שְׂיִהְיֶה קוֹלֵעַ אֶל הַשְּׁעָרָה וְלֹא יִחְטִיא", הֵינּוּ שְׂיֻכַּל לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוּם מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְכוּ', וְתִתְקַבְּלֶנָּה הַתְּפִלוֹת לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

וּמִבְּאֵר בְּדִבְרֵי מְאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ מוֹהַר"נַת ז"ל, אֲשֶׁר עֵקֶר הַצְּדָקָה — לִתֵּן לְעַנִּיִּים הַגּוֹנִים, תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים הַמְּחַדְּשִׁים בַּתּוֹרָה, וּמִחֲבָרִים סְפָרִים חֲדָשִׁים, הַמְּגַלִּים וּמְפָרְסְמִים אֶת הָאֵרֶת הַרְצוֹן, גְּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, כִּי עַל-יְדֵי רַבּוּי הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְּחַדְּשִׁים בַּתּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְבִטְלִים הַסְּפָקוֹת שְׂרוּצָה מִצַּח הַנְּחָשׁ, שֶׁהֵם כָּלֵל הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפִיקוֹרְסִים לְהַטִּיל בְּרִצּוֹן, הֵינּוּ בְּגִלּוּי רִצּוֹן הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי עֵקֶר הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁמְּחַדְּשִׁים הַחֲכָמִים הָאֱמִתִּיִּים בַּתּוֹרָה, הֵם כְּדֵי לְבַטֵּל הַסְּפָקוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה, כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר נַחְלָשֶׁת הַדַּעַת, עַד שְׂאִין יוֹדְעִין הַפְּרוּשׁ שֶׁבְּסִפְרֵי אֱמֶת, עַל-כֵּן בָּאִים הַחֲכָמִים אֱמִתִּיִּים שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּמִבְּאֵרֵין לָנוּ בְּאוֹרִים וּפְרוּשִׁים וְחֲדוּשִׁים בְּכָל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִחֲבָרִין מְזֶה סְפָרִים קְדוּשִׁים, כְּדֵי לְבַטֵּל הַסְּפָקוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּדִבְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּכְתְּבוּ מִכָּבָר.

וְזֶה הֵן בְּנִגְלָה וְהֵן בְּנִסְתָּר, שֶׁכָּל הַסְּפָרִים בָּאִים לְבֹאֵר הַסְּפָקוֹת, וְכָל הַסְּפָקוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה כָּלָם הֵם בְּחֵינַת סְפָקוֹת בְּרִצּוֹן, שְׂאִין יוֹדְעִין רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁבַּתּוֹרָה בְּשִׁלְמוֹת, כִּי כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה הֵם הַרְצוֹנוֹת שְׁלוֹ, שְׂרָצָה שְׂזֹאת הַמִּצְוָה נִקְיָם כָּךְ, וְזֹאת הַמִּצְוָה כָּךְ, כְּגוֹן: תְּפַלֵּין בְּד' פְּרָשִׁיּוֹת וְעַל עוֹר וְכוּ', וּכְשֵׁישׁ סָפֵק בְּאִיזָה דִּין בַּתְּפַלִּין, הוּא בְּחֵינַת סָפֵק בְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיף הִיָּה רִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמִצְוָה זֹאת, כְּגוֹן הַסָּפֵק שֶׁנִּפְלַע עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקֶת בֵּין רַש"י לְרַבֵּנוּ תָם בְּעִנְיַן סֵדֶר הַפְּרָשִׁיּוֹת וְכוּצָא, וְכֵן כָּל הַסְּפָקוֹת שֶׁבְּדִינֵי אֶסוּר וְהֵתֵר וְכוּ', שֶׁכָּל

המחברים הכשרים באים לבאר הספקות שבתורה, ומחברים מזה כמה ספרים חדשים, הכל כדי לבאר הספקות, וכל מה שמבארים הספקות, ביותר מבטלים הספקות שמטיל מצח הנחש, שהם כלל המשכילים והכופרים והאפיקורסים שבכל דור ודור.

כי בזה שמתנגעים החכמים האמתיים לבאר הספקות שבתורה, שהם הספקות של רצונו יתברך, בזה הם מחזקים את אמונת הרצון מאד מאד, ובזה מפרסמין שהעקר הוא לעשות רצונו יתברך, ואיך שהכל לכל משגח בהשגחה פרטית מרצונו הפשוט, רק שנפל לנו ספק איך הוא רצונו במצוה זאת, ועל זה הם מתנגעים לבאר לנו איך לכוון רצונו יתברך, בזה נתחזק אמונת הרצון כי הא בהא תליא, כי בודאי כל מה שחזקים יותר בידיעה, שהכל מתנהג ברצונו יתברך, בודאי מתחזק רצון האדם לעשות רצונו יתברך, וכן פל מה שרוצים יותר לעשות רצונו יתברך, מתחזקת האמונה יותר, שהכל ברצונו יתברך, ועקר הוא הספרים הקדושים המביאים לידי מעשה, לידי קיום התורה, שלזה צריכים ספרים רבים מאד עד אין קץ, שיוכל כל אדם איך שהוא בכל דרגה ודרגה ובכל מה שעובר עליו כל ימי הבלו בנערותו ובזקנותו וכו', בטיבו ובעקו, חס ושלום, שיוכל להחיות את עצמו, ולהשיב את נפשו, ולקבל ולשאב מהם עצות אמתיות איך להתנהג באפן שישאר קיים על עמדו, ואם יפל לא יוטל (תהלים לו, כד).

ועל-כן עקר הצדקה צריך להיות למען הדפסת ספרי רבנו ז"ל, שהם מגלים את אמתת רצונו יתברך, ואיך שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, ועל צדקה זו נאמר (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת" — איזו צדקה נשארת לעולם? כשמנדבין על תורת אמת של הצדיק האמת (לקוטיהלכות, ברכות השחר, הלכה ה'); וכן אמרו חכמינו הקדושים (כתבות נ.'): איזהו עושה צדקה בכל עת? זה הפותב ספרים ומשאילן לאחרים, שזה כלל החכמים האמתיים, הזוכים לחדש בכל פעם בתורה הקדושה חדושים חדשים, ומחברים ספרים חדשים, כדי לגלות ולפרסם את אמתת רצונו יתברך. ועל-כן עקר שלמות הצדקה הוא רק בעבורם

(עין לקוטי־הלכות, ברכות השחר, הלכה ה', אות לו); אֲשֶׁר־י מי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְנוֹתֵן בְּכָל יוֹם אֶת הַצְדָּקָה שְׁלוֹ לְמַעַן הַדְּפֹסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל בְּעוֹלָם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת חֲמֻשִׁים דּוֹלָר לְהַדְּפֹסֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, כֵּן יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּהַדְּפֹסָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רַבְּנֵי ז"ל אָמְרָ: אֶצְלוּ יֵשׁ שְׁלֹשׁ כְּתוּבֹת חֲסִידִים: כֶּת אַחַת שְׁבָאִים לְאָכַל אֶצְלוּ קוֹגְעֵל וְקוֹיִלִּיטֵשׁ (פִּשְׁטִידָה וְחֻלָּה), וְכֶת שְׁנֵי, שְׁבָאִים לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִמֶּנּוּ, כִּי מְאֹד אוֹהֲבִים אֶת סֵדֶר וְדַרְךְ אַמִּירַת תּוֹרָתוֹ, וְכֶת שְׁלִישִׁית אֵלוֹ שֶׁהֵם הַכְּנִיסוּ אֶת רַבְּנֵי ז"ל בְּלִבָּם (אִיךְ בֵּין אַרְיִין גִּיבָאקִין בֵּי זֵי און האַרץ [אַנִי 'אַפּוֹי' פְּנִימָה בְּתוֹךְ לְבָם]). וּפְעַם אַחַת הִתְבַּטָּא רַבְּנֵי ז"ל לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל בְּזוֹ הַלְשׁוֹן, וְאָמַר לוֹ: "אַנִי רוֹצֶה שְׁתִּהְיֶה מֵהַכֶּת הַשְּׁלִישִׁית, חֲסִידִים שְׂיֵשׁ לִי שְׁאֵנִי אַפּוֹי בְּעַמְקֵי לְבָבְךָ (אִיךְ ווִיל אַז אִיהֶר זְאֵלֵט זֵיין פּוֹן דֵי חֲסִידִים וְוַאס אִיךְ בֵּין אַרְיִין גִּיבָאקִין בֵּי זֵי אֵין האַרץ); וּבְאָמַת כָּל מִי שְׁמַרְבֵּה לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, הָרִי זֶה הוּא נְחֻקֵּק בְּתוֹךְ רַבְּנֵי ז"ל. וְכֵן רַבְּנֵי ז"ל נְחֻקֵּק בּוֹ, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי שְׁהָאָדָם מְכַנִּיס בְּעַצְמוֹ אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּזְכֶּה לְהַשְׂאֵר אֶצְל רַבְּנֵי ז"ל, כִּי עַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה, הָעֵקֶר שְׁלֵא יִטְעֶה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פְּעַם: הַיֵּצֵר הִרְעָ מְנִיחַ אֶת עַצְמוֹ עַל הָאָדָם
הַכָּשֶׁר, שְׂיִדְבֵק בּוֹ אֵיזָה דְבַר שְׂגָעוֹן, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל דְבַר זֶה, שְׂיִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל מִינֵי שְׂגִיוֹנוֹת, כִּי בְּזֵה
הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי שְׂגִיוֹנוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שְׂזוּכָה לְבָרַח מֵהַשְּׂגִיוֹנוֹת הָאֵלֶּה.

רְאֵה לְלִמַּד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתִלְמַד קְצוּרֵי הַלְכָה
כְּמוֹ הַיָּבֵן אִישׁ חַי' וְקְצוּר שֶׁלְחָן עָרוּף, לְמַעַן תִּדַּע אֵיךְ לְהַתְנַהֵג.
וְרַבְּנוּ ז"ל הַפְּלִיג מְאֹד בְּלִמּוּד הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכה.

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר אָמֹר, ה' אֵיךְ ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הִנֵּה אָנִי רוֹאֶה אֵיךְ שְׂהַבְעַל־דְבָר
אוֹרֵב עָלֶיךָ מְאֹד לְהַפִּילָךְ וְלְהַחֲלִישְׁךָ וְכוּ', לְזֹאת בְּאִתִּי לְחֹזֵק וּלְאַמֵּץ
אֶת יָדְךָ, שְׂתִהְיֶה חֹזֵק בְּעִבּוּדַת הַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ,
וְאַפְלוּ אִם יַעֲבֹר עָלֶיךָ מָה, אַתָּה רֹאֶה לְהַשְׁאֵר בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה,
אַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ, כִּי מֵאַחַר שְׂהַתְחַלְתֶּם רְאוּ לְגַמֹּר, כִּי אֵין הַמְצוּוֹה
נִקְרָאת אֶלָּא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה (תְּנַחֲוּמָא עֲקָב ו); הֵן אָמַת שְׂאֲנִי יוֹדַע,
שְׂיַעֲבֹר עָלֵיכֶם מָה שְׂיַעֲבֹר וְכוּ', אֲכַל אִם תִּהְיוּ חֹזְקִים בְּעִבּוּדַת
הַהַדְּפָסָה, וְלֹא תִתְפַּעְלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוֹלָם, תִּרְאוּ אֵיךְ יַצְלִיחַ
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת דְּרַכְכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אָנִי יָכוֹל לְהַעֲדֵי עָלַי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׂעוּד לֹא
עָבַר עָלַי יוֹם בְּלֵי בְּלָבוּלִים, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂלֹא זְכִיתִי לְהַכְּנִס
לְשִׁבְת־קִדְשׁ, שְׂלֹא יַעֲבֹר עָלַי קִדְּם לְכֵן אֶלְךָ טַעְמִי מִיָּתָה וְכוּ',
יְסוּרִים מְרִים וְקָשִׁים מְאֹד — מִבֵּית וּמִבְּחוּץ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲזָרְנִי

אֲשֶׁר י"ג קבו בנחל סה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחִזְק עֲצָמַי בְּכָל הַמְצָבִים הַכִּי קָשִׁים וְגִרוּעִים וְכוּ', וְהַכֹּל עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁקִּבַּלְתִּי מִרַבְּנוּ ז"ל.

לְזֹאת רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ וּמְצוּהָ עָלֶיךָ, שֶׁתַּעֲסֹק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ בְּהַדְפָּסַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְתִרְאֶה לְנַקֵּד אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, וְתַדְפִּיֶסֶם בְּסִדְרָה אַחַת כְּמוֹ סֵט, וְתִבּוֹא עַל שְׂכָרְךָ עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שְׁפָן בְּעוֹלָם הַבָּא.

נָא וְנָא תִאֲמִין, שֶׁבְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפָּרְדוּ מִמֶּךָ כָּל פּוֹעֲלֵי אֶן (תְּהִלִּים צב, ו), וְיִתְבַטֵּל הַרְעָ שְׂבָד, וְנִשְׁמָתְךָ תֵּאִיר בְּאוֹר צַח וּמְצַחֲצַח, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּים בְּדַעְתוֹ תְּמִיד יְדִיעוֹת אֵלּוּ!

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קבו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹד, ה' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא, אֵיךְ שֶׁתִּפְּס אוֹתְךָ הַסֵּמ"ך-מ"ם וְהִרְחִיקְךָ מִחֵי הַחַיִּים מִרַבְּנוּ ז"ל.

מִדּוּעַ לֹא תִזְכֹּר אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶצְלָנוּ, וְאֵיךְ עֲכָשׁוּ נִתְּהַפְּכֶת לְגַמְרֵי מֵהַהֶפֶךְ אֶל הַהֶפֶךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַכָּלֵב הַשְּׁחוֹר שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ רוֹדֵף אוֹתְךָ, וְרוֹצֵה לְנַתֵּק אוֹתְךָ מֵהַחַיִּים חַיּוֹתְךָ, וְצָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ.

מִדּוּעַ לֹא תִזְכֹּר, שֶׁלְּמִדְתִּי אוֹתְךָ פָּעַם אֶת הַיְחוּד: אוֹיְבֵן הַיְנֻטָן, הַיְנֻטָן אוֹיְבֵן, לְיַחַד אֶת הַשְּׁמוֹת: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן — מְלַמְעָלָה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעְלָה, שְׁזֶה סוּד הַזְּרוּג מִיֵּין נוֹקְבִין וּמִיֵּין דּוֹכְרִין,

וּכְשִׁזְזוּכִים לְהַתְמִיד בְּיַחֲוֹד זֶה, נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם אֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא
מָאד.

רְאֵה לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׁתַּהֲיֶה קָשׁוּר וְדַבּוּק וְהַדּוּק
בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן נט), אֲשֶׁר צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהַשְׁאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּי
מְגַרְשִׁים מִ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" הֵנָּה אֶת מִי שְׁאִינוּ רְאוּי, וְחָבַל חָבַל
שְׁאַחֲרֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה כָּל-כָּף, שְׁמַסְרֶת אֶת נַפְשָׁךְ, תִּסְבַּל
כָּל-כָּף, וְתִסְתַּוֵּבב בְּכַף הַקָּלֶע.

הִנֵּה אֲנִי עֹכְשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמָאד מָאד אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּבּוֹא
וְתִשְׁבּוֹת אֲצָלִי בְּשִׁבְת-קֹדֶשׁ, וְתֵאכַל עַל שְׁלַחְנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֵר, ה' אֲנִי ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב בְּשִׁמְחַתְךָ
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא שְׁלוֹם, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ. וְרַבֵּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מָאד מָאד, שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאָמֵר, שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל
זֶה מָאד מָאד לְקַלְקַל אֶת הַשְׁלוֹם-בֵּית, כְּדִי לְתַפְסוּ בְּמַצּוֹדְתוֹ (עֵין
שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד); וְזוֹ דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, וְצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל
מִינֵי מֵאֲמָצִים, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינוּ לְבֵין אֲשֶׁתוֹ, וְאֵף שְׁזֶה קֶשֶׁה מָאד,
עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים תְּמִיד לְדוֹן אֶת אֲשֶׁתוֹ לְכַף זְכוּת, וְלְהַשְׁתַּדֵּל
שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְאִין שׁוּם
 דְּבָר שְׁנַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא הַכֹּל מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַת פְּרִטִית, אַךְ מֵצַד
 שְׁנֵי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּבַחֲרֵה חֲפְזִית, שְׁיֵשׁ כֹּחַ
 לְאָדָם לְבַחַר בְּטוֹב, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
 בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ וּלְבַחַר בְּטוֹב, וְלַהּוֹצִיא מִפִּי אֶת
 הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים, שְׁיִזְכֶּה לִהְיוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מוֹצִיא
 מִפִּי אֶת הַכְּסוּפִים וְהַרְצוֹנוֹת שְׁיֵשׁ לוֹ, זֶה בְּעֲצָמוֹ הַבְּחִירָה לְטוֹבָה
 שְׁבוֹחַר בְּטוֹב, אֲשֶׁר זוֹ כָּל מַעֲלַת עֲגִינַת הַהַתְּבוּדוֹת, שְׂהָאָדָם תָּמִיד
 מוֹצִיא מִפִּי אֶת הַרְצוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִין שְׁיֵשׁ לוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה
 אֶת עֲצָמוֹ!

רְאֵה לִהְיוֹת קְבוּעַ בְּאַמִּירַת מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וּבְאַמִּירַת תְּקוּנֵי
 זֶהר בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעִלְמָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנַּפְשׁ.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ חֶק קְבוּעַ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבְזֶה
 יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר אָמֵר, ה' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְבִי בְּקִרְאִי
 אֶת מִכְּתָבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ', וְאִיךְ שְׂאַתָּה נוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּעַמְּקַת
 בּוֹר וְדוֹת, פְּגָם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ'. מָה אָמַר לְךָ,
 יְדִידִי הַיְקָר! עֵינַי רָשׁ"י עַל פְּסוּק (וַיִּקְרָא כו, טז): "וְזִרְעֶתֶם לְרִיק" —
 לְקִרִי זֶרַעְכֶם, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, זוֹרְעָה וְאִינְהָ מִצְמַחַת, כִּי אֵל אַחַר
 אֶסְתָּרַס (זֶהר חֶלֶק ב' קג.), וּבְשָׁנִיָּה מִצְמַחַת הַיְוִלְדוֹת שְׂמוֹלִיד קְלָפוֹת
 וּבָאִים הָאוֹיְבִים וְאוֹכְלִים וּמְחַלְלִים אוֹתָם, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן וְכוּ';

וְכוֹדָאֵי הַחֲטָא הִזָּה הוּא חָמוּר מְאֹד, אֲבָל אַל תִּשְׁכַּח כְּרָגַע, שְׂרַבְנוּ וְז"ל יֵרֵד אֶל זֶה הָעוֹלָם — לְהַעֲלוֹת וּלְתַקֵּן אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּכְשְׁלוּ בַּפְּגָם הַבְּרִית, וְעַל זֶה גָּלָה לָנוּ אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, הַמְּסֻגָּלִים מְאֹד לְתַקוּן עוֹן זֶה, וְעַל-כֵּן אַל תִּיָּאֵשׁ עֲצָמָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן, וְאַל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂמִבִּישָׁת וּמְחַרְפֶּת אוֹתָךְ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁחֹלַק עָלַי, יֵשׁ בּוֹ רוּחַ טְמֵאָה, כִּי כָּל כְּוִנָּתִי הִיא רַק לְקָרֵב נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ וְז"ל, וְלִי אֵין שׁוּם אֵינְטֵרֶס אַחֵר, וְזֶה כָּל מְסִירוֹת נַפְשִׁי וּמַגְמָתִי — לְקָרֵב אֶת כָּל הַנְּפָשׁוֹת הַשְּׁבוּרוֹת וְהַרְחוּקוֹת אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁחֹלַק עָלַי, יֵשׁ בּוֹ מִנְּצוּצֵי קִרְחַת, וְזֶה בְּרוּר פְּשָׁמֶשׁ, וְאֵין עֲלֵיהֶם שׁוּם לְמוֹד זְכוּת וְכוּ'. וְעַקֵּר הַלְמוּד זְכוּת הוּא רַק שֶׁהֵם סִתְּם בְּעֲלֵי קִנְאָה וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! זֶה הַנְּסִיּוֹן הָאַחֲרוֹן שֶׁלָּךְ — שֶׁתִּשְׁמַע עָלַי כָּל מִינֵי מְרִיבוֹת וּמַחְלָקוֹת וְקִשְׁיוֹת וְכוּ', וְגַם אֲצִלְּךָ יִכְנָסוּ כָּל מִינֵי סִפְּקוֹת וְקִשְׁיוֹת וְכוּ'. לְזֹאת אִם תִּרְחַם עַל עֲצָמָךְ, וְתִדַּע בְּאִיזָה בּוֹר וְדוּת הַשְּׁלִיף אוֹתָךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וּמִכְשִׁיל אוֹתָךְ בְּכָל פֶּעַם וְכוּ', אַז תֵּאמַר לַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ: "אֵתָהּ וּכְמוֹתָךְ? וְאֵינִי מִתְפַּעֵל מִמָּךְ, וְאֵנִי מַחְזִיק בְּסִפְּרִים הַחֲדָשִׁים עַד הַסּוּף, וְלֹא רַק שְׂאֲחֻזִּיק בָּהֶם, אֲלֹא אֲזַכֶּה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיסָם וְלְהַפִּיצָם", וְאִם לֹא, הֵינּוּ שֶׁתִּלְךָ אַחֵר אֲלוֹ שְׂמִדְבָּרִים עָלַי, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שֶׁתְּהִיָּה כְּמוֹתָם וְכוּ', וְיָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתִּתְחַרֵּט.

לְזֹאת רְאֵה לְהַתִּישֵׁב מִה קוֹרָה עִמָּךְ, וּכְבָר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ וְז"ל, שֶׁכָּל הַמַּחְלָקוֹת הִיא שְׂמִשְׁמִיעֵין אוֹתָךְ עַל טְפֵי מַחֲךָ שֶׁפְּגַמְתָּ (עֵין לְקוּשְׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ה').

נָא וְנָא אַל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, רַק תַּעֲשֵׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאֵנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁמְצֵאתָ פְּרִנְסָה, כִּי טוֹב תִּלְמוּד תוֹרָה עִם דְּרָךְ אֲרָץ, שֶׁיִּגְיעַת שְׁנִיהֶם מִשְׁכַּחַת עוֹן (אָבוֹת ב, ב). כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִתְיַגֵּעַ הֵן בַּתוֹרָה וְהֵן בְּעִבוּדָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא שׁוֹכַח מִלְחֲטָא, וְעַל-כֵּן אַל יִפְתָּךְ יִצְרָךְ, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה אִיזָה דְבָר רַע

בְּזֶה שְׂאֵתָהּ הוֹלֵךְ לְעֵבֶד, אֲדַרְבֵּה חֲצִיו לֵה' וְחֲצִיו לָכֶם (פְּסָחִים סח:).
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתִשָּׂאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ו' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָהּ עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין בְּעוֹלָם הַזֶּה תִּקּוּן יוֹתֵר גָּדוֹל
מִהַפְצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ תְּבָרַךְ
לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם פָּגַם
כָּל-כָּף הַרְבֵּה, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ מְתִי הוּא יוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת זֹאת, וְאֶפְלוּ
אִם נִחִיָּה אֶלֶף שָׁנִים, מִי יוֹדֵעַ אִם נוֹכֵל לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי הָאָרִיז"ל
אָמַר (מִשְׁנַת חֲסִידִים, מִסְכַּת הַתְּשׁוּבָה, פָּרָק ו'): עַל חֲטָא אֶחָד שֶׁל פָּגַם
הַבְּרִית צָרִיכִים לְהַתְּעַנּוֹת פ"ד תְּעֻנִּיּוֹת, וְעִכְשָׁו כְּשֶׁאָדָם חֲטָא מְאֹה
פְּעָמִים, וּמִכָּל שָׁכֵן אֶלֶף פְּעָמִים, כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים הוּא צָרִיךְ לְחִיוֹת
וְכו'?! וְכֹא רַבְּנוּ ז"ל וּמְגַלֵּה לָנוּ: בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים עוֹד בֵּין-אָדָם
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה גּוֹרְמִים שְׁלֵא יִצְטָרְכוּ לְהַתְּעַנּוֹת, וְהַבּוֹשׁוֹת
וְהַחֲרָפוֹת שְׁסוֹבְלִים, זֶה בְּמִקּוֹם הַתְּעֻנִּית, וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׁהוֹלְכִים
וּמְפִיצִים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וּמְדַבְּרִים עַל לֵב כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל,
אֵין לְךָ תִּקּוּן יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, וְעַל-כֵּן חִילְךָ לְאוֹרִיָּתָא, וְרֵאָה לְהַמְשִׁיךְ
בְּעִבּוֹדְתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ.

בְּעֵינַי כַּעַס, צָרִיכִים סְבָלְנוֹת גָּדוֹלָה מְאֹד לֹא לְהִיוֹת בְּכַעַס.
וּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ אִישׁ הָאֱלָקִים הָאָרִיז"ל (שַׁעַר רוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, סִימָן יג),

אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא בְּכַעַס, תְּקוּנוֹ — שִׁילֹף לְמַקְנָה, וַיְכוּן אֶל שֵׁם קנ"א,
שֶׁהוּא: אל"ף, ה"ה, יו"ד, ה"ה.

בַּמָּה שֶׁשָּׂאֵלֶתָ עַל הַכְּתוּב בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲנֻפָּה, סִימָן ח':
מִתָּר לְהַחֲנִיף לְרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הַפְּנִינָה הִיא כְּפִשׁוּטוֹ, כִּי צְרִיכִים
לְהַחֲזִיר אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, וּפְעָמִים רַבּוֹת אֵי אֶפְשָׁר
לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה, כַּגּוֹן כְּשֶׁמְדַבֵּר בְּאָדָם קְשׁוּחַ, שֶׁהַתְּגַבֵּר רָשָׁעוֹ עָלָיו
וְכוֹי, כִּי אִם עַל־יְדֵי חֲנֻפָּה שְׁחוּנָפִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ: הֲלֹא אַתָּה
אָדָם בַּעַל חֻקָּמָה וּבַעַל שִׁכָּל וְכוֹי וְכוֹי, וְאִיךָ תַעֲשֶׂה דְבַר כֵּזֶה וְכוֹי
וְכוֹי, הֲלֹא אָדָם כְּמוֹתְךָ לֹא מֵתָאִים לוֹ וְכוֹי וְכוֹי, וּבְזֶה יֵשׁ לוֹמַר
הַפְּסוּק (מְשַׁלֵּי ט'): "אֵל תּוֹכַח לִי פֶן יִשְׁנֹאֲךָ, הוֹכַח לְחַכָּם וַיֵּאֱהָבֶךָ",
שֶׁהַפְּרוּשׁ הוּא כֵּן: כְּשֶׁאַתָּה מוֹכִיחַ אֵיזָה אָדָם, אֵל תּוֹכִיחַ אוֹתוֹ
שֶׁהוּא לִי, וְלָמָּה אַתָּה מֵתְלוֹצֵץ מִבְּנֵי־אָדָם, כִּי פֶן יִשְׁנֹאֲךָ, אֵלֹא הוֹכַח
לְחַכָּם וְתֹאמַר לוֹ: אַתָּה אִישׁ חַכָּם, וְאִיךָ מֵתָאִים לְךָ דְבַר זֶה, וְהֵיטֵב
שְׁחַכָּם כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה דְבַר כֵּזֶה וְכוֹי, וְאִזּוֹ וַיֵּאֱהָבֶךָ וַיַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה. וְזֶה
הַפְּרוּשׁ כֵּן, שֶׁמִּתָּר לְהַחֲנִיף לְרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי לְהַחֲזִירָם
בְּתִשׁוּבָה. וּבְאֵמַת אִם תַּעֲזִין בְּגִמְרָא (סוּטָה מֵא:), שֶׁלְּמַד רַבִּי שֶׁמַּעוֹן
בֶּן לִקְיִשׁ אֶת הַמִּימְרָא הַזֹּאת, שֶׁמִּתָּר לְהַחֲנִיף לְרָשָׁעִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
מִפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית לֵג): "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, אֵל נָא, אִם נָא מִצְּאֵתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ, וְלִקְחֵת מִנְּחֵתִי מִיָּדִי, כִּי עַל־כֵּן רָאִיתִי פְּנִיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹקִים
וּתְרַצְנִי", שֶׁיַּעֲקֹב אָמַר לַעֲשׂוֹ: רָאִיתִי פְּנִיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹקִים, הֵיטֵב
עוֹד חֲנֻפָּה גְדוֹלָה מִזֶּה? אֵלֹא יְדוּעַ, שֶׁיַּעֲקֹב רָצָה לְהַחֲזִיר אֶת עֲשׂוֹ
בְּתִשׁוּבָה, וְעַל־כֵּן הַמִּימְרָא הַזֶּה סוֹבֶכֶת עַל הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, וְדָבַר
זֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ בְּדוֹר הַזֶּה, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיר אַחַר בְּתִשׁוּבָה,
רַק אִם תַּחֲנֹף אוֹתוֹ, וְרַק בְּאִפְּן הַזֶּה מִתָּר לְהַחֲנִיף לְרָשָׁע, אֲבָל סֵתָם
לְהַחֲנִיף לְבְנֵי אָדָם, הוּא הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ וְהַכִּי מְגִנָּה, וְתִמִּיד אָנִי
מְדַבֵּר מִזֶּה, אִיךָ שְׁצְרִיכִים לְבַטֵּחַ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְחַנֵּף לְשׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל: עַל־יְדֵי חֲנֻפָּה כָּא לִיְדֵי
כְּפִירָה; כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי, שֶׁמְאָמִין שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בַּלְעָדָיו
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, הוּא אֵינוֹ מְפַחַד מֵאֵף אַחַד, וּמָה שֶׁהוּא צְרִיךְ הוּא
מִבְּקֵשׁ מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵינוֹ חוֹנֵף אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם,

אֲשֶׁר י"ג קל בְּנַחֵל עא

וְאָפְלוּ הָרַב אֶת תְּלַמִּידוֹ צְרִיף לְחֲנַף רַק כְּדֵי שִׁישְׂאָלוֹ בַּתּוֹרָה, אָבֵל סֵתֵם כֶּף אָסוּר לְחֲנַף שׁוֹם בְּרָיָה שְׁבַעֲוֹלָם. וְכֵן בְּבֵית מִתְר לְחֲנַף לְעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית, וְכֵן אֶת הַיְלָדִים, כְּדֵי שִׁיקְבְּלוּ יְרֵאת שָׁמַיִם, אָבֵל סֵתֵם לְחֲנַף בְּגִי-אָדָם עַל לֹא דָבָר, רַק לְהוֹצִיא מֵהֶם כְּסָפִים וְכַדוּמָה, זֶה תְּלוּי בְּמִינוֹת, ה' יִשְׁמְרֵנוּ מִמֶּדָּה מְגַנָּה שֶׁל חֲנֻפָּה.

רְאֵה לְהִיּוֹת סְבֵלָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאֵי יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ.

חֲמֻדַת לְבָבִי! חֲזוּק וְאַמֵּץ, וּתְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁתִּשְׂאָר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ו' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ אַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמָי.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה יוֹתֵר מִהַכֹּל, כִּי הַשְּׂמִחָה מְבִיאָה לְאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְכֹל הַחֲטָאִים שְׂאָדָם חוֹטָא, הֵם רַק כְּשִׂאִין לוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְנוֹפֵל בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָלוֹת.

רְאֵה לְמָסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי אֵין לְךָ עוֹד תְּקוּן בְּתַקּוּן הַבְּרִית כְּמוֹ הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כִּי כְּשִׂאָדָם חוֹטָא בְּפָגַם הַבְּרִית, הוּא צְרִיף לְהַתְעַנּוֹת הַרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת. וְכֹא רַבְנוּ ז"ל, וְהַחֲלִיף לָנוּ אֶת זֶה לְבוֹשָׁה, עַל-יְדֵי שְׂאָדָם מְתַבְּיֵשׁ וְאֲזִיל סוּמְקָא וְאַתִּי חִיּוּרָא (בְּכֹא מְצִיעָא נח.), עַל-יְדֵי-זֶה נַחֲשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַתַּעֲנָה, וְכֵן כְּשִׁזּוֹכִים לְקָרֵב עוֹד בְּגִי-אָדָם, וְלְהַחֲדִיר בְּהֶם

אמונה, בזה הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו, ועל-כן שניהם יש בהפצת הקונטרסים — הן החדרת האמונה הקדושה בעם ישראל, אשר תהלה לאל, הקונטרסים עושים פרות, כי בשעה שאדם קורא בהם, נחדרת בו האמונה הקדושה, ואפלו הוא חושב רק לשניה ודקה ורגע ממנו יתברך, זה כבר כדאי, וכל שכן שיש הרבה שנתעוררים מזה, ועל-ידי-זה ברבות הזמן הם ישובו בתשובה. וכן סובלים גם בזיונות ושפיכות דמים מאינשי דלא מעלי, על-כן ראה להמשיך בעבודת הקדש להפיץ את הקונטרסים החדשים, ואל תתפחד ואל תתבהל משום בריה שבעולם, ויהיה מצחך חזק נגד כל הקמים עליך.

נא ונא ראה לקנות מכונת כביסה, וכדאי אפלו ללוות כסף לקנות מכונת כביסה חדשה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לך לשלם, אם תצא להפיץ את הקונטרסים, אז תראה איך שיבוא לך שפע גדול, כי בזכות הצדיק — תלמידיו מתפרנסין, אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לב), וכשתשמע את רבנו ז"ל, תראה איך שרבנו ז"ל יחזיר לך בחזרה מכונת כביסה חדשה. על-כן ראה ללוות כסף בעבור זה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לכבס את נשמתך, ותאיר על עצמך ערבות ידידות זיו אור חיות אלקותו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל עליך, שיהיה לך שפע כפול, ולא תצטרך לבריות, רק תמיד תעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה.

אשרנו מה טוב חלקנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי נפלא כזה, ומה גם שאנו זוכים לשמשו בהפצת מעינות החכמה חוצה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ג קלא בַּנְחַל עג
י"ג קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר אָמֵר, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנְּחַל
הַנוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבְּתָרְךָ.

וְהִנֵּה לְחֻזְקָךָ וּלְאַמְצָךָ מִי יוֹכַל וְכו', וּכְבֹר הַקָּדִים לָנוּ הַקָּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא רְפוּאָה לְמַכְתָּנוּ הָאֲנוּשָׁה, וְשִׁלַּח לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת
תְּלִמִּידוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, הַמְּחַיִּים וּמְחַזְקִים אוֹתָנוּ בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי נֶפֶשׁ
וְכו', וְהֵם מַגְלִים לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְנוּ
לְעֵבֵר עַל כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה שֵׁשׁ בְּזָה הָעוֹלָם, כִּי בְּזָה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים, צָרוֹת
וְהִרְפָּתָקָאוֹת וְכו' וְכו', וְכָל אֶחָד נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ צְרוּתוֹ הֵן הַכִּי
גְרוּעוֹת וְהַכִּי קָשׁוֹת וְכו', וּבְאֻמַּת הוּא צוֹדֵק, כִּי לְכָל אֶחָד הַצָּרוֹת
שָׁלוֹ הֵן הַכִּי קָשׁוֹת וְכו', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַצֵּא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ
הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שְׁגֵלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה) עַל
פְּסוּק (תְּהִלִּים ד, ב): "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", שְׁבִתוֹךְ הַצָּרוֹת צְרִיכִים לְמַצֵּא
הַרְחָבוֹת.

וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה גַם־כֵּן יוֹדֵעַ מִתּוֹרָה זוֹ, עִם כָּל זֹאת רְאוּי
לְחֹזֵר עַל תּוֹרָה זֹאת בְּכָל יוֹם, כִּי כְּפִי רַבּוּי הַצָּרוֹת וְהִיּוּסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם — כְּמַעֲט
שֵׁשׁ־תַּגֵּעַ וְכו', וְכְמַעֲט שִׁיְהִיָּה לוֹ שְׁבֵר עֲצָבִים וְכו', מְרַב הַצָּרוֹת
וְהִיּוּסוּרִים וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַבְּזִיוּנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו,
כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי עֲנִינּוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת אֵין שׁוּם עֲצָה אֲחֶרֶת
בְּזָה הָעוֹלָם, רַק לִילֵךְ עִם הַגְּלוּי הַנִּפְלָא הַזֶּה שְׁגֵלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל,
וּלְמַצֵּא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת.

וּתְאָמִין לִי, שְׁאֵין אֶתָּה יָחִיד בְּדוֹר הַזֶּה, אֲלֵא אֵין לָךְ בֵּית

בִּישְׂרָאֵל, בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שְׁלֵא יִסְבְּלוּ סִבְלוֹ רַב כְּזֶה, מֵאִיזָה בֵּין
אוּ מֵאִיזוֹ בֵּת, וְזֶה בְּרוּר, וְאֵף שְׁלֵא רָעָה זֹו כְּרָעָה זֹו, עִם כָּל זֹאת
אֲצִל כָּל אֶחָד הַרְעָה שְׁלוֹ הִיא רָעָה, שְׁמִמְרַרֶת לוֹ אֶת הַחַיִּים,
וּמַעֲקֻמֶת לוֹ אֶת הַלֵּב בְּקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ — מִדּוּעַ מִגִּיעַ
לוֹ דְבַר זֶה?! וּמָה חֲטָאוּ וּמָה פָּשְׁעוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מָה שְׁעוֹבֵר?! עִם
כָּל זֹאת אֵינִן זֹו עֲצָה, כִּי כָּל הַנִּמְשָׁךְ אַחֵר צִעְרוּ — הַצֵּעֵר נִמְשָׁךְ
אַחֲרָיו (רש"י מועד קטן יז. ע"ז בְּעֵין יַעֲקֹב), וְכָל הַבוֹרֵחַ מֵהַצֵּעֵר — הַצֵּעֵר
בוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ.

לְזֹאת רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיִּקְרָ! לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְתֵן תּוֹדָה
וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִידַע כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ
לְהַתְפַּלֵּל הַרְבֵּה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר אֵינּוּ נֶאֱכָד, אֶלָּא
הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רָאָה לְדוֹן אֶת עֲצֻמָּךְ לְכַף זְכוּת, וְכֵן לְדוֹן אֶת אֲשַׁתְּךָ
לְכַף זְכוּת, וְאֵל תִּזְרְקוּ אֶחָד עַל הַשְּׂנִי אֶת הָאֲשָׁמָה, כִּי מָה אַתֶּם
אֲשָׁמִים בְּדָבָר?! הֲלֹא זֹוהִי גְזֵרָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְצָרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, אוּלַי יַחוּס אוּלַי יַרְחֵם, אֲבָל לֹא
לְהֶאֱשִׁים הַבַּעַל אֶת הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה אֶת הַבַּעַל, אֲשֶׁר זֶה גּוֹרֵם סֶתֶם
מִתַּח וּמִרִיבוֹת וּמִחֲלָקֶת בְּחַנָּם עַל לֹא דְבַר.

רְאוּ לְכַבֵּד וּלְשַׁמֵּחַ וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה
תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ לְגַדְלֵי אֶת שְׁאָר הַיְלָדִים בְּנִקְלָה.

רָאָה לְהַכְנִיס בְּעֲצֻמָּךְ אֶמוּנָה פְּשׁוּטָה, לִידַע שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחִיָּה
וּמְהוּהָ וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר —
הֵם עֲצָם עֲצֻמִּיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכִפִּי שְׁמִכְנִיסִים בְּעֲצֻמוֹ
יְדִיעָה זֹו, בֵּין בְּאֻמַּת זּוֹכִים לְהַפְּלֵל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזוֹכִים לְקַרֵּר אֶת
הַיְסוּרִים. וְהִיא טוֹב מְאֹד שְׁתַּהֲיֶה רְגִיל בְּלַמּוּד תּוֹרָה ר"נ, וְלוֹמֵר
עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אֲשֶׁר י"ג קלב בְּנַחֵל עה

שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ וְעַל בִּתְּךָ וּבְעֵד כָּל בְּנֵי בֵיתְךָ, שְׂיִמְתְּקוּ
מֵעֲלִיכֶם כָּל הַדִּינִים, וְתִזְכּוּ כָּבֹד לְעֹבֵר עַל הַכֹּל, וְיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַצָּרוֹת
וְהַיְסוּרִים מִכֶּם, וְתָרוּ רַב נַחַת מֵהִלָּדִים.

רְאֵה לְתֵלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה בְּחִדְרְךָ, לְמַעַן תִּעֲיֵן בּוֹ בְּכָל פַּעַם,
וְתִזְכִּיר לְעֲצֻמְךָ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אָמַר: "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל", "וַיֵּשׁ עֲנָן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה", כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוּ מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ, רַק בּוֹרַח בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וּמִפְּרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחָתוֹ וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשִׁיטוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּמִתְמַיֵּד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִין כְּסִדְרָן: בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרָשׁ, רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, זֶהֱרַ וְתַקְוִינִים, מְכַל הַלְמוּדִים
הָאֵלוּ אֶפְלוּ קִצַּת בְּכָל יוֹם, אֲבָל שְׂיִהִיָּה קְבוּעַ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרֵי
לוֹ בְּבֹא !

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קלב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, עֲרַב שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אָמוֹר, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְלֵי שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַקְּדוּשָׁתְךָ הַזֶּה יוֹדֵעַ אֵיךְ אֶתָּה
חֲקוּק בְּלִבִּי, וְאֵיךְ הַצְּטַעְרָתִי בְּצַעְרְכֶם מִמָּה שְּׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם וְכוּ', וְעַד
כַּמָּה אֲנִי שְׂמִחַ עֲכָשׁוּ בְּשִׂמְחַתְכֶם וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוּשָׁתְךָ הַזֶּה,
שְׂאֲשִׁתְּךָ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּנִקְל וְתִלְד בְּקִלּוֹת.

מַה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיִּקָּר ! בְּזֵה הַעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד

מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים, כָּל אֶחָד מֵעֲצָמוֹ וְכוּ', כִּי יֵצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו (סְפָה נב.), וְרוֹצֵה לְהַפִּילוֹ וְלִהְיֶה שִׂיכּוֹ וְכוּ', שֶׁלֹּא יִזְכֶּה לְרֵאוֹת וְלִהְתְּבוֹנֵן בְּאִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, הַמְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְלֹא מִסְפִּיק לוֹ מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִמְנוּ בְּעֲצָמוֹ, עוֹד זֹאת מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, וּבֹא מִבְּחוּץ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים לְנִתֵּק אֶת הָאֵדָם מִשְׂרָשׁ חִיּוֹתוֹ וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקֶת שְׁעוֹבֶרֶת עִכְשָׁו בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הַמַּחְלָקֶת עוֹקֶרֶת אֶת הָאֵדָם מִמְנוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי בְּאִמְתַּת אִם הִיְתָה אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שׁוֹם אִמָּה וְלִשׁוֹן לֹא הִיוּ יְכוּלִים לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ, אֲךָ דָּא עָקָא, שֶׁהַמַּחְלָקֶת וְהַמְרִיבוֹת בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְכַלּוֹת אֶת הַכָּל, וּבִפְרָט הַמַּחְלָקֶת בֵּין הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים וְכוּ'.

וּבְאִמְתַּת רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'), אֲשֶׁר כָּל הַמַּחְלָקֶת הִיא בְּשִׁבִיל הָאֵדָם בְּעֲצָמוֹ, בְּשִׁבִיל שְׁחָטָא וּפְגָם בְּבְרִיתוֹ וְכוּ', כִּי אֶפְלוּ כְּשֶׁאֶחָד הִרְהוּר אֵיזָה הִרְהוּר רַע פְּעַם אַחַת בְּחַיּוֹ, זֶה כָּבֵר וְנִקְרָא פְּגָם הַבְּרִית, וּמְכָל שְׁפָן כְּשֶׁאֵדָם הִרְהוּר הִרְהוּרִים רָעִים וּמְגַנְיִים וּמִתְעַבִּים וְכוּ' יָמִים וְשָׁנִים, בְּוִדְאֵי הוּא פְּגוּם מְאֹד בְּבְרִית, וְזֶה רַק הִרְהוּר, מְכָל שְׁפָן כְּשֶׁאֵדָם נִבֵּל פִּיּו יָמִים וְשָׁנִים בְּכָל מִינֵי נְבוּל פֶּה וְכוּ', וּמְכָל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן מִי שֶׁעָשָׂה מְעֻשִׁים מְגַנְיִים, וְחָטָא כְּפִי שְׁחָטָא בְּכָל מִינֵי פְּגָמֵי הַבְּרִית, בְּוִדְאֵי מַחוּ מְקַלְקֵל מְאֹד מְאֹד, וְאֵין לוֹ שׁוֹם כְּלִים לְקַבֵּל אֶת עֲרֻבוֹת גְּעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אֵין לוֹ שׁוֹם כְּלִים שְׁלֵמִים לְקַבֵּל אֶת הַמַּחֲזִין הָעֲלִיוֹנִים בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְכָל שְׁפָן שְׂאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְהִרְגִישׁ אֶת אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ שְׁמַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

עַל-כֵּן בְּהִכָּרַח לוֹ לְשִׁמְעַ מַחְלָקֶת עַל הַצְּדִיקִים הָאִמְתִּיִּים הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּדְבָקוֹת אֱמֶת, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּעִבּוּר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם יֵשׁ לוֹ שִׁכְל, וְיִוֹדַע שְׁכָל מֵה שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ, זֶהוּ רַק כְּדֵי לְהִרְחִיקוֹ וּלְגַרְשׁוֹ וּלְסַלְקוֹ מִהַקְדָּשָׁה, אֲזִי כָּבֵר לֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, הִינּוּ שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם כָּבֵר לֹא יוֹכֵל לְגַרְשׁוֹ וּלְרַחֲקוֹ וּלְסַלְקוֹ, מֵאַחַר שְׂיִוֹדַע שְׂזָה נְסִיוֹנוֹ, לֹא-כֵן מִי שְׂאֵין לוֹ דַּעַת וְשִׁכְל, תִּכְפֹּר-וּמִיד

כְּשׁוֹמֵעַ אֵיזוֹ מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת עַל הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד — הוּא בּוֹרַח, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל רַבְּנוֹ ז"ל, הוּא פָּגוּם מְאֹד, וְאִף שֶׁלְּכַאוּרָה הוּא רֹאשׁ הַכּוֹלָל... רֹאשׁ יְשִׁיבָה... מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת... לְמַדָּן... מְקַבֵּל... אִם רַק מְדַבֵּר עַל רַבְּנוֹ ז"ל, בְּיָדָאֵי הוּא פָּגוּם מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מַעֲשָׂיו, כִּי לֹא יִמְלֹט שְׂאֵחַד אֲשֶׁר מְדַבֵּר עַל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁתִּהְיֶה בּוֹ אֵיזוֹ יְרֵאת שָׁמַיִם וְכוּ', וְאִף שְׂרַבִּים חוֹלְקִים עַל זֶה, וְעַל דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּעֶצְמָם יֵשׁ מַחְלָקַת — הֵיִתְכַן לֹמַר כֶּךָ?! עִם כָּל זֹאת מִי שִׁיּוֹדֵעַ מָה רַבְּנוֹ ז"ל רֹצֵה מְאֹתָנוּ, וְיֵמָּה הֵם הִרְצוּנוֹת וְהַפְּסוּפִים שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל לַעֲשׂוֹת מַעֲמָנוּ, לֹא יִקְשֶׁה לוֹ כָּלֵל עַל דְּבוּרִים אֱלוֹ, כִּי רַבְּנוֹ ז"ל מוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לַפְּחוֹת וְהִירוּד וְהַנְּפוּל וְהַחֲלָשׁ, וְיַמְעִלְהוּ וְיַמְגַּבִּיהוּ, וְרוֹחֲצוֹ וּמְקַשְׁטוֹ בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְקִשּׁוּטִים נְאִים וְנִפְלְאִים עַד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אֶתְמוּל עֲשֶׂה כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה מִנַּח בְּעַמֶּק בּוֹר וְדוּת וְכוּ', וְהִנֵּה מֵיֵאֵשׁ בְּתַכְלִית הַיְּאוּשׁ וְכוּ', וְהִנֵּה מְלֵא קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ וְכוּ', וְהַיּוֹם כְּבֹר עוֹמֵד וּמִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וּמִתְנוּצֵץ בּוֹ גְלוּי אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּגְלוּי רַב כְּזֶה, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלֵל, וּמְרַב אֹר כְּמַעֲט שְׁיִגוּעַ וְכוּ'. וְכֵן מִתְחִיל לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, וְזוֹכֶה לַעֲשׂוֹת סִיּוּם אַחַר סִיּוּם, דְּבָר כְּזֶה שְׂאִף פַּעַם בְּחַיִּים לֹא הִנֵּה מִתְאָר לַעֲצָמוֹ, וְזֶה בְּרוּר לְכָל מִי שֶׁזֹּכֶה לְהִתְקַרֵּב בְּאַמַּת אֶל רַבְּנוֹ ז"ל. וְעַכְשָׁו אֲשֶׁאֵל אוֹתָךְ — מִדּוּעַ יִתֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל?! מֵאַחַר שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לִידַע בְּאַמַּת בְּאִיזָה מַצָּב וּמַעֲמָד הִנֵּה נִמְצָא קִדְּם שֶׁהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, וְאִיךָ נִרְאָה כְּהַיּוֹם אַחַר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוֹ ז"ל! וְאִף שֶׁגַּם עַכְשָׁו עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּבֹר יֵשׁ הַפֶּרֶשׁ אַחַר לְגַמְרֵי.

הַקְּדַמְתִּי לָךְ כָּל זֹאת, מֵאַחַר שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי שֶׁשְׁמַעְתָּ דְּבָרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעְרֵינוּ שֶׁמְדַבְּרִים עָלַי כָּל דְּבָר אָסוּר וְכוּ', מֵה אֶעֱשֶׂה, חֲטָאֵי גְרָמוֹ לִי שִׁיְדַבְּרוּ עָלַי וְכוּ', אֲבָל יַעִיד עָלַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ,

שמיים עמדי על דעתי, והייתי בגיל ט"ז, שאז זכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל, ולהתודע מדרךיו הנוראות והנפלאות ועצותיו היקרות — תפלה והתבודדות — שיחה בינו לבין קונו, שעורים בסדרן — להיות ולטייל בכל מקומות תורתנו הקדושה וכו', מאז ועד עתה זה לי שלשים ושלש שנים רצופות, שאיני מש מאהל רבנו ז"ל, ואין יום שלא יבצר בי לבי להאיר את אורו הגנוז של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולהחדיר בנשמות ישראל את הלמוד הנפלא שגלה לעם סגלה, על אף כל הצרות והיסורים והמרירות, המחלקת והמריבות שהם מנת חלקי וכו', עם כל זאת אני ממשיך בעקשנות עצומה, וזכיתי לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בכל העולם כלו, פשוטו כמשמעו, וזכיתי להקים תלמידים רבים, שגם הם כבר עוסקים להדפיס ולהפיץ את ספרי רבנו ז"ל, וגם הם מדברים עם אחרים לעוררם ולחזקם ולאמצם על-פי הדרך שקבלו ב"היכל-הקדש", ומה גם שהסמ"ך-מ"ם בא בכל פעם בכל מיני התלבשויות מבית ומבחוץ, ועושה בלבול גם בפנים וכו', כי רבים נופלים ומתקשרים ונתרחקים, ועוד מדברים כל דבר רע — זה בגלוי... וזה בהצנע ובהתלבשות... עם כל זאת אני ממשיך בשלי מדי יום ביומו, ואיני מתפעל משום ברירה שבועולם, כי כל זמן שישוכני הקדוש-ברוך-הוא להיות בעולם הזה, אמשיך לגלות ולפרסם את למודו הטוב — בין בעל-פה ובין בכתב לכל בר ישראל, לכל החפצים את האמת, ואף שרבו כמו שרבו המדברים והחולקים וכו', וסכנה גדולה שלא להמשיך אליהם, עם כל זאת כל חפצי ורצוני וכסופי לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל בר ישראל, ולגלות לו את העצות הנוראות והנפלאות מרבנו ז"ל — את סדר דרך הלמוד ואת סדר התפלה והתבודדות, ואיך להתזיק מעמד בזה העולם העובר, ואיך להמשיך את עצמו תמיד אליו יתברך.

לזאת באתי מאד מאד לבקש אותך, אהובי, אחי היקר!
שתתישב מה לפניך, והבחירה חפשית — אם לטוב ואם, חס
ושלום, להפך.

אֲשֶׁר י"ג קלב בַּנְחַל עט

מה אמר לך! עברו עלי בחיי — מאז שזכיתי להתודע מרבנו ז"ל, כל מיני משברים וגלים, כל מיני מחלקת ומריבות, צרות ויסורים, דחקות ועניות, בזיונות ושפיכות דמים והוצאת שם רע, אשר לא נתן למחל — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, כמובא בשלחן ערוך, ארח חיים, סימן תר"ו, עין שם; ועין שהקדוש-ברוך הוא ראה וצפה את מסירות נפשי בשביל דבר רבנו ז"ל באמת, בלי שום פניות, נתן לי מתנות יקרות כאלו, אשר לא יאמן כי יספר: "שפת הנחל" — פרוש על כל ה"לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא, ועוד ספרים רבים ונכבדים, אשר כבר נדפסו כמה וכמה פעמים, ונתפשטו בכל תפוצות ישראל, ועוד ספרים שאזכה להדפיסם על התורה ועל המועדים ועל אגדות חז"ל ועל תרי"ג מצוות, על אבות ועל תהלים, ובפרטיות פרושי: "מראה אש" על כל הזהר הקדוש — יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו.

ראה, אהובי, אחי הגור! להתישב היטב היטב מה קורה בזה העולם, ולמה לך להחליף עולם עובר בעולם עומד?! ולמה לך להחליף אורות צחצחות, גלוי אלקות במדרגה עליונה מאד וכו' וכו', עם זבל — לשון הרע ורכילות, מוציא שם רע וליצנות וכו' וכו', זכר היטב כי בין כף ובין כף יעבר עליך היום והשבוע והחדש והשנה וכל החיים וכו', אזי טוב יותר שיעבר היום וכו' עם פסופים ורצונות אליו יתברך, ולהוציא מפיו את כל עמקי לבבו, ולספר לפניו יתברך כל מה שעובר עליו, ולהתמיד בתורה הקדושה שעורים כסדרן, ולהחזיק ברבנו ז"ל דרך "היכל-הקדש".

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את דבורי אלו בפנימיות לבבך, ואז שום דבר לא יוכל לקרר אותך כלל, ותזכה להשאר אצל רבנו ז"ל שבונה "היכל-הקדש" (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט).

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים לשבות עמנו בשבת-קדש ביבנאל, ונחיה את עצמנו יחד.

רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים
חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ, אִיךָ
שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵתָה זוֹכָה וּמוֹזָפָה
אֶת הַרְבֵּים, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבֵּים תְּלוּיָה בְּךָ, וְכֹל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים,
אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי רְאוּי לָנוּ לְשִׁמַּח עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, אֲשֶׁר בַּנְּחַל
שֵׁם חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא
כְּזֶה, אֲשֶׁר מְגַלָּה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת כְּאֵלוֹ. וּבִפְרָט אֵתָה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ עַל חֲלֻקְךָ, שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִפְצָתָם
הוּא תְּקוּן גָּדוֹל לְאָדָם. כִּי בְּזֶה שְׂמֻקְרָבִים רְחוּקִים, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מוֹחֵל לוֹ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי־מוֹהַר"ן, סִימָן תמז), שְׂבֻזָּה
שֶׁהוֹלְכִים לְגִבּוֹת אֶת חוֹבוֹת אַחֲרֵים, עַל־יְדֵי־זֶה הַמְּלִיךְ יִמְחַל לְךָ אֶת
חוֹבְךָ (חֲסֵר).

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג קלד — י"ג קלה בנחל פא
י"ג קלד.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר אָמור, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נִרְ לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ, וְגִדַל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי, וְאֵינִי
שׁוֹכַח מִמֶּךָ כָּלָל, וּכְשֶׁאֵינִי שׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְחַשֵּׁב, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, הַעֲקָר לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר
מִמֶּנּוּ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל
כָּל מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמְחַלֵּשׁ אֶת דְּעִתּוֹ כְּדֵי שְׂיִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ,
לְזֹאת, כְּשֶׁאֵינִי שׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ אֲנִי מְאֹד מְצֻטְעֵר, וּבְשִׁעָה שְׂאֵנִי שׁוֹמֵעַ
מִמֶּךָ, אֲנִי מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֵיזוֹ שְׂמִחָה אַתָּה נוֹתֵן
בְּלִבִּי כְּשֶׁאַתָּה מְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, אֵיךְ אַתָּה מְחַזֵּק בְּתַמֶּךָ
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, הֵייתָ כּוֹתֵב לִי בְּכָל יוֹם, וְעַל-כָּל-פָּנִים פֶּעַם אַחַת
בְּשָׁבוּעַ (חֶסֶר).

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קלה.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת-קדש לסדר אָמור, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְכֶם.

רְאוּ לְבָדִק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשִׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אֵיזוֹ דָּלַת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֶׁאֵין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשִׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׁבָעָה גִּירוֹת לְכַבוֹד שְׁבֵת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל

כב אָשֶׁר י"ג קלו בנחל

שָׁמַן זַיִת, וְלִבְקַשׁ אֶזְרוּ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ עַל הַצְּלַחְתְּכֶם בֵּין
בְּגוֹשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה
הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

רְאוּ לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְאֵזְרוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, וְצָרִיף
שֶׁתְּדַעוּ, כִּי כָּל הַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל הָאָדָם תְּלוּיָהּ בַשְּׁמִירַת שַׁבָּת (ירושלמי
בְּרֻכּוֹת, דף י"ט:), וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, נִשְׁפָּע עָלָיו שֶׁפַּע גְּדוֹל
בְּפִרְנָסָה (זֶהוּ חֵלֶק ב' פ"ח:), וְיוֹצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבוֹת, הַעֲנִיּוֹת
וְהַדְּלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ בַּעֲדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיִמְתְּקוּ מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים,
וְתִרְוּ רַב נַחַת מִבְּנֵיכֶם.

הַמֵּאֲחִל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, עֲרַב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, ז' אֵיךְ ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל, שֶׁבְּבִיתְךָ יִשְׁמְרוּ שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כְּהַלְכָתָהּ, וְאֵזְרוּ
הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, כִּי הַשַּׁבָּת מְבִיאָה בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה וְעֲשִׂיּוֹת
לְאָדָם. גַּם תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַמֵּאֲכָלִים שֶׁאַתֶּם אוֹכְלִים, שֶׁיְהִיוּ רַק
מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, כִּי רַב הַחֲלָאִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם הֵם מִחֲמַת
שְׂאֵינִים נִזְהָרִים בְּמֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפִּיל עַל הַצְּלַחְתְּכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגוֹשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אָשֶׁר י"ג קלז — י"ג קלח בנחל פג
י"ג קלז.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת-קדש לסדר אמור, ז' איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

ראה לבדק את מזוזות ביתך אם הן כשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה. גם ראה לבדק את התפלין שלך אם הן כשרות, ותשתדל להתפלל ערב ובקר בבית-הכנסת דיקא, ותהיה מעשרה ראשונים שתקח שכר כלם.

ראה לקחת את אשתך לים המלח למען הבריאות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל עליכם לרפואות וישועות, ותצליחו לחיות בטוב ובנעימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קלח.

בעזרת השם יתברך, ערב שבת-קדש לסדר אמור ז' איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לשמור שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליך, ותדעי שהשבת מעשרת ברוחניות ובגשמיות, וכל העניות והחובות והדחקות שאדם סובל, הם רק מחמת שאינו שומר שבת כהלכתה.

היה טוב מאד, שתדליקי ארבעה גרות לכבוד שבת-קדש,

וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת גֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בַשָּׁמַיִם.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסֵרָה עַל אִיזוֹ דֵּלֶת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזָה כְּשֵׁרָה עַל דֵּלְתוֹת בֵּיתוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיתְּרַחֵב לְכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קלט.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, עֲרַב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְשַׁמֵּר שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כִּי עַקֵּר הַצִּלְחַת הָאָדָם הִיא בְּשִׁמְרַת שַׁבַּת, וְהַשַּׁבַּת מְעַשְׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּכְשֵׁאָדָם נִכְנָס בְּחֹבוֹת, עָלָיו לְבַדֵּק אִם לֹא חָלַל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, חָס וְשְׁלוֹם, אוֹ לֹא זָלַזַל בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כִּי בְּפִרוּשׁ מוֹבָא בְּזֵהַר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק ב' פח:), אֲשֶׁר כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁנִּשְׁפָּעוֹת לְאָדָם בְּשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הֵן בְּזֻכוֹת שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְעַל-כֵּן כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם אֵילּוֹ חֹבוֹת אוֹ דְחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת, עָלָיו לְבַדֵּק אִם לֹא פָּגַם בְּאִיזוֹ בְּחִינָה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כְּשֵׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח כָּל הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, שֶׁהוּא זָכָה לְהִבְרָאוֹת מְזוּרַע יִשְׂרָאֵל, וְקַבֵּל מִתְּנָה אֶת הַשַּׁבַּת-קֹדֶשׁ, אֲזִי יִהְיֶה לוֹ שְׁבֻעַ אַחֵר, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַשַּׁבַּת שֵׁיִשׁ לוֹ, וּבִוְדָאֵי לְכַבּוֹד שַׁבַּת צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ, וְהוּא — עַל-יְדֵי לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם

אָשֶׁר י"ג קמ בנחל פה

הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְסִיּוּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְבָּרַךְ בְּבִרְכַת שַׁבַּת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתּוֹזֵכָה לְצֵאת מִכָּל חוּבוֹתֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי אָמֹר, ז' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֲתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת אַחֲרִים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְרְאוּי לְךָ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד עַל הַמַּצְוָה הַיְקָרָה הַזֶּה שֶׁנִּפְּלָה בְּחִלְקֶךָ, כִּי בְּזֶה שֶׁהוֹלְכִים לְהַפִּיץ, מְזוֹכִים אֶת אַחֲרִים, וּבְזִכּוֹת זְכוּי הַרְבֵּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אָבוֹת ה', יח), וְהוּא מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְקַרֵּב אֶת אַחֲרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְכַנִּיסָה בְּאָדָם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, וְזוֹ כָּל הַנְּקֻדָּה שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל — לְהַכְנִיֵס בְּאָדָם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְטוֹבוֹת מְזוּלָתוֹ. כִּי רַבְּנּוּ ז"ל מְכַנִּיס בְּאָדָם הַרְחֵבֶת הַדַּעַת וּדְבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּדַע שְׂאֵין לוֹ רַק הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּכְשִׁיּוֹדַע יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אֲזַי מְצַלִּיחַ תְּמִיד דְּרַכּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר ב'הר, י"ד איר (פסח שני)
ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

חסדי השם יתברך, חזרתי לשלום, ותאמין לי כי היו לנו נסים
נגלים, שיצאנו ממות בטוח לחיים, יתן הקדוש-ברוך-הוא לנו חיים
ארבים, שנזכה למלא את כל העולם כלו עם אורו יתברך, כי זו
צריכה להיות תכליתו של כל בר ישראל בזה העולם — לגלות
ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ורק בשביל זה נבראנו,
הינו להפירו יתברך בעצמו, וכן להכניסו יתברך באחרים, וכמוכא
בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), אשר צריך להוליד
בנים ולהאיר בהם הדעת האמת של אמתת גלוי אלקותו יתברך,
וזה עקר המצוה — להוליד בנים בני דעת, שמפירים אותו יתברך.

חסדי השם יתברך, שזכינו להתודע מרבי אמת כזה, המאיר
בנו את הדעת האמת הזו, ועלינו למסר את נפשנו להמשיך את
הדעת הזו לאחרים, כן יעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא להוציא מהפח
אל הפעל חשקנו ורצוננו לגלות את דעת רבנו ז"ל לכל עם ישראל,
ובודאי רק בשביל זה ובזכות זה נשארנו בחיים, תהלה לאל. ועלינו
לזכור זאת כל ימי חיינו, ולא נשכח את החסד שעשה עמנו.

העקר אל תדאג, ולא תרגיש כרגע אשם בדבר, כי היתה גזרה
רעה וכו', ותהלה לאל, שנמתקה הגזרה לחסד ולרחמים גדולים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי)
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְבֵיתִי, בְּחֶסֶדּוֹ יִתְבָּרַךְ, עִם הַרְבֵּה נְסִים וְנִפְלְאוֹת,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁעוֹר לִי עַד עַכְשָׁיו, יַעֲזֹר לִי הַלָּאָה.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁכַל מַה שְּׂאֲנִי מִתְבוֹנֵן יוֹתֵר, אֲנִי מִבֵּין וְרוֹאֵה
וּמְרַגֵּשׁ אֶת גְּדֹל נִפְלְאוֹת הַנְּסִים וְהַחֲסָדִים שְׁעָשָׂה עִמִּי הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֹצְלֵתִי מִמָּשׁ מַמּוֹת לְחַיִּים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, וְאִם־כֵּן
עָלִי לִידַע, כִּי לֹא בְּחִנָּם הִחְזִיר לִי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַחַיִּים,
אֶלָּא כְּדֵי לְשַׁמֵּשׂ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְלַהֲדִיר וְלְסַדֵּר אֶת סִפְרֵיו
הַקְדוּשִׁים, לְהַדְפִּיסָם וְלַהֲפִיצָם עַל פְּנֵי תֵבֵל.

וְכֵן אַתָּה רֵאֵה לְהַכְנִיס עֲצֻמָּךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת בְּיַתֵּר שְׂאֵת
וּבְיַתֵּר עֹז, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסֻפְרִים, שְׁפַעַם אַחַת הִלַּךְ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר
בְּדֶרֶךְ, וְהַחֲלִיק עַל הַשֵּׁלֶג, וּבְדִיוֹק בְּאוֹתוֹ רָגַע שְׁהִגְבִּיָּה עֲצֻמוֹ וְקָם,
עָבַר עַל פְּנֵיו אֵיזָה מִתְנַגֵּד וְאָמַר לוֹ: הֵא, נִפְלְתָם, מִפְּנֵי שְׂאֵתֵם
בְּרִסְלָבֵר... עָנָה וְאָמַר לוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר בְּמִקּוֹם: לֹא וְלֹא, אֶלָּא
קָמְתִי מִפְּנֵי שְׂאֲנִי בְּרִסְלָבֵר... כִּי אִם לֹא הֵייתִי בְּרִסְלָבֵר, מִי יוֹדַע אִם
הֵייתִי יָכוֹל אֶפְלוֹ לְקוֹם, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂהָ.

אֵינִי יוֹדַע אִיךָ לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁגַמְלַת עִמִּי שְׁלַנְתִּי
בְּבֵיתְךָ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִיתְךָ יְהִיָּה בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים,
וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְךָ, וְיִהְיֶה לָךְ תְּמִיד שְׁפַע לְפָרְנָסִם.

פח אָשֶׁר י"ג קמג — י"ג קמד בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי)
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵינִי יָכוֹל לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתֶם עִמָּדִי, יַעֲזֹר
לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, וְתִרְוּוּ רַב נַחַת מִלְּדִיכֶם.

וּבִזְכוּת שְׂאֵתֶם מְדַפְּיִסִים אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, סְפָרֵי רַבְּנוּ ו"ל
הַמְּגִלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְקַרְבִּים לָכֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, תִּזְכּוּ לְשִׁפְעַת דְּקִדְשָׁהּ וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ו"ל
(סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צִדִּיק, סִימָן לג): "בִּזְכוּת הַצִּדִּיק תִּלְמִידָיו מִתְּפַרְנְסִים".

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי)
ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִחוּן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת יְלָדִים, תְּקַבְּלִי עַל עֲצֻמָּהּ אִם יוֹלֵד לָכֶם בֵּן, תִּקְרָאוּ אוֹתוֹ
עַל שְׁמִי, וְאֵז תִּרְאוּ נִפְלְאוֹת.

רְאֵי לְהַדְּלִיק אַרְבָּעָה נְרוֹת, וּלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל שְׁמֶן

אֲשֶׁר י"ג קמה בנחל פט

זית, ובשעת הדלקת הנרות לבקש הרבה ממנו יתברך על ילדים, כי התפלה שהאשה מבקשת בעת הדלקת הנרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.

ראי לבדק את המזוזות בבית, וכן הבעל יבדק את התפלין שלו.

ואם תקבלו על עצמכם כל זאת, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, ותפקדו בזרע של קימא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת-קדש לסדר בחר, י"ד איר (פסח שני) ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להזהר להניח תפלין כשרות בכל יום, ותשתדל להתפלל ערב ובקר בבית-הכנסת, ותהיה רק שמח תמיד, ואז תראה ישועה מן השמים, אשר תמצא את בת זוגך.

ראה לא להיות בררן, אלא השדוף הראשון שיציעו לך תראה להסכים, ואז תראה שגם לך יש בת זוג.

נא ונא אל תפל בדעתך ואל תתיאש, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, י"ד אִיר (פֶּסַח שְׁנִי) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּחַיִּיךָ וְכוּ'.

וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם אִשָּׁה טוֹבָה, וְאַתָּה כָּבֵד נִמְצָא בְּבִיתְךָ, מִדּוּעַ אַתָּה צָרִיךְ לְצַעַר אֶת אִשְׁתְּךָ וּלְבִזּוֹת אוֹתָהּ וְכוּ'?! וּבּוֹדָאִי בְּשָׁבִיל זֶה אַתָּה סוֹבֵל מֵה שְׁאַתָּה סוֹבֵל וְכוּ'. רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִזּוּ הַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

תְּדַלִּיקוּ לְכָבוֹד שַׁבַּת־קֹדֶשׁ אַרְבָּעָה גְרוֹת, וּלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְזֶה יָבִיא אוֹר וְהַצִּלָּחָה בְּבִיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גְּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשִׁמְחָת, שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּהַפְצַת הַקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהַפְצָתָם הוּא תְּקוּן פְּגַם הַבְּרִית, כְּנִגְדֵי שֶׁהַשְּׁחִית וְרָעוּ לְבַטְלָהּ, וְהַפְרִיד אֶת הַיִּסוּד — צְדִיק, מֵהַמְּלָכוֹת — אֲמוֹנָה וְכוּ' פִּידוּעַ, תְּקוּנוֹ הוּא — לְחִזּוֹר וּלְקַשֵּׁר נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת צְדִיק, בְּסוֹד (יְשַׁעְיָהוּ ס, כא): "וְעַמְּךָ כָּל־צְדִיקִים", אֶל הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה — מְלָכוֹת דְּקִדְשָׁה.

אָשֶׁר י"ג קמח בנחל צא

אודות להדפיס חדושי תורה, צריכים קדם להיות ולטיל בכל חלקי התורה הקדושה, ולהתבודד הרבה עמו יתברך, שלא יהיה מכח המדמה וכו'.

אודות שאלתך בענין התגברות תאות נאוף, עליך ללמד בכל יום או על-כל-פנים פעם בשבוע את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב, ולומר התפלה עליה מלקוטי-תפלות, ורבונו ז"ל מדבר שם, שהעקר לקדש עצמו, ועל-ידי-זה יזכה להחליש את יצרו הרע ומחשבותיו הרעות, וזכה פרשתי בספרי: "מגדנות נתן" על ההפטרות, את הפסוק (ישעיה נה, ז): "יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו", על-ידי-זה שיעזב את דרכיו הרעים, ויקדש ויטהר את עצמו, על-ידי-זה תהיינה לו מחשבות קדושות וכו', עין שם.

תשואות חן לך על התפלות שאתה מתפלל עלי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתנו, ויביא לנו את משיח צדקנו, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצנו, ויבנה לנו את בית מקדשנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קמח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ביה, ט"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך קבלת על עצמך לא לדאג כלל וכו', וממילא אתה רואה ישועות נפלאות וכו'.

ובאמת עליך לדעת, כי תכמינו הקדושים אמרו (תענית ח.), אשר אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין, וכן בשאין האדם נמשך אחר דאגותיו, אין הדאגות נמשכות אחריו. וכן אמרו

(סנהדרין ק:) : הרבה אנשים כבר נהרגו בעון הדאגה, על-כן טוב ויפה הדבר שקבלת על עצמך.

אודות לחתן את הילדים, אין לכם לדאג כלל, כי על זה יש חשבון וצנור מיחד בשמים, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן ב'): "אין לדאג על פרנסת בניו, כי כשהם גדלים, גדלה פרנסתם עמם"; ובוודאי כן יהיה אצלך, ועל-כן מה ולמה לך לדאג בחנם, כי הדאגה מכלה את האדם לגמרי.

ראה להיות תמיד בשמחה עצומה על נעם חלקך אשר בנחל שם חלקך וגורלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לרוות רב נחת קדשה מילדיך, ויתן לך שפע בפרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קמט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בחר, ט"ו אייר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

בענין הצרות והדחקות שלך, עקר העצה להמתיקה הוא — מאד מאד לכבד את אשתו ולהזהר לא לפגוע בה, וחקמינו הקדושים אמרו (בבא מציעא נט.): תיקרו את נשותיכם בשביל שתתעשרו; ואמרו (יבמות סב.): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד): "וידעת כי שלום אהלך", ועל-כן עקר הצלחתך בחייך תלויה רק בדבר זה, וכשתקיים זאת — לשמח תמיד את אשתך ולדונה תמיד לכף זכות, אז ישתנה המצב אצלך.

ראה לבדק את המזוזות בביתך אם הן כשרות, כי רב הצרות בביתו של אדם הן בעטין של מזוזות פסולות. וכן תשתדל להניח תפלין כשרות בכל יום, ותשמרו שבת-קדש, כי הזוכה לשמר שבת — השבת שומרת עליו.

אֲשֶׁר י"ג קנ — י"ג קנא בְּנַחַל צג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
וּבְקִשְׁתֵּי שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּחַיֶּיךָ,
וְיִשְׁתַּנֶּה הַמָּצָב בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַפְּאֵבִים וְכו', רְאֵי לְקַחַת כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׁבָעָה גְרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלִבְקֹשׁ אֶז הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל בְּרִיאוֹתְכֶם וְעַל
בְּרִיאוֹת וְהַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מִבְּקִשְׁתָּ בְּעַת הַדְּלָקָה
גְרוֹת, מְאֹד מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֲנֵי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּאֵיבְרֶיךָ וּבְגִידֶיךָ
וּבְכָל טְפֵי דְמִיךָ, וְתִזְכֵּי לְרוֹוֹת רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים וְהַנְּכָדִים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֵין אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת שְׂבוּרָה שְׁעִבְרָתֶם דִּירָה, כִּי הֲלֹא
זוֹ הִיְתָה הַחֲלֻטָּת הַהוֹרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא בְּקִרְוֹב שְׂדוּךְ טוֹב, וְאִז תִּגְוִרִי
בְּמָקוֹם שְׁלִבְךָ חֲפִץ.

הַעֲקֹר לְהִרְחִיק מֵעֲצָמְךָ הַיְאוּשׁ וְהַדְּכָאוֹן, וְלִהְשָׁתַדֵּל לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּצְלִיחוּ.

נָא לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּחַדְרְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ בְּעַדְךָ, שְׁתִּזְכֵּי לְמַצֵּא בֶן זוּגָךְ וְתַתְּחַתְּנִי.

הַמֵּאֲחִיל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָה בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּדָאִי לְהִיּוֹת עֲצָמָאִים, וְלֹא לְהִסָּב עַל שְׁלִחַן אַחֲרִים, כִּי כָּל
הַמְּצַפֶּה עַל שְׁלִחַן חֲבֵרוֹ, עוֹלָם חָשׂוּךְ בְּעַדוֹ (בִּיצֵה לֵב:), וְכֵן נִרְאָה
בְּמַצִּיאוֹת, אֲשֶׁר בְּעֶסֶק שְׁתַּפּוֹת אֵין בְּכָל פֶּעַם הַצְּלִיחָה כִּי אִם מְרִיבוֹת
וְכוֹ' (עֲיֵן בָּבָא בְּתָרָא כד:).

רְאִי לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל שְׂכֵנוֹתֶיךָ לְכַף זְכוּת,
וְלִהְקָדִים שְׁלוֹם לְהֵן, וְזֶה יוֹצִיא כָּל הַפֶּעַס וְהַשְּׂנָאָה מִלְּבָבְךָ. עֲלִיךָ
לְדַעֲתָ, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּדָגְמַת רְאִי, וְאֵילוֹ פְּנִים שְׁתִּרְאִי לְזוּלָתְךָ,
כְּמוֹ-כֵן תִּקְבְּלִי חֲזָרָה.

רְאִי לְהִדְלִיק שְׂבָעָה גֵרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְלִהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת

אֲשֶׁר י"ג קנג בנחל צה

שֶׁל שָׁמֶן זֵית, וּלְבִקֵּשׁ אֶז בְּעֵת הַדְּלָקָה הַנְּרוֹת כָּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהֵאֵשָׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת
וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים.

רְאוּ לְבֹדֵק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת. גַּם רְאוּ לְשָׁמֹר
שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ, וְאֶז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְאֵת תַּעֲבָרֵי אֶת
הַהַרְיוֹן בְּנֶקֶל וּבְשָׁלוֹם.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים.

י"ג קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת בְּעֵלְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
אָמְרוּ: אֵיזוּהִי אֵשָׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָה; בְּעֵלְךָ צְרִיף רַק
חִזּוֹק וְעִדּוּד מִמֶּךָ, וְאֶז הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רְאֵי לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוֹר בְּרִיאוֹתֵי
אַחֲרֵי הַתְּאֵנָה שֶׁקָּרְתָּה לִּי, בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ. כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד
הִפְלִיג בְּמַעַלְתַּת תְּפִלַּת הַנְּשִׁים, שֶׁהִיא תְּפִלָּה זְכָה וְתַמִּימָה.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׂמִים.

י"ג קנר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיֵר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׂאִתָּה מְחֻזָּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּרַבְּנוּ ז"ל, כֵּן יִפָּה וְכֵן רְאוּי, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל?! וְאֵף שְׂרָבִים אוֹמְרִים אַחֲרַת — מָה בְּכֶךָ?! יִהְיֶה לָהֶם אֶת אֲשֶׁר לָהֶם וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ נַחְזִיק בְּתַקּוּנֵי עֵתִיק וְכוּ', שֶׁהֵם ה"סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת" שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר כָּל שׁוֹרָה מְלֵאָה רְזִים וְסִתְרֵי תוֹרָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻטָּה אֲזַן לְדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַעְמִיק עֲצֻמוּ בָהֶם, וְעַל־כֵּן מְאֹד אֲנִי שְׂמַח, שֶׁהַכְּנֶסֶת עֲצֻמְךָ בְּתוֹךְ ה"סְפוּרֵי־מַעֲשִׂוֹת", אֲשֶׁר הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה; כִּי בְּאֶמֶת יֵשׁ בְּנֵי־אָדָם שִׁישִׁינִים שְׂבָעִים שָׁנָה (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), וְרַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרֵר אוֹתָם מִהַשָּׁנָה.

תִּהְיֶה לָאֵל, נִצְלָתִי מִיַּדִּי הַסְּמ"ך־מ"ם שְׂרָצָה לְהַרְגֵּ אוֹתִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְהָיָה כְּפֶשַׁע בִּינֵי לְבֵין הַמּוֹת וְכוּ', וְנִצְלָתִי בְּדַרְךָ נִס גְּלוּי, רַק נִשְׁבְּרוּ אֶצְבְּעוֹת רַגְלֵי וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַחְזִיר לָנוּ אֶת הַבְּעֻטְלִיר בְּלֹא הַרְגָּלִים, שֶׁהוּא יִשְׁלִים לָנוּ אֶת הַגְּאֻלָּה הַנִּצְחִית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיֵר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אִם אֶפְשֶׁר לְחַזֵּר וְלְהַתְחַתֵּן עִם גְּרוּשְׁתְּךָ — מָה

אָשֶׁר י"ג קנו בנחל צז

טוב ומה נעים, והיא מצוה גדולה (עין בכלי יקר שמות יח, א),
ובפרטיות פשהילדים רוצים.

חזרה בתשובה אינו הולך ביום אחד וכו', ואי אפשר לכפות
דעתו על זולתו, ובפרטיות בפעם אחת וכו', צריכים רק להראות
דגמא חיה מה זה דתי; "תמיד שמח", "תמיד רגוע", מקבל על
עצמו על מלכות שמים, ויש לו אמונה ובטחון חזק.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש עבורכם שתצליחו, ותחזרו זה אל זה, רק סבלנות
ושמחה, ואז תראה ישועה בחייה.

ראה לבדק את התפלין שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קנו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בחר, ט"ו איך ה'תשמ"ט.

שלוש רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לא להיות ברגנית, ואז תמצאי בחור נחמד להתחתן עמו.

ראי לבדק את המוזות בביתכם אם הן כשרות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל עליך, שתזכי למצא בחור טוב, העקר לא
להיות ברגנית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

צח אֲשֶׁר י"ג קנז — י"ג קנח בַּנְחַל
י"ג קנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי
לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִזְכוּת
זֶה תִּזְכֶּה לְתִקּוֹן נִפְלָא עַל פְּגַם הַבְּרִית וְכוּ', כִּי יִרְ"ק אוֹתִיּוֹת קָר"י,
וּבְיָדָאֵי אִם נִכְנַס לְךָ רְצוֹן לְהַתְּעַסֵּק בְּעֵסֶק הַזֶּה זֶה תִּקְוֶנָה לְהַנְ"ל.

רְאֵה לְהַרְגִיעַ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנִי אֲשֶׁם, כִּי בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים,
חֻטְאֵי הַרְבֵּה, וּבִשְׂבִיל זֶה קָרָה לִי הַמְקָרָה בְּתֵאֵנֶת דְּרָכִים,
וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עָשָׂה עִמִּי גַם גְּלוּי שְׁנֵשְׂאֲרָתִי בְּחַיִּים.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּר בְּרִיאוֹתֵי,
וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִיר תּוֹדָה עַל זֶה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וּכְל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִיד נַפְשִׁי ... גֵּרוֹ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה מְגַלֶּה אֶת רְצוֹנְךָ
וְכִסּוּפְךָ אֶל הָאֲמֶת וְכוּ'.

מָה אֵמַר לְךָ! אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל שְׂמִחָתִי כְּשֶׁאֲנִי
מְקַבֵּל מִכְתָּב מִמְּךָ, כִּי הַבְּעַל־דְּבָר אֹרֵב עַל כָּל נַפֶּשׁ הַרוֹצֶה לְהַתְּקַרֵּב
אֵלַינּוּ, וְשֵׁם לוֹ כָּל מִינֵי מְגִיעוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ בְּתוֹךְ "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ"
וּמִתְלַמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ" שׁוֹמְעִים הַתְּנַגְּדוֹת, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַב"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), אֲשֶׁר הַצְדִּיק בּוֹנֶה "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ",

אֲשֶׁר י"ג קנט בַּנְחָל צט

וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר שְׁהִרַע שֶׁל אֱלוֹהֵי הָאֲנָשִׁים לֹא יִפְגַּע בּוֹ, וְאֶפְלוּ אַבְרָהָם
יֵרָא שָׁמַיִם תְּלַמִּיד "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", יְכוּל פַּעַם לִפְלֹא וּלְהַתְקַרֵּר, וּלְקַרֵּר
אֲחֵר-כֵּן אֶת אַחֵרִים, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם הַנְּסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים,
וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֲוֵרָב מְאֹד מְאֹד עַל כֹּל מִי שֶׁרוֹצֵה לְהַשְׁאֵר בְּפָנִים
הַקֹּדֶשׁ.

רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ אֶפְלוּ קִצָּת, וּבִפְרָטִיּוֹת
בְּשִׁעָה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ לְבַד בְּדֶרֶךְ, רְאֵה לְהַדְבִּיק עֲצָמְךָ אֶל שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבַּרֵּךְ, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
וְאִז תִּרְאֶה בְּכֹל דְּבָר רַק חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, כִּי בְּמָקוֹם לְשֵׁאל:
"לְמָה מִגִּיעַ לִי דְבָר זֶה", תֹּאמֶר: "טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁנָּתַן לִי אֶת זֶה וְכוּ', וְאֶת זֶה וְכוּ', לְהַסְתַּכֵּל תְּמִיד עַל הַצַּד הַיְפֹה
שֶׁבַחִים.

תֹּאמִין לִי, שֶׁרְאִיתִי נְסִים נְגִלִים בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר, שֶׁהוֹצִיא אוֹתִי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְּנוֹת בְּטוֹחַ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּבּוֹדֵאֵי הַכֹּל בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים רַבִּים, וּמִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ חַק וְלֹא יַעֲבֹר.

י"ג קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיד נַפְשִׁי ... נְרוּ
יָאִיר.

חֲסָדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תּוֹרַתִי בְּנִסֵּי נְסִים, וְעַכְשָׁו אֲנִי מְחַכֶּה
לִישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי יֵשׁ בְּדַעַת כְּמָה רוֹפְאִים, שֶׁעָלִי לְעֵבֵר גְּתוּחַ
עַל הָאֲצָבָעוֹת שֶׁל רַגְלֵי שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְעַדִּין הַכֹּל בְּסַפֵּק, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא שְׁלֵא אֶצְטַרְךָ, וּמִי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת גִּסְתָּרוֹת דְּרַכֵּי הַמְּקוֹם
בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר בּוֹדֵאי בְּנִתּוֹ לְטוֹבָה.

הַשְּׂאֲרָתִי מִכְתָּבִים לְשַׁלַּח לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, רַבָּם הֵם לְאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמִנוּ בְּאֶשְׁדּוֹד, אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלְּחָם, אוֹ לְמַסֵּר אֶת זֶה לְאַחַד הַנוֹסֵעַ
אֲלֵיהֶם וּלְחַלְקָם, אֲהִיָּה אֲסִיר תּוֹדָה. תִּמְחַל לִי עַל שֶׁהִטְרַחְתִּי אוֹתָךְ
לְהֵבִיא לִי אֶת חֲפָצֵי מִיבְּנָאֵל, וּבּוֹדֵאי עוֹד אֲשַׁלֵּם לְךָ חֲזָרָה עִם
שְׂמֻחָה וְהִתְחַזְקוֹת, שְׂתוּכַל גַּם-כֵּן לְהִתְעַלּוֹת בְּקִדְשָׁה, וּלְהַפְּלִל לְגַמְרֵי
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֶיךָ זִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת דְּקִדְשָׁה,
וַיֵּאִירוּ לִפְנֵי עֵינֶיךָ תְּמִיד שְׂמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִיַחַד יַחֲוּדִים קְדוֹשִׁים,
וְחֲטִיל בְּעוֹלָמוֹת וְכוּ', כְּמִי שְׂמֻטִיל בְּגַן נְהַדָּר.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה אֵיךְ יְמִינִי וּשְׂנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הִנֵּה אֲנַחֲנוּ כְּאֵן,
וְעוֹד מַעֲט כְּכָר נְהִיָּה שָׁם, וְעַל-כֵּן מַה יֵּשׁ לְדָאָג אוֹ לְהִתְעַצְבֵּן, אוֹ
לְהִיּוֹת בְּצַעַר וּדְאָגָה, הֲלֹא כָּל הָעוֹלָם אֵינּוּ שׁוֹה אֶפְלוּ אֲנַחָה אַחַת
לְהִתְאַנַּח עָלָיו, כִּי כָּל הָאֲנַחוֹת הֵן מִפְּנֵי הַחֲסְרוֹנוֹת, אַבָּל מִי שְׂדָבּוּק
בוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא חָסַר לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשִּׁיךְ עָלָיו
כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת וְנִסִּים נְגַלִּים וְנִסְתָּרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשֶׁם לְבוֹ וְדַעַתּוֹ
אֵל הַרְמִזִּים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לוֹ בְּכָל יוֹם.

הַשְּׂאֲרָתִי עַל הַשְּׁלַחַן סֵפֶר "מְדַרְשׁ שְׂמוּאֵל", וּמֵאֵד נֶצְרָךְ לִי, אִם
אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח אֵלַי עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ שְׂיִסַּע לְכָאן.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוֹר בְּרִיאוֹתַי,
וּלְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת.

הַמְּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קס.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרָה בְּהַר, ט"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵיד נַפְשֵׁי ... נִרוּ
יְאִיר.

אֲשֶׁר י"ג קסא בְּנַחַל קא

מאד באתי לבקש ממך סליחתך, שלא הייתי יכול להשתתף בשמחת הבר־מצוה של בנד הַיָּקָר, אף מה לעשות? אַנְס — רַחֲמָנָא פִּטְרִיהַ, ובפֿרטיות אַנְס כְּזֶה "תֵּאֲנַת דְּרָכִים קְטָלְנִית מִמֶּשׁ", כִּי הִיָּה כִפְשֵׁעַ בִּינִי לְבֵין הַמּוֹת, וְנִצַּלְתִּי בְּגַס נִגְלָה, אַף, בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, נִשְׁבְּרוּ שְׁלֵשׁ אֲצָבָעוֹתַי, וְיָכוֹל לֵהִיוֹת שְׁאֲצָטְרֵף לְעֵבֵר נְתוּחַ, אֲנִי מִקְנָה שְׁלֵא, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ לוֹ הַרְבֵּה דְּרָכִים לְרַפָּא.

חֲמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה אֵיךְ יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תהלים קמ"ד, ד), מִי יֵאָמֵן וְכוּ', אַף בְּוֵדָאֵי הַכֹּל לְטוֹב, וְהִיָּה מְגִיעַ לִי כֹל זֹאת עַל חֲטָאֵי הַמְרִבִּים וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שְׂיִכְפֹּר לִי כְּכֹר הַכֹּל, בְּזִכּוֹת הַיִּסּוּרִים קָשִׁים וּמְרִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי, וּבְזִכּוֹת הַבְּזִיוּנוֹת הַגְּדוֹלִים וְכוּ' הַפְּרוּכִים בְּדָבָר זֶה.

רְאֵה לְחִזַּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוֹר בְּרִיאוֹתַי.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֵר בְּהַר, ט"ו אֵיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת מְצִיאַת הַזְּוֹג וְכוּ', לְדַעַתִּי, אַתָּה בְּרָרָן גְּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן קָשָׁה לְךָ, תִּפְסִיק לֵהִיוֹת בְּרָרָן, רַק אֶת הַהֲצָעָה הָרֵאוּשׁוֹנָה שְׂיִצְיֵעוּ לְךָ אַחֲרֵי קַבְּלַת מִכְתָּבִי זֶה — תִּקַּח, וְתִהְיֶה מְאֲשֶׁר כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, כִּי הַתְּפִלִּין מְאִירִים לְאָדָם הַמַּחֲזִין, וְכִשְׁמְאִירִים לְאָדָם הַמַּחֲזִין, מְאִיר לוֹ הַמַּזָּל.

גַּם רְאֵה לְשָׁמֵר שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשַּׁבַּת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קסב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר בחקתי, ט"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

אני מאוד מצטער, שאיני יכול להיות אתכם בעת שמחתכם, אך מה לעשות? הכל בהשגחתו יתברך הפרטית, הפנהיג את עולמו בחסד וברחמים, ודרכיו נעלמות ונסתרות מאד מדעתנו והבנת שכלנו, ובודאי הכל לטובה גדולה, וצריכים רק לתן תודה והודאה על גדל החסד שעשה עמי, שהוציאני ממנות לחיים, כן יעזר השם יתברך לארך ימים ושנים טובות להמשיך בפעלתנו — להפיץ את דעת רבנו ז"ל בעולם.

אני מקווה להשם יתברך וכן מברך אתכם, שהכל יגמר בכי טוב, ויהיה בשעה טובה ומצלחת.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג קסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בחקתי, ט"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי נפשי ... גרו יאיר.

חסדי השם יתברך, שהגעתי בשלום לביתי, אך עדין אני צריך לרחמים רבים, שהכל יגמר בכי טוב, ושתהיה לי רפואה שלמה.

נא להזכירני לטובה בעת תפלתך, וראה 'לגנב' בכל פעם חמש דקות גדולות (פינף מינוט) לדבר עמו יתברך, אשר הוא דבר גדול מאד, וכמו שהתבטא פעם מוהרנ"ת ז"ל על "חמש דקות גדולות" (גרויסע פינף מינוט), כאומר שבחמש דקות יכולים לפעל אצלו

יִתְבַּרְךָ הַרְבֵּה מְאֹד. וְהִסְפּוּר הוּא, שְׁעִמַּד פַּעַם מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל לִפְנֵי הַמְּזוּזָה וְהַתְּבוּדָה, וְר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר הִסְתַּכֵּל אָז עַל הַשְּׁעוֹן, וְרָאָה שֶׁשָּׂהָה מִשָּׁךְ זְמַן שֶׁל חֹמֶשׁ מִיְנוּט, וְכֵן פַּעַם אַחַת נִקְּחָה וְסִדְרָה אֶת בֵּיתוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל קֹדֶם שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְנוֹתְרוּ עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת לִפְנֵי הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, וְאָמַר ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר לְמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל: כָּבֵר גְּמַרְתִּי הַכֹּל וְנִשְׁאַרוּ עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת עַד לְהַדְּלִיק גְּרוֹת, וְאָז נִתְלַהֵב מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל וְאָמַר: חֲמֵשׁ דְּקוֹת (פִּינֶף מִיְנוּט, גְּרוּיָסַע פִּינֶף מִיְנוּט), כְּאוֹמֵר אֲשֶׁר בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנוּזָה תָּמִיד לִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, שְׂנוּכְנֵנוּ לְהַבְרָא מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עָשִׂנִי גוֹי, וְנִזְכָּה לְשֹׁמֵר אֶת זְמַנְנוּ, וְלִהְיוֹת סְבָלָנִים עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. רָאָה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי בְּלֹא תּוֹרָה הָאָדָם כְּדָג בְּלֹא מַיִם (עֵין בְּרֻכּוֹת ס"א), אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים כָּלֵל אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תְּהִיָּה רְגִיל בְּאַמִּירַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, שְׂמֻזְפֻּכַת אֶת הָאָדָם, וְכֵן תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּכֹל יוֹם וְיוֹם אֶפְלוּ רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּמְכַל שְׂכָן כְּשִׁתּוּכֵל לְדַבֵּר כְּמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עַד שִׁתּוּזָה לְצַרְף לְשַׁעָה שְׁלֵמָה.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיִּר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד,
צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁאַתָּה 'חֻטֵּף' בְּכֹל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי — תּוֹרָה
וּתְפִלָּה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק
ו'): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת
וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלָא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד; וְכֵן אָמַר
אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא (תַּנָּא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק יג): לְפִי, שְׁכַל הַמְרַבָּה שִׁיחֻת
וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְלוּיִן אוֹתוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; כִּי רַק זֶה מְלוּהָ
אֶת הָאָדָם לְעוֹלָמוֹ הַנִּצְחִי.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל תְּפִלָּתְךָ שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד, וְכֵן רְאוּיִ שְׁכַל בְּרִי יִשְׂרָאֵל יִתְפַּלֵּל אַחַד בְּעֵבֶר
חִבְרוֹ.

הַרְבֵּ הַקְדוּשׁ ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ז"ל, הִיָּה רָגִיל הַרְבֵּה אֲצֵל
הַכֶּתֶל הַמַּעֲרָבִי, וְאָמַר פַּעַם: אִם רוּצִים לְמַצֵּא אֶת רַבְּנוּ ז"ל, מוֹצֵאִים
אוֹתוֹ בְּכֶתֶל הַמַּעֲרָבִי, אֲשֶׁר מְעוֹלָם לֹא זָזָה שְׁכִינָה מִשָּׁם (שְׁמוֹת רַבָּה,
פָּרָשָׁה ב', סִימָן ב'). וְעַל־כֵּן בָּזָה שְׁאַתָּה רָגִיל שָׁם, וּמִתְפַּלֵּל וְלוֹמֵד שָׁם,
זֶהוּ דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, הַעֲקָר לִילָךְ קֵדָם אוֹר הַיּוֹם אוֹ בְּלִילָה,
אֲשֶׁר אַז אֵין שׁוֹם תְּעֵרוֹבוֹת וְכוּ'.

רְאֵה לְהִיּוֹת רָגִיל לּוֹמַר הַרְבֵּה פָּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה
בָּהֶם מְאֹד מְסֻגָּלַת לְהַנְשָׁמָה, וְכֵן תִּרְאֶה לּוֹמַר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים",
בְּאַפֵּן שְׁתַּסִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן כג): אֲשֶׁרִי מִי שִׁיאֲכַל בְּכֹל יוֹם כְּמָה פָּרָקִים

אָשׁר י"ג קסו – י"ג קסז בַּנְחַל קה

מִשְׁנֵוֹת, וְיִשְׁתֶּה אַחֲרֵיכֶם בְּמֵה מְזֻמְרֵי תְהִלִּים, וּמִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ
בְּמִצְוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְעִבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּשְׁלוֹם, וְתוֹלִידֵי
בְּנֵיךָ, וְתִזְכֶּי לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַיְרָאָה, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת
דְּקִרְשָׁה מֵהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְלֹא יֵאָרַע לְכֶם
שׁוֹם רַע, וְיִרְחִיב לְכֶם וְיִוצִיא אֶתְכֶם מִכָּל הַחֹבוֹת, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֵיכֶם
יְשׁוּעוֹת וְהִרְחַבּוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר בְּחֻקֵּי, ט"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה עֹכְשׁוֹ קִבְלָתִי הוֹדְעָה, שֶׁהִכְרַח לִי לְהַכְנִס לְבֵית-חֹלִים,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי לְעִבֹר אֶת הַנְּתוּחַ בְּנֵיךָ, וּמִלְאָךְ רְפָאֵל
יַעֲמֵד לִימִין הָרוּפָא, וְתִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי
יִשְׂרָאֵל.

והנה עליך לדעת, תמדת לבכי! כי לא היה שום דרך הטבע שאשאר בחיים בתאנה כזו, ובנדאי החזיר לי הקדוש-ברוך-הוא את החיים למען זכות הרבים, ועל-כן עלי לעסק בזכות הרבים ביותר שאת וביתר עז, כי רק בשביל זה קבלתי את החיים חזרה.

לזאת באתי לחזקך ולעורר אותך, שתראה להמשיך להדפיס את הספרים, ותדפיסם ותחזר ותדפיסם, ותהדרם בכל מיני הדור, ואל תסתכל על שום מונע ומעכב, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה.

חסדי השם יתברך, כי לא תמו, כי לא כלו רחמי שערנו להתנדע מרבנו ז"ל, ולזכות גם לגלותו ולפרסמו בכל העולם כלו, כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכל ימי חיינו נעסק בזה — לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל, ולא נתפעל משום מונע ומשום ליץ בעולם, ועד אחריתנו נעסק בעבודה הקדושה הזו.

גא ונא ראה להדפיס את כל חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", כשיגמר בשני טורים בפורמט גדול, והספרים האלו הם אישון עיני, כי נכתבו בישועת השם יתברך זה יותר ממשך של עשרים וחמש שנים, והכל נכתב על-ידי גדל הרצונות והכסופים של בני הנעורים. ואני מקנה לספרים אלו עוד יחיו אלפים ורכבות בני הנעורים, וידפסו ויחזרו וידפסו, ועוד יעשו על זה כל מיני מפתחות.

וכן כשיגמרו כל חלקי הפרוש והבאור "שפת הנחל" על הספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", תראה להדפיסם ברב פאר והדור, כי ילמדו בספר זה ברבים, בעזרתו יתברך.

וכן את כל הקונטרסים תדפיסם ותחזר ותדפיסם כל ימי חייך, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע דקדושה, שלא תפל, חס ושלום, בחובות ותהיה תמיד בגדלות המחין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר י"ג קסח בְּנַחַל קז
י"ג קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּחֻקְתֵּי, י"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂבָאֲתִי לְבֵיתִי, וּמִי יוֹדֵעַ תְּעֵלּוּמוֹת דְּרָכָיו
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי הַכֹּל מִשְׁגָּח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְהַהֲכָרַח שֶׁהַכֹּל טוֹב, כִּי מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין שׁוֹם רַע, חַס וְשְׁלוֹם,
וּכְשֵׁי שׁ רַע — זֶה רַק מִצַּד הָאָדָם, עַל-יְדֵי מַעֲשָׂיו הָרָעִים וְהַמְּגַנְגִּים
וְכוֹ, וְכֵּן לְהַזְכִּיר לוֹ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמֵתִית אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מָה אָמַר וּמָה אָדְבַר, הוּא יִתְבָּרַךְ אָמַר וְהוּא עָשָׂה מָה שֶׁעָשָׂה,
וְעָלִי לְהַתְקַרֵּב יוֹתֵר אֵלָיו, כִּי הַכֹּל רַק רְמִזִּים לְקָרֵב אֶת הָאָדָם אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, וְאִם הִנֵּה הָאָדָם תּוֹזֵק בְּזֶה — לְהַסְתַּפֵּל תָּמִיד עַל הָרְמִזִּים,
הִנֵּה מַעֲלָה אֶת כָּל הַקְּדוּשׁוֹת הַנְּפֹלוֹת, שֶׁהֵן בְּחִינַת רַגְלֵינוּ, אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ (בַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד), וּכְשֵׁי אֵין מְקַיֵּם זֹאת, אֲזִי
נִשְׁבְּרִין הַרְגְּלֵינוּ שֶׁל הָאָדָם, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה קָרָה עָמִי, בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים,
וְהַהֲכָרַח לְעֵבֶר נִתּוּחַ בְּיוֹם רְבִיעִי, וּבְזִכּוֹת הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן
בַּר יוֹחָאִי, שֶׁהֶעֱרַב הוּא יוֹם הַהַלּוּלָא שְׁלוֹ, יַעֲזְרֵנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ: אֵל מְלֶךְ ר'וֹפֵא נְאֻמָּן
וַיִּתְחַמֵּן אֶתָּה — רֵאשִׁי תְבוּת: מְרוֹן, אֲשֶׁר שָׁם חֵלְקַת מְחוּקֵק סְפוּן
הַתְּנָא רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, לְרִמּוֹ — שִׁיכּוּלִים לְפַעַל אֶצְלוֹ רְפוּאוֹת
גְּדוּלוֹת, יַעֲזְרֵנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל זֶה בְּקָרוֹב.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנוּ וַיִּלְבֵּעוּלָם, כִּי לֹא
יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ רַק זֹאת, וּבְפִרְטִיּוֹת אֲשֶׁר מְזַכֵּים גַּם אֶת הַרְבִּים, שְׂאֵז
זְכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָה בּוֹ.

רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיָקָר אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד, כִּי זֶה הִנֵּה רְצוֹן רַבְּנוּ וַיִּלְבֵּעוּלָם

(עין שיחות-ה'ר"ן, סימנים: רסג, רסד), וכדאי לביטל קצת, העקר להיות עמה וכו', ולשמע חנות דעתה, כי זה טבע של אשה, שהיא רוצה תמיד לדעת עסקי בעלה, על-כן כדאי לשתף גם אשתו בכל מארעותיו, ובזה יהיו מקשרים יחד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחקתי, י"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה ממה שעובר עליך.

והנה לפל ביאוש — אין זו עצה כלל, ובפרט את, שעדין את צעירה, אף שפבר סבלת מרירות דמרירות של הגיהנום וכו', עם כל זאת אין זו עצה כלל לעזב את עצמך וכו'.

והנה העקיצה שעוקצים ודוקרים אותך, "תפתרי את הבעינה לבד", ולדעתי, תקחי את הפתגם להפוך, הינו שתקחי את עצמך בידך, ותתחילי לחיות עם המציאות, כי כך עבר עליך, ומי יודע תעלומות דרכיו יתברך, ועל כן מאחר שפבר סבלת כל-כך, ראי להתקרב יותר אל הקדוש-ברוך-הוא בשמירת שבת-קדש וקיום המצוות, והעולה על הכל — בתפלה, להתפלל אליו יתברך, ולספר לפניו יתברך את כל לבו בפרטי פרטיות, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר דבר זה מכניס באדם שיהיה עצמאי, ולא יפחד משום בריה שבעולם. ובאמת המאמין האמתי יודע, אשר אין לאדם שום בריה רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואף שעובר על האדם בחייו כל מיני משברים, שקשה לו להבין דרכי המקום ברוך הוא, עם כל זאת כך מנהיג הקדוש-ברוך-הוא את עולמו בחשבון צדק, והאדם מחיב להצדיק עליו את הדין מכל מה שקרה לו, ולא

אֲשֶׁר י"ג קע בַּנְחַל קט

יִקְשֶׁה שׁוֹם קְשׁוּת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי צְדִיק וְיָשָׁר הוּא, וְאִף שֵׁשׁ דְּבָרִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִבִּין, כְּמוֹ רִשְׁע וְטוֹב לוֹ, צְדִיק וְרַע לוֹ וְכוּ' (בְּרִכּוֹת ה.), אִם רַק מְשֻׁלְּכִים הַשֶּׁכֶּל, יְכוּלִים לְהִבִּין גַּם אֶת זֶה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה').

אודות השדוד, תבדקי היטב את סבת גרושיו וכו', וכן את תכונות נפשו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש בעדך, שתצליחי בחיך.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג קע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחקתי, י"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע בשורות משמחות ממך, איך שאתה מחזק את עצמך לילך בדרך רבנו ז"ל, ואתה מחזיק "באשר בנחל", תאמין לי, אם תקבע לעצמך שעור קבוע בספר זה, אף פעם לא תפל, כי הספר הזה לא יתן לך לפל, והמכתבים נכתבו בישועת ה', על-ידי גדל הרצונות והכסופים של בני הנעורים, שכתבו את תשובת לבם לחזר אליו יתברך.

ראה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יעזר לך — בין בגשמי ובין ברוחני.

ולמען טובתך הנצחית לבל תבטל יום אחד מטבילת מקוה, אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קכג), אשר מקוה רפואה גם בגשמיות ומכל שפן ברוחניות, כי בעת שהגוף

טובל פאן למטה, הנשמה טובלת למעלה. ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח, אשר מי שיהיה חזק בטבילת מקוה בכל יום בשביל השם יתברך, יש לו תקוה ובטחון לתקן הכל.

אשרנו, שאנו יודעים מרבי אמת פנה, רבי תמים פנה, המחדיר בנו עצות נראות פאלו, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, ועל אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בחקתי, י"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא צעקות וכו'.

תאמין לי, שאם תרצה באמת לראות חסדי השם יתברך, אזי תזכה לראות גם במצבך וכו', שם תמצא טוב הרבה.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות פ"ע, סימן לד): "פ"ע בא על-ידי התבודדות שאינו כראוי", ויש לומר הפונה בפשיטות, מה זה התבודדות שאינו כראוי? כשהוא בא בטענות אליו יתברך — מדוע אינו עושה את רצונו, ומדוע אינו עוזר לו, ומדוע מתנהג עמו באפן הזה וכו'; אשר על-ידי תפלה כזו, בא לידי פ"ע ורציחה וכו', ונכנסות בו קשיות עליו יתברך, לא-כן כשאדם מרגיל את עצמו לתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל החסדים שעשה עמו, ואף שלפי צרותיו ומרירותו נדמה לו, שאף פ"ע לא ראה טוב וכו', עם כל זאת כשיחקור היטב היטב בעצמו, יראה את גדל רחמיו וחסדיו עליו.

וראוי לה ללמד הרבה את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א',

אָשֶׁר י"ג קעב בַּנְחָל קיא

סימן רפ"ב: "אַזמַרְהָ לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי", עַל-יְדֵי ה'עוֹד מְעַט' טוֹב שֵׁישׁ בִּי, עֲדִין אָנִי יְכוֹל לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתָבָרָךְ.

בְּעִנְיַן הַשְּׁגֵעוֹנוֹת שֶׁלְךָ וְכו', בְּפָגְמֵי הַבְּרִית וְכו', עֵקֶר הָעֵצָה לְהִיּוֹת רְגִיל בְּאַמִּירַת מְשֻׁנּוֹת, וְכֵן לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מְצוֹת הַשְּׂמִחָה, לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּמִפְּנֵי שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה נוֹבֵעַ מֵעֲצָבוֹת, וְכֵן מְבִיא אֶת הָאָדָם לַעֲצָבוֹת וּלְדַכְאוֹן, עֵקֶר הַרְפוּאָה לְצֵאת מִכָּל זֶה הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה דִּיקָא, וְכִכֵּל שִׂשְׂמִיחַ יוֹתֵר, נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ יוֹתֵר, וְנִצּוֹל מִכָּל מִינֵי שְׁגֵעוֹנוֹת הַיֵּצֵר וְכו'.

רְאֵה לְעֵינַי הַרְבֵּה בְּסִפּוֹר "עֲלִים לְתְרוּפָה", שֶׁהֵם מְכַתְּבֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל, וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגּוֹעַ לְנַפְשֶׁךָ, וְשֵׁם תִּרְאֶה אִיךָ יְכוֹלִים לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁרְגִיל לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּשָׁנִים אוֹ בְּשָׁלְשָׁה מְכַתְּבִים מְשֵׁם, וְאִז טוֹב לוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קעב.

בְּעִנְיַן הַשֵּׁם יְתָבָרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת בְּחֻקֵּי, י"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הַכְּאֲבֵי לֵב וְכו', זֶה רַק עֲצָבִים שְׂסָבִיב הַלֵּב, וְאִין לְךָ מֵה לְדָאג, וְאַתָּה יְכוֹל לְגָשֶׁת אֶל רוּפָא שְׂיַבְדֵּק אוֹתְךָ וְכו', עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הַתְּקַפַּת לֵב, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, הוּא דְבָר רְצִינִי, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁאַתָּה מְצִיר, עִם כָּל זֹאת כְּדֹאֵי לְגָשֶׁת לְבִדִּיקָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה שֶׁאַתָּה לוֹקַח לֵלֵב כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, זֶה יְכוֹל לְגָרֵם לְךָ הַכְּאֲבִים וְכו'.

מֵה אִמַּר לְךָ! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וּמְנַסִּים אֶת

כל אָחד באַפֿן ובצורה אַחרת, ואַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מְעַמָּד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. הָעֵקֶר הוּא שְׂמִיחָה, לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְשִׂמְחָה וּלְקַבֵּל אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּסִבְר פָּנִים יְפוֹת וּבְחִיּוּף וְכוּ', וְאִז כַּמִּים הַפָּנִים וְכוּ' (מִשְׁלֵי כו, יט), יִרְאֶה לְפָנָיו עוֹלָם מְחִיָּה, עוֹלָם שְׂמִיחָה, לֹא-כֵן אִם הוּא תְּמִיד מְמַרְמֵר וְכוּ', אֲזִי רוֹאֶה עוֹלָם עֲצוּב וְכוּ', עַל-כֵּן הַרְגֵל עֲצֻמָּה לְהִיּוֹת תְּמִיד שְׂמִיחָה, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהִיּוֹת אֵךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה יְבִיא לָךְ רְפוּאָה וְהַצְלָחָה, כִּי (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְלָחָה, סִימָן א'): מִי שֶׁשְׂמִיחָה תְּמִיד, הֵרִי הוּא מְצַלִּיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּחֻקֵּי, י"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיָּקָר ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אֶת הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית.

תְּרָאֶה שְׂאֵשְׁתָּךְ תְּדַלֵּק אַרְבָּעָה גֵּרוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת עַל בָּנִים זְכָרִים, וְכֵן עַל הַצְּלָחַת הַמְּשַׁפָּחָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְתַפְּלֶלֶת בְּעֵת הַדְּלָקָה הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל עֲלֵיכֶם, שְׂתִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג קעד בַּנְחָל קיג
י"ג קעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻמְתִּי, י"ח אֶיֶר (ל"ג בְּעֶמְר) ה'תשמ"ט.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד אֲנִי שָׂמַח אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק
עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ רַבְנוּ ו"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְלַחֲטֹף בְּכָל יוֹם
חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י וְהַתְּרַגּוּם וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת וַיּוֹם תְּהֵלִים. הִנֵּה רְאוּי
שְׂתַלְמֵד גַּם 'עֵינַי יַעֲקֹב' בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ בְּכָל יוֹם
מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, וְאִם אֲפֹשֶׁר גַּם קֶצֶת מְדַרְשׁ כְּסֻדְרָן — מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים.

אוֹדוֹת לְצֵאת מֵהַמְשָׁבֵר שְׁלֶךְ וְכו', הִנֵּה טוֹב לְךָ לְהַשִּׁיג קְסָטוֹת
שֶׁל חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י וְשֶׁל 'עֵינַי יַעֲקֹב', וְאִם תִּזְכֶּה לְהַשִּׁיג קְסָטוֹת עַל אִיזו
מְסַכֶּת — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי הַיּוֹם כָּבֵד מְקַלֵּט כָּל הַשֵּׁס
בְּקְסָטוֹת, וּמְבָאָרִים וּמְסִבִּירִים הַיֵּטֵב דָּף גְּמָרָא, וְדַבֵּר זֶה מוֹצִיא אֶת
הָאָדָם מִן הַשְּׁעִמוּם.

וּבְאֵמַת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטִלָּה מְבִיאָה
לְיַדֵּי שְׁעִמוּם וְלִידֵי זְמָה; וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהַכְרִיחַ אֶת
הַזְּמַן עִם לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאָר לְאָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם — לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים
טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לְבַד (אֲבוֹת פְּרָק
ו'); וְכֵן אָמַר אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא: לְפִי, שְׁכָל הַמְרַבֵּה שִׁיחוֹת וַתְּפִלוֹת, הֵן
מְלוּיִם אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָק יג);
וְכִשְׁתַּתְּבוּנָן הַיֵּטֵב בְּזֶה, תִּרְאֶה שְׂרַק זֶה מְלוּיָהּ אֶת הָאָדָם לַיּוֹם
הָאֲחֵרוֹן.

וְכֵן הַרְגַל עֲצָמְךָ לְשִׁיר עִם כְּלֵי זָמֵר, וַתְּחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ מֵאֵד, כִּי
הַכְּלֵי זָמֵר מְבַרְרִין אֶת הַרוּחַ טוֹבָה וְהַרוּחַ נִכְאָה, עֲצָבוֹת רוּחַ
(לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), וּמְשָׁרִים עַל הָאָדָם רוּחַ-הַקְדֹּשׁ, רוּחַ
הַבָּאָה מִן הַקְדֻשָּׁה, וְהוּא תָּמִיד שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ וְעֲלִיזָה, וּמְקַבֵּל אֶת כָּל

בְּרִיָּה בְּפָנִים שׁוֹחֲקוֹת, אֲשֶׁר זֶהוּ סִימָן שְׁרוּחַ דְּקֻדְשָׁה עָלָיו, לֹא-כֵן מִי שֶׁתְּמִיד עֲצוּב, וּמְקַבֵּל אֶת כָּל בְּרִיָּה בְּפָנִים עֲצוּבוֹת, וְהוּא בְּכַעַס וּבְרָגֶז עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, זֶהוּ סִימָן שְׁרוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרָה עָלָיו, וְהַרוּחַ רָעָה הִיא בְּחִינַת שֵׁד שְׁנַכְנַס בּוֹ, וּמְכַנֵּס מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבָדוֹת, וְכֵמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י (עֲרוּבֵין מֵא: דְּבוּר הַמִּתְחִיל: אוֹ רוּחַ רָעָה), שְׁנַכְנַס בּוֹ שֵׁד, וּמְטַרֵף אֶת דַּעְתּוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! כְּשֶׁאַדָּם מְכַנֵּס אֶת עֲצוּמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, אִזְ סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יִרְאֶה טוֹב, וְאַף שֶׁעֲכָשׁוּ מְרִים לוֹ מְאֹד הַחַיִּים, וְרוֹאֶה רַק שְׁחֹר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כַּח הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כָּל-כֶּךָ גְּדוֹל, אִפְלוּ שִׁיעֲבְרוּ יָמִים וְשָׁנִים, סוּף כָּל סוּף יִרְאֶה יְשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם. וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הָאַמוּנָה — כְּשֶׁמוֹצִיא מִפִּיו תְּמִיד דְּבוּרֵי אַמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פֶּט, ב): "אוֹדִיעַ אַמוּנָתְךָ בְּפִי", וּבְפִרְטִיּוֹת כְּשֶׁגַּם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּל מֵה שֶׁצָּרִיךְ — בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת.

חֲמַדַּת לְכַבִּי! רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ אַחַת וּלְתַמִּיד, וְתִצֵּא מֵהַמְּשֻׁבָּר שְׁלֵךְ, עַל-יְדֵי שִׁתְּקִים אֶת כָּל מֵה שֶׁכְּתַבְתִּי לְךָ, וְאַל תֵּאמַר שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְךָ וְכוּ', וּכְבֹר כָּל-כֶּךָ נִשְׁקַעַת בַּמְּשֻׁבָּר שְׁלֵךְ וְכוּ', אַל תֵּאמַר זֹאת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלַה רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִזְהָרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן עח), אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל.

רְאֵה, הַיּוֹם הַזֶּה עָלִי לְהַפְגִּס לְבֵית-חֹלִים, וּלְמַחֲרַת עָלִי לְעֵבֹר נְתוּחַ בְּרָגֶל יְמִינִי, מִי הָאֱמִין דְּבָר כֵּזֶה, מִי שֶׁעַר וְתֵאָר לְעֲצוּמוֹ דְּבָר כֵּזֶה וְכוּ'?! עִם כָּל זֹאת מֵאַחַר שֶׁכֶּךָ סַבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בּוֹדֵאֵי הַכָּל לְטוֹבָה, כְּדֵי לְמַרְק עֲוֹנוֹתַי, וְאַנִּי מִתְבּוֹנֵן בְּדַעְתִּי — הָאֵם תֵּאֲרָתִי לְעֲצֻמִי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁעֲבַר, שֶׁבֶל"ג בְּעֵמֶר אֶהְיֶה מְכָרַח לְהַפְגִּס לְבֵית-חֹלִים?! הָאֵם תֵּאֲרָתִי לְעֲצֻמִי בְּפוּרִים בְּעַת הַשְּׂמִחָה וְהַרְקוּדִין, שֶׁבֶל"ג בְּעֵמֶר אֶהְיֶה מְכָרַח לְהַפְגִּס לְבֵית-חֹלִים וְלְעֵבֹר נְתוּחַ בְּרָגֶל?! אֵלֵא מֵאֵי? הַכָּל נֶעְלַם מֵעֵין הָאָדָם, וּכְשֶׁעוֹבֵר אֵיזָה מְשֻׁבָּר פִּרְטִי, צְרִיכִים רַק לְבָרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֵלָיו

אֲשֶׁר י"ג קעה בנחל קטו
יתברך, ולבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, ולהחזיק מעמד בזה
העולם העובר.

פידוע לך, הייתי יום אחד בארץ ישראל, ואחר יום קרתי לי
תאנת דרכים, והצרכתי תכף ומיד לחזור, כי הפאבים היו חזקים
מאד, והרופאים בבית-החולים אמרו, שצריכים נתיח, ואמרתי
לעצמי: יותר טוב לעבור את הנתיח פאן מאשר שם, כי פאן יש
רופאים יותר ממחים, ורבונו ז"ל אמר: אם צריכים כבר לילך אל
רופא, צריכים לילך אל הרופא הכי גדול.

והנה ביום הזה ששהיתי בארצנו הקדושה, באה אלי זוגתך,
ובקשה הרבה למענך וכו'. מה אמר לך, ראוי לך לשמח מאד על
המתנה הטובה שנתן לך הקדוש-ברוך-הוא, אשת חיל אשר עוזרת
לך, ועל-כן ראה לצאת מהמשבר שלך. ואני מקנה להקדוש-ברוך-
הוא, שתקח את דברי אלה אל לבך, ותחזור הרבה בהם, ואז טוב
לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחקתי, י"ח איר (ל"ג בעמר) ה'תשמ"ט.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ידידי היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להשאיר אצל רבנו ז"ל, כי הפעל-דבר
מאד שונא את רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל יש בכחו להחזיר את כל עם
ישראל בתשובה, על-ידי גדל התקנה והבטחון וההתחזקות שמאיר
בכל מקרב שלו, ועל-כן עושה הפעל-דבר מה שעושה, העקר
להסתיר את רבנו ז"ל, וביותר לוקח את עצמו על אלו שמגלים
ומפרסמים את דעתו בעולם, ושובר אותם ומשליכם בפח יקוש
בכל פעם וכו', כמו שקורה עמך, ואינך תופס כי כל זה מפני
שבשנים הקודמות הפצת אתה רבבות ספרים מספרי רבנו ז"ל,

וְסִבְלַת בּוֹשׁוֹת וְחֲרָפוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', וְעִכְשָׁו קָרַר אוֹתָךְ הַבְּעַל-דָּבָר לְגַמְרִי, וּמִשְׁטָה בְּךָ מְאֹד, וּבְכַמָּה מְאֹת אוֹ בְכַמָּה אֲלֵפֵי לִירוֹת שְׁטַעַרְלִינֵג, מְכַסֶּה אֶת עֵינֶיךָ לְרְאוֹת אֶת הָאֲמֶת; כִּי הַבְּעַל-דָּבָר מְהַתֵּל בְּךָ מְאֹד, וְאֲנִי עוֹמֵד מִרְחוֹק וּמִסְתַּכֵּל עֲלֶיךָ, וּמְאֹד מְאֹד מְצַטְעֵר בְּצַעַר נִשְׁמַתָּךְ וְכוּ', כִּי הֲלֹא אֲנִי מְכִיר אוֹתָךְ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, כִּי אַתָּה קָרוֹב אֵלַי מְאֹד, וּמָה גַם שְׁעִזְרַתְּ לִי הַרְבֵּה, וְשִׁמְשַׁתְּנִי זֶה יָמִים וְשָׁנִים וְכוּ', וּלְבִסּוֹף כָּל-כֶּף נִתְרַחֲקַת עַל-יְדֵי חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֲמַת כָּל הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת שְׁלָךְ הִיא הַבֵּל, הַבֵּל הַבְּלִים וְכוּ', כִּי בְּפִרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר מִי שֶׁפָּגַם בְּפִגְמֵי הַבְּרִית, הִתְרַחַח לוֹ לְשִׁמְעַת הַתְּרַחֲקוֹת וּמִחֲלָקַת וְכוּ', וְזֶה הַנְּסִיוֹן שְׁלוֹ (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'); וְעַל-כֵּן אֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כְּרַגְעַע, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא — אִם רַק תִּשָּׂאֵר בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קעו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, י"ח אֵיִר (ל"ג בְּעֵמֶר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי שֶׁדְּבָרֵי עֲשׂוֹ רָשָׁם אֶצְלָךְ, וְאַתָּה שׁוֹקֵד עַל דְּלִתוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מָה יִשָּׂאֵר מֵאַתָּנוּ — אִם לֹא הַטּוֹב שְׁנִזְכָּה לְחֻטֵּף בְּכָל יוֹם.

אוֹדוֹת סֵפֶר הַבְּרִית, הוּא סֵפֶר יְקָר מְאֹד, וּבְנוֹי עַל יְסוּד סֵפֶר שְׁעַר הַקְּדוּשָׁה לְרַבְּנוּ חַיִּים וַיְטַאֵל, וְהוּא כְּעֵין פְּרוֹשׁ עֲלָיו, וּמָה שֶׁכְּתִבְתָּ שְׁמִצָּאתָ שֵׁם הַרְבֵּה דְבוּרִים, שֶׁהֵם כְּעֵין דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּכַר יְדוּעַ מָה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חַיֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רפ"ט): אֲנִי קִנְיָן חֲדָשׁ מְלֵא יִשְׁן. רַבְּנוּ ז"ל בָּא רַק לְחַדֵּשׁ אֶת הַיְשָׁנוֹת, וְכָל עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַתְּחִדְשׁוֹת דְּרַף הַתְּנָאִים וְהָאֲמוּרָאִים, דְּרַף הַנְּבִיאִים וּבְעֲלֵי רוּחַ-

הַקֶּדֶשׁ, וְרוּצָה לְהַכְנִיס בְּנוֹ הַקְּטָנִים וְהַשְּׂפִלִים, הַיְרוּדִים וְהַנְּפוּלִים, שְׂגָם אֲנַחְנוּ נֹזְכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגָּתָם.

אודות הקנאה וכו', תדע, שהיא מדה מאד מגנה והורסת את האדם לגמרי, וכבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ה'): אל תתאנה לשלחנם של שורים, כי שלחנה גדול משלחנם, וכתרף גדול מכתרם, ונאמן בעל מלאכתה, שישלם לה שכר פעלתה; ובאמת גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן לד), אשר לכל אחד יש נקדה אשר אין בחברו, ואם פן מה שיף שזה גדול מזה וכו', וכל אחד בא אל העולם הזה להוציא מהכח אל הפעל ענינו וכו', ולא שיף שאחד גדול מחברו, ומה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא כב.): 'קנאת סופרים תרבה חכמה', זאת אומרת, שאני צריך להסתכל על חברי איך שמוסר את נפשו להוציא מהכח אל הפעל נקדתו, כמו־כן עלי למסר נפשי להוציא מהכח אל הפעל נקדת עצמי, אבל לא שאחד יכול להיות יותר גדול מחברו. ודבר זה הוא ברור מאד, והיה ראוי לה ללמד ולעין בכל יום בקונטרס "רוח קנאה", ולחזור בו הרבה, עד שתצא הרוח קנאה מלבך, אשר אוכלת את האדם לגמרי, כי כל מי שיש לו קנאה בלבו — עצמותיו מרקיבים (שבת קנב:), וזה סוכב עוד בזה העולם.

מה אמר לה! מי שמרגיל עצמו לילך בדרך התם הקדוש (ספרי מעשיות, מעשה ט'), שאמר: "מה לי להתבלבל? זה מעשה שלי וזה מעשה שלו", הוא יכול לעבר את זה העולם בשלום, ואף שרוב העולם שמים דבורים אלו ללעג ולקלס בעיניהם, יהיה להם מה שלהם, ואנחנו גלף בדרך רבנו ז"ל.

ועליך לדעת, כי בין אנשי שלומנו בעצמם נכנסה קלפה זו, שכל אחד רוצה להתגדל ולהתנשא על זולתו, וצריכים להכניס בעצמו ידיעה זו, ומוהר"ן ת"ז"ל הרבה לדבר מזה (בלקוטי הלכות, פסח, הלכה ט'), שזה בחינת ספירת העמר, שכל אחד סופר לעצמו, ואסור לו להתבלבל מעבודתו של חברו. וכעין שגלה לנו רבנו ז"ל (בהקדמה לחלק ב') על הפסוק (יחזקאל לג, כד): "אחד היה אברהם",

שׁוֹן הַיְתָה עֲבוֹדַת אַבְרָהָם אָבִינוּ, עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁכַל הָעוֹלָם עִמָּדוֹ
 כְּנִגְדּוֹ, וְהוּא לֹא הִתְפַּעַל מִכֻּלָּם כָּלָל, רַק עָבַד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 כְּפִי בְּחִינַתּוֹ וּנְקֻדַּתּוֹ. וּבְאַמַּת זָכָה אַבְרָהָם, שְׁכַל הַבְּרִיאָה כְּלָה לֹא
 נִבְרָאָה אֶלָּא בְּשִׁבְלֵנוּ, כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּרָאשִׁית רַבָּה,
 פְּרָשָׁה יב, סִימָן ט) עַל הַפְּסוּק (פְּרָאשִׁית ב, ד): בְּהַבְּרָאָם — אֵל תִּקְרִי
 בְּהַבְּרָאָם אֶלָּא בְּאַבְרָהָם, מִלְּמַד שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֵינוֹ מִתְקַיֵּם, אֶלָּא
 בְּזִכּוֹת אַבְרָהָם וְכַנ"ל; כְּשֶׁאָדָם מִרְגִּיל עֲצָמוֹ לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים
 כָּלָל, אִזּוֹ כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו, וְהוּא חֵי חַיִּים שְׁלוֹ.

אוֹדוֹת הַחֲבוּרָה שְׁאַתָּה צְרִיף לֹמַר וְכו', תַּדַּע, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כְּכֹר
 קִסְטוֹת עַל כָּל הַשָּׁמַיִם כְּלוֹ — הֵן בְּאִידיש וְהֵן בְּלִשׁוֹן-הַקְּדוֹשׁ וְכַדוּמָה
 גַּם עַל אַנְגְּלִית, וְדָבָר גָּדוֹל עָשׂוֹ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל כָּל אֶחָד לְלַמֵּד
 וּלְעֵינַי בְּאִיזוֹ סִגְיָה עֲמָקָה בְּבִיתוֹ, וְלֹא יִצְטָרֵף לְזוּלָתוֹ, וְעַל-כֵּן רָאָה
 לְהַשִּׁיג לָךְ קִסְטוֹת עַל אִיזוֹ מִסְכָּת, וְתִשְׁמַע בְּהֵן הַרְבֵּה, וְיִתְחַדַּד
 מִחֶךְ.

אוֹדוֹת הַשָּׁמַיִם וְכו', הָעֵקֶר לְיַחַד תָּמִיד אֶת הַשָּׁמַיִם שֶׁל
 הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת, שֵׁהֵם: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, הָעוֹלָה יַחַד עִם
 הַכּוֹלָל רַג"ל, וְכִשְׁאִין מִיַּחַדִּים בְּקִבְעוֹת יַחֲוּדִים אֱלֹהֵינוּ, אִזּוֹ נִשְׁבְּרַת
 הַרְגֵּל... וּבְאַמַּת מִי שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בְּעֶסֶק הַיַּחֲוּדִים, מִמְּשִׁיךְ עַל
 עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זֵיו חֵיוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶהוּ הַשַּׁעַר
 וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֱלֹהֵינוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה סוֹד הַנּוֹקְבָא דְפְרִדְשָׁקָא הַמּוֹבָא
 בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ב', אֲשֶׁר זוֹכִים לְזֶה עַל-יְדֵי רַבּוּי
 תְּפִלָּה, וְזוֹ חֲרָבוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, כִּי בְּזֶה יִכְבֹּשׁ אֶת הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי
 שְׁיִכְנִיס בְּעוֹלָם עֲנִיָּן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. וְכַמְּאֹר רַבְּנוּ ז"ל: מְשִׁיחַ
 וְעַט אֶפֶס נְעַמְעֵן דִּי וְעֵלְט אֵן אִיין שְׁאִס פִּילְאוּוֹעֵר (מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׁ
 אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּלֵי שׁוּם יְרִיָּה אַחַת), כִּי יִכְנִיס בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת
 עֲנִיָּן הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְאִזּוֹ כְּכֹר יֵאִיר לְכָל אֶחָד אֶת הַשָּׁמַיִם
 הָאֵלֵינוּ: ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, וְהַכְּתָרִים שְׁלָהֵם, וְיִטִּיל בְּהֵם כְּמִי
 שְׁמִטִּיל בְּגֵן נְהַדָּר, וְזֶה מַה שְׁהַשִּׁיב מְשִׁיחַ לְבַעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ
 בְּשַׁעַה שְׁשָׁאֵלוֹ: אֵימַתִּי קָאֲתִי מַר? וְהַשִּׁיב לוֹ: כְּשֶׁפּוֹצוֹ מְעִינֹתֶיךָ
 חוּצָה, וְיִוָּכְלוּ לְעֲשׂוֹת עֲלִיּוֹת נְשָׁמָה כְּמוֹךָ, וְיִיחַדוּ יַחֲוּדִים, וְיִתְבַּטְּלוּ

אֲשֶׁר י"ג קעז בְּנַחֵל קִיט

כָּל הַקְּלָפוֹת וְיִכְלוּ מִן הָעוֹלָם (כַּמוּבָא כָּל זֶה בַּמִּכְתָּב שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ), וְזֶה עוֹלָה בְּקִנְיָה אֶחָד עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל הַנ"ל.

וְאִם אֵין הָאָדָם מֵיַחַד יַחֲוִידִים הָאֵלוּ, אָז בָּא נַחֵשׁ הַרוֹכֵב עַל גִּמְלָה, וְנוֹקֵם בּוֹ, כַּמוּבָא בְּזֶהֱרַר חֲדָשׁ (רוֹת), וְהַסּוֹד הוּא, כִּי נַחֵשׁ הוּא הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת הַמְּבַלְבְּלוֹת אֶת הָאָדָם (כַּמוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פד): נַחֵשִׁין בָּאִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת מַחְשַׁבְתֵּיהָ דְלֹא יַעוֹל יְעוֹל בְּיוֹמָא דִּילָהּ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְנַחֲ"שׁ הוּא הַפּוּדָה מְשִׁי"ח כִּידוּעַ, וְגִמְלָה הוּא נֶגְדַת ע"ב, ס"ג, מ"ה, ג' כְּנֶגְדַת הַג' אֶלְפִין שְׁבַמְלוּי הַמ"ה, מ' נֶגְדַת הַד' יוֹדִין שְׁבַמְלוּי הַע"ב, ל' נֶגְדַת הַג' יוֹדִין שְׁבַמְלוּי הַס"ג כִּידוּעַ.

וַיֵּשׁ עוֹד לְהַרְחִיב בְּדְבָרִים אֵלוּ, אַף אֵי אֶפְשָׁר לִי עַכְשָׁיו, כִּי אֲנִי בְּדַרְכֵי עַכְשָׁיו לְבֵית-חוֹלִים לְעֹבֵר נַתוּחַ עַל הַרְגֵל, וַיַּעֲזוּר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַתְּנָא אֱלֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֲזַכָּה לְעֹבֵר עַל הַכֹּל בְּשָׁלוֹם, וְלַהַכְנִס וְלַצֵּאת בְּשָׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה הִיְתָה מְדַרְגָתוֹ שֶׁל הַתְּנָא רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁהִיָּה נִכְנָס בְּשָׁלוֹם וְיוֹצֵא בְּשָׁלוֹם, שְׁכָל זֶה סוֹד הַבְּקִיאוֹת, שְׁהַזְכִּיר רַבְּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו': עֵיל וְנַפִּיק, רְצוּא וְשׁוּב וְכוּ', כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזֵק אֶת עַצְמוֹ וּמַחֲזִיק מֵעַמְדָה, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה, רַק עוֹמֵד כְּעַמּוּד תַּקִּיף בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ נַעֲשֶׂה עֵיל בְּלֹא בֵר, שְׁיִכּוֹל לְהַכְנִס מְתֵי שִׁירְצָה וְכוּ', אֲשֶׁרֵי לוֹ!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קעז.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּחֲקֵי, י"ח אִיר (ל"ג בַּעֲמָר) הַזְּשַׁמ"ט.

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֲזוֹק אֶת עַצְמָךְ, וְאֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּךָ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,

כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר יש ענין שיתהפך הכל לטובה, ומי יודע דרכי הבורא יתברך הנעלמים. ובאמת מי שזוכה להתבונן בנפלאות הבריאה הגלויים לפני מראה עינינו, ורואה ומסתכל ומתבונן בדומם, צומח, חי, מדבר וכו', אז כבר יבין וישפיל גם בנסתרות ובנעלמות וכו'; כי באמת אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל משגח בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:); ובנדאי הכריזו, אשר עלי לשבר את אצבעות רגלי ביום פלוני ובמקום פלוני ובשעה פלונית וכו', ואם כן מה שיך שתהיה לך חלישות הדעת, פן ואולי אתה אשם בדבר וכו', כי אתה היית צריך לקחת אותי וכו', ובאמת הכל הבל ורעות רוח, צריכים רק להסתכל על הטוב הגנוז שבכל פרט מפרטי הבריאה, ולהתבונן על האלקות שבכל דבר, ואז כבר הולכים החיים בצורה אחרת לגמרי, כי אינו דומה מי שחי עם אמונה בהשגחה פרטית לבין מי שאינו חי עם זה, והוא פיתרון האור מן החשך דיקא (עין קהלת ב, יג), כי זה הולך בחשך כל ימיו, וזה הולך באור כל ימיו, כי חשך הוא הטבע, ואור ההשגחה אורו של משיח.

מה אמר לך, ידידי הקר! צריכים כל-כף להכניס עצמו בתוך האמונה הקדושה, עד שלא יהיה אצלו שום צל של ספקות חלילה וכו', רק יהיה אצלו הכל ברור בלי שום קשיה ושאלה כלל. וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נב): בנדאי שיש קשיות עליו יתברך ועל הצדיקים הגדולים במעלה נפלאה, אבל אשרי מי שאין לו שום קשיה כלל.

אם היית יודע את רזי נסתרות פלאי הבריאה, היית נבהל ומשתומם, איך הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו, והכל בחשבון צדק, ואין שום עצה אחרת בזה העולם — רק תפלה, לבקש ברחמים ובתחנונים ממנו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, אם יתן — יתן, ואם לאו — לאו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימנים כ', קצו); ובידיעות אלו האדם יכול בנקל לעבר את זה העולם המלא

אֲשֶׁר י"ג קעז בַּנְחַל קכא

דינים קשים. וזו מעלת רבי שמעון בר יוחאי, שביום ההולא שלו מאירה ספירת הוד שבהוד, רגלין שברגלין, כי בהשגת נסתרות התורה יכולין לירד עד למטה מטה, שאין למטה הימנו, ולהגביה את כל השבורין שברגלין וכו', ולהמתיק את הדינים מהם, ולזכות להתעלות בתכלית העליה. וזה אשר צריכין לכוון גם בעת הספירה: אלקיים נה"ל, פי על-ידי גלוי הרשב"י יכולים לנהל את עצמו וגם את אחרים בתוך הטבע והדין, שנקרא אלקיים, ולהמתיק ממנו הכל.

ראה להיות חזק בעבודת הדפסת הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל, אשר בנדאי אלו הקונטרסים הם הנכה למשיח צדקנו, כי המון עם כל-כך רחוקים וכו', והקונטרסים הופכים להם את כל החיים מקצה אל הקצה ממש, באשר כותבים לי אנשים הרחוקים עדין לגמרי לגמרי מהיהדות, ובנדאי גם אתה כבר קבלת מכתבים כאלו, ועל-כן אין לך במה להשבר, כי זכותך גדולה מאד בשמים, כי כל המזכה את חברו — אין חטא בא על ידו (אבות ה, יח); ואף שלעת עתה הכל נעלם ונסתר מאד, ואלה הרשעים השיגו חיל וכו', עם כל זאת עלינו רק למסר נפשנו על הפסיעה הראשונה, כמאמר מוהרנ"ת ז"ל: אזוי גייט דעם רעביניס זאך, דאס ערשטע טריט זעהט מען און מער נישט (כך הולך דבר רבנו ז"ל, את הפסיעה הראשונה רואים ויותר לא), וכך היה אצלו כל ימי חייו, שרדפוהו מתנגדים רשעים, ודברו עליו כל דבר אסור וכו', והוציאו שם רע עליו וכו', עם כל זאת הוא דרך פסיעה אחר פסיעה, עד שהוציא מהכח אל הפעל דברו, והשאיר לנו השארה נוראה ונפלאה כזאת, עדה קדושה חסידי ברסלב, אשרי מי שמכניס את ראשו ביניהם, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, י"ח אִיר (ל"ג בְּעֶמְר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר עֲצֻמְךָ מְאֹד לֹא לְהִשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתְּךָ וַיִּלְדִּיךָ, רַק אֲדַרְבֶּה רְאֵה לְהַגְדִּילֶם וּלְהַרְחִיב לָהֶם אֶת דַּעְתָּם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ יִשְׁתַּנֵּה אֶצְלֶךָ הַבַּיִת לְגַמְרִי, וְכֹל הַמְּנִיעוֹת יִתְהַפְּכוּ לְנֹעִימוֹת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם טֹבַע רַע לְהִשְׁפִּיל אֶת זִוְלָתָם וּמִתְחִילִים בַּבַּיִת, מִשְׁפִּילִים אֶת הָאִשָּׁה עַד הָעֶפֶר וְכוּ', וְכֵן אֶת הַיְלָדִים, שְׁשׁוּבְרִים אוֹתָם וְכוּ', וּבְזָה נַעֲשִׂים בְּעֲלֵי מוֹמִין בְּנִפְשׁוֹתָם וְכוּ', וְאַחֲרֶיךָ מִשְׁפִּילִים אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְכוּ', עַד שְׁנוּפְלִים בְּכַפִּירוֹת וְכוּ', לֹא-כֵן כְּשֶׁתְּמִיד מִשְׁתַּדְּלִים לְהַגְבִּיֵה אֶת עֲצֻמוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת יְלָדָיו וְאֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל אָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים אַחֲרֶיךָ לְהַעֲלוֹת אֶת הַמַּלְכוּת דַּקְדָּשָׁה עַד הַכְּתָר הָעֲלִיוֹן, וּבְזָה תְלוּי תִקּוּן כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּלְהַפּוּךְ — קִלְקוּל כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.

וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחִיל עִם עֲצֻמוֹ, לְהַגְבִּיֵה אֶת עֲצֻמוֹ וְכוּ', עַד שְׂיִזְכֶּה לְהַגְבִּיֵה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַכְנִים בְּדַעַתוֹ אֶת הַלְמוּד הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא לֹא לְהִשְׁפִּיל כְּבָר אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְהַפֵּךְ בֵּיתְךָ לְגֵן-עֵדֶן הַתְּחַתּוֹן מִמַּשׁ, וְתִשָּׁב תְּמִיד בְּצֵל שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַמְּלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קעט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחקתי, י"ח איר (ל"ג בעמר) ה'תשמ"ט.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות בקשתך איך להפך את הבעל שיהיה מוכן לקבל ערכי היהדות? ראי לבדק את מזוזות ביתך אם הן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא — החליפי אותן.

תדקדקי מאד, שְׁבִיבֵיתְכֶם יִשְׁמְרוּ עַל כְּשֵׁרוֹת הַמְּאֻכָּלִים. ראי להדליק חמשה גרות לכבוד שבת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף עוֹד שְׁנֵי גְרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבְעֵת הַדְּלָקַת גְרוֹת לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל מֵה שְׁמַעִיק לָךְ, וְשֶׁהַבֶּעַל יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת וּמְתַפְּלֶלֶת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וִיכוּלִים לִפְעַל אֲזֵי הַרְבֵּה רַחֲמִים וְנִסִּים נְגָלִים.

ראי להיות סבלנית גדולה עם בעלך, וְתֵרְאִי לוֹ רַק כְּבוֹד וִיקָר, וְאֵף פֶּעַם אֶל תִּתְקוּטְטֵי עֲמוֹ, רַק תִּזְכְּרִי תְּמִיד אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּפִיךָ, וּבְכָל מֵה שֶׁאֵת מְדַבֶּרֶת, תִּדְבְּרִי גַם מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכָךְ תִּכְנִיֶּסִי אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְכֶם, וְלִבְסוּף יִחְזֹר בְּעֵלְךָ בְּתִשׁוּבָה, וְתִגְוֹרוּ בַּיַּחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְיִתְהַפֵּךְ בֵּיתְכֶם לְגִן־עֵדֶן.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֶל בְּעַדְכֶם, שִׁיְהִי לָכֶם כְּפָר כָּל טוֹב.

הַמְּאֻחַל בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

קכד אֲשֶׁר י"ג קפ — י"ג קפא בַּנְחַל
י"ג קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, י"ח אִיר (ל"ג בְּעֶמְר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּנָה בְּחֹדֶר הָאֵחַ אִם הִיא כְּשֵׁרָה, וְכֵן לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁהָאֵחַ יִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְלִשְׁמֹר מֵה שְׂאוּכָל, שְׂיִהְיוּ הַמְּאָכָלִים רַק כְּשֵׁרִים.

רְאוּ לִשְׁמֹר שַׁבָּת, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְוֹ, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְיֵצֵא כָּבֵד מִבֵּית-הַחֹלִים בְּרִיא וְשָׁלֵם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתִּי, י"ח אִיר (ל"ג בְּעֶמְר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וּמְאֹד שִׂמְחָתִי.

חֲשַׁבְתִּי לְרְאוֹתְךָ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲךָ מֵה' מִצְעָדֵי גָבֵר (עֵין תְּהִלִּים לו, כג), וְהוּא אָמַר וְהוּא עָשָׂה, שְׂיִהְיֶה הַכֶּרֶחַ לִי לְחֹזֵר אַחֵר יוֹם, שֶׁקָּרְתָּה לִי, בְּעוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, תֵּאֲנֹת דְּרָכִים קִטְלָנִית, וּבְגִס נִצְלָתִי מִמּוֹת בְּטוּחַ לְחַיִּים, וְהַיּוֹם אֲנִי צָרִיךְ לְהִכְנִס לְבֵית-חֹלִים לְעֵבֵר נְתוּחַ, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה לְתַקֵּן הַכֹּל.

הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִינָּה, וְעַקֵּר הַהִתְחִינָּה, גְּלָה לְנוּ

רַבְּנוּ ו"ל, הוא על-ידי התחדשות, לעשות בכל פעם התחלה חדשה, וכזה שוכרים ומבטלים את כל המצרים והקלפות, וזה "ויפן כה וכה וירא כי אין איש, ויך את המצרי ויטמנהו בחול" (שמות ב, יד), ומוכא בתקונים (דף סא:), כי כה וכה סובב על חמשים תבין דקריאת שמע, שנה יחודא עלאה ויחודא תתאה, שמ"ע ישרא"ל הו"ה אלקינו הו"ה אה"ד — זה יחודא עלאה, כ"ה תבין, ברו"ך ש"ם כבו"ד מלכות"ו לעולם וע"ד — זה יחודא תתאה, כ"ה תבין, וכשאדם מסתפל רק עם עיני אמונה, שמוצא את הקדוש-ברוך-הוא בכל פרט מפרטי הבריאה, על-ידי זה "וירא כי אין איש" — ראשי תבות: אין שום ג'אוש בעולם כלל, כי בדרי מעלה ובדרי מטה יכולין למצא את אלקותו ותברך, ועל-ידי כל זה "ויך את המצרי", את המצרים אותו, "ויטמנהו בחו"ל" — ראשי תבות (תהלים כז, יד): ח'זק ויאמץ ל'בך, כי בדרך התחזקות באמונה פשוטה, לקשר ולחבר דרי מעלה עם דרי מטה, יחודא עלאה ויחודא תתאה, על-ידי זה יכולין להתחדש תמיד, וזה שמוכא (רש"י סנהדרין קח: דבור המתחיל אורשינא), אשר יש עוף הנקרא חול, וחי לעולם, כי לא טעם מעץ הדעת טוב ורע, ולא נגזרה עליו גזרה כלל, כי חו"ל' — ראשי תבות: ח'זק ויאמץ ל'בך, מי שהוא בבחינת חו"ל', מחזק ומאמץ את לבבו תמיד, ואז חי לעולם, ושום ברך לא יכולה להפילו או להשליכו, "כי אשא אל שמים ידי, ואמרת חי אנכי לעולם" (דברים לב, מ), על-ידי שמגביהים ידיו תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, ומגלים שהכל משגח בהשגחה פרטית, אז "וחי לעולם" (בראשית ג, כב), ואי אפשר כבר להפילו, וזה אשר חו"ל עם הכולל עולה כמספר מ"ה, כי נעשה בטל ומבטל בו יתברך לגמרי, וזה בעצמו סוד עץ החיים, אשר מי שטועם ממנו וחי לעולם, כי מאחר שמדבק עצמו בחי החיים, ויודע אשר כל מארעותיו הם לטובתו, אזי שום דבר אינו יכול להפילו, אלא תמיד עושה התחלה חדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחקתי, י"ח איר (ל"ג בעמר) ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נֹצְחִים.

הנה אני כותב מכתבי זה מבית-חולים, ומבקש אותך מאד
מאד, שלא תקח את כל הדבר אל לבך כלל, כי בודאי הכל ממנו
יתברך בהשגחה נוראה ונפלאה עד מאד, ואין אדם נוקף אצבעו
מלמטה, אלא אם-כן מכריזין עליו מלמעלה (חלין ז:), ומכל שכן
לשכב בבית-חולים, בודאי הוא בהשגחה נוראה ונפלאה, ומכל
שכן וְכָל שֶׁכֶן לַעֲבֹר גַּתוּחַ, זֶה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר מִשְׁגָּח, שְׁפִלוּנֵי בֵּן פִּלוּנֵי
יַעֲבֹר בְּיוֹם זֶה וּבְשָׁעָה זֹאת גַּתוּחַ, וּפְלוּנֵי וּפְלוּנֵי יִהְיֶה הַרּוּפָא הַשְּׁלִיחַ
שְׁלִי, וּבּוֹדָאֵי אֵינן עוֹד הַשְּׁגָחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה כְּזוֹ, וְעַל-כֵּן אֵינן עֲלִיד
לְקַחַת אֶת הָאִשְׁמָה כָּלֵל, כִּי בִי הָעוֹן, וְרַק אֲנִי צָרִיד לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
אֲמַתִּית עַל כָּל הָעֹבֵר שְׁלִי.

חַמְדַּת לְבָבִי! הַדְּבֵק עֲצֻמָּךְ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע אֲשֶׁר אֵינן שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל מִשְׁגָּח מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ,
וּבִידְעוֹת אֵלּוֹ תִּזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשָׁלוֹם, וַיִּמְתְּקוּ מִמֶּךָ
כָּל הַדֵּינִים. כִּי עַקֵּר הַדֵּינִים הֵם הַסְּתֵרַת הַיְדִיעָה, אֲשֶׁר נִעְלַמְתָּ אֲמַתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ מֵהָאָדָם, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ
אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי נִמְתְּקִין מִמְּנוֹ כָּל הַדֵּינִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ יְשׁוּעָה וְלִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּמַהֲרָה,
בְּזִכּוֹת הַתְּנָא הָאֱלֹקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, אֲשֶׁר חָלַקְתָּ מְחוּקֵק סְפוּן
הוּא בְּמֵרוֹן, וּמְרָמֵז בְּבִרְכַּת "רְפָאֵנוּ" — "כִּי אֵל מְלֶךְ רִוְפָא נְאֻמֵּן
וַיִּרְחַמֵּן אֲתָה" — רֵאשֵׁי תְבוּת: מֵרִוּוֹן, אֲשֶׁר כְּשֶׁרַק מְזַכְרִין אֶת
הַמְּקוֹם שְׁטֵמוֹן הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, שֶׁהַמְּשִׁיךְ אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם,
כְּבָר מְרַמְזֵת רְפוּאָה, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (עִין רַש"י מְנַחוֹת ק. דְּבוּר הַמַּתְחִיל

מתחיא בן שמואל): האיר המזרח עד שבחברון, ולמה מזכיר חברון?
 אלא כדי להזכיר זכות אבות, כי בזה שרק מזכירין חברון,
 על-ידי-זה כבר ממילא נזכרת זכות האבות, וכמו-כן כשרק מזכירין
 מרון, נזכרת זכותו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי, ומרמז
 בברכת "רפאנו" דיקא, להורות כי רבי שמעון בר יוחאי יש בכחו
 להמשיך רפואות וישועות, אשרי מי שבא אל ציונו הקדוש, ואשרי
 ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום ויום זהר הקדוש ותקוננים, אשר
 הלמוד הזה מופך את הנפש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי לצאת
 מכאן מה שיותר מהר ברפואה שלמה, ואזכה לגמר את פרושי על
 הזהר הקדוש "מראה א"ש", ואת פרושי על התקוננים "להבת
 א"ש", וכן אזכה לגמר את כל הפרוש "שפת הנחל" על כל
 ה"לקוטי-מוהר"ן" הקדוש והנורא.

מה אמר לך, ידידי! כשאני שוכב כאן בבית-חולים, ומחכה
 לעבר נתוח, ועוברים עלי יסורים קשים ומרים וכו', מכל הצדדים
 וכו', עם כל זאת אני מתבונן בחסד הקדוש-ברוך-הוא, שהחזיר לי
 את נשמתי, ונצלתני ממות בטוח, ממות לחיים ממש, נצלתני בנס
 נפלא, כי כפי רבוי הפצעים, אני יודע את גדל החסד שעשה עמי
 הקדוש-ברוך-הוא, על אף גדל התאנה שגרמה לגזק וכו', עם כל
 זאת החזיר את הנפשות, כי בתאנה קטלנית כזו, היינו כלנו יכולים
 להשאר שם וכו', ומה שרק אני נתפסתי, בודאי יש בזה חשבון
 צדק למעלה בכל העולמות וכו', אשר נעלה מדעתנו ושכלנו,
 ובודאי הכל לטובה גדולה.

הכפל הדבר, אל תקח את הדבר בדעתך כלל, ועקר תקונך —
 שתקרב הרבה רחוקים אליו ותברך, ותפיץ את הקונטרסים, שהם
 צמצומים לגלוי אלקותו ותברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בחקתי, י"ח איר (ל"ג בעמר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֹּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵל
תְּכַעַס כָּלֵל, כִּי כַעַס בַּחֵיק כְּסִילִים יְנוּחַ (קִהְלֵת ז, ט), וּבִפְרָטִיּוֹת הַכַּעַס
בְּבֵית, הוּא כָּאֵשׁ שׁוֹרֶף וְכוּ', שֶׁנִּשְׂרַף כָּל אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב מִי שְׁאִינוּ מִכָּה
אֶת אִשְׁתּוֹ, וּמִי שְׁאִינוּ מִשְׁפִּילָה וּמְחַרְפָּה וּמְבַזָּה, כִּי אַחֲרַת שׁוֹבֵר אֶת
בֵּיתוֹ לְגַמְרִי.

זָכַר כַּמָּה חֲכִימָה וְקוֹיֵת עַד שֶׁהִתְחַתְּנַתָּ עִם אִשְׁתְּךָ וְכוּ', וְעַכְשָׁו
אֲתָה כֹּל-כֹּף מִשְׁפִּילָה בְּפָנֵי הַיְלָדִים, אֲשֶׁר זֶה מֵאֵד מֵאֵד חָמוּר,
וּבִפְרָט שְׁאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ עוֹלָה תְּפִלָּה וּבְכִיַת הָאִשָּׁה, כִּי דַמְעָתָהּ מִצוּיָה,
אֲזִי יוֹרְדִים עַל הַבַּעַל דֵּינִים קָשִׁים, וְנוֹפֵל וְנִסְתַּבֵּף בַּחֲבוּבוֹת גְּדוּלִים,
וְלִהְפוּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט): הַמְּכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה נִתְעַשֵּׂר. 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם, כִּי הֵיכִי דִתְעַתְרוּ', וּמִכָּלֵל הֵן
אֲתָה שׁוֹמֵעַ לָאוּ; וְכֵן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כִּי עַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת לְאָדָם
בָּאָה לוֹ רַק בְּזָכוֹת אִשְׁתּוֹ (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט); וְעַל-כֵּן
רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהִזְהַר בְּדַבָּר זֶה מֵאֵד מֵאֵד, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר
אֶת אִשְׁתְּךָ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שִׁתְּזַהַר וְתִשְׁמַר לֹא לְהַשְׁפִּילָה, חַס וְשָׁלוֹם,
כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֵלַח לָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַעֲצוֹת שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים מִרַבְּנוּ ז"ל
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת — הֵן נִפְלְאוֹת וְנוֹרָאוֹת עַד מֵאֵד, וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַעֲצוֹת
בְּרוּחָנִיּוֹת — לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבוֹ, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּאִפְּן
הַזֶּה אֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה הָאָדָם לְבַד, כִּי בְּכָל מְקוֹם שִׁילָךְ יִמָּצָא אֶת
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַל יְדוֹ

הָאָדָם יְכוֹל לַעֲבֹר וְלִהְיוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת דְּבָרִים אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִינִי רוֹצֵה לְהוֹכִיחַךְ, אֲלֵא מֵרַב אֶהְבְּתִי אֲלֵיכֶם, אֲנִי רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה אֲצִלְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי אַתֶּם יְכוֹלִים לִהְיוֹת זוֹג כָּל-כֶּךָ גַּפְלָא, אִם רַק תִּקַּח עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִשְׁלַט עַל רוּחְךָ, וְלֹא תִכְעַס וְלֹא תִשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתְּךָ, אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיט אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאִז תִּהְיֶה הַבְּרָכָה שְׂרוּיָה בְּבֵיתְךָ, וַיִּמְלֵא ה' אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבָבְךָ לְטוֹבָה, וַיִּהְיֶה לְךָ מֵהֵיכָן לְשֵׁלֶם כָּל הַחֻבוֹת, וּמְכַל שְׁכָן שְׁלֵא תִפֵּל יוֹתֵר בְּחֻבוֹת.

רְאֵה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻמְתִּי, י"ח אִיר (ל"ג בְּעֵמָר) ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

הִנֵּה אַחֲרֵי שְׂהִיִּיתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְהַבְנֵתִי מִדְּבָרֶיךָ, שְׂעוּבָתְךָ עָלֶיךָ חִלִּישוֹת גְּדוּלָה בְּעֵנִין הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ו"ל, אֲמַרְתִּי לְכָתֹב לְךָ שְׂוֵרוֹתִים אֵלָיו, שְׂאֲנִי כוֹתֵב בְּבֵית-חֹלִים כְּמָה שְׂעוֹת קֹדֶם שְׂעָלִי לַעֲבֹר נִתּוּחַ עַל הַרְגָּל. רְאֵה, חֲמַדַּת לְבָבִי! גַּם בְּמִצְבַּ כְּזֶה שְׂאֲנִי נִמְצָא בּוֹ, וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי דַעוֹת וּכְבוּחִים בֵּין הַרופָאִים מֵה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲנִי חוֹשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת אֵיךְ יְכוֹלִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּבַר רַבְּנֵנוּ ו"ל יוֹתֵר וַיּוֹתֵר כְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, בְּמַרְץ וּבְתִשׁוּקָה עֲצוּמָה יוֹתֵר וַיּוֹתֵר מִשְׂהִיָּה עַד עֲכָשׁוּ, כִּי בּוֹדָאִי נִשְׂאָרְתִּי בְּחַיִּים רַק בְּשָׁבִיל זֶה — לְגַלוֹת יוֹתֵר וַיּוֹתֵר אֶת רַבְּנֵנוּ ו"ל, וְלִשְׁבֹּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת.

מָה אֲמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר בְּעוֹלָם מִהַפְּצַת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ו"ל, כִּי רַבְּנֵנוּ ו"ל מְגַלֶּה אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּגִלוּי

כְּזֶה וְכוּ', אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם וְכוּ', כִּי רַבְּנוּ ז"ל כָּלוּל מִרְשָׁב"י וּמִהָאָרִיז"ל וּמִהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ, וְאֵת כָּל הַלְמוּדִים שֶׁלָּהֶם הוּא מְלִבִּישׁ בְּפִשְׁטוֹת וְכוּ', עַד שֶׁאֶפְלוּ אִישׁ גַּם וּמִגִּשְׁם וְכוּ', מְלַכְלֵךְ בַּחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', וְהַקְּלָפוֹת מְסַבְּבוֹת אוֹתוֹ וְכוּ', גַּם הוּא יְרַגֵּישׁ עֲרֻבוֹת זֵיו גְּעִימוֹת חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְגַם הוּא יְכוּל לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂיחָה — זֶה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה וְכוּ', וְגַם הוּא יְכוּל לְלַמֵּד בְּסִדְר־דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְיוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

חֲמַדַּת לְבָבִי! אֵף בְּמַצָּב נוֹרָא כְּזֶה שֶׁאֲנִי נִמְצָא — עִם כְּאָבִים עֲצוּמִים וְיִסוּרִים מְרוֹרִים וְכוּ', וְהַרְפָּאִים מִתּוֹכָהֶם בִּינֵיהֶם מֵהַ לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ מִכְּתָבִי זֶה, וְאֲנִי שׁוֹחֵק מֵהֶם וְכוּ', כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ יִשְׁלַח אֶת מַלְאָךְ רַפָּאֵל, שִׁיעֵמֵד לִימִין הַרְּוּפָא וְיִצְלִיחַ בְּרַפּוּאָתִי, עִם כָּל זֹאת אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ מִכְּתָבִי זֶה דִּיקָא בְּמַצָּב כְּזֶה וְכוּ', לְהוֹרוֹת לָךְ, אֲשֶׁר עַד הַנְּשִׁימָה הָאֶחָרֹנָה צְרִיכִים לְחַשֵּׁב מִרַבְּנוּ ז"ל וּמִעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְאִיךְ לְגַלוֹתוֹ וּלְפַרְסְמוֹ לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְרַק זֶה נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֲמִתִּית אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁרֵנוּ, שֶׁאֲנִי זֹכֵר לְהִיּוֹת שְׂמֵשִׁים אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן שֶׁכָּבֵר נִכְנִיס בְּעֲצָמָנוּ הַיָּטֵב אֶת דְּבוּרָיו וְעֲצוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְנִחְזֹר בְּתִשְׁבָּה אֲמִתִּית אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

תְּרַאֵה אֶת מִכְּתָבִי זֶה גַּם לְאַבְרָהָם ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי גַם עָלָיו עוֹבְרֵת הַרְּבָה חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת בְּעִנְיַן הַדְּפָסָה, אוֹלֵי יוֹצִיא רְמָזִים לְעֲצָמוֹ, אִיךְ שֶׁצְּרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ הַזֶּה, אֲשֶׁר הוּא הַכְּנָה לְמִשִּׁיחַ צְדָקָנוּ, וְאֵף שְׂרָבִים צוֹחֲקִים מִזֶּה וְכוּ', יְכוּא הַיּוֹם וְתִתְגַּלָּה גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ, וְתִגַּל נְפִשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג קפה בַּנְחַל קלא
י"ג קפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בחקתי, י"ט איר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָרִים, תְּלַמִּידי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת, חֲסָדִים וְרַחֲמִים רַבִּים וְהַמְתַּקַּת הַדֵּינִים.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם להיות ביחד באהבה, אחנה ורעות, וכל אחד יסתכל על זולתו בעין של חמלה ושל רחמים, וידין אותו לכף זכות, כי זה היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל — לדון את כל בר ישראל לכף זכות, ולהשתדל להתנגע ולחפש בו נקודות טובות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), 'להתינגע' דיקא, כי כף גלה רבנו ז"ל, שצריכים לחפש ולבקש נקודות טובות אצל כל בר ישראל, ועל-ידי שדן אותו לכף זכות, ידונו אותו לכף זכות, כי בזה שמשתדל לדון בכל פעם את כל בר ישראל לכף זכות, ויודע אשר אצל כל בר ישראל גנוזים וטמונים אורות צחצחות, אורות עליונים וכו', על-ידי-זה לבוא לידי הפרה, שגם אצלו ישנים ומנחים וטמונים אוצרות גדולים של רוחניות חיות אלקותו יתברך, וזה יקרבו אליו יתברך בכל פעם יותר ויותר. כי עקר ההתרחקות ממנו יתברך הוא על-ידי ענוה דסטרך אחרך, שחושב את עצמו ללא כלום, ובזה מתרשל לעשות גם הקצת שעדין יש בכחו לעשות, עד שלבסוף הוא מתרחק ומתקרר לגמרי, ובאמת מי שמרגיל את עצמו לדון קדם את זולתו לכף זכות, ויודע אשר יש בכל בר ישראל כחות עצומים להתקרב ולקרב את כל אחד אליו יתברך, על-ידי-זה בהכרח שיבוא לידי הפרה, שגם הוא עדין בכלל נשמות ישראל, ואף שנדמה לו עכשו, שהוא כלא כלום ממש וכו', ואם פן איך יכול לחזק את אחרים, כי עדין לא גמר עם עצמו וכו', אבל כשהולכים בדרך זו — לדון את כל אדם לכף זכות, על-ידי-זה גם ינפח בעצמו נשמת רוח חיים, לבוא בכל פעם לפניו יתברך בדבקות אמת.

והנה רואים בעולם מהו העקר שעוקר את האדם ממנו יתברך, ומעביר אותו מדעתו ומדעת קונו, אף שיהיה עשיר גדול ולמדן מפלג וכו', היא מדת הקנאה ורדיפת השררה והכבוד, כי זה טבע כל ברך בזה העולם, שאדם רוצה להיות משהו, ולשלט ולהשתלט על זולתו וכו', וכשרואה שאינו הולך לו, אדרבה הוא נשאר בשלו ונחבריו פן מצליחים וכו', אזי מרב קנאה שיש לו על הצלחת זולתו, נבנית אצלו רוח הקנאה, אשר ממנה נובעת שנאה, וכשיש כבר שנאה, אזי מתיר לעצמו לא רק לחלק על זולתו, אלא גם נשקט אצלו המצפון, שמתר להרג את זולתו וכו', וכל-כך נכנסות בדעתו עקממיות וסברות הפוכות מן האמת, אשר נראה לפני עיניו שכך רצונו יתברך, חס ושלום, ויש גם שמבארים להלכה, שהאדם הזה הוא בכלל מורידין אותו ולא מעלין וכו', וכל זה בא רק מהדמיונות שבדעתו, שאינו מברר ומזכך כלל, וכל זה התחיל רק על-ידי רגע קטן, שלא דן אז את זולתו לכף זכות וכו', עד שנבנית אצלו קנאה והשתרות על זולתו, וחפוש הכבוד וכו', וכשלא הולך לו, אזי נשבר לגמרי, עד שיש רבים שהם בעצמם לבסוף מתפקרים, רחמנא לצלן, ואל דברים אלו פלנו עדים מה שקורה כהיום בעולם, איך שרבים ושלמים נתרסקים לגמרי, ומתקררים מנקדת יהדותם.

ועל-כן הדבר הראשון שביא משיח צדקנו בעולם, אומר מוהר"ן ז"ל (עין לקוטי-הלכות, השקמת הבקר, הלכה א'), תהיה מתנה זו של רבנו ז"ל — לדון את זולתו תמיד לכף זכות, ואיך שכך היא המציאות, שיש בכל בר ישראל כחות עצומים להאיר את אורו יתברך בעולם, ולהאיר את נקדת צדיק שיש בו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד) בכל בר ישראל, ואז גם אצלו יספם, שיש לו כחות עצומים, ואז ידע כי אצל כל בר ישראל יש כחות עצומים, ועל-ידי-זה לעולם לא יקנא בזולתו כלל, כי בכל אחד ואחד יש בו נקדה אשר אין בחברו, יהיה איך שיהיה, ונר הנו"ה נשמת אדם (משלי כ, כז), כי נשמות ישראל הן בחינת גרות, וצריכים רק להדליקם, ואז דיקא יתחילו להאיר אחד את השני, וביחד יאירו את המאור הגדול הזה, גלוי אמתת מציאותו יתברך, וכזה תלויה

כָּל הַגְּאֻלָּה, וְלִהְיוֹת כָּל הַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת, כִּי כְּשֶׁאָדָם דָּן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאִם פָּעַם אֵינוֹ מְקַנָּא בְּזוּלָתוֹ, יִהְיֶה לוֹ מַה שְּׁלוֹ, "אָבֵל אֲנִי אֵלֶיךָ עִם נִקְדָּתִי בְּתַמִּימוּת וּבְכַפְשִׁיטוּת", וְאִזּוֹ יִגּוֹר בְּטוּחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, רַעֲנָן וְשֹׁאֵנָן, מֵאַחַר שֶׁאֵינוֹ מִפְּחַד שְׂיִכּוּלִים לִקְחַת אֵיזָה דְבַר מִמֶּנּוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְאִזּוֹ בְּאַמֶּת נִתְעַלָּה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֶיהָ אַחַר עֲלֶיהָ וְכוּ', עַד שֶׁמִּגִּיעַ אֶל יַעֲדוֹ הַטּוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם, לְהַאֲרִיךְ אֶת הַמְּאוֹר הָעֲלִיּוֹן עָלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, לֹא-כֵן אִם אֵין לְאָדָם שְׂכָל וְדַעַת הַזֹּאת, בְּהִכָּרַח לוֹ שֶׁיִּפְּלֵ בְּאֵיזָה כְּשֶׁלּוֹן בְּחַיָּו, וְזֶה יִשְׁבֵּר אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וַיִּנְתַּק אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי מִשְׂרָשׁוֹ וְכוּ'.

וְהִנֵּה מַהוּ הַפְּתַח וְהַדְּלֵת לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ? תִּפְּלָה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן פד), כִּי הַתִּפְּלָה הִיא הַשְּׁעָר וְהַפְּתַח לְהַכְנִס בּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּמַהוּ סְתִימַת הַשְּׁעָר וְהַפְּתַח? "אֲנִי" — "יְשׁוּת וְגִדּוּלֵת", כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם דָּן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה בְּאַמֶּת בָּא אַחֲרֵי-כֵן לְיַדֵּי בְּטוּל אָמֶת, כִּי כּוֹלֵל עֲצָמוֹ עִם כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוֹ אֵין שׁוּם מַעֲכָב וּמוֹנֵעַ לְהַסְתִּיר אֶת הַשְּׁעָרִים שֶׁעָרִי הַשָּׁמַיִם לְהַכְנִס בּוֹ, וְעַל-כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן רלט), שֶׁעָרִיכִים לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ קֶדֶם הַתִּפְּלָה מְצוּת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֵּת לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ", כִּי עַקֵּר הַדְּבֹר הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֵיזָה רִיב וּמַחְלָקֶת עִם זוּלָתוֹ, אֲזִי כָּל מַח-מַחְשָׁבָתוֹ הוּא רַק אֵיךְ לְעַקֵּר אֶת זוּלָתוֹ מִן הָעוֹלָם וְכוּ', וּמַחְשָׁבוֹת אֵלוֹ מְטַרְדוֹת מִמֶּנּוּ לְהַשִּׁיג אֶת הַפְּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּאַנְשֵׁי סְדוֹם, שֶׁהָיוּ אֲנָשִׁים "רָעִים וְחַטָּאִים לֵה' מְאֹד" (בְּרַאשִׁית יג, יג), "וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ בְּסַנּוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד גְּדוֹל, וַיִּלְאוּ לְמַצָּא הַפְּתַח" (שֵׁם יט, יא), כִּי תִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם אִישׁ רַע כְּמוֹ אֲנָשֵׁי סְדוֹם, רָשָׁעוֹת לְשֵׁם רָשָׁעוֹת, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ — לֹא הוּא וְלֹא תִּבְרוּ, זֶה אֲנָשֵׁי סְדוֹם, וְדָבָר זֶה גּוֹרֵם אַחֲרֵי-כֵן שְׁנִתְהַפֵּף אֶצְלוֹ עוֹלָמוֹ בְּגַפְרִית וְאֵשׁ, וְנִעֲשֶׂה מְלַח וְכוּ' (עֵין שֵׁם, פְּסוּק כד), כִּי בְּרַגַע שֶׁאֵין הָאָדָם דָּן אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה כְּבֹר נִכְנָס בְּגִדְרֵי אֲנָשֵׁי סְדוֹם, שֶׁהֵם רָשָׁעִים לְשֵׁם רָשָׁעוֹת וְכוּ', וּמִזִּיקִים וּמְצָרִים לְזוּלָתָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף עוֹלָמָם, כִּי לְבִסוּף הֵם מְנַחִים שְׁבוּרִים בְּתַכְלִית

השבירה, ונעשה עולמם גפרית ומלח וכו', לא-כן מי שמרגיל את עצמו לדון את כל בר ישראל לכף זכות, על-ידי-זה הוא ממילא דן גם את עצמו לכף זכות, כי יודע אשר כן ברא הקדוש-ברוך-הוא לקרב את הגר להמאור, וזה שיק אצל כל בר ישראל — לקרב את נשמתו אליו ותברך, ועל-ידי-זה יראה לפניו עולם אחר לגמרי, כי 'יתן ויתנו אחרים — חסיד', ואמרו בתקונים (דף א:): איזה חסיד? המתחסד עם קונו, ואיך שיק עוד לעשות חסד עמו ותברך, כמו להחזירם אליו ותברך, אשר זהו עקר היפי והפאר, כשבא אדם אחר, ומוציא ופודה מן השביה את בני המלך, ומחזירם אל אביו, היש עוד שמחה וחדנה יותר מזה למעלה בכל העולמות? ! ואז כל השערים והפתחים נפתחים לפניו, והוא יכול להפגס מתי שירצה בלא רשות, ואז באמת מתנשא ומתגדל על זולתו, וזוכה באמת אל כבוד אמתי ועשירות ושפע רוחני, אשרי לו!

מה אמר לכם, אהובי, אחי ורעי היקרים! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, שאנו רוצים לילך בדרך-הקדושות הנ"ל, וטוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, כי בנדאי אם יתגלה למודו הטוב של רבנו ז"ל, יהיו כבר מוכנים לקבל את פני משיחנו, אשר כל עקר חרבו, שייכבש על ידה את העולם הוא — על-ידי תפלה (עין לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן ב'), ובאפן הזה הינו שיאיר בכל אחד את אמתת מציאותו ותברך, על-ידי-זה יפתח פיו ולבו לדבר עמו ותברך באשר ידבר איש עם רעהו, אשר אין למעלה מזה, כי זהו עקר התכלית בזה העולם — לזכות להכירו ותברך פנים בפנים, ולדבר עמו ותברך בתמימות ובפשיטות גמורה וכו', עד שמרב דבקות יהיה בחינת הנשיקין וכו', כמובא בכתבי האריז"ל (עין עץ חיים, שער טז, פרק ד'), שהוא תקף התגלות הרצון העליון, עד שמנשק עצמו כביכול עם אורו האין סוף ברוך הוא, מרב זיו וחיית אמתת מציאותו ותברך המאיר בכל העולם כלו, וכמו שכתוב (ישעיה מג, ב): "והארץ האירה מכבודו". אף לזכות לזה אי אפשר, כי אם

אָשֶׁר י"ג קפּה בַּנְחַל קְלָה

על-ידי הַדְרָף הַקָּל וְהַנְפֵּלָא הַזֶּה שֶׁל לַמּוֹד זְכוּת, שְׁאֵז פְּתוּחִים לְפָנָיו
כָּל הַפְּתוּחִים וְהַשְּׁעָרִים.

וְהִנֵּה, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א',
סִימָן נט), שֶׁהַצְּדִיק בּוֹנֵה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲשֶׁר שָׁם הוּא מְקַרֵּב
רְחוּקִים. וְעַקֵּר הַהֵיכַל הוּא לִידַע, כִּי "וּבְהֵיכְלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד"
(תְּהִלִּים כט, ט), מִי שֶׁעוֹמֵד בְּהֵיכַל הַמְּלָךְ, שָׁם כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד, שָׁם
מְדַבְּרִים רַק מְכַבְּדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן כָּל עַנְיָן "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" שְׂזָכְרֵנוּ
לְחַדֵּשׁ בַּדּוֹר הַזֶּה, שְׁנֵהִיָּה תַלְמִידֵי רַבְּנוּ ז"ל מִמֶּשׁ, וּכְמֵאמֵר הַתַּנָּא
(אַבוֹת א, יב): "וְהוּי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אֶהְרֵן", אִף שְׂאֶהְרוֹן הַכֹּהֵן הָיָה
כְּבָר לְפָנָי אֲלֵפִים שָׁנָה, עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו הַקְּדוֹשׁוֹת
"אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה", הָרִי
הֵם נִקְרָאִים תַּלְמִידָיו, וּמְכַל שְׂכָן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּעֶצְמוֹ אָמַר סְמוּךְ
לְהַסְתַּלְקוֹתוֹ (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן קצז): אֲנִי רוֹצֵה לְהַשְׁאֵר בִּינֵיכֶם, וְזֶה
הָיָה כְּמַעַט כְּצוּנָא מִמֶּנּוּ ז"ל אֶל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּנֹדָאֵי גַם הַיּוֹם
רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא אֶתְנוּ, וּבּוֹנֵה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", אִף צְרִיכִים לְהַזְהִיר
מְאֹד מִהַרְעֵ שֶׁל אֵלוֹ הַמְּקַרְבִּים, שֶׁלֹּא יִרְחִיקוּ וְלֹא יִפְּלוּ אוֹתוֹ; כִּי
בְּאֵמֶת צְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַשְׁאֵר בְּהֵיכַל-הַמְּלָךְ, כִּי מְגַרְשִׁים
תְּמִיד מִהֵהֵיכַל הַזֶּה, שְׂמַגְלִים בּוֹ אֱלֻקוֹת (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב',
סִימָן עא), שֶׁהוּא מַחֲזִין רוּחַנֵיִים, נַעֲם הָעֲלִיוֹן, שֶׁלְּהוֹבְתָא דְרַחֲמוֹתָא,
תַּקְּףָּ הָאֶהְבָּה אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלַכֵּן, אֶהוּבֵי, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שְׂזָכָה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְהַסְתוּפֵף בְּצֵלָא דְמַהִימְנוּתָא, צֵל הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה,
וְאַתֶּם נִמְצָאִים בְּ"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּיַחַד,
"וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ, וְלֹאֲחָיו יֹאמֵר חֲזַק" (יִשְׁעִיָּה מֵא, ו), וְאַל יִפְּנֹסוּ
בְּכֶם אֵילוֹ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּנַשְׂאוֹת וְהַשְׁתַּלְטוֹת אֶחָד עַל זוּלָתוֹ וְכוּ',
כִּי זֶה יַעֲקֹר אֶתְכֶם לְגַמְרֵי, חַס וְשָׁלוֹם.

נָא וְנָא חֲמְלוּ עָלַי, וְתַקְיֵמוּ אֶת דְּבַרֵי אֵלוֹ, שֶׁבְ"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ"
יְדוּרוּ בְּיַחַד בְּאֶהְבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, כִּי

מי שהולך בדרך זו, הוא נכנס בשלום ויוצא בשלום, ומצליח מאד מאד בעבודתו הקדושה, באשר באמת נמצאים בינינו אברכים ובחורים יקרים, שהצליחו בלמודם מאד מאד, ויראתם קדמה לחכמתם, אבל, בעוונותינו הרבים, היו גם כאלו שפרשו לגמרי, והקדיחו תבשילם ברבים, וכפרו בעקר, וכן היו כאלו שהציעו והתלהבו יותר מדאי וכו', על-כל-פנים הקמנו דור חדש אשר לומדים את למוד רבנו ז"ל, ומה גם שזוכים ומזכים את הרבים, ומאירים גם באחרים אורו הגנוז והצפון ומקרכים אחרים. ראו להחזיק את עצמכם ביחד באהבה, אחנה ורעות, אשר אצלו יתברך זה מאד מאד יקר כשפעלות משנות משתוות אל דעה אחת (עין לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'). ומספרים, שהרב הקדוש הרבי ר' זושא ז"ל, שאל את אחיו הרב הקדוש הרבי ר' אלימלך ז"ל: אחי הקדוש, למה רואים אצלך מופתים כל-כך נגלים? והשיב לו: מפני שתלמידי יש ביניהם אהבה גדולה; רואים מזה מה נקראת אהבה, עד שמאירים מחין לרבים, והוא עושה אותות ומופתים.

מה אמר לכם, אחי ורעי היקרים! ראו לקיים את כל זאת, ואז תראו איך שהכל ישתנה אצלכם לטובה, ותאמינו לי, שאין לי שום חשבון פרטי מלעורר ולחזק על זה, כי כל זה אני כותב בבית-חולים עם אינפוזיזה ביד שמאלי וכו', ומרגיש כאבים עצומים יסורי תפת, לא עלינו, אך בשכבי כך על מטת חליי, אני מתבונן בכל הדרך הארצה שפכר הלכתי בזה העולם בהפצת מעינות החכמה חוצה — לגלות ולפרסם את דבר רבנו ז"ל, והקמנו תלמידים הרבה, ומי נשאר? רק אלו שהלכו בתמימות, ודנו את זולתם לכף זכות, פי ידעו, אשר גם זולתם יכול להתעלות, לא-כן אלו שפכר בתחילת התקרבותם היה בדעתם, שייבוא היום וכו', ויהפכו את הכל וכו', מה קרה עמכם? אתם לבד יודעים, זה לקח עמו שנים או שלשה אנשים, או זה לקח עמו עשרה אנשים, ולבסוף נעקר לגמרי, ונפל בפח יקוש ונתרחק לגמרי מרבנו ז"ל, ולבסוף נעשה בכלל חוטא ומחטיא את הרבים. לזאת ראו, אחי

אֲשֶׁר י"ג קפו בְּנַחַל קלז

וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהַחְזִיק עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתֹאמְרוּ בְּגֹאֲוֹן, שְׂאֲתֶם
תִּלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְאֵל תִּתְּבִישׁוּ כָּלֵל, וְאֵז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּצְלִיחוּ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא אֵל תְּשִׁיבוּ פָּנֵי רִיקָם, וְתִתְּאֲמָצוּ לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַ"הַיְכַל-
הַקֹּדֶשׁ", וְכָל אֶחָד בְּעִירוֹ יִבְנֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל:
"הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", לְמַעַן נוּכַל לַעֲשׂוֹת מְדוּר לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׂיָבוֹא
וְיִשְׁתַּתֵּף עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקֵּי, כ' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנֶכוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְלֵ שְׂמֵחָתִי שְׂאֲתָה מִחְזִיק מְעַמָּד
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אוֹרֵב נִגְדֵ כָּל אֶחָד
וְאֶחָד הַרוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב אֵלֵינוּ, וּמִבְּאֵר בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן קנב), שְׁלִפְעָמִים מְעַמִּידִים בְּפִתְחֵ יִרְא שְׂמִים, שֶׁהוּא
פְּרִיָסָא קְלִישָׁא וְכוּ', לְמַנְעַ וּלְעַכְב, אֲכַל כְּשֵׁישׁ לְאָדָם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ,
אֵז יְכוּל לְעַבֵּר עַל הַכֵּל, עֵינֵן שָׁם; וְרָגִיל אֲנִי לֹאמֵר לְבַנֵּי הַנְּעוּרִים
הַרוֹצִים לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וַיֵּשׁ לָהֶם מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת מֵהַמְשָׁגִיחַ
וְכוּ', שְׁעַל-פִּי-רַב הוּא הוּא הַיִּרְא שְׂמִים הַזֶּה, אוֹחֵז אֶת יְדָיו שְׁלוֹבוֹת
עַל חֲזוֹהוּ בְּשַׁעַת שְׂמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה, וְכַפּוּף וְכוּ', וּמְדַבֵּר לְאֵט וְכוּ', וְהוֹלֵךְ
עַקֵּב בְּצַד אֲגַדְלֵ וְכוּ', מִמֶּשׁ יִרְא שְׂמִים אֲמַתִּי... עִם כָּל זֹאת הוּא
הוּא הַפְּרִיָסָא קְלִישָׁא הַמְּעַכֵּב מִלְּהַכְּנֵס אֶל תּוֹךְ שְׁעָרֵי הָאֲמוּנָה
הָאֲמַתִּית.

ובַּאֲמַת עֲלִידָה לְדַעַת, כִּי אֲמוּנָה אֲמִתִּית הִיא רַק כְּשֶׁהָאָדָם פּוֹתַח אֶת פִּיו וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, וְעַל זֶה אֹרֵב מְאֹד מְאֹד הַבַּעַל-דָּבָר לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב אֶת כָּל בְּרִיָּה מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשָׁה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו, כִּי אִם עַל-יָדֵי מְסִירוֹת נַפֶּשׁ בַּפְּעַל מִמֶּשׁ, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, י"ז גִּטָּה, הַלְכָה ד'; וּבַהֲכַשְׁרֵי פְלִים, הַלְכָה ד').

וְהִנֵּה רַבְּנֵינוּ ז"ל אֹמְרֵי בְּסוּף הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר: "אֵךְ אֵי אֶפְשָׁר שְׂפִיאֵיר אֱלֹיו חֲכָמָה דְּהִיְנוּ הַמַּחַ בְּעֲצָמוֹ", וְכֹנְנָתוֹ הִיא, כִּי זֶהוּ עֲקָר הַבְּחִירָה לְכָל הַמְּנִיעוֹת, שְׂפִיאֵי אֶפְשָׁר שְׂפִיאֵיר אֱלֹיו חֲכָמָה דְּהִיְנוּ הַמַּח בְּעֲצָמוֹ, כִּי בַּאֲמַת מִי שֵׁישׁ לוֹ קִצַּת חֲכָמָה וּמַח בְּקִדְקִדּוֹ, אוֹתוֹ כְּבָר לֹא יְכוּלִים לְהַטְעוֹת, כִּי עַל-פִּי חֲכָמָה וּמַח אֲנִי רוֹאֶה תְּכַף-וּמְיָד אֶת הַצְּבִיעוֹת שֶׁל הַיָּרָא שְׁמַיִם הַנִּזְכָּר, כְּאֹמֵר מָה אַתָּה מְבַלְבֵּל לִי דַעַתִּי וְכוּ', וּמָה וְלָמָּה יֵשׁ לָךְ חֲצָפָה לְדַבֵּר עַל אוֹרוֹת רוּחַנִיּוֹת כְּאֵלּוּ, אוֹר הָאוֹרוֹת וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן אֵיךְ לֹא תִירָא וְלֹא תִפְחַד מִלְּדַבֵּר עַל זֶה שְׂמַגְלָה אֶת הָאוֹרוֹת הָאֵלּוּ וְכוּ', אֵךְ זֶהוּ מַחְקֵי הַבְּחִירָה, כִּי אִם הִיא מֵאִיר הַחֲכָמָה וְהַמַּח, לֹא הִיְתָה בְּחִירָה, כִּי הִיוּ רוֹאִים תְּכַף-וּמְיָד אֶת הַצְּבִיעוֹת שֶׁל כָּל אֵלּוּ הַמַּתְנַגְּדִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ, וְנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ בַּאֲמַת וּבְתַמִּים כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רֵאֵה לְכָתֵב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשָׁךְ, וְגַם מִכְּתָבִי זֶה אֲנִי כוֹתֵב לָךְ בְּבֵית-חֹלִים, אַחַר שְׁעַבְרָתִי אֶתְמוּל גִּתּוּחַ מְסִבָּה, שְׁנִפְצַעְתִּי בְּתַאֲנֹת דְּרָכִים קִטְלָנִית בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְהִיא מִמֶּשׁ גַּם גְּלוּי שְׁנִשְׂאֲרָתִי בְּחַיִּים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵינִי מוֹנֵעַ מִמֶּךָ אֶת עֵטִי לְכָתֵב לָךְ.

הַמַּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג קפז בְּנַחֵל קלט
י"ג קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּחֻקְתֵּי, כ' אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגֵּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵ"ה יִשְׂרָאֵל
שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

הִנֵּה בְּשֹׁכְבֵי עֵצְשׁוֹ בְּבֵית-חֹלִים, אֵינִי יָכוֹל לְהַסִּיחַ דַּעְתִּי מִכָּל
אֶחָד מֵכֶם, בּוֹדְאֵי הוּא יִתְבָּרַךְ אָמֵר, וְהוּא עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה, וְהַכֵּל
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטֵי פְּרֻטֵי מִטְעָמִים הַכְּמוּסִים עִמּוֹ.

רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,
וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹר וְיֹאמֵר חֹזֵק.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין מְלִים בְּפִה לְשִׁבְחַת וּלְפָאֵר אֶתְכֶם וּמִכָּל שְׂכָן
בְּכַתֵּב, שְׂנֹכְנֵסְתֶם לְגוֹר בִּיבְנֵי אֵל, אֲשֶׁר אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁעוֹד יָבוֹא הַיּוֹם וְתִתְהַפֵּךְ לְעִיר בְּרִסְלָב, אִף שְׂנֵדְמָה עֵצְשׁוֹ הַדְּבָר
כְּחֹלִים, עִם כָּל זֹאת אַתֶּם יְכוֹלִים לְרֹאוֹת נְסִים נְגִלִים, שְׂכָבֵר עָשָׂה
עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבּוֹדְאֵי עוֹד תִּזְכּוּ לְרֹאוֹת עוֹד וְעוֹד נְסִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה רַבָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם גַּם שִׁפְעַת גְּשָׁמִיּוֹת, וְתִהְיֶה לְכָל אֶחָד מֵכֶם פְּרֻנְסָה
בְּשִׁפְעוֹ.

וְהִנֵּה מְבֹאֵר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסג),
אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁלֹשׁ קְלָפוֹת שֶׁהֵן: שֵׁר הָאוֹפִים, וְשֵׁר הַמְּשָׁקִים, וְשֵׁר
הַטְּבָחִים, וְהֵם רוֹצִים לְתַפֵּס אֶת הָאָדָם אֶל פְּרַעְזָה מְלֶךְ מְצָרִים,
וּמוֹבָא בְּכַתְבֵּים (עֵין שְׁעַר הַכְּנוֹת, דְּרוּשֵׁי הַפֶּסַח, דְּרוּשׁ א'), אֲשֶׁר הִשְׁלֵשׁ
קְלָפוֹת הָאֵלוֹ מְרַמְזוֹת בְּאוֹתֵיּוֹת ט' מ' א': ט' בְּחִים, מ' שְׁקִים, א' אוֹפִים,
הֵינּוּ כִּי עֲקַר הָאָדָם הוּא הַדְּבוּר, שְׂזָה שְׁלֵמוֹת כָּל הָאָדָם, וְהוּא יִתְרוֹן
הָאָדָם עַל הַבְּהֵמָה, כִּי גַם בְּהֵמָה אוֹכֵלֶת וְשׁוֹתָה וְכוּ', אִף זֶה בְּלִי
דַּעַת, וּבְשִׁבְלִי זֶה אֵין לָהּ דְּבוּר, כִּי הַדְּבוּר בָּא מִחֻמַּת הַדַּעַת.

ועל-כֵּן הצדיקים הקדושים, אֲשֶׁר הֵם תָּמִיד דְּבוּקִים בְּחֵי החיים, ואין לִפְנֵי מְרָאָה עֵינֵיהֶם רק אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, מַעֲלִים אֶת הַדְּבֹר לְשֵׁרְשׁוֹ, וּמְדַבְּרִים רק דְּבוּרֵי יְרֵאת שָׁמַיִם, דְּבוּרֵי אַמּוֹנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכֵן מְדַבְּרִים דְּבוּרֵי תוֹרָה, וְלוֹמְדִים תּוֹרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדְבוּרֵי תַפְלָה, שְׁמַת־פְּלִלִים וּמְתַבּוֹדְדִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם מַתְעַלְמִים בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, ואין להִשְׁלֹשָׁה שְׁרֵי פְרָעָה כַּח וּרְשׁוֹת לְבַטְלָם.

מה שָׁאִין כֵּן מִי שְׁמֻזְזָל בְּדְבוּרֵי פִּיּוֹ, וּמְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רִחוּ, עַל-יְדֵי-זֶה שׁוֹלְטִים בּוֹ הַשְׁלֹשָׁה שְׁרִים אֱלוֹ, וְנוֹפֵל אֶל פְּרָעָה מֶלֶךְ מְצָרִים, וְצָר וְמָר לוֹ עַד מָאֵד, וְזֶה מֵה שְׁעוֹבֵר עַכְשָׁו בְּעוֹלָם, כָּל אֱלוֹ שְׁזוּכִים לְבַטֵּל אֶת שְׁכָלָם וְחֻכְמָתָם הַמְדַמִּית, וּמְצִיִּתִים אֶת רַבְּנוּ וְ"ל, וּמְקַדְּשִׁים אֶת דְּבוּרֵי פִּיהֶם, וְשׁוֹמְרִים מֵה שְׁמְדַבְּרִים, אֲזִי מִמִּילָא כָּבֵר נִתְקַדַּשׁ אֶצְלָם הַמְּאֹכֵל וְהַמְשִׁתָּה, כִּי נַעֲשֶׂה עִם מַחֲזִין, שְׁהֵם שֵׁם י"ה, וְזֶה אֹכִילָה שְׁתִּיָּה — אֶכ"ל י"ה, שְׁ"ת י"ה הֵינוּ שְׁאוּכֵל י"ה וְשׁוֹתָה י"ה (עֵין טַעְמֵי הַמְצוּוֹת, פְּרָשַׁת וַיִּקְרָא), כִּי הֵן הָאֹכִילָה וְהֵן הַשְׁתִּיָּה — הַכֹּל עִם י"ה, שֵׁם שֶׁל הַמַּחֲזִין, וְזוּכָה לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ חַיִּים מְחֵי חַיִּים, וְהוּא דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא-כֵן רַב הָעוֹלָם רְחוּקִים מִיְדֵיעוֹת אֱלוֹ, וְאֶדְרָבָה עוֹד מְפַקְרִים אֶת דְּבוּרָם, וְהֵם רַבִּים עִם נְשׁוֹתֵיהֶם וְעִם שְׁכֵנֵיהֶם וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְקַלְקַל אֶצְלָם הַדְּבֹר, וְכֵא בְּבַחֲנֵינָת הָעֶרֶף, שְׁהוּא פְר' ע'ה' — אוֹתִיוֹת הָע'ר'ף' (עֵין שְׁעַר הַפְּסוּקִים וַיִּשָּׁב), וְעוֹמְדִים לְגַמְרֵי מְצַד הָאֲחֵר שְׁבַקְדָּשָׁה, וְעַל-כֵּן עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וַיְסוּרִים, מְרִירוֹת וְקִטְנוֹת וְכוּ', וְקִשָּׁה לָהֶם לְהַשִּׁיג פְּרֻנְסָה וְכוּ', וְהֵם תָּמִיד בְּמַתַּח וּבְמַרְיָבוֹת, וְחַיֵּיהֶם מְרִים כְּלַעֲנָה מִמֶּשׁ.

ועל-כֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְקַחַת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ וְ"ל כְּפִשׁוּטָם, כְּמוֹת שְׁהֵם, וְתַרְגְּלוּ עֲצָמְכֶם לְלַכַּת עִם כָּל מְאָמֵר וּמְאָמֵר, וְתַתְּפִלְלוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁתִּזְכּוּ לְקַיֵּם כָּל מֵה שְׁנֹאֲמֵר בְּמְאָמֵר זֶה, עַד שְׁתַּרְגְּשׁוּ עֲצָמְכֶם שְׁמַאִיר בְּכֶם הַמְּאָמֵר הַזֶּה, רק אֲז תִּלְכוּ אֶל מְאָמֵר אַחֵר, וְכֵן עַד שְׁתִּזְכּוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל הַמְּאָמֵרִים. וּבְאֶמְתָּ אֵין לָךְ עוֹד טוֹב יוֹתֵר מִזֶּה, שְׁהָאָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לִילָף עִם כָּל הַמְּאָמֵרִים שֶׁל

אֲשֶׁר י"ג קפח בַּנְחָל קמא

רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הֵם אִוְרוֹת נְשָׁגְבִים שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם. אֲשֶׁרֵנוּ שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מֵאִוְרוֹת נְשָׁגְבִים כָּאֵלוּ, אִוְרוֹת צְחָצְחוֹת כָּאֵלוּ, טוֹב לְהוֹדוֹת לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּפִרְטוּיֹת, שִׁיתְפַּלֵּל בְּעֵדֵי וּבְעֵד רְפוּאָתִי, וּבְפִרְטוּיֹת אֶצֶל הַתַּנָּא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגֵּס בְּטַבְרִיָּה, וְאֶצֶל הַתַּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי בְּמְרוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתְּכֶם, וְיִשְׁלַח לִי רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲזַכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֶשְׁקִי וְרִצּוֹנִי, וְלִבְנוֹת אֶת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל מְבִיא בַּמֶּאֱמָר הַזֶּה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסג): וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁנֶּעְשָׂה מְכֻלּוֹ וּמִמָּנוּ דְּבוּר, שֶׁנֶּעְשָׂה שִׁיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת, וְהַכֹּל דּוֹבְרִים מִמָּנוּ, וְהוּא הוֹלֵךְ גַּע וְנָד, וּמִתְפַּזֵּר בְּפִי כָלֵם, וְאֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שָׁבָא לְשָׁם, יֵשׁ לוֹ עֲנוּיִים וְצָרוֹת מְשֻׁנוֹת וְכוּ', כִּי כָל אֶחָד מְדַבֵּר מִמָּנוּ — אִם לְטוֹב וְאִם לְהַפּוֹךְ וְכוּ', עַיִן שָׁם; אֲשֶׁר בְּשִׁלְמוֹת נִתְקַיֵּם דְּבַר זֶה אֶצְלִי, וּמָה עָלַי לַעֲשׂוֹת? רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטֵּל כַּחַם הַטְּמֵא' שֶׁל הַג' שָׂרִים: ט' בְּחִים, מ' שָׁקִים, א' וּפִים, וְאֲזַכֶּה לְהַפְּלֵל בּוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרֵי.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַיֵּם דְּבַרִּי, וְלִבְקֵשׁ עָלַי רַחֲמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יְגַמֵּל לָכֶם חֶסֶד כְּמוֹ שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים עִמִּי חֶסֶד חָנָם.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ג אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יְאִיר.

חֶסֶדִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַיּוֹם לְחֹזֵר מִבֵּית

חולים, כן יעזרני לרפואה שלמה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי וכל טפי דמי.

ובאתי לחזק ולאמץ אותך יותר ויותר בעבודת ההדפסה והפצה, שתהיה חזק ואמיץ בזה ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר לא יוכל לבטל אותך מזה.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקדוש-ברוך-הוא עשה עמי נסים נגלים, והחזיר לי את החיים רק בתנאי שאמשיך להפיץ את אורו של רבנו ז"ל יותר ויותר, כן אני מרגיש בעצמי.

ועל-כן אין מלים בפני להודות לך על כל החסד אשר אתה עושה עמי, אשר אתה מוכני להוציא מהכח אל הפעל חשקי וכסופי, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא ולאשתך, שתזכו לקיים את זאת כל ימי חייכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר במדבר, כ"ג איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ידידי היקר לי, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, כי זה כמה שלא ראיתי את כתבך, ולא שמעתי את קולך.

חסדי השם יתברך, שהצילני ממות לחיים, וזכיתי להנצל בנס נפלא, והכל בזכות רבנו ז"ל.

מה אמר לך! רבנו ז"ל התבטא פעם: "צו מיר האט נאך קיינער נישט דערלייגט" (אף אחד עוד לא הפסיד ממני); ועל-כן מאחר אנו זוכים לידע מרבנו ז"ל, ראוי לנו להתמיד מאד בספריו הקדושים, ולקיים את דבריו בתמימות ובפשטות גמורה. והעקר

הוא להיות רגיל לְדַבֵּר עִמוֹ יתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר הוא הַפְּלִי לְצַמְצֵם בוֹ אֵת הָאוֹר אֵין סוּף; כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵּי יתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יתְבַרֵךְ מַחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתְבַרֵךְ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגוּ מֵרַב אוֹר, כִּי אִם עַל-יַדֵּי הַדְּבֹר, שֶׁהוּא הַתְּפִלָּה, וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּיוֹתֵר בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כְּמוֹ-כֵן נִמְשָׁכֶת עָלָיו בְּיוֹתֵר מִדַּת הַצְּמֻצוֹם, וְזוֹכֵה לְהַשִּׁיג יוֹתֵר הַשְּׁגֵת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

וְזֶה בְּחִינַת רַג"ל, כִּי חֻכְמָה וּבִינָה שֶׁהֵם שְׁמוֹת ע"ב קס"א, גִּימְטְרִיָּה רַג"ל, וְעַל-כֵּן הַסֵּמ"ך-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל הַרְגֵל לְשִׁבְרָה, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ בְּמַצְבִּים הַכִּי יְרוּדִים וְכוּ', שֶׁהֵם הַרְגֵלִין דְּרַגְלִין, גַּם שָׁם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֵת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יתְבַרֵךְ בְּמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, עַד חֻכְמָה וּבִינָה, וְהֵן שְׁתֵּי רַגְלִין, פְּעָמִים חֻכְמָה וּבִינָה, וּכְנֻגָד זֶה יֵשׁ קְלִפַּת עֲשׂוֹ, שֶׁהִיא רַגְלֵי יָמִין, וְקְלִפַּת יִשְׁמַעְאֵל, שֶׁהִיא רַגְלֵי שְׂמָאל וְכוּ', וְעַל-כֵּן הַבְּעַל-דְּבַר אוֹרֵב מְאֹד עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּאֲמֻצָּע בֵּין שְׁתֵּי הַקְּלִפּוֹת, כִּי עִם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּסוּד בְּרִית קְיָמָה קְדִישָׁא, וּמְצוֹת מִלָּה הִיא חֲתוּף וּפְרִיעָה, לְהַעֲבִיר אֵת שְׁתֵּי הַקְּלִפּוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל עֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל, וְזוֹ כָּל עֲבוֹדַת הָאֵישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, שֶׁיַּעֲבִיר מִמֶּנּוּ אֵת שְׁתֵּי הַקְּלִפּוֹת הָאֵלוֹ, כְּאֲשֶׁר הֶאֱרַכְתִּי בְּסִפְרֵי "שְׁפַת הַנְּחַל" עַל-פִּי הַתּוֹרָה "אָמַר אֵל הַכֹּהֲנִים" (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב').

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי אֲשֶׁר אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ לְהַתְּעַלּוֹת תְּמִיד בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וְתַגְדֵּל אֵת יְלֻדֶיךָ, וְתַרְוֶה מֵהֵם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה עַל-פִּי דַעַת הַתּוֹרָה וְהִירָאָה שְׁלִמְדָנוּ רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַדְשׁ אֵת שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, עַל-יַדֵּי שְׁתַּתְּנָהּ גַּבְיָאוֹת לְתַלְמִיד "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", אֲשֶׁר שָׁם לוֹמְדִים אֵת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעֵנִין אַחֵר לְגַמְרֵי לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשָׂה, לְלַמֵּד עַל מְנַת לְלַמֵּד, וְכֵן לְלַמֵּד עַל מְנַת לְשַׁמֵּר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם, וּבְחֻסְדּוֹ יתְבַרֵךְ מִי שְׁנִמְנָה עַל תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקְּדוֹשׁ", אֵינוֹ מִתְחַרֵּט — לֹא בְּזֶה וְלֹא בְּבֹא.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, וְתִרְאֶה לְשַׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ
וְאֶת יְלָדֶיךָ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, כְּמֵאמָרְם ו'ל (בבא
מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנַשִּׁיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִירוּ, כִּי עֲקֹר הַעֲשִׁירוֹת
תְּלוּיָהּ כְּפִי שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מְכַתֵּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים תְּדַשִּׁים
תִּנְפַח בִּי, כִּי אֲנִי מְאֹד מִשְׁתוֹקֵק אַחֵר דְּבָרֶיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ד אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לְךָ! הוּא יִתְבָּרַךְ אָמַר וְהוּא יִתְבָּרַךְ עָשָׂה מָה שֶׁעָשָׂה,
וּבּוֹדָאֵי הַפֶּל לְטוֹבָה וּבְהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה, וְלֹא חֲשִׁיד קִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְעֵבִיד דִּינָא בְּלֹא דִינָא (בְּרֻכּוֹת ה:), וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ לוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּוֹנֵה עֲלוֹנָה בְּזוּהַ, וְעֲלִינוּ רַק לְהוֹדוֹת לוֹ עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים
גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, וְדָבַר זֶה סוֹכֵב עַל חַיֵּי יוֹם יוֹם.

וְהִנֵּה זֹאת מְבֹאֵר בְּסִפְרֵי פְרֻדִּים רְמוּנִים לְהַרְמ"ק (שְׁעַר כה, פָּרָק ד'),
אֲשֶׁר יֵשׁ מְלֵאךְ וְנִקְרָא רַגְזִיאַל, וְהוּא שׁוֹר הַרְגָזוּ, וּבְסִפְרֵיּוֹת הוּא כְּאֲשֶׁר
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְתַלְבֵּשׁ בְּהוֹד שֶׁבְּקַלְפָּה, אֲזוּ נִקְרָא כֶּף, כִּי הוֹד הוּא
בְּרַגְלִין כְּפִדּוּעַ (עַץ חַיִּים, שְׁעַר לא, פָּרָק ב'), וְסַבֵּב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַצְּרוּכְתִי לְהַכְנִס לְבֵית-חֹלִים בְּיוֹם ל"ג בְּעֵמֶר לְעֵבֶר גִּתּוּחַ עַל
הַרְגְּלִין, וְאֲזוּ מֵאִיר הוֹד שֶׁבְּהוֹד, רַגְלִין שֶׁבְּרַגְלִין, וְצָרִיכִים לְכּוֹן בְּעַת
הַסִּפְרִיָּה "אַלְקִים" "נִהַל", לְהוֹרוֹת שְׁזֻכּוֹתוֹ שֶׁל רִשְׁב"י וְכָל הַצְּדִיקִים
הַגְּדוֹלִים כָּל-כֶּף גְּדוֹלָה, עַד שֶׁאֲפִלוּ בְּמִדַּת הַדִּין שֶׁהוּא שֵׁם "אַלְקִים"
גִּימְטְרִיָּה הַטְּבַע, גַּם עִם זֶה "נִהַל", הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְתַנַּהֵג

אֲשֶׁר י"ג קצ בַּנְחָל קמה

עִמָּהֶם, כַּמּוּבָא (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכַל
מֵאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא, כִּי
מֵהַפֶּה אֵת הַדִּין לְרַחֲמִים.

וְזוֹ הִיְתָה עֲבוֹדָתוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא, שְׁעָלָה עַד הַפֶּתַח וְכוּ', וְאָף
שֶׁסָּרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, אָמַר אָז: "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל"
יְחִוּד הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא, וְהִנְתּוּחַ עַל הַרְגֵּל הָיָה לְמַחְרָתוֹ בְּסִפְרֵי
יְסוּד שְׁבָהוּד, כִּי הִנֵּה לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם יֵשׁ שְׁתֵּי רַגְלִים, שֶׁהֵם כְּלָלִיּוֹת
הָעֵינָן אֲמוֹת, ל"ה, רַגְלֵי יָמִין שֶׁהוּא קִלְפַת עֲשׂוֹ, ל"ה, רַגְלֵי שְׂמָאל
שֶׁהוּא קִלְפַת יִשְׁמַעְאֵל, אֲשֶׁר שְׁנֵייהֶם מְסַבְּבִים אֶת הַיְסוּד, שֶׁהֵם אִמָּה
אֶחָת עִם יִשְׂרָאֵל, הַרוּשְׁמִים בְּגוֹפֶם שְׁמוֹ יִתְבַּרַךְ, רְזָא דְבִרְיָת: מ"י
יַעֲלֶה לְיָנוּ ה' שְׁמִימָה' — רָאשֵׁי תִבּוֹת מ' ל'ה' וְסוֹפֵי תִבּוֹת
ה' ו' י'ה', כִּי רַק עִם יִשְׂרָאֵל הַנְּמוּלִים יְכוּלִים לַעֲלוֹת הַשְּׁמִימָה
וּלְהַשִּׁיג הַשְּׁגוֹת אֱלֹקוֹת.

וְעַל-כֵּן כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא בְּבַחֲיַנַּת רַבִּי עֲקִיבָא, שֶׁסָּרְקוּ בְּשָׂרוֹ
בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, שֶׁהוּא סוּד הַבְּרִיָּת, וּמְקַבְּלִין עַל עֲצָמָן עֲנוּיִים
קָשִׁים כְּדֵי לַעֲלוֹת עַד הַפֶּתַח, אֲשֶׁר זֶהוּ סוּד שְׁנֹטְבַע בְּנֶפֶשׁ כָּל בַּר
יִשְׂרָאֵל כַּח לְמַסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם מֵאַחַר שְׁנִמּוּל, וּמֵאִיזוֹ אִמָּה
שְׁסוּבְלִים, רַגְלֵי זוֹ כּוֹאֶבֶת, אִם יָמִין — זֶה מוֹרָה עַל קִלְפַת עֲשׂוֹ
הַמְתַּגַּבֶּרֶת עָלָיו, אִם שְׂמָאל — זֶה מוֹרָה עַל קִלְפַת יִשְׁמַעְאֵל
הַמְתַּגַּבֶּרֶת עָלָיו, וּבְתוֹךְ אוֹתֵיּוֹת "רַגְזִיאֵל" יֵשׁ רַגְלֵי ח"י, הֵינּוּ ח"י
הוּא הַיְסוּד, בְּסוּד: אֵל ח"י, הֵינּוּ הַיְסוּד מִדַּת יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ בְּכַחַה
לְהַתְּגַבֵּר עַל הַרְגוֹ שְׁבַרְגָּל.

וְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ שְׁעַבְרָתִי אֶת הַנְּתוּחַ בְּשָׁלוֹם, יַעֲזָרְנִי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַסִּיר מֵעָלַי כָּל הַקְּלָפוֹת לְגַמְרִי, וְלֹא תִהְיֶה לִי
שׁוּם שְׂיָכוֹת לֹא לְקִלְפַת עֲשׂוֹ וְלֹא לְקִלְפַת יִשְׁמַעְאֵל, רַק אֶחְזִיק
בְּמִדַּתִּי חֶסֶד שְׁבִיסוּד, שְׂאֵז נוֹלְדָתִי (כ"א אֶר), וַיְסוּד הוּא מִדַּת
יִשְׂרָאֵל, וְכֻלָּם יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק מִנְּשִׁמַּת רַבִּי עֲקִיבָא, כְּמוֹ שְׂאֵמַר
הָאֲרִיז"ל לְרַבִּי חַיִּים וַיִּטְאֵל, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ בְּמַעֲוֹט
פְּעֻלוֹת, כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּלֵי לְהַגִּיעַ לְמִדְרַגַּת רַבִּי עֲקִיבָא (אֲנָשִׁי

שְׁלוֹמֵנו אָמְרוּ: בְּמַעוֹט פְּעֻלוֹת אֲבָל עִם הַרְבֵּה רְצוֹנוֹת), וְרַבֵּי עֲקִיבָא הוּא שְׂרֵשׁ יַעֲקֹב (עֵינַי שַׁעַר הַגְּלוּלִים, הַקְּדָמָה לוֹ), אֲשֶׁר אוֹחֵז בְּמִדַּת הָאֲחֻדוֹת, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְהִתְאַחֵז בְּמִדַּתוֹ, וְנִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, וְלִתְקַן אֶת כָּל אֲשֶׁר שִׁחַתְנוּ וּפְגַמְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּמִדְבָר, כ"ה אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּאַמֵּין לִי, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! כִּי מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, שְׂאֵתָה מֵיִסֹר אֶת עֲצָמֶךָ כָּל-כָּף, וְהַמְצַפּוֹן הוֹרֵס אוֹתָךְ וְכו'.

מָה אִמַר לָךְ! אָנוּ מְאַמִּינִים שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְאִין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה, אֶלֶּא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וּמְכַל שְׂכֵן דְּבָר כְּזֶה שִׁיקָרָה לָנוּ תְּאַנֵּת דְּרָכִים קְטֻלָּנִית, וּמִמָּשׁ יִצְאָתִי בְּנֵס נִפְלָא מִמּוֹת לְחַיִּים, בְּוִדְאִי הוּא מְשַׁגַּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּלֵאִית, וְעָלִינוּ רַק לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל וְלִשְׁבַּח אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמִּי, שֶׁהַחֲזִירָנִי מִמּוֹת לְחַיִּים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה שְׁבוּר, כִּי בְּוִדְאִי יֵשׁ כְּזֶה כְּנֻגָה עָלֵינוּ וְהַכֹּל לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכָנִי דִּיקָא בְּתוֹף בֵּית-הַחוֹלִים, שְׁהֵיִיתִי מְתִיִסֵר בִּיִסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים וּמְתַפְתֵּל מְכַאֲבִים, הֵן קָדָם הַנְּתוּחַ וְהֵן לְאַחַר הַנְּתוּחַ, לְהִתְחִיל חֲבוּר חֲדָשׁ: "לְהַבּוֹת אֵשׁ" עַל כָּל סִפּוֹר הַתְּקוּנִים, וּכְבֹר הַדְּפִיסוֹ הַתְּלִמִּידִים אֶת אֲשֶׁר כְּתַבְתִּי בְּבֵית-הַחוֹלִים, וְאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הָעֲלִים, שִׁיְהִיָּה לְמִרְאֵה עֵינֶיךָ, אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-

אֲשֶׁר י"ג קצב בַּנְחַל קמז

בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב רַחֲמָיו מִמֶּנִּי, וְאֶפְלוּ בְּתוֹךְ צְרוּתִי וְדַחְקוֹתַי יַעֲזֹר
לִי לְהַמְשִׁיךְ בְּחַבּוּרֵי זֶה, עַד שְׁאֲזֹכָה לְסִימּוֹ עַד תָּם.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, רַק תַּעֲוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעַד רַפּוּאָתִי, וְשְׁאֲזֹכָה לְהַחֲלֵמָה מְהִירָה, וְלַחֲזוֹר
מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָרָא אֲרָצְנוּ הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהַזְמָנָה לְחַתֻּנַּת בְּתוּךְ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל
זֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְרוּת רַב נַחַת מִמֶּנָּה וּמְכַל יוֹצְאֵי
חַלְצִיךָ, וּכְבָר לֹא תִדַּע שׁוֹם צַעַר.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, וְהַכֹּל כְּדֵי לְנַסּוֹת אֶת הָאָדָם מֵהַ יַעֲשֶׂה בְּעַת צָרְתוֹ וְכוּ'.
מִסְתָּמָא שְׁמַעַתָּ שְׁעַבְרָה עָלֶי תֵּאֲנַת דְּרָכִים קְטַלְנִית, וְנִצַּלְתִּי מִמּוֹת
לְחַיִּים, וְעַבְרָתִי נִתּוּחַ מִסְבָּךְ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַרוּפָא חוֹלֵי עִמּוֹ
יִרְפְּאֵנִי בְּמַהֲרָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל רַק נְסִיּוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, לְנַסּוֹת אֶת
הָאָדָם לְהִיכֵן יִפְנֶה בְּעַת צָרְתוֹ וְכוּ'.

וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! גַּם אַתָּה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל
מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, וּכְבָר סְבַלְתָּ בְּזֵה הָעוֹלָם מֵהַ שְׁסַבַּלְתָּ — מְרִירוֹת
דְּמִרִירוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֵל תִּתְיַאֵשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶהוּ הַבַּיִת מְנוּס הַכִּי בְּטוּחַ
לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם.

אָשֶׁרנוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וּמָה הֵיִינוּ
עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק גַּחֵל גּוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ גָּן עֲלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעוּלָם, וְאִף שְׁעוּבֵר עֲלֶיךָ מַה שְׁעוּבֵר, כְּבָר גְּלָה לָנוּ הָאֲרִיז"ל (סִפֵּר
הַגְּלוּגִילִים, פָּרָק ב'): כְּפִי עֲרָךְ גִּדְּלָה קִדְשָׁת הַנְּשָׁמָה, כֵּן הוּא תִקְוָה הַשְּׁפַע
שְׁיִינְקוּ מִשֵּׁם הַחִיצוֹנִים, אִם יִתְפָּסוּ אוֹתָהּ, וְלִכֵּן כָּכֵל שְׁתַּהֲיֶה הַנְּשָׁמָה
יֹתֵר יִקְרַת עֲרָךְ, כִּי הֵם מִתְכַּוְּנִים לְהַחֲטִיאָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ בְּעֲמֻקֵּי
הַקְּלָפָה, לְכֵן רַב הַקְּלָפוֹת הֵן בְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְעַל-כֵּן אֵל יִיֵאֵשׁ אֶת
עֲצָמוֹ הָאָדָם, כְּשֶׁרוֹאֶה שְׂכָל מַה שְׁרוּצָה לְצִאֵת מִהָרַע וְהַחֲשָׁךְ שֶׁנִּלְכַּד
בוֹ, וְעַדֵּן אֵינוֹ יָכוֹל וְכוּ', וְלֹא נִי שְׁאִינוֹ יָכוֹל לְצִאֵת, אֲלֹא עוֹד
מִתְגַּבְּרִים עֲלָיו הַחִיצוֹנִים יֹתֵר וְכוּ', צְרִיךְ שְׂיַדַע, כִּי זֶה מִסְבַּת גִּדְּלָה
עֲרָךְ נִשְׁמָתוֹ, וְעַל-כֵּן הֵם מִתְגַּבְּרִים עֲלָיו, כִּי רוּצִים לִינֵק מִמֶּנּוּ,
וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְיֵאֵשׁ עֲצָמוֹ בְּשׁוּם אֲפָן, וּמִזֶּה בְּעֲצָמוֹ שְׁעָלָיו מִתְגַּבְּרִים
וּמִתְפַּשְׁטִים הַקְּלָפוֹת בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוּלָה, רְאוּי לֹא לְהַחְיֹת אֶת עֲצָמוֹ
עַל גִּדְּלָה עֲרָךְ נִשְׁמָתוֹ, וּבְיַדֵּי אִם יַעֲמֵד חֲזָק, אֲזִי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ
הַכֹּל לְטוֹבָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מַכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג קצד בנחל קמט
י"ג קצד

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר במדבר, כ"ה איר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעֲזוּרֹנִי עַד כֹּה, כֵּן יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא תָּמִיד.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרַת הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר אֵין
עוֹד יוֹתֵר טוֹב וְיוֹתֵר מְתוּק מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּבְפָרְטִיּוֹת
כְּשֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצָמֶם לְלַמֵּד בְּסִדְרֵ-דֶרֶךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
וְתִהְיֶה חִזֵּק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד — לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, וְכַמָּה פְּרָקִי מְשֻׁנְיּוֹת, וְכַמָּה דְּפִי גְמָרָא, וּמְדַרְשׁ מְפָרֶשֶׁת
הַשְּׁבוּעַ, וְטוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְכֵן רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם
וּבְנִקְלָה, וְתִזְכֶּה לְבָשֵׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

רְאֵה שְׂאֲשֶׁתְּךָ תִּהְיֶה רְגִילָה לֹאמֵר הַרְּבֵה שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּכָל
יוֹם, כִּי הִיא סְגֻלָּה גְדוֹלָה לְנַסִּים וְשִׁדּוּד הַטָּבַע (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק,
חֶלֶק ב', סִימָן כ').

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ה אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵל תִּדְאָג כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָךְ. וּבִפְרוּשׁ גְּלָה
לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר "אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל", וְזֶה לֹא סֶתֶם
פְּתִיגָם וּמִימְרָא בְּעֵלְמָא, אֶלָּא כְּפִי הַגְּלוּיִים שְׂרַבְנוּ ז"ל מְגִלָּה לָנוּ
בְּאַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן מֵאִיר בְּכָל אֶחָד דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי
מַטָּה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מַה שִּׁיךְ לַהֲיֹוֹת שְׂבוּר
וְכוֹי, כִּי סוּף כָּל סוּף הַהִכָּרַח לְחֹזֶר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי עוֹד
עֲכָשׁוּ לְחֹזֶר וְכוֹי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְעַלֶּה רוּחוֹ וְכוֹי, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל מֵאֵין
בָּא מִשְׁבֵּר נִפְשִׁי? כִּי נִפֵּל בְּרוּחוֹ, אֲבָל תִּכְף-וּמְיָד כְּשֶׁנִּגְבֶּה רוּחוֹ,
עַל-יְדֵי-זֶה יְכוֹל לְצִאת מִן הַמִּצָּר, וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְלַמֵּד
בְּכָל פַּעַם אֶת הַמְּאָמֵר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב:
"אֲזַמְרָה לְאֵלֶיךָ בְּעוֹדֵי", וְלוֹמֵר עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת",
וְלִהְיוֹת בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יַעֲזֹר לוֹ לְהוֹצִיא
מִמֶּנּוּ אֶת הָעֲצָבוֹת רוּחַ, רוּחַ נִכְאָה, וְלָבוֹא אֶל שְׂמֵחָה אֲמִתִּית, רוּחַ
דְּקִדְשָׁה, וַיִּרְגֵּשׁ כָּל מִינֵי עֲרָבוֹת וּנְעִימוֹת בְּחַיָּיו.

מַה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, אֲנִי יוֹדֵעַ וּמִבִּין מְכֹאֲבֵי
נִפְשֶׁךָ, אֲבָל אֵין זֶה עֲצָה לְפָל כְּל-כָּף בְּרוּחְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ
יּוֹדְעִים מִרְבִּי אֲמַת כּוֹזָה, רַבִּי הַמְּלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ,
טוֹב לְהוֹדוֹת לַהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁגָּמַל עִמָּנוּ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעוֹד תִּרְאֶה אֹר בְּחַיֶּיךָ, וְתִרְאֶה

אֲשֶׁר י"ג קצו בנחל קנא

ישועה גדולה מן השמים, כי תשועת ה' כהרף עין, וזה בא פתאם
למעלה מדרך הטבע, ולמעלה מהשגה אנושית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג קצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הטשעק להדפסת ספרי רבנו ז"ל,
ותשואות חן לך על זה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין דבר גדול בזה העולם מזכות
הרבים, וכל המזכה את הרבים — אין חטא בא על ידו' (אבות ה,
יח), והקדוש-ברוך-הוא שומר אותו מכל רע, ואני יכול להעיד על
עצמי, כי זה לי יותר מעשרים וחמש שנים, שאני עוסק בהדפסת
ספרי רבנו ז"ל, וזה לי שבועים שנצלתי בדרך גס ממות לחיים,
על-ידי תאנה קטלנית שארעה עמדי בארץ ישראל, רואים מזה
שכשעוסקים בצרכי צבור באמונה, הקדוש-ברוך-הוא משלם את
שכרו, וכבר אמר רבנו ז"ל: "צו מיר האט נאך קיינער גיט
דערלייגט (ממני אף אחד עדין לא הפסיד).

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שזכות הצדקה שתומת
להדפסת ספרי רבנו ז"ל, תגן עליך ועל ביתך, ויהיה לך רק שפע,
כאשר דרשו דורשי רשומות ואמרו על תבת: "ונתנו", שיכולים
לקרא את זה משני הצדדים... הינו כשנותנים לצדקה, מקבלים
תכף-ומיד תזרה מהקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

קנב אָשֶׁר י"ג קצז — י"ג קצח בַּנְחָל
י"ג קצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
יַעֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תּוֹכֵל לְבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת,
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאַזְכֶּה לְרְאוֹת תִּמְיֵד בְּהַצְלַחְתְּךָ הַגְּשָׁמִית
וְהַרוּחָנִית, וְתִהְיֶה לְךָ דִּירָה פְּרָטִית בְּיַבְנָאֵל וּפְרָנְסָה בְּשַׁפְעַ.

נָא וְנָא רְאֵה לְעַבְדְּךָ הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה
לְנוּ רַבְנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, סְעִיף א'): מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תִּמְיֵד,
עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְכֵן רְאֵה לְשִׁמְחַת אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמִינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ;
אִם מְכַבְּדִים אֶת הָאִשָּׁה — זוֹכִים לְעִשְׂרוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבִדָּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

גַּם הַבְּעַל יְבִדָּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלוֹ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק שְׁבָעָה גֵּרוֹת לְכָבוֹד שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וְלְבַקֵּשׁ אֶז מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶּׁאַתָּה צָרִיכָה, כִּי

אֲשֶׁר י"ג קצט בְּנַחַל קִנְג

הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מֵאֵד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הַחֻבוֹת.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂאֲתָה הוֹלֵךְ לְקִנּוֹת שִׁטַּח אֲדָמָה, כְּדֵי לְבָנוֹת עָלָיו דִּירָה, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכָּה לְהוֹצִיאֹו מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְתִבְנֶה לְעֲצֻמְךָ וַיִּלָּה מִפְּאֲרַת, אֲשֶׁר תִּשְׁמַשׁ גַּם לְהַכְנִסֵת אֲוֹרְחִים. וּבְאֻמַּת כְּשֶׁאֲדָם בּוֹנֶה בַּיִת, עָלָיו לְכוּן תִּכְרֶף-וּמִדָּ, שְׁבִיתוֹ יִהְיֶה בַּיִת וְעַד לְחֻכְמִים (עֵין אֲבוֹת א, ד), וַיִּדְבֹּר שָׁם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וַיְכַנִּיס אֲוֹרְחִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְקַחַת אֶת הַוִּילָה עִמּוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אַחֲרַת חֻכָּל לְהַשְׁקִיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּעֵבוֹר דִּירָה, כִּי בְּאֻמַּת מַהִי הַתְּכַלִּית שְׂאֲדָם בּוֹנֶה לְעֲצֻמוֹ דִּירָה, וְאִינוּ יוֹדְעֵי מַה יִּהְיֶה עִמּוֹ, כִּי הַיּוֹם כָּאֵן וּלְמַחֵר בְּקִבְרֵי (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה סא, סִימָן ו'), אִם כֵּן מַה וְלָמָּה כְּדָאֵי לְהַשְׁקִיעַ הַשְּׁקִיעוֹת וְלְבָנוֹת בַּיִת, כִּי הֲלֹא בֵּין כֶּף יִשְׂאִיר אֶת זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ חֲשָׁבוֹן כְּזֶה, שֶׁיִּהְיֶה בַּיִתוֹ בַּיִת וְעַד לְחֻכְמִים, וַיְכַנִּיס אֲוֹרְחִים, שְׁזֶה מֵהַמְצוּוֹת הַכִּי חֲשׁוּבוֹת אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי כְּדָאֵי וְכְדָאֵי לְבָנוֹת וַיִּלָּה מִפְּאֲרַת, כִּי כָּל הַמְּלָאכִים שֶׁיִּבְרָאוּ מֵהַוִּילָה הַזֶּה שְׁקִיִּים בְּהַ מְצוּוֹת הַכְּנִסֵת אֲוֹרְחִים, יִלוּוּ אוֹתוֹ לְעַד וּלְנִצְחֵי נְצֻחִים.

רְאֵה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ שֶׁיִּתְפַּלְלוּ בְּעֵבוֹרֵי אֲצֵל צִיוֹן

קנד אשר י"ג ר – י"ג רא בנחל

התנא האלקי ר' מאיר בעל הנס זי"ע, ואצל הצינן הקדוש של התנא רבי שמעון בר יוחאי זי"ע.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג ר.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע איך שאתן מתפללות על שלומי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמשיכו, פי רבנו ז"ל שבח מאד את תפלת הנשים, ולכן היה טוב, שכל נשות אנשי שלומנו תסענה מפעם לפעם אל ציון התנא רבי מאיר בעל הנס, ותבקשנה על רפואתי, ואהיה לכם אסיר תודה על זה.

ראי לחזק את עצמך בבטחון חזק, פי גדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שעוד תהיה לכם וילה גדולה, אשר בה תזכו לקיים מצות הכנסת אורחים בשלמות, ויהיה ביתכם בית ועד לחכמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג רא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר י"ג רב בַּנְחָל קְנָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִחְזִיר לִי אֶת נִשְׁמַתִּי מִמּוֹת לְחַיִּים מִמָּשׁ, וְעָשָׂה לִי גַם גְּלוּי, וְנִצְלָתִי מִמּוֹת בְּטוֹחַ, כֵּן יַעֲזֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה עִמִּי תְּמִיד נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

רְאֵה לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּת זוּגָךְ, וְתִתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוִּיתָר מֵהָר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מָאֵד רָצָה שְׂיִתְחַתְּנוּ סְמוּךְ לְפָרְקָם, וּבִפְרָט בְּדוֹר הַזֶּה כְּשֶׁהִנְסִינּוֹת כָּל-כָּף קָשִׁים לְבָנֵי הַנְּעוּרִים.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמַקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מָאֵד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְאֵל תֵּאבְדָה וְאֵל תִּשְׁמַע אֵל פֶּטְפוּטֵי לְשׁוֹן-הָרָע וּדְבָרִים בְּטִלִּים וְכוּ', כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁם כָּבַר יֵשׁ שְׁלִיחַ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם לְמַנַּע וּלְעַכֵּב, וְאִפְלוּ בְּתוֹךְ "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" יֵשׁ לְבַעַל-דְּבָר אֶת הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ לְמַנַּע וּלְעַכֵּב, עַל-כֵּן אֵל תִּפְּן אֵל שׁוֹם לְשׁוֹן הָרָע, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִס לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ עוֹד דִּירָה פְּרָטִית, וּבִיתְךָ יִהְיֶה בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים (אֲבוֹת א, ד), וְתִדְבֵּר שֶׁם הַרְבֵּה מִרַבְּנוּ ז"ל.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (עין בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז): אָפְלוּ כְּשֶׁכָּבַר
הָאָדָם יְהוּדִי כָּשֶׁר בְּגִלְגוּל זֶה, מִי יוֹדֵעַ מַה קִּלְקַל בְּגִלְגוּלוֹ הָעֵבֶר,
"אָפְלוּ מ'אִיז שׁוֹיִן אַ עַרְלִיכֶער יוּד אִין דָּעם גִּלְגוּל, ווער ווייסט
וואס מ'האט אָן גיאַרבעט אִין יענעם גִּלְגוּל". ובאמת מבאָר בדברי
הָאָרִיז"ל (ספר-הגלגולים, פרק ו'): הַגִּלְגוּל הָרִאשׁוֹן נִקְרָא אָב, וְהַשְּׁנִי
בֵּן וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם תָּמִיד לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
שְׂיַחֲסוּ וִירַחֵם עָלָיו, מִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁחָטָא וּפְגָם בְּגִלְגוּל הָעֵבֶר. וּבְזֶה
פִּרְשֵׁתִי מַה שְּׂאוּמְרִים בְּכָל יוֹם בַּעַת הַיּוֹדֵי: "אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאָבוֹתֵינוּ
חֲטֵאוּנוּ", כִּי לְכַאוֹרָה אֵיךְ יָכוֹל הָאָדָם לומר אָבֵל אָבוֹתֵינוּ וְכוּ', הֲלֹא
מִדִּין כְּבוֹד אָב אָפְלוּ אִם יֵשׁ לָאָדָם, חַס וְשְׁלוֹם, אָב רָשָׁע, צָרִיךְ
לְכַבְּדוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְהַזְכִּיר אֶת חֲטָאוֹ, וְאֵיךְ אָנוּ מִתְּוֹדִים בְּכָל
יוֹם בְּלִשׁוֹן כְּזֶה, שְׁנֹרָאָה לְכַאוֹרָה כְּעֻזּוֹת: "אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאָבוֹתֵינוּ
חֲטֵאוּנוּ", מִי אָנוּ לְהִיּוֹת עֲרָבִים לְמַעֲשֵׂה אָבוֹתֵינוּ? אֵלָּא עַל-פִּי הַנ"ל
מוֹבֵן מְאֹד, כִּי הַגִּלְגוּל הָרִאשׁוֹן נִקְרָא אָב, וְהַשְּׁנִי נִקְרָא בֵּן, וְעַל-כֵּן
בְּכָל יוֹם אָנוּ מִתְּוֹדִים בְּלִשׁוֹן זֶה, שְׁחָטָאוּנוּ בְּגִלְגוּל זֶה שְׁנִקְרָא בֵּן,
וְחֲטָאוּנוּ בְּגִלְגוּל הָעֵבֶר שְׁנִקְרָא אָב.

רֹאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, וּתְקַרְבֵּה הַרְבֵּה נְפִשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר גִּדְּל מַעֲלַת זְכוֹת
הַרְבִּים — אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים,
אִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אֵיךְ ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוּ יְאִיר.

מיום שחזרתי לכאן, עדין לא היה באפשרותי להודות לך על כל החסד שגמלת עמי.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה תמיד שמח, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן ג'): ברבות השמחה נתחזק כח השכלי, והמאכל והמשטה הם סבה גדולה לשמחת הלב ולהרחיק העצבות ודאגות, ועל-כן תעשה כל מיני מאמצים להיות תמיד שמח, ותשמח את אשתך ואת ילדיך, ובבית ששורה שמחה, שם יש השראת השכינה.

עליך לדעת, כי על-ידי שמחה נתרחבת הדעת, ויכולים לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, כמובא (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ג'); כי על-ידי שהאדם שמח — זוכה להרחבת הדעת, וזוכה לישוב עצמו בזה העולם, היכן אני נמצא. והנה מובא בדברי האריז"ל (ספר הגלגולים, פרק ב'): מיום שחטא אדם הראשון, כל מעשינו הם להוציא ולהמשיך הנשמות ההם מתוך הקלפות, בסוד (תהלים סח, לה): "תנו עז לאלקים", ואלולי היינו צדיקים, והיינו שבים בתשובה שלמה, היה בנו כח להוציא כל הנשמות ההם שבקלפות ברגע אחד, ותכף היה בא משיח, עין שם; ועל-כן עלינו לעבד על נקדה זו, שנוזקה להכיר את עצמנו, ולא נטעה עצמנו, ועל-ידי-זה נוזקה לשוב בתשובה אמתית, כי העקר לא להטעות את עצמנו, כך גלה לנו רבנו ז"ל, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן נא): העולם הוא מטעה אותנו מאוד, והעקר שלא יטעה אתכם העולם.

מוהר"ן ז"ל פרש את המשנה (אבות ד, כא): 'הקנאה, התאווה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם', והיינו אדם שיש לו קנאה ותאווה, ויודע ממדרגתו, ואינו מרמה את עצמו, עדין יש לו תקנה, אולם כשלא די שיש לו קנאה ותאווה רעות, עוד הוא חפץ גם בכבוד, אזי המדות רעות הללו מוציאות אותו מן העולם, ואין לו תקנה לשוב בתשובה, וזהו 'הקנאה, התאווה והכבוד, מוציאים את האדם מן העולם'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי

קנח אֲשֶׁר י"ג רד — י"ג רה בנחל

שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה לִי לְעֶזֶר בֵּין גַּשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְבָדִיק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

גַּם רְאֵי לְשָׁמֵר מְאֹד מֵה שְׁאֵת אוֹכְלֹת, שְׁיִהְיוּ רַק מְאָכְלִים כְּשָׂרִים.

רְאֵי לֹא לִהְיוֹת בְּרָרְנִית, רַק אֶת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁיִצְיִעוּ לְךָ מֵעַת קִבְּלַת מִכְתָּבִי זֶה — תַּקְחִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּזְכֶּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגְךָ הָאֲמִתִּי, וְתִבְנֶי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר י"ג רו בַּנְּחָל קִנְט

רְאֵי לְבָדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, כִּי רַב הַצָּרוֹת
בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְהַדְלִיק חֲמִשָּׁה גֵּרוֹת לְכָבוֹד שֶׁבֶת-קִדְּשׁ, וְלַהוֹסִיף שְׁנֵי גֵּרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זֵית, וְלִבְקֹשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צָרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בַּשָּׁמַיִם.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שִׁיְהִיָּה בְּבֵיתְךָ קַפְסֵת צְדָקָה, וְתַתְּנִי בְּכָל יוֹם
ח"י פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, וְתֹאמְרֵי בְּכָל יוֹם אֶת הַמְזֻמּוֹר כ"ט בְּתַהֲלִים,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שִׁיּוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל
הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל הַבֶּל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִי בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחִל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵנִי חוֹזֵר לְקוֹ הַבְּרִיאוֹת יוֹם יוֹם, יַעֲזֹר לִי
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֹזֵר בְּקִרְוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

מֵה אִמַּר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! הַעֲקֵר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא הַרְצוֹן, מִי
שִׁישׁ לוֹ רְצוֹנוֹת חֲזָקִים לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְהוֹצִיא
מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וּכְבָּר אָמַר הָאֵר"י הַקְּדוּשׁ לְר' חַיִּים וַיִּטְאַל, אָשֶׁר
בְּדוֹר הַזֶּה בְּנָגַל לְהַגִּיעַ אֶל מְדֻרְגַת רַבִּי עֲקִיבָא בְּמַעוֹט פְּעֻלוֹת,

ואנשי שלומנו אמרו על זה בשם מוהרנ"ת ז"ל: ומעוט פּעֵלוֹת אָבֵל עם הַרְבֵּה רְצוֹנוֹת; כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁהַעֲקָר הוּא הַרְצוֹן. ומספר בין אנשי שלומנו, שפּעַם אחת שאלו את רבנו ז"ל — מדוע החשיב הבעל-שם טוב הקדוש כל-כּף את בתו מרת אָדֵל, סָבְתוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עָנָה: "משום שכל היום התהלכה עם כסופים להשם יתברך", ושאלה את עצמה: "מה עוד יכולה אני לעשות דבר שיהיה לרצונו יתברך" ("זי איז ארום גיגאנגען מיט א פאר ביינגוט הארץ צו השם יתברך וואס נאך וואלט איך גיטאן א זאך זאל זיין פאר אים לרצון"), רואים מזה את מעלת הרצון והכסופים להקדוש-ברוך-הוא.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו גגן עלינו ... נרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות אלה ומאתים דולר, ותכף-ומיד כשיגיע הרב ... אֶמְסֹר לוֹ אֶת זֶה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אתה יכול לתאר ולשער מה עושים עם המעות של הצדקה של כולל "אור המאיר" ביבנאל, כי אני מחלק להם מזון בכל חדש, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שאזכה להגדיל ולהאדיר את הכולל "אור המאיר", ולתמוך בכל הנצרכים מאנשי שלומנו.

ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, ואל תדאג כלל, ותדע כי הקדוש-ברוך-הוא עשה עמי גם גדול, גם נגלה, וכן יעשה

אֲשֶׁר י"ג רח בַּנְחָל קסא

עמי עוד נסים נגלים, שאזכה להנצל לגמרי מכל מרעין בישין וכו', ושונאים וכו', וכל הצרות והרעות המתרגשות וכו'.

ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה על-כל-פנים שלא יעבר עליך יום בלי חמש ורש"י עם התרגום, אשר כל פסוק ופסוק הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל. וכן תרגיל את עצמך לומר בכל יום כמה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, ותלמד הרבה "עין יעקב", וכן הרבה קצור שלחן ערוך, פי העקר הוא הלכה.

מה טוב ומה נעים, אם אתה יכול לקחת עמך על הדרך קסטה המדברת מהלכות, ובפרט הלכות שבת, כאשר ראיתי במכוננת שלך, שהיו לה קסטות של הלכות שבת, אשר מאד מאד נחוצות ההלכות האלו.

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבנו ו"ל, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד אשר עשה עמנו, שזכינו להתודע מרבנו ו"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ו"ל?! לזאת ראה לגלות ולפרסם את דעת רבנו ו"ל במסירות נפש הכי גדולה, ואל תתפעל משום ברִיָּה שבעולם, ותדע שהוא תקון נורא ונפלא מאד להפיץ את הקונטרסים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל.

ראה 'לגנב' מזמנך, ולכתב לי מכתב אחד פעם בשבוע.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי את לחזק את בעלך, ותמיד תדברי עמו בצורה יפה,

וּתְשַׁכְנְעֵי אוֹתוֹ שֶׁיִּגְנֹב עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי מִה שֶׁהָאִשָּׁה יְכוּלָה לַפְעֵל אֶצֶל בַּעֲלָהּ, שׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לַפְעֵל, אֲבָל צָרִיךְ לְלַכֵּת בְּצוּרָה עֲדִינָה, לְחַזֵּק וּלְקַרֵּב וְלֹא לְשַׁבֵּר וּלְרַחֵק וְכוּ'.

עֲלִיךָ לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַגֵּס הַנִּפְלֵא שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזָכִית לְצֵאת מִבֵּית-חֹלִים בְּרִיאָה, וְתֵרָאִי לְקַיֵּם אֶת מֵה שֶׁקִּבַּלְתָּם עַל עַצְמְכֶם — לְהַדְפִּיס אֶת הַשְּׁלֵשָׁה קוֹנְטְרָסִים: "רוֹפֵא חֹלִים", "בוֹרֵא רְפוּאוֹת", "רְפוּאָה שְׁלֵמָה", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם כָּל טוֹב, וְהִרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם וְאֶת בְּרַכְתְּכֶם שְׂאֵתֶם מְבָרְכִים אוֹתִי, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַתְּקִים בְּרַכְתְּכֶם תָּמִיד, וְגַם אֶתֶם תִּתְבָּרְכוּ, כִּי כָּל הַמְבָרֵךְ מִתְבָּרֵךְ (סוֹטָה ל:), שְׂאֲזוּכָה לְשִׁמְעַ מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים אִם הֵייתֶם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּכָל רֵאשׁ-חֲדָשׁ סְעֵדַת רֵאשׁ-חֲדָשׁ, אֲפִלּוּ סְעֵדָה קְטָנָה, אֲבָל שִׁיְהִיָּה לְכָבוֹד רֵאשׁ חֲדָשׁ, כִּי מוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל אָמַר, אֲשֶׁר סְעֵדַת רֵאשׁ-חֲדָשׁ מְסַגֵּלַת לְבָנִים, וְכָל אֵלוֹ שֶׁלֹּא הָיוּ לָהֶם בָּנִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הָיוּ נִזְהָרִים לַעֲשׂוֹת סְעֵדָה קְטָנָה לְכָבוֹד רֵאשׁ-חֲדָשׁ, וְנִפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְעַל-כֵּן גַּם אֶתֶם תַּעֲשׂוּ אֶת זֹאת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׂתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּקָרוֹב בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רי.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, ותשואות חן לך על התפללות שאתה מתפלל בעדי, ועליך
לדעת, כי אצלו יתברך מאד מאד יקרה תפלה, וכל תפלה שכל בר
ישראל מתפלל, מאד חשובה למעלה, על-כן תשואות חן לך על
זה.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקדוש-ברוך-הוא הציל אותי,
והחזיר לי את נשמתו ממש ממות לחיים, כי היה לי נס נגלה,
ובחסדו יתברך אני מחזק את עצמי, ואיני נופל ברוחי כלל, אדרבה
התחלתי ביתר שאת וביתר עז לחבר ספרים חדשים, ובתקף
היסורים קשים ומרים שעברו עלי בבית-חולים, כי הרגשתי יסורים
מרים מאד, דיקא שם התחלתי לכתב פרוש על התקונים בשם
"להבות אש", וכתבתי שם כמה עמודים, ותהלה לאל, יצא מאד
יפה, וכן פתבתי משם הרבה מכתבים.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד על נעם
חלקנו, שאנו יודעים מרבנו ז"ל, כי על-ידי-זה יש לנו חזוק לחזק
את עצמנו בכל האפנים ובכל מה שקורה לאדם.

מאד מאד אני שמח במה שאתה אוסף את התלמידים
מהישיבה בסעדה שלישית, ומדבר עמהם מרבנו ז"ל. גא ונא אל
תהיה בטלן, ואל תהיה כפיל הזה שאינו יודע מכחו וכו' (במוכא
בשיר של רבנו ז"ל), אלא ראה להתמיד בעבודה הקדושה הזו —
לדבר עם בני הנעורים את דבורי "היכל-הקדש", ותאיר להם את
האמת כמו שהיא, ותשתדל שיבואו בכל סעדה שלישית, וחברא
חברא אית ליה, וחברא דחברא, חברא אית ליה וכו' וכו', וכך
יתרבה הקבוץ הקדוש שלנו. וזכר איך שאתה היית בחר צעיר,

וְרָצִיתָ לְשִׁמְעַת דְּבוּרֵי הַתְּחִינּוֹת וְכוּ', וְלֹא הִיָּה לָךְ הֵיכָן לְשִׁמְעַת וְכוּ',
 וְעַל-כֵּן אֵל תִּמְנַע טוֹב וְכוּ', וְרָאָה לְהַתְּמִיד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת,
 אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה אֲצֶל רַבְּנֵינוּ וְכוּ', כִּי זֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנֵינוּ
 וְכוּ', שְׂאֲנַחְנוּ נִדְבֵר מִדְּבוּרָיו עִם אֲחֵרִים, וּבְפֶרֶט כִּהְיוּם, שְׂיֵשׁ כָּל-כָּף
 הַרְבֵּה בַלְבוּלִים, וְאֶפְלוּ בַתּוֹךְ "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" קָם בְּכָל פַּעַם הַבְּעַל-
 דָּבָר בְּאֶפֶן אַחֵר וְכוּ', עַל-כֵּן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם אַתָּה בְּעֶצְמָךְ
 תִּשְׁתַּדֵּל לְהַזְמִין אוֹתָם וְתַרוּץ אַחֲרֵיהֶם וְכוּ' שְׂיָבֹאוּ אֵלֶיךָ, וּכְבָר אָמַר
 רַבְּנֵינוּ וְכוּ', שְׂהַצְדִּיקִים רוֹדְפִים כְּדֵי לְקַרֵּב אֶת אַחֲרֵים וְכוּ', וְהַפֵּל כְּדֵי
 לְהַשְׁלִים אֶת דַּעְתָּם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נג). וְכֵן כְּתוּב בַּזֵּהָר
 הַקְּדוֹשׁ (נִשְׂאָ כַח.): וְכֹפֵאָה מֵאֵן דְּאֲחִיד בְּיָדָא דְּחִיבָא וְכוּ' (אֲשֶׁרִי מִי
 שְׂאוּחַז בִּידֵי הַחִיבִים וְכוּ'), וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, רַק תִּמְשִׁיךְ
 בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, כִּי לְזִכּוֹת אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים עִם אֲמִירַת ח"י
 פְּרָקִים מִשְׁנֵינֵי, זֹהֵי זְכִיָּה מֵאֵין כְּמוֹתָהּ, וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים —
 אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְנוּ,
 שֶׁתִּתְקַבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן בַּתּוֹךְ שְׂאָר תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג ריא.

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אֵיִר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ. וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָכֶם עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל
 הַתְּהִלִּים שְׂאַתָּם מִתְּפִלָּלִים בְּעִבּוּרֵי, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ
 תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתְכֶם, וְתִתְקַבֵּל לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן, וְאֲזַכֶּה
 לְהַתְּרַפָּא לְגַמְרֵי, וּבְיָדָי הַפֵּל לְטוֹבָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִי יוֹדֵעַ
 תַּעֲלוּמוֹת נִסְתָּרוֹת דְּרַכֵּי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵי לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה עַל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי בְּרַגַע שְׂיִגְמַר בְּנֵי

אָשֶׁר י"ג רבי בַּנְחָל קס"ה

בית-הַמִּדְרָשׁ, אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָבוֹא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ בְּדַעְתִּי לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל כָּל הַחֲגִים הַבָּאִים עָלֵינוּ לְטוֹבָה, הֵינּוּ חֲצִי אֱלֹהִים וְכָל תַּשְׁרִי, אִם יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שֶׁהִתְחַלַּתֶּם לְהִתְעַנֵּן בְּרַכִּישַׁת שְׂטַח, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם, שֶׁתְּהִיֶּה לָכֶם וִילָה גְדוּלָה, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחַכְמִים, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִים אֲוֲרָחִים רַבִּים בְּבֵיתְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם אֶךְ טוֹב תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רבי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ו אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי שְׂמֵחַ, שֶׁהַכְּנִסְתֶּם אֶת עֲצֻמְךָ בְּקִנִּית שְׂטַח, וּבְוִדְאִי הַכֹּל לְטוֹבָה וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְבָנוֹת וִילָה גְדוּלָה, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחַכְמִים (אָבוֹת א, ד).

הַעֲקָר אֵל תְּדַאֵג כָּלֵל, כִּי הַדְּאָגוֹת מְכֻלוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי (סְנֵהֲדִין ק:), וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁפַּעַם סָפְרוּ לִפְנֵי מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל בְּשֵׁם מְפָרָסִם אֶחָד שְׂאֵמֶר, שְׂמִי שְׂאִין לוֹ דְּגִים בְּשֶׁבֶת, יְדַאֵג כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ. וְצַחַק מוֹהֲרַנְיָתָ ז"ל וְאָמַר: וְכִי לֹא דֵי שְׂאִין לוֹ דְּגִים עַל שֶׁבֶת, עוֹד גַּם יְדַאֵג וְיִתְעַצֵּב עַל זֹאת כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ?! וְדַבֵּר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ דְרָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד

בנחל

י"ג ריג

אשר

קסו

בשמחה, ולמצא את הטוב בכל פרט ופרט, וכשאדם הולך בדרך זו, אז הוא מצליח דרכו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך להוציא מהפח אל הפעל חשקך ורצונך, ותהיה תמיד שש ושמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג ריג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר במדבר, כ"ו איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור יניק וחסים ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שחזרת לארצנו הקדושה, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, ששכר תשאר שם.

ראה להוציא מהפח אל הפעל חשקך ורצונך, ותדע פי ינקותא כלילא דנרדא (שבת קנב), כי ימי הבחירות הוא הזמן הכי מסגל להתמיד בתורה ובתפלה וביראת שמים, ועל-כן אל תבטל את זמנך היקר בהבל, רק תראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותהיה רגיל לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה, וכן תתמיד באמירת גמרא דף אחר דף, ושתהיה לך בקיאות בש"ס, וכן בד' חלקי שלחן ערוך, וראה להתפלל את התפלות בכונה מתוך הסדור דיקא, ותרכה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ולשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, דּוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי, מְדַבֵּר — זֶה לְבוֹשׁ לְגִבֵי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן אֵל תִּשְׁטָה אֶת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ אֵיזָה דְבָר תְּלוּי בִּידֵי בֶשֶׁר וְדָם, אֶלָּא הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (חֵלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה, אֶלָּא אִם-כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; וְכֵן אָמְרוּ (יּוֹמָא לַח): אֵין מַלְכוּת נוֹגַעַת בְּמַלְכוּת חֻבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלָא נִימָא, וְאֵין אָדָם נוֹגַעַת בְּמָה שְׁמוּכָן לְחֻבְרוֹ; וְלִכְּן אֶסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כְּלָל, כָּל מָה שְׁקוּרָה עִם הָאָדָם זֶהוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק לְהִיּוֹת רְגִיל לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשִׂיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וּמִכָּל מָה שְׂרַק רוֹאֶה אוֹ שׁוֹמֵעַ, יִקַּח לְעֲצָמוֹ רְמִזִּים לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה סוּד נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, שְׁשׁוֹמֵעַ כְּרוּזִין מִלְמַעְלָה, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן א'), שְׁצַרִּיכִים לְהִסְתַּפֵּל עַל הַשֶּׁכֶל שֵׁישׁ בְּכָל דְבָר, שְׂאֵז יְאִיר לוֹ הַשֶּׁכֶל. וְכֵן מוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן נד), שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לְכָל אָדָם רְמִזִּים בְּכָל יוֹם אֵיף לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו; וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, צָא מִעֲצָמְךָ וְכוּ', צָא מִהַעֲצָבוֹת וְהִדְכָאוֹן שְׁתוּקָף אוֹתְךָ בְּכָל פַּעַם, אֵין זֶה אֶלָּא עֲוֹנוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים שְׁמִסּוּבָבִים אוֹתְךָ, כִּי עַל-יְדֵי כָּל פְּגָם הַבְּרִית שְׁפָגַמְתָּ, בְּרֵאתָ קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים וְנוֹקְמִים בָּךְ, וְלִכְּן עָקַר הַתִּשׁוּבָה שְׁלָךְ — לְדָם וְלִשְׁתֵּק לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נַפְשֶׁךָ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ו); וְאֵז תִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בְּאָדָם הָעֵלְיוֹן הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶף, הֵינּוּ שְׁהֶאֱרִץ הַדָּם רְגִלּוֹ, כְּבִיכּוֹל מְקַשְׂרִים אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְנִכְלָלִין לְגַמְרֵי בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא. וְאֵל כָּל זֶה כָּל אֶחָד יְכוֹל לְזַכּוֹת — אִם הוּא רַק חֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשׁוֹתֵק לְכָל אֵלוֹ הַמְדַבְּרִים עָלָיו, וּמִקַּבֵּל אֶת כָּל הַבְּזִיוּנוֹת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂזָה קָל, זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁהוּא בִטָּבַע קִפְדָּן וְכַעֲסָן, וּמִי שֶׁהוּא בִטָּבַע נִצְחָן, וְלִכְּנֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִזְכוֹת לְהַגִּיעַ לְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלֹא לְהַסִּיחַ דַּעְתְּךָ מִמֶּנּוּ, תִּקְיִים אֶת כָּל זֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֵיךְ ה'חֲשַׁמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵנִין שְׁאֵבֶדֶת אֶת הָאֱמוּנָה בְּעֶצְמָךְ וְכו', וְאֵין לְךָ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְכו', כָּל זֶה בָּא מִחֲמַת שְׁאֵתָה תְּמִיד רוֹצֵה לְהִיּוֹת כְּמוֹ אַחֲרִים, אוֹ שְׁאֵתָה רוֹצֵה לְחַקוֹת אֵיזוֹ דְּמוּת, וְאֵינְךָ שׂוֹמֵחַ עִם עֲצָמְךָ, וּבְאֵמַת רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ אֶת סוּד הָעֵנִין, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ, וְלִכְּל אֶחָד יֵשׁ אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְלֹא רַק זֹאת, אֲלֵא הַשְּׁנַי אֵינּוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדָּתוֹ, וְהוּא אֵינּוּ יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדָּת חִבְרוֹ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (תַּעֲנִית כ"א): לֹא מְצִית לְמַעַבְד כְּעוֹבְדֵי דְאַבָּא אוֹמְנָא; הֵינּוּ אֲבִי וְרָבָא לֹא הִיוּ יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל מְדֻרְגַת אֲבָא אוֹמְנָא, שְׁהִיָּה מְקִיז דָּם, עֵינֵי שָׁם; וְזֶה מְלַמֵּד, שְׁלִכְל אֶחָד יֵשׁ הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְהוּא צְרִיךְ לְעַבֵּד רַק עִם הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, וְאֵף פַּעַם לֹא לְקַנָּא בְּנִקְדָּת חִבְרוֹ, וּמִמִּילָא לֹא יִגִּיעַ אֵלֶיהָ, וְכֵן חִבְרָךְ לֹא יִגִּיעַ אֶל נִקְדָּתְךָ, וְזֶה סוּד שֶׁל שְׂמִיחַ בְּחִלְקוֹ תְּמִיד, שֶׁהִיא נִקְדָּת הָאֱלֹקוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד, נִקְדָּת הַשְּׂבַת שְׁבוּ, וְאֵל זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַשְּׂאִיפָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵז יֵצֵא מֵעֲצָמוֹ, וְיִבְנֶה לוֹ אֶת הָאֱמוּנָה בְּעֶצְמוֹ וְאֶת הַבְּטַחֲוֹן הָעֲצָמִי. אֲבָל זְכוֹר, שְׁעַל זֶה צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְּבָה, וּבִפְרָט שְׁבִימִי גְעוּרָתוֹ שְׁבָרוֹ אוֹתוֹ וְהַשְּׁפִילוּהוּ, וְלִכְּנֵן לֹקַח זְמַן לְבָנוֹת עֲצָמוֹ, עִם כָּל זֹאת צְרִיךְ הָאָדָם

אָשׁר י"ג רטז בנחל קסט

לעבד על עצמו, וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות ה'ר"ן, סימן סז): את כלם יכולים לרפא, אם רק ישליך את שכלו וירצה להתרפא.

ולכן הכל תלוי בך, אם אתה רוצה לצית את רבנו ז"ל, ולעבד רק על נקדתך, ולעולם לא תקנא בזולת, על-ידי-זה יבנה האמון העצמי והבטחון העצמי שלך.

ועל כלם — צריכים לבקש על זה הרבה, כמו על כל תורה ומאמר ב"לקוטי-מוהר"ן", שהוא מרשם (שקורין רעצפט) על מחלת גפוש אחרת, צריכים לעשות מהתורה תפלה, שיזכה לקימה, כמו-כן מהמאמר הנפלא הזה המדבר מנקדת עצמו ומנקדת הרב, מנקדת החבר, צריכים הרבה תפלות לשפך לפניו יתברך, שיזכה להגיע לזה.

ידידי היקר! תחזור על מכתבי זה כמה פעמים ביום, ותעמיק בזה, ואז תוכל לצאת מהמחלה והשגעון שנכנסו בך [כי באמת זו מחלה ושגעון, וצריכים לצאת מזה, כי אחרת יסבל כל החיים].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רטז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא ראה להיות חזק ואמיץ עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, כי למעלה בשמים אלו הנקדות טובות מאד חשובות, ואם בני-אדם היו יודעים בידיעה ברורה ומחלטת מה זה פועל ועושה בשמים, היו מאד מאד מנדקקים על כל נקדה ונקדה מנקדת היהדות, לעשות אותה בשמחה עצומה עד מאד, ואם רבנו ז"ל הכין מאמר נורא ונפלא עד מאד רק בשביל גלוי מעלת הנקדות

הטובות שׁישׁ בכל בר ישראל, וצריכים להחיות עצמו עמָהם, מכל זה יכולים להבין מה זה גורם בשמים [עין] (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב): על-ידי שאדם מוצא בעצמו נקדות טובות, על-ידי-זה הוא יכול לחזור בתשובה שלמה, וכבר לא יהיה אותו אדם שהיה מקדם, בסוד (תהלים לו, י'): "ועוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו"; הוא כבר איננו אותו אדם, על-ידי שמצא בעצמו עוד מעט טוב ששם אינו רשע. ומובא בדברי מוהרנ"ת ז"ל, שעל-ידי גלוי זה יחזיר משיח את כל העולם בתשובה שלמה, עין שם].

והכלל, שאדם צריך תמיד לחפש רק את הטוב שיש בו, ועל-ידי-זה יתעלה מעלה מעלה, "עין לא ראתה" (ישעיה סד, ג), כי באמת הנקדה טובה שאדם מוצא בעצמו, זו בעצמה נקדת נשמתו, נקדת חיות אלקי המחיה אותו ושורה בו, כי בכל בר ישראל שורה נשמה, שהיא חלק אלוה ממעל (איוב לא, ב), ואם האדם זוכה למצא בעצמו את הנקדה הזו הטמונה בו, מיד מתעלה מעלה מעלה, וככל שאדם מחפש ומבקש בעצמו אחר הנקדה הזו, נקדת חיות אלקותו יתברך, כמו-כן מתעלה עוד יותר, וזו מעלת גדולי מבחרי הצדיקים, שכבר כל-כך גלו את הנקדה טובה של עצמם, עד שתמיד מאירה לפניהם רק אמתת מציאותו יתברך, וכבר אינם רואים משום דבר את הצד הגשמי, רק את הצד הרוחני המחיה ומנהיג ומקים את הדבר הזה, והכל מתחיל עם חפוש אחר נקדה קטנה, שאדם מחפש ומבקש ומוצא בעצמו, וזה סוד הגאולה הפרטית של האדם, בחינת (תהלים טו): "קרבה אל נפשי גאולה", שיגאל את נפשו מכל מיני מצרים וצמצומים וכו'.

ובאמת אם בר ישראל היה יודע וכן מאמין מה גדולה נשמתו, אפלו שכבר ירד ונפל ונכשל ונשלה בחטאיו ועוונותיו המרבים וכו', עם כל זאת על-ידי שיטה את עצמו אליו יתברך, בזה הוא מטה את כל העולם פלו אליו יתברך, כי הנשמה של בר ישראל ממשכת חיות לכל העולם, אם יזכה להיות דבוק בו יתברך, וזה מה שאמרו חכמינו הקדושים (יומא פו): יחיד ששכב — מוחלין

לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; אִם יֵשׁ יַחֲדֵי כְּזֶה שְׂמֵדָבִיק עֲצָמוּ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמַעֲלֶה אֶת נִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה, שֶׁהִיא נִקְדַּת חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל הַשְּׁרֵיטָה בּוֹ וְכוּ', יֵשׁ בְּכַחוֹ לְעֲלוֹת אֶת כָּל הַבְּרִיאָה עִמוֹ.

וְהִנֵּה ה'צִמַּח צֶדֶק' זי"ע סֵפֶר, שֶׁשָּׁמַע מִסְבוּ ה'בַּעַל הַתְּנִיָּא' זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מִרְבוֹ ה'מַגִּיד מִמְעוֹזְרֵיטֵשׁ' זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מִהַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֲשֶׁר אָפְלוּ יְהוּדֵי פְּשׁוּט שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי כְּלוּם, כְּמוֹ עֲגֻלּוֹן אוֹ חֵיט, כְּשֶׁקוֹשֶׁר צִיצִית אַחַת לְבִגְדוֹ, עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר עֲשֶׂה וְעוֹשֶׂה וְיַעֲשֶׂה מִלְּאֶף מִיכָאֵל מֵאִזְ שׁוֹבְרָא, כָּל-כֶּף חֲשׂוּבָה עֲשִׂית מִצְוָה אַחַת אֲצִלוּ יִתְבַּרֵךְ מִבְּשׂוּר וְדָם בַּעַל בַּחֲרִיָּה, וּבִפְרָט מִיְרוּד וּמִשְׁלָף בַּעֲוֹנוֹתָיו וְכוּ'. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! קַח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ, וַחֲזֹר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ תָּמִיד...

י"ג ריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֵיר ה'הַתְּשֵׁמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, אֲשֶׁרֶיךָ שֵׁישׁ לְךָ חֶלֶק בְּגִלּוּי אֹרֶךְ רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאַתָּה זוֹכָה וּמוֹזָפָה אֶת הַרְבֵּי, אֲשֶׁר אֵין זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

מָה אָמַר לְךָ! עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגִלִּים, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, שְׁנוֹכְשָׁלִים בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְכוּ', וְזֶה מִטְמָטֵם אֶת לְבָם וּמְחָם, וְנִכְנָסִים בְּדַכָּאוֹן וּבְצָעַר וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, וּכְשֶׁבָּאִים וּמְחַזְּקִים אוֹתָם, פְּשׁוּט מְצִילִים אוֹתָם, וְכֵן אֲבָרְכִים בְּעֶנְיֵן שְׁלוֹם-בֵּית, אוֹ פְּרִנְסָה, אוֹ עִם יְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁכָּל אֶחָד סוֹבֵל מֵהַשְּׂוֹבָל, וּכְשׁוֹזְכִים לְהָאִיר לְהֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּפּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם שֶׁיִּדְבְּרוּ עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ,

קעב אָשֶׁר י"ג ריח בַּנְחָל

שְׁנֵה הַגְּלוּי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — תַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָּדוּת, זֶה פְּשׁוּט הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת מִמָּוֶשׁ.

וְלָכֵן אֲשֶׁר מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹסֵק בְּתַקּוּן נַפְשׁוֹ, כִּי מִי שֶׁמְקַרֵּב אַחֲרָיִם אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל חֲטָאָיו וְעוֹנוֹתָיו (עֵין סִימָן מוה"ר ז"ן, סִימָן תמז). וְכִכֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְאוּף, סִימָן מא): מִי שֶׁחָטָא בְּחָטָא הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, תַּקּוּנוֹ — שִׁיחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה; וְלָכֵן זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְעֵסֵק בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלִקְרֹב רְחוּקִים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, שִׁישׁ בִּיכְלָתוֹ לִקְרֹב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ לְהַרְיֵם וְלְהַגְבִּיחַ אֶת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמִפִּיחַ רוּחַ חַיִּים בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לִקְרֹבָם וְלַעֲוֹדָתָם וְלִשְׂמֻחָם, כְּדֵי לְהַחֲזִירָם חֲזָרָה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

וְהַהֲכָרַח לֹמַר לָךְ, שִׁישׁ הַרְבֵּה מִיְּנֵי צְדָקוֹת, אֲבָל הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָהּ הִיא צְדָקָה לְהַדְפֵּסֵת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרִכּוֹת הַשַּׁחַר, הַלְכָה ה') אֶת הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קיט, קמב): "צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת", אִיזוֹ צְדָקָה נִשְׁאַרְתָּ לְעוֹלָם? כְּשֶׁנוֹתְנִים לְהַדְפֵּסֵת תּוֹרַת אֱמֶת מֵהַצְּדִיק הָאֱמֶת, כִּי סִפֵּר נִשְׁאַר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּמִחֵיָה נִשְׁמוֹת לְאֵלָפִים וְלַרְבָּבוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁר מִי שֶׁעוֹזֵר לְהַדְפִּיס וְלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אֵיִר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רֵאָה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא חַק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׂזוֹ חַיּוֹת לְנַפְשׁ, וּבְזֶה תִּרְגִּישׁ סְפוּק גְּדוּל עַד מְאֹד, וּמִכָּל שְׁכָן כְּשֶׁתַּחֲזֹר עַל הַדָּף גְּמָרָא כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם עִם מְפָרְשִׁים, אִז עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךְ, וְאִם תּוּכַל לְלַמַּד אֶת הַדָּף גְּמָרָא בְּמִסְגַּרַת הַדָּף הַיּוֹמִי — זֶה יוֹתֵר טוֹב, כִּי זֶה יַחֲיִיב אוֹתְךָ לְהִשְׁלִים בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף, וְלֹא תִדְחַק מִיּוֹם לְיוֹם. וְהֵרֵב הַצְּדִיק רַבִּי מֵאִיר שְׁפִירָא זְצ"ל, קִבֵּל אֶת זֶה בְּמִתְנָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הוּא זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת, וְשָׁמַעְתִּי שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּפוֹלְגָנָה אָמְרוּ, אֲשֶׁר אֶת הַמִּתְנָה הַזֹּאת קִבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, כִּי הוּא מְסַר נַפְשׁוֹ לְתֵן אֶת אוֹלָם הַיְשִׁיבָה שֶׁל "חֲכָמֵי לּוּבְלִין" לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְזֶה הִיָּה קִדּוּשׁ הַשֵּׁם גְּדוּל מְאֹד, כִּי אִז הִיָּה לוֹ שֵׁם גְּדוּל וּמְפָרָסָם בְּעוֹלָם, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תָּמִיד סָבְלוּ מִחֻלְקֵת וּבְזִיוּנוֹת מֵאֲנָשֵׁי דְלָא מְעֵלִי, שְׁלֹא יִדְעוּ לְהַעֲרִיף אֶת גְּדֻלַּת רַבֵּנוּ ז"ל, וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁהוּא מְסַר אֶת יְשִׁיבָתוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעַבּוּר הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁלָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, קִבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל אֶת הַמִּתְנָה הַזֹּאת שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁר דָּרָךְ רַבֵּנוּ ז"ל לְלַמַּד כְּסֻדְרָן ש"ס דָּף אַחַר דָּף, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, אַחֲר־כֵּן לְקַחוּ אֶת כָּל עֲנִיָּן הַדָּף הַיּוֹמִי לְפוֹלִיטִיקָה וּלְמַפְלָגָה וְכוּ', וְלִכֵּן הָיוּ עַל זֶה הַרְבֵּה מִתְנַגְּדִים; כִּי בְּאֵמֶת צְרִיכִים לְבָרַח מִכָּל מִיָּנִי מַפְלְגוֹת כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ, כִּי כָּלֵם מְדַבְּרִים רַק בְּכַבּוּדָם וְכוּ', אֲבָל עֲנִיָּן לְמוֹד דָּף גְּמָרָא בַּיּוֹם, זֶה מִתְנָה נִפְלְאָה מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, מִרְגִּישׁ כָּל מִיָּנִי טְעָמִים בְּחַיָּיו.

וּתְאָמִין לִי, שְׁדָּף גְּמָרָא לְיוֹם עִם מְפָרְשִׁים, וְלַחֲזוֹר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים, זֶהוּ הַלְמוּד עֵיוֹן שְׁרָצָה מֵאֲתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), מְלַבֵּד זֹאת לְעִשׂוֹת לְעֶצְמוֹ סֻדְר לְגַרְס גְּמָרָא לְבִקִּיאוֹת כְּסֻדְרָן, כְּסֻדְר הַש"ס, אֲשֶׁר גַּם הָאֲמִירָה מְסַגֶּלֶת לְהַנְשָׂמָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

קעד אָשר י"ג ריט — י"ג רכ בנחל
י"ג ריט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

בענין הוכוח וכו', תאמין לי, שאיני רוצה להפגס בזה, מספיק סבלתי ואני סובל מזה וכו', והאמת הוא עד לעצמו, והמנצח האמתי הוא אַשר מנצח לבסוף... וכפתגם העולם: 'צוחק מי שצוחק אחרון'... וכתיב (משלי לא, כה): "עז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון"; מי שמתפל על היום האחרון, ומתהדר בלבוש עז ואמץ כל ימי חייו, הוא המנצח וצוחק לבסוף... תמיד צריכים לחשב רק על היום האחרון, אנשים עושים תכניות וכו', איך לקבור אַת הזולת, ובפתע פתאם ממש בלא צפוי, לוקחים אותם מן העולם, לפני שהצליחו להוציא אַת מזמורתיהם הרעות על חבנם, אזי אַשאל אותך: מי המנצח האמתי?!

בענין רחמנא לצלן וכו', עיין היטב (כתבות מה:), שאמר רבי אילעא לרבי חנניא: רחמנא לצלן מהאי דעתא. השיב לו רבי חנניא: אדרבה רחמנא לצלן מדעתא דידך, והבן למעשה.

המאחל לך ישוב הדעת אמתי...

י"ג רכ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אַת מכתבך.

אודות וכו', תמיד קח אַת הפלל הזה בידך: כשאתה עיף — לך לישן, כשאתה רעב — לך לאכל, אל תסגף עצמך בשנה

אֲשֶׁר י"ג רכא בַּנְחַל קעה

ובאכילה, יותר טוב שתסגף עצמך בדבורים — לא לדבר כל העולה על רוחך, ותאמין לי, שזה סגוף יותר קשה למי שרגיל לפטפט ולדבר ולספר כל מיני דבורים של מה בכך, כי עקר התכלית בזה העולם — להיות דבוק בו יתברך, וללמד התורה הקדושה בהתמדה ובשקינה רבה, ואם מסגף עצמו בשנה, אז הוא מבהל ומבלבל, ואין לו מחין מרב עיפות, ואם מסגף עצמו באכילה, נעשה רעב, ואינו יכול ללמד ולהתפלל, ויצא הפסדו בשכרו, כי זה מה שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, רוצה, שלא תלמד ולא תתפלל, אבל אם אדם מסגף עצמו לא לדבר כל מה שעולה על רוחו ושותק, זה נקרא סגוף. ופעם אחת אמר צדיק אחד לבנו: אתן לך הנהגה בחייה — שתק שתק, אהובי, בני! וכשתניגע מהשתיקה — תנוח קצת, ותמשיך לשתק... אשרי מי שמכניס דברים אלו בתוך לבו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אם אתה רוצה לחיות חיים אמתיים ונצחיים, הרגל עצמך לא לחשב מאחרים כלל, הינו לא רק שלא תדבר מאחרים, אלא אפלו אל תחשב מאחרים, ואז תחיה חיים טובים ונעימים.

כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לפל אלקות גמור הוא, ובשביל הבחירה והנסיון אין האדם רואה את זה, כי רבוי האור גורם לשבירת הפלים, הינו כי כלי המחין אי אפשר להם לקבל זאת, ולכן לא רואים כלום — רק טבע, מקרה

ומזל, מה שאין כן הצדיקים יגעים ימים ושנים להזדבב, עד שפלי
 המחזין שלהם כל-כך מזככים, עד שכבר אינם רואים גשמיות אלא
 רוחניות, ולכן אינם מתבלבלים משום ברִיה שבעולם. וצריך שתדע,
 שכל צדיק יש לו מדור בפני עצמו, שביל בפני עצמו, עולם בפני
 עצמו, ולכן אינם מתבלבלים משום ברִיה שבעולם, ומה שנוצרו
 להם בא להם, ומה שאינו שייך להם, אינם מתבלבלים מאף אחד
 — בין בגשמי ובין ברוחני, כל צדיק וצדיק יש לו את הדרך שלו,
 החדושי תורה שלו, ואין אחד נכנס בתחומו של חברו, אשרי עין
 ראתה זאת!

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רכב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך להבין, אשר במטבע יש שני צדדים, אם האשה ממררת
 את חיי בעלה וכו', מקללת ומבזה ומשפילה אותו וכו', בודאי
 יברח אל אמו, שהיא נותנת לו את הכבוד, כי הרי אמו נשארת
 אמו, ולכן הוא בורח אליה, ואינו רוצה לחזור, כי אף אחד אינו
 מעניין שישפילו אותו וכו', ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 כט): 'טוב' — הכל חפצים לשמע, ולהפך — אף אחד בזה העולם
 אינו מעניין לשמע בקרת והשפלות וכו', ולכן מה את מתלוננת
 שבעלך בורח תמיד אל חמותך, הרי זו אמו שלו, והיא מחבבת
 ומגביהה אותו, ואת רק משפילה ומקללת אותו בפני הילדים,
 ומבזה אותו כאחד הריקים וכו', ולכן אין זה פלא שהוא בורח בכל
 פעם. אדרבה, הרגילי עצמך לכבדו וליקרו, ולתן לו את הכבוד
 המגיע לו, ובפרטיות בפני הילדים, תבני אותו ותתני לו יחס הולם,
 אז תראי שאף פעם לא יעזב אותך.

אָשֶׁר י"ג רכג בַּנַּחַל קַעֲז

נָא וְנָא הַתְּחִילִי לְחֹשֶׁב בְּכוּוֹן הַזֶּה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ בַּעַל אַחֵר לְגַמְרִי.

הַמֵּאחַל בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיֶּקֶר וְהַנְּעִלָה, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ בְּצִרוּף כָּל הַמְּכַתְּבִים שֶׁל תְּלִמִּידֵי הַיִּשִּׁיבָה.

אֲשֶׁרֶיךָ, שְׂאֵתָה מְקָרֵב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַעֲקָר לֹא לְדַבֵּר מֵאַחֵר כָּלֵל, כִּי יֵשׁ לָנוּ רַבֵּי אֶחָד, וּסְפָרְיוֹ הַקְּדוּשִׁים הֵם הַגֵּר הַמֵּאִיר לְרַגְלֵינוּ, וְלֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר מִשׁוּם כְּתָה וְכוּ', לֹא כָּל בַּעַל תְּשׁוּבָה שֵׁיֵשׁ לוֹ זָנָב אָרֶף, הֵינּוּ שְׂפָנֵי-אָדָם רָצִים אַחֲרָיו — הוּא מִשְׁהוּ וְכוּ', הַיּוֹם כָּל טַפֵּשׁ וְכָל מִי שֶׁהָיָה לוֹ עֶבֶר וְכוּ', נַעֲשֶׂה מְנַהִיג, וּמוֹלִיךְ אֶת הַרָּצִים אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ מְעַקְלָת, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סא), אֲשֶׁר אֵינָם יְכוֹלִים לְהַנְּהִיג אֶת עַצְמָם, וְאֵיךְ יְכוֹלִים לְהַנְּהִיג אַחֲרֵיהֶם?!

אֵךְ מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מוֹצֵא שֵׁם עֲצוֹת עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מְחִייו בְּכִלְלִיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת, וְלִכְּנֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְלַמֵּד מֵאָמַר בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְלַחֲזוֹר עָלָיו מִהַקְּצוּר לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, שֶׁזֶּה לְעַבְדָּה וְלַמַּעֲשֶׂה, וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיֵאמַר אַחֵר כָּל תּוֹרָה וּמֵאָמַר מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" גַּם אֶת הַתְּפִלָּה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְכֵן בַּעֲצָמוֹ יַעֲשֶׂה תְּפִלָּה עַל כָּל תּוֹרָה וּמֵאָמַר בַּפְּרָטִיּוֹת, שִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְזֶה יַחֲדִיר בּוֹ אֶת עֲצוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְעַבְדָּה וְלַמַּעֲשֶׂה, וְלֹא

שילמדו עמו דרכים ומשפטים מעקלים. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שעצות הצדיק הן מהעולם הבא זרע קדש,
 ולהפוך עצות המון-עם, זה עצת הנחש, עצות מהעולם הזה,
 המלאים דמיונות של שוא ושקר, וצריכים להזהר מאד מאד
 מעצותיהם, שהן סתם עצות של בני-אדם, שיש להם מותרות
 בראשיהם וכו', וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן
 סא), שאלו המדברים נגד ספרים ולועגים עליהם, יש להם צואה
 וטנוף בראשם, ונעשנים סרוחים מסוככים את מחם, ולכן כל אלו
 שקורין עצמם מנהיגים, בין שהם מאנשי שלומנו בין אחרים, ברגע
 שהם מדברים נגד ספרים המגלים את אמתת מציאותו יתברך,
 צריכים לינע שיש להם צואה בראשם, בסוד (ערובין כא): 'המלעיג
 על דברי חכמים נדון בצואה רותחת'; ולכן זה יהיה הסימן על
 בעלי תשובה שחזרו בתשובה, אחרי שעשו כל מיני תועבות
 שבועולם, ועברו על כל העריות וכו', וטמאו את עצמם בכל מיני
 מאכלים של טרפות ונבלות, שקצים ורמשים וכו', וחללו שבת וכו',
 ואכלו חמץ בפסח וכו', וחללו יום הכפורים וכו', ועכשו קוראים
 לעצמם מנהיגים בין חסידי ברסלב... אם עושים צחוק ולועגים
 מהספרים הקדושים שזכיתי לחבר בדברי רבנו ז"ל, המגלים את
 עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל לעבדה ולמעשה, וכן הם מדברים
 עלי וכו', בזה הם מגלים אשר הטנוף והצואה עדין נשאר בראשם
 וכו', ויש להם עוד הרבה הרבה על מה לחזר בתשובה, עד שיזכו
 להיות כמו יהודים פשוטים שומרי תורה ומצוות, שאינם יודעים
 מפל הזבל והלכלוך וכו', ושנולדו בכשרות וכו', ודי לחכימא.

אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ואשרי ואשרי מי שאינו נותן
 שיטעו אותו.

הדורש שלומך תמיד...

אֲשֶׁר י"ג רכד — י"ג רכה בַּנְחָל קַעֲט
י"ג רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הַשִּׂמְחָה הַיָּא רְפוּאָה
לְכָל, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל, (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), אֲשֶׁר
גַּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שִׂמְחָה הִיא רְפוּאָה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ,
חוּלָה שְׂמֵת־חֲזֵק, וַיֵּשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן שִׂיַצָּא מִזֶּה, וְעוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ שְׂמֵחַ,
בְּנִקְלָלוֹ לְצֵאת מִהַמְחָלָה שֶׁנִּכְנַס אֵלֶיהָ, לֹא-כֵן אֱלוֹ הַחֹלִים,
שֶׁשְׂרוּיִים בְּדָאָגוֹת וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת, וּמְתִיאֲשִׁים מַחֲיִיָּהֶם, לָהֶם
נִתְקַפְּתָה הַמְחָלָה בְּיוֹתֵר, כִּי אֵין לְגוֹפֶם כַּח לְעַמֵּד נֶגֶד הַתְּרוּפּוֹת וְכוּ',
כִּי הַכָּל תְּלוּי רַק כְּפִי חֲזֵק הָאֱמוּנָה שְׂמֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא שְׂמֵחַ
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכַמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'):
יֵשׁ סוּבְלֵי חֲלָאִים, שֶׁהַעֲקָר שְׁסוּבְלִים זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד הָאֱמוּנָה,
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֱמוּנָה וּבְשִׂמְחָה, וְתִהְיֶה לוֹ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְהַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רְפוּאָה שְׂלֵמָה...

י"ג רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בַּמִּדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

כָּבֵד שְׂמֵעָתִי מִמֶּךָ מִיִּדְּיָדְנּוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמְאֹד מְאֹד נִהְיֵיתִי,
שְׂזִכִּיתָ לְהַתּוֹדֵעַ מִרְבְּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַתְּחִלָּתָ לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי
הַקְּדוּשִׁים, וּמִי יִתֵּן שְׂתַקְּיִם אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּתַמִּימוֹת
וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה — הֵן בְּתַפְּלָה, שְׂתִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ

יתברך, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), ואף שבתחלה ידמה לך שאין מי ששומע אליך, תהיה חזק ואמיץ בזה — לא לעזוב בשום פנים ואפן ענין השיחה והדבור עמו יתברך, וכן תקשר את מחשבתך בתפלות הקבועות: שחרית, מנחה וערבית וחסות, אל כל מה שאתה מוציא מפיה, וזה נקרא תפלה בכח, שצריכים לקשר את המחשבה אל הדבור בכח גדול.

כי בדרך כלל כשאדם אומר ומדבר דבורי התפלה של התפלות הקבועות, ובפרטיות ברכות שמונה-עשרה, אז המחשבה פורחת, חושבת מה שחושבת, והדבור מדבר... ולכן צריכים לקשר את המחשבה אל הדבור בכח גדול, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עג), אשר מזה נעשה כלי "אני", שהוא השפע להמשיך על עצמו שפע אלקי, כי הדבור נקרא נ', והמחשבה נקראת י', וכשמחברין יחד נ' י', ממשיכים אליו את א', שהוא אלופו של עולם, ונעשה כלי לקבל בו השפע האלקי, ורק זו נקראת תפלה בכח — לקשר את המחשבה אל הדבור.

כי בדרך כלל כשאדם חטא, אזי המחשבה פורחת ובורחת מהדבור, אבל כשאדם מכריח את עצמו לקשר את המחשבה אל הדבור, ומטה און קשבת אל מה שהוא מדבר, אזי מאיר עליו אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סה): בשעה שאדם אומר את תבות התפלה, אזי התפלה מבקשת ממנו: "נא אל תעזבני", כי אז בעת התפלה הוא מלקט ומקבץ ציצים ופרחים רוחניים, עין לא ראתה, וצריכים לעשות מכל התפלה אחד, הינו להשיג אחדותו יתברך בעת התפלה דיקא, וכן להיות נזקק בברכת-המזון שהוא דאורייתא, לברך מתוך הסדור, ולומר מלה במלה, וכן קריאת שמע שעל המטה לפי נסח האריז"ל, שעל-ידי-זה מוחלין לו על כל עוונותיו, כמוכא (לקוטי-הלכות, קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב'), וגם אז צריכין לקשר את המחשבה אל הדבור.

והן תהיה חזק בלקיים רצון רבנו ז"ל בלמוד התורה הקדושה,

שִׁדְעָתוֹ הַקְדוּשָׁה הִיא לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד שׁ"ס וּפּוֹסְקִים וּסְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכָל הַמְדַרְשִׁים כָּלֵם, וְלִהְיוֹת וּלְטִיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה (עֵין שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן עו); וְדַרְכּוֹ הִיְתָה לְלַמֵּד כְּסִדְרָן, לְהִתְחִיל מִסֵּכֶת בְּרִכּוֹת, וְלְלַמֵּד דָּף אַחַר דָּף, עַד שֵׁיִסִּים אֶת כָּל הַמִּסֵּכֶת, וְלִהְתְּחִיל מִסֵּכֶת שֶׁבֶת, וְכֵן הִלָּאָה עַד שִׁזְנִיכָה לְסִיִּים אֶת כָּל הַשׁ"ס, וְיִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן יַעֲשֶׂה כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְלִכְּנֵן אֵל תִּהְיֶה בְטוֹן, תִּתְחִיל לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּתַנּוּף, וּבְשֵׁשֶׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, וּבַגְמָרָא: בְּכָלֵי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֵפְתָא, מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, וּבִסְפָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכוּ', וּסְפָרֵי רַבְנּוֹ ז"ל, סְפָרֵי חֲסִידוֹת וּמוֹסֵר, וְאָז עוֹלָמָךְ תִּרְאֶה בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא אֵל תִּטְעֶה עֲצָמָךְ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְטַעוֹת מְאֹד, וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֵא יִטְעֶה אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעֶה מְאֹד; וְדַבֵּר זֶה שִׁיף גַּם בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְנּוֹ ז"ל, שְׂאֵל יִטְעוּ אוֹתָךְ "זְקָנִים" שְׂאִין בְּהֵם שְׂלָמוֹת (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ד'), כְּאֵלוֹ זֶה אֵינוֹ דָּבַר רַבְנּוֹ ז"ל [דָּאֵס אִיז נִישֵׁט דְּעֵם רַעֲבִינִים זַאָךְ...], זֶה בָּא פֶּשׁוּט מִעֲמִי הָאֲרִצִּים, שְׂאָךְ פַּעַם לֹא טְעַמּוּ מֶה זֶה טַעַם תּוֹרָה לְשִׁמָּה, לְלַמֵּד לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָסָה בּוֹ תְּשׁוּקַת הַתּוֹרָה, כְּבָר אֵינוֹ רוֹצֵה שׁוּם שָׂכָר, אָמַר רַבְנּוֹ ז"ל, אֶלֶּא רוֹצֵה אֶת הַתּוֹרָה בְּעֲצָמָה, וּמִי שִׁזְנִיכָה לְעֵין בְּסְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, רוֹאֶה אֶת גְּדֹל כַּחַ הַתּוֹרָה שֶׁל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, אֶת הַבְּקִיאוֹת שְׁלֵהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֶת דְּרָךְ הַחֲדוּשׁ וְהַחֲבוּר שְׁלֵהֶם, אִיף מַחְבְּרִין וּמְקַשְּׂרִין אֶת הַסְּגִיּוֹת הַקְּשׁוֹת מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְאִיף הֵם מְבַרְרִין אֶת הַהֲלָכָה וְכוּ', אֵין עוֹד תַּעֲנוּג רוּחָנִי יוֹתֵר מִזֶּה, וְכֵן אֶפְלוּ בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּהֵם, רוֹאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת וְכוּ', וְהַכֵּל עַל־פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְנּוֹ ז"ל וּמוֹהַר"ן תּוֹרָתוֹ ז"ל, וְזוֹ נִקְרָאת הַתְּקַרְבוֹת אֶל רַבְנּוֹ ז"ל, וְאֵל תֵּאבְּהָ וְאֵל תִּשְׁמַע אֶל בּוֹרִים וְרִיקִים וְכוּ', הַדְּיוּטִים הַקּוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, וְזָכַר הֵיטֵב אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה: "מֶה שֶׁבִּיד בְּטוּחַ", מֶה שְׁלוּמֵדִים וּמֶה שִׁיגְעִים בְּתַפְלָה, זֶה מֶה שִׁישׁ לְאָדָם, וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן ו'), אֲשֶׁר הֵיִצֵּר הָרַע נִדְמָה כְּמוֹ אֶחָד הַהוֹלֵךְ עִם יָד סְגוּרָה, וְכָלֵם

קפב אָשׁר י"ג רכוּ בַּנְחַל

רְצִים אַחֲרָיו, וְחוֹשְׁבִים שְׁבוּדָאֵי אֶצֶל זֶה הָאָדָם אֲמָצָא מֵה שְׁאֲנִי רוּצָה, וְלִבְסוּף פּוֹתַח אֶת יָדוֹ וְהִכֵּל רִיק, כְּמוֹ-כֵן רְצִים אַחֵר זֶה וְכוּ', אוֹ אַחֵר זֶה וְכוּ', הֲרִי הוּא זֶקֶן... הֲרִי הוּא עוֹבֵד... וְכוּ' וְכוּ', וְלִבְסוּף אַחֵר כְּמֵה יָמִים וְשָׁנִים תִּתְּנָדַע שְׁאִין לָךְ שׁוּם דְּבָר בְּיָד, וְהִכֵּל הִיָּה רַעוּת רוּחַ, וְהִכֵּל הִיָּה הֶבֶל וְכוּ', אֲבָל כָּכֵר יִהְיֶה מְאַחֵר.

מוֹהֲרֵינִי ז"ל אָמַר, שְׁעָקֵר הַתְּשׁוּבָה זֶה רַק עַל-יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, וְזֶה שְׁאֲנוּ מְבַקְשִׁים בְּכָל יוֹם: "הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקַרְבָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוּדְךָ", שֶׁהַתְּשׁוּבָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה רַק עַל-יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, קִבֵּל אֶת הָאֲמֶת מִמִּי שְׁאֲמָרָהּ, וּתִהְלֶה לְאֵל, כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי לֹא הַפְּרָתִי אֶת אֵף אַחֵד, רַק אֶת סִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, לֹא הִיָּה לְפָנֶיךָ לֹא זִקְנִים, לֹא נְעָרִים, רַק שְׁקִדְתִּי יוֹם יוֹם בְּסִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל, עַד אַחֵר שָׁנִים שֶׁל הַתְּמַדָּה הַתְּחִלָּתִי לְבוֹא אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז רָאִיתִי וְכוּ'.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ תְּמִיד...

י"ג רכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ז אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּדּוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקִבֵּל אֶת כָּלֶם בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת, וְאֵף פֶּעַם אֵל תְּבַטֵּל אֶת הַשְּׁנִי, אֲלֵא שְׁמַע בְּכַבֵּד רֹאשׁ מֵה שְׁיִישׁ לוֹ לּוֹמֵר לָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַתִּיחֵס אֵלָיו בְּכַבּוּד גְּדוֹל, לְמַעַן אֲשֶׁר תִּחְיֶה אוֹתוֹ, וְיָדַע לָךְ, שְׁזוֹ הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה וְחֹשׁוּבָה יוֹתֵר מִכָּל הַצְּדָקוֹת שְׁבַעוֹלָם.

אוֹדוֹת שְׁשֶׁאֲלָתָּ בְּעִנְיַן 'שְׁמָא יְקַדְּמוּנוּ אַחֵר בְּרַחֲמִים' וְכוּ' (מוֹעֵד קָטָן יח:), דַּע לָךְ, שְׁבִירוּשְׁלָמִי תַעֲנִית, פָּרַק א', הִלְכָה ח' מוּבָא, שְׁלֹא

אֲשֶׁר י"ג רכז בַּנְחָל קפג

יִקְדָּמְנוּ אַחַר בַּתְּפִלָּה, אֲפִלוּ כֵּן לֹא קִיְמָה, וּפְרַשׁ בְּקֶרְבֵּן הָעֵדָה, דַּתְּפִלָּה מְשֻׁנָּה הַגְּזֵרָה, אֲפִלוּ כֵּן לֹא קִיְמָה, אִם זָכָה בָּהּ עַל-יְדֵי תְּפִלָּה, אֵינָה מִתְקַיֶּמֶת לוֹ, וְיָמוּת הוּא אוֹ הִיא, עַיִן שָׁם; וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְבַקֵּשׁ בְּכֻלְלִיּוֹת: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי אֶת בֵּת זִוְגָתִי הַשְּׂיֻכָּת לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמָתִי, וְאֵל אֲדָחָה מִפְּנֵי אַחַר, וְלֹא יִדְחָה אַחַר מִפְּנֵי"; וְאִזּוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ לַחַיּוֹת עִמָּה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה.

רק להיות מעביר על מדותיו (ראש השנה יז), ולא להיות קפדן (תענית כ:) — לא בביתו ולא בחוץ, רק תמיד עם חיוך לקבל את פני כל אדם.

הדורש שלומך תמיד...

י"ג רכז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר במדבר, כ"ז איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק ראה לשמר על הזמן היקר שלך, כי אין עוד הפסד כמו הפסד זמן, כי כל יום, כל שעה וכל רגע האדם מת, האדם מאבד את זמנו היקר, וחבל מאד שאינו תופס את עצמו לא לפטפט דברים בטלים ומבטלים וכו', וחבל לריב עם אשתו וילדיו, וחבל מאד שיריב עם בני-אדם, כי ימינו ושנותינו הכל הכלים, אם לא ממלאים כל יום עם תורה ועם תפלה ועם קיום המצוות, הרי כל יום מת, והולך בלא כלום, מה שאין כן בשאדם 'גונב' בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה, וכן מתפלל את התפלות הקבועות, ומברך ומהלל את הקדוש-ברוך-הוא, ומדבר עמו יתברך, על-ידי-זה כל יום ויום שלו מלא וגדוש בכל טוב אמתי ונצחי, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיִּר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! תִּפְּלַת אִמָּא — אֵינִי לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּשָׁמַיִם, הֵינִי מָה שְׂאִמָּא מִתְּפַלְלָת עַל יְלָדֶיךָ, אֵינִי יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה לְמַעַלָּה, כִּי הַתְּפִלוֹת בָּאוֹת מֵעַמְּק הַלֵּב, וּבְשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּבָה תִּפְּלָה עִם אֲמַת, אֲשֶׁר בּוֹקֵעַת כָּל הַרְקִיעִים.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן אֶת בְּעַלְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִרְאִי שְׂמֻצְדָּךְ יִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְכוּ', וְאַף שְׂפַעַם הַבְּעַל מִתְּפָרֵץ עֲלֶיךָ וְכוּ', רְאִי לְשִׁתָּק וְלֹא לְהִגִּיב, וְאִזּוּ תָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם מְצוּי בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

מִי יִתֵּן, שְׂתַרְגִּילִי עֲצֻמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקִים לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, שְׂמֵמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הָאֲחִים הַקְּדוּשִׁים הָרַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסֵק זִי"ע וְהָרַבִּי רַבִּי זֹשָׁא מֵהַאֲנִיפּוֹלִי זִי"ע, כְּשֶׁהָלַכוּ בְּיַחַד בְּגָלוּת, הִגִּיעוּ פַּעַם לְאִיזוּ עֵרְוָה קִטְנָה, שְׂשָׁם הָיָה גֵר הָרַב הַקְּדוּשׁ ר' שְׁלֹמֵה זִי"ע, שֶׁהָיָה אָבִיו שֶׁל הָרַב הַקְּדוּשׁ ר' דָּוִד מְלַעֲלוֹב זִי"ע, וְאִזּוּ הָיָה עוֹד יְלָד קִטָּן, וְהֵם מְאֹד הִתְּפַלְּאוּ מֵהַנְּשֻׁמָּה הַגְּבוּהָה שֶׁהִיָּתָה לוֹ, וְשָׂאֲלוּ אֶת הָאִשָּׁה (כִּי הַבְּעַל לֹא הָיָה בְּבִית), שֶׁתְּסַפֵּר אִיזוֹ עֲבָדָה מִבְּעַלָּה, וְאַמְרָה שְׂאִין לָהּ מָה לְסַפֵּר, [כִּי הוּא הָיָה צָדִיק נִסְתָּר, וְהִסְתִּיר מִדְּרָגָתוֹ גַּם מֵאֲשֶׁר], וְהֵם דָּחְקוּ עָלֶיהָ שֶׁתְּסַפֵּר לְכָל הַפְּחוֹת עֲבָדָה אַחַת, וְהִיא בְּאַחַת, שְׂאִין לָהּ מָה לְסַפֵּר לָהֶם, וּכְשֶׁהִתְּעַקְּשׁוּ עוֹד וְעוֹד, עָנְתָה וְאַמְרָה, שְׂדָבֵר אַחַד הִיא זוֹכֵרָת, בְּכָל שַׁבַּת בְּעַת הַזְּמִירוֹת, כְּשֶׁמְגִיעַ לְפִסְקָה: "וַיִּתְּכֵנִי לְרֵאוֹת בְּנִים וּבְנֵי בְנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת", הָיָה בּוֹכָה עַד מְאֹד, וְחוֹזֵר עַל זֶה הָרַבָּה פְּעָמִים בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת עַד

אָשֶׁר י"ג רכט בַּנְחָל קפּה

שְׁמַתְעֵלְךָ, אַז שָׁחוּ בִּינֵיהֶם הָאָחִים הַקְּדוּשִׁים, וְאָמְרוּ: הֵינּוּ דְאֵתְנִי לִיָּה (זֶהוּ שְׁהוּעִיל לוֹ), בְּשִׁבִיל זֶה זָכָה לְיֵלֵד עִם נִשְׁמָה כָּל-כָּף גְּבוּהָה. רוֹאִים מְזֵה, אֲשֶׁר תְּפִלוֹת הַהוֹרִים שְׁמַתְפַּלְלִים עַל בְּנֵיהֶם, זֶה מַה שְׁעוֹזֵר לְיֵלְדִים.

וְלָכֵן רָאִי לְעוֹרֵר גַּם אֶת בְּעֵלְךָ, וּשְׁנִיכֶם תַּתְּפַלְלוּ עַל הַצְּלַחַת הַיֵּלְדִים, וְזֶה בְּנִדְאֵי יוּעִיל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל יֵלְדָיו, שִׁיזְכוּ לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, עוֹבְדֵי ה'.

הַמֵּאֲחַל בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בַּמְדַּבֵּר, כ"ח אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלִיךָ לְזַכֵּר מַה שְּׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנג):
עַל-יְדֵי שֵׁישׁ לְאָדָם אֲנֹפִין נְהוֹרִין, פָּנִים מְאִירוֹת, יְכוּלִים לְרֹאוֹת
בְּפָנָיו אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק; וְלָכֵן רָאָה לְהַרְגִיל עֲצֻמָּךְ לִילְךָ תָּמִיד עִם פָּנִים
שְׂמֻחוֹת וְעֲלִיזוֹת וְכוּ', וְתָמִיד יִהְיֶה חֵיוֹן עַל פְּנֵיךָ, וְאִזּוֹ יֵרְאוּ אֶת פְּנֵי
רַבְנוּ ז"ל עַל פְּנֵיךָ. הַעֲקֹר רָאָה לְכַרַח מְהַעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', כִּי
יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם, שְׂפָנִיהֶן חֲשׂוֹכוֹת בְּאֲנֹפִין חֲשׂוֹכִין, וְתָמִיד רוֹאִים
מְרִירוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה עַל פְּנֵיהֶם, וּבְנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים אֶת זֶה לְמַעַלָּה
וְכוּ', וּבִאֲמַת אֵין עוֹד חֲסָרוֹן גְּדוֹל מְזֵה, שְׂרוֹאִין עַל פְּנֵי אָדָם עֲשָׂרָה
קַבִּין מְרָה שְׁחוּרָה, וְלָכֵן רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתַכְרִיחַ עֲצֻמָּךְ
לְזֶה — לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מְזֵה, וְתָמִיד תִּלְךָ
עִם חֵיוֹן עַל פְּנֵיךָ, וְאִזּוֹ הַשְׂכִּינָה תִּהְיֶה שׁוֹרָה עַל פְּנֵיךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קפו אָשֶׁר י"ג רל – י"ג רלא בנחל
י"ג רל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אָת מכתבך.

הנה, תהלה לאל, אתם גרים ביבנאל, שזה פחות מחמש-עשרה דקות מהציון הקדוש של התנא רבי מאיר בעל הגס, ולכן מה טוב ומה נעים לקפץ לשם מדי פעם, ולשפף שיח ותפלה שם. וההכרח לי לומר לך, כי אני זכיתי לראות שם כמה נסים גדולים, וקבלתי על עצמי בכל פעם כשאני בא לשם לומר הלל על הגס הגדול שהיה לי אצל רבי מאיר בעל הגס, ומלבד זאת בכל פעם כשאני בעת דחק וצרה, אני נודר צדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הגס, ורואה על-ידי-זה נסים. ולכן ראה להיות רגיל לבוא לשם, ותבכה שם הרבה לפניו יתברך, ותאמר: "אלהא דרבי מאיר ענגי", ותזכיר את מה שאתה צריך, ותראה גם גלוי.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר במדבר, כ"ח איר ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי אָת מכתבך.

דע לך, שכל יום הוא יום חדש ממש, כי היום הזה עוד לא היה מששת ימי בראשית, וכבר לא יהיה עוד, וביום הזה אף צדיק שהיה כבר בזה העולם, אינו יכול לתקן את העולם, כי כבר עבר והלך לו חזרה לעולם העליון וכו', רק אתה, הנשמה שלך יכולה לתקן ולעלות שעשועים פאלו, שעוד לא היו בעולם וכו', ואף שאתה הכי פחות ונבזה, משקץ ומתעב וכו', עם כל זאת דיקא

אָתָּה, שְׁהַנֶּדֶךְ חַי עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, יְכוּל לְתַקֵּן אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִם רַק תַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְזֶה מֵה שְׁאַמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פּה:): יְחִיד שֶׁשָּׁב, מוֹחֲלִין לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ; אִם אָדָם לֹוֶקֶת עֲצָמוּ בַּיָּדִים, וְחוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַל אִף שֶׁהוּא פָּגוּם וְכוּ', וְקִלְקַל מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁנִּכְנַס בּוֹ הַרְהוּר תִּשׁוּבָה, וְבָא אֵלָיו רוּחַ טְהוֹרָה מִמָּרוֹם, וְשָׁב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא יְכוּל לְגַרֵם גַּחַת רוּחַ כְּזֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲדִין אִף אֶחָד לֹא הִרְאָה, וַיִּמָּה גַם, שֶׁיְכוּל לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִהְיוֹת שֶׁפַע אוֹר אֱלֹקִי בְּהַתְגַּלוּת כְּזוֹ, שֶׁעוֹד לֹא הִיָּתָה.

וְלָכֵן, יְדִידֵי הַיְקָר! קַח אֶת עֲצָמְךָ בַּיָּדֶיךָ, וְתַתְחִיל לְהַתְבוּרֵךְ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַדְּבֵק עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמַרָּא [בְּבִלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסֶפְתָּא], וְסִפְרֵי הַמְדַרְשִׁים [מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא] וְסִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְקוּנִים, וְכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל, וְסִפְרֵי תַלְמוּדֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, וְעַל כָּלֵם — הַתְּמַד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵין", וְ"לְקוּטֵי-תַפְלוּת", וּבְפִרְטוּיּוֹת "לְקוּטֵי-הַלְכוּת", שֶׁהֵם מִפְתַּח לְהִבִּין וְלַחֲדָשׁ בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי עַל-יְדֵי הַהַקְדָּמוֹת הַנּוֹרְאוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יְכוּלִים לְפָרֵשׁ וְלְהִבִּין בְּכָל סִתְרֵי תּוֹרָה וְכֵן בְּנִגְלָה שֶׁבַתּוֹרָה יְכוּלִים לְחַדָּשׁ עַל-פִּי דְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּחְזִיק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ טוֹבֶתֶךָ הַנִּצְחִית...

י"ג רלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיָדֵי צְרָתְךָ צְרָה גְּדוּלָּה עַד מְאֹד, וְאֵין אִף אֶחָד מִמַּעַט בְּצִרְתְּךָ

וכו', אָבֵל רַבְּנוּ ו"ל לַמֵּד אוֹתָנוּ דְרָךְ חֲדָשָׁה לִילָךְ בָּהּ, וְהוּא עַל-פִּי
 מֵה שְׁפָתַיב (תהלים ד, ב): "בְּצֶרֶךְ הִרְחַבְתָּ לִי", שְׁאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד
 לְהִסְתַּכֵּל עַל הַהֲרַחְבוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵב לוֹ, הֵינּוּ אֶפְלוּ
 בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, עָלְיוּ לְחַפֵּשׂ אֶת הַהֲרַחְבוֹת (עַיֵן לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
 סִימָן קצ"ה); כִּי תָּמִיד צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲשׁוֹבוֹן, שֶׁהֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת
 הֲרֵבָה יוֹתֵר גְּרוּעַ, וּכְעֵינ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרַכּוֹת ז:) עַל דְּוֹד
 הַמֶּלֶךְ, שֶׁשָּׁר שִׁירָה, כְּשֶׁבָנוּ אֲבִשְׁלוֹם קָם עָלָיו, וְלֹא עָבַד אוֹ מִמְזֵר,
 וְרֵאִיתִי פַעַם בְּסִפּוֹר, מֵה הִיא הַהֲרַחְבָּה שֶׁהֵיָתָה לוֹ בְּזֵה, הֲרִי סוֹף כָּל
 סוֹף בָּנוּ קָם עָלָיו, שְׁזֵה דָבָר גְּדִיר שֶׁבֵּן יָקוּם עַל אָבִיו? אֵלֹא דְוֹד
 הֵיךְ חֵי רַק בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְיָדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּיִּן
 שֶׁהַתְּחִלָּה עָלְיוּ מִחֲלַקֵּת גְּדוּלָה, חָשַׁב אוֹלֵי מְקָרָה הוּא, כִּי אִם הֵיךְ
 עָבַד אוֹ מִמְזֵר — אֵלֹו הֵם רְגִילִים לְהִתְקוּמָם עַל אֲדוֹנֵיהֶם, נִמְצָא,
 שְׁאִין זֶה מִלְּמַעְלָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֵלֹא כִּן הֵטְבַע, שֶׁמִּמְזֵר אוֹ עָבַד
 מִתְקוּמָם עַל בְּעָלָיו, כִּיִּן שֶׁרָאָה שְׁזֵה בָנוּ, וְסִתָּם בֵּן מְרַחֵם עַל אָבִיו,
 וְכֵאֵן הוֹלֵךְ בְּרַצִּיחָה כְּזוֹ, אֲזִי נַחֵם עַצְמוֹ דְוֹד וְשָׁר שִׁירָה, כִּי הֵבִין
 אֲשֶׁר כָּל הָעֲנָנִין הוּא שְׁלֹא כְּדֶרֶךְ הֵטְבַע, שֶׁבֵּן יִתְקוּמָם עַל אָבִיו, אֲזִי
 בּוֹדָאִי זוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית.

וְלִכֵּן גַּם אִתָּה חֲזַק וְאַמֵץ שֶׁכֵּן קָרָה וְכוּ', וּבּוֹדָאִי זוֹ הַשְׁגָּחָתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, וְזוֹ הֵיָתָה הַשְׁמָחָה שְׁלוֹ, שֶׁבְּתוֹךְ צָרָה מְרָה
 כְּזוֹ, בָּנוּ קָם עָלָיו, וְהוּא צָרִיךְ לְבָרַח מִירוּשָׁלַיִם מִפְּאֵת בָּנוּ, עִם כָּל
 זֹאת מְצָא הִרְחַבָּה בְּתוֹךְ צָרָתוֹ; עֲמַד וְהַשְׁתוּמָם! אֵיךְ צָרִיךְ הָאָדָם
 אֶפְלוּ בְּתוֹךְ צָרָה מְרָה כְּזוֹ, לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא הִרְחַבָּה, אֲשֶׁרִי מִי
 שְׁמָקִים זֹאת!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּמִדְבָּר, כ"ח אִיר ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, אשר צריכים לעשות בכל יום ויום התחלה חדשה, להרגיל עצמו לשפח בכל פעם את העבר לגמרי. ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן, סימן כו): אצל בני-אדם השקחה חסרון, אבל אצלי השקחה היא מעלה גדולה, ותכף-ומיד שעבר, כבר שוכח את הכל; וזו עצה גדולה לעבודת השם יתברך, כי על-פירב מה מפריע לאדם להתקדם בעבודת השם? רק העבר, שתמיד חושב על העבר, באשר בזה לא עשיתי כמו שהיה צריך וכו', וכך לא עשיתי וכו', ותמיד מבלבל עצמו מהעבר וכו', אבל תכף-ומיד שמחליט שאין לו עבר כלל, על-ידי-זה הוא תמיד יכול להתקדם הן בגשמיות והן ברוחניות, הינו שלא מסתכלים אחורנית כלל, רק קדימה, מהיום הנה ומהשעה הזו עושים התחלה חדשה.

היה בין אנשי שלומנו הרב החסיד ר' אברהם שטערנהארץ ז"ל (נכדו של מוהרנ"ת ז"ל), לעת זקנותו הנה גר בארץ ישראל, ודרכו היתה להתפלל ותיקין, ואחר-כך הנה הולך לביתו לאכל, וחוזר לבית-המדרש ללמד, ובא עם מקלו, וכשעמד בפתח הדלת ונשק את המזוזה, היתה דרכו לומר: א נייער טאג (יום חדש), וישב ללמד כל היום, הן לבד והן עם חברותו, וכך נהג כל יום מחדש להחיות עצמו: "אה, יום חדש", וכך בלה כל היום עם כל מיני שעורי תורה, וזה הנה נותן התחזקות לאברכים עובדי ה', איך שזקן מפלג נכנס בכל בקר בהתחדשות חדשה ללמד התורה הקדושה, ואומר: א נייער טאג, יום חדש.

והכלל, שזו עצה נוראה ונפלאה, שיהיה אצלו כל יום — יום חדש, ואז יוכל להתקדם עם השעורים שלו: הן במקרא, והן במשנה, והן בגמרא, והן במדרש, והן בזהר ובתקונים, והן בספרי רבנו ז"ל ובספרי תלמידי הבעל-שם-טוב זי"ע, העקר לצאת מקטנות המחין, ולהשתדל להיות בכל חלקי התורה הקדושה, שזה מכניס חיות באדם, ובפרטיות מי שמעין הרבה בספרי שאלות ותשובות, נפתחים לו המחין ומתחדדין, כי מקשרין ומשלבין את התורה ממקום למקום, וזה מחדד מאד את המח.

הַכָּלל וְהַעֲקָר — רַק הַתְּחִדְשׁוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה
 חֲדָשָׁה בְּכָל לַמּוֹד, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל כֶּךָ שְׂשֻׁכַח וְכוּ', אֲלֹא בְּכָל יוֹם
 וַיּוֹם לְהִתְקַדֵּם בְּשַׁעוֹרָיו — הֵן בְּתַנּוּן, וְהֵן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְהֵן בְּגִמְרָא,
 וְהֵן בְּמִדְרָשִׁים, וְהֵן בְּזֵהָר וּבִתְקוּנִים, וְהֵן בְּרַמְבַּ"ם וְטוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ
 וְכוּ' וְכוּ', רַק לְלַמֵּד כְּסִדְרָן פֶּרֶק אַחַר פֶּרֶק, דִּף אַחַר דִּף, סִימָן אַחַר
 סִימָן וְכוּ' וְכוּ', רַק לְהִתְקַדֵּם וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל אַחֲרֵינִית, אֲפֹלוּ שְׂשֻׁכַח
 בֵּין כֶּךָ מֵה שֶׁלְּמַד, יִשְׁתַּדֵּל רַק לְהִתְקַדֵּם, וּכְשִׁיזָכֶה לְסִימָן יִתְחִיל עוֹד
 פְּעַם, וּבְמִשְׁךָ כַּמָּה וְכַמָּה שָׁנִים יִזְכֶּה לְסִימָן כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים, וְאִז
 יִלְמַד בְּחִשָּׁק חֲדָשׁ בְּכָל פְּעַם, כַּמּוּבָא בְּאַרְיֵכוֹת בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
 (שִׁיחֻת־הַר"ן, סִימָן עו), שֶׁהֵיטָה דִּרְכוֹ לְלַמֵּד כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְלֹא הֵיטָה
 מְצוּנָה לְחֹזֵר עַל הַלְמוּד תַּכְּף־וּיִמְדֵּה, רַק כְּשִׁיִּסִּים יִתְחִיל עוֹד פְּעַם, וְכֶךָ
 יוּכַל לַעֲבֹר כַּמָּה פְּעָמִים עַל כָּל הַלְמוּדִים, וַיְהִיָּה בְּקִי בָהֶם אִם רַק
 יִרְצֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רלד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֲדָשׁ סִינּוֹ ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרָה
 מְשִׁמַּחַת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַזְּנוּג יַעֲלֶה יָפֶה יָפֶה. וְזָכְרוּ מֵאֲמָרָם
 ז"ל (תָּנָא דְּבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן
 בְּעֵלָה; וְעֲקָר הָרְצוֹן — לַעֲזֹר לַבַּעַל לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׂאִזּוּ הִיא
 מִתְחַלֶּקֶת עִמּוֹ בִּיחֻד, עִם הַתּוֹרָה שֶׁלְּמַד.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דִּרְכְּכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהַלְדִּים.

הַמֵּאֲחֵל בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אָשֶׁר י"ג רלה – י"ג רלו בַּנְחַל קצא
י"ג רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אִיךָ
שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כֵּן תִּתְמַיד בְּזוֹה
מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ מְחֻדָּשׁ, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ה', הַלְכָה
א'): מָה הַתִּינּוֹק הַזֶּה צָרִיךְ לִינֵק בְּכֹל שְׁעָה שְׁבִיּוֹם, כִּי כָּל אָדָם
שְׁבִי־שְׂרָאֵל צָרִיךְ לִגַּע בַּתּוֹרָה בְּכֹל שְׁעָה שְׁבִיּוֹם; וּבְאֲמַת מִי שְׂמִכְנִיס
בְּעֲצָמוֹ דְּבוּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֲזִי נִכְנָסֶת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהִתְמַיד
בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי רַבֵּנוּ ו"ל מְאִיר בְּאָדָם עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת
זִיו הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה רַק לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד, וְאֲזוֹ תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נָרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמְּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבֵּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת,
וּמְבַטֵּלֶת אֶת כָּל הַפְּחָדִים יְתָרִים שְׂנִכְנְסוּ בַּתּוֹךְ הָאָדָם.

תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, רַק כְּשִׁמְתָאֲחָדִים בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא צְנוּר הַמְקַבֵּל אֶת דְּבַר רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַעֲקָר לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק (עֲדוּת ח, ז), הֵינּוּ שֶׁהַחֲבָרִים יִקְרְבוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִרְחֲקוּ אוֹתוֹ, כִּי בְּרָגַע שְׁמֵרְחָקִים אֵיזָה אָדָם, צְרִיכִים לִידַע שֶׁהוּא בְּתוֹךְ הַשָּׂקֶר, כִּי הַשָּׂקֶר מְרַחֵק וְהָאֱמֶת מְקַרְבֵת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאוּחֵז אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמֶת, וְהוּא מְקָרֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רלוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּפֹּל בְּדַעְתְּךָ, כִּי זֶה עֵקֶר עֲבוּדַת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בְּזֶה הָעוֹלָם — לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּמַצֵּב רוּחַ טוֹב, וְאֵף כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, יִשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לוֹ מַצֵּב רוּחַ טוֹב, וְזוֹ כָּל הַהֲתַקְרָבוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂרַבְנוּ ז"ל מְכַנְּיִם בְּאָדָם רוּחַ טוֹבָה, כִּי מוֹצֵא בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד נִקְדָּתוֹ הַטוֹבָה (עֵין לְקוּיֵטִי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב).

גַּם רְאֵה לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיָהּ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלֵחָה נְצַחִית, וְר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל סִפֵּר, שֶׁפַּעַם אַחַת בָּא אֶל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְרָאָה שֶׁהוּא מְלֹא הַתְּפַעְלוֹת וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאֶחָד מֵתַפְעֵל מְאִיזָה דְּבַר

אֲשֶׁר י"ג רלח בַּנְחָל קצג

וכו', וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: מַה זֶה וְעַל מַה זֶה הֵתְפַעְעֵלוֹת הַגְּדוֹלָה שֵׁשׁ לוֹ עֲכָשׁוּ? וְהַשִּׁיב לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, שְׂרָאָה עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּדַרְשׁ, שֶׁהַמְּלֶאךָ הַמְּמַנֶּה עַל הַתְּפִלוֹת צָרִיךְ לְהִשְׁבִּיעַ כָּל תְּפִלָּה שֶׁתִּגִּיעַ לְמִקוּמָה לְמַעְלָה, מִזֶּה נִרְאָה, שְׁגַם הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹם כָּל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה (עֵינִי שְׂמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כד, סִימָן א'); אֲשֶׁרֵנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, עֲמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק גַּחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַעֲקָר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הֵתְחַזְּקוֹת, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, כִּי זֶה עָקָר כַּח הַבְּחִירָה, אֲשֶׁר אֵין יוֹדְעִים כָּלֵל, כִּי הַשֶּׁכֶל שֶׁל הַיְדִיעָה וְהַבְּחִירָה הוּא לְמַעְלָה מִשְׁכְּלָנוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה בְּחִירָה וּמַה זֶה יְדִיעָה, כִּי דָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג כָּלֵל (עֵינִי לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, דְּבָרִים הַיּוֹצֵאִין מִן הַחַיִּי, הַלְכָה ד', אוֹת לח); וּבְכָלֵל הַבְּחִירָה וְהַיְדִיעָה הוּא, שְׂאֵין הָאָדָם יוֹדֵעַ מִתִּי הוּא בְּעִלְיָה וּמִתִּי הוּא בִּירִידָה וְכוּ', עַל-כֵּן תְּמִיד כְּדַאי לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קצד אָשׁר י״ג רלט — י״ג רמ בַּנְחַל
י״ג רלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַן ה'תשמ"ט.

הַשְּׁלוֹם וְהַבְּרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ בְּעֵנִין צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
וּבִפְרָט מִי שְׂזוּכָה לְנִסְעַ לְשֵׁם לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אַךְ גַּם מִי שְׂאִינוּ יְכוּל
לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל, וְלִהְיוֹת שָׁם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, גַּם-כֵּן אֶסוּר
לְפַל בְּדַעְתּוֹ וְלִהְתְּבַלְבֵּל מִזֶּה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ מוֹהֲרַנְיָת ז"ל,
אֲשֶׁר בְּכָל מְקוֹם שְׂמֵתִקְבָּצִים עֲשָׂרָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאוּי לְנִסְעַ
מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְלְדַחֵק אֶת רֵאשׁוֹ לְשֵׁם, וְדַבֵּר אֶת זֶה לְעֵנִין
רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

עִם כָּל זֹאת יַעַן שְׂעֵדִין לֹא זְכִיַת לְהִיּוֹת אַךְ פְּעַם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, רֵאֵה לְהַזְדַּרְזוֹ וְלִהְיוֹת שָׁם עַל-כָּל-פָּנִים פְּעַם אַחַת בְּחַיֶּיךָ.

רֵאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה מ"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְלוֹמַר
עָלֶיךָ הַתְּפִלָּה מ"לְקוּטִי-תְּפִלוֹת", כִּי הַלְמוּד ב"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן"
מִזְכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י״ג רמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינַן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֵדֶשׁ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל פֶּעַם, כִּי הָעֶקֶר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל
הוּא הַהִתְחַדְּשׁוּת, וּמוֹתֵרֵנּוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר עֶקֶר תְּקוּן הָאָדָם
וְכָל הָעוֹלָמוֹת הַתְּלוּיִים בוֹ, הוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַתְּחַדְּשׁוּת, וְכִמּוֹ
שְׁהִזְהִיר רַבְּנוּ ז"ל בְּקוֹל רֶם אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאָמַר אִזּוֹ
הַלְשׁוֹן: "אֲסוּר לִהְיוֹת זָקֵן", "זָקֵן אֵינוֹ טוֹב" (עֵין לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, סֵפֶר
תוֹרָה, הַלְכָה ד', אוֹת כ"א; וּבְשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א).

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֵדֶשׁ סִיּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

אוֹדוֹת דִּירָה, הִיָּה כְּדַאי לְךָ לְהַתְקַשֵּׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְיַחַד
לְקַנּוֹת חֲלֻקַת אֲדָמָה וְלִבְנוֹת עָלֶיהָ, וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת,
אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן ב'): תִּתְחַבֵּר לְמַצְלִיחַ וְתִצְלִיחַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַזְכֶּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל,
וְיִהְיֶה לְךָ בֵּית נִהְדָר בִּיבְנָאֵל, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעֲד לְחֲכָמִים (אֲבוֹת
א, ד), וְתִכְנִיס אוֹרְחִים תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים, וְיִהְיוּ תוֹרָה וּגְדֻלָּה עַל שְׁלַחְנֶךָ
תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

קצו אָשֶׁר י"ג רמב — י"ג רמב בַּנְחָל
י"ג רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן רֵאשׁ חֹדֶשׁ סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה זוֹכָה
וּמוֹצָה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, בֵּן תַּעֲסֹק בְּזֶה
תְּמִיד, כִּי אֵין לָךְ זְכוּת גְּדוּלָה מְזֶה שְׂמוֹצָה אֶת הַרְבִּים.

אֶחָד בָּא פַעַם לְפָנַי מוֹהֲרָנ"ת ו"ל, וְהִיָּתָה לוֹ מִכָּה בְּרִגְלָיו
מִלְּאָה מְגָלָה וְכו', וּבְכָה הַרְבֵּה לְפָנָיו שְׂיִמְשִׁיף לוֹ רְפוּאָה, וּמוֹהֲרָנ"ת
ו"ל רַחַם עָלָיו מְאֹד, וְעָנָה וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "דֵּי מִכָּה נוֹעַט אוֹיִם
פְּלֶאטְצֶען ווי אַזוי ווייס אײך נישט" (הַמִּכָּה תִתְפּוֹצֵץ וְתִבְקַע, אֵיךְ?
אֵינִי יוֹדֵעַ), וּמִתּוֹךְ זֶה נִכְנָס בְּשִׂיחָה לְעִנְיָן עֲבוּדַת הַשֵּׁם וְעִנְיָן
הַגְּאֻלָּה, וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "גָּאֵט נוֹעַט אוֹיִם פִּירְעֵן ווי אַזוי? ווייס
אײך נישט", "הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְמַר וַיִּנְצַח בְּיַדְּךָ, אֵיךְ אֵיךְ? אֵינִי
יוֹדֵעַ", אוֹתוֹ דָּבַר אֲנִי אוֹמֵר בְּעִנְיָן הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים: הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִנְצַח, וְנִזְכָּה לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וּמָה
יְהִיָּה וְאֵיךְ יְהִיָּה? אֵינִי יוֹדֵעַ, רַק זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׂצָרִיכִים לְהַפִּיץ אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּגָלִים אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשְׂאָדָם יִדַע שְׂאֵין לוֹ
עַל מִי לְבַטֵּחַ רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם הַחֲג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גֵּרוּ יְאִיר.

אֲשֶׁר י"ג רמג בַּנְחַל קצז

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לַיְלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מָאֵד מָאֵד עַל נַעַם
חֻלְקָנוּ, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֻלְקָנוּ, וְאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבֵּי אִמְת
כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה הָעֵקֶר בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, לְקַיֵּם אֶת
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל כְּמוֹת שָׁהֵם, וּמוֹהֲרֵנִי ז"ל לְפָנַי הַסְּתַלְקוּתוֹ הַתְּאַנַּח
מָאֵד וְאָמַר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁעָמְדוּ סְבִיבוֹ: מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׂאֲנִי
מִתְּאַנַּח מִפְּנֵי שְׁלֵא לְמַדְתִּי? אוֹ מִפְּנֵי שְׁלֵא הַתְּפַלְלָתִי? אֵלֶּא מִי יוֹדֵעַ
אִם יֵצְאֵתִי יְדֵי חוֹבֶת הַתְּמִימוּת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. כְּאוֹמֵר, שְׂיִדַּע שֶׁהוּא
לֹא הִחְסִיר בַּתּוֹרָה וְלֹא מֵעַט בַּתְּפִלָּתוֹ, כִּי שָׁמַר מָאֵד עַל זְמָנוֹ, אֲבָל
מִי יוֹדֵעַ אִם הַשְּׁלִים אֶת כְּוִנַּת רַבְּנוּ ז"ל בְּמַדַּת הַתְּמִימוּת, כִּי עֲצוֹת
רַבְּנוּ ז"ל הֵן תְּמִימוּת, "עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ", וּבִפְרָט בְּעִנְיַן
הַתְּבוּדָּוּת, אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְזֶה רַק עַל-יְדֵי תְּמִימוּת, שֶׁהָאָדָם יִסְלַק
דַּעְתוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרֵי, וַיִּדְבֵּר עִמוֹ יַתְּבַרְךָ כְּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ
וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וַיִּבְכֶּה וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו יַתְּבַרְךָ, שְׂיִחֹס וַיִּרְחַם עָלָיו,
וַיּוֹצִיאֵהוּ מֵהַמְּצָר, וַיִּזְכֶּה לְהַפְּלִל בּוֹ יַתְּבַרְךָ, וַיְהִיָּה חֻזַּק בְּעִבּוּדָה זוֹ
מָאֵד מָאֵד, אֶפְלוּ בְּלִי שׁוּם טַעַם וּבְלִי שׁוּם רֵיחַ וְכוּ' וְכוּ', רַק יֵצֵעַק
בְּכָל יוֹם: "אָבִי, אָבִי שְׁבִשְׁמִים! חוּס וְחַמֵּל עָלַי, וְהוֹצִיאֵנִי מִהַשְּׂאוּל
תְּחַתִּית וּמִתְּחַתְּיוֹ שְׁנַפְלָתִי לְשֵׁם וְכוּ' וְכוּ'. אָנָּה הוֹצִיאֵנִי מִמַּדַּת
הַקְּנָאָה, שְׁלֵא אֶסְתַּפֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם כִּלְל רַק עָלֶיךָ" וְכוּ'
וְכוּ', וְכָךְ יִבְקַשׁ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְאֵז סוּף כָּל סוּף יִזְכֶּה לְהַתְּהַפֵּךְ
לְטוֹבָה.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצִּית אוֹתִי בְּזֶה וְלֹא תִתְחַרֵּט.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וַרְשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם,
בְּאַפְּן שְׂתַסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תְּחַטֵּף

קצח אָשֶׁר י"ג רמד בַּנְחַל

בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּמִי יִתֵּן
שֶׁתִּלְמַד גַּם בְּכָל יוֹם 'עֵין יַעֲקֹב' כְּסֻדְרָן.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר הוּא סְבָלָנוֹת,
צְרִיכִים לְסָבֵל הַרְבֵּה, וְאַחַר הַסְבָּלָנוֹת צְרִיכִים עוֹד סְבָלָנוֹת, וְאַחַר
הַסְבָּלָנוֹת צְרִיכִים עוֹד סְבָלָנוֹת וְכוּ', הֵינּוּ פִי צְרִיכִים לְסָבֵל הֵן
מֵעֲצָמוֹ וְהֵן מֵאַחֲרֵים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הָעֶקֶר הוּא סְבָלָנוֹת, וּמִי שְׁזוֹכָה
לְסָבֵל יוֹתֵר, מְצָלִיחַ לְעֵבֶר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּנִקְלָה, כִּי הָעֶקֶר תְּלוּי בְּמִדַּת
הַסְבָּלָנוֹת, אֲשֶׁר מִי שֶׁהוּא סְבָלָן, וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאֵז תְּמִיד
מְצָלִיחַ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי דִרְךָ רַבָּנוּ וְ"ל הֵיטָה לֹא לְהַתְעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם
דְּבָר, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן הוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל מֵהַ שְׂרָצָה, וְזֶה סוֹבֵב
בְּיוֹתֵר עַל מִדַּת הַסְבָּלָנוֹת, כִּי מִי שֶׁהוּא סְבָלָן, וְאֵינוֹ מְנִיחַ אֶת הַרְצוֹן,
אֵז לְבִסוּף זוֹכָה לְהִגִּיעַ אֶל מֵהַ שְׂרָצָה, לֹא-כֵן מִי שֶׁדוֹחֵק אֶת הַשְּׂעָה,
וְרוֹצֵה שֶׁתִּכְףּ-וּמִיד יִגְמַר כְּרָצוֹנוֹ, אֵז לְבִסוּף כְּשֶׁאֵינוֹ נִעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ
— נִשְׁפָּר לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן הָעֶקֶר הוּא סְבָלָנוֹת, וּבֵינֵן כֶּךָ צְרִיכִים
לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, וְכֵן לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה
וּבַקְשָׁה.

רְאֵה לְסָבֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֶיךָ, וְאֵז תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁתִּנְצַח
אֶת הַכֹּל, וְדָבָר זֶה סוֹבֵב הֵן בְּבֵיתְךָ וְהֵן בְּפִרְנֹסֶתְךָ.

אֲשֶׁר י"ג רמה בנחל קצט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלַי, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָרָךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלָּה שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלוֹתֶיךָ וְתִתְקַבְּלֶנָּה, וְתִהְיֶה
רְפוּאָה שְׁלֵמָה גַם לְבִתְךָ.

בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים וְכו',
נְסִינּוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְכו', שֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ מְלַמְעֵלָה לְרֵאוֹת לְהִיכֵן
יְבָרַח בְּעֵת צָרָתוֹ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְתוֹךְ תַּקְּףָה
קִטְנוּתְךָ וְדַחְקוֹתֶיךָ וּבִלְבוּלְךָ תִּשְׁמַח אֶת עֲצָמְךָ, וְאַף שֶׁזֶה קָשָׁה מְאֹד
מְאֹד, עִם כָּל זֶה כָּל הַחַיִּים, שֶׁהָאֵדָם צָרִיךְ לְהַפְּךָ אֶת הַיְגוֹן
וְאִנְחָה אֶל הַשְּׂמִחָה, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסוֹף כָּל סוֹף עַל-יְדֵי רַבּוּי
תְּפִלָּה, תִּתְהַפֵּךְ מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְתִרְאֶה כְּכֹר יְשׁוּעוֹת
וְנַחֲמוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת, אֲשֶׁר הוּא מְזַכֵּךְ אֶת
הַנֶּפֶשׁ, וְאֵפֶלּוּ הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא שְׂאוּמְרִים פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת פְּרָק אַחַר
פְּרָק, זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכֹל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְאִז טוֹב לוֹ לְנַצַּח, וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל, עַל-כָּל-פְּנִימִים

יאמר בכל יום שנים או שלשה פרקים משניות, כי משנ"ה אותיות
נשמ"ה, ולמוד המשניות מזכך את הנשמה, והמגיד נתגלה לבית-
יוסף רק בזכות אמירת משניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם החג, ב' סיון ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם להוציא מהפח אל הפעל רצונכם
וכסופכם, ותעברו לגור מה שיותר מהר ביבנאל, כי המקום הזה
הוא מקום נפלא ונהדר מאד, ובוודאי תהפך המקום לעיר חרדית
"עיר ברסלב", בעזרת השם יתברך.

תכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי
אשה כשרה העושה רצון בעלה, על-כן ראי להתמסר לבעלה,
ותעזרי לו שיוכל ללמד תורה, ושיתחבר עם אנשי שלומנו היקרים,
והם יאירו בו את האמונה הפשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה יזכה
באמת לחזר בתשובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך
שאני מבקש ומתפלל עליכם תמיד, שתצליחו דרככם, ותצאו מכל
החובות שיש לכם, ותזכו להכנס לגור ביבנאל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר י"ג רמז בְּנַחֵל רַא
י"ג רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִדַּע כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֵּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַכֵּל לְכֹל —
דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָו יִתְבָּרַךְ,
וְאֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן מָה עֲלִיךָ לְפָל בְּדַעְתְּךָ וְלִסְבֹּל
חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ'.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֻלְקֶךָ, שְׁאַתָּה זוֹכָה וּמוֹצֵה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְּצַת
מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן הַזֶּה
בְּשָׂמִים, כִּי בְּשָׂמִים אוֹהֲבִים מְאֹד אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁזוֹכָה לְקַרֵּב
אֲחֵרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

אוֹדוֹת שְׁלוֹם אֲשַׁתְּךָ, רְאֵה לְכַבְּדָהּ מְאֹד וּתְיַקְרָהּ, וּתְדַבֵּר אַתָּה
בְּצוּרָה יָפָה, וּבְזֶה תִמְשֹׁךְ אֶת לְבָבָהּ אֵלֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנְךָ וְכוּ'.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת,
וְעַל-יְדֵי שִׂמְחָה זוֹכִים לְמַחִין נְקִיִּים, וְכָל מָה שְׁתַּהַיֶּה יוֹתֵר שֶׁשׁ
וְשִׂמַּח, וְתִכְבֵּד אֶת אֲשַׁתְּךָ, עַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבִיתְךָ, כִּי עֲקָר
הַחֶסְרוֹן בְּשְׁלוֹם-בֵּית הוּא — כְּשֶׁהַבַּעַל עֲצָבָנִי וְעָצוּב וְכוּ', לֹא-כֵן
כְּשֶׁהַבַּעַל תָּמִיד שִׂמַּח, וּמְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וּמְיַקְרָהּ, עַל-יְדֵי-זֶה הַכֵּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְעִלְיָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ בְּבֵיתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רב אֲשֶׁר י"ג רמח — י"ג רמט בַּנְחָל
י"ג רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְבִדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דָּלֶת מְזוּזָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנוּ
תִּשְׁכִּילוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַצְּלָחַת הָאָדָם,
וּמִי שֶׁשְּׂמַח בְּיוֹתֵר, הוּא מְצַלִּיחַ בְּיוֹתֵר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן
א'), וְעַל-כֵּן רוֹאִים שְׂבָנֵי אָדָם עוֹשִׂים אִיזָה עֶסֶק — זֶה מְצַלִּיחַ, וְזֶה
אֵינוֹ מְצַלִּיחַ, הַסֶּבֶה לְזֶה, כִּי זֶה תְּמִיד שָׂשׁ וְשִׂמְחָה וְרוֹקֵד מְרֹב שִׂמְחָה,
וְהַשְּׂנֵי מְלֹא פֶחַד וְעֲצָבִים — מֵה יְהִיָּה וְאִיךָ יְהִיָּה וְכוּ' וְכוּ', כִּי
הַכָּל — אֶפְלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, עֶקֶר הַהַצְּלָחָה הוּא עַל-יְדֵי מִדַּת
הַשְּׂמִחָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְהַצְּלִיחַ, כִּי אִם

על-ידי מדת השמחה, וכל מה שהאדם שמח יותר, על-ידי-זה מצליח יותר.

ראה להרבות בתפלה והתבודדות, ותהיה רגיל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ותמיד תשפוך את לבך אליו יתברך, ותדע ותאמין אשר כל דבור ודבור שאמה מדבר עמו יתברך — נשמע ונתקבל, ואף לעת עתה נראה כאלו לריק יגיעה וטרחה, וכאלו אין מי ששומע אותך וכו' וכו', תדע שזה מהיצר הרע; כי באמת המאמין האמתי, יודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך שוקד על שפתיך, אשרי מי שמתבודד תמיד, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רג.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם החג, ב' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! בענין הידיעה והבחירה, יש בזה למודים עמקים מאד מאד, עמק עמק מי ימצאנו, כי מצד אחד הידיעה היא שאנו יודעים בידיעה ברורה ומחלטת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שקורה עמו בכל התחומים — הכל ממנו יתברך בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ואי אפשר לשנות את זה בשום פנים ואופן, כי כך הוא רצונו יתברך, ולהפוך — מדת הבחירה היא שביד האדם לבחור כרצונו, וגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), שעל-ידי שהאדם מקדש את השבעה גרות שלו, שהם: העינים, האזנים, החטם והפה, על-ידי-זה נזכר מחו ונדעתו, וזוכה להשיג איך הבחירה היא בתוך הידיעה, הינו כשהוא בוחר תמיד בטוב.

תְּמַדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם
 לְהִיּוֹת שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ, כִּי בְּרָגַע שֶׁהָאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה תָּמִיד, עַל־יְדִי־זֶה
 הוּא מְצַלִּיחַ בְּכָל דְּרָכָו, כִּי עָקַר הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם הוּא כִּשְׁהוּא
 עֲצוּב בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְרֵרוֹת, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד
 בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִשְׂאָר תָּמִיד בְּאַמוּנָה
 הַקְּדוֹשָׁה, כִּי אֵין לְךָ עוֹד טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ מִדַּת הָאַמוּנָה,
 כִּשְׂאָדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים, וְיוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִתְּחִילָה
 וּמִהֵנָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲשָׁרֵי מִי שְׂחִי עִם הָאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה.
 הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם הַחֵג, ב' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַתֵּן מֶה שֵׁיּוֹתֵר מֵהָרַע עִם בֶּן זוּגָךָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
 הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי, שֶׁתִּזְכּוּ לְבָנוֹת בֵּית גִּאֲמֹן
 בְּיִשְׂרָאֵל.

גַּא וְנָא תִשְׁמְרֵי עַל כְּבוֹד עֲצָמְךָ, וְאַסוּר לְחִיּוֹת כָּךְ וְכוּ', רַק
 צָרִיכִים לְהִתְחַתֵּן.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר שְׁבַת־קֹדֶשׁ, וְאֵז הַשְּׁבַת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ.

גַּם תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מֶה שְׂאֵת אוֹכְלֵת שְׂיִהְיוּ רַק מְאָכְלִים כְּשָׂרִים.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אָשֶׁר י"ג רנב — י"ג רנג בַּנְחָל רה
י"ג רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֲג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, עֲלִיךָ לְעֵבֶר לְגוֹר בְּבִנְי־בֶרֶק כְּרִצּוֹנְכֶם, כִּי חֲנוּךְ הַיְלָדִים
עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאִם תִּמְשִׁיכּוּ לְבַקֵּר בְּקִבְיָעוֹת אֶת הַהוֹרִים כְּמוֹ
שְׁנֵהגְתֶם עַד עֶכְשָׁו, וּמָה גַם יוֹתֵר מִזֶּה וְכוּ', אֲזוּ בּוֹדְאֵי הַהוֹרִים לֹא
יִקְפִּידוּ, אֲפֹלוּ שְׁבִתְחִלָּה יְדַמָּה שְׂזָה קֶצֶת קִשָּׂה לָהֶם, אֲבָל בְּמִשְׁךָ
הַזְּמַן יִתְרַגְּלוּ לָזֶה, וּמָה גַם שְׂיִכּוֹל לִהְיוֹת שְׂיַעֲבְרוּ לְגוֹר עַל יְדָכֶם.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, רְאֵי לְהוֹצִיא מִהַכֶּחַ אֶל הַפַּעַל לְעֵבֶר לְגוֹר
בְּבִנְי־בֶרֶק בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת מִכֶּם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֲג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִּיק נֶחַל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... נָרוּ זָאִיר.

מְדֵי כְּתָבִי מִכְתָּב לְאִשְׁתְּךָ, אֲמַרְתִּי אֲרוּצָה שׁוֹרוֹתִים אֵלוּ אֵלֶיךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבְכַפְרֵט עֶכְשָׁו, שְׂאֲנוּ עוֹמְדִים סְמוּכִים לְמַעֲמַד
קִבְּלַת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, עֲלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ קִבְּלוֹת חֲדָשׁוֹת בְּלִמּוּד

התורה הקדושה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי וְתַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עַל הַכֹּל, וְלֹא וְתַר עַל בְּטוּלָה שֶׁל תּוֹרָה (ירושלמי חגיגה א, ז), וְרַבֵּנוּ
ז"ל בִּקְשׁ אֹתָנוּ מְאֹד, שְׁלֹא נִטְעָה אֶת עֲצָמֵנוּ, וְאִיךָ שֶׁהָעוֹלָם מִטְעָה
אוֹתָנוּ, וְאָמַר: אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוּכַל בְּכֹל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת,
וְשׁוֹתָה כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, וּמִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת (שיחות-הַר"ן,
סימן כג).

רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךָ, וְתִמְשִׁיךְ
עַל עֲצָמְךָ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתַבְּרֶךָ. וְאֶל כָּל
זֶה תִזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְּרֶךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחַג, ג' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נַר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִיתָנִי בְּדַבְּרֶיךָ, שְׂאֲנִי רוֹאֶה
שְׂעֵדִין אֶתָּה מִחֲזִיק בְּתַמְךָ, וְשׁוֹתָה בְּצָמָא אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל דְּרַךְ
"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲשֶׁר עַל זֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שְׁלֹא
יִבְלַגַּל הַבַּעַל-דְּבָרָךְ אֶת מַחְךָ, וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), אֲשֶׁר סָבִיב "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" מִתְּלַקְטִים הָרַע
שֶׁל אֱלוֹ הַמְּקַרְבִּים, וְהֵם יְכוּלִים לְהַפִּיל אֶת מְקַרְבָּם וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

יְדוּעַ אֲצַלְנוּ, אֲשֶׁר מוֹהַר"ן ז"ל, הֵיטָה דָּרְכוֹ לְנִסְעַ נְסִיעוֹת אֶל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֹל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, כִּי הוּא לְהַב אֶת לְבָבְם
כָּל-כָּף בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, עַד שֶׁהִתְחִילוּ לְהִתְמִיד מְאֹד בַּתּוֹרָה
וּבַתְּפִלָּה וּבְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, עַד שְׁלֹא הָיָה לָהֶם פְּנָאֵי לַחֲזוֹר עוֹד

פעם אָל מוהרנ"ת ז"ל מרב שְׁקִידָתָם וְעִבּוּדָתָם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, אָבֵל מוהרנ"ת ז"ל יָדַע אֶת הָאֱמֶת, אִיךָ שֶׁהִבְעֵל-דָּבָר עוֹבֵד עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַפִּילוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ וְכוּ', עַל-כֵּן גָּסַע אֵל כָּל הָעֲזוּרוֹת שֶׁהָיוּ שָׁם תַּלְמִידָיו, וְעוֹרְרָם וְחִזְקָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה לְהַשָּׂאָר כְּפִי פְּגִיעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, שֶׁאֲנִי קְרוֹבִים וְסִמוּכִים אֵל חַג מִתַּן תּוֹרָה, וְעַלִּינוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה מִחֲדָשׁ, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (רש"י דְּבָרִים כו, ט): בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ בְּחֻדָּשִׁים; וְצְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּכֹל יוֹם מִחֲדָשׁ, וּמִכָּל שָׁכַן חַג מִתַּן תּוֹרָה, שֶׁאִז צְרִיכִים לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ לְקַבֵּל מִחֲדָשׁ אֶת הַתּוֹרָה.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל הַתְּבוּדָרוֹת, וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר, הוּא הַצְּלָחָה גְּצִחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי "יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר" (תְּהִלִּים קמד, ד), וְלֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק אֵלוֹ הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבֵּר עִמּוֹ יתְבַרַךְ, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה.

הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דַּרְכְּךָ, וְשֶׁתַּעֲבֹר הַהוֹלָדָה בְּנִקְלָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רנה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יתְבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קַדְשׁ הַחֹג, ג' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ לֹמֵר כָּל בְּרָכָה בְּכּוֹנֵנָה גְּדוּלָה, כִּי כָּל בְּרָכָה

פּוֹתַחַת בְּרָכָה עֲלֵינוּנָה, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, וְאִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ
 מָה הוּא פּוֹעֵל בְּשָׁמַיִם, עַל-יְדֵי אֲמִירַת בְּרָכָה אַחַת, וְאִילוּ יְחוּדִים
 וְצִרוּפִים נַעֲשִׂים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עַל-יְדֵי בְרָכָה אַחַת, הִיָּה אוֹמֵר אֶת
 הַבְּרָכוֹת בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה עַד מְאֹד, לְאֵט וּבִישׁוּב הַדַּעַת, וּבְכַפְרֻטִּיּוֹת בְּעַת
 הַזְּכָרַת הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא, אִזּוּ הִיָּה מוֹשֵׁף קִצָּת לְכוֹן כַּפְשׁוּטוֹ: בְּרוּךְ
 אַתָּה הַנְּיָ"ה [יְכוֹן שֶׁהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד מִמּוֹלֵי מִמֶּשׁ, וְאֲנִי
 מְבָרֵךְ אוֹתוֹ יְתַבְרַךְ], אֵינְךָ לְתֹאֵר מֵהַ זֶה גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּמִמְשִׁיף
 שְׁפַע אֱלֹקֵי עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּמִחֲמַת שְׁבִנֵי אָדָם אֵינִם
 יוֹדְעִים מֵהִי הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל בְּרָכָה, לְכֵן כְּשִׁשׁוֹתִים אֵיזָה מִשְׁקָה וְכוּ',
 חוֹטְפִים אֶת הַבְּרָכָה, עַד שֶׁבִקְשִׁי יְכוּלִים לְהִבִּין מָה אָמְרוּ, וְאֵינִם
 מְכוֹנְנִים כָּלֵל וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה אֵינְךָ לְכִנֵּי-אָדָם פְּרַנְסָה וְכוּ' וְסוֹבְלִים
 עֲנִיּוֹת, כִּי אִם הָיוּ מְכוֹנְנִים בְּבְרָכוֹת הַנְּהַנִּין כְּמוֹ "עַל נְטִילַת יָדִים",
 "אֲשֶׁר יָצַר", "הַמּוֹצִיא לֶחֶם", "בוֹרֵא מִיְנֵי מְזוֹנוֹת", "שֶׁהַכֹּל נִהְיָה
 בְּדַבְּרוֹ", "בוֹרֵא פְרִי הָאֲדָמָה", "בוֹרֵא פְרִי הָעֵץ", "בְּרַפְתָּ הַמְּזוֹן",
 "בְּרָכוֹת הַשַּׁחַר" וְכוּ' וְכוּ', הָיוּ מִתְעַשְּׂרִים בְּרוּחָנֵי וּבְגִשְׁמֵי בַעֲשִׂירוֹת
 מִפְּלֶגֶת עַד מְאֹד.

וּמִסְפָּר עַל הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ, רַבֵּי יְהוּדָה אֲרִיָּה לֵיב מַגּוּר, בַּעַל
 הַ"שְּׁפַת אֱמֶת" זי"ע, שֶׁהָיוּ בָּאִים אֵלָיו הַמּוֹן חֲסִידִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה, וְהִיָּה דוֹרֵשׁ לְפָנֵיהֶם תְּדוּשֵׁי תוֹרָה עֲמָקִים, וְשָׁתוּ
 בְּצִמָּא אֶת דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים. וְלַעֲת זְקֵנוֹתוֹ נִתְקַשָּׂה עֲלָיו חוֹשׁ
 הַשְּׂמִיעָה וְלֹא שָׁמַע כָּלֵל, אֲבָל הוּא הִמְשִׁיף לְלַמֵּד אֶת תְּלַמִּידָיו
 וְחֲסִידָיו אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתוֹ הַעֲמָקִים. וּפְעַם בְּעַת הַדְּרוֹשׁ שָׁאֵמַר
 לְפָנֵיהֶם, רְאֵה לְפָתַע, שְׁכֹלֵם מְדַבְּרִים וּמְנַעֲנְעִים עִם הַשְּׁפָתִים,
 וְחֻלְשָׁה דַעַתוֹ — הֵיִתְכֵן?! וְשָׁאַל אֶת כַּמָּה מִתְּלַמִּידָיו: מָה הִיָּתָה
 הַהִתְלַחְשׁוֹת הַזֹּאת? וְלֹא עָנּוּ. וְשָׁאַל אַחֲרֵי-כֵן תְּלַמִּיד שֶׁהָיָה מְאֹד מְקַרֵּב
 אֵלָיו, שֶׁיִּגִּיד לוֹ פֶּשֶׁר הָעֲנָנִין וְכוּ', עָנָה וְאָמַר הַתְּלַמִּיד, שֶׁהָיוּ רַעְמִים,
 וְכָל אֶחָד בְּרוּךְ בְּרַפְתָּ "שְׂכַחוּ וּגְבוּרָתוֹ מְלֵא עוֹלָם", וְהַחֵל לְבַכּוֹת
 וְאָמַר: חָבֵל, חָבֵל, שְׂאֲנִי לֹא שָׁמַעְתִּי, וְלֹא יָכַלְתִּי לְבָרֵךְ בְּרָכָה כָּל-כֶּף
 חֲשׁוּבָה; כִּי הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרָכוֹת ט.), שֶׁהָרַעְמִים
 מְעוֹרְרִים יְרָאָה בְּאָדָם, כִּי לֹא בָרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַעְמִים, אֲלֵא

כְּדִי לְפִשֵּׁט עֲקֻמוּמִיּוֹת שְׁפִלְבּ, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁבִרְכַּתִּי אֶת הַבְּרָכָה הַזֹּאת, רַעְדָה הַיְתָה אוֹחֲזוֹת בִּי, וְאֶמְרֵתִי אֶת הַבְּרָכָה בְּכוֹנָה עֲצוּמָה, כְּדִי לְעוֹרֵר בִּי אֶת הַיְרָאָה, וְעֲכָשׁוּ שְׂאִינֵי זוֹכָה לְשִׁמְעַ, אִינֵי זוֹכָה לֹאמַר אֶת הַבְּרָכָה, וְהִתְיַפַּח בְּבִכִּי. וְכָל הַתְּלַמִּידִים וְהַחֲסִידִים שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת הַדְּבָרִים יוֹצְאִים מִפִּי רַבִּם, נִפְלָה עֲלֵיהֶם אִמָּה וַחֲרָדָה כָּל־כָּף גְּדוּלָּה — אִם הִצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ מִבְּרַךְ בְּרָכָה כָּל־כָּף בְּכוֹנָה, וּמִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ יְרָאָה עֲצוּמָה, מַה נֹּאמַר אֲנַחְנוּ?! רֹאִים מִזֶּה מַה נִּקְרָאת בְּרָכָה בְּכוֹנָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינֹו מְטַעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּל־ל!

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי חֲבַל לַהֲיוֹת בְּכַעַס, וְחֲבַל לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטָלִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵשׁ לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִמִּיד חוֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא כָּאֵן אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רנו.

בְּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֹג, ג' סִינֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י'): מַה שֶּׁהַעוֹלָם רְחוּקִים מִהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִפְּנֵי שְׂאִינֵי לָהֶם יֵשׁוּב הַדַּעַת; רֹאִים מִזֶּה, כִּי בְּלִי יֵשׁוּב הַדַּעַת, אָדָם מִתְרַחַק מִהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוֹ. וְלִכֵּן הִגִּיעַ כָּבֵד הַזְּמַן שְׂיִהְיֶה לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת עַל כָּל פָּרֵט וּפְרֵט מִחַיֶּיךָ, וְאֵל תִּבְלֶה אֶת זְמַנְךָ הַיְקָר בְּהַבֵּל וּבְרִיק, רְאֵה רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמְעַט לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם, וְאַפְלוּ שְׂאֵתָה צְרִיךְ לְדַבֵּר עִמָּהֶם, רְאֵה רַק לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית וְתַחֲזֹק אוֹתָם, וְעַל־יְדִי־זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה חֲזוּק, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֵׁיִשׁ אֹר יֵשׁ אֹר חוֹזֵר, הִינֹו בְּזֶה שְׁמִדְּבָרִים עִם

הזולת, על-ידי-זה הדבורים קופצים תזרה אליו, והוא נתעורר מהדבורים, וכך הוא מדבר ומחזק את עצמו, וכן בין כך מחזק אחרים, הינו הוא מדבר אל עצמו, ומה אכפת לו שגם אחרים ישמעו, וכך אדם זוכה לישוב הדעת, כגון: אם הוא בטבעו עצוב ומדכא בעצבות, כדאי לו לדבר עם אחרים משמחה, וזה יכניס גם בו שמחה, וככל שיחזק את אחרים להיות בשמחה, הדבורים יקפצו תזרה אליו, ואז יזכה להיות בשמחה, וכמו-כן בדבורי אמונה והשגחה פרטית והתחזקות וכו' ולמוד התורה הקדושה שעושים כסדרן, על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, המובא בשיחות-הר"ן, סימן ע"ו, וכן כל מה שהוא צריך ידבר עם הזולת, וזה נקרא דבורים אמתיים היוצאים מפנימיות לבבו, כי מה שהוא צריך באמת, את זה הוא מדבר ומגלה לזולת, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים!

נא ונא ראה רק לדבר עמו ותברך, ותדון את כל אחד לכך זכות.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם החג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שאסור ללעג על שום ספר שבעולם, רק מספרי מינות ואפיקורסות, מזה צריכים לברח כמו שבורחים מאש שורף, כי זה כמו חמץ שאסור במשהו, כמו-כן בפירות וספקות באמונה, זה אסור אפלו במשהו.

אבל ספרים של פשט, רמז, דרש, סוד, הכל חשוב בעיניו יתברך, ובפרטיות ספרי שאלות ותשובות שמחברים האברכים

אֲשֶׁר י"ג רנח בנחל ריא

הצעירים, זה חשוב אצלו יתברך, פי קדשא בריך הוא חדי בפלפולא צורכי דרבנן (עין מגיד מישרים, פרשת ויקהל), תלמידי חכמים צעירים מפלפלים בהיות דאביי ורבא, זה מאד חשוב אצלו יתברך, וכן שאר ספרים כלם אהובים, כלם ישרים, ואסור ללעג עליהם, ומי שעושה ליצנות מספרים, סימן שיש לו צוֹאָה בראשו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא): 'יש ספרים ועתידים להיות ספרים, וכלם נצרכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, כי מי שלועג על דברי חכמים, נדון בצוֹאָה רותחת (ערויבן כא:), וסימן שראשו מלא עם עשנים סרוחים, והוא מלא טנוף וצוֹאָה. יהיה מאיזה ספר שיהיה, אם עושים צחוק מזה, סימן שהוא פגום מאד, כי מה אכפת לך, שאברך מוציא ספר מלא חדושים?! ואם אינו נראה בעיניך, אל תסתכל בו.

ומעולם תמהתי על מחברי הספרים, שצריכים להצדיק עצמם בהקדמותיהם, ולתרץ עצמם למה חברו את הספר וכו', הלא ידוע מקדמונים, אם יש דבר אחד טוב בספר, מציל את כל הספר, ולכן מה צריכים לתרץ עצמם; בכל יום יוצאים זבל ולכלוך של ספרי מינות וכפירות, ואין פוֹצָה פה, בכל שבוע יוצאים כל מיני עתוננים של חרדים, ואין אף אחד מסתכל אם יש שם הסכמה... וכשאחר מוציא ספר או בפשט, או ברמז, או בדרש, או בסוד, כבר קופצים עליו 'הסכמה, הסכמה' וכו', 'ספר בלי הסכמה אסור לעיין בו'... האם גם בעתון שקונים מחפשים 'הסכמה'?! בשעה שכל העתוננים החרדים מלאים ליצנות וכו' ופוליטיקה של שקר וכו', ועל זה לא מבקשים 'הסכמה'.

הנראה בעיני פתבתי, ושלום עליך...

י"ג רנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם החג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

נא ונא לא להפגס בלחץ, זכור תזכור, כי יש פה יד ה', ולכן עדיף לך שתברח רק אליו יתברך, ותדבר עמו יתברך, ותספור לפניו יתברך את כל לבך, בגי' אדם ממילא לא יבינו אותך, ולא רוצים להבין אותך, כך זה העולם, אנשים אכזריים, ולא אכפת להם מהזולת, ולכן למה אתה צריך את הזולת!?

אבל מצד שני אני צריך לומר לך, שאפשר בקלות לדון את כלם לכף זכות, כי כל אחד בזה העולם סובל מה שסובל, ועל כל אחד עוברים משברים וגלים, וכל אחד סובל צרות ויסורים, וכל אחד רוצה לשמע חזוק, ואף אחד אינו מענין לדעת מהצרות של הזולת, הוא בעצמו צריך חזוק. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן כט): 'טוב' הכל חפצים לשמע, אף אחד אינו מענין לשמע בכיות וכו' וצרות וכו' של הזולת, כי צרות ובכיות וכו' יש לו מספיק מעצמו, ולכן אשרי אלו שמציתים את רבנו ז"ל, ובורחים רק אליו יתברך, ורק הוא יתברך שומע תפלת כל פה.

המברך אותך בישועה שלמה...

י"ג רנט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם החג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה להצליח בחייה, תקנה לעצמך מדת השתיקה, אשר אין צורך למדה היקרה הזו — לשתק ולשתק ולשתק, זה סוד ההצלחה של האדם בזה העולם, כי חבל על כל דבור שמדברים עם הזולת בדבורים בטלים דברים של מה בכך, אשר לא יוצא מזה שום דבר וכו' אתה לא שר הבטחון, שאתה צריך לדבר על עניני מלחמה, ואיך הם טכסיסי מלחמה (שכך דרך בגי' אדם, שיכולים

לבלות שעות, ולספר איש לרעהו איך צריכים להלחם... כך או כך... הלא חבל על הדבורים, וכי מנו אותך לשר הבטחון...), וכן יש בני-אדם שמדברים איך להוליך את העולם להוציא את כל העולם מעניות... האם שמו אותך לשר האוצר?!... וכן בכל פרט ופרט, כל אחד מדבר כל העולה על רוחו דברים של מה בכך, ולא יוצא מזה כלום רק וכוחים של סרק והבל, ולכן שתק שתק, ואף פעם אל תעמד בין אנשים המדברים שטיות, ואז תנצל מרעות רבות.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם החג, ג' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרגל עצמך להתפלל שחרית בהקדם האפשרי, ואל תבלה את הזמן שלך בדברים בטלים וכו', ואשרי מי שזוכה להתפלל תפלת הותיקין, ולא צריכים להסתפל על אף אחד ונגם עלי, כי אני לצערי, טרוד בטרדות הרבים, ולא עוזבים אותי, ובכל פעם נכנס פקוח נפש אחר, פשוט הצלת נפשות וכו', ולכן יוצא לי לעתים לאחר וכו']. העקר תכף-ומיד כשקמים צריכים לומר ברכות התורה ופרק משניות באבות, ואם אפשר עוד גמרא בגרסא, שזה מנסר והורג את היצר הרע וכו', ושומר על האדם, ורצים למקנה בזריוות, ותכף-ומיד הולכים להתפלל שחרית, ולקשר את המחשבה אל הדבור בכת גדול, שזו נקראת תפלה בכת, להחזיק את המחשבה עם הדבור יחד, כי המחשבה פורחת וחושבת מחשבות אחרות, והדבור מדבר, ולא שמים לב אל מה שמדברים, ולכן צריכים לקשר את המחשבה אל הדבור בכת גדול.

נָא וְנָא רָאָה לְמַעַט בְּדַבּוּר, כִּי זֶה רַק יִסְבֵּף אוֹתְךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק א'): וְלֹא מְצֵאתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׁתִּיקָה;
 וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְשֵׁתֶק, לֹא יוֹכֵל לוֹ שׁוּם אָדָם, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
 (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לֵה): מִי שֶׁעֲצוּר בְּמַלְיָן, לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ
 שׁוּם אָדָם; וְכֵן אָמַר (שֵׁם אוֹת הַצִּלְחָה, סִימָן יג): מִי שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר דְּבָרִים
 בְּטָלִים, מְצַלִּיחַ בְּכָל מַעֲשָׂיו; וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, כִּי רַב אֱלוֹ
 שְׁמֹסֶתֶבְכִים בְּצָרוֹת, זֶה רַק מִחֲמַת הַדַּבּוּר, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל
 הָאָדָם (מְשָׁלִי כֹא, כג): שִׁמְרֵ פִיו וּלְשׁוֹנוֹ, שִׁמְרֵ מְצָרוֹת נַפְשׁוֹ; וְלִכְּן
 תִּהְיֶה חֲכָם וְשֵׁתֶק שְׁתֶּק. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן
 ו'), שֶׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַ בְּזִיוְנוֹ וְיָדָם וְיִשְׁתֶּק, וְאִף שְׁבוּעַר לֶךְ
 לְעַנּוֹת, שְׁתֶּק, שְׁתֶּק! כִּי כָּל בְּזִיוֹן שְׁוֵה יוֹתֵר מֵאֶלֶף תַּעֲנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לֶךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי קֳדָם הַחַג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רָאָה לְקַחַת אֶת כָּל הַחַיִּים בְּקִלּוֹת, כִּי אַחֲרַת תְּשַׁבֵּר לְגַמְרֵי וְכו',
 עַד שֶׁתִּכְנַס בִּיאוֹשׁ וּבְמִרְרוֹת וּבְעֲצָבוֹת וּבְדַכְאוֹן עֲמַק, וְלֹא תוּכַל
 לְצֵאת מִזֶּה.

בְּעֶזְרַת הַבַּיִת וְכו', צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלְנוֹת לְגַבֵּי הָאִשָּׁה, וְלִכְבֹּד
 וְלִיקָר אוֹתָהּ, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
 דְּתַתְּעִתְרוּ; תְּכַבְּדוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ, כִּי הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה
 רַק בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א' סִימָן
 ט), וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת רְגוּעַ בְּבֵיתְךָ, וְאִז תַּעֲשֶׂה אֶת בֵּיתְךָ
 גִּין-עֶרְוֵן מִמֶּשׁ.

הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה נִתְּנָה לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת, פָּרָק א'): אֵל תִּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה וְכוּ', וְכָל הַמִּרְבֵּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה לְעֵצְמוֹ, וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תוֹרָה, וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֵנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי נִכְנָסִים בְּכּוֹחוֹתַי שֶׁל הַבַּל וְסָרְק וְכוּ', עַד שְׂבָאִים לְמַרְיבוֹת, וְאֵז כָּל הַבֵּית נַעֲשֶׂה גִיהֵנוּם אֶחָד גָּדוֹל, כִּי רַבִּים וּמְקַלְלִים וּמְשַׁפִּילִים זֶה אֶת זֶה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא חָכֵם הָרוֹאֶה אֶת הַנּוֹלָד (אָבוֹת ב, ט).

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי קִדְּם הַחֲגֵג, ד' סִיּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּרַח לָךְ אֵל הַמַּקְנֶה וְטָבֵל עֵצְמָךְ וְכוּ', וּמִי יִתֵּן שְׂכָרְךָ תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. וְהָאֲרִיז"ל אוֹמֵר אֲשֶׁר עַל כַּעַס — תִּקְוֵנוּ לְטָבֵל בַּמַּקְנֶה, וְלִכְוֹן שֵׁם קנ"א: אל"ף, ה"ה, יו"ד, ה"ה (עֵין בְּתַקּוּנֵי תְּשׁוּבָה לְרַמְ"ע מִפְּאֵנוּ, פָּרָק ו'), וְתִקְבַּל עַל עֵצְמָךְ לֹא לְכַעַס יוֹתֵר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זַכְּנֵי לְחַבֵּר סֵפֶר "אֲרֶךְ אַפִּים" שְׁמִדְבָר מְסַבְּלָנוֹת, וְאֵת הַסֵּפֶר כְּתִבְתִּי בְּלִילָה בְּיוֹם וּבְלִילָה, הֵינּוּ הַתְּחִלָּתִי לְכַתֵּב אֶת זֶה בְּתַחֲלַת הַלֵּילָה, וּפְתֹאֵם אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהָאִיר הַיּוֹם, הַלְכָתִי לְמַקְנֶה, וְאַחֲר־כֵּן לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֵרִית, וְלְמַדְתִּי אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלִי, וְהַתְּחִלָּתִי לְכַתֵּב גַּם בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם וְעוֹד לִילָה שְׁלֵם, וְכֵן גַּמְרִיתִי אֶת הַסֵּפֶר, אֲשֶׁר בְּאַמַּת זֶה הִיָּה צָרִיךְ לְהִיוֹת מְאַמֵּר אֶחָד בְּסֵפֶר "שְׁמִירַת־הַזְּמָן", אֵךְ גַּתְּאָרְךָ כָּל־כֵּן, עַד שְׁאַמְרִתִּי שְׂכָרָאֵי שְׂיִהְיֶה סֵפֶר נִפְרָד, וְהִדְפְּסִתִּי אוֹתוֹ, וּמֵאֵז הַחֲלָה הַמְּחַלְקֵת עָלַי וְכוּ', וְתִהְיֶה

לְאֵל, הַסֵּפֶר כָּבֵד יֵצֵא עַד עֲכָשׁוּ בְּעֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ מִהַדְּוִרוֹת, בְּרִכּוֹת
עֲתֻקִּים, וּמִתְפַּשֵּׁט מְאֹד בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן רָאָה לְעֵינַי בּוֹ,
וְתִלְמַד מֵה זֶה מַעֲלַת הַסְּבָלָנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי קֳדָם הַחֵג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קֳדָם אֲבָרְךָ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל שְׁזָכִיתָ לְהַכְנִיס אֶת
בְּנֵךְ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חִלְקָךְ, וְרֵאוּי לָךְ
לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּמִצְוַת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

בְּעֵינַי מְנַהֲגֵי הַבְּרִית וְכוּ', כָּבֵד כְּתִבְתִּי בְּסֵפֶר "בְּרִית שְׁלוֹם",
וְרָאָה לְעֵסֶק בְּהַפְּצָתָם, וְזוֹ זְכוּת הַרְּבִים גְּדוּלָּה מְאֹד מְאֹד, וְקִדּוּשׁ
שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַכֹּל מִצְוָה וְכוּ', וְעַל כֵּן דָּבָר טוֹב יֵשׁ לָנוּ, תְּהִלָּה
לְאֵל, סֵפֶר אוֹ קוֹנְטָרַס.

בְּעֵינַי בְּרִכַּת־הַמְּזוֹן בְּבִרְיָת, זֶה טְעוֹת שְׂמִחָלָקִים אֶת אֲמִירַת
'הַרְחַמֵּן וְכוּ', זֶה שֶׁיָּךְ לְמִבְּרַךְ בְּרִכַּת־הַמְּזוֹן, וְהַמּוֹן־עִם מַחְלָקִים אֶת
פְּסוּקֵי הַרְחַמֵּן, כִּי רוֹצִים לְתַת לְכָל אֶחָד אֵיזָה כְּבוֹד וְכוּ', וּבְקִאֲמַת
זֶה לֹא כְּבוֹד אֱלֹא בְּזִיוּנוֹת וְכוּ', כִּי הַרְּבִה פְּעָמִים יֵשׁ שְׂאִינָם יְכוּלִים
לְבַטֵּא אֶת הַתְּבוּת, וְעוֹשִׂים טְעִיּוֹת וְכוּ', וְיוֹצְאִים מִזֶּה בְּזִיוּנוֹת
גְּדוּלִים וְכוּ', וְלָכֵן צְרִיכִים לְרֵאוֹת שְׂיֵאמְרָם הַמְּבָרַךְ בְּרִכַּת־הַמְּזוֹן.

הַדּוֹרֵשׁ טוֹבָתְךָ וְשְׁלוֹמְךָ כָּל הַיָּמִים...

אֲשֶׁר י"ג רסד — י"ג רסה בנחל ריז
י"ג רסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אֶל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ותרגיל עצמך לדבר עמו יתברך פֶּאֶשֶׁר ידבר איש אֶל רעהו והבן אֶל אביו, אֲשֶׁר אין למעלה מזה, כי כל דבור וְכֵל תפלה שאדם מדבר ומתפלל אליו יתברך, מקשר ומדבק אותו אֶל הקדוש-ברוך-הוא, וזו לנו זכות גדולה, שאנחנו מקרבים אֶל רבי פֶּזֶה, שמעורר אותנו מהשנה העמקה, ופותח את לבנו ופינו לדבר עמו יתברך, אֲשֶׁר אין מדרגה יותר גבוהה מזו, שאדם מדבר אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, בבחינת (דברים ה, ד): "פנים בפנים דבר ה' עמכם" וגו', ותרגומו: 'ממלל עם ממלל מליל ה' עמכון' וגו'; ומובא בדברי המקבלים: כשאדם זוכה לדבר עמו יתברך בדבקות אמת, אז כפיכול מתוך הקול שלו ישמע את קולו יתברך, ויתגלו לו רזי דרזי מסתרי נסתרות וכו', ובלבד שיקבל על עצמו מהיום לקדש את דבורו, שהוא סוד שם אֲדֹנָי שפתי תפתח, הדבור זה הפלי הכי קדוש, שצריכים לשמר אותו יותר מהכל.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אֶל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק לא להשבר משום דבר שבעולם, ואל תסתכל על שום בריה פֶּלֶל, וכבר גלה לנו רבנו ז"ל את הגלוי של 'אחד היה אברהם' (בהקדמה לחלק ב'), שאברהם לא הסתכל על אף אחד בעולם, על שום

מונע ומעכב, וזה שקד בין על גשמיות ובין על רוחניות, לא צריכים להסתפל למה שהוא יש יותר כסף ממנו וכו' או שאר דברים גשמיים, ואפלו ברוחניות אסור להתבלבל מאף ברזה שבעולם, אלא כל אחד ישמח עם הנקודות טובות שיש בו, וימשיך עצמו אליו יתברך כפי שרש נשמתו, ולא יסתפל על אחרים כלל.

ואפלו בחדושי תורה צריכים להתחזק רק עם החדושים שלו, ולא להסתפל על הזולת כלל. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שצריך האדם להאמין בהחדושין שלו, שיש להקדוש-ברוך הוא נחת מהחדושים שלו, ויש בני-אדם שיש עליהם מחלקת, כי אינם מאמינים לחדושים שלהם כלל (עין שיחות-הר"ן, סימן קמ).

הדורש שלומה וטובתה כל הימים...

י"ג רסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידידי היקר! ראה ללמד ולגרס הרבה דפים גמרא, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמו"ד עולה כמספר הקלפה ליליית המחטאת את האדם בפגם הברית, ומכניסה בו יללה, ולכן על-ידי למוד תלמו"ד מבטלין את הקלפה הזו.

ראה להכניס מחף בחדושין דאורייתא, כי כף אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קה): כנגד שהכניס את מחו בטנוף ובמחשבות זרות ובהרהורים רעים, כנגד זה יכניס בדעתו חדושין דאורייתא. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות חדושין דאורייתא, סימן א'): לפי החדוש שאדם מחדש בתורה, כן נמשכת לו הארה מקדשת ארץ ישראל, וארץ ישראל זה אמונה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ז'): ארץ ישראל ואמונה ותפלה תלויות

זו בָּזוּ; וְעַל-כֵּן רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַכְנִיס כְּפִירוֹת בְּעֵינַי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּלֵל הָרַע וְהַחֲשָׁךְ וְכוּ' מִתְּפַשְׁטִים שָׁם עַל-יַדֵּי הָעַרְב־רַב, שֶׁהִתְעַרְבוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּסִפְרִים הַמְדַבְּרִים מְאֻמּוֹנָה, וְלְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִבְטֹל אֶת כָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאִפְּיֻקוֹרְסוֹת שֶׁהַכְּנִיסוֹ כָּבֵר בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זֶה עֲשֵׂרוֹת שָׁנִים.

הָאָדָם צָרִיךְ לְהִגְיַע לְבַטוּל כְּזֶה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁלֵא יִרְצֶה שׁוֹם רְצוֹן אַחַר מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, כִּי הָעֵקֶר לֹא לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִף שֶׁזֶּה עֲבוּדָה קָשָׁה, כִּי סוּף כָּל סוּף אָדָם נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה הַמְּלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת וְכוּ', שֶׁמְעַלְמִים וּמְסַתִּירִים אֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, וְלָכֵן עָלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְהַפְיֵץ אֶת אֹר הָאֲמוּנָה הַפְּשוּטָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְצְרִיכִים לְקַיֵּם (תְּהִלִּים קיט): "וְאִדְבַּרְהָ בְּעִדְתֶּיךָ נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ", בְּרִישׁ גְּלִי לְגִלוֹת אֶת הָאֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי זֶה הִנֵּה רְצוֹנוֹ — שֶׁנִּפְרָסְמוּ בְּכָל מַחִיר, כְּדֵי שְׂיֻכְלוּ עוֹד נִשְׁמוֹת יְקָרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יַדֵּי עֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, כִּי עַל-יַדֵּי רַבֵּנוּ ז"ל נִפְתַּח הַפֶּה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְלָכֵן זֶהוּ הַסִּימָן אִם אָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל עִם אֱמֵת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי קָדֵם הַתָּג, ד' סִיּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲסוּר לִפְלֵל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאֲסוּר לְהִלְחִיץ אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל, רַק לְהִיּוֹת תָּמִיד מְשַׁחֲרֵר, וּכְבֹר אֱמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן שֵׁה)

בפרוש: מע האט גאר גיט צו טאהן (היננו אין מה לעשות), כאומר אסור לקבל על עצמו: "אני מכרח", כמאמרם ז"ל (מנחות צט:): תנא דבי רבי ישמעאל, דברי תורה לא יהיה עליך חובה, ואי אתה רשאי לפטר עצמך מהן, והיא עצה נפלאה למי שמבינה מעט, כי רב הנפילות הן רק מפני שבגני-אדם מכריחים עצמם שמכרחים לעשות דבר זה, וכשהם מלחיצים עצמם, על-ידי-זה באים לעצבות ולחמרות וכו', ונלחצים מזה, ונעשים עצבניים שקורין גערוויז, וזה הורס את האדם לגמרי. ולכן אל תלחיצן את עצמך, ותהיה בשמחה תמיד, ותחיה עצמך עם כל נקדה טובה שיש בך, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבק עצמך בו יתברך, ותמיד רק תחשב ממנו יתברך, וכל השבוע תשתוק אחר השבת, ואז כשתבוא שבת, תרגיש בה הארה אחרת, כי כפי הרצונות והכסופין שיש לאדם לשבת, כן מאיר בו אור השבת בהארה נוראה ונפלאה מאד, כי שבת איהו שמא דקדשא בריך הוא עלאה ותתאה (זהר חלק ב' קכח), וכשאדם נכנס לשבת במחשבה זו, אשר הכל לכל אלקות גמור, אז מאיר עליו אור השבת בהארה נוראה ונפלאה עד מאד. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו): אכילת שבת כלה אלקות, כלה קדש.

מה אמר לך! ראה להחיות עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך. ותכמינו הקדושים אמרו (ברכות מ.): כל יום ויום תן לו

אֲשֶׁר י"ג רסט בנחל רכא

מעין ברכותיו, ולכן כל יום עוברים על האדם משברים אחרים וכו', וראוי לברך את הקדוש-ברוך-הוא כפי מה שעובר עליו, הינו ההתבודדות צריכה להיות כל יום כפי מה שעובר עליו, וכפי הישועות שלו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה גיעו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

שמעתי בשם צדיק אחד, שהיה מזהיר את נכדיו, שבמוצאי-שבת-קדש הדבר הראשון שיעשו אחרי הבדלה, שילמדו דף גמרא, וזה מסגל שכל השבוע כבר ילמדו גמרא.

מה אמר לך! בני-אדם אינם יודעים מה זה למוד גמרא, כי הסמ"ך-מ"ם עושה הכל, העקר לא ללמד גמרא, וירשה ללמד למודים אחרים, אבל לא למוד גמרא, כי מלמוד זה הוא מאד מפחד, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד-עולה כמספר הקלפה לילי"ת, המחטאת את האדם בפגם הברית, העולה שמה ת"פ, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רה) ששמה גם כמספר תהלי"ם עם הכולל, שעל-ידי אמירת תהלים מבטלים את הקלפה הזאת. ולכן אשרי מי ששוקד באמירת תהלים ובלמוד גמרא, שעל-ידי-זה יבטל את הקלפה הזו לגמרי ממנו, ויהיה תמיד שש ושמת ובמצב-רוח טוב.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

רכב אֲשֶׁר י"ג ער — י"ג רעא בנחל
י"ג ער.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם הקג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו אל ... גרו גאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להראות דגמא לילדים שלך, כי חנוך מתחיל מההורים, ולא יתכן, שאבא ואמא רבים ביניהם, ויבקשו שהילדים יהיה ביניהם בשלום ולא יתקוטטו וכו'.

ופעם בא יהודי אל הרב הקדוש מהרי"ד מבעלזא זי"ע, והתלונן שבנו אינו רוצה ללמד, ובקש ברכה בעבורו, ושאל אותו הרב הקדוש: האם אתה כן לומד? ענה ואמר: רבי, מה אמר לכם, אני כל-כך גגע וטורח בפרנסה, כשאני בא הביתה מאחר בלילה אני עיף מאד, ונופל במטה וישן, ואין לי פנאי. ועל זה השיב לו הרב הקדוש: ומה אתה רוצה מבניך, כשרואה שאתה אינך לומד, ואיך תרצה שהוא ילמד?!

כי חנוך מתחיל עם עצמו, כי הילדים מסתכלים תמיד על האבא והאמא, וכפי שרואים — כן הם מתנהגים, ובוודאי על כלם צריכים הרבה רחמים, כי בעתים הללו ילדים מבתים הכי טובים יוצאים, רחמנא לצלן, לתרבות רעה, ולכן צריכים הרבה רחמים...
הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רעא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם הקג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל... גרו גאיר.
לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתפלל מנחה בכל יום בהקדם האפשרי, כמוכן מנחה

אָשֶׁר י"ג ערב בְּנַחֵל רכב

קטנה מתשע שעות ומחצה, הינו משעה שלש אחר הצהרים, ולא כדאי לחכות, כי אחר-כך בקלות יכולים לאבד ולשכח תפלת מנחה, אצל אנשי שלומנו מתפללים קדם השקיעה דיקא, וזה מנהג טוב, כי כך יש לאדם זמן להתבונן היטב. וחקמינו הקדושים אמרו (ברכות ו:): לעולם יהיה אדם זהיר בתפלת מנחה, שכן אליהו לא נענה אלא בתפלת המנחה; כי תפלת מנחה מאד מאד חשובה בשמים, אדם טרוד בטרודות הפרנסה, והוא באמצע השוק וכו' מבהל ומבלבל וכו', רץ ומתרוצץ וכו', והנה עוצר הכל ונעמד להתפלל תפלת מנחה, זה מאד מאד חשוב אצלו יתברך, שמתוך דאגותיו וטרדותיו אדם בורח אליו יתברך ומתפלל על נפשו, ובודאי מי שזהיר בזה, יראה ברכה בכל מעשיו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג ערב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הגרושין וכו', אני רוצה, שתכף-ומיד תחזרו ותתחתנו עוד פעם וכו', כי כל הגרושין הנה טעות חמורה, ואוי לו מי שיעץ לך את עצת אחיתפל הזו וכו', כי הרי אתם פוגשים אחד את השני וכו', השם ישמר אתכם, ואתם חיים ביחד בלי נשואין, שזהו עון חמור, ולכן תכף-ומיד ראו להתחתן חזרה.

תבואו לכאן מה שיותר מהר, תמלו על ילדיכם, שהם קרועים בין שני עולמות וכו', כל-כך תבל על הילדים, שצריכים לעבור סבל כל-כך גדול, ולכן תכף-ומיד חזרו אחד לשני בנשואין, כי זהו אסור חמור לחיות יחד בלי נשואין.

רכד אָשֶׁר י"ג רעג בַּנְחָל

תִּשְׁתַּדְּלוּ אַחַר הַנְּשׂוּאִין הַחֲדָשִׁים, בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, לִהְיוֹת בְּצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם לְהַתְּרוֹת וְלוֹמַר אֶת הַתְּקוּן הַכֶּלְלִי.

וְאַתָּה תִּגְרַס מִסִּכַּת תַּעֲנִית אֶפְלוּ בְּגִרְסָה, וְאִם אֶפְשָׁר מְאֹד
פְּעָמִים וְאַחַת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאַחַל לְכֶם הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה...

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, כְּבָר לְהַתְּחַתֵּן עַל-יְדֵי רַב יִרָא שְׁמִים.

י"ג רעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי קֹדֶם הַחֲג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ.

נָא וְנָא לְשִׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר, וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה לְגַמְרִי,
וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-ה'ר"ן, סימן כו): אֶצֶל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה חֲסָרוֹן,
אֲבָל בְּעִינֵי הַשְּׂכָחָה מַעַלָּה גְּדוּלָּה, כִּי תִכְּף-וּמִיד כְּשֶׁעוֹבֵר וְכוּ', כְּבָר
צָרִיךְ לְשִׁכַּח אֶת הַכֶּל וְכוּ', כִּי אִם אָדָם זוֹכֵר מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו, אֲזִי
יֻכַל לִפְלֵ בִּיאֹוֶשׁ וּבְדַכְּאוֹן, וְלֹא יֻכַל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, אֲבָל בּו
בְּרַגַע שֶׁאָדָם שׁוֹכַח אֶת הָעֵבֶר, כְּבָר יֻכַל לַעֲשׂוֹת הַרְּבָה מְאֹד, כִּי
הָעֵקֶר לְהַתְּחִיל בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ, וְזֶה כָּל סוּד הַהַצְּלָחָה בְּגַשְׁמִיּוֹת,
וּמְכַל שְׁכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלְשִׁכַּח אֶת
הָעֵבֶר לְגַמְרִי, אֲשֶׁר זֶה מִכְּנִיס בְּאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְהַתְּקַדֵּם
בְּחַיִּים.

הָעֵקֶר רַק לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע
שֶׁהַכֶּל מְשַׁנָּח בְּהַשְּׁגָחָה פְּרָטִי פְּרָטִית, וּמִי שֶׁצָּרִיךְ לְבוֹא אֵלָיךְ וְכוּ'

אֲשֶׁר י"ג רעד — י"ג ערה בַּנְחַל רכה

אוּ לְהַפְגִּישׁ אֶתְךָ, זֶה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּלם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוּת, וְכֵךְ תִּצְלַיְחִי בַחֲנוּתְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ טוֹבֵתְכֶם כָּל הַיָּמִים...

י"ג רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי קִדְּם הַחֲג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

צַר לִי לְהוֹדִיעַךָ מַה שֶּׁקָּרָה וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלוֹמַר (אִיּוֹב א, כא): "הַיְהוָה גָּתַן וְהַיְהוָה לָקַח, יְהִי שֵׁם הַיְהוָה מְבֹרָךְ", וּמִבְּאֵר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלֻק א', סִימָן רנ), שֶׁבִּנְקָל לְקַבֵּל אִם יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל מְשֻׁנָּח בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, בּוֹדָאֵי זֶה כּוֹאֵב עַד מְאֹד וְכוּ', אֲבָל אִם אֵדָם יוֹדֵעַ בִּידְעָה בְּרוּרָה, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂזוֹ שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, אֲזִי בִּנְקָל לְקַבֵּל לוֹ הַכֹּל, כִּי הַיְדִיעָה הַזֹּאת הִיא כְּבֹר יְשׁוּעָה גְּדוּלָה, וְרֵאוּי שֶׁתִּלְמַד וְתַעֲיִן הֵיטֵב בַּמְּאֶמֶר הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁתֵּאֱמַר הַתְּפִלָּה עַל זֶה מִ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת", תְּפִלָּה קמ"ג, וְשֵׁם תְּרָאָה נוֹרָאוֹת נִפְלָאוֹת אִיךְ שֶׁצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַדֵּשׁ בְּכֹל מַה שֶּׁעוֹבֵר עָלָיו, וּלְקַבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו בְּשִׂמְחָה. הֵן אֲמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה קִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת אֵין מְקוֹם לְבָרֵחַ מִפְּגִיעֵי וּמִמְקָרֵי הַזְּמַן רַק עַל-יְדֵי הַהֲקַדְמוֹת שֶׁל הַמְּאֶמֶר הַזֶּה.

הַמְּאֶחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג ערה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי קִדְּם הַחֲג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם הכסף להדפסה, ותשואות חזן לך על זה.

בענין תוספות שבת ששאלת וכו', אין לשאל שום שאלות על מעשי צדיקים, כי כל מעשיהם על רזין עלאין בנויים, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מב): על-ידי אמונת חכמים, שמאמין שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט, ויש בהם רזין, על-ידי כן מלביש את הקשת בלבושין נהירין, עין שם; כי הנה הבריאה התחילה (בראשית א, ה): "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", נמצא שהתחלת הבריאה היתה בעת שקיעת החמה של קדם יום הראשון, שאצלנו היום מתחיל אז, סעדה שלישית, סעדת רעוא דרעוין, רצון שפרצונות, ולכן לא רק החסידים התחילו מאחר סעדה שלישית, אלא אפלו רבנו איש האלקים החת"ם סופר התחיל מאחר (כמוכא בהנהגותיו הקדושות), ומשך את הסעדה שלישית מאחר עד מאד בתוך ליל מוצאי-שבת-קדש, ויש בזה עוד אריכות גדולה, אך לקצר אני צריך, שאסור ללעג על שום מנהג ישראל הכשרים, שבודאי יש להם מקורות לצד עלאין הם מרמזים.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ג רעו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל המכתבים ששלחת.

מה אמר לך! אמר לכלם שיצינו בכל יום בשו"ת "אשר בנחל", כי כל המכתבים נכתבו גם להם, כי הכל נכתב לבחורים ולאברכים, לתזק ולעודד ולשמח את הנשמות השבורות והנפולות, אשר רבנו ז"ל אמר למוהרנ"ת ז"ל, שידבר עם בני אדם, וכששאלו: אבל אני לא יודע מה עובר עליהם? ענה ואמר לו רבנו

אָשֶׁר י"ג רעו בַּנְחַל רכז

ז"ל: אַתָּה תְּדַבֵּר, כְּאוֹמֵר אֶתָּה לֹא צְרִיף לְדַעַת, כִּי הַדְּבוּרִים כָּבֹד יַעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת הַנְּכוֹנוֹת.

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'): אִם אָדָם מִקְּבֵל אֶת הַמַּחִין מִמֶּשֶׁה, שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֵמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂים דְּבוּרִים כְּשֵׁרִים לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב אֶת הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, כִּי יֵשׁ נְשָׁמוֹת שְׁנֵפֵלוּ, שְׁצָרִיכִים לְהַחִיּוֹת וּלְהַשִּׁיב אוֹתָם בְּכֹל מִינֵי מִטְעָמִים הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת מֶשֶׁה, וּמִקְּבֵל מִמֶּנּוּ אֶת הַדַּעַת הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים הַמְּחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל חַי, וְלִכֵּן תְּעוֹרֵר אוֹתָם שֶׁיַּעֲיָנוּ בְּכֹל יוֹם בְּכִמְהָ מִכְּתָבִים שֶׁל שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְשֵׁם יִמְצְאוּ דְּבוּרִים הַשִּׁיכִים לָהֶם וְלְכָל הַבְּעִיּוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עֲלֵיהֶם עֲכָשׁוּ.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁכָּלֵל הָאֲבָרְכִים יִתְאַרְגְּנוּ יַחַד וְיִקְבְּצוּ צְדָקָה לְמַעַן לְהַדְפִּיס כָּרָף אַחַר כָּרָף שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", אֲשֶׁר יֵשׁ עוֹד אֲלֵפֵי מִכְּתָבִים שְׁצָרִיכִים לְהַדְפִּיס, וְחָבֵל שֶׁיִּלְךְ לְאֵבוֹד (אֲשֶׁר כָּבֹד אָבְדוּ כַּמְעַט שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים מִכְּתָבִים, עַל-יְדֵי טְעוֹת שְׁנִמְחָק בַּמְכוֹנָה בְּלַחִיצַת כְּפֹתוֹר וְכו'). עַל-כֵּל-פָּנִים מֶה שְׁנֹשֵׁאָר, חָבֵל שֶׁלֹּא יִדְפֵּס, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלוּ יִדְפְּסוּ וְיַחֲזִרוּ וְיִדְפְּסוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס כָּרָף אַחַד, וְתַהֲיֶה לוֹ יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה, וְאֲנִי חוֹזֵק בְּדְבוּרֵי אֵלוּ.

נָא וְנָא בְּעֵינַיִן שֶׁלְךָ וְכו', שְׂתַק, שְׂתַק! וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אָבוֹת, פֶּרֶק א'): וְלֹא מִצְאָתִי לְגוֹף טוֹב מִשְׂתִּיקָה, וּכְבֹר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשִׁלֵי י, יט): "כְּרֹב דְּבָרִים לֹא יִחַדֵּל פֶּשַׁע", כִּי כְּשֶׁמְרַבִּים לְדַבֵּר, זֶה מְבִיא וּפְוָחִים וּמַחֲלָקַת וְכו', וּבְכֹרֵט עִם הָאִשָּׁה כְּשֶׁמְרַבִּים לְדַבֵּר מֶה שְׂאִין צְרִיכִים, מִזֶּה יּוֹצְאִים וּפְוָחִים וְכו', וְאַחֲרֵי-כֵן מַחֲלָקַת וְכו', וְלִכֵּן שְׂתַק בְּבֵיתְךָ, וְהִרְגַל עֲצָמְךָ רַק לְכַרֵּחַ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק חוֹזֵק בְּמַדַּת הַשְּׂתִיקָה, שֶׁהִיא הַמַּדָּה הַכִּי יָפָה, כִּי מִי שֶׁעָצוֹר

בְּמַלְיָן, לֹא יוּכַל אוֹתוֹ שׁוּם אָדָם (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן לה), וְלֹא יוּכְלוּ לוֹ שׁוֹנְאָיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבָתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי קָדָם הַחֲגִג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ מְאֹד, וְתִשְׁתַּדֵּל לְצִאת מַעֲצָמָךְ וְכו', כִּי זוֹ מַחְלַת הַסְּקָרִיפּוֹנִיָּא פְּאַרְנוּיָא וְכו', שְׁאָדָם נִכְנָס בְּתוֹךְ עֲצָמוֹ, וְאִינוּ רוֹצֶה לְהִתְעַסֵּק עִם אֶף אֶחָד, יוֹשֵׁב בְּחֶדֶר חֲשׂוּף, אֲשֶׁר לְפִי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֵין רַש"י עֲרוּבִין מֵא:), זוֹ רוּחַ רָעָה שְׁנֹכְנָסָה בּוֹ עַל-יַדֵי שָׂד, רַחֲמָנָא לְצֻלָן וְכו', וַיֵּשׁ אַנְשִׁים שְׁכָלָל לֹא מְעַנִּין אוֹתָם מְאוּם, וְהֵם בְּרָגְזוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכו', וְחוֹשְׁבִים כְּאִלוֹ כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְהִזְיֵק לָהֶם וְכו', אוֹ מְדַבֵּר עֲלֵיהֶם תַּחַת גַּבֶּם וְכו', אֲשֶׁר זוֹ מַחְלָה מְאֹד קָשָׁה וּמְמַאֲרַת, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, וְאָדָם זֶה נוֹפֵל לְעַל לְהוֹרִים וְלַמְשַׁפְּחָה וְכו', וְהַעֲקָר — שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ סוֹבֵל קָשָׁה מְאֹד, כִּי הַרוּחַ רָעָה אֵינָה מְנִיחָה אוֹתוֹ כָּלֵל, רַק מַתְעַלְלֵת בּוֹ, וְהוּא נִרְדָּף מַעֲצָמוֹ.

וְהֵנָּה פַּעַם הָיוּ מְקַבְּלִים, שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לְהוֹצִיא דְבוּק אוֹ רוּחַ רָעָה מִהָאָדָם [כִּי, לְמַעֲשֵׂה, הַמַּחְלָה הַזֹּאת הִיא דְבוּק שְׁנֹדְבֵק בְּאָדָם, עַד שִׁיּוֹשֵׁב בַּחֲשֵׁךְ וּמְדַמֵּין דְּמִיוֹנוֹת וְכו'], אֲבָל הַיּוֹם זְכִינוּ, שֶׁשְׁלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם מַתָּנָה — אֶת נְשִׁמַת רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא גָּלָה לָנוּ אֶת הָעֲנָיִן שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִדְבַר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זוֹהִי מַתָּנָה מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי מִי שְׁמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עֲמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא עֲקָשָׁן גָּדוֹל בְּדַבָּר זֶה, הוּא יְכוּל לְהִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים רָעִים — אִם רַק יִרְצֶה, כִּי בּוֹדָאִי אִם אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֶה, אוֹתוֹ לֹא יְכוּלִים לְרַפֵּא כָּלֵל, כְּמוֹבָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן סז),

שִׁיכוּלִים לְרַפָּא אֶת כָּלֶם, אֶלָּא הַצָּרָה הִיא, שֶׁהַמְשָׁנָע אוֹמֵר לְזוּלְתוֹ: "אִתָּה מְשָׁנָע... וְלֹא אָנִי", "אִתָּה צָרִיךְ רְפוּאָה... וְלֹא אָנִי", לְאָדָם כַּזֶּה אֵין תְּרוּפָה, כִּי הַחוּלָה צָרִיךְ לְהוֹדוֹת בְּזֶה שֶׁהוּא חוּלָה, וְלִכְן אִם אָדָם מוֹדֶה שֶׁהוּא חוּלָה וְכוּ', וּמְרַגֵּשׁ אֶת כָּאֵב מִחֻלְתוֹ וְכוּ', וּמְקַבֵּל אֶת הַתְּרוּפּוֹת וְכוּ' שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֶפְלוּ שִׁיְהִיָּה מְשָׁנָע וּמְטַרְף וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, תְּהִיָּה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, הַעֲקֹר שִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן יִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְיַעֲשֶׂה כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה, אָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), הִיא רְפוּאָה לְכָל; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, שָׂאֵז יִתְרַפָּא מִכָּל מִיַּי מַחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים, וְיִהְיֶה אָדָם הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיָּיו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רעח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי קִדְּם הַחֲג, ד' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי הַעֲקֹר בְּהַצְלַחַת הַיְלָדִים זֶה רַק תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלַּת הָאָבוֹת עַל הַבָּנִים זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם לְמַעְלָה.

וּמִסְפָּר, בְּשַׁעֲה שֶׁהִלְכוּ הָאֲחִים הַקְּדוּשִׁים בְּגָלוֹת, הֲלֹא הֵמָּה הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, וְאֲחִיו הַרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא זי"ע, הַגִּיעוּ פְּעַם לְדִירְתָם שֶׁל הַהוֹרִים שֶׁל רַבִּי דָּוִד מְלַעֲלוֹב זי"ע, וְהוּא הָיָה אֲז עוֹד כַּבֵּן שֶׁלֹּשׁ אַרְבַּע, וְהַפִּירוּ עָלָיו הָאֲחִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁלְּאֵילָן רָם יִגְדֵּל, וְאָבִיו לֹא הָיָה בְּבִיתוֹ אֶלָּא אָמוֹ, וְשָׂאֵלוּ אֶת אִם הַבָּנִים שְׂמִחָה: מָה עוֹשֶׂה בְּעֻלָּה? וְאָמְרָה שֶׁאֵינָה רוּאָה אֶצְלוֹ שׁוֹם דְּבַר חֲרִיג, אֶלָּא הוּא יְהוּדִי פְּשוּט, עָנִי גָדוֹל, וּמוֹכֵר מְלַח וְכוּ', וְהַתְּעַקְשׁוּ: תְּגִידִי אֵיזָה דְּבַר אוֹ הַנְּהַגָה מִיְחֻדָּת שֶׁהוּא מִתְּנַהֵג, וְהִיא בְּאַחַת, שֶׁמִּתְּנַהֵג

בפשיטות כמו יהודי פשוט. ולבסוף אמרה, שבסעדה שלישית בעת ששר את הזמר: "ותזכנו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות", הוא מתחיל לבכות הרבה, וחוזר על זה פעמים אין מספר, עד שנופל חלשות וצריכים להעיר אותו מעלפון וכו', ענו ואמרו האחים הקדושים: הינו דאֶהני ליה, זה מה שמועיל לו לילדים שיש להם נשמות קדושות.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג רעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי קדם החג, ד' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את המכתב ששלחת אל ... גרו יאיר.

רק חזק ואמץ, כי בזה העולם צריכים בכל יום התחזקות חדשה, כפי המשברים שעוברים על כל אחד.

והנה קדם שאדם מקרב אל הצדיק האמת, הוא כבר כל-כך נשקע בתוך החשך והבץ שלו, עד שאינו מרגיש שהוא רחוק, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), שיש הסתרה בתוך הסתרה, שגם ההסתרה נסתרת ממנו, הינו שלא יודעים שנמצאים רחוק וכו', והצדיק האמת הוא מוריד הסתרה אחת, ונותן את הבחינה להמקרב לחפש אחריו יתברך, ולהוריד גם את ההסתרה הראשונה, עד שיתגלה אליו הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ולכן אין פלא, שאדם שהתקרב, נופל אחר-כך בדעתו וכו', ועובר עליו מה שעובר וכו', כי עד שלא התקרב אל הצדיק האמת, לא ידע אפלו שהוא רחוק, כי הנה שרוי כל-כך בחשך, ודיקא מאז שהתקרב הוא מרגיש רחוק, ולכן עובר עליו מה שעובר, אבל עם ההתחזקות של הצדיק האמת, גם לו יש תקנה גדולה לתקן הכל.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

אֲשֶׁר י"ג רפ — י"ג רפא בַּנְחַל רלא
י"ג רפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי קִדְּם הַחֶג, ה' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ לְמַצֵּא בֶן זוּג מְתָאִים, וְכֵן תִּשְׁאֵי חֵן
בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּנֶקֶל.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם הִיית בּוֹדְקֵת אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי קִדְּם הַחֶג, ה' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְּל שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְגִמּוֹר עִם קִנְיַת הַקְּרָקַע, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּךְ
נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וְתִזְכֶּה לְבָנוֹת בֵּית גְּדוֹל כְּרֻצוֹנְךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְעֵבֶד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה הִיא כָּלִי
לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַתּוֹרָה, וְכָל מָה שֶׁהָאָדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, גִּתְרַחֵב מֵחַו
וְדַעַתוֹ, וְזוֹכֵה לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּחֶשֶׁק חֲדָשׁ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנֵי מַחְלִים מִיּוֹם לַיּוֹם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לִי לְהִיּוֹת בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְלַחֲזוֹר תְּכַף-וּמִיד לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

רלב אָשׁר י"ג רפב בַּנְחַל

אָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת שָׁם, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִם יִתֵּן
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, כָּל חֹדֶשׁ תְּשֻׁרֵי.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְתִדַּע שֶׁהוּא
יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַפֵּל לְכָל מְשָׁנָח
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנִּיס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹהִים, אֲזַי בְּנִקְל לֹ
לְעֹבֵר עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּזָה הָעוֹלָם, כִּי הָאֲמוּנָה יֵשׁ בָּהּ
הַצְּלָחָה וּרְפוּאָה, כַּמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן קנח).

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי קִדְּם הַחֶג, ה' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נִרְ לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נִרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְקִרְאָת הַבְּשׂוּרָה
מִשְׁמַחַת עַל אַרוּסֵי הַבַּת. וְהִנְנִי מְבָרְכְּךָ בְּבִרְכַּת מִזֶּל-טוֹב, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁיִּפְתַּח לָךְ אֶת צְנוּרֵי הַשָּׁפַע, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל
הַחֹבוֹת, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּזָה הָעוֹלָם
צְרִיכִים חִזּוֹק חֹדֶשׁ בְּכָל יוֹם, כְּפִי מָה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
וְעַקֵּר הַחִזּוֹק הוּא עַל-יְדֵי שְׁמֻחָה, וְאַף שְׁלִפֵי הַמְּצָבִים שֶׁעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד, קֶשֶׁה מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, עִם כָּל זֹאת כְּבָר גְּלָה לָנוּ
רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה
מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמוֹצִיאָה אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי מְצָבִים.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לִי בְּכָל יוֹם, וְאָנִי

אֲשֶׁר י"ג רפג — י"ג רפד בַּנְחַל רלג
מַחְלִים לָאֵט לָאֵט, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לִי רְפוּאָה
שְׁלֵמָה בְּשָׁלְמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי קֹדֶם הַחַג, ה' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרוֹת
טוֹבוֹת וּמְשִׁיחוֹת, וְהִנְנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוֹב" עַל אַרְוִסִי
בְּתֶךָ.

מָה אֵמַר לְךָ! הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְהִזְמִין לָכֶם
חֶזֶן גְּחֻמָּד, מוֹצֵא חַן בְּעֵינַי כָּל רוּאִיו, וַיֵּשׁ לוֹ לֵב טוֹב, לֵב זָהָב,
אֲשֶׁר בּוֹדָאִי תַפְנֵס שְׂמִיחָה בְּבֵיתְךָ.

רְאֵי לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת עֲצָמָאִית, וְתִמְשִׁיכִי עַל עֲצָמְךָ
שְׂמִיחָה, אֲשֶׁר זֶה יְכַנִּיס בְּךָ הִרְחַבַת הַדַּעַת, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְהַבִּין אֶת
בְּעִלְךָ, וְאֵז בְּעִלְךָ בּוֹדָאִי יָבִין גַּם אוֹתְךָ, וְתִגְוִרוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה
וּבְשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁהַזְּוֹג יַעֲלֶה יָפָה יָפָה, וְתִרְוִי רַב
נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי קֹדֶם הַחַג, ה' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי

רלד אָשֶׁר י"ג רפה בְּנַחַל

מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע
מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

חסדי השם יתברך, שהחלמתי מתקדמת יום יום, יעזר הקדוש-
ברוך הוא שאזכה לרפואה בשלמות.

נא ונא אל תהיה שבור, כי הכל ממנו יתברך, והוא יתברך
מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, וכבר גלה לנו רבנו ז"ל, איך
שהקדוש-ברוך הוא טוב תמיד, ואמר בזו הלשון: גאט איז תמיד
גוט (עין חיי-מוהר"ן, סימן תנב), ואמר (שם): כמו שאתם רואים אותי,
הינו שבודאי אתם מחזיקים אותי לצדיק גמור, אף-על-פי-כן אם
הייתי עובר, חס ושלום, עברה גדולה ביותר, אף-על-פי-כן לא
היתה העברה משלכת אותי כלל, רק הייתי אחר העברה איש כשר
כמו קדם, ורק אחר-כך הייתי עושה תשובה, עין שם; וכונת רבנו
ז"ל היתה להחזיר בנו את מדת ההתחזקות, לחזק אותנו שלכל
נפל בדעתנו משום דבר שבעולם, ואפלו, חס ושלום, עברנו איזו
עברה גדולה, עם כל זאת ראוי לנו לעשות בכל פעם התחלה
חדשה, ולא לפל באיזה צד יאוש.

ראה לעורך את אנשי שלומנו, שיתפללו תמיד על רפואתי,
ובפרטיות אצל ציון רבי מאיר בעל הנס.

ראה לשמח את אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך הוא ישמח
אותך.

ראה לכתב לי מכתב, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רפה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי קדם החג, ה' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי

אֲשֶׁר י"ג רפה בַּנְחָל רלה

מָאד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִחוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת,
עִם כָּל זֹאת רְאוּי לָךְ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֵין
זוֹ עֲצָה כָּלֵל לִפְּלֵ כָּל־כֶּךָ בְּדַעְתּוֹ, כִּי הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת יְכוּלָה לְהֵרֵס
אֶת הָאָדָם, וּלְהַפִּילוֹ וּלְהַשְׁלִיכוֹ בְּשֵׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתָּיו.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פְּרָק ה'): לְפִנּוּס צַעֲרָא אַגְרָא;
וּמוּבָא בַּסֵּפֶר הַיָּקָר "פְּלָא יוֹעֵץ", אוֹת שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר מְאָמַר זֶה סוֹכֵב
בְּיוֹתֵר עַל מִצּוֹת הַשְׂמֻחָה, הֵינּוּ שֵׁישׁ טְבַעֵי בְּנֵי־אָדָם, שֶׁהֵם תָּמִיד
נִמְשָׁכִים אַחֵר הַעֲצוּבוֹת וְהַמְרִירוֹת, וְקָשָׁה לָהֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִם
הֵם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי הַשְׂתַּדְּלִיּוֹת, וּמְכַרְיָחִים אֶת עֲצָמָם לְשֻׂמְחָה,
עַל־יְדֵי־זֶה 'לְפִנּוּס צַעֲרָא אַגְרָא', לְפִי הַצַּעַר שְׂמַגִּיעַ לָהֶם לְהַכְרִיחַ
עֲצָמָם לְבוֹא אֶל מֵדַת הַשְׂמֻחָה, כֶּךָ הוּא שְׂכָרָם.

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר לְאַפִּיקוֹרְסִים שְׂבָאוּמָן: מַדּוּעַ צָרִיכִים אַתֶּם
לְהַתְיַגֵּעַ וּלְהַשְׁחִיר חַיִּיכֶם, כְּדֵי שְׁלֹא יִשְׂאָר מִכֶּם כְּלוּם, מוּטָב
שְׂתַתְיַגְעוּ פְּחוֹת, וְתִשְׂאָר מִכֶּם יוֹתֵר שְׂאֲרִית, כְּאוֹמֵר, שְׂכַפִּי
שְׂמַתְיַגְעִים וְרוֹדְפִים יוֹתֵר אַחֵר עֲנִינֵי עוֹלָם הַזֶּה, כֵּן כְּלַיִם יְמֵי חַיָּו
וּשְׂאֲרִיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וּמָה יוֹתֵר שְׂמַמְעֵט וּמוֹנֵעַ עֲצָמוֹ מֵעַסְקֵי וְטַרְחוֹת
הָעוֹלָם הַמְּלֵא יְגִיעוֹת וּיְגוֹנוֹת, כֵּן תִּקְנֹתוֹ גְּדוּלָה יוֹתֵר, שְׂתִשְׂאָר מִמֶּנּוּ
אֵיזוֹ שְׂאֲרִית; "וְאִם דַּאֲרַפְט אִיר אֶסַאף פֶּאָר שְׂוואַרְצֵט וְוַעֲרֵן ס'זֵאל
פּוֹן אֵיִף גָּאָר נִישְׁט בְּלֵיִבֵּן, וְוַעֲרֵט וְוִינְצִיגְעֵר פֶּאָר שְׂוואַרְצֵט וְוַעֲט
פּוֹן אֵיִף מְעַר בְּלֵיִבֵּן", וּפֶרֶשׁ רַבֵּנוּ ז"ל אֶת דְּבָרָיו: כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה בְּגַד
מְלַכְלָךְ, צָרִיכִים לְשַׁפְּשֵׁף הַרְבֵּה עַד שְׂמַתְנַקָּה, וּלְפַעֲמִים מֵרַב
שְׁפִשְׁוֹף לֹא נִשְׂאָר בְּיַד כְּבָר שׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לֹא לִפְּלֵ כָּל־כֶּךָ בְּיָאוּשׁ, וְתַכְנִיִּס בְּעֲצָמְךָ דְּבוּרִים אֱלוֹ, כִּי
גְּדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים לְהִיּוֹת חֲזָק
וְאִמִּץ בְּדַעְתְּךָ, אַז בּוֹדָאֵי תוֹשַׁע.

רלו אשר י"ג רפו בנחל

מה אמר לך, ידידי היקר! רבנו ו"ל אמר בענין פרנסה (סיימוה"ן, סימן תקא): נאר בטחון, רק בטחון, שצריכים לבטח רק בהקדוש-ברוך-הוא, ולהיות רגיל לדבר עמו: תברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

ראה לכתב לי מכתב, וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי קדם הקג, ה' סיון ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב.

כבר כמה פעמים אמרתי לך וכן כתבתי לך, שלדעתי את כפר מבגרת די ומספיק לצאת מסגר האמא וכו', ועליך להתבגר ולהיות עצמאית, כי אחרת אף פעם לא תוכלי להתחתן, הן אמת שבאיזו בחינה נפשית את מקשרת אל האמא וכו', אבל זה לא מצדיק שהאמא תשלט עליך כל-כך, עד שיהיה לך קשה לעזב את הבית ולהתחתן, וזה נגד רצון הקדוש-ברוך-הוא ורצון התורה, כי התורה הזהירנו להתחתן, וכמו שכתוב (בראשית ב, כד): "על-כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", אם תכניסי את דברי אלה בתוך לבך אחת ולתמיד, אז תצליחי בחייהך.

אל תחשבי מהאמא ותסיחי דעת ממנה, ותתחילי לחשב מעצמך.

ראי להיות שמחה ועליזה, כי השמחה מביאה להצלחה.

אָשֶׁר י"ג רפז בַּנְחַל רלז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּזְכֵּי לְמַצֵּא אֶת בֶּן זִוְגָךָ, וְתַחַתְּנִי
מִה שְׂיוֹתֵר מֵהָר.

נָא וְנָא שְׁמְרֵי עַל כְּבוֹדְךָ וְכוּ', וְתִשְׁמְרֵי עֲצֻמְךָ מִחֲבָרָה רָעָה.
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַנְּךָ כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב בְּשִׁמְחַתְךָ.
הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי קֳדָם הַחֹג, ה' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נֶחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי הַיּוֹם אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁשְּׁלַחְתָּ לִי עַל-יְדֵי הָאֲבִירָךְ ...
נֵרוֹ יֵאִיר, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת, שֶׁבְּקָרוֹב נִזְכָּה
לְקַבֵּל אֲשׁוּר עַל הַבְּנִיָּה, וּבְיָדָי הַדְּבָר תְּלוּי כְּפִי הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת
וְהַרְצוּנוֹת שֶׁלֵּנוּ, כִּי אִם נִתְמַיֵּד בְּתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת וּבְרַצוּנוֹת וְכִסּוּפִין,
אֲזַי כְּשִׁיתְקַן לְמַעְלָה, מִמִּילָא יִגְמַר לְמַטָּה, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יד): כְּשִׁנְתְּקַן שָׁם בְּרוּחָנִיּוֹת נִתְקַן גַּם
בְּגִשְׁמִיּוֹת, הֵינּוּ אִם נִקְבַּל אֲשׁוּר לְמַעְלָה, מִמִּילָא נִקְבַּל אֲשׁוּר לְמַטָּה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמִּי נִסִּים
נִגְלִים, וְהַצִּילָנִי מִמָּוֶת לְחַיִּים, חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, נִכְנָסְתִי בְּיוֹם ל"ג
בְּעֶמֶר לְבֵית-חֹלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לִי שֶׁעָבַר הַכֹּל בְּשָׁלוֹם,
וְהִנֵּה רַב"י שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָא"י גִּימְטְרִיָּה: ע"ת צָרָה, הַיָּקָא עַל-יְדֵי
שֶׁעָבַר עָלַי עַת צָרָה, לֹא עָלִינוּ, בְּזִכְרוֹת הַתְּנָא אֱלָקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאֵי, נִתְקַיֵּם אֲצִלִּי (יְרֵמְיָה ל, ז): "וְעַת צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנַה
יִוָּשַׁע", וְדִיקָא עַל-יְדֵי תְקַף הַיְסוּרִים וְהַכְּאֲבִים שֶׁסָּבְבָתִי, עֲזָר לִי

הקדוש-ברוך-הוא להתחיל לחבר שם ספר "להבות אש" על התקונים, ויעזר לי הקדוש-ברוך-הוא לסימו עד הסוף.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, ובודאי הכל לטובה, והוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, והוא יודע מה שהוא עושה, ועלינו רק להדביק את מחשבתנו בו יתברך, הינו שתמיד לחשב ממנו יתברך, ועל-ידי-זה נזכה להתבטל לגמרי, ויש לומר: מחשבה אותיות ח'ש'ב מ"ה, שהאדם צריך תמיד לחשב שהוא אינו פלום בבחינת מ"ה, ועל-ידי-זה יהיה נכלל לגמרי בו יתברך, וזה ח'ש'ב' — ראשי תבות: ח'משים שערי בינה, כי דיקא כשאדם מבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, על-ידי-זה נמשך עליו נוסף שערי בינה, שכל זה הוא סוד חג השבועות, שאנו מקדימין את ימי הספירה לתקן את המדות, לאהב איש את רעהו, כדי שיהיו לנו פלים לקבל אחר-כך בחג השבועות את הארת שער נוסף, שהוא סוד הבטול, להיות לגמרי בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל בזה העולם, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל, אשר העולם הזה מטעה מאד, ראו לא להטעות את עצמכם (עין שיחות-הר"ן, סימן נא); והנה חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ד'): אין לך אדם שאין לו שעה; הינו כי כל בר ישראל כשהוא בבחינת מ"ה גימטריה אד"ם, אז יש לו שעה אחת, כי בדרך כלל כשיש לאדם גאות וישות, הוא אומר שאין לו שעה, ואין לו דרך ואופן איך להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, וכל זה מחמת ישותו וגאותו, אבל תכף-ומיד כשאדם זוכה לבטל את עצמו לגמרי, ומחזיק את עצמו למ"ה, אז דיקא יש לו שעה אחת, הינו שבכל שעה הוא יודע שאין לו רק השעה הזו.

וזה סוד שער החמשים, שאדם זוכה לבוא לבטול בזה, עד שהוא יודע שהוא יתברך מחיה ומנהיג את כל הבריאה כלה, ויכולים להתחיל בכל שעה, על-פן שעה אחת גימטריה שבועות, כי אז זוכים להגיע לבטול בזה, אשר האדם אינו יכול לתרץ את עצמו שאין לו שעה, כי כשאדם זוכה אל בטול האמת

אֲשֶׁר י"ג רפח בַּנְחַל רלט

אֲלֵיו יתְּבַרֵךְ, אֲזו לִילָה פִּיּוּם יָאִיר, וְזֶה אֲשֶׁר בְּלִיל שְׁבוּעוֹת נְעוּרִים, לְהוֹרוֹת — כִּי לִילָה פִּיּוּם יָאִיר, כִּי הַכֹּל נִכְלָל בְּכַחֲנִית מִ"ה שֶׁהוּא אֲד"ס, וְהֵבֵן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּשִׂמְחָה, וְנִזְכָּה לְצֵאת מִכַּל הַמַּצְרֵיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי אֶת הַחַיִּים, יֵשׁ בְּרִצּוֹנִי לְהִיּוֹת כָּל חֹדֶשׁ תְּשׁוּבָה בְּיַבְנָאֵל, וְאִם אֶפְשָׁר לְהִתְחִיל לְסֹדֵר וּלְאַרְגֵּן אוֹדוֹת הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ — מַה טוֹב וּמַה נְעִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נִרְ לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נִרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי אֵיךְ אִתָּה מְסִתְדֵר, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְהִגִּיעַ אֶל סֹדֵר נִכּוֹן, וּבְפָרְטִיּוֹת עִם הַפּוֹלֵל "אוֹר הַגְּנוּז", אֲשֶׁר הִיא זְכוּת הַרְבִּים שְׁאִין כְּמוֹתָה, וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים, אִין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ' (אֲבוֹת ה, יח).

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וּלְחִזּוֹק אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיְהִיו תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ וְ"ל, וּבְלִי שְׂמִיחָה, אִי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם. וּרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר, שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִגִּיעַ אֶל שְׂמִיחָה. וְשְׂמִיחָה הִיא אוֹתִיּוֹת: שְׂמִיחָה, בְּכַחֲנִית "מְחָה אֶמְחָה אֶת זְכָר עַמְלָק" (שְׁמוֹת יז, יד), כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה מוֹחִין אֶת עַמְלָק, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה סֶפֶק, כִּי אִין לָךְ עוֹד שְׂמִיחָה כְּהַתְּרַת הַסֶּפֶקוֹת (עֵין מְצוּדוֹת לְמִשְׁלֵי טו, ל), כִּי עַמְלָק מְכַנִּים סֶפֶקוֹת בְּאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי שְׂמִיחָה

רמ אָשֶׁר י"ג רפֿט בְּנַחֵל

נִתְבַּטְּלִים כָּל הַסְּפָקוֹת. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת אֶתָּה בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמַּח
אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב בְּכָל פַּעַם, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רפֿט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִשְׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׂמַחוֹת, שְׂאֲתָן מְאֲרָגְנוֹת תְּפִלוֹת בְּשִׁבִיל בְּרִיאוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׂהִתְפַּלֹּת תַּתְּקַבְּלֶנָּה. וְרַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד הַפְּלִיג בְּתַפְּלַת
הַנְּשִׁימ, וְאָמַר, שְׂתַפְּלַת הַנְּשִׁימ מֵאֵד מְקַבְּלַת וּמְרַצָּה בְּשִׂמְיָם.
תְּמַשִּׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע
אֶת תְּפִלְתְּכֶם, וְיִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲנִי מַחְלִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר כָּל יוֹם וְיוֹם, כֵּן
יַעֲזֹרְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַחְלִמָה מִהִירָה.

אוֹדוֹת הַחֵם שְׂאֲתָ מִתְּלוֹנְנֵת וְכו', עֲכָשׁוּ חֵם בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְיֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁשֵׁם הַחֵם יוֹתֵר גְּרוּעַ וְכו', וְאֶפְלוּ בִירוּשָׁלַיִם בְּאֲמָצַע
הַיּוֹם גַּם-כֵּן חֵם מֵאֵד, וּמְכָל שְׁכֵן בְּחוּץ-לְאֶרֶץ הַחֵם קָשָׁה מִנִּשְׂא.

רְאֵי לַתָּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵשׁ לָכֶם עַל-כָּל-
פְּנִימִים מְזֻגָן, שֶׁהוּא חֲסֵד חָנּוּן מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְבָנוֹת אֶת בֵּיתְכֶם בִּיבְנָאֵל, וְיִהְיֶה
בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחַכְמִים (אָבוֹת א, ד), וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע,
וְלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם דָּבָר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּנִּי בְּבִשׁוּרָה הַמְּשַׂמַּחַת, שְׂאֲתָם מִשְׂתַּדְּלִים

אֲשֶׁר י"ג רצ בַּנְחָל רמא

לְקָרֵב אֶת תּוֹשְׁבֵי יִבְנָאֵל, אֲשֶׁר הוּא דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד אֶצְלוֹ
יְתַבְרַךְ, לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת
חֻשְׁקְכֶם וּרְצוֹנְכֶם, וְתִהְיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְיִהְיֶה לְכֶם רַב נַחַת
מֵהִילָדִים.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

י"ג רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוּר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חָקוֹק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

חֲסֵדִי הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, שְׂאֵנִי מַחֲלִים לְאֵט לְאֵט מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ,
יַעֲזֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַחֲלִים לְגַמְרִי.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ, וְכֵן תִּרְבֶּה לְדַבֵּר מַעֲצוּתָיו
הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַדְּבֹר שְׂמִדְבָּרִים
מִרַבְּנוּ ז"ל מְעוֹרָר לְתִשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִתְמִיד לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם
מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יִגְרַם לְהַחֲזִיר בְּגִי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן יז): מִי שֵׁיֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה,
זוֹכֵה אַחֲרֵי-כֵן לְעַבֵּד אֶת ה' בְּדַעַת גָּדוֹל; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת

רמב אֲשֶׁר י"ג רצא — י"ג רצב בְּנַחֵל

עצמך בתוך האמונה הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך את דעתך תמיד, שתהיה לך הרחבת הדעת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך עם ההזמנה לחתונה, ומאד שמחתי לשמע בשמחתך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך להקים בית נאמן בישראל, בשעה טובה ומצלחת, והזווג יעלה יפה יפה.

ראי להיות תמיד שמחה ועליזה, ואז לא תצטרכי שום תרופות, כי השמחה ממשכת רפואה.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג רצב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, ובפרטיות שאפה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר אין לך עוד דבר יותר גדול מזה, כי בזה מזכים את הרבים, וכל המזכה את הרבים, אין

אֲשֶׁר י"ג רצב בַּנְחָל רמג

חטא בא על ידו' (אבות ה, יח), ואין לך עוד זכוי הרבים יותר גדול מהפצת הקונטרסים החדשים, שהם סלת דברי רבנו ז"ל.

חסדי השם יתברך, עבר עלינו החג הקדוש "חג השבועות", שהוא חג קבלת התורה, אנו קבלנו עלינו מחדש על תורה, יעזר לנו הקדוש-ברוך-הוא ללמד בהתמדה רבה כל השנים את התורה הקדושה.

והנה יסוד גדול בקבלת התורה היא מדת התמימות, לא-כן עקר עבודת הסטרא אחרא הוא להפיל את האדם בליצנות, כי על-ידי ליצנות אי אפשר לקבל את התורה בשום פנים ואפן, כמובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן קכג), ועל-כן עליך לבקש הרבה ממנו יתברך לברח מליצים. ועליך לדעת, כי בכל מקום שהקדשה גוברת, שם הסטרא אחרא מתפשטת, ועל-כן גם בחדרו של רבנו ז"ל מתגברת ומתפשטת הליצנות, וכן תמצא, שגם ב"היכל-הקדוש" מסתובבים ליצים, ונתקיים (איכה ה, יח): "על הר ציון ששמים, שועלים הלכו בו", שהם השועלים קטנים מחבלים כרמים (שיר השירים ב, טו). וידוע, אשר שועל הוא הפקח שבחיות (ברכות סא:), כמו-כן אלו השועלים הם פקחים איך לנתק את האדם מהתמימות האמתית, ועל-כן הם מלבישים את עצמם בכל מיני לבושים, והם סף הפל שדין יהודאין, וצריכים להשמר מהם מאד מאד, ועל זה צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך — איך להנצל מהשדין האלו, כמובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן כח).

הקדוש-ברוך-הוא השומר את עמו ישראל, ישמר אותנו מכל מיני ליצים, ואז נזכה לקבל באמת את דרכי רבנו ז"ל, שהיא תמימות עמקה, "עמק עמק מי ימצאנו" (קהלת ז, כד), אשרי מי שמכניס את עצמו בתמימות של רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נִרְ לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְפָּסָה, יַעֲזוּר לָךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ תָּמִיד בְּפִרְנָסְתָךְ, וְלֹא יַחֲסוּר לָךְ שׁוֹם
דְּבָר.

אוֹדוֹת הַיְלָדִים, רְאֵה לְשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה בְּבֵית מְכַנִּיסָה אֲוִירָה
אַחֲרַת בְּבֵית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לִילֶךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁל סְבָלְנוּת, לְסַבֵּל
עַל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאַף שֶׁהוּא דְבָר קָשֶׁה, כִּי עוֹבְרִים עַל הָאָדָם
מְשֻׁבְּרִים כְּאֵלוֹ, שְׁכַמְעַט יִתְפּוֹצֵץ וְכוּ', וְזוֹ עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַשֵּׁטֶן —
לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וּלְהַפִּילוֹ אֶל עַמְקֵי עַמְקִים בְּשִׂאוֹל תַּחְתִּית
וּמִתַּחְתֵּיו, וְזֶה אֲשֶׁר שִׁטְיָן הוּא רְאִשֵׁי תְבוּת: נִיוֹן שְׁעָרֵי טְמֵאָה.

תִּאֲמִין לִי, שְׂאִין לִי דְבוּרִים לְפָרֵשׁ לָךְ אֶת מַעֲלַת הָעֲנָן שֶׁל
הַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּנֹדָאֵי הָעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת
תִּזְרֹז אֶת גְּאֻלְתָּנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ נַחַת מֵהַיְלָדִים, וְשְׂיִצְלִיחוּ
בְּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נִשְׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ.

וְהִנֵּה כָּבֵד דִּבְרָנוּ הַרְבֵּה, שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם אֵי אֲפָשֶׁר לְצַפּוֹת הַרְבֵּה
וְכוֹ', וּבִפְרֹט מִהֲאִשָּׁה. הָעֵקֶר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא סְבָלְנוֹת, וּבְלִי סְבָלְנוֹת
הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרִי, וְאִף שְׁלֵהֲגִיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת בְּעֶצְמָהּ, זוּהִי
עֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה, כִּי טֹבַע הָאָדָם לְהִתְעַצֵּב, עִם כָּל זֹאת מִי שְׂרוּצָה
אֶת הָאֲמֶת, וּמִבְקֵשׁ אֶת הָאֲמֶת, עָלָיו לְהוֹדוֹת, כִּי אֵין לָךְ עוֹד מִדָּה
יִקְרָה כְּמוֹ מִדַּת הַסְּבָלְנוֹת.

וְהִנֵּה כְּתִיב (ישעיהו כו, כ): "חֲבִי כִמְעַט רָגַע עַד יַעֲבֹר זַעַם", וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ז.): כִּמָּה זַעֲמוּ? רָגַע. וַיֵּשׁ לֹמֵר
רַ'גִּיעַ' — רֵאשִׁי תְּבוּת: רֵיחַ גִּין עֵדֶן, וְאִם הָאָדָם סוֹבֵל אֶת הַרָגַע,
הֵינּוּ בְּשַׁעֲהַ שְׂבָא לֹו אֵיזָה כְּעַס עַל זוּלָתוֹ, הוּא עוֹצֵר אֶת רוּחוֹ וְאֵינּוּ
כּוֹעֵס, אֲזִי דִיקָא נִמְשָׁף עָלָיו רֵיחַ גִּין עֵדֶן. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן יט): דִּיקָא כְּשֶׂבָא לְאָדָם כְּעַס, וּמִתְגַּבֵּר אֲזִי
בְּרַחֲמָנוּת, בְּכַחֲשֵׁינָת (חֲבִקוּק ג, ב): "בְּרַגְזֵי רַחֵם תִּזְכֹּר", הֵינּוּ בְּתוֹךְ הַרְגֵז
הוּא מִמְשִׁיף אֶת הַרְחָמָנוּת, עַל־יְדֵי־זָה הוּא יָכוֹל לְהַשִּׁיג רוּחָנוּת
חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֵקֶר הַסְּבָלְנוֹת וְאֲרִיכוֹת אַפִּים הוּא — לְשֹׁמֵר
אֶת עֲצָמוֹ מְרַגֵּז וְכַעַס. וְצָרִיכִים לְעֲשׂוֹת כֵּן בְּיֹוֹתֵר בְּבֵיתוֹ — זֹו אֲשֶׁתוֹ
(יּוֹמָא ב.), וְלִזְכֹּר כִּי הַכַּעַס וְהַרְגֵז וְהַזַּעַם הוּא רַק רָגַע, וְאִם יַעֲצֹר אֶת
רוּחוֹ לְרָגַע, וְלֹא יַעֲנֶה לְאֲשֶׁתוֹ, אֲזִי מִמִּילָא יִמְתָּקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים,
וְזָה אֲשֶׁר רַ'גִּיעַ' — רֵאשִׁי תְּבוּת: רֵיחַ גִּין עֵדֶן, כִּי דִיקָא עַל־יְדֵי
שְׂכּוֹל לְעַצֹר אֶת עֲצָמוֹ לְרָגַע לֹא לְהִיּוֹת כְּכַעַס, אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ

ר'יח ג'ן ע'דן, וזה אשר ר'יח ג'ן ע'דן גימטריה: פ'ר'נ'ס'ה', והוא על דרך שמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח), אשר על-ידי שהאדם עוצר את רוחו ואינו כועס, על-ידי-זה נשפע עליו שפע בפרנסה; כי עקר הפרנסה תלוי כפי שעוצר את רוחו ואינו כועס, כי פרנסה תלויה רק בדבר זה, שעוצר את רוחו ואינו כועס.

והנה מוכא בדברי האריז"ל (ספר הלקוטים ברכה), שעל-ידי כעס וקפדה, האדם מאבד את נשמתו, בסוד (איוב יח, ד): "טורף נפשו באפו", הינו כי על-ידי כל חטא, האדם עושה רק כחם לנשמתו, אבל על-ידי כעס, הוא מאבד את נשמתו, הינו שאין בו שום רוחניות אלקות, ולהפוך על-ידי סבלנות, מורה ומגלה שהשכינה שרויה בתוכו, וזה אשר ר'יח ג'ן ע'דן גימטריה: נ'ש'מ'ה', כי מי ששורה בו הנשמה, הינו שהוא משפן לרוחניות אלקות, אז ר'יח ג'ן ע'דן נוטף ממנו, וזוכה לפרנסה ולשלום-בית ולהכל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג רצה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה זוכה להתמיד בתורה — אין לתאר ואין לשער, כי זה חלקי מכל עמלי, להחזיר בכם דעת רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות. ובל

אָשֶׁר י"ג רצה בַּנְחַל רמז

יטָעָה אַתְּכֶם הַיַּצֵּר הָרַע הַמְתַּלְבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סימן א'), כְּאֵלוֹ יֵשׁ דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִתּוֹרָה.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקָּר! אַחֲרֵי שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ בֵּימֵי חַיֶּיךָ כְּבָר עַד עַכְשָׁו כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, רְאוּי לָךְ לִתֵּן תּוֹרָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ, שְׂזַכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזַכִּיתָ לְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ "הֵיכַל-הַקִּדְשׁ", וּמָה גַם שְׂאַתָּה זוֹכֵה לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, שֶׁתַּתְּהַפֵּף בְּמִשְׁךָ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים לְהִיּוֹת "עִיר בְּרִסְלָב", וְיֵשׁ לָךְ בֵּית שֶׁל עֲצָמָךְ, שֶׁהַשֹּׁגֵת בְּדַרְךָ גַם פְּלֵאֵי.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה רַק שְׁלוֹם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק אֶת הַבְּרָכָה אֲלֵא הַשְׁלוֹם (עֲקָצִין ג, יב); כִּי הַשְׁלוֹם הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַבְּרָכָה, וְשְׁלוֹם, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת י), הוּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכַתִּיב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי דִיְקָא "בְּרָכָה וְשְׁלוֹם" הוֹלְכִים בְּיַחַד, כִּי עַקֵּר הַבְּרָכָה הוּא הַשְׁלוֹם, וְעַקֵּר הַכְּלִי לְהַחֲזִיק אֶת הַשְׁלוֹם הוּא הַבְּרָכָה, וְעַל-כֵּן בְּרָכָה שְׁלוֹם עוֹלָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהוֹרוֹת כִּי עִם יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכָה שֶׁהוּא הַשְׁלוֹם, וּבְזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה, וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

חֶסֶדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲנִי מַחְלִים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, יַעֲזוֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַזְכֶּה לְהַחֲלֵמָה מִהִירָה.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתַתְּמִיד בָּהּ מְאֹד, כִּי אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבָד (אֲבוֹת ו, ו).

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג רצו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ לא להתפעל משום ברך שבעולם, והעקר שבכל העקרים, שהדבורים שלך יהיו תמיד דבורים של אמונה והשגחה פרטית, לחזק ולשמח אנשים. ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות, אות אהבה, סימן ז'): כשתחזק את האדם בעבודת השם יתברך, הוא יאהב אותך; ולכן צריכים מאד מאד לשמר את הדבור, כי כשמדברים כל העולה על רוחו, על-ידי-זה אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לח), נעשה לו רוח סערה במחו, ומה גם אמר (שם סימן כט), שבא לידי נפילה, שהדמים לוחצים לו במח. וכן אמר (שם סימן מח), שגורם סכת גוים, סכת עכו"ם נוצרים, שזו סתם סכה בלא שמירה כלל, כי הסכה היא שמירה, הארת צלא דמהימנוותא, שמסבב כסכה, וכל זה רק על-ידי שמירת הדבור, לא לדבר עם כלם דבורים של מה בכך, רק לערב בתוך הדבורים דבורי אמונה, וכן להביאם שיתנו צדקה, וילמדו חמש ורש"י עם התרגום, פרק משניות, דף גמרא והלכה וכו', כך זכית יהודי עם טוב אמתי ונצחי, ואז יש עליה לדבורים והספורים שמדברים ומספרים עם בני אדם, וזה היה רצונו של רבנו ז"ל.

אני מאד מבקש אותך, שתעזר לי עכשו להדפיס את כל חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", אשר זו תהיה זכות הרבים לדורות, כי יש בחורים ואברכים וכו', שזו כל החיות שלהם יותר מכל הספרים, כי עובר על בני-אדם מה שעובר בעתים הללו, כי מצד אחד הנאוף חוגג, פריצי אמות העולם מפרסמים כל מיני פרסומות של שקוץ זהום תעוב וערם וכו', ומה יעשה הבן שלא יחטא (ברכות לב), ומצד שני הכפירות והאפיקורסות והדעות נפסדות מתפשטות בעולם, עד שאפלו בין החרדים נכנסה הטמאה הזו של (דברים ח,

אֲשֶׁר י"ג רצז בַּנְחַל רמט

(י) "כַּחֲזֵי וְעֵצֶם יָדֵי עֲשׂוּ לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה", וְזֶה מֵה שֶׁאַנְחֵנו אוֹמְרִים בְּעָרֵב וּבְבִקְרָה בְּקִרְיַאת שְׁמַע (בַּמִּדְבָּר טו, לט): "וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרַכּוֹת יב:), שֶׁזֶּה מִינּוּת וְנִאוּף; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ מִזֶּה בְּעֵתִים הֵלֵלּוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ג רצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁנָה, וְלִכְּן אָסוּר לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁנָה כָּלֵל, כִּי כִּף אָדָם מְסֻתּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל וְכוּ', וְהֵרַב הַקְּדוּשׁ מְקַמְאֲרָנָא זי"ע אָמַר: עֲדִיף לִישׁוֹן שְׁמוּנָה שְׁעוֹת, וְיִהְיֶה שְׁעֵתִים עַר, וְדְבוּק עִם מַחֲזִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מֵאֲשֶׁר לִישׁוֹן שְׁעֵתִים, וְלִהְיוֹתוֹבֵב שְׁמוּנָה שְׁעוֹת כְּמוֹ סוּס (שֶׁמִּמַּעַט בְּשָׁנָה), וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קי): בְּיֹתֵר מוֹעִיל הַשְּׁנָה לְאַמוּנָה; וְלִכְּן כְּשֶׁאֲתָה מְרַגֵּישׁ עֵינֵיכֶם — לֵךְ לִישׁוֹן, וְאַל תְּסַגֵּף אֶת עֲצָמְךָ בְּשָׁנָה, כִּי הֵעֵקֶר לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּרוֹת אֱמֶת, וְלִיחֻד יַחֲוִידִים וְכוּ', מֵאֲשֶׁר לְהִסְתּוֹבֵב מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל כְּמוֹ סוּס הַמִּמַּעַט בְּשָׁנָה.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְלַכֵּת לִישׁוֹן מְקַדָּם, כְּדֵי שְׁיֻכַּל לְקוֹם מְקַדָּם, "וְיִהְיֶה עָרֵב וְיִהְיֶה בִקְרָה" (בְּרַאשִׁית א, ה), אֵינָה עָרֵב שְׁיִהְיֶה לָּהּ, כְּמוֹ-כֵן כִּנּוּי בִקְרָה יִהְיֶה לָּהּ. וְזָכַר אֶת זֶה, כִּי תִצְטָרֵף לְזֶה בְּיָמִים וּבְשָׁנִים הַבְּאוֹת עֲלֶיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ תָּמִיד...

רנ אֲשֶׁר י"ג רחצ — י"ג רצט בַּנְחָל
י"ג רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ
עַל זֶה, כִּי זוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּמוֹהֲרַנְתָּ ו"ל נִתֵּן תְּקוּנָה לְאֶחָד,
שִׁירְקָד בְּכָל יוֹם, וְכֵן הִבְטִיחַ לְאֶחָד: אִם תִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי
לֹא תִהְיֶה מְרוֹאֵי פָנַי גִּיהֲנוּם. וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהִכָּנֵס בְּכּוֹפִיחִים עִם
אֲשֶׁתְּךָ וְכוּ', כִּי זֶה יִגְרַם לְךָ אַחֲר־כֶּף לְיַדֵּי מַחְלָקָת וְכוּ' עַד מְרִיבוֹת
קִשּׁוֹת וְכוּ', וְהִבִּיתִי יִתְהַפֵּךְ לְגִיהֲנוּם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

רַבְּנוּ ו"ל אָמַר פְּעַם בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: אֲנִי הִיִּיתִי יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת
עֲנִינִי, עַד שֶׁפָּל הָעוֹלָם יִפְלוּ לְרַגְלֵי וְלַצַּעַק "יַחֲוֵי הַמֶּלֶךְ", אֵךְ יֵשׁ
הַיְכָלוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיגָם, כִּי אִם עַל-יַדֵּי מַחְלָקָת, וְלִכֵּן צָרִיכִים
לְשַׁמֵּר מְאֹד לֹא לַעֲנוֹת לְמַחְרָפֵי וְלַמְבִּזֵּי נַפְשׁוֹ, אֲלֵא יִסְפַּג חֲרוּפִים
וְגִדּוּפִים, וְזֶה יִהְיֶה לוֹ לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנְתָּ, חֶלֶק א', סִימָן ו'): עֲקַר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַע בְּזִיוּנוֹ וְיָדָם
וְיִשְׁתַּק.

הַמְצַפֶּה לְרֵאוֹתְךָ בְּקָרוֹב...

י"ג רצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף עוֹד כַּמָּה מִכְתָּבִים מִהַחֲבָרִים,
אֵךְ קִשָּׁה לִי לְהַשִּׁיב לְכֻלָּם, וְעַל-כֵּן אֶרְאֶה לְצַמֵּצֵם אֶת דְּבָרֵי בְּמִכְתָּב
אֶחָד, וְזֶה יִהְיֶה כְּבָר לְכֻלָּם, כִּי זְמַנִּי אֵינוֹ בְּיַדֵּי, מְרֹב טְרֻדוֹתֵי הַרְבּוֹת
בְּצָרְכֵי הַרְבִּים.

מה אמר לך! האדם צריך להגיע לבטול בזה אל האין סוף ברוך הוא, עד שכבר לא יהיה לו אכפת שום דבר, ולא ירצה שום תשומת לב מהזולת, ואדרבה יוכל לחזק את כלם, כי על-פי השכל האמת, הכל זה אלקות, ותכף כשמכניס קצת את הדמיון, על-ידי זה מציר לעצמו צרות ועגמת נפש וחלישות הדעת. וכדאי שתלמדו ביחד כל החברים את המאמר בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה, ששם מדבר איך שהאדם צריך לצאת מהמדמה, ולבוא אל השכל. וענין המדמה סובב על כל דבר שרק מנתק ממנו יתברך, זה כבר דמיון גדול, ושכל הוא כל מה שמדביק עצמו אליו יתברך, זהו עקר השכל של האדם, ואל זה הוא צריך להגיע, ואל זה צריכה להיות שאיפתו, ואז טוב לו כל הימים.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג ש.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין ברכות התורה שפכתת וכו', ראוי שתלמד עכשו בטור ושלחן ערוך, סימן מ"ז, ותראה את הנחיצות לברך ברכות התורה בשמחה עצומה, ועין במשנה ברורה, שכתב ה'שאגת אריה', סימן כ"ד, שברכות התורה זהו מן התורה, ולכן צריכין להזהר בזה מאד, וכן כמה ראשונים סוברים שזה דאורייתא, כמו: הרמב"ן והחננוף והרשב"א, ומי שאינו מברך על התורה ענשו גדול מאד, כי בזה מורה שמזלזל בתורה הקדושה, ולהפך — כשאדם מברך בשמחה, מראה שחביב אצלו למוד התורה הקדושה, וכמו שאדם הולך לאכל איזה פרי בתאבון, או איזה מאכל אחר אשר תאב לחפו והוא מברך, כמו-כן ויותר מכן צריך להיות תאב אל למוד התורה הקדושה ולברך עליה, אשר באמת מה נשאר מהמאכל? כלום יוצא

מִמֶּנּוּ לְבִסּוּף וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, נִדְבֵק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכֵה לְחַיֵּי נְצִחַ, שְׁזוֹ הַשְּׂמִיחָה הָאֵין סוּפִית שְׁלוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁטוּעִים טַעַם נְעִימוֹת הַתּוֹרָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי צְרִיכִים לְדוֹן אֵת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפכ), שְׂאֵם דְּנִים אֵת הַרְשָׁע לְכַף זְכוּת, וּמוֹצְאִים בּוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, עַל-יְדֵי-זֶה מְבַטְלִים אֵת הַרְשָׁעוֹת שְׁלוֹ, וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עַד שֶׁכָּבַר לֹא יְכוּלִים לְהַכִּירוֹ, וְזֶה מֵה שֶׁדָּוִד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים לז, י): "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע, וְהַתְּבוּנָתָּה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ עַל-יְדֵי ה'עוֹד מְעַט' טוֹב שְׂמוֹצְאִים בּוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה כָּבַר אֵינּוּ רָשָׁע, וְהַתְּבוּנָתָּה עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, זֶה כָּבַר לֹא אוֹתוֹ אָדָם.

מָה אָמַר לָךְ! מוֹהֲרַנְיָהּ ו"ל אָמַר פְּעַם לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן מְטוּלְטָשִׁין ו"ל: אֵתָה חוֹשֵׁב שְׁזֶה קַל? לֹא, לֹא, אִךְ אִם הָיוּ מְקַיְמִים אֵת זֶה בְּאַמְתָּה, הָיוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב אֵת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֱלִיוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְהַחְזִיר אֵת הַרְשָׁעִים בְּתִשׁוּבָה.

וְסִפֵּר הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי חַיִּים סוֹפֵר זַצ"ל, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סִפְרֵי שׁו"ת "מַחְנֵה חַיִּים", שֶׁשָּׁמַע מִרְבוֹ הַגְּדוֹל אִישׁ הָאֱלֹקִים רַבֵּי מִשָּׁה סוֹפֵר זִי"ע, בְּעַל מַחְבֵּר שׁו"ת "חֲתָם סוֹפֵר", שֶׁהָיָה רָגִיל לּוֹמֵר זְכוּת עַל פְּשׁוּטֵי עַם, שֶׁכְּמַעַט אֵי אֶפְשָׁר לְעֵלוֹת לְאוֹתָהּ מְדַרְגָּה בְּשִׁמְרֵת שֶׁבֶת כְּמוֹ בְּעַל מִשָּׂא וּמִתָּן (אִישׁ סוֹחֵר), אוֹ בְּעַל מְלָאכָה פְּשׁוּט, כִּי הִנֵּה הַשֶּׁבֶת מְמַשְׁמֶשֶׁת וּבָאָה, וְדִיקָא אֲזוּ מְבִיא לוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם

הַרְבֵּה קוֹנִים וְסוֹחְרִים, וְהוּא יְכוּל לְהַרְוִיחַ אֶז הַרְבֵּה כֶּסֶף, אֲבָל צוֹעֵק
 אֶז: מִסְפִּיק, שְׁבַת־קֹדֶשׁ מִתְקַרְבֶּת וּבָאָה, וְסוֹגֵר אֶת הַחֲנוּת וּמִפְסִיק
 לְסַחֵר וְכוּ', וּמִגְרֵשׁ אֶת הַקּוֹנִים אוֹ אֶת הָאֲנָשִׁים מִפְּנֵי כְבוֹד הַשְּׁבַת,
 וְאִם שֶׁהוּא יְכוּל אֶז לְהַרְוִיחַ הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ הַתְּאֻנָּה לְכֶסֶף מְאֹד
 מְאֹד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הוּא אָדָם פְּשוּט, וְאִין בּוֹ שׁוֹם רֵיחַ שֶׁל תּוֹרָה
 וַיֵּרֵאת שְׁמַיִם, הוּא אָדָם גַּם וּמִגְשָׁם, וְאוֹהֵב כֶּסֶף לֹא יִשְׁבַע כֶּסֶף
 (קִהְלֵת ה, ט), עִם כָּל זֹאת כְּשֶׁמִּתְקַרְבֶּת כְּנִיסַת שְׁבַת־קֹדֶשׁ, הוּא סוֹגֵר
 אֶת עֵסְקוֹ וּמִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו, וּמִגְרֵשׁ אֶת כָּלָם, מִי יְכוּל לְהַדְמוֹת אֵלָיו? !
 זֶהוּ הַנְּסִיּוֹן הַכִּי קָשָׁה. וְסִיִּם הַחֲתָם־סוֹפֵר זִי"ע: אוֹי, מִי יְכוּל לְהַגִּיעַ
 לְמַדְרַגַּת שְׁמִירַת שְׁבַת כְּזוֹ; וְכָל זֶה דְּבַר עַל שְׁבַח פְּשוּטֵי עַם, מִי
 כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ זוֹ — לְחַטֵּט
 וּלְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
 עַל־יַדֵּי־זֶה גּוֹרֵם נַחַת־רוּחַ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ אוֹהֵב
 כְּשֶׁמוֹצֵאִים אֶת הַטּוֹב שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׁזֶה אֵינּוּ סוֹכֵב עַל מִסִּית, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל
 (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִמֵּן פח): אֲסוּר לְלַמֵּד זְכוּת עַל הַמִּסִּית, מִי
 שֶׁמִּסִּית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלוֹעֵג וְעוֹשֶׂה צָחוּק עַל כָּל
 הַקְדוּשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, אֵלּוּ הֵם הַרְשָׁעִים הָאֲוִירוּרִים, הָעַרְב־רַב,
 שְׁנִתְעַרְבוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמֵהֶם סוֹבְלִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְאֹד
 בְּעַקְבֵּתָא דְּמִשְׁיחָא, וְהֵם אֲשֶׁר לוֹחֲמִים נֶגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ פְּתוּחַ, מֵהֶם
 צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד, וְלֹא לְחַן לְהֵם שׁוֹם כַּח, וּמוֹבָא הַרְבֵּה בְּזִהַר
 הַקְדוּשׁ (פְּדֻלְקָמֵן): מָה אֵלּוּ הָעַרְב־רַב יַעֲשׂוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגָּאֻלָּה,
 וּלְצַעֲרָנוּ הָרַב, רוֹאִים עֵין בְּעֵין מָה שֶׁקּוֹרָה עֲכָשׁוּ מֵאֵלּוּ הַרְשָׁעִים,
 וְלֹא עוֹד, אֲלֹא כֶּף מוֹבָא בְּזִהַר (נִשְׂא קכה.): וְאֲנּוֹן עַרְב־רַב, אֲנּוֹן
 עֲתִירִין בְּשִׁלּוּהַ בְּחֻדּוֹא בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוּנָא כָּלָל, גּוֹזְלִין מֵאֲרִי
 שְׁחַד, דְּאֲנּוֹן דִּינִין רִישֵׁי עַמָּא (בְּרֵאשִׁית ו, יג): "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ חֲמָס
 מִפְּנֵיהֶם", עַל־יְהוּ אֵיתְמַר (אֵיכָה א, ה): "הָיוּ צָרִיחַ לְרֵאשִׁי", הֵינּוּ
 הַרְע־בְּנִים מְלַחְכֵי פִינְכֵי רַבָּנִים מִטְעָם, הֵם רֵאשֵׁי הָעַרְב־רַב, וְאוֹי
 לְהֵם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, שְׁגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְעוֹשִׂים חֲלוּלֵי הַשֵּׁם, וְהֵם עוֹד

מרחקים את הרחוקים (שקורין חילונים), כי רואים את מעשיהם, ועל-ידי-זה גורמים שלא יחזרו בתשובה שלמה, כמפרסם כל זה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג שב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא חכמות והבלים וכו', כי ברגע שאתה כותב לי רשימה של חקירות וכו', כבר מראה שהכל שטיות והבלים, ואפלו שיהיה קשור בלמוד חכמת הקבלה, מאחר שאתה רוצה להיות חוקר ומקבל — אוי לך וכו', כי כבר הרבה רבנו ז"ל לדבר מגנות החקירות, שאין בזה שום ממשות כלל, רק מבלבל את דעת האדם בהבלים ובדמיונות וכו', כי מה שיך לחקר היכן הקדוש-ברוך-הוא?! ואיך נראה הקדוש-ברוך-הוא?! כל זה הבלים, שנוגע גם עם כפירות ואפיקורסות, כי אנחנו — מה אנו ומה חיינו, טפה סרוחה, שהיום כאן ולמחר בקבר, ד' אמות סרוחים בתוך האדמה, ששורצים שם עכברי שדה, נחשים ועקרבים וכו', ומתוך עצמו נעשים תולעים וכו', ומזה לא יכולים להתחמק בשום פנים ואופן, למי שיש לו שכל בדעתו. והנה אחר כל זאת רוצים לחקר איפה הקדוש-ברוך-הוא?! ואיך הוא נראה?! הלא הכל הבל ורעות רוח! מי שיש לו אמונה ברורה ומזככת, הוא רואה את אמתת מציאותו יתברך, שהוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, ורואה ומרגיש את אלקותו יתברך, ואיך שדומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ומרגיל עצמו לשיר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, ולומד התורה הקדושה בהתמדה ובשקינה נפלאה, והוא שש ושמת לעשות רצון קונו, על-ידי קיום מצוותיו יתברך, שהן רצונו יתברך, ואפלו כשלוּמדים קבלה, לומדים רק במציאותן ולא במהותן, כי גם חכמת הקבלה צריכים

לְלַמֵּד עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה, כִּי אִם לֹמְדִים אֵת זֶה עִם חֲכָמוֹת — נִשְׁאָרִים בַּחוּץ לְגַמְרֵי. וּכְבָר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְאַחַד, שְׂחַכְמַת קִבְּלָהּ זוֹ חֲכָמָה, וְגַם אָמַר לְאַחַד שֶׁבְּכָלֵל לֹא הָיָה רָאוּי לְלַמּוֹד זֶה: קִבְּלָהּ עוֹלָה כְּמִסְפֵּר נוֹא"ף, רַחֲמָנָא לְצִלָּן (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקכ"ו). וְלֵךְ נָא וּרְאֵה מַה שֶּׁכָּתַב הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע בְּהַנְהַגוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת (סְעִיף ה'): וְלִפְעָמִים יִלְמַד בְּאֵימָה בְּמַעַט אֵיזָה כְּתָבִים מִהָאֲרִיז"ל, וְכָל זֶה בְּאֵימָה וּבִירְאָה וּפְחַד ה', בְּדוּרוֹת הַרְאִשׁוֹנִים הָיוּ נִשְׂמוֹתֵיהֶם נִשְׂמוֹת קְדוּשׁוֹת, וְהָיוּ נִשְׁמָרִים מִנְעוּרֵיהֶם מִכָּל חֲטָא וְעוֹן, וְהָיוּ נִשְׂמוֹתֵיהֶם רָאוּיִים וּמְסֻגָּלִים לְלַמֵּד חֲכָמָה זֹאת, אֲבָל עֲתָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שֵׁשׁ לָנוּ גּוּף עָכוּר וְחֹמֶר עָב, צָרִיךְ הָאָדָם לְזַכֵּךְ וּלְכַבֵּס עֲצָמוֹ מִכָּל חֲטָא וּלְזַכֵּךְ נִשְׁמָתוֹ, וְיִבִּין הָאָדָם אִם זָכָךְ נִשְׁמָתוֹ, כְּאֲשֶׁר אֵין יֵצֵר הָרַע מְסִיתוֹ לְשִׁטּוֹת וְלַהֲבָלִים כְּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה, וְאִזּוֹ יוּכַל לְלַמֵּד בְּכָל פְּעַם הַכְּתָבִים, עֵינֵי שָׁם; וְכָל זֶה נֹאמַר בְּחֲכָמַת הַקִּבְּלָהּ, אֲבָל בְּחֻקֵּי הַבַּיִת מֵאֵן דְּכַר שְׁמִיָּה, אוֹי לוֹ מִי שֶׁנוֹפֵל שָׁם בְּמָקוֹם מְסֻכָּן, שְׂיָכוּל לְאַבֵּד אֵת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רְאֵה לְעֵזֵב כְּבָר אֵת הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁלֵךְ, וְחַפֵּשׂ רַק אַחַר הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אֵיפֹה הוּא אוֹחֵז בְּאֲמוּנָה, וַיֵּשׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים, שֶׁסוֹבְלִים מִחֲלוֹת וְחֲלָאִים רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן אֲמוּנָה, וּבִפְרָט אֵלוֹ שֶׁסוֹבְלִים עַל הָעֲצָבִים, שְׁקוֹרִין גְּעוּרוּיִן קְרָאֲנִקֵיט, עֵקֶר הַסֶּבֶל שֶׁלָּהֶם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הָאֲמוּנָה, כִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה, הוּא מִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ מִצִּיל אוֹתוֹ מִבְּדִידוּת, כִּי הוּא אֵף פְּעַם אֵינּוֹ לְבַד, וּכְבָר לֹא צָרִיךְ לְחַקֵּר הֵיכָן הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, נִמְצָאִים אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוֹ מְטַעֵה אֵת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֹא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

רנו אֲשֶׁר י"ג שג — י"ג דש בְּנַחֵל
י"ג שג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אִישׁ בְּשׁוֹרָה אָנֹכִי, כִּי הִדְפַּסְתִּי עֲכָשׁוּ עוֹד
פַּעַם אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת",
"סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", "שִׁיחֹת-הַר"ן", "חֵי-מוֹהַר"ן", בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת
וּמְאִירוֹת עֵינַיִם, וְזֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְזֶה יֵצֵא כָּל-כֶּף יָפָה, כִּי אֶף
פַּעַם עוֹד לֹא הִדְפִּיסוּ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹתִיּוֹת כָּל-כֶּף גְּדוּלוֹת,
מִמֶּשׁ מְאִירוֹת עֵינַיִם.

וְיִדּוּעַ, מֵה שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי עֲקִיבָא אֵיגַר זי"ע לְבָנוּ:
"אַבְקָשְׁךָ בְּנִי, יְדִידִי, לְפָקַח עֵינַי עַל כָּל זֶה שֶׁיְהִיָּה נִדְפָס עַל גִּיר יָפָה,
דִּיו שְׁחֹר וְאוֹתִיּוֹת נְאוֹתוֹת, כִּי לְדַעְתִּי, הַנֶּפֶשׁ מִתְפַּעֶלֶת מִתּוֹךְ הַלְמוּד
בְּסִפְרֵי נְאֻה וּמְהַדֵּר, וְהַהַפּוּךְ בְּהַפּוּכוֹ, אִם הִכְתַּב מְטֻשְׁטֵשׁ וְכוּ', עֵינַי
בְּהַקְדַּמַת סִפְרוֹ שְׂאֵלוֹת וְתִשׁוּבוֹת, עֵינַי שָׁם.

וְאֵנִי כָּל-כֶּף שְׂמַח, שְׂאֵנִי זוֹכֶה לְשִׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַבּוֹת
בְּשָׁנִים — לְהַדְפִּיס וּלְהַפִּיץ סִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים בְּמִסִּירוֹת גֶּפֶשׁ, כִּי אֵין
בְּיָדִי לְפָרְטָה אֶפְלוּ פְרוּטָה, עִם כָּל זֹאת עִם מִסִּירוֹת גֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ עֲזָרְנִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹד פַּעַם לְזִכּוֹת הַזֶּה.

נָא וְנָא תַעֲזָרְנִי לְצֵאת מֵהַחֹבוֹת שֶׁנִּכְנַסְתִּי בָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אָשֶׁר י"ג שֶׁה בְּנַחֵל רִנּוּ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ בְּצִרוּף סְכוּם הַגּוֹן לְהִדְפָּסָה, וְתִהְיֶה לִּי לְאֵל, עֲכָשׁוּ הַדְּפֻסְתִּי עוֹד פַּעַם אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר לִי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַפִּיץ בְּזוּל גְּדוּל בֵּין שִׁכְבוֹת כָּל הָעָם.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים רַק סִבְלָנוּת, לְסִבֵּל וְלִסְבֹּל וְכוּ', וְאִזּוּ יִנְצַח, כִּי הַסִּבְלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְאִף שֶׁזֶּה מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת מִי שֶׁרוֹצֶה לְנַצֵּחַ, עָלָיו לְשַׁתַּק לְמַחְרָפָהוּ, כְּמֵאִמֶר הַחֵיד"א זי"ע עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כה, יד): "וּמִשְׁמַע וְדוּמָה וּמִשָּׂא", וְכֵן פָּרְשׁוּ הַצַּדִּיקִים: וּמִשְׁמַע — הָעֲרִין, וְדוּמָה — אוֹן שְׁוִיגֵעַן, וּמִשָּׂא — אוֹן פֶּאֲרָנְעִמִין, הֵינּוּ לְשִׁמְעַ וְלִדְם וְלִסְבֵּל, וְאִזּוּ מְנַצְחִים אֶת הַמְּלַחְמָה בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה.

זָכֵר, זָכֵר! אֲנַחְנוּ רַק בְּמַעֲבַר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכֵּן חָבֵל לְבַלוֹת אֶת הַזְּמַן עִם שְׁטוּת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחוֹטֵף בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְּלָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שֶׁה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְתִתְמַיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאַל יִחַסֵּר לָךְ יוֹם מִבְּלִי לְלַמֵּד עַל-כָּל-פְּנִים מֵאִמֶר אֶחָד מִ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְלוֹמַר עָלָיו הַתַּפְּלָה מִ"לְקוּטֵי-תַפְּלוֹת", אֲפֹלוּ שְׁלֵא כְּסִדְרָן, כִּי אִם אַתָּה מִקְרָב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, הִהְכַרְח לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו רוּחָא בְּרוּחָא, כְּמוֹבֵא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יב), שְׁעַל-יְדֵי שְׁלוֹמֵדִים אֶת תּוֹרַת הַצַּדִּיק שְׁנִמְצָא כְּכֹר בְּגִן-עֵדֶן, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוֹרֵד וּמִנְשָׁקוּ פִּיו אֵל פִּיו.

וּמִי יִתֵּן שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְתַעֲשֶׂה לְעִצְמָךְ קְבִיעוֹת חִזְקָה בְּלִמּוּד

"לקוטי-הלכות" כסדרן, אֶפְלוּ שִׁיקַח לָךְ כַּמָּה שָׁנִים — מַה בְּכָךְ?!
וְאִם תִּלְמַד כְּסִדְרָן, אֲזִי בְּכֹל יוֹם תִּמְצָא לְעֲצֻמָּךְ רְמִזִּים אִיךָ לְהַתְנַהֵג,
וְתַמִּיד תִּמְצָא יַעֲצוּת עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה.

הַעֲקֹר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ סְפָרִים וְעֵתִידִין לְהִיּוֹת סְפָרִים, וְכֻלָּם נֶצְרָכִים
לְעוֹלָם, וְלָכֵן אִם אַתָּה אֵינְךָ מוֹצֵא אֶת עֲצֻמָּךְ בְּסִפְרֵי פְלוֹנִי אוֹ
אֶלְמוֹנִי, אֵל תִּלְמַד בָּהֶם, אֲבָל לְצֵאת וְלָרִיב אוֹ לְהִתְלוּצֵץ מִזֶּה, חֵס
מִלְּהִזְכִּיר דְּבָר כְּזֶה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבֶתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי נְשׂא, ח' סִינָן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק גַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לוֹמַר בְּכָל לַיְלָה סִדְרֵי תְקוּנֵי חֲצוֹת, וְרַבְּנֵנוּ ו"ל
אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמט), שְׁחֲצוֹת מְסַגֵּל כְּמוֹ פְדִיּוֹן, וְלָכֵן
אִם אַתָּה צָרִיךְ לְהַמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת הַדִּינִים, עֲתָה בְּעֵת חֲצוֹת, זֶה הַזְּמַן
הַנִּכּוֹן לָזֶה, הַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה בְּלֵב אֲמֵת, וְתוֹרִיד כַּמָּה דְּמַעוֹת עַל צְרוּת
יִשְׂרָאֵל, וְעַל חֲרַבֵּן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה, וְעַל הַרִיגַת
הַצְּדִיקִים, וְלִבְקֵשׁ אֶז עַל גַּפְּשֶׁךָ, כִּי אֶז הוּא הַזְּמַן הַמְּסַגֵּל לָזֶה, כִּי
הַשְּׂכִינָה יוֹשְׁבַת מִמּוֹלֵךְ אֶז, בְּסוֹד (אִיכָה ב, ט): "שִׁפְכִי כַמִּים לְבָרֶךְ
נִכַח פְּנֵי הַיָּי"ה", שְׁפָסוּק זֶה מְרַמֵּז עַל זְמַן חֲצוֹת, שְׁאֵז קִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מִתְחַבֵּר עִם הַצְּדִיקִים בְּגַן-עֵדֵן, וְצְדִיק תַּחְתּוֹן וְצְדִיק עֲלִיוֹן
מִתְחַבְּרִין יַחַד.

ר' מִיכָל בְּנוֹ שֶׁל ר' יֶצְחָק בְּנוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, הִיָּה רַגִּיל

אֲשֶׁר י"ג שז בַּנְחָל רנט

לומר: כמו שהסנדלר אינו יכול לעבד בלי המרצע שלו, כמו־כן אי אפשר להיות איש כֶּשֶׁר בלי אִמִּירַת סֵדֶר תקוּן חֲצוֹת.

הדורש שלומה וטובתה כל הימים...

י"ג שז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִיָּקוֹת, לְהַתְּחִיָּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

בְּעֵינַי שְׁלָךְ, שְׂאִשְׁתְּךָ מְקַלְלֶת אוֹתְךָ וּמְזַלְזֶלֶת בְּךָ וְכוּ', אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְדָם וְלִשְׁתֶּק, וְלֹא לְעֲנוּת לָהּ וְכוּ', וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אַתָּה רוֹצֵה לְעֲנוּת לָהּ, וְלִהְיֵיב לָהּ כְּגִמּוּלָהּ, אֲבָל אֵין נִקְמָה יוֹתֵר טוֹבָה מִזֶּה, הֵינּוּ מְלָדִים וְלִשְׁתֶּק, זֶה כּוֹאֵב לְהַזוּלֶת הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר שְׁתַּעֲנֶה לוֹ, כִּי יְכוּל לְהִיּוֹת בְּעֵת כַּעַס, שְׁתַּפְּלִיט מִפִּיךָ דְבוּרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר אַחֲר־כֵּן תִּתְחַרֵּט, אֲבָל כְּבָר יִהְיֶה מֵאַחֵר, כִּי לֹא תוּכַל לְהַחְזִיר אֶת הַדְּבוּר, וְאִזּוֹ תִּסְבַּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, בְּאִפְּן שְׁלֹא תֵאָרֵת כָּלֵל. וְלָכֵן אֵי־עֲצָךְ — שְׁתֵּק, שְׁתֵּק! וְאֵף שְׁכוֹאֵב לָךְ, אֲבָל זֶה תְּקוּנָךְ לִפְנֵי הַיּוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת, כִּי מָה שְׁבִזְיוֹנוֹת גּוֹרְמִים וּמְמַתִּיקִים, שׁוֹם תַּעֲנִיּוֹת וְסִגּוּפִים אֵינָם פּוֹעֲלִים, וְזֶה דְּבָר בְּרוּר וּבְדוּק, וְכֵן כְּתַב הַגֵּר"א זי"ע: עֲדִיף לְסִגָּף עֲצָמוֹ בְּדְבוּר, מֵאֲשֶׁר לְסִגָּף עֲצָמוֹ עִם אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה עַל־יְדֵי צוּם, וְלָכֵן שְׁתֵּק, שְׁתֵּק, אֲהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר! כִּי לֹא יֵצֵא מִמְּרִיבוֹת שׁוֹם טוֹב, כְּמֵאַמְרָם וְ"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן יז): אֵין דְּבָר טוֹב וְאֵין שְׁלוֹם יוֹצֵא מִתּוֹךְ מְרִיבָה; וְלָכֵן קַבֵּל עַל עֲצָמְךָ מִדַּת הַשְּׁתִּיקָה, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִמֶּנָּה, וְאֵמר הַחֲכָם: "כְּשֶׁהַדְּבוּר אֲצָלִי, אֲנִי שׁוֹלֵט עַל הַדְּבוּר, כִּיִּן שְׂיֵצֵא הַדְּבוּר מִפִּי, הַדְּבוּר שׁוֹלֵט עָלַי", הֵינּוּ כְּשֶׁאֲדָם חוֹשֵׁב עַל הַזוּלֶת דְּבָר

מה, אף אחד אינו יודע מָה הוא חושב עָלָיו, וְלִכֵּן לא יוכל לְהִיזָק לוֹ, מֵה שְׂאִיִן בֵּן כְּשִׁמוּצִיא אֶת הַדְּבֹר מִפִּי כְּלָפִי הַזּוּלָּת, וְלִבְסוּף נִתְגַּלָּה שֶׁהַכֵּל שֶׁקָּרַ וְהַעֲמַדַת פְּנִים וְכוּ', אֲזִי הוּא צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ אֶלֶף פְּעָמִים סְלִיחָה וּמְחִילָה, וּמִשְׁדֵּל אֶת הַזּוּלָּת שֶׁלֹּא לָזֶה הַתְּכַוֵּן, אֲבָל כָּבֵר אֵינּוּ יָכוֹל לְהַחֲזִיר אֶת הַדְּבֹר בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְאִזּוּ הַדְּבֹר שׁוֹלֵט עָלָיו.

וְלִכֵּן, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְהִרְגֵּל עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׁתִּיקָה, אֲשֶׁר אֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזּוֹ, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יָכוֹל לְזַכּוֹת לְהַפְטֹר מֵהִרְבֵּה צָרוֹת וְיִסוּרִים, וְכַמוֹ-כֵּן לְכַפֵּרַת עֲוֹנוֹת, כִּי כְּשִׁשׁוּמַע בְּזִיוְנוֹ וְשׁוֹתֵק, אֵינּוּ זֶה מִשֵּׁם עַד שְׁמוּחֲלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וְכָבֵר אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה א'): סְמָא דְכֵּלֵּא — מִשְׁתּוֹקָא; הַתְּרוּפָה הִכִּי טוֹבָה מִכָּל הַתְּרוּפּוֹת זֶה שְׁתִּיקָה, וְלִכֵּן עֲשֵׂה זֹאת, בְּנִי! וְשִׁתֵּק שְׁתֵּק וְאַל תַּעֲנֶה לָּהּ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת, כִּי כָּף אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, כְּשִׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשָׁבָה, הוּא סוֹבֵל מִלְדָּיו, וְכְשִׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדְבֹר, הוּא סוֹבֵל מֵאֲשֵׁתוֹ, וְכְשִׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשָׂיו, הוּא סוֹבֵל מִבְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן זֶהוּ תַקּוּנוֹ — לְתַקֵּן אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, דְּבֹרוֹ וּמַעֲשָׂיו, וְאִזּוּ תִתְבַּטְּלֶנָּה מִמֶּנּוּ כָּל הַצָּרוֹת.

אֲקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵה אָמַר לָךְ! הַצְּדִיקִים תְּמִיד דְּבִקִּים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין

לָהֶם שׁוּם שְׂיָכוֹת אֶל זֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, וְלִכְּן אֵין לָנוּ מִשָּׁג מֵהַ זֶה צְדִיק. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת גִּפְּלָאוֹת (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמג), אֲשֶׁר כָּל מֵה שֶׁהַצְּדִיק יוֹתֵר גָּדוֹל, לֹא רוֹאִים אֶצְלוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי מֵרַב קִדְּשָׁתוֹ וְהִתְפַּלְּלוּתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי נִרְאֶה כְּאָדָם פְּשׁוּט. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קטז), שֶׁהָעוֹלָם חוֹשְׁבִים שְׁצָרִיכִים לְהַכִּיר אֶת הַצְּדִיק מִבְּחוּץ, וּבְאֵמֶת אֵינוֹ כֵּן, כִּי מִבְּחוּץ הוּא נִרְאֶה כְּאָדָם פְּשׁוּט, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַפְּנִימִיּוֹת וְכוּ', וְלִכְּן זֶה שֶׁהַצְּדִיקִים גִּבְּלִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֶת זֶה אֵין יְכוּלִים לִידַע כָּלֵל.

וְסִפֵּר הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ ר' יִצְחָק מֵרֵאדוּוִיל זי"ע, שֶׁשָּׁמַע מֵאֲבִיו הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ ר' מִיכָל מִזְּלֵאטְשׁוֹב זי"ע, שֶׁהוּא כֶּבֶד גָּמַר אֶת תְּקוּנוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיוֹדַע בְּדִיוֹק כַּמָּה פְּסִיעוֹת פֶּסַע בְּזֶה הָעוֹלָם, וְיְכוּל לַתֵּן דִּין וְחֻשְׁבוֹן עַל כָּל פְּסִיעָה, וְלִכְּן רוֹצֶה כֶּבֶד לְהַסְתַּלֵּק, וּפְתָאֵם נִכְנַס בְּנוֹ הַקְּטָן וְצַעֲק: "אָבִיא וְכוּ", אֲזַ נִתְעוֹרֵר וְאָמַר לְעֶצְמוֹ: אִם-כֵּן יֵשׁ לִי עוֹד מֵהַ לְעֵשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת בְּנֵי תוֹרָה; רוֹאִים מִזֶּה מַעֲלַת הַצְּדִיק, שְׂמוּכָן וּמְזֻמָּן לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל יַעַת וְרַגַע לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא אֵינוֹ חֵי בְּשִׁבְלֵי עֶצְמוֹ כָּלֵל, רַק לְקַרֵּב אֶת הַזּוֹלַת אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ.

וּבְזֶה פִּרְשׁ הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִצְאָנוּ זי"ע אֶת הַפְּסוּק (ישַׁעְיָה כט, כב): "בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם", כִּי אַבְרָהָם אֲבִינוֹ רָצָה לְהַשְׁרִיף עַל קְדוֹשׁ הַשֵּׁם בְּאוּר כְּשִׁדִּים, כִּי לוֹ לֹא הָיָה אֲכַפַּת שׁוּם דְּבָר, הוּא הָיָה מוֹכֵן לְהַשְׁרִיף בְּעִבּוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל כְּשִׁרְאָה וְהִבִּין שְׁצָרִיךְ לְצֵאת מִמֶּנּוּ גַם יַעֲקֹב, שְׂיָקִים י"ב שְׁבִטֵי י"ה, אֲשֶׁר מֵהֶם יֵצֵא כָּלֵל יִשְׂרָאֵל אָמַר: אִם-כֵּן עוֹד רְאוּי לְחַיּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזוֹהִי מִדְּרַגַּת הַצְּדִיקִים, אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵם כֶּבֶד תְּקַנּוּ הַכֹּל, וְהֵם נִשְׁאָרוּ רַק בְּשִׁבְלֵנוּ.

וְזֶהוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר, שֶׁבְּעִבּוּרוֹ אֵינוֹ צָרִיךְ כֶּבֶד כְּלוּם, הוּא הַגִּיעַ אֶל תְּכֵלִית שְׁלֵמוֹתוֹ, אֲבָל נִשְׁאָר רַק בְּשִׁבְלֵנוּ עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְלִכְּן אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ: מֵהַ לָּכֶם לְדַאֵג, כִּי אֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רכה); וְעֲלִינוּ רַק לְעַסֵּק לְפָרְסָם אֶת

הצדיק האמת הזה, שהוא עכשו נעלם, כמובא (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן טז): וזה בחינת ההעלמה, שהצדיק נעלם מכל העולם כלו, ואנו צריכים לגלותו ולפרסמו לכלם, עין שם.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג שט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא גדול — למה שמעתם לשון-הרע עלי?! ואיך תקבלו דברים של שקר, קדם שתבררו האם זו אמת או שקר?! אתם הרי נקראים "רב", וכן "מורה צדק", ואיך לא תקימו דברי התורה הקדושה (דברים א, טז): "שמוע בין אחיכם", ואת אשר אמרו חכמינו הקדושים (מכילתא משפטים): אזהרה לדין, שלא ישמע מבצע דין, עד שיהא בעל דינו עמו; יש מכתב, שהרב הקדוש משינאווא זי"ע, בעל המחבר "דברי יחזקאל", כתב לרב מפרסם בהונגריה: איך קבלתם לשון-הרע על אבי — שתוקע שופר בראש השנה כשכבר לילה, ועל זה אתם יוצאים לדבר עליו?! אני אומר לכם, שזהו שקר וכזב! אבי תקע בעוד יום, ועוד היה זמן לאכל את סעדת ראש השנה. וכן איך תקבלו עלי לשון-הרע, שבסעדה שלישית מדליקין גרות, כדי שיוכלו עוד לקרוא בתורה, כי כבר החשיך וכו', הלא הכל שקר וכזב וכו', וכן מאריך לו במכתב, רואים מזה שכבר היה לעולמים: שקרנים, רמאים, צבועים, שדברו לשון-הרע ושקרים, וגדולי הרבנים האמינו לשקרים.

אם הייתם יודעים מי זה הקל שבקלים ביבנאל, שכל דמעותיו הן דמעות תנין... לא הייתם מקבלים את הלשון-הרע, קדם שתבואו לראות אותי... ואחר-כך לשמע מה יש לי לספר, ואז שיך להתנפח,

וְהִנֵּה לֹא רַק שָׁלֹא שְׁמַעְתֶּם אוֹתִי, אֲלֹא אֶפְלוּ לֹא רְאִיתֶם אוֹתִי... וְאַתֶּם מְדַבְּרִים, לָמָּה? כִּי הוּא בָּא אֲלֵיכֶם וּבָכָה כְּתַנִּין... וּכְשִׁיּוֹצֵא מִכֶּם הוּא שׁוֹחֵק, שְׂזָה מְנַהֵגוּ אֶצֶל כָּל הַרְבָּנִים... לְדַעְתִּי, אִם הָיָה הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת שְׁחָקָן בְּבִתִּי תֵּאֱטָרְאוֹת, הָיָה עוֹשֶׂה הַרְבֵּה יוֹתֵר כִּסְף מִלְּהִיּוֹת "רַב" בְּעֵינֶיהָ קִטְנָה כְּמוֹ יַבְנָאֵל, אֵינן זֹאת אֲלֹא שֶׁהוּא מִפְּחָד עַל עוֹרוֹ, שֶׁתִּפְסְנוּ שֶׁהַמְקוֹה כָּלֵל לֹא הָיָה כְּשֶׁר, כִּי בְּאוֹצֵר לֹא הָיוּ מִים... וְהָעֲרוֹב אֵינּוּ עֲרוֹב, וְהַשׁוֹחֵט הוּא קַל וְרִיק וּפּוֹחֵז וְכוּ' וְכוּ', וּכְבֹר לֹא מְדַבְּרִים מִזֶּה, שֶׁשֵּׁם לָנוּ רַגְלִים, שֶׁלֹּא נִפְתַּח תְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת וְכוּ', וְרוֹצֵה רַק שֶׁנִּלְמַד יַחַד עִם חִילוּנִים... אֵת זֶה לֹא שְׁמַעְתֶּם וְלֹא רְאִיתֶם... שְׁמַעְתֶּם רַק צַד אֶחָד. אֲדַרְבֶּה, בּוֹאוּ וְתוֹכְחוּ מֵהַיֵּשׁ לּוֹ וּמֵהַיֵּשׁ לָנוּ, אֲדָם שְׁרוּצָה לְעֶסֶק בְּשָׁלוֹם, צְרִיף לְרֵאוֹת וְלִשְׁמַע אֵת שְׁנֵי הַצְּדָדִים, וְלֹא רַק צַד אֶחָד, וְלִהְתַּפְעַל מִהַדְמָעוֹת שֶׁל הַתַּנִּין...

אֲקַנְהָ שֶׁתְּבוֹאוּ לְבַקֵּר בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, וְתוֹכְחוּ דְבָרִים מְזַעְזָעִים, אִיזָה עוֹל וְרִשְׁעוֹת הַבְּרִנָּשׁ הַזֶּה עֲשֵׂה לָנוּ, וְעַדִּין עוֹשֶׂה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יוֹדֵעַ אֵת הָאֱמֶת, וְלְבִסּוֹף תִּתְגַּלֶּה הָאֱמֶת, אֲבָל לְעַת עֵתָה צְרִיכִים לְסַבֵּל מִרְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָעַרְב־רַב, שְׁעוֹשִׂים שְׁמוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (נְשֵׂא קַח), שֶׁמְאַרִיף מִי הֵם הָעַרְב־רַב — גְּזֻלָּנִין, מְאַרִי שִׁחַד, דְּאֵנוּן דִּינִין רִישֵׁי עֲמָא (בְּרֵאשִׁית ו, יג): "כִּי מִלְּאָה הָאֲרָץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם", עַלִּיהוּ אֵיתְמַר (אֵיכָה א, ה): "הָיוּ צְרִיפָה לְרֵאשׁ", הָרִי שְׁלָכֶם לְפָנֵיכֶם, יְכוּלִים לְהִיּוֹת 'רַב', 'רֵאשׁ' וּמְנַהִיג, וְלְהִיּוֹת גְּזֻלָּן וְלוֹקַח שִׁחַד, וְהַצְּדִיקִים הָאֱמֶתִיִּים צְרִיכִים לְסַבֵּל מֵהֶם סָבֵל גְּדוּל (הָיָה כְּדָאֵי שֶׁתִּעֲיָנוּ בְּקִטְעַ שֶׁל הַזִּהַר, מֵהַ כְּפָשִׁרִים עוֹבְרִים מִהָעַרְב־רַב, שֶׁהֵם דִּינִין רִישָׁא עֲמָא).

אֲקַנְהָ שֶׁתְּבוֹאוּ וְאֲזוּ נְדַבֵּר יַחַד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמְכֶם...

י"ג שי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ תְּמִיד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַבְּנוּ ו"ל
הַכְּרִיז בְּכְרוּז גְּדוֹל, כְּרוּז עֲמֵק (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח):
"גִּיּוּוֹאֵלֶד זֵיט אֵיף נִישְׁט מִיֶּאָשׁ עֵס גָּאָר קִיין יֵאוּשׁ פֶּאָר הַאָנְדִין",
הוּי אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, אֲסוּר לְהִתְיֵאֵשׁ כָּלֵל! כְּשֶׁבָּאָה עַל
הָאָדָם צָרָה, אוֹ מִתְחַבְּרוֹת עָלָיו כְּמָה צָרוֹת, אֲזִי הַעֲצָה הַיְחִידָה קִדָּם
כֹּל — לֹא לְהִתְיֵאֵשׁ, כִּי הַיֵּאוּשׁ יוֹתֵר גְּרוּעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי כֹל זְמַן
שָׂאִין הָאָדָם מִתְיֵאֵשׁ, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל, אֲבָל בְּרַגַע שָׂאָדָם
נִכְנָס בְּיֵאוּשׁ וּבְדַכְּאוֹן, אֲזִי עֵקֶר אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל וְכֹל. וְלִכֵּן צָרִיכִים
לִילֵךְ עִם הַדְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל,
אֲפֹלוּ שְׂכָבֵר עֲשִׂיתָ מָה שְׂעֲשִׂיתָ, עִם כָּל זֹאת עֲדִין יְכוּלִים לְתַקֵּן הַכֹּל,
כְּמוֹ שָׂאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיב): אִם אַתָּה מְאַמֵּין
שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל, תְּאַמֵּין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְכֹל זֶה בְּרוּחָנִיּוֹת, אֲסוּר
לְפַל בְּדַעְתּוֹ אֲפֹלוּ שְׂנֹכְשֵׁל בְּמָה שְׂנֹכְשֵׁל, תְּמִיד יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּגִשְׂמִיּוֹת, אִם אָדָם נִתְקַל
בְּעֵסֶק מְסַבֵּף וְכוּ', אוֹ שְׂגָנְבוּ מִמֶּנּוּ אֶת כָּל כֶּסֶפוֹ וְכוּ', אוֹ כָּל הַעֵסֶק
שֶׁלוֹ הִתְפָּרַק וְכוּ', אוֹ בֵּן יוֹם לְלִילָה אֲבִד אֶת הַכֹּל וְכוּ', אֲסוּר לוֹ
לְהִתְיֵאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא לְזָכֹר (אִיּוֹב א, כא): "ה' נָתַן וְה'
לָקַח יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ", אֲסוּר לְאַבֵּד אֶת עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו בְּשִׁבִיל כֶּסֶף
אוֹ עֵסֶק פְּרֻנְסָה, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹכָא
בְּתַקּוּנֵי זֹהַר (דף קמג:): אִית מֵאן דְּפָרַע בְּמִמוֹנִיָּה, וְאִית מֵאן דְּפָרַע
בְּגוּפִיָּה; אֶחָד מְשַׁלֵּם בְּכֶסֶף וְאֶחָד מְשַׁלֵּם בְּגוּף, רַחֲמָנָא לְצַלָן. תְּתַאֲר
לְעֲצָמְךָ, שְׂמִים אוֹתְךָ וְאֶת כָּל מְשַׁפְּחָתְךָ עַל כַּף הַמֵּאזְנַיִם אַחַת, וְאֶת
כָּל כֶּסֶפְךָ עַל כַּף שְׁנֵיָה, אַבְדָתָּ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, אוֹתְךָ וְאֶת כָּל
מְשַׁפְּחָתְךָ בְּאֶסוֹן תְּאַנֵּת דְּרָכִים קְטֹלָנִית, אוֹ אַבְדָתָּ אֶת כָּל כֶּסֶפְךָ וְכֹל
הַעֵסֶק שֶׁלְךָ יֵרֵד לְטִמְיוֹן, אֵינָה מֵהֶם הֵייתָ בּוֹחֵר... [הַיּוֹם לְדַגְמָא

הִיְתָה תֵּאֵנֶת דְּרָכִים קִטְלָנִית, שְׁבָה נִהְרְגוּ מִשְׁפָּחָה שְׁלֵמָה, לֹא עָלִינוּ,
בְּעַל וְאִשְׁתּוֹ וַחֲמִשָּׁת ילְדֵיהֶם] וְאֵלּוּ מַעֲשִׂים שְׁבָכַל יוֹם, אֶחָד מְאֹבֵד
אֶת הַחַיִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאֶחָד מְאֹבֵד אֶת הַכֶּסֶף — מָה עָדִיף?!

וְלָכֵן זֹאת אַתָּה צָרִיף לְשָׂאל אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה
וְכוּ, וְלָשִׁים לְנֶגֶד עֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, אֲזוּ לְדַעֲתִי, כְּבָר תִּסְתַּכַּל עַל כָּל
הַחַיִּים בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְלֹא תִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

זָכַר, זָכַר! כֶּסֶף הוּא עָגַל, הַיּוֹם אִבְדָּתָ אֶת זֶה, וּמִתָּר תִּקְבַּל אֶת
זֶה בַּחֲזָרָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְדוֹל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר (תְּהִלִּים
קמ"א), רַק תִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׁקוֹנִים אוֹתָה עַל-יְדֵי תִפְלָה
וְהַתְּבוּדָּדוּת, הַרְגֵּל עֲצָמָךְ לִילֵךְ לְמָקוֹם פְּנוּי, וְשֵׁם תְּדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ
בְּשִׁפְת הָאֵם שְׁלֵף, וְאִף שְׁבִהֲתַחֲלֶה יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ
שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ וְכוּ, וְאֵינוֹ מִתְיַחַס אֵלֶיךָ וְכוּ, [דַּע לָךְ, אֲשֶׁר כָּל זֶה
מִחֲמַת כְּפִירָה שְׁנִכְנָסָה בָךְ, מִחֲמַת רַבּוּי עוֹנוֹתֶיךָ, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמּוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה
לְאָדָם], אָבַל אִם תִּהְיֶה חֲזָק, וְתִדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ
בְּעִקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה, לְבִסוּף תִּרְאֶה שְׁמֵלֶךְ הַכְּבוֹד יֵאִיר עָלֶיךָ אוֹרוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב וְנוֹרָא מְאֹד, וְתִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
בְּאֻמַּת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֵין מְצִיאוֹת שֶׁל עוֹלָם
כָּלֵל, הַכֹּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, כִּי דוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוֹשׁ
לְגִבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג, אֲלֵא עַל-יְדֵי
בְּרוּר וְזִכּוּף הַמַּחֲזִין, כְּכֹל שְׁאָדָם מְזַכֵּף עֲצָמוֹ מִכָּל מִינֵי תַּאוּוֹת מְגַנּוֹת
וּמִדּוֹת רָעוֹת וְכוּ, כְּמוֹ-כֵן מֵאִיר לוֹ הַמַּח מְאֹד בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אִף שֶׁהַצְּדִיקִים זוֹכִים לְהִגִּיעַ אֶל הָאֶרֶץ
כְּזוֹ וְכוּ, אִף-עַל-פִּי-כֵן הֵם תְּמִיד חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), שְׁעוֹשִׂים תִּשׁוּבָה עַל תִּשׁוּבָה,
פֶּן וְאוּלַי גִּשְׁמוֹ אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּפֶן חַיִּים בְּדַמְיוֹן, וְאִף שֶׁהֵם
תְּמִיד דְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְיַחֲדִים יַחּוּדִים קְדוּשִׁים, עִם כָּל זֹאת הֵם
מִפְּחָדִים פֶּן תּוֹעִים וּמִתְעִים אֶת עֲצָמָם וְחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, וְכִכֵּל
שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, מֵאִיר לָהֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף-עַל-

פִּי-כֵן הֵם נוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וּבּוֹכִים עַל מַר גּוֹרְלָם, פֶּן וְאוּלַי לֹא יֵצְאוּ מִחַל אֶל הַקֹּדֶשׁ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה.

[וְלֹא כִּמוֹ שְׁחוֹשְׁבִים פְּשוּטֵי הָעַם, שְׁחִזְרוּ בַתְּשׁוּבָה וְזָהוּ זֶה... אֲלֵא גְדוּלֵי מִבְּחָרֵי הַצְּדִיקִים עוֹשִׂים בְּכָל פֶּעַם תְּשׁוּבָה עַל תְּשׁוּבָה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִים לְהִגִּיעַ בְּכָל פֶּעַם לְמַדְרָגוֹת חֲדָשׁוֹת, וּמֵאִיר עֲלֵיהֶם אֹרוֹר יִתְבָּרֵךְ בְּגִלּוּיֵים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁרֵיהֶם וְאֲשֶׁרֵי דְבִקְיָהֶם!]

וְהַפְּלֵל, יְדִידֵי הַיְקָר! קָרָה לָךְ אֶסּוֹן גְּדוֹל בְּחִיָּיךָ הַפְּרָטִיִּים, כֹּל מֵה שְׁבַנִּית בְּמִשְׁפָּךְ שְׁנַיִם יָרַד לְטַמְיוֹן, וְהַפֵּל הֵלֶךְ לָךְ לְנֶגֶד עֵינֶיךָ וְכוּ', וְהִצָּרָה הִכִּי גְדוּלָה הִיא, שְׁזָה נַעֲשֶׂה מִקְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ וְכוּ', עַם כֹּל זֹאת עָלֵי לַחֲזוֹר לָךְ עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כֹּלֵל, אֵל תִּתְיָאֵשׁ! בְּרַח לָךְ לְמִקּוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִשָּׁב בְּמִקּוֹם אַחַד, וְתִבְכֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עַל רַע מַזְלְךָ, וְתִרְבֶּה לְצַעַק וְלִזְעַק אֶל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִוְצִיא אוֹתְךָ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו וְכוּ', אֲכַל שְׂיִהְיֶה עִם אֱמֶת, כִּי לְמַעַלָּה לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל שׁוּם שְׂקָר, וְאֶפְלוּ תִנּוּעָה שֶׁל שְׂקָר אֵין לָזֶה שׁוּם שׁוּי לְמַעַלָּה, לֹא-כֵן אֱמֶת, אֶפְלוּ דְבַר קִטָּן, אִם יֵשׁ בְּזֶה אֱמֶת, זֶה מֵאִיר בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְלִכֵּן שָׁב בְּמִקּוֹם מִיָּחָד, וְתִבְכֶּה וְתִצְעַק וְתִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיִוְצִיא אוֹתְךָ מֵהַבֶּץ שֶׁנִּפְלְתָ לְשָׁם, וְאִז תִּרְאֶה מֵה יְקָרָה עִמָּךְ לְבִסּוּף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שיא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא אֵל תְּדַחַק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת סד.): כֹּל הַדּוֹחַק אֶת הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה דּוֹחַקְתּוֹ, וְכֹל הַנִּדְחָה

מפני השָׁעָה — השָׁעָה נְדַחִית מִפְּנֵיו; וְזֶה שֵׁיךְ בֵּין בְּלִמּוּד בֵּין בְּתַפְּלָה, שְׁאֶסּוּר לְדַחֵק אֶת עֲצָמוֹ, רַק לְבַקֵּשׁ מִתַּנַּת חֲנֹם, וְאִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ'), כִּי זֶה הָיָה הַפָּגַם שֶׁל הַפְּאֵת הַצּוּר, וְגַם לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה צְרִיכִים רַק לֵאמֹר לֹא וְלֹא לְדַחֵק, וְכֵן יִבְנֶה לְעֲצָמוֹ בְּנֵינִים יָפִים, בְּכָל פַּעַם לְלַמֵּד קִצָּת וְעוֹד קִצָּת וְכוּ', עַד שְׂגוּמָרִים אֶת כָּל הַסֵּפֶר. וְאָמַר רַבְּנֵי ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כח): רָאוּי לְאָדָם שְׂיַעֲבֹר וְיִלְךְ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסֵּפֶרִים וְלִלְמַד כָּל־ם, וְאֶפְלוּ שְׂשׂוּכָח, לְמַעַלָּה יִזְכִּירוּ לוֹ אֶת כָּל מַה שְּׁלֵמַד, רַק לְלַמֵּד כְּסִדְרָן, וְלֹא לְרַצּוֹת לְגַמּוֹר הַכֹּל בְּבֵת אַחַת, רַק בְּכָל יוֹם קִצָּת, וְכִכָּה בְּמִשְׁךְ כַּמָּה יָמִים וְשָׁנִים, יִזְכֶּה לְהִיּוֹת וּלְטַיֵּל בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא רְאֵה לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל".

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שיב

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי גִשָׁא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַיֵּם אֶת כָּל מִצְוָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְרַבְּנֵי ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד), שְׂעַל-יְדֵי שְׂמִיחַת הַמִּצְוֹת, הָאָדָם יְכוּל לְצִאת מִמְדוֹר הַקְּלָפוֹת, וְלַעֲלוֹת לְמַעַלָּה מִנְּפִשִׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, שֶׁהֵם עוֹלָמוֹת עֲשָׂיָה, יְצִירָה, בְּרִיאָה, וְלְהַפְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, בְּבַחֲיַנַּת 'מְטִי וְלֹא מְטִי', שְׂנִכְלָל בְּעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׂהֶאֱצִיל כְּבִיכּוֹל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָאוֹר אֶל הַשְּׁלֵשָׁה עוֹלָמוֹת.

וְרֵאִיתִי בְּסֵפֶר "עֲמוּד הָעֲבוּדָה" לְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ קְאִסוּבְךָ זי"ע (דְּרוֹשׁ הַשָּׁמַח בְּחֻלְקוֹ) עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים צו, יא): "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק",

פי כְּשֶׁהֲצַדִּיק זֹרַע מְצֻנָה אַחַת, תָּאִיר לוֹ שָׂרֵשׁ מְצֻנָה זוֹ בְּרוּחַזְנוּיֹתָהּ
לְעוֹלָם הֵבֵא אוֹר גָּדוֹל לְאֵין תְּכָלִית, עַיִן שָׁם.

מָה אָמַר לָךְ! לְזָכוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְהִתְעַנֵּג מִזֵּיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
יְתָבְרָךְ, זֶה תְּלוּי כְּפִי שְׁמֵרְבָה לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, כִּי הִתְפַּלֵּה הִיא כְּלִי
לְהַכְנִיס בּוֹ כָּל הַקְּדוּשָׁה, וּבְלִי תְּפִלָּה אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְשׁוֹם קְדוּשָׁה.
וְלִכֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יְתָבְרָךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי
לְהִיּוֹת שְׂמִחַ בְּחֻלְקֵי תָמִיד, וְאַהֲיָה רַק בְּשִׁמְחָה", וְאַז תִּרְאֶה אֵיךְ
שֶׁתִּמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ שִׁמְחָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְשֵׂא, ח' סִינן הִתְשַׁמְ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

שָׁמַר מְאֹד מְאֹד מִהַמְדָּה הַמְּגַנָּה שֶׁל עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׁזָה
מֵבִיא אוֹתָךְ לְדַכְּאוֹן פְּנִימִי, וְזֶה יְכוֹל לְכַלּוֹת אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן
לֹא בְּחַנּוּם שֶׁהִזְהִירָנוּ כָּל-כָּף עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה מְקַשֶּׁרֶת
אֶת נְשִׁמַת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַפּוֹךְ הָעֲצָבוֹת
וְהַמְרִירוֹת יוֹרִידוּהוּ בְּשֵׂאוֹל תְּחִתִּית וּמִתְחַתֵּיו, וְלִכֵּן בְּחַר תְּבַחַר רַק
בְּמִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְתִרְגִּיל עֲצָמָךְ לְשִׁמְעַ קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמִחָה וְנִגּוּנִים,
כִּי הָעֲצָבוֹת יְכוּלָה לְהֵבִיא אוֹתָךְ לִיאֹוֶשׁ, עַד הַתְּאֲבָדוֹת, רַחֲמָנָא
לְצַלְן; וְלִכֵּן רְאֵה לְתַפְס עֲצָמָךְ, וְתִבְרַח אֵל הַשְּׂמִחָה, וְתִשְׁמַע בְּכָל
יוֹם קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמִחָה, וּמִחֲמַת שְׂבִדוֹר הַזֶּה מִתְּגַבֶּרֶת כָּל-כָּף הַקְּלָפָה
שֶׁל יִלְלָה, שֶׁהִיא לִילִי"ת, נוֹקְבָא דְסַמְא"ל, שְׁמִפִּילָה בְּעֲצָבוֹת
וּבְמְרִירוֹת אֶת בְּנֵי-אָדָם עַל-יְדֵי פָּגַם הַבְּרִית, לִכֵּן דִּיקָא בִּדְוֹר הַזֶּה
נִתְחַדְּשׁוֹת הַקְּלָטוֹת שֶׁל שְׂמִחָה, שְׂאָדָם יְכוֹל לִישֵׁב בְּחֻדְרוֹ, וְיִשְׁמַע

קול תף ונגבל וכנור וחצוצרות וכו', כל מיני כלי זמר, כי את זה לעמת זה עשה אלקים (קהלת ז, יד), כנגד הקלפה המכנסת בעצבות ובמרירות וכו', צריכים לקחת כלי זמר ולהחיות עצמו, ואין זה בטול זמן, אדרבה על זה נאמר (ויקרא יח, ה): "וחי בהם" — ולא שימות בהם (וימא פה:); ולכן לא בחנם שהזירנו כל-כף על שמחה, ולעשות כל מיני פעלות להיות רק בשמחה, שזו הצלת נפשות, ממש פקוח נפש, אשרי שיאחז במדת השמחה, ויהיה תמיד רק בשמחה, אשר על-ידי-זה נתרחבת דעת האדם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'), שעל-ידי שמחה נתרחבת הדעת לחשב רק ממנו יתברך, כי השמחה מרחבת את הדעת.

צריך שתדע, ידידי היקר לי מאד! כי רבנו ז"ל גלה לנו נפלאות נוראות (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), בסוד הפסוק (שיר השירים ת, ה): "מי זאת עלה מן המדבר", שזה ביתא עלאה וביתא תתאה, הינו "מי" היא ספירת הבינה, שהיא המחשבה שזו ל'א'ה', ראשי תבות: ה'נסתרות ל'הנייה א'לקינו (דברים כט, כח), "זאת" היא המלכות הדבור, שזו ר'ח'ל', ראשי תבות: ל'פתח ח'טאת ר'ובץ (בראשית ד, ז), והענין, שיש שני עולמות, עולם העליון שהוא המחשבה, שזו "לאה", ועולם תחתון שהוא הדבור, שזו "רחל", וזה שאמר דוד המלך (תהלים קטז, ט): "אתהלך לפני הוי"ה בארצות החיים", הינו מחשבה ודבור פשוקשרים יחד, אזי נמשך שפע הדעת בתוך הדבור, ויכולים לזכות לרוח-הקדש על-ידי-זה.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג שיר.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר גשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפול בדעתך, ואל יחלש רצונך וכו', כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ברח לך רק אליו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

אתה נמצא רק בידי יתברך, ולכן אל תהיה שבור משום דבר,
ותאמר: כל מה דעביר רחמנא לטב הוא דעביר (ברכות ס.), שנה סוד
הארת העולם הבא בעולם הזה, פמוכא בדבריו ו"ל (לקוטי מוהר"ן,
חלק א', סימן ד'): כשאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת
הבחינה היא מעין עולם הבא.

ולכן מה לך לדאג על עולם שאינו שלך, הרגל עצמך רק לדבר
אליו יתברך, ואז טוב לך לנצח נצחים.

מי יתן שתמיד בלמוד ששה סדרי משנה בסדרן, וזה יוריד
מך את החלדה והזהמה שנדבקו בך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שטו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נשא, ח' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך עם המעות להדפסה, ותשואות חן
לך על זה.

רק חזק ואמץ מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך,
ואף שעוברות עליך עליות וירידות וכו', עם כל זאת בזה נמדדת
גדלת בר ישראל, איך מחזיק מעמד בפעה שעוברים עליו משברים
וגלים וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! אם אתה רוצה לחיות חיים טובים
ונעימים, העצה הכי טובה — לסגר את העינים והאזנים וכו' מכל
העולם, ושלא יהיה אכפת לו שום דבר, העקר למסר עצמו לגמרי
אליו יתברך, ויגיל עצמו לדבר עמו יתברך, ויחשב רק ממנו

יִתְבַּרְךָ, וְשׁוּם דְּבָר אַחַר אֲשֶׁר קוֹרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, לֹא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לוֹ כָּלֵל, וְאִזּוּ מִי שְׂזוּכָה לָזֶה, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרִי, וְהוּא חַי חַיִּים רוּחָנִיִּים, חַיִּים שֶׁל עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְדָבָר זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר, רַק לְמִי שְׂרָגִיל בְּהַתְּבוּדוֹת, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מַעֲמַד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְשְׂמַחְתִּי עָלָיו כְּעַל כָּל הוֹן, שְׂתִּהְלֶה לֹאֵל, עֲדִין אַתָּה מַחֲזִיק בְּתַמָּךְ לֵילֶךְ בְּדַרְךְ הַתָּם וְהַפְּשׁוּט שְׂקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא: תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְדָבָר עֲמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר מִי שְׂמָרְגִיל עֲצָמוּ בְּזֶה, חַי חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲמִיִּים, חַיִּים אֲרַכִּים, חַיִּים דְּבוֹקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עֲצוֹת רַבְּנוּ ז"ל הֵן בְּשִׁבִיל כָּל אֶחָד, מִהַקְטָן שְׂבִקְטָנִים עַד הַגְּדוֹל שְׂבִגְדוֹלִים, כָּל אֶחָד צְרִיךְ אֶת עֲצוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, מִי שְׂיֵשׁ לוֹ זְכוּת, הוּא מְקַבֵּל הַרְּבֵה מְאֹד, כִּי לֹא כָּל אֶחָד יוֹרֵד לְסוּף דַּעַתוֹ.

זוֹאת תִּדַע, כִּי עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל (דַּעַם רַעֲבִינ'ס זֵאד) הוּא לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, לְמַעַלָּה מִהַמְּקוֹם, אֲשֶׁר מִשָּׁם יִקְבֵּל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ (עֵין לְקוּטִי-מִוֵּהר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), וְלִכְּן כָּל אֵלוּ שְׂחָשְׁבוּ שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל יְכוּלִים לְשַׁחַק פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, הוּא מִתְאַכְזֵב לְבִסוּף מְאֹד, כִּי מְקַבֵּל דְּחִיפָה... אוּ בְּעִיטָה... עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל (דַּעַם רַעֲבִינ'ס זֵאד) זֶה אֲרוֹן נוֹשֵׂא אֶת נוֹשְׂאָיו (עֵין סוּטָה לה.), אֵף אֶחָד אֵינוּ מַחֲזִיק אֶת עֲנִין

רַבְּנוּ ז"ל... (דַּעַם רַעֲפִינִים זֶאֶף), רַבְּנוּ ז"ל מְנַהֵיג אֶת כָּל אֲנָשִׁיו, אֵין פֶּה יִשׁוּת אוֹ גְדֻלוֹת וְכוּ', כְּדָאי שְׁפָל מְקַרֵּב חֶדֶשׁ יַדַּע אֶת כָּל זֶה.

הַמְצַפֶּה לְרֵאוֹתָךְ בְּקֶרֶב...
 ...

י"ג שיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְשֵׂא, ח' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד, וְאֵל תִּתֵּן שְׂיִפִּילוּ אוֹתָךְ, רַבְּנוּ ז"ל נָתַן לָנוּ תְּקוּנָה נִפְלְאָה (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'): עֲקֵר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַע בְּזִיוְנוֹ וַיִּדְם וַיִּשְׁתַּק; כְּשֶׁאֶחָד מִבְּנֵי אוֹתָךְ — שְׁתַּק שְׁתַּק, אֶהוּבִי, יְדִידִי! כִּי זֶה תְּקוּנָתְךָ הַנִּצְחִי, וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אָדָם, כָּל גּוֹי עָרַל טָמֵא, כָּל רֵיק וּפּוֹחַז וְכוּ', כָּל צוֹעֲנֵי וְכוּ' שְׁמַחְרָךְ וּמִבְּנֵי אוֹתָךְ — שְׁתַּק שְׁתַּק! וְתִקְבֵּל כָּל הַבָּא עֲלֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְתִדַּע שְׁבָכֵל תִּתְנוּעָה וְתִתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ בְּאֵלוֹ וְכוּ', כְּדִי לְנִסּוֹתָךְ אֵל מִי תִבְרַח בְּעַת שְׁרַע וְמָר לָךְ מְאֹד, וּמִכָּל שְׁכֵן שְׂאֵשְׁתָּךְ וַיִּלְדֶּיךָ מִבְּזִים אוֹתָךְ וְכוּ', אֲזוּ בִּיּוֹתֵר תִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה, בֵּית-הַמִּדְּרַשׁ ב, קכב): אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוּא עָנּוּ לִפְנֵי כָּל אָדָם וּבִיּוֹתֵר לִפְנֵי בֵּיתוֹ, כִּי בְּנֵה הוּא מְגַלֶּה שְׁחִי עִם אֱלֻקוֹתָו וְהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי מְקַשֵּׁר הַכֹּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיּוֹדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין דְּבַר כְּזֶה טָבַע, מְקַרְהָ, מְזַל וְכוּ', אֵלּא אִם אֲשֶׁתּוֹ מִתְחַצְּפֶת אֵלָיו, בְּוִדָּאי פָּגַם בְּדַבּוּרוֹ, וְעַכְשָׁו הַגִּיעַ הַזְּמַן לְתַקֵּן אֶת דַּבּוּרוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאִם יִלְדִּיו מִתְחַצְּפִים נִגְדוּ, מִכְּרַח לְהִיּוֹת שְׁפָגַם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ, וְאִם בְּנֵי-אָדָם מִתְחַצְּפִים נִגְדוּ, זֶה סִימָן שְׁפָגַם בְּמַעֲשָׂיו, וְלָכֵן עַכְשָׁו כְּשֶׁשׁוֹמַע בְּזִיוְנוֹ מֵאֶחָד מֵהֶם, עֲקֵר הַעֲצָה — לְדָם וּלְשִׁתְּךָ לְמַחְרָפְהוֹ וּלְמִבְּזוּהוֹ, וּבְנֵה יִזְכֶּה לְתַקוּן נִצְחִי.

תְּאַמֵּן לִי, יְדִידִי הַיְקָר! אִם תּוֹכֵל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, אֲזִי תִזְכֶּה

אֲשֶׁר י"ג שיח בְּנַחֵל רעג

לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, וְתִהְיֶה נַעֲשֶׂה בְּסוּד: "אָדָם הַיּוֹשֵׁב עַל הַכֶּסֶ"א", שְׁזָה שֵׁם מ"ה, יִשְׁלַט עַל שֵׁם אֱלֻקִּים שֶׁהוּא הַטֵּב"ע, הֵינּוּ שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הֵי"ה הַיְיָ וְיִהְיֶה, שְׁתִּהְיֶה בְּטֵל לְגַמְרֵי אֶל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁזָה שֵׁם מ"ה: יו"ד, ה"א, וּא"א, ה"א, שֶׁהוּא שֵׁם הַבְּטוּל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב): כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם שֶׁלֹּא כְּסֻדָּר, מִפְּנֵי שֵׁשׁ לוֹ יִשׁוֹת וְגֵאוֹת, עֲצָתוֹ — לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת כָּל רְצוֹנוֹתָיו אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְיִהְיֶה בְּבַחֲיַנַּת מ"ה, וְאִזּוּ יִלְךְ הַכֹּל כְּסֻדָּר, שְׁזָה עֲקָר הַחֲכָמָ"ה, בְּסוּד: כ"ח-מ"ה, כַּחֲסֵי אֵין נִגְדוֹ יִתְבַּרֵךְ, מִמִּילָא יִלְךְ לוֹ הַכֹּל כְּסֻדָּר, אָדָם וְחַו"ה, הֵינּוּ הַדְּבּוּר שֶׁהִיא חַוָּה, כָּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים יט, ג): "וְלִילָה לְלִילָה יִחַוָּה דַעַת" (הַדְּבּוּר מְגַלֶּה מַה שְׁבִדְעָתוֹ), יִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְדַעַת כָּזוֹ (דְּבָרִים ד, לה): "אֵתָהּ הָרֵאתָ לְדַעַת, כִּי הַיְיָ הוּא אֱלֻקִּים, אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ", כִּי אֱלֻקִּים הַטֵּב"ע, שֶׁהוּא הַכֶּסֶ"א, נַעֲשֶׂה לְבוֹשׁ לְמ"ה: יו"ד, ה"א, וּא"ו, ה"א, אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיכְנִיס דְּבוּרִים אֵלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

הַדּוֹרֵשׁ טוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדָּר נְשֵׂא, ח' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְהַבִּין, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר בְּפַעַם אַחַת לְקַפֵּץ וּלְהַגִּיעַ אֶל מַדְרָגָה אַחַת, צָרִיכִים לְהַתִּיגֵעַ יָמִים וְשָׁנִים, וְלִפְסַע לְאֵט לְאֵט, עַד שֶׁיִּגְדְּלוּ הַמַּחִין, שְׁזָה מַה שֶׁהַתַּנָּא מְגַלֶּה (אֲבוֹת ה, כא): בֵּין חֲמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא, בֵּין עֶשֶׂר לְמִשְׁנָה, בֵּין חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה לְתַלְמוּד וְכוּ', שֶׁהַכֹּל הוֹלֵךְ בְּהַדְרָגָה מַדְרָגָה אַחַר מַדְרָגָה, וְזֶה שְׁנֵאָמַר (בְּרֵאשִׁית כו, יג):

"וילך הלוך וגדל עד פי גדל מאד", שצריכים לילך פסיעה אחר פסיעה, עד שיגיע אל מה שיגיע וכו', כל אחד כפי ענינו. הן אמת, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מט): איר דארפט איין זייער זאגין איר זאלט נאך קענען עפּיס כאפּין, (אתם צריכים להזדרז מאד, כדי לתפס עוד משהו), כי כשאדם חטא, ועבר עליו מה שעבר, ובלה את ימיו ושנותיו בריק ובבהלה, ועכשו כשחוזר בתשובה, צריך למלא את הימים המתים שהלכו לו בזה העולם, עם כל זאת כבר אמרו בזהר (חלק א' קכט.): בשעתא חדא וברגעא חדא אדם יכול לחזור בתשובה; אבל כדי להשיג את המחין וכו', על זה צריכים לילך בהדרגה, אבל גם בזה יכולים ללכת פסיעה אחר פסיעה במהירות גדולה (וזה לא סותר שצריכים לילך לאט).

הכּוּנָה של ללכת מדרגה לדרגה, כפי סדר השגת המחין, (זהו חלק ב' צד): בר נש פד אתיליד יהבין ליה נפשא וכו', זכה יתיר יהבין ליה רוחא וכו', זכה יתיר יהבין ליה נשמתא, שזה סובב על המחין והיחודים שכל אחד יכול לזכות, בנפש יש רבוי רבבות בחינות של שמות ויחודים: יו"ד, ה"ה, ו"ו, ה"ה, פי כל שם כלול מהארבעה שמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, הינו ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן, פי יש בשם ב"ן נפש דנפש — ב"ן שבשם ב"ן, רוח דב"ן — מ"ה שבשם ב"ן וכו', וכן בכל ספירה וספירה ובכל פרצוף ופרצוף, עד שיאירו עליו כל שמוותיו יתברך, הינו איפה שרק מסתובב וכו', איפה שרק מסתכל ומתבונן, הוא רואה רק שמות וכו', ועל-ידי-זה נמשכת עליו השגת החכמה העליונה, הינו מחין ודעת בידיעות הבורא יתברך שמו.

ולכן כל מי שחוזר בתשובה אליו יתברך, צריך לדעת, אם אמנם שצריכים לילך מדרגה אל דרגה, פסיעה אחר פסיעה, ולא יכולים לדחק את השעה, בסוד (שמות כג, ל): "מעט מעט אגרשנו מפניך" וגו', עם כל זאת גם את הפסיעות צריך לפסע פסיעה אחר פסיעה, אבל בזריזות, (וזה קשה להסביר, כי אם מי שאוחז בזה); כי מצד אחד צריכים לרוץ מאד ולהזדרז להיות מדרי מעלה, אבל מצד שני צריכים לחכות ולקוות וכו', ולהיות מדרי מטה, כי

צְרִיכִים אֶת שְׁתִּיָּהֶם, שְׁזֶה כְּתוּר מְלִכּוּת, כְּתוּר זֶהוּ הַרְצוֹן הַמְּפֹלֵג, מְלִכּוּת זֶהוּ הַצְּמִצּוּם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי שְׁתִּיָּהֶם זֹכִים לְמָה שְׁזֹכִים, שְׁזֶה מָה שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן כד), מֵעֲנִין הַרְדִּיפָה וְהַמְעַכֵּב, שְׁמַצֵּד אֶחָד הַמַּחֲזִין רוּצִים לְהַשִּׁיג אֶת הָאֵין סוּף, וּמַצֵּד שְׁנֵי צְרִיכִים לְחֻכּוֹת וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְכוּ'.

עַל-כֵּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא חֲזַק וְאִמָּץ מְאֹד מְאֹד, וְתַעֲזֹב אֶת כָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה עִם כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר וְכוּ', וְחֲזֹר עַל פְּסוּק זֶה (תְּהִלִּים קמו): "תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֲשִׂתְנָתִיו", בּוֹ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן כְּשִׁיּוֹצֵאת נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ וְקוֹבְרִים אוֹתוֹ וְכוּ', הַכֹּל נִשְׁכַּח, וְלֹא נִשְׁאָר לְאָדָם רַק תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְלָכֵן מָה הָיָה כְּדַאי לְרוּץ אַחַר הַהֶבֶל?! וּמָה קוֹרָה עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִגּוּף כָּבֵד נִמְצָא בְּקֶבֶר? הַתּוֹלְעִים יוֹצְאִים מִבְּטָנוֹ, עֲכָבְרֵי שְׂדֵה אוֹכְלִים מִמֶּנּוּ, הַנְּחָשִׁים וְהַעֲקָרְבִים וְכוּ' רוּחָשִׁים עָלָיו וּבְתוֹכוֹ וְכוּ', אִם אָדָם הָיָה חוֹשֵׁב מִזֶּה, הָיָה בּוֹרַח מִכָּל מִינֵי פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, כְּפִי מָה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין מְקוֹם שְׁלֹא תִמְצָא שָׁם מַחְלָקָת, בְּכָל חֲצֵרוֹת הַחֲסִידִים הַתְּפִלְגוּ, לְפַעֲמִים גַּם הַתְּפִרְדוּ לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים, וְכֵן אֲצֵל הַלִּיטָאִים, גַּם נַעֲשׂוּ פְרוּדִים בֵּין יְשִׁיבוֹת אֵלוֹ וּבֵין אֵלוֹ פִּידוּעַ, וְאַפְלוּ בְּדָבָר רַבְּנּוּ ז"ל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים, נִכְנָס הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְגַרְם פְּרוּדִים וּמַחְלָקָת, וּמוֹרִים לְעַצְמָם הַתֵּר כְּשֶׁמְתַלְבָּשִׁים בְּשִׁיחְתּוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁאָמַר (חֵי-מוֹהֲרָן, סִימָן שיט): אֲנִי אֶעֱשֶׂה מִכֶּם כְּתוֹת כְּתוֹת, אֲשֶׁר הַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, שְׁאֲצֵלוּ יִהְיוּ אֲנָשִׁים שְׁיַעֲסִקוּ בְּיוֹתֵר בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת וְכוּ', וְיִהְיוּ אֲנָשִׁים שְׁיַעֲסִקוּ בְּיוֹתֵר בְּתוֹרָה, וְיִהְיוּ אֲנָשִׁים שְׁיַעֲסִקוּ בְּיוֹתֵר בְּמִצְוֹת מַעֲשִׂוֹת וְכוּ' (וְכֵן הִלָּאָה), אֲבָל לֹא שְׁתִּהֵי מַחְלָקָת בֵּין הַכְּתוֹת...

וַיֵּשׁ עוֹד לְהֶאֱרִיךְ, אַךְ אֲנִי מְאֹד טְרוּד עֲכָשׁוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ תְּמִיד...

י"ג שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֹזק וְאַמֶּץ תָּמִיד, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּעוֹדְךָ בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה, רְאֵה לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שְׂזוּ מִצְּוֹת עֲשֵׂה (לְכֻמָּה מוֹנֵי הַמְצָוֹת): "וְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ" (דְּבָרִים כד, ה).

בְּעֵינַי כְּתָבָה שְׂכַתְבָּתְךָ וְכוּ', הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת נז.): אֲסוּר לוֹ לְאָדָם שִׁיִּשְׁהָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ אֲפֹלוּ שָׁעָה אַחַת בְּלֵי כְּתָבָה, וְיֵשׁ לוֹמֵר, כִּי הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז.): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י' וְאֶצֶל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה', וּבִיחִיד זֶה י"ה, וְצָרִיכִים לְכַתֵּב כְּתוּבָה, שְׁזֵה כְּת"ב ו"ה, וּבְזֵה נְשָׁלֵם שֵׁם הַיְיִ"ה בְּרוּךְ הוּא. וְהִנֵּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה רַק לְעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן רסג), וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל זֶה, כִּי נָשִׁים מְקַפִּידוֹת מְאֹד עַל כְּבוֹדָן, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רב); וְלִכֵּן צָרִיכִים לְתַת לָהֶן אֶת הַכְּבוֹד שְׁלָהֶן, וְלִבְלִי לְפַגַּע בָּהֶן.

וְיֵשׁ לוֹמֵר, דְּזֵה מָה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קל.): דְּלִיכָא כְּתָבָה דְּלֹא רָמוּ בָּהּ תִּגְרָא, כִּי הַסֵּטְרָא אַחֲרָא רוֹצִים לְהַפְרִיד בֵּין אוֹתִיוֹת ו"ה, שְׁזֵה מְרַמֵּז עַל ו"ה, וְלִכֵּן דִּיקָא עַל כְּתוּבָה יֵשׁ תִּיגְרָא, כִּי כְּת"ב ו"ה, וְאֵת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם רוֹצֵה לְהַחֲרִיב.

עֵקֶר הַהֶצְלָחָה בְּשָׁלוֹם-בַּיִת, שְׁלֵא יִהְיֶה קִפְּדוֹן, וְלֹא יִכְנָס אִמָּה יִתְיָרָה בְּבֵיתוֹ, וְיִהְיֶה רַק וְתָרְן גְּדוֹל עַל כָּל דְּבָר, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ.

הַעֵקֶר לְשָׁמֵר לֹא לְפַגַּע בַּהוֹרִים שְׁלָה, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵלוֹ הֵם אָבָא וְאִמָּא שְׁלָה, וּבְאִפְּסֵי טְבַעֵי הִיא קְשׁוּרָה אֲלֵיהֶם. וְלִכֵּן אִם תְּכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שְׁלָה, זֶה יִבְנֶה אֶת הַקֶּשֶׁר בֵּינֵיכֶם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שֶׁהֵם מִתְנַפְּלִים לָךְ וְכוּ', תַּעֲלִים עֵינַי מִזֶּה, וְאֵל תְּסַפֵּר אֶת זֹאת לְאֲשֶׁתְּךָ

אֲשֶׁר י"ג ש"ב בַּנְחָל רַעז

וכו', כי זה לא יועיל, רק יגרם פרווד נפשי ביניכם, ולמה לך דבר זה??

אני מאמין באמונה שלמה, שקל מה שארע לך זה רק לטובתך, כדי שתברח אליו יתברך, ותרגיל עצמך לדבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה בשפת האם שלך, ואל תסתכל על שום ברךה שבעולם, זכור זכור, כי עוד יום יבוא, ותספר לי הכל בשמחה, העקר אל תבלבל עצמך משום דבר.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג ש"ב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, אשר בו אתה שופך את מר לבך מכל מה שעובר עליך.

והנה להאריך לך, הוא אך למותר, כי ספרי רבנו ז"ל בידך, תעשה לעצמך שעור ב"לקוטי-מוהר"ן", ותתפלל אליו יתברך, שתזכה לקיים את כל הנאמר בכל מאמר, ואם תוכל לומר את התפלה על התורה מ"לקוטי-תפלות" — אין למעלה מזה, כי יוצאים מזה שעשועים שעדין לא היו שעשועים כאלו מימות עולם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כה); כי כשעושים תפלות מהתורות, יוצאים מזה שעשועים גדולים. ומה טוב ומה נעים, גם בעצמו לעשות תפלות מהתורה שלמד, שזה עולה על הכל, וגם מוהר"ת ז"ל חזק את אנשי שלומנו, שיעשו בעצמם תפלות מהתורות, כי זה הנה רצון רבנו ז"ל, שיבקשו ממנו יתברך, שיוצאו לקיים את כל העצות והעבדה למעשה שיוצא מכל תורה ומאמר של רבנו ז"ל, אשר הם כלליות גדולה, ושכימים לכל בר ישראל, אשרי שיאחו בהם!

העקר להיות בשמחה, שאנחנו יודעים מתורות כאלו ומתפלות כאלו.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

י"ג שכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הצער שיש לך, שגנבו ממך את הכסף, ואמללו אותך וכו', מה אמר לך! מוכא בתקוני זהר (דף קמג): אית מאן דפרע בגופיה, ואית מאן דפרע בממוניה (אחד משלם עם הגוף הינו עם הבריאות, ואחד משלם עם הכסף). עכשו אשאל אותך: מה עדיף לך? ...! הן אמת כואב לך על עצם הגנבה וכו', ובפרט שזה מהמשפחה וכו', אבל למה אתה מוציא את הקדוש-ברוך-הוא מכל הספור... הרי לא חשיד קדשא בריך הוא עביד דינא בלא דינא (ברכות ה:), בנדאי יש בזה איזה ענין ענש, או עניני גלגולים וכו', מה אתה יודע? כל הצרה שלך היא, שאתה מוציא את הקדוש-ברוך-הוא מכל התמונה, ואתה חושב שאם היית הולך בצורה כזו וכו', או היית הולך בצורה אחרת וכו', לא היה קורה לך דבר זה, ואין עוד שטות יותר גדולה מזו, שאתה חושב שזה קרה מעצמו וכו'.

ואם תשאל, מהו זה שכתוב (משלי יט, ג): "אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו", עושה טעות ושטות, ואחר-כך יש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא, ולכאורה זה סותר את כל זה? אלא זה כבר נכנס בגדר של הידיעה והבחירה, שרבים נבוכים בזה, או שיש פאן ידיעה בהשגחה פרטית, או שיש פאן בחירה חפשית, ובה רבים נופלים ומצערים עצמם בצרות צוררות וכו', ואוכלים

את עצמם איך הייתי טפוש כְּזֶה וְכוּ', איך לא שמרתי את עצמי שלא יגנבו ממני את ממוני. אבל באמת הידיעה והבחירה אחת היא, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כא): כְּשֶׁאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת הַשְּׂבָעָה גְרוּת: הָעֵינַיִם, הָאָזְנוֹיִם, הַחֲטָטִים וְהַפֶּה, אִזּוֹכָה לְמַח בְּרוּר וּמְזוּכָה, עַד שֶׁמִּשְׁיֵג אִיךָ הַבְּחִירָה הִיא בְּתוֹךְ הַיְדִיעָה, וְיוֹצֵא מִגֶּדֶר אָנוּשִׁי, וְכֹא לְגֶדֶר מְלֵאךָ, שֶׁמִּבֵּין דָּבָר מְתוּךְ דָּבָר, שֶׁהֵכֵל אָחָד — הַבְּחִירָה וְהַיְדִיעָה. הוּא בּוֹחֵר שֶׁהֵכֵל מֵהַיְדִיעָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵין לוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת, וְסוֹבֵל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו, וּמּוֹכָא (סַפֵּר חַרְדִּים, פֶּרֶק ט'), שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַצְדִּיק אֶת הַדִּין עַל הַמְּאָרֶע שֶׁאֲרַע לוֹ — בֵּין בְּגוּפוֹ וּבֵין בְּבָנָיו וּבֵין בְּמִמוֹנּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ח, ה): "וַיִּדְעַתְּ עִם לְבָבְךָ, כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֶלְקִיךָ מִיִּסְרֶךָ", וְיִקְבַּע זֶה בְּלִבּוֹ, וְיִכּוּף רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁתַּק, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא י, ג): "וַיִּדָּם אֶהְרֵן", וְלֹא יֵאמַר מִקְרָה הוּא, כִּי אִזּוֹ יִלָּךְ עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחַמַּת קָרִי, אֲלֵא יִפְשַׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וַיָּשׁוּב בְּתִשׁוּבָה.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שֵׁכֶב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְשֵׂא, ט' סִינֵן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קָדָם רָאָה לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָמָךְ וְכוּ', וְאֵל תְּהִיָּה בְּלַחֵץ וּבְעֲצָבִים וְכוּ', כִּי זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ לְשׁוּם מְקוֹם, רַק הַיָּשָׁר לְשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וְכוּ', כִּי עִם כַּעַס וְעֲצָבִים מְאֹבְדִים אֶת הַשֶּׁכֶל, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (רש"י בְּמִדְבָּר לֹא, כא): בָּא לְכָלֵל כַּעַס — בָּא לְכָלֵל טְעוֹת, וְלִכֵּן הַדָּבָר הַרְאִשׁוֹן שֶׁאֲתָה צָרִיךְ הוּא — 'לְגַנְבִי חֲמַשׁ דְּקוֹת, וְלִהְיִיבִיא עֲצָמָךְ אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִּבּוֹא

קדם לקרור העצבים שלך, כי בזה שאמה תדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, ירגעו לך העצבים וכו', כי לפני שאמה הולך להתפרץ, תדבר עם הקדוש-ברוך-הוא בשפת האם שלך, וזה קדם ירגיע את עצביך, כי אין עוד דבר שמרגיע את העצבים כמו תפלה והתבודדות, ושיחה בינך לבין קונך, וזו המתנה שקבלנו מרבנו ו"ל, וכלל ישראל יקבלו את המתנה הזו ממשיח צדקנו, שיכניס דבר זה בעולם, שתהיה דרך כבושה לרבים לדבר עמו יתברך פאשר ידבר איש עם רעהו והבן אל אביו, וכמו שהתבטא פעם מוהרנ"ת ו"ל, שמשיח יכניס בעולם את ענין התפלה והתבודדות, כמו הנחת תפלין שזה דבר פשוט, שכל בר ישראל מניח תפלין בכל יום ויום, כמו-כן כל אחד ידבר עם הקדוש-ברוך-הוא בקביעות.

מה אמר לך! הסבל שכל אחד סובל בזה העולם, זה רק מחמת שמנתקים עצמם ממנו יתברך, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רנ), שכל הצער והיסורין שיש לאדם, הם מחמת שמנתק עצמו מהשגחתו הפרטית, וחושב שהכל טבע, מקרה, מזל, ובשביל זה סובלים את הסבל הגדול הזה, כל אחד כפי בחינתו, ואם היו מכניסים בחייהם הפרטיים את הקדוש-ברוך-הוא, לא היו מרגישים שום צער ומכאוב, וכמו שכתוב (דברים לא, יז): "הלא על פי אין אלה בקרבי מצאוני הרעות האלה וגו', כי אם היתה אדם מכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך חזיו, ויודע שאין שום דבר לבר, אלא הכל ממנו יתברך, הכל היתה הולך לו כבר אתרת, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך כל הענינים, שאז נמתק הכל.

הדורש שלומך לטוב כל הימים...

י"ג שכג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד, ואל תהיה שבור מכל מה שעובר עליך, כי הכל בהשגחה פרטי פרטית, ובמקום שיפלו לך קשיות וספקות באמונה הקדושה, רחמנא לצלן, אשר זהו שער נוי"ן של הטמאה, במקום זה ראה לסלק את שכלך הפגום ודעתך המגשמת, ותתחיל לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואף שבתחלה ידמה לך שאתה מדבר אל הקיר וכו', ואין מי ששומע אותך כלל, אל תאמר כן, כי הוא יתברך נמצא, ואין בלעדיו נמצא, והוא שומע תפלת כל פה, ולכן רק תתחזק ביתר שאת וביתר עז לברח אליו יתברך מכל מה שעובר עליך, ותדע אשר כל דבור ותפלה שאתה מדבר ומתפלל אליו יתברך, עושה רעש גדול בשמים.

עליך לדעת, כי כל מה שעובר עליך, זה רק בהשגחתו יתברך הפרטי פרטית, ומוכא בספר מנורת המאור (נר חמישי, פרק א'): כשיראה אדם שבאין עליו יסורין, אל יחשב שבאין במקרה, כי מי שמאמין בך, ענשו גדול מאד מאד, מדה כנגד מדה שהקדוש-ברוך-הוא עוזבו למקרה בלי שמירה, כמו שכתוב (ויקרא כו, כח): "ואם תלכו עמי קרי, אף אני אלך עמכם בחמת קרי", וענש זה הוא גדול, כי רבים הם המקרים המתנשבים בעולם, והעזוב מלמעלה אין שמירתו פלום, כמו שכתוב (תהלים קכז, א): "אם הוי"ה לא ישמר עיר שווא שקד שומר", ומה שאמרו: אין דבר רע יורד מלמעלה, הוא בעבור שהחוטא אין צריך להזיקו מלמעלה, אלא להסיר מעליו המחסה והמסתיר, ואז נתנה רשות למקרים וליסורים, על-כן אל ירהר אדם על מדתו יתברך, שבא עליו שום גזק שלא כדין, שפכר נאמר (דברים לב, ד): "הצור תמים פעלו, פי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא" וכו', לפיכך יאמין אדם באמונה קיימת, שהבורא יתברך יודע כל נסתרות, והוא דין אמת, ודן את כל העולם בדרכיו וכפרי מעלליו, ולמי שהוא אדם גדול, מקפידין בו יותר אפלו כחוט השערה וכו'.

לדעתי, אם תכניס דברים אלו בתוך לבך, כבד לא תהיה מלא

קִשְׁיוֹת, אֵלָא תְּבַרַח אֱלִיּוֹ יִתְבַרַךְ, וְתַרְגִּיל עֲצָמָךְ רַק לְדַבֵּר אֱלִיּוֹ
 יִתְבַרַךְ, וְלִסְפֹּר לוֹ יִתְבַרַךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַתָּה
 מִמִּילָא צְרִיךְ לָשׁוּב אֱלִיּוֹ יִתְבַרַךְ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַכְנִיס דְּבָרִים אֵלָו בְּתוֹךְ
 לְבוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שְׂכָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ט' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, שְׁכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ עֵתִים שֶׁל נְפִילוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', וְאֶפְלוּ
 הַצְּדִיק הַכִּי גָדוֹל בְּעוֹלָם — הַהֶכְרַח שְׁיִפֵּל, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל
 (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לח), אֵלָא הַלּוֹאִי שְׁהֵינּוּ זוֹכִים לְמַדְרַגַּת
 הַצְּדִיק בְּעַת נְפִילָתוֹ, שְׁגָם בְּעַת הַנְּפִילָה שְׁלוֹ הוּא עֲדִין מְחֻזֵּק
 בְּמַדְרַגָּה גְבוּהָה עַד מְאֹד כְּנִגְדָנוּ, אֲבָל לוֹ זֶה נִקְרָא נְפִילָה, נִמְצָא,
 שְׁלֵכָל אֶחָד יֵשׁ נְפִילָה וִירִידָה בְּכָל יוֹם, אֲבָל לָנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים,
 הִירִידָה הִיא מְגִנָּה מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכְּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת
 בְּכָל פְּעַם הַתְּחִלָּה, וְלֹא לְפַל בִּיאֹשׁ וּבְדַפְאוּן. הַעֲקֹר בְּעַת הִירִידָה
 צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַדְּבוּר וְכוּ', כִּי אִזּוּ מְסַכֵּן מְאֹד שְׁיִדְבֹּר כָּל הָעוֹלָה
 עַל רוּחוֹ, וְזֶה יִגְרַם לוֹ לְפַל יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁהוּא אִישׁ כָּשֶׁר וְחַלְמִיד חָכֵם, וַיֵּשׁ לוֹ תַלְמִידִים,
 הוּא צְרִיךְ לְשָׁמֵר עַל דְּבוּרוֹ בְּעַת יִרִידָתוֹ, כִּי אִזּוּ הַתַּלְמִידִים יִחְשְׁבוּ
 שְׁכָל מָה שְׁמַדְבֵּר זֶה קִדְשׁ גְּדוֹשִׁים, וַיִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרָיו וַיִּכְפְּשׁוּ
 עַל-יְדֵי-זֶה, וְהֵם אֵינָם יוֹדְעִים שֶׁהוּא בִּירִידָה עֲכָשׁוּ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ט' סִינֵן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לַחֲזִק עֲצָמְךָ, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לְבָלִי לִפְלַ בְּעֲצָבוֹת
וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', שְׁפָל זֶה בָּא לְךָ מְרַב פְּגָמֵי הַבְּרִית שְׁפָגְמַת בָּהֶם,
וְנִכְשְׁלָתָ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה
מִשְׁגַּע אֶת הָאָדָם, וּמִפִּילוֹ בְּכָל פַּעַם בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימֵי וְכוּ',
עַד שֶׁהוּא תָּמִיד מִבְּהֵל וּמִבְּלָבֵל, וְאִין לוֹ יָשׁוּב הַדְּעַת. וְלִכְּנָן רְאֵה
לְעִשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלָתְךָ לְעִשׂוֹת עֲצָמְךָ כְּאֵלוֹ אֶתָּה שְׂמַח, וְאֶז תְּבוֹא
בְּאֵמַת לִיְדֵי שְׂמִחָה תָּמִיד, שְׂיִרְאוּ עַל פְּנִיךָ חֵיוֹף, שְׂאֶז יִרְאוּ בְּפָנֶיךָ
אֶת פְּנֵי רַבֶּךָ, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ג),
וְאִף שְׁבִהֲתַחֲלֶה זֶה יְבוֹא לְךָ מְאֹד קָשָׁה, מְרַב הַרְגֵּלְךָ בְּפָגַם הַבְּרִית,
אֲבָל עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית הוּא רַק שְׂמִחָה, וְלִכְּנָן
כָּל מִי שְׂיִוָּדַע שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא צָרִיךְ לְמָסֹר אֶת
נַפְשׁוֹ לְהַגִּיעַ אֶל שְׂמִחָה אֱמִתִּית, וְצָרִיךְ שְׂיִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר
שְׂמִחָה, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁזֶה יְבוֹא לְךָ קָל, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם וְנוֹקְבָא דְלִיה
לִילִי"ת מִתְּפַשְׁטִים מְאֹד עַל אָדָם שְׁפָגַם בְּבְרִיתוֹ, וְהֵם רוֹצִים רַק
לְהִרְסוֹ לְגַמְרֵי, וְלִהְטְעִימוֹ טַעַם גִּיהֲנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם.

וּרְבִנּוּ ז"ל שֶׁהוּא בֶּן הַשְּׂמִחָה, הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׂמִחָה, עוֹסֵק
לְקַשְׁרָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמִחָה, שֶׁהוּא הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנָן
הַסְּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כֶּף שׁוֹנָא אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶת כָּל מִי שֶׁרַק מְפָרְסֵם
אֶת הַלְמוּד הָאֱמִתִּי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כְּמוֹכָא (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ז'),
שְׁקָדָם שְׂיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְעוֹלָם, צָעַק הַסְּמ"ךְ-מ"ם: אִם
הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת תִּרְדָּה אִין לִי כְּבֹר מָה לְעִשׂוֹת. וְאָמְרוּ לוֹ: הַנְּשָׁמָה הַזֹּאת
מְכַרְחָה לִירַד, וְאֶתָּה צָא וּמַצָּא לְעֲצָמְךָ עֲצָה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; רוֹאִים
מְזֵה בְּחוּשׁ, אִיךָ הַסְּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹנָא אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת הָאֲנָשִׁים
הַעוֹסְקִים לְפָרְסְמוֹ, כִּי אֶת הַשְּׂאָר הוּא אֵינּוּ רוֹדֵף, כִּי יֵשׁ לוֹ הַכְּרוֹת

רפד אָשֶׁר י"ג שְׂכוּ — י"ג שְׂכוּ בְּנִחָל

עֲמָהֶם וְכוּ', כַּמּוּבָא בְּפָנִים הַסְּפוּר, עֵינֵי שָׁם; וְלִכְּנָן רָאָה לְמִסַּר אֶת נַפְשָׁךְ רַק לְשִׂמְחָה, וְיִרְאָה חֵיוֹף עַל פְּנֵיךָ תְּמִיד, וְתַעֲסֵק בְּעַסְק הַהִפְצָה — לְהַפְיֵץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לָךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ג): "גְּדוֹל ה' וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלֹגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר", וְרַבְּנוּ ז"ל צָעֵק פַּעַם בְּקוֹל עֲמֵק: גָּאֹט אִיז גְּרוּס, מְעַן וּוִיִּסְט גְּאַרְנִישֵׁט (הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל-כַּף גְּדוֹל, שְׁלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל), עַס טוֹהֶעֶן אַזױנַע זַאכִּין מְעַן וּוִיִּסְט גְּאַרְנִישֵׁט (נַעֲשִׂים דְּבָרִים גַּעְלָמִים בְּזַה הָעוֹלָם, שֶׁבְּכָלֵל לֹא יוֹדְעִים); וּבְדַבְּרוּרִים אֱלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ רְזִים וְסִתְרֵי נִסְתָּרוֹת, שְׂאִין אָדָם יוֹדַע כְּלוּם, וְלִכְּנָן אָסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, רַק לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, כִּי אֵין הָאָדָם יוֹדַע מַה שֶׁקּוֹרָה לְמַעְלָה; וְאַדְרָבָּה, אִם הַסְּמ"ך-מ"ם לֹקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵיךְ כָּל-כַּף, סִימָן שְׁנֹשְׁמֶתְךָ מִפְּרִיעָה לוֹ מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּנָן בְּרַח לָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁפְךָ אֶת נַפְשָׁךְ לְפָנָיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי חֲכַמַת הַקְּבֵלָה וְכוּ', אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רכה), שְׂזוֹ חֲכָמָה כָּמוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צָרִיךְ הָאָדָם לְלַמֵּד בְּאִימָה וּבִירְאָה וּבְרִתָּת וְכוּ', וְלֹא יִקַּל רֹאשׁוֹ בְּזֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יֵשְׁבוּ יַחַד וְיִלְמְדוּ וְכוּ', כִּי אֵין דּוֹרְשֵׁין בְּמַרְכָּבָה בְּיַחֲדָא (חגיגה יא:); הֵינּוּ אֶפְלוּ יַחֲדָא צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּפִתְחָא וּבִירְאָת שְׁמַיִם, כִּי הָרִי מְדַבְּרִים פֶּה מִרְזֵי וְסִתְרֵי הַבְּרִיאָה, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְלַמֵּד בְּאֶפְן שֶׁכָּל הַלְמוּד סוֹבֵב עֲלָיו, כִּי כָּל הָעֵנְיָנִים שֶׁל הַצְּמֻצוּמִים שֶׁל תַּחֲלַת הַבְּרִיאָה וְכוּ', שְׂרִיכִים לְכָל אָדָם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַבֵּב עִמּוֹ, כְּדֵי שְׂגֹם הוּא יֵשִׁיג אֱלֻקוֹתוֹ יְתִבְרָךְ, וְגַם עֲלָיו יֵאִיר אֹרֹו יְתִבְרָךְ, כְּמוֹכָא וּמְסֻבָּר בְּאַרְיִכוֹת בְּדַבְּרֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, תַּפְלַת הַמְּנַחָה, הַלָּכָה ז', אוֹת כב); כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמְצֵם עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאָדָם כְּכִיכּוֹל, בְּסוּד (בְּרֵאשִׁית א, כו): "נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ" וְגו', וְלִכֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי קְדוּשׁוֹת, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹרֹו יְתִבְרָךְ.

וְהַעֲקָר תְּלוּי כְּפֵי קְדוּשַׁת הַדְּבֹר, כְּמוֹכָא (הַקְּדַמַת הָעֵץ חַיִּים), שְׁהַזְהִיר רַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל ז"ל כְּפֵי שְׁקִיבֵל מֵהָאַרְיִז"ל, שְׁתֵּנְאֵי הָרֵאשׁוֹן בְּהַשְׁגַּת הַחֲכָמָה — לְשֹׁמֵר עַל הַדְּבֹר וְלִשְׁתַּק, כִּי הִפָּה הוּא הַפְּלִי הַכִּי קְרוּב לַעֲשִׂיָה, עִם כָּל זֶה עַל יְדוֹ יְכוּלִים לַעֲלוֹת עַד הָאַצִּילוֹת מְמָשׁ, אִם אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת דְּבֹרוֹ בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ, וְרַק מְדַבֵּר דְּבֹרֵי אַמּוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲזִי הַמַּחֲזִין שְׁלוֹ נְבָנִים מְחַדֵּשׁ, וּמֵאִיר לוֹ אוֹר חֲדָשׁ, וְלִהְפוּךְ אִם אָדָם פּוֹגֵם בְּדְבֹרוֹ, אֲזִי עוֹבְרִים עֲלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וַיּוֹרֵד וְנוֹפֵל יְרִידָה וּנְפִילָה אַחַר יְרִידָה וּנְפִילָה, עַד הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו.

מָה אָמַר לָךְ! בְּעֵינַי קַבְלָה צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְגַשֵּׁם אֶת הַלְמוּד וְכוּ', כִּי מְדַבְּרִים פֶּה מִמֶּנּוּ יְתִבְרָךְ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּד הַזֶּה בְּאִימָה וּבִירְאָה, בְּרִתָּת וּבְזִיעַ, וְלֹא כְּמוֹ הַיּוֹם, שֶׁרְבוּ הַמַּתְפָּרְצִים וְכוּ', וּבְפָרְט אֲשֶׁר אֶת כָּל אֶחָד קוֹרְאִים כְּבָר הַמְקַבֵּל הָאֱלֹקִי... שְׁתֵּאֲרַר כְּזֶה לֹא נָתַנוּ אֶלָּא לִיחִידֵי סְגָלָה, שֶׁהָיוּ לָהֶם אֶת כָּל הַמַּעֲלוֹת וְכוּ' (חֶסֶר וַחֲבָל עַל דְּאַבְדִּין).

רפו אָשֶׁר י"ג שִׁכַח – י"ג שִׁכַח בְּנַחֵל
י"ג שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּקַּח שׁוֹם דְּבָר אֶל הַלֵּב, אִם שְׁנֵי הַשְּׁתַּפִּים יִרְצוּ לְדַבֵּר עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּם קִדְּם תְּנֵאֵי כְּפוּל וְתֹאמֶר לָהֶם: "אֲנִי מוֹכֵן לְדַבֵּר עִמָּכֶם רַק בְּתֵנֵאֵי אֶחָד, שִׁישְׁמְעוּ מֵה שֵׁישׁ לָךְ לֹמֵר, וְלֹא יִפְסִיקוּ אוֹתְךָ מִלְּדַבֵּר, וְיִפְסִיקוּ לְקַלֵּל", וְאִם יִהְיוּ מוֹכְנִים לְעַמֵּד בְּתֵנֵאֵי הַזֶּה, תְּדַבֵּר עִמָּהֶם, וְתִסְבִּיר לָהֶם אֶת נִקְדַּתְךָ וְכוּ', אֲבָל אִם הֵם לֹא יִרְצוּ, אֲנִי חֲבָל עַל כָּל הַטְּרָחָה וְהִיגִיעָה, וְעַל זֶה נֹאמֵר (קִהְלַת ו, ז): "כָּל עַמֵּל הָאָדָם לְפִיהוּ", וּמוֹבָא בְּזִהָר (חֲלֹק ג' מֵא:): בְּגִין פִּיהוּ דְלֹא נָטִיר לִיה, כָּל הַצָּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל זֶה רַק מִחֲמַת פִּיו שְׂאִינוּ שׁוֹמֵר עָלָיו. זְכוּר תִּזְכֹּר, וְכוּתִּי יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ רַק אִם שְׁנֵי הַצָּדִידִים מִסְכִּימִים, אֲבָל אִם צַד אֶחָד אִינוּ רוֹצֵה בְּכָלֵל לְשִׁמְעַת אֶת הַצַּד הַשְּׁנִי, הוּא רַק רוֹצֵה לֹמֵר מֵה שֵׁישׁ לוֹ, וְאִינוּ מוֹכֵן לְקַבֵּל וְלִשְׁמַע מֵה שֵׁישׁ לְהַצַּד הַשְּׁנִי לֹמֵר, אֲנִי לֹא כְּדָאֵי לְהַתְחִיל לְהַכְנִס בְּכוֹחִים, אֲקַנְוֵה שְׁתַּבִּין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נְשֵׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
 אֵינן לְתֵאָר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל. וְעַקֵּר שְׁמִחָתִי, שְׁאֵתָהּ מִחֲזִיק בְּתַמָּךָ,
 וּמִתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵינן לָךְ טוֹב מִזֶּה, וְהַתּוֹרָה הִיא סֵם
 חַיִּים (יִזְמָא עב:), מִי שְׁמַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בָּהּ, מִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי חֲלָאִים
 בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהִיא תִקּוֹן עַל כָּל הָעוֹנוֹת.

רְאֵה לְעֵבֶד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה הִיא יְסוּד
 וְעֵקֶר גְּדוֹל בִּיְהוּדוּת. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׁמִחָה
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), וּבְפִרְוֵשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַקְּלָפָה
 הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה (שֵׁם, חֶלֶק א', סִימָן רה), וְאֵי
 אֶפְשָׁר לְמַחְקָהּ וּלְבַטְלָהּ, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִחָה.

רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחַ מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְךָ, "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" שֵׁם גּוֹרְלְךָ,
 וְאֵתָהּ מְקַרְבֵּ אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל דְּרַךְ "הֵיכַל-הַקְּדֹשׁ", וּכְבֹר אֲמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל
 (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן צח): מֵהוּת הָאָדָם נָפַר עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתָיו
 כְּשִׁרְוֵאִים לְמִי הוּא מְקַרְבֵּ; וְכֵן כָּתַב הַרְמַב"ם ז"ל (הַלְכוֹת דְּעוֹת, פָּרֻק
 ו', הַלְכָה א'): דְּרַךְ בְּרִיתוֹ שֶׁל אָדָם לֵהִיּוֹת נִמְשָׁךְ בְּדַעוֹתָיו וּבְמַעֲשָׂיו
 אַחֵר רַעֲיו וְחֻבְרָיו; וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד עִם חֻבְרִים
 יְקָרִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקְּדֹשׁ", וְעַל יָדָם יִקְבַּל תְּמִיד
 חֶשֶׁק חֲדָשׁ לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה וְיִרְאֵת שָׁמַיִם, וְזֶה אֲשֶׁר חִ'שָׁק' רְאִישֵׁי
 תְּבוֹת: חִ'מְשִׁים שְׁעָרֵי קְדֻשָׁה, וְכָל זֶה מְקַבְּלִים דִּיקָא עַל-יְדֵי
 חֻבְרִים טוֹבִים, וְלִהְיוֹךְ מִי שְׁאֵינן לוֹ חֻבְרִים טוֹבִים, הַמְּחַזְקִים
 וּמְעוֹרְרִים אוֹתוֹ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הֵם יְכוּלִים לְהַפִּילוֹ לְנִי שְׁעָרֵי
 טְמֵאָה, שֶׁהוּא רְאִישֵׁי תְּבוֹת: שְׁט'ט'ן, כִּי כָּל זֶה מַעֲשֵׂה שְׁטָן, שְׁלֵא
 יִתְחַבֵּר הָאָדָם עִם חֻבְרִים טוֹבִים.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
 תִּנְפַח בִּי, מְרַב אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ. וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה מִמָּנוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִצְיִלְךָ
 מִכָּל מִינֵי לְצִים, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַשְׁיֵג אֶת אוֹר וְדַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי

רפח אֲשֶׁר י"ג של בנחל

אם על-ידי מדת התמימות, אשרי מי שמחזק את עצמו במדת התמימות!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג של.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

והנה לצאת מהחטא הזה אי אפשר, כי אם על-ידי שהאדם קובע את עצמו בקביעות חזקה ללמד תורה, ועל-כן מה טוב ומה נעים אם תהיה חזק לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, חק ולא יעבר, וכח התורה הקדושה יוציא אותך מהשאל תחתית ומתחתיו שנפלת אליהם, וזה אשר מ'שניה' ראשי תבות (תהלים ל, ד): "ה'עלית מן שאול ג'פשי", דיקא על-ידי המשנה יכול להעלות מן השאל ג'פשו, כי סגלת אמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, שהורגת את היצר הרע, וזה כבר יביא לך גם-כן פרנסה, כי שתי פעמים ל'חיים גימטריה יו'ס'ף, הינו מי שזוכה לשמירת היסוד צדיק, על-ידי-זה זוכה ללחם משנה, שיש לו שפע כפול, שאף פעם לא חסר לו פרנסה.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל ירד לזה העולם כדי לתקן את החטא הזה, ובשביל זה גלה לנו את העשרה מזמורי תהלים, שהם ה'תקון הכללי', תכף-ומיד כשזוכה לאמרו, אין לו מה לדאג כלל, ומכל שכן מי שזוכה להיות על ציונו הקדוש של רבנו ז"ל בעיר אומן, ולומר שם העשרה מזמורים האלו, אזי הבטיח רבנו ז"ל, שאפלו אם עצמו וגבהו חטאיו, יעשה למענו לתקנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

אֲשֶׁר י"ג שלא – י"ג שלב בנחל רפט
י"ג שלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום רב אָל ... תְּחִיָּה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך
הקשה ממה שעובר עליך.

ראי לבדק את המוזוות בבית אם הן כשרות, ואם לא חסרה
על איזו דלת מוזוה.

אודות המצב בבית, טוב שתתיעצי עם אחיך ... והוא ידריך
אותך בדת מה לעשות.

ראי להדליק חמשה גרות לכבוד שבת-קדש, ולהוסיף עוד שני
גרות של שמן זית, ולבקש אז ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי
התפלה שהאשה מבקשת ומתפללת בעת הדלקת גרות, מאד
מקבלת ומרצה בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל עליך, שתעברי את הצרה הזאת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אָל ... שִׁיחִיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לבדק את מוזוות ביתכם אם הן כשרות, ואם לא חסרה
על איזו דלת מוזוה, כי רב הצרות בביתו של אדם הן כשאין לו
מוזוות כשרות.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר מָאֵד עַל בְּשָׂרוֹת הַמֶּאֱכָלִים, כִּי רַב הַחֲלָאִים בָּאִים
לְאָדָם כְּשֶׁאֵינּוּ אוֹכְלִים מֶאֱכָלִים כְּשָׂרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעִבּוּרְכֶם, שְׂתִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה
בְּבֵיתְכֶם, וְשְׂתִהְיֶה כְּלַכֶּם בְּרִיאִים, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעִי, וְתוֹכְלוּ
לְשִׁלֵּם אֶת כָּל חוֹבוֹתֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה
חוֹצָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֲשֵׁתְךָ, וְאֵל תְּגִיבוּ לְשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן כט): מִי שֶׁשִּׁמְעַת חֲרָפְתּוֹ וְשׁוֹתֵק גִּקְרָא
חֲסִיד; וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אֶת נַפְשׁוֹ. וְכֵן אָמַר (שָׁם, סִימָן לה):
מִי שֶׁהוּא עֲצוּר בְּמִלִּין, לֹא יוֹכֵל אוֹתוֹ שׁוֹם אָדָם, וְעַל-כֵּן אֵל תְּגִיבוּ
עַל שׁוֹם בְּרִיָּה הַחוֹתֶרֶת תַּחֲתֵכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֲתֵכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּכָבוֹד, וְתִמִּיד תִּצְלִיחוּ לְעֵלוֹת מַעְלָה
מַעְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר י"ג שלד בנחל רצא
י"ג שלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד פואב לי על שאתם הורסים את ביתכם.

עליכם לדעת, כי אם זמן אתכם ביחד הקדוש-ברוך-הוא, זה סימן שאתם זיוג מן השמים, ולכן עליכם לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשלום ובאהבה ובהבנה ה'דדית, ורבונו ז"ל הקפיד על זה מאד, ובפרוש אמר, שדרך היצר הרע לעשות פלוג בין בני הנעורים, כדי שיוכל לתפס אותם אחר-כך במצודתו (עין שיחות-הר"ן, סימן רסג).

עליכם להשתדל לצאת לגור בדיקה פרטית, ולא לגור ביחד עם ההורים, אשר דבר זה הוא סס המות והרס לשלום-בית, ואף שאני יודע שבתחלה יהיה לכם קשה, עם כל זאת אם תשתדלו שתהיה ביניכם אהבה ובהבנה ה'דדית, אזי יפתחו לכם שערי השפע וצנורותיו, כי עקר השפע והפרנסה תלויים בשלום-בית, וכך מה שהאדם מכבד את אשתו והאשה מכבדת את בעלה, כן נמשך עליהם שפע מן השמים.

ראו להתישב היטב היטב קדם שאתם הולכים לעשות את הצעד הכי חמור בחיים, והוא גרושין, חס ושלום.

זכרו היטב, אשר בנזן לבנות לוקח זמים ושנים, ולסתר ולהרס לוקח רק כמה שעות. על-כן תישבו עצמכם היטב אם זו לא עצת הש"ט'ן, שהוא ראשי תבות: נזון ש'ערי טמאה, כי אם תתגרשו, אזי תפלו שניכם בנו"ן ש'ערי טמאה.

זכרו היטב את גדל הנסים שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, וזכיתם לחזור בתשובה, וזכיתם להתחתן, ועכשו בשביל עצת השטן הרוצה להרס לכם בית כל-כך נחמד — תפרדו?!

ראו להדליק לכבוד שבת-קדש חמשה גרות, ולהוסיף שני גרות של שמן זית, ולבקש אז הרבה ממנו יתברך על שלום-בית, ועל הצלחתכם ברוחניות ובגשמיות, כי התפלה שהאשה מבקשת ומתפללת בעת הדלקת הגרות, מאד מקבלת ומרצה בשמים.
אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתציתו אותי ולא תתחרטו כלל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שלה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר גשא, ט' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד אני מתפלא עליכם, שאתם כותבים דבר כזה, כאלו איני מעריך את עבודתכם עבודת הקדש הקדשים, שאתם מדפיסים את הספרים הקדושים וכו', ועקר חלישות דעתכם היא, אשר בשעה שטלפנתם אלי, לא הגבתי תכף-ומיד על יפי הספר וכו', "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה" (תהלים קלט, ו), אחרי שפתבתי לכם כל-כף הרבה מכתבי התחזקות בעניני הדפסה, אשר על-ידי המכתבים האלו ראוי לכם להתחזק כל ימי חייכם וכו', ואיך תפלו בחלישות הדעת, שלא הגבתי תכף-ומיד על יפי הספר?!

האם אינכם יודעים, שבשעה שטלפנתם אלי, היו לי יסורים קשים ומרים כאלו, אשר אי אפשר לתאר על הכתב כלל וכו', עם כל זאת עיני תלויות רק אליו יתברך, ובתוך תקף היסורים והבלבולים הקדוש-ברוך-הוא מוזה אותי בספרים חדשים, על אף גדל הטרדות והיסורים והבלבולים שמסבבים אותי, חסדי השם יתברך, שהתחלתי דיקא בבית-חולים לחבר ספר "להבות אש" על התקונים, וכן ספר "פוחח שערים" מפתח על כל כתבי האריז"ל,

מפְרָשִׁים וּמְבַאָרִים עַל־פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה סִימָן שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַיְסוּדִים בְּאַהֲבָה, כְּמוֹבֵא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סה).

וְאַחֲרֵי שֶׁכְּתַבְתֶּם אֵלַי מִכְּתָב כָּזֶה, אָמַרְתִּי לְבוֹא בְּכַתִּיבָה אֲלֵיכֶם בְּתוֹכָהּ מַגְלָה וּבְאַהֲבָה מְסֻתֶרֶת, זֶה לִי כְּמַעַט שְׁלֹשִׁים שָׁנָה שֶׁאֲנִי מְדַפֵּס אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירַת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְהַדְפָּסְתִּי כָּבֵד כְּמָה מְלִיוֹנֵי סְפָרִים מְסֻפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל בְּמִשְׁוֹ הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה, וְהַפְצַתִּי אוֹתָם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנִסְתַּבְּכַתִּי בְּחֹבוֹת לְאֵלֶּפִים וּלְרַבְּבוֹת דּוֹלָרִים וְכוּ', וּמָה גַם שָׂאֵף פָּעַם לֹא הָיָה לִי מִי שְׂיַחֲזֵק אוֹתִי, אֲדַרְבָּה מִהֲרַגַע הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִתְחַלַּתִּי לְהַדְפִּים סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל מִשְׁנַת תשכ"ה, שֶׁהַדְפָּסְתִּי אֹז בְּשָׁנָה אַחַת שְׁמוֹנִים וְחַמְשָׁה אֲלֶף סְפָרִים גְּדוֹלִים, הֵינּוּ עִם כְּרִיכָה עֲבָה, כְּמוֹ הַ"לְקוּטֵי־מֹהַר"ן", וְהַ"סְפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", וְהַ"סְפָר־הַמְדוּת" וְכוּ' וְכוּ', וְהַפְצַתִּים בְּזוֹל גְּדוֹל, וְלֹא דֵי שֶׁלֹּא הָיָה לִי מִי שְׂיַחֲזֵק אוֹתִי, אֲלֵא עָשׂוּ מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי לִיצְנוּת, וְיִצְאוּ לְחֶלֶק עָלַי, וְהוֹצִיאוּ כָּל מִינֵי דְבָה עָלַי, וְהַדְבִּיקוּ עָלַי מוֹדְעוֹת וְגִלּוּי דַעַת וְכוּ', עַד שֶׁכָּלֶם חָלְקוּ עָלַי, וְלֹא הָיָה אַחַד שֶׁנָּתַן לִי שְׁלוֹם וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן שֶׁלֹּא הָיָה לִי מִי שְׂיֵאמַר לִי אֲפֹלוּ דְבוּר אַחַד שֶׁל חֲזוּק וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הִמְשַׁכְּתִי בְּמִשְׁוֹ כָּל הַשָּׁנִים לְהַדְפִּים וּלְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא הִתְפַּעַלְתִּי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵף שֶׁבְּמִשְׁוֹ הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים זְכִיתִי לְקָרֵב הַמוֹן מְקַרְבִּים אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּבִינֵיהֶם הָיוּ אַחֲר־כֶּף כְּאֵלוּ שָׁגַם הֵם יִצְאוּ כְּנִגְדֵי וְכוּ', וְהִפְכוּ אֶת הַקְּעָרָה עַל פִּיהָ וְכוּ', וְגִרְמוּ לִי חֲלִישוֹת הַדַּעַת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְסַבְּכוּ אוֹתִי בְּכָל מִינֵי צָרוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נָתַן לִי לֵב אֲמִיץ, לֵב חֲזָק, לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, עַד אֲשֶׁר אֲפֹלוּ יַעֲמְדוּ עָלַי כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם לְהַפְסִיק לְהַדְפִּים אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲפֹלוּ שֶׁכָּלֶם יִבְרָחוּ מִמֶּנִּי, אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵאֵף בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֵא אֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶּה, וְאַבְנָה, בְּעִזְרוֹתוֹ יְתַבְּרֶה, עִיר בְּרִסְלָב בִּיבֻנָּאֵל, אֵף שֶׁנִּרְאָה עֲכָשׁוּ כָּל הָעִנְזֵן כְּמוֹ חִלוּם, אֲבָל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָב הַרְחֵמֵנוּ, וְכַאֲשֶׁר עֶזֶר

לי עד עכשו בן יעזר לי הלאה, וכמו שאמר רבנו ז"ל: "גמרתתי ויאגמר", "נצחתתי ואנצח".

ועכשו אשאל אתכם, האם פשפעם איני נותן חייוך נגדכם...
 כבר תהיו שבורים?! האם פשפעם לא אכתב לכם, כבר תפלו
 ביאוש, ותסתובבו בתלישות הדעת?! הלא כבר כתבתי לכם
 מכתבים כאלו, אשר אם אני הייתי מקבל רק מכתב אחד כזה, כבר
 היה מספיק לי לכל החיים, מכל שכן רבוי מכתבים. ומדוע לא
 תזכרו מה שאומרים המפקדים בצבא: "מי שאינו יכול להריח חמר
 נפץ, שלא יבנס לקשרי המלחמה", הינו עליכם לדעת, כי מי שחוגר
 מתניו להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, עליו להתאזר בהתחזקות
 ובגבורה יוצאת מן הכלל — לא להתפעל משום בריה שפעולם,
 ורק באפן ובצורה כזו יצליח בעבודתו, עבודת הקדש.

תאמינו לי, שאני יכול להאריך לכם עוד כמה גליונות בענין
 כל הנ"ל, אך קשה עלי עכשו הכתיבה, ולכן אקצר.

לדעתי, ראוי לחקק דברי אלה על לבכם, וכן תצרפו את כל
 המכתבים שכתבתי לכם בענין הדפסה, ואז תבינו את אשר לפניכם.
 אין אתם יכולים לשער ולתאר את גדל הפעלות שנגרמו
 בעולם על ידי יפי הספר שהדפסתם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר גשא, י' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע
 מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

מאד שמחתי לשמע בשורה משמחת, שהיית בציון רבנו ז"ל

ובציון הפעל-שם טוב הקדוש ובשאר צדיקי אמת, והתפללת לרפואתי, ותשאות חן לך על זה, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא להנשע ולהפקד בפקדת ישועה.

מה אמר לך, ידידי היקר! ספר השיחות שהדפסת יצא מאד יפה, ממש מחיה את נפש ההוגה בו, ובכל יום אני מקבל מכתבים מאנשים שכותבים, שזה מחזקם ומחיה אותם ומעוררם בעבודת השם יתברך, ומי יתן שתחזר ותדפיסו באותה צורה, לא להקטין ולא להגדיל, לא לפים ולרכבות, ולהפיצו בכל תפוצות ישראל, ואין אתה יכול לתאר ולשער את גדל זכותך.

אחר שעבר עלי מה שעבר וכו', זפני הקדוש-ברוך-הוא להתחיל לחבר ספר נפלא על התקונים: "להבות אש", ותהלה לאל יוצא יפה מאד מאד, וכן ספר "פותח שערים", והוא מפתח על כל כתבי הארץ, מפךש ומבאר על-פי דברי רבנו ז"ל, והוא ספר נפלא ונורא מאד.

עליך לדעת, כי יש מלאך נורא הנקרא עזריאל, ומוכא בספר "קהלת יעקב", אשר המלאך הזה הוא העוזר לנשמת הצדיק העובר דרך הגיהנום, אשר מוציא משם נשמות שנפלו ונדכאו בתוך הגיהנום, ומוכא בספרים הקדושים, שמי שיש לו שיכות אל המלאך הזה, הוא עוזר לו להנצל ממוות ולהשאר בחיים, ומוכא בספר "מדרש פנחס" מהרב הקדוש ר' פנחס מקוריץ זי"ע, שהמלאך עזריאל נתלבש באדם העוזר לאנשים לחזור בתשובה וכו', ומכל זה תבין ותשפיל מרחוק את גדל פעילותך ועבודתך. ולכן ראה לעשות כל מיני מאמצים לחזור ולהדפיס את הספר הנ"ל באותו גדל, ותזכה את הרבים, וכן ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברוכה מספרי רבנו ז"ל, אשר לבסוף תתודע ענינים נפלאים פלאי פלאות, אשר עדין נעלם ונסתר ממך.

ראה לכתב לי מכתב, וממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

רצו אֲשֶׁר י"ג שלו בנחל
י"ג שלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר גשא, י' סיון ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמוּיֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נָר לְהַצְדִיק נַחַל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעֵשֶׂה עִמִּי נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנִשְׂאָרְתִי בְּחַיִּים,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נִזְכָּה לְהִתְרַאוֹת פָּנִים אֶל פָּנִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּפְּלֵ
בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר לְךָ עוֹד לְרֹאוֹת הַרְבֵּה טוֹב בְּחַיִּיךָ.

וְהִנֵּה מִזֵּל חֲדָשׁ סִיּוֹן הוּא תְּאוּמִים, וַיֵּשׁ לוֹמֵר שֶׁהוּא כְּנִגְדַ תּוֹרָה
שֶׁבְכַתֵּב וְתוֹרָה שְׁבַע־לִפְּהָ, שְׁזַכֵּינוּ לְקַבֵּל בְּחֲדָשׁ הַזֶּה עַל הַר סִינַי.
וּבְאִמַּת עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שְׁזֵה מָה שְׁאֲנוּ
מִבְּקָשִׁים וּמִתְפַּלְלִים בְּכֹל יוֹם בְּתַפְּלַת "הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ
וְקִרְבָנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבֹדְתְּךָ", דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׁנִזְכָּה לְשׁוּב אֶל הַתּוֹרָה,
עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב לְעַבֹדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וַיֵּשׁ לוֹמֵר (אֲבוֹת פָּרָק א'):
"מִשָּׁה קַב"ל תּוֹרָה" עוֹלָה תְּשׁוּבָה" שְׁלֵמָה, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי
שֶׁקַּבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסֵּר לָנוּ, עַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ יְכוּלִים לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְזֶה גַם עוֹ"ן מִסְפָּר סִיּוֹן, הֵינּוּ דִיקָא בְּחֲדָשׁ סִיּוֹן שֶׁקַּבְּלָנוּ
אֶת הַתּוֹרָה, אֲזוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם מִכְּפָר עוֹנוֹת, כִּי עַקֵּר כְּפָרַת
עוֹנוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. עַל-כֵּן רְאֵה לְהִכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ
בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּכֹל יוֹם
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲפֵלוּ קִצָּת, וּבְזִכּוֹת הַתּוֹרָה, יִתְבַטְּלוּ
מִמֶּךָ כָּל הַמְּרִירוֹת וְהַדִּינִים קָשִׁים, וְיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּי מַעֲלַת

אָשֶׁר י"ג שֵׁלַח בְּנַחֵל רִצּוֹ

לְמוֹד הַתּוֹרָה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפֶרוּשׁ (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת מָמוֹן, סִימָן צב), שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שֵׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַבַּעַל־דָּבָר אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי רַבִּים, עָלָיו הַבַּעַל־דָּבָר אוֹרֵב מְאֹד לְעֵקְרוֹ לְגַמְרֵי, וּבִפְרָט מִי שֶׁזוֹכֵה לְזִכּוֹת אֶת אַחֲרִים, עָלָיו מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ך־מ"ם לְאָרְכוֹ וּלְרַחְבוֹ לְהַחֲלִישׁוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְעֵקְרוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', וּמִחֲמַת שְׁזָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת עוֹסֵק בְּצָרְכֵי רַבִּים, עַל־כֵּן אֶתָּה צָרִיךְ לְהַתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן הַכָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַפְּעֻלוֹת שֶׁאֶתָּה עוֹסֵק בְּמִשְׁךָ אֱלוֹ הַשָּׁשׁ שָׁנִים, כִּי הַכְּנִסְתָּ בְּאֵלָפִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַהֲהוּרֵי תְּשׁוּבָה וּתְשׁוּקָה לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל תְּכָלִית מְעֻשָׂה בְּרֵאשִׁית הֵיטָה רַק בְּשָׂבִיל עִם יִשְׂרָאֵל, שִׁישְׁתוֹקְקוּ אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְשִׁתוֹקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזִי בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעַר דְלַעֲיֵלָא (וְהוּא חֵלֵק א' פח.), הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְשִׁתוֹקֵק אַחֲרָיו, וּבְזֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְשִׁתוֹקֵק אַחֵר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזֶה עֵקֶר תְּכָלִית מְעֻשָׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה לְשֵׁרוֹת בְּיַגְנוֹ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ רָצָה שְׁתִּהְיֶה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים שְׁיִגוֹר

רחצ אֲשֶׁר י"ג שלט בַּנְחַל

בִּינֵינוּ, וְזֶה אֲשֶׁר וְעַל־י תְּשׁוּקַת־ו (שִׁיר־הַשִּׁירִים ז, יא) עוֹלָה מַעֲשֵׂה־
בְּרָאשִׁית, כִּי זֶה עָקֵר תְּכַלִּית מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שֶׁתְּשׁוּקַת הַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא הִיא לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינְתּוֹ בִּינֵינוּ, וְכָל הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים
הֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְדְבָרֵי הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע
וְדְבָרֵי הָאֲרִיז"ל וְדְבָרֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי כָּלִים מְכַלִּים שׁוֹנִים,
בְּאִפְסָן שְׁנֹזְכָה לְהַחֲדִיר אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה לְעַם יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עֲדִין
רְחוּקִים מִכָּל זֶה, וְעַל־כֵּן שְׂכָרְךָ גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק
לְהַפִּיעַם.

אֹדוֹת יִבְנָאֵל, מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הוּא הַמְּקוֹם שֶׁשָּׁם
מִתְחַבְּרִים שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וְלִבְסוּף יִתְהַפֵּף ל"עִיר בְּרִסְלָב", וְאֵף שְׁנֵדְמָה
עֲכָשׁוּ כָּל הָעֲנִיָּן כְּחֵלוֹם וְכוּ', וְהַסֵּמ"ךְ־מ"ם בְּעֲצֻמוֹ עוֹמֵד סְבִיב
יִבְנָאֵל, שְׁלֵא יִכְנָסוּ לְשָׁם עוֹד מְשַׁפְּחוֹת, וְהוּא בּוֹנֵה חוֹמוֹת וּמְבַצְּרִים
סְבִיבָם, אֲבָל סוּף כָּל סוּף כָּל הַחוֹמוֹת יִפְלוּ תַחְתָּנוּ, וְיִכְנָסוּ לְגוֹר שָׁם
מֵאוֹת מְשַׁפְּחוֹת, וְתִתְהַפֵּף לְעִיר שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאָה, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח
לִבְנוּ, וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רַק תִּתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאִז תִּרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אִם יִתֵּן אֶת הַחַיִּים, שְׂאֵהִיָּה שָׁם
חֲצִי אֵלוֹל וְכָל תְּשָׁרִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שלט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

חֲסִדֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֲנִי מְחַלִּים בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר,

אָשֶׁר י"ג שׁמ בַּנְחָל רַצַּט

יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְאַזְכֶּה לַחֲזוֹר
מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.

רְאֵה לְהַדְפִּיִּים אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים: "בּוֹרָא רְפוּאוֹת", "רְפוּאָה
שְׁלֵמָה", "רוּפָא חוֹלִים" לְזִכּוֹת אֲשֶׁתְּךָ, בְּאֲשֶׁר קִבַּלְתָּ עַל עֲצֻמְךָ,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְהַרְחֻבָּה
וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

זָכֹר אֶת גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עִמָּכֶם, וְהַחֲזִיר לָךְ אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּרִיאָה וּשְׁלֵמָה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְהוֹדוֹת בְּכָל יוֹם לְפָנָיו
יִתְבָּרֵךְ עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחֻמִּים גְּדוֹלִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ, וְגַם עִמִּי עָשָׂה
הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ נִס נִפְלֵא, וְהַחֲזִיר לִי אֶת הַחַיִּים, כִּי נִצַּלְתִּי מִמָּוֶת
בְּטוֹחַ, וְהַכֵּל רַק לְמַעַן זְכוֹת הַרְבִּים. לְכֵן גַּם אֲתָה רְאֵה לְהַכְנִיֵס אֶת
עֲצֻמְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּזִכּוֹת הַרְבִּים, וְתַדְפִּיִּים וְתַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים
אֲשֶׁר עוֹשִׂים פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שׁמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר נְשׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, נֵר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע
מִקּוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
שְׂמַתְקַבְּצִים אֶצְלֶךָ הַבַּחּוּרִים, וְאַתָּה מְדַבֵּר עִמָּהֶם מְדַבְּרִי רַבְנוּ ז"ל,
כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּעִבּוּדֵה הַקְּדוּשָׁה
הַזֶּה, כִּי אֵין לָךְ עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וחכמינו הקדושים אמרו (ספרי פרשת האזינו): עד שלא בא אבינו אברהם לעולם, כביכול לא הנה הקדוש-ברוך-הוא מלך אלא על השמים, אבינו אברהם המליכו על השמים ועל הארץ וכו', עין שם; הרי לך, שאברהם אבינו הוא גלה ופרסם את הקדוש-ברוך-הוא בעולם, ועל-ידי-זה השרה את השכינה בעולם. ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה מג, סימן ז'): אתה הכרת אותי בכריותי, מעלה אני עליך כאלו אתה שתף עמי בכריתו של עולם, עין שם; הרי לך, שמי שמחדיר אמונה בעם ישראל, נעשה שתף עם הקדוש-ברוך-הוא, ולכן תעשה כל מיני מאמצים רק להחדיר את האמונה הקדושה לכל בר ישראל ובפרטיות בין בני הנעורים, ואל תהיה קטן בעיניך, כי לכל בר ישראל יש כחות עצומים לשנות את כל העולם כלו אם רק ירצה. וזכור איך שבאת אלי והיית בחור צעיר וכו' וכו', ורצית התחזקות וכו' וכו', עכשו הגיע הזמן שאתה צריך לשלם את זה חזרה — לעורר ולחזק את בני הנעורים שבאים לביתך, ותראה לקבצם יחד על-כל-פנים פעם בשבוע בסעדה שלישית או במלוה מלכה, ואל תירא ואל תחת משום ברכה שבעולם.

חסידי השם יתברך, אני מחלים בכל יום יותר ויותר, אקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לי רפואה שלמה בשלמות, ואהיה כל חדש תשרי בארצנו הקדושה, אם יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר גשא, י"א סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי מאוד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

אָשֶׁר י"ג שִׁמְב בְּנַחַל שֶׁא

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַבְּשׂוּרָה
הַטּוֹבָה, שְׁנוֹלֵד לְךָ בֶּן ל"מֵזֶל טוֹב", יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְגַדְּלוֹ לְתוֹרָה וְלַחֲפָה וְלִמְעָשִׁים טוֹבִים, וְתוֹרָה רַב גַּחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל
הַיְלָדִים.

הַעֲקֵר תְּרַאֶה לְחִבֵּר עֲצָמְךָ עִם תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ"
הַתְּמִימִים, וְתִשְׁמֹר עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי לְצִים, כִּי הַהֲתַגְלוֹת שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל הֵיא הַהַפּוּךְ לְגַמְרֵי מַמְדַת הַלִּיצָנוֹת.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין לְךָ טוֹב
מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שִׁמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ...
גִּירו יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵד כְּמָה פְּעָמִים, אֵךְ כְּפִי הַנִּרְאָה
שְׁאֵין מוֹסְרִים לְךָ אֶת מִכְתָּבִי, כִּי אֲנִי כְּתִבְתִּי לְךָ כָּבֵד כְּמָה פְּעָמִים,
וְאִתָּה כּוֹתֵב בְּכָל מִכְתָּב, שְׁאֵינְךָ מְקַבֵּל מִמֶּנִּי שׁוּם מִכְתָּב.

אוֹדוֹת לְבוֹא לְלַמֵּד בִּישִׁיבְתָנוּ, אֵינִי רוֹצֵה לְעוֹרֵר אֶת חֲמַת
הוֹרֵךְ הַיְקָרִים, אִם הֵם כָּל-כָּף מִתְנַגְּדִים, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לִּיעֵץ לְךָ,
עַל-כָּל-פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל
מְקוֹם, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְחִיָּה וּמְהוָּה
וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְיְכוּלִים לְמַצֵּא אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם,
בֵּן הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נִמְצְאוֹת בְּכָל מְקוֹם, עַל-כֵּן רְאֵה לְהַחֲזִיק
בְּסֵדֶר-דְּרֹךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִלְמֵד בְּהַתְמָדָה רַבָּה, כִּי מַה
שְׁיְכוּלִים לְלַמֵּד בִּימֵי הַנְּעוּרִים, זֶה נִשְׁאָר לִימֵי זְקֵנָה, וּבְכַפְרוֹשׁ גְּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְדוּת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדוֹת שְׁאֵדָם עוֹבְדֵי

את ה' בבחירותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו; כי ינקותא כלילא ד'ורדא (שבת קנב.), עקר היפי של הפרח הוא בעודו בצעירותו.

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, ומהיום והלאה אשלח לך את המכתבים על ידי מוסר כתב זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י"ב סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים וכו', ועקר גדלת האדם שזוכה להחזיק מעמד על כל מה שעובר עליו, ומשתדל להתקרב אליו יתברך על אף גדל טרדותיו ומרירותו וכו'. ולכן אל תהיה בטלן, אהובי, אחי היקר! אלא ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לחטף בכל יום תורה הקדושה, ותלמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר אין למעלה מזה, כי הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות, וכפי שאדם לומד בהם, כן ממשיך עליו הארה נוראה ונפלאה מהארבעה עולמות, כי מקרא הוא בעשיה, משנה ביצירה, גמרא הוא בבריאה, ומדרש וזהר וקבלה הם באצילות.

חמדת לבבי! חכמינו הקדושים אמרו (מסכת סופרים, פרק טז): התורה משמרתו מכל רע בנערותו, ונותנת לו אחרית ותקנה בזקנותו, עין שם; ודבר זה רואים בחוש, שכל אלו מאנשי שלומנו, שלא הטעו את עצמם, וקבלו את דבר רבנו ז"ל בתמימות

ובכפשיטות, ולמדו את התורה הקדושה מדי יום ביומו, זכו לסיים פעמים אין מספר את התורה הקדושה, וכל אלו שהיו חכמים בעיניהם, ולא למדו תורה, אלא עוד הסתובבו בין לצים, הסוף היה שנעקרו לגמרי משני העולמות, כי עברו עליהם משברים כאלו, שלא תארו בדעתם כלל. על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי זה חלקנו, ורק זה ישאר מאתנו. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק יח): בא וראה כמה גדול כחה של התורה, שמטהרת את פושעי ישראל בזמן שעושים תשובה, אפלו מהעבודה זרה שבגדם, כי אין טהרה אלא דברי תורה, ומי אשר שומע ורואה דבורים אלו, ולא יאחזנו חיל ורעדה על כל יום ויום שעובר עליו בלי למוד התורה הקדושה.

חמדת לכבי! ראה לדבר עמו יתברך בכל יום, ותפרש את שיחתך בכל מה שעובר עליך לפניו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר כל דבור ודבור שהאדם מדבר עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, וזה היסוד אצל רבנו ז"ל, שיהיה האדם רגיל לספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו בתמימות ובכפשיטות גדולה, ויכניס את עצמו בזה מאד מאד, כי אצלו יתברך מאד מאד תשובה תפלה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט ואתחנן, רמז תתקע): "בכל קראנו אליו" (דברים ד, ז) — בכל לשון שישאל קוראים להקדוש-ברוך-הוא — עונה אותם, שכל זה הוא ענין התפלה וההתבודדות, שהאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר בשפת האם שלו, ולספר לפניו יתברך את כל מה שמעיק לו, ויהיה עקשן גדול על דבר זה, ואז סוף כל סוף יזכה להגיע אל מה שהוא צריך להגיע.

עליך לדעת, כי תורה ותפלה תלויות זו בזו, כי הן מחזקות זו את זו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב'), כי התורה והתפלה מאירות זו לזו, עין שם; וכן אמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, משלי כח): כל מי שאין חביבין עליו דברי תורה, גם תפלתו תועבה, עין שם; כי זה תלוי בזה, כי כשאדם מתמיד

בַּתְּשׁוּקָה עֲצוּמָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זֶה מְדַבֵּק אוֹתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה פּוֹתַח לוֹ אֶת שְׁעָרֵי הַשָּׂכָל וְהַחֲכָמָה וְהָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְהוּא דְבוֹק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹצֵה לְלַמַּד יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכַמוֹ-כֵן רוֹצֵה לְהַתְּפַלֵּל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי הַתְּפִלָּה תְּלוּיָה בְּאֱמוּנָה, כִּי כָּל מִה שֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹתֵר, כְּמוֹ-כֵן מְאִיכָה בּוֹ יוֹתֵר תְּשׁוּקַת הַתְּפִלָּה לְהַתְּפַלֵּל וְלִשְׁפֹּף שִׁיחוֹ וְתִפְלָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה, אֱהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְאֵל תַּתְּפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְכִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד), שֶׁהוּא תַקִּינִן גְּדוֹל לְפָנֵים הַבְּרִית, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּסוּד (יְרֵמְיָה טו, יט): "אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזוּלָּל", וְאִי אֶפְשָׁר לְקַרֵּב אֶת הַרְחוּקִים וּבְעֲלֵי תְשׁוּבָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי תּוֹרָה, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת (מִשְׁלֵי ה, טז): "יְפּוּצוּ מֵעִנּוּתֵיךְ חוּצָה", חוּצָה דִּיקָא, לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּקוֹם שֶׁהֵם נִמְצָאִים, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְכַרְט הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסִּפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל. לְכֵן רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֲבוּדַת הַקֶּדֶשׁ הַזֶּה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְתַדַּע, שֶׁכָּל יַגִּיעָה וַיַּגִּיעָה שֶׁתִּתְיַגַּע בְּדַבָּר זֶה, יַעֲזֹר לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנוּ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁמְפִיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּרָה-הוּא לֹא יַעֲזֹבֵנוּ, וַיִּמְשָׁךְ עֲלָיו פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַת גְּדוֹל, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לְבְרִיּוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁיִמְחֵלוּ לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, כִּי לֹא יִמְלֹט, שְׁלֹא יִסְבַּל בְּזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים בְּעַת הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְפַל בְּדַעַתוֹ בְּשִׁבִיל זֶה, כִּי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַת בְּזִיוֹנוֹ וְלִדְמֵם וְלִשְׁתַּק, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'); נִמְצָא, שֶׁדִּיקָא עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים — זוֹכִים לְפְרִנְסָה וְזוֹכִים לְבְזִיוֹנוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם יְהִי מִי שְׁיִהְיֶה, וְרַק תִּתְרַחַק מִכָּל מִינֵי לְצִים, כִּי הִלְצִים עוֹקְרִים אֶת הָאָדָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא,

אֲשֶׁר י"ג שדמ בנחל שה

וּצְרִיכִים לְהִשְׁמֵר מְאֹד מִלְּצִים, אֲפִלוּ אֵלֹהֵי הַקּוֹרְאִים עֲצָמָם מְקַרְבִּים
לְ"הִיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְדִי לְחַכְמָא.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֶׁשִׁי לְסֵדֶר נָשָׂא, י"ג סִינּוֹ ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי הַיּוֹם אֶת הָעֲשָׂרָה קוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שְׁזָכִיתָ
לְהַדְפִּיס.

מָה אֵמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת
עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוֹצֵאתָ מִתַּחַת יָדְךָ עֲבוֹדָה יְפָה וְנִפְלְאוֹהַ
כְּזוֹ, מִמֶּשׁ כָּל קוֹנְטְרָס הוּא יְהִלּוֹם בְּפִנֵּי עֲצָמוֹ, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּחֲזוֹר
וְתִדְפִּיס אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים עִם הָאוֹתִיּוֹת הַחֲדָשׁוֹת.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי
תִּכְרֶי-וּמִיָּד כְּשֶׁהָאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִוֹדַע אֲשֶׁר הַכָּל לְכָל מִשְׁנַח
בְּהַשְׁגָּחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, אֲזַי אֵין לוֹ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מָה יַעֲשֶׂה לוֹ אָדָם?! וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
(יּוֹמָא לַח.): בְּשִׁמְךָ יִקְרָאוּךָ וּבְמִקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה
שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָהּ אֲפִלוּ כְּמֵלֵא
נִימָא; וּכְשִׁיּוֹדַע יְדִיעָה זוֹ, אֲזַי כָּבֵר אֵינוֹ מְפַחַד וּמִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִף שְׁמֵתְקַלֵּל וּמִתְבַּזֶּה וְכוּ' וְכוּ', אֵינוֹ עוֹשֶׂה אֲצִלוֹ רָשָׁם
כָּלֵל, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֵמֵתִי בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יוֹדַע שְׁבַלְעֵדִיו יִתְבָּרֵךְ אֵי אֲפֹשֶׁר
לַעֲשׂוֹת לוֹ לְאָדָם שׁוֹם דְּבָר, וְעַל-כֵּן כָּל הַקְּלָלוֹת הֵן הֶבֶל, וּבַפְּרָטִיּוֹת
כְּשֶׁהַקְּלָלָהּ הִיא בְּחִנָּם. וְרַבְּנּוּ ו'ל אֹמֵר (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָהּ, סִימָן
(ו'): סוּף, שֶׁקְּלָלַת חִנָּם יָשׁוּב עַל הַמְּקַלֵּל; וְעַל-כֵּן מָה לְךָ לְהַתְּפַחַד

מקללות ומזלזולים, אֲשֶׁר הַכֹּל וְרַעוּת רוּחַ. וְאָמַר רַבְּנּוּ ו'ל (שם, חלק ב', סימן ה'): עַל-יְדֵי שְׁמוֹשׁ הַצְּדִיק — בָּא חֲרוּת, וְנִתְבַטַּל הַקְּלָלוֹת, עֵינֵי שָׁם; וּבַחֲסֵדוֹ יִתְבָּרַךְ, זָכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנּוּ ו'ל בְּהַדְפַּסַּת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, בְּיַדַּי אֵין לְךָ לְהַתְפַּעַל מִקְּלָלוֹת וְזִלְזוּלִים, שֶׁהַכֹּל הֵבֵל.

וּבִאֲמַת מְצִינּוֹ בְּדַבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כַּמָּה פְּעָמִים, אִיךְ שָׁבִיבוֹ וְחִרְפוֹ וְקָלְלוֹ אֶת כָּל הַנְּבִיאִים, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הִתְפַּעֵלוּ, אֲלֹא הִמְשִׁיכוּ בְּעַבּוּדְתָם עַבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְגִלּוֹת וּלְפָרֶסֶם אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זוּהִי עַבּוּדַת הַנְּבִיאִים — לְגִלּוֹת תָּמִיד רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְכֵן תְּחִזּוֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר מֵאֲתָנּוּ רַק זֶה שְׁזָכִינוּ לְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנּוּ ו'ל, כִּי הֵלֵא חֲיֵינוּ הֵבֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְעוֹד מְעַט נִהְיֶה שָׁם וְכוּ', וּמָה נִקַּח עִמָּנוּ — אִם לֹא רַק אֶת הַזְּכוּת שְׁזָכִינוּ לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר הַזְּכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּת, כִּי לְמַעַלָּה אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ חֲשׁוֹב מְאֹד זְכוּת הַרְבִּים, כִּי בְּזֶה שְׁמַחְדִּירִים לְעוֹד בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אוֹדוֹת הַסְּפָרִים שֶׁהִתְחַלְתָּ לְהַדְפִּיס בְּכַרִּיכָה עֲבָה, תִּאֲמִין לִי, שֶׁהוּא חֲדוּשׁ נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שְׁלָנוּ בְּאוֹתוֹ פּוֹרְמַט, שִׁיְהִי סַעֲט שְׁלָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂאֵין מִכְתָּב שְׂאֵנִי מִקְּבֵל מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִשְׁבְּחוּ וְיִפְאָרוּ אֶת סִפְרֵי הַשִּׁיחּוֹת שֶׁהַדְפַּסְתָּ, וְכָל אֶחָד כּוֹתֵב שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה הַכְּנִיס בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה, וְנִתְהַפְּכוּ לְגַמְרֵי מִן הַהַפּוּךְ אֶל הַהַפּוּךְ, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה לְךָ לְהִיּוֹת כָּל-כָּךְ שְׁבוּר, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל יוֹשֵׁב הַדַּעַת אֲמַתִּי, לְמַעַן לֹא תִשָּׁבֵר מִכָּל דְּבָר.

מִי יִתֵּן, שְׁתַּזְכֶּה לְהַדְפִּיס בְּאוֹתוֹ פּוֹרְמַט אֶת הַסֵּפֶר "אֲרֶךְ אַפִּים",

אָשֶׁר י"ג שמה בנחל שז

עם כל הקונטרסים השׂיכים לסבֿלנות, פֿי דְבַר זֶה יִהְיֶה חֲדוּשׁ
שֶׁבְחָדוּשִׁים, פֿי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת צְרִיכִין בְּכָל פֶּרֶט מֵהַחַיִּים.

פֿה תִּקְבַּל סֵדֶר בְּרֻכּוֹת־הַנְּהַנִּין וּבְרֻכּוֹת פְּרֻטִיּוֹת, בְּאַפֵּן שְׂאֵם
תִּזְכָּה לְחֹזֵר לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוֹנְטֵרס: "תֹּאכֵל בְּתֹאבוֹן" עִם אוֹתִיּוֹת
תְּחִשׁוֹת, אָזִי תִדְפִּיס בְּסוּף הַקּוֹנְטֵרס אֶת אֵלוֹ הַבְּרֻכּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ־הוּא יִבְרַךְ אוֹתָךְ בְּכָל מְלִי דְמִיטֵב, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה מִמְּעוֹן
הַבְּרֻכּוֹת.

רֵאֵה לְהִרְאוֹת מִכְתָּבִי זֶה לְאַשְׁתָּךְ, פֿי גַם אֵלֶיךָ שִׁיךְ הַמְּכָתֵב
הַזֶּה, וְלִנְכוּן קִבְּלָתִי מִמְּנָה אֶת כֶּסֶף הַפְּדִיוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
שְׂיִמְתִּיק מִמְּנָה כָּל הַדֵּינִים, עַל־יְדֵי פֶּלֶא עֲלִיוֹן.

רֵאֵה לְחֹזֵר תְּמִיד בְּמִכְתָּבִים שֶׁכְּתַבְתִּי לְךָ חֲזוּק לְמַעַן הַדְּפֹסָה,
וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ כְּחֻדְשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"ד סִינן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיִמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

לִנְכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רֵאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיִּקָּר! לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, פֿי זֶה הָעֵקֶר וְהִיסוּד בְּזֶה הָעוֹלָם — לְחֻזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת
עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ, פֿי עַל כָּל אֲדָם עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֵהַשְּׁעוֹבֵר
— יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וְהִשְׁלָכוֹת וְכוּ', וְעֵקֶר מַעֲלַת הָאָדָם,
אִיךְ שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מִמְּעַד וּלְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ.

עֵקֶר הַחַיּוֹת הוּא הַדְּבָקוֹת, שֶׁהָאָדָם יִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּק עֲצָמוֹ

שח אָשֶׁר י"ג שמו בַּנְחַל

בו יתְבַרֵךְ, הֵינּוּ שְׂיָצִיר תָּמִיד לִפְנֵי עֵינָיו, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדָיו יתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יתְבַרֵךְ מְחִיָּה, מְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּכְפִי שְׂמֻכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בִּידְיָעָה זֹה, כֵּן יתְבַרֵךְ וַיִּזְדַּכֵּךְ
מֵחוּ וְדַעַתּוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִגִּיעַ אֶל דְּבָקוֹת כְּזוֹ!

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! הֲלֹא אַתָּה חֲקוֹק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי,
וְאֵינִי שׁוֹכַח מִמֶּךָ כָּלֵל.

רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים, שְׂיִהְיָה שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ, וְאֵל
תִּדְאָג כָּלֵל עַל הַיְלָדִים, כִּי כְּשֶׁהֵיִלְדִים יִגְדְּלוּ מִמִּילָא תִגְדֵּל עִמָּהֶם
הַפְּרָנְסָה. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂבֻנֵי-אָדָם דּוֹאֲגִים עַל יְלָדֵיהֶם, וְלִבְסוּף
כְּשֶׁגְּדֻלִים, גְּדֻלָּה פְּרָנְסָתָם עִמָּהֶם (סִפְר־הַמְדוּת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ג').

הֲלֹא רָאִיתָ כִּכֵּר בְּחַיִּיךָ כָּל מִינֵי נְסִים שְׂעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-כֵּן מִדּוּעַ תִּפְּל כָּל-כֶּף בְּדַעְתְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

רָאָה לְכַתֵּב לִי אִם אַתָּה מְקַבֵּל אֶת מִכְתָּבִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבַרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, י"ד סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, יַעֲזוּר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחִי הַיְקָר! לְהַכְנִיִס בְּעֲצָמְךָ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יתְבַרֵךְ, כִּי זֶה עָקַר הַתְּכָלִית בְּזַה הָעוֹלָם — שְׂהָאָדָם יִפְשִׁיט אֶת כָּל

הַלְבוּשִׁים, וַיַּחְקֹר וַיַּחֲפֹשׂ וַיִּבְקֹשׂ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי מֵאֵז חֲטָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן נִתְלַבְּשָׁה כָּל הַבְּרִיאָה עִם לְבוּשִׁים, אֲשֶׁר זֶה מֵה שִׁכְתוּב (בְּרֵאשִׁית ג, ז): "וַיַּעַשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת", וּמוּבָא בְּדִבְרֵי הָאֲרִיז"ל (לְקוּטֵי-תוֹרָה, פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית), וְהִינּוּ הַתְּלַבְּשׁוֹת זֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי עַל זֶה נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית ג, יח): "וְקוֹץ וְדִרְדָר תַּצְמִיחַ לָךְ", הִינּוּ "וַיַּעַשׂ לָהֶם כְּתָנּוֹת עוֹר" (שֵׁם ג, כא), שְׁזָה הַלְבוּשׁ הַגִּשְׁמִי, הִינּוּ שִׁכְל הָעוֹלָם מְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשׁ גִּשְׁמִי, עַד שְׂאִין הָאָדָם רוּאָה וּמוֹצֵא וּמְרַגֵּשׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', רַק רוּאָה אֶת הַהַפּוּךְ — שְׂקוּץ וְדִרְדָר תַּצְמִיחַ לָךְ, שְׁזָה כָּלֵל הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאִי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ, אֲלָא עַל-יְדֵי יִגִּיעוֹת רַבּוֹת וְעֲצוּמוֹת. וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַתְיַגֵּעַ וְכוּ', אֲזִי זוֹכֶה סוּף כָּל סוּף, שְׁמַתְגַּלָּה לוֹ הַפְּנִימִיּוֹת.

מֵה אִמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבְּנוּ ו"ל, שְׁגַלָּה לָנוּ נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, תּוֹרוֹת וְסִפּוּרִים וְשִׁיחוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ לְמוֹדֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְאֵז לְרַב טוֹב הַצָּפוֹן יִזְכֶּה.

עֲלִיף לְזָכוֹר תְּמִיד אֶת דִּבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּלְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן ע', שְׁשֵׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר כָּכָל שְׁהָאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח הַמּוֹשֵׁף לְהַמְשִׁיף אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ אֵלָיו, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי הַבְּטוּל שְׁהָאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ. וְאִמַרְתִּי רְמֹז בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַת זו: "וַיְהִי בַיּוֹם כָּלוֹת מִשָּׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן" וְגו' (בְּמִדְבָר ז, א), כְּל'וֹת' הוּא רְאִשֵׁי תְבוּת: וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה, הִינּוּ כְּשֶׁאָדָם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי, בְּחִינַת: "וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה", אֵז זוֹכֶה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשְׁכּוֹן (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה נ"א, סִימָן ג'), שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשְּׁכִינִין שְׁכִינַתוֹ אֲצִלוֹ, וְזוֹ עֲבוּדָה שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים, שְׁמְבַטְלִים אֶת עֲצָמָם לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהֵם בְּעֵינֵיהֶם כְּלֵא כְּלוּם מִמֶּשׁ. וְרוּאִים שְׁמִי שְׁזוֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל דְּרָגָה כְּזוֹ, הָרִי הוּא זוֹכֶה לְהַמְשִׁיף אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזוֹ נִקְרָאת תּוֹרָה לְשִׁמָּה, כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְזֶה!

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּתְכַבְּדָהּ וּתְיַקְרָהּ
מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא נט.):
אוֹקִיירוּ לְנַשְׂיִיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ; וְתַדַּע, כִּי כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל
הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּזָה שֶׁהוּא מְכַבֵּד וּמְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וּלְהַפּוֹךְ כָּל
הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֻׁצוּעַק וּמְבִזָּה אֶת אֲשֶׁתּוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לְחַקֵּק אֶת דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְכַבֵּד, וְאֵל תַּשְׁלִיכֶם
אֲחֵר גְּוֹךְ, כִּי הֵם עֲקָרִים וְיִסוּדוֹת גְּדוּלִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי
גַם בְּרוּחָנִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת לְשׁוֹם מְדַרְגָּה, כִּי אִם כְּשֶׁאָדָם נִשְׁוִי,
וְהָאִשָּׁה הִיא בְּחִינַת הַמַּלְכוּת שְׁלוֹ, וְכִשְׁנִפְרָדִים מֵהָאִשָּׁה, אָזִי
מִפְרִידִים אֶת הַזְּעִיר אֲנַפִּין מֵהַמַּלְכוּת, וְאָז הַכֹּל הוֹלֵךְ לְבִטְלָה וְכוּ'
וְכוּ', וְאֶפְלוּ כָּל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלוֹ הוֹלְכוֹת לְבִטְלָה וְכוּ', כִּי
בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין פִּסְחִים קיב): לֹא מֵד תּוֹרָה
בְּטַהֲרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא מֵד תּוֹרָה; וְעַל־כֵּן רוֹאִים מְזָה
אֶת הַחֲשִׁיבוּת לְיַקֵּר וּלְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, כִּי כָּל הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה
תְּלוּיּוֹת בָּהּ, כִּי הִיא מֵדַת הַמַּלְכוּת, וְכִמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (עֵין
תַּיִי־מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקסג), אֲשֶׁר בִּימֵי אַבְרָהָם הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת
שְׂרָה, וּבִימֵי יִצְחָק הִיְתָה נִקְרָאת רַבְקָה, וּבִימֵי יַעֲקֹב הִיְתָה נִקְרָאת
רַחֵל וְלֵאָה, וְדָבָר זֶה סוֹבֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁאֲשֶׁתּוֹ הִיא בְּחִינַת
הַשְּׂכִינָה שְׁלוֹ, וְעַל־כֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אֲשֶׁתּוֹ.

יְדוּעַ מַה שֶׁגָּלָה רַבֵּנוּ רַבֵּי חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע, שֶׁפַּעַם צָעַק עַל
אֲשֶׁתּוֹ, וְהִקְפִיד עָלֶיהָ מְאֹד, וְנִסְתַּלְקוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁכָּבַד זָכָה
וְכוּ', וּבָא אֵל רַבּוֹ הָאֲרִיז"ל, וַיִּסְרוּ מְאֹד עַל זֶה, וְנָתַן לוֹ יַחֲוּדִים
קְדוֹשִׁים לְיַחַד, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ בַּחֲזָרָה אֶת הַמַּחֲזִין וְהַדְּבָקוֹת וְהַחֲחִיּוֹת
וְהַמְּדַרְגּוֹת שְׁלוֹ. עַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה
לְשִׁמּוֹר מְאֹד בְּכַבּוּד אֲשֶׁתְּךָ, וְאָז תּוּכַל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה, וְלֹא יִהְיוּ
לְךָ בְּלִבּוּלִים.

רָאָה לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצָמְךָ מִמְּדַת הַקְּמָצָנוֹת, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל הוֹצָאוֹת
שֶׁבַת יוֹם טוֹב, אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בִּיצָה טו.), שֶׁכָּל מְזוֹנוֹתָיו
שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שֶׁבַתוֹת וַיָּמִים

אֲשֶׁר י"ג שמוז בַּנְחַל שִׂיא
טובים וכו', וְעַל־כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לָרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ בְּשִׁבִיל הַהוֹצָאוֹת
שֶׁל שַׁבַּת־קֹדֶשׁ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"ד סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּלָבוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ בְּכָל יוֹם, רְאֵה לְהַזְהֵר
בְּטְבִילַת מְקוֹה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, וּבְכָל יוֹם תִּתְחִיל עִם טְבִילַת מְקוֹה,
וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהַרְנ"ת ז"ל, שֶׁהַנְּשִׂמָה אֵינָה חוֹזֶרֶת אֶל הָאָדָם, אֲלֹא
עַל־יְדֵי טְבִילַת מְקוֹה, וּבְזֶה שֶׁהָאָדָם טוֹבֵל אֶת עַצְמוֹ, עַל־יְדֵי־זֶה
זוֹכֶה לְמַחִין נְקִיִּים לְקַבֵּל בָּהֶם אוֹר וְדַעַת וְחַיּוּת.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ בְּאַמִּירַת מְשָׁנִיּוֹת, וְאִם תִּזְכֶּה לֹאמַר בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת, בְּאַפֵּן שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל שְׁשֵׁה
סִדְרֵי מְשָׁנָה — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, כִּי הַלְמוּד מְשָׁנִיּוֹת הוֹרֵג אֶת
הַיִּצָּר הַרָע, וְהָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא בְּמְשָׁנִיּוֹת מְזַכֶּכֶת מְאֹד אֶת הַנְּשִׂמָה.
"מְשָׁנָה" הֵם אוֹתִיּוֹת "נְשִׂמָה", וְעַל־יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
לֹאמַר הִרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, זוֹכֶה לְזִכוּךְ הַנְּשִׂמָה.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
מְעֵרִיב, מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּתְבַּטְּלֶנָּה מִמְּךָ כָּל
הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שיב אשר י"ג שמח — י"ג שמט בנחל
י"ג שמח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מתפלא עליך מדוע אינך שולח את בנך חזרה אלי, אחרי שקבל אצלי טפול מסור, ולמד אצלי כל החרף, וכבר ראיתי אצלו תוצאות טובות, אבל לאחרונה הוא כותב לי, שהוא מאד מדכא, ומנח בדכאון עמק, והוא רוצה רחמנא לצלן וכו'. לדעתי זה ממש פקוח נפש, ראה שתשלח אותו חזרה ללמד אצלי, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאזכה להוציא ממנו את כל המרירות והדכאונות ושיתרפא.

נא ונא ראה להזדרז בדבר זה, כי בנפשך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

י"ג שמט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלותך, י"ז סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בכל יום.

העקר ראה לא ללכת בטל, כי הבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה וכו' (כתבות נט:), ועקר השגועון של האדם הוא כשהולך בטל וכו'. על-כן ראה לעשות כל מיני מאמצים להיות עסוק בכל יום, הן בלמוד תורה, הן בתפלה והן תנגן נגונים של שמחה, וזה יוציא אותך מהמרירות והדכאון.

מה טוב ומה נעים, אם תזכה לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור

אֲשֶׁר י"ג שָׁנָה בְּנִחָל שִׁיג

וְדַבּוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל,
וְדַבָּר זֶה רוֹצֵה רַבְּנוּ ז"ל לְהַחֲדִיר בְּנוֹ, שְׁנֵהִיָּה רְגִילִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְּׂכִינָה.

נָא וְנָא אֵל תִּלְךָ בְּטֵל, כִּי חָבֵל עַל הַזְּמַן, וּבִפְרָט אַתָּה, שְׁהִיָּה
לְךָ שָׂכָר עֲצָבִים, רְאוּי לְךָ לְהַשְׁתַּדֵּל לְמִלָּא אֶת הַיּוֹם עִם שְׂמֻחָה, כִּי
הַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וּלְהַפְּוֵךְ הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן —
זֶה עֵקֶר הַכְּשָׁלוֹן שֶׁל הָאָדָם.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לְצִיַּת אוֹתִי, וְאִז לֹא תִתְחַרֵּט בְּזֶה וּבְכָא לְנִצּוּחַ
נְצַחִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ז סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְּרוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר אוֹתְךָ, וַיְצַלִּיחַ אֶת
דְּרָכְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

נָא לְבַדֵּק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה עַל
אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי רַב הַצָּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֶׁאֵין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר מָה אַתָּה אוֹכְלֵת, שְׁיֵהִיּוּ רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים.

הַמֵּאחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שיד אֲשֶׁר י"ג שְׁנָא — י"ג שְׁנָב בְּנַחֵל
י"ג שְׁנָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַפְּדִיּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא רְאֵי לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׂתַּמִּיד תִּהְיֶי שְׂמֻחָה וְעַלִּיזָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעֹזֵר לְזוּלָתְךָ, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל עֹזֵר לְזוּלָתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּצְּלִיחֵי לְמִצְאָת בֶּן זוּגָד, וְכֵן יִמְתִּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וּמִכָּל שְׂמוֹת הָאֲנָשִׁים שֶׁהִזְכַּרְתָּ בְּמַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשֹׁמֵר שְׁבֵת-קִדְשׁ, וְאִזּוֹ הַשְּׁבֵת תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, כִּי כָּל הַהַצְּלָחוֹת הֵן עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שְׁבֵת.

הַמְּאַחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שְׁנָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּהַעֲלוֹתָךְ, י"ז סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, וְיִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים, וְתִזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּחֵי הַחַיִּים.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְאֵל תִּנְיַח בְּעֲצָמְךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת כְּרָגַע, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הֵם עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט).

אָשֶׁר י"ג שָׁנָה בְּנַחֵל שְׁטוּ

עֲלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נֵעָם חֻלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְאָנוּ
יֹדְעִים מְרַבְּנוּ ז"ל, וְמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלֵיךָ לְדַעַת, כִּי הִיְסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּפִלָּה
וּבִקְשָׁה, שְׁהָאָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן
שְׂרָגִיל בָּהּ, וְיִשְׁפֹּף אֶת כָּל שִׂיחוֹ וְתִפְּלָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֵין עוֹד עֲבוּדָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָּה, כִּי בָּזָה שְׁהָאָדָם מְרַגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה נִדְבָק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה הֵם הַשְּׁעָר
וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֵלָיו יִתְבָּרַךְ (עֵינִי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פד).

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמַר הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי אֲמִירַת
מְשֻׁנִּיּוֹת מְטַהֶרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים
תִּנְפַח בִּי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, י"ט סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְּתָבֶיךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי
אֶפְנָיִם שְׁבַע עוֹלָם וּלְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁהִזְהִירוּ מְאֹד (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן פב), שְׁצַרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אֵין זֶה עֲצָה
לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף חוֹב, וְכִמוֹ שְׁאָסוּר לְדוֹן אֶת זוּלָתוֹ, כְּמוֹ-כֵן
אָסוּר לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף חוֹב, וְכִמוֹ שְׁיֵשׁ לָאוּ שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, יז):
"לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְבְּךָ", כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ לָאוּ: לֹא תִשָּׂא אֶת

עצמך בלבבך, וכמו שיש מאמר חכמינו הקדושים (שבת לא.): דעלך סני, לחברך לא תעביד, כך צריך לידע: דעל חברך סני, לעצמך לא תעביד; כי זה תלוי בזה, כפי שאדם דן את חברו לכף חוב, כן דן את עצמו לכף חוב, וכפי שהוא דן את עצמו לכף זכות, כן דן את אחרים לכף זכות. וביותר צריך לדון לכף זכות את עצמו בכל מה שעובר עליו, וידע שהכל נסיונות שמנסים אותו מלמעלה.

ראה להפיץ את הקונטרסים החדשים, שהם סלת ברורה מספרי רבנו ז"ל, ואין לה עבודה יותר גדולה מזו, כי בזה שזוכים לקרב את אחרים לעבודתו יתברך, ולהחדיר בהם אמונה הקדושה, בזה מתקנים את פגמי הברית, כי בזה שפזר את זרעו לבטלה, עליו לפזר קונטרסים המגלים את אמתת מציאותו יתברך, ומכניסים תקנה והתחזקות בלב בר ישראל.

נא ונא ראה להמשיך בעבודת הקדש הזו — להפיץ את הקונטרסים החדשים, ואל תתביש משום בריה שבעולם, ואם יהיו לה אילו בזיונות וכו', תקבל את זה לכפרת עוונות, כי רבנו ז"ל החליף את כל התעניות והסגופים לבזיונות ושפיכות דמים, ובפרוש גלה לנו, אשר זה עקר התשובה — לשמע בזיונו, ולדם ולשתק (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר').

ראה לעשות כל מיני מאמצים להתחמתן עם ההצעה הראשונה שיציעו לה, העקר להתחמתן, כי רבנו ז"ל אמר, שהדבר הראשון בחור צריך להתחמתן.

ועל כלם — ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא תקון גדול לפגם הברית.

ראה לומר בכל יום העשרה מזמורי תהלים שגלה רבנו ז"ל, שהוא תקון הברית.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

אָשֶׁר י"ג שָׁנָה בְּנַחֵל שִׁיז
י"ג שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי הַהֲעֵלֹתָהּ, כ' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל אִשְׁתְּךָ, שְׁתַּעֲבֹר אֶת הַהַרְיֹון בְּנִקְלָה וְתוֹלִיד
בְּקִלּוֹת.

תֹּאמֶר לָהּ, שְׂתַהֲיֶה רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן
תִּזְהַר לֶאֱכֹל מְלוּהַ מְלֶכֶה בְּפֶת דִּיקָא, כַּמּוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ, סִימָן
ש', וְזוֹ סִגְלָה לְאִשָּׁה לְלִדָּה קְלָה.

אוֹדוֹת הַטְּבִילָה וְכו', אֵף פֶּעַם לֹא שְׂמַעְתִּי דְבַר כְּזֶה, וְאֵין גְּהוּג
אֶצְלָנוּ כָּלֵל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹזֵר לִי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְהַרְגַל מִתְרַפֵּאת יוֹתֵר וַיּוֹתֵר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ לְהִיּוֹת כָּל חֹדֶשׁ תְּשֻׁרֵי בִּיבְנָאֵל, אִם יִתֵּן
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת הַחַיִּים.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַל יַחְסֹר לָךְ יוֹם מִבְּלִי
לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁלְחַן עֲרוּךְ וְסִפְרֵי רַבְנּוּ ז"ל,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
עִם רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, וְאֵין טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

שיח אשר י"ג שנה — י"ג שנו בנחל
י"ג שנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשמ"ט.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לומר בכל יום את התפלה בקונטרס "מציאת הזיווג", והרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך בשפת האם שלך, ויתבקשי ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, ותדעי, כי הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ושומע תפלת כל פה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתזכי למצא את בן זוגך האמתי מן השמים.

המאחל ברכה והצלחה מן השמים.

י"ג שנו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בהעלותך, כ' סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו לבדק את מזוזות ביתכם אם הן פשרות, ואם לא חסרה על איזו דלת מזוזה.

ראו להקפיד מאד על שמירת שבת-קדש, כי כל הברכות של האדם באות בזכות שמירת שבת (עין זהר חלק ב' פח:), כי השבת מברכת את כל השבוע, ותדקדקו היטב על הלכות שבת ולא להתרשל בזה.

אֲשֶׁר י"ג שְׁנוֹ בְּנַחֲל שֵׁט

נָא וְנָא לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת. וְאִם תִּקְיְמוּ אֶת כָּל זֹאת, תִּרְאוּ שְׁנוֹי גָּדוֹל בְּבֵיתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְצֵאת מִכָּל הַחַוּבוֹת, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתְךָ, כ' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, אֲבָל הַכִּנְסֵת צֶעַר בְּלִבִּי, שְׂאֵתָה תְּמִיד רַב עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֵתָה בְּכַעַס וְכוּ'.

הִיָּה טוֹב שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ח, וְתֵאמַר הַתְּפִלָּה עֲלֶיךָ, וְכֵן תִּלְמַד בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת פֶּעַס, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה שֶׁיִּתְבַּטֵּל הַפֶּעַס מִמְּךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הָאֲרִיז"ל אָמַר (עֵינִי שֶׁעַר רוּח־הַקֹּדֶשׁ, דָּף ח:), אֲשֶׁר כָּל חַטָּא וְעַבְרָה עוֹשֶׂה פְתָם עַל הַנְּשֻׁמָה, אֲבָל עַל-יְדֵי פֶעַס הוּא "טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ" וְכוּ' (אִיּוֹב יח, ד), וּמֵאַבָּד אֶת נִשְׁמָתוֹ לְגַמְרִי, וְצָרִיכִים לִילֹךְ לְמִקְנָה וּלְיַחַד יַחּוּדִים קְדוֹשִׁים, כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַנְּשֻׁמָה וְהַיַּחּוּדִים, שֶׁהֵם שֵׁם קִנ"א וּב"ן וְכוּ' וְכוּ'. עַל-כֵּן רָאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת אַרְךָ אִפִּים וְסַבְּלָן, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "אַרְךָ אִפִּים", אֲשֶׁר שֵׁם מְדַבֵּר מֵעַנְיֵן אַרְיִכוֹת אִפִּים, וְאֵיךְ שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל אַרְיִכוֹת אִפִּים. וְעַל כָּל־ם — תִּתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּהִיָּה רְגִיל לְסַבְּלוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(עין שיחות-ה"ן, סימנים: רסג, רסד), אֲשֶׁר הִצְלַחַת הָאָדָם תְּלוּיָהּ בְּזָה
שְׁמִכְבֵּד אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.):
אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְיַעֲבֹר הַהַרְיוֹן
בְּנִקְלָה, וְתִזְכּוּ לְדִירָה מֵעַצְמְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר אֶצֶל אַחֵרִים.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָהּ, כ' סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאוּ לְבֹדֵק אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְאִם לֹא חֲסָרָה
עַל אִיזוֹ דְּלַת מְזוּזָה, כִּי כָּל הַצְּרוֹת בְּבֵיתוֹ שֶׁל הָאָדָם הֵן כְּשֵׁאִין לוֹ
מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ תַרְי"ג מְצוּוֹת,
וּמוֹבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (חֶלֶק ב' פב:), אֲשֶׁר הַתַּרְי"ג מְצוּוֹת נִקְרְאוֹת
תַּרְי"ג עֲצוֹת אִיף לְהִתְקַרֵּב לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא (עין בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ
יִשְׂרָדְבְּרִיאַמַת, אוֹת כד), וְצִרִיכִים לְקַיֵּם אוֹתָם לְעִבְדָּהּ וּלְמַעֲשָׂהּ, וְלֹא
מִסְפִּיק בְּמַחְשָׁבָה, וְכִמוֹ שֵׁישׁ לְאָדָם רַמ"ח אַבְרָיִם וְשֵׁס"ה גִּידִים,
וְלֹא מִסְפִּיק שֶׁהֵם סֵתָם כֶּף יְהִי אֶצְלוֹ וְכוּ', רַק צָרִיף לְהִאֲכִילָם
וּלְהַשְׁקוֹתָם, כְּדִי שִׁיעֲבֹדוּ וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, צָרִיף הָאָדָם לְקַיֵּם
אֶת הַרַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֶׂה וְאֶת הַשֵּׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, וּבְזָה יִזְכֶּה לְעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁר י"ג שְׁנַט – י"ג שֶׁס בְּנַחַל שְׂכָא

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הָעֶקֶר הוּא קִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁיטוֹת, וּבְזֶה הוּא מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ לְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר שְׁבֵת-קֹדֶשׁ, וְאִז הַשְּׁבֵת תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ. וְצִרִיךָ שְׁתַּדַּע,
כִּי הַשְּׁבֵת הִיא הַמַּתְנָה שְׁנַתָּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל,
וְצִרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַמַּתְנָה הַזֶּה בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִהְיֶה רַק שִׂמְחָה
בְּבִיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שְׁנַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלוֹתָךְ, כ' סִיּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַטְּשָׁעַק מֵאָה דוֹלָר בְּעֵבּוֹר הַדְּפֹסֶת סְפָרֵי רַבֵּנוּ
וַ"ל, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה לְפָרְנֶסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִזְכֶּה
לְבְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתַצְלִיחַ בְּכָל עֲסָקֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

י"ג שֶׁס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל
דְּבָר, כִּי בְּזֶה שְׁהָאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה הוּא מְגַלֵּה אֶת

טַהַר לְכַבּוֹ, שֶׁהוּא מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבַּרְךָ, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר תּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעָשׂוּעַ עוֹלָם הֵבֵא, וְכִכֵּל שְׁמוּדִים לוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּמו־כֵן נַעֲשִׂים סְמוּכִים יוֹתֵר אֵלָיו, וּבִכְלָל — לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לַתֵּן הַהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ, זֶה מְרַחֵב אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב לְבַקֵּשׁ גַּם לְהֵבֵא, כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַבוֹרֵא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, בְּזֶה נִבְנִית לוֹ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂרוּאָה שֶׁכֵּן פָּעַל, וְכֵן יָכוֹל לִפְעַל אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְחַזַּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ גַּם עַל לְהֵבֵא. וְלִכֵּן הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לַתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ עַל כָּל דְּבָר, וְאִז תּוּכַל לְבַקֵּשׁ עוֹד. וְרוֹאִים שָׂרֵב בְּנֵי-אָדָם תְּמִיד בּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׁמַיִם וְאָרֶץ שֶׁחֲסָר לָהֶם וְכוּ' וְכוּ', וְכֹאֲלוֹ אִף פַּעַם לֹא רָאוּ טוֹב מִימֵיהֶם, וְזֶה מֵה שֶׁשׁוֹבֵר אוֹתָם לְגַמְרֵי, עַד שֶׁנוֹפְלִים בִּיאֹוֶשׁ, וְאֵינָם מֵאֲמִינִים שֶׁתְּפַלְתֶּם פּוֹעֲלֵת, וּמִפְּסִיקִים לְגַמְרֵי לְהִתְפַּלֵּל, עַד שֶׁנוֹפְלִים בְּכַפִּירוֹת וְאִפְּיֻקוּרְסוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה הוֹרֵס לָהֶם אֶת כָּל הַחַיִּים, כִּי הֵם מְאֹד מְאֹד מְמַרְמְרִים עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְאֵין לָהֶם בְּמֵה לְהִתְנַחֵם.

מֵה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח עַל נַעֲם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שֵׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וּמֵה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלֵי עֲצוּתֵנוּ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל? ! טוֹב לְהוֹדוֹת עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, חֲבָלִים נִפְלוּ לָנוּ בְּנַעֲיָמִים, אֲשֶׁרִינוּ !

מוֹהַרְנ"ת ז"ל גָּלָה לָנוּ (לקוטי־הַלְכוֹת, הַשְּׂכַמַת הַבְּקָר, הַלְכָה א', אוֹת יא), שֶׁעֲנִין בְּרַכַּת "שְׁלֹא עָשִׂנוּ גוֹי", שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת עֲצֻמוֹ עִם זֶה, הַכּוֹנֵנָה הִיא בְּפִשְׁטוֹת מְאֹד, כִּי אִם אֵין אָדָם מְחִיָּה אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר (לקוטי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב): לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצֻמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, הוּא יָכוֹל לְהִיּוֹת גוֹי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי מֵרַב יֵאוֹשׁ, עֲזוּבוּ בְּנֵי אָדָם אֶת יְהוּדוֹתָם לְגַמְרֵי, אֲבָל בְּזֶה שֶׁמְחַפֵּשׁ וּמְבַקֵּשׁ וּמוֹצֵא בְּעֲצֻמוֹ נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, בְּזֶה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח "שְׁלֹא עָשִׂנוּ גוֹי", שְׁלֹא נַעֲשָׂה גוֹי, כָּל-כָּךְ חָשׁוּב תְּמִיד לְמַצֵּא בְּעֲצֻמוֹ אֶת הַטוֹב, וְלֹא לְחַטֵּט

אָשֶׁר י"ג שסא בַּנְחָל שֶׁכַּג

אַחַר הָרַע בַּעֲצָמוֹ, וּמְכַל שֶׁכֶּן שְׁלֵא יִפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי. וְזוֹ עֲבוּדַת הַצְדִּיקִים הַגְּדוֹלִים, שֶׁתְּמִיד מְטִים כָּל־פִּי חֶסֶד, וּמְחַפְּשִׁים רַק אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה (דְּנִיָּאל יב): "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים", הֵינּוּ צְדִיקֵי הַדּוֹר שְׁעוֹסְקִים לְדוֹן תְּמִיד אֶת כָּל־לֶכֶף זְכוּת, אֲפֵלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי הַכּוֹכָבִים הֵם בְּבַחֲיַנֵּת נִקְדוּת קְטַנּוּת שֶׁנִּרְאוּת מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ דִּיקָא.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמָהּ וְטוֹבָתָהּ כָּל הַיָּמִים...

י"ג שסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוֹק מְאֹד, וְתִשְׁתַּדֵּל רַק לַעֲסֹק בַּהֲפָצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר זֶהוּ תִקְוֹן הַבְּרִית, כִּי בְּזֶה שְׁמִפְיָצִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמְקַרְבִּים אֲנָשִׁים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶהוּ תִקְוֹן גָּמוּר לַפְּגָם הַבְּרִית.

תִּהְיֶה לָאֵל, זְכִיתִי לְהִדְפִּיס עֲכָשׁוֹ עוֹד פַּעַם אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּתַכְלִית הַהַדּוֹר וְהִיפִי: "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמְּדוּת", "חֵי-מוֹהַר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", בְּזוֹל גְּדוֹל מְאֹד, כְּדִי שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה לָהֶם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲכָשׁוֹ בְּאֲמֻצַּע הַדְּפָסָה סִפֵּר "לְקוּטֵי-תַפְלוּת", וְעוֹד קוֹנְטְרַסִּים חֲדָשִׁים שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּלִשׁוֹן קְלָה וּפְשׁוּטָה בְּשִׁבִיל הַמוֹנֶעֶם, גַּא וְנָא עֶזֶר לִי לְהַפִּיעַם, וּשְׁכַרְךָ גְּדוֹל בְּשָׂמִים, מְלַבֵּד זֹאת הַדְּפָסָנוּ עֲכָשׁוֹ עוֹד שְׁלֵשָׁה כְּרָכִים שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחָל", שְׁאֵלוּ הַמַּכְתָּבִים מְחֻזְקִים מְאֹד מְאֹד אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים, וְזֶה רַב מְכָר, וְנַחֲטָפִים מְאֹד.

בנחל

י"ג שסב

אשר

שכד

ספרי "משיבת נפש" ו"השתפכות הנפש" כפר אלו, ואני
רוצה להדפיסם עוד פעם, אנא עזר לי.

המברך אותך בהצלחה מרבה בעסקיך...

י"ג שסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשמ"ט.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם תצית אותי, ובמקום להכנס במשא ומתן של גדל"ן (נכסי
דלא גידי) לקנות בתים ולמכרם, ראה יותר טוב לקבוע לעצמך
קביעות חזקה ללמד בכל יום דף גמרא בבלי, ירושלמי ופרק
תוספתא, שזה ראשי תבות ב'ית': בבלי, ירושלמי, תוספתא,
וראה לחדש איזה חדוש בכל יום על זה, יהיה איזה חדוש, אפלו
פרוש פשוט, או איזה דרוש נאה, הכל טוב ויפה, ורק זה מה
שישאר ממך, ואל תהיה בטלן! אומרים בכל יום בתפלה (תהלים
קמז): "תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו",
תתבונן היטב בפסוק זה, אז כבר לא תרצה שום דבר, אלא
לבנות לעצמך בית נצחי, אשרי מי שמחדש איזה חדוש בדף בבלי,
ירושלמי ובפרק תוספתא שילמד בכל יום, ואל יהיה בעיניך נקל
החדושים שלך, אלא תאמין שיש להקדוש-ברוך-הוא נחת
מחדושיך, פמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), אשר הקדוש-
ברוך-הוא נהנה מכל חדוש שמחדשין.

הדורש שלומך וטובתך כל הימים...

אֲשֶׁר י"ג שסג — י"ג שסד בַּנְחָל שְׁכָה

י"ג שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפִדְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

אַתָּה בְּחוֹר צָעִיר, וְאַתָּה צָרִיף לְחֵיזוֹת עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים, וְלִכֵּן
אֵל תִּכְנֹס בְּלִחְץ, שֶׁהֲרוּפָא אָמַר לְךָ שְׂיֵשׁ לְךָ אֶת הַמַּחְלָה הַמְּמֹאֲרֶת,
רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ וְכוּ', הַכֹּל הוֹלֵךְ כְּפִי הַמַּחְשָׁבָה,
כִּי אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (עִיֵּן לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א); וְאִם תִּכְנִיס
בְּדַעְתְּךָ וּבְמַחְשַׁבְתְּךָ שְׁזָה כָּלוּם, אֲזִי תִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַכֹּל
יִתְבַטֵּל, וְיִהְיֶה כָּלֵא מִמֶּשׁ, הָעֵקֶר לְחֶשֶׁב טוֹב, אֲזִי יִהְיֶה טוֹב. וְרַבְּנֵי
ז"ל אָמַר (שָׁם): בְּמָקוֹם שֶׁהַמַּחְשָׁבָה חוֹשֶׁבֶת, שָׁם כָּל הָאָדָם; וְכֵן
אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ג): הַמַּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ
תִּקְוָה גְּדוֹלָה, וְאִם יִחְשַׁב עַל דְּבַר אֶחָד שֶׁכִּיף הוּא, כֵּן יִהְיֶה. וְלִכֵּן חֶשֶׁב
שֶׁאַתָּה בְּרִיא וְשֵׁלֵם, וְלֹא חֶסֶר לְךָ שׁוֹם דְּבַר, אֵינְךָ אֶת הַמַּחְלָה
הַזֹּאת כֹּלֵל, הֲרוּפָא טָעָה, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה שֶׁמְדַבֵּר וְכוּ', אֲזִי תִרְאֶה
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. רַק חֲזוּק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר זֶה רְפוּאָה לְכֹל.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה וְטוֹבָתָה כָּל הַיָּמִים...

י"ג שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשמ"ט.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד, וְשִׁמְרֵם מְאֹד עַל הַזְּמַן הַיָּקָר, אֲשֶׁר אֵינְךָ עוֹד
דַּבֵּר יָקָר כְּמוֹ זְמַן, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְקַנּוֹתוֹ בְּשׁוֹם כֶּסֶף שֶׁבְּעוֹלָם,
וְתִכְּף-יוֹמֶיךָ כְּשֶׁעוֹבֵר רְגַע, כִּכְּרֵ לֹא יִחְזוֹר לוֹ, וְכֵן שְׁעָה, וְכֵן יוֹם וְכוּ'

וכו', הכל עובר מהר מאוד, ואין מי שיתפס דבר זה. ולכן אין עוד דבר פל-כף יקר כמו הזמן, שזה חיי האדם, ואין עוד דבר שאדם מזלזל בו כמו הדבר היקר מפל הון שבעולם שהוא הזמן, ואי אפשר לתפס את הזמן רק על-ידי הדבור, לדבר עמו יתברך בלשון שרגיל בה, אשר זו התבודדות, לשיח בינו לבין קונו הרבה מאד, ורבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן קנד), שהוא לא הגיע אל מדרגתו, אלא על-ידי בחינת פראסטיק, שדבר בתמימות ובפשטות אליו יתברך, ולכן ראה לחקות את רבנו ז"ל בזה.

ראה לגרס הרבה פרקים משניות, שזה מופך את הנפש מכל מיני חלדה, משניות זה מזור לנשמה, כמו שהגוף צריך לאכל, כך הנשמה צריכה לאכל ולשתות, וזה פרקים משניות ומזמורי תהלים, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן כג): אשרי מי שאוכל בכל יום פרקים משניות, ושותה אחר-כך מזמורי תהלים, ומלביש עצמו במצוות.

הדורש שלומך וטובתך תמיד...

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

ברוך רחמנא, שזכנו לסיים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרוך סד יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרוך סה להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חלק ס"ד

- ג פתח דבר
- ה הקדמה
- יא י"ג פב

ידבר נוראות גפלאות ממעלת עבודת הקדש שלנו: 'פוצו מעינותיך חוצה', ויגלה ענינו שאינו מתפעל ממה שיאמרו, ויבאר שכל התחזקותו הוא שואב ממה שעבר על מוהרנ"ת ז"ל בעת שמסרו אותו המתנגדים בעת שהדפיס "לקוטי תפלות", ובאו מהצנזורה, והצרך לעשות מחיצה מגירות כמו קיר, כדי להטעות עיני המבקרים מהמלוכה, וידבר ממעלת ההתבודדות והדבקות בו יתברך, ויספר מרבי אהרן תלמיד רבנו ז"ל, איך שהיה דבוק בו יתברך, ואיך שמוהרנ"ת ז"ל חזר על זה כל ימי חייו, ובאר בזה הפיוט שאומרים ביום כפור.

- טו י"ג פג
- יחזק הנמצא להשאר קים אצל רבנו ז"ל, ויעורר להתפלל ולבקש על זה, ויוכיחנו על נקדה זו.

- טז י"ג פד
- יגלה מעלת השמוש בבית מדרשנו, ויספר על אביו של רש"י הקדוש, ומענין זכוי הרבים, ואחד מאנשי שלומנו שהיה בלן, והיה מתפלל בעת החלפת המים על טהרת הטובלים.

- יז י"ג פה
- יחזק הנמצא בברכי רבנו ז"ל, ויגלה מעלת הפצת דעתו הקדושה וזכוי הרבים, ויאחל זכות ישיבה על התורה ותפלה בנחת.

- יח י"ג פו
- יחזק אחת מנשות אנשי שלומנו אודות השלום ביניהן.

- יט י"ג פז
- יגלה מעלת חנוף הבנים ברוח הנכונה מבלי לערכם בשום פוליטיקה,

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

וַיִּזְרַז הַנֶּמְעָן לְהוֹצִיא אֶת יְלָדָיו מִמְּקוֹם כְּזֶה שֶׁמְעַרְבִים שְׁקוּלִים זָרִים
בַּהֲתַיְחָסוֹת לַתְּלָמִידִים.

- י"ג פח** **כא**
יְדַבֵּר מִמְּזוּזוֹת וּבִקְשָׁה עַל זֶרַע שֶׁל קִימָא בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שֶׁבַת, וַיִּתֵּן
עוֹד סְגָלוֹת לְזֶה עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל.
- י"ג פט** **כא**
יַעֲתִיק כַּמָּה סְגָלוֹת מִרַבְּנֵי ו"ל לְזָכוֹת לְכָנִים זְכָרִים.
- י"ג צ** **כב**
יְדַבֵּר מִמְּזוּזָה, כְּשֵׁרוֹת, תְּפִלִּין וּשְׁמִירַת שֶׁבַת-קֶדֶשׁ.
- י"ג צא** **כג**
יְדַבֵּר מֵהַדְּלָקַת גְּרוֹת שֶׁבַת-קֶדֶשׁ וְהַתְּפִלָּה אֲזוּ, וְעֲנִין שְׁמִירַת הַשֶּׁבַת
וּשְׁמִחָתָה.
- י"ג צב** **כג**
יַעֲוֹרֵר אִשָּׁה עַל שְׁלוֹם בַּבַּיִת, וַיֵּאחַל וַיִּכְרֹף.
- י"ג צג** **כד**
יְדַבֵּר מִלְמוֹד 'עֵינַי יַעֲקֹב', אֲמִירַת 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' וְצִדְקָה.
- י"ג צד** **כה**
יִגְלַה שְׂאִין דָּבָר הָעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, אִף אִם עָבַר עַל הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ,
וַיִּחַזַּק עַל הַתְּבוּדוֹת לְפִי סֵדֶר הָא"ב.
- י"ג צה** **כו**
יַעֲוֹרֵר הַצְּלָחָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה.
- י"ג צו** **כו**
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּקוּן גְּדוֹל וְנִפְלֵא, וַיִּחַזַּק עַל
הַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְלַה מַעֲלַת לְמוֹד 'עֵינַי יַעֲקֹב', וַיִּחַזַּק עַל זֶה מְאֹד.
- יג צז** **כז**
יַעֲוֹרֵר לְהַתְּחִיל בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְלָזֶה זוֹכָה הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי וְכוּ', וַיְדַבֵּר
מִזְכוֹת הַמַּחֲשָׁבָה הַמְּשׁוֹטְטַת בְּדְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל.
- י"ג צח** **כט**
יְדַבֵּר מֵעֲנִין צִעְרוֹ שֶׁל בַּחוּר, וּמִלְמוֹד 'עֵינַי יַעֲקֹב' וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת,
וַיְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יַתְּבַרְךָ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

3

ל י"ג צט יחזק מאד לילך בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמַעֲנִין לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת, וְלִסְפֹּר כָּל לְבוֹ אֱלִיו יתְבַרַךְ.

ל י"ג ק יחזק בְּחֹר צָעִיר אֹדוֹת לַמּוֹד בְּ"סִפְר־הַמְּדוֹת" וְלִבְקֹשׁ עַל כָּל מְדָה, וַיִּדְבֵּר מַעֲנִין לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיזוֹת.

לא י"ג קא יֵאָרִיף לְחֹזֵק אֶת הַמִּתְקַרֵּב לְדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה לוֹ דֶּרֶךְ הָאֲמִתִּית בַּהֲתַקְרְבוֹת, שֶׁהִיא דֶּרֶךְ נְעִימָה וְתַפְאֶרֶת, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּעֲנִין זֶה, שֶׁהוּא נִצְרָף לְכַמָּה עֲנִינִים: לַמּוֹד הַתּוֹרָה, שְׁלוֹם-בַּיִת, לַמּוֹד שְׁלֵחַן עָרוֹף וְהַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְנֶה הַדֶּרֶךְ לְבָדֵק אַחֲרֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים וְגִדּוּלִים זֶה בְּכַה נִזְהָ בְּכַה.

לז י"ג קב יִדְבֵּר לְאִשְׁתּוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן בְּעֲנִין שְׁלוֹם-בַּיִת, וַיִּחְזַקָּה עַל דֶּרֶךְ רַבְּנוּ ז"ל הָאֲמִתִּית.

לח י"ג קג יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל תְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ וּכְבוֹד בְּעִלָּה, וְשָׁסוּר לְשֹׂא אֶת עֲצָמָה.

לט י"ג קד יחזק אַחַד בְּעַקְרֵי הַיְהוּדוֹת, שְׁבַת וְתַפְלִין, וַיַּעֲוֹרוּ וַיַּעֲוֹדוּ.

מ י"ג קה יִגְלֶה מַעֲלַת הַדְּפֹסֶת וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוֹלְכִים מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וַיִּחְזַק אֶת הָעוֹסֵק בָּזֶה עַל גְּדֹל זְכוּתוֹ, וַיֵּאמֶץ עַל דְּבוּר אֱלִיו יתְבַרַךְ בְּדֶרֶךְ וְשַׁעֲרֵינִי כְּסִדְרָן.

מא י"ג קו יחזק אֶת הַמִּשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְחוֹטֵף טוֹב אֲמִתִּי וְנִצְחִי, וַיַּעֲוֹר לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה.

מב י"ג קז יתֵּן עֲצָה פְּרָטִית בְּמִשְׁפָּחָה בַּהּ הָאֵם מְעַרְעֶרֶת בְּנִפְשָׁהּ, וּמַעֲנָה אֶת בְּנוֹתֶיהָ, וַיִּחְזַק מְאֹד.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ג קח** מג
 וְגַלְיָה מַעֲלֵת הַהִתְבּוֹדָרוֹת, שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּכָל יוֹם, וְאֲשָׁרֵי מִי
 שֶׁחֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת.
- י"ג קט** מד
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא לִפְלֵ לִיאֹוֶשׁ, וַיִּגְנֶה בְּרַנּוֹת בְּשִׁדּוּכִים.
- י"ג קי** מד
 יִדְבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבָּת וְכַבּוּד הַבַּעַל, וַיִּגְלֶה אֵיךְ
 עוֹשִׂים מֵהַחַיִּים הַמְּרִים מְתִיקוֹת.
- י"ג קיא** מה
 יִחֲזַק מִשְׁפָּחָה שֶׁנִּפְלְאָה לְחֹבּוֹת, וַיִּצְיַע לָהֶם כַּמָּה עֲקָרֵי יְהוּדִים.
- י"ג קיב** מז
 יִצְיַע עֲצָתוֹ אֲמוּנָה אֹדוֹת מְחוּשִׁים שְׁמַרְגִּישׁ הַנִּמְעָן, וַיִּחֲזַק עַל שְׂמִחָה,
 הַתְּבּוֹדָרוֹת וְתַקּוּן הַכְּלָלִי.
- י"ג קיג** מז
 יִצְיַע עֲצָתוֹ אֹדוֹת מֵדַת הַבּוֹשָׁה דְּסִטְרָא אֲחֵרָא וְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
 וְשְׂמִחָה.
- י"ג קיד** מז
 יִחֲזַק לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, וַיִּגְלֶה שֶׁהַתּוֹרָה מַעֲשֶׂרֶת בְּגִשְׁמִיּוֹת גַּם-כֶּן,
 וַיִּדְבֵּר מַעֲגִינֵי חֹבּוֹת, וַיִּצְעַץ כִּי צָדֵד לְצֵאת מִהֵן, וַעֲגִינֵי כְבוֹד הָאִשָּׁה, וְח"ו
 פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹוֹת.
- י"ג קטו** מט
 וַיִּגְלֶה מַעֲלַת וְחֲשִׁיבוֹת הַנּוֹתֵן צְדָקָה לְעֲנִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלִמָּה זֹכִים
 עַל-יְדֵי-זֶה.
- י"ג קטז** נ
 כִּיבִיעַ שְׂמִחָתוֹ עַל הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים מִסְפָּרֵי רַבְנוּ ו"ל שֶׁהַדְּפִיס הַנִּמְעָן,
 וַיַּעֲזֹר אֹדוֹת הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָעוֹסֵק בְּזִכּוֹת הַרְבִּים.
- י"ג קיז** נא
 יִחֲזַק אֶת הָעוֹסֵק בְּנִקּוּד הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, אֵיךְ שֶׁכָּל הַרְהוּרֵי הַתְּשׁוּבָה
 שֶׁל הַלּוֹמְדִים בָּהֶם — נִזְקָפִים לְזִכּוֹתָהּ.
- י"ג קיח** נב
 יִחֲזַק אֹדוֹת חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְסִפְקוֹת, אֲשֶׁר שָׂרָשָׁם בְּקַלְפַת עֲמַלְק, וְעָקַר

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

הנצחון הוא על-ידי החדושי תורה של צדיקי אמת, וכשאתם מהפך ומדפדף בהם, מבטל הקלפה, וידבר מגדלות המחין סוד דכרא, ועני ועשיר זה משפיע ומקבל, ומענין המתקת שם אלקים על-ידי שם אכדט"ם כידוע, ויחזק על-פי זה לעבדה ולמעשה.

י"ג קיט נד

ביצע תונתו על דברי חזוק שחזקהו מאת הנמען, ויגלה שאין מי שאינו צריך התחזקות, ואף רבנו ז"ל התבטא על עצמו בענין זה, ויגלה מעלת הזוכה לחזק אחרים.

י"ג קכ נו

יגלה שענין העליות והירידות שעוברות על האדם זוהי הדרך הרצויה והנכונה, ואין שום דבר במקרה, וענין נכנס בשלום ויוצא בשלום, ומעלת הזוכה להיות שמח בו יתברך תמיד.

י"ג קכא נז

יפליג במעלת ההפצה, אשר היא השקצה נצחית לעולמי עד, לעמת השקצה וטרחה בעניני העולם הזה, אשר הם הכל ורעות רוח.

י"ג קכב נח

יחזק להדבק לצדיקי הדור, ואוי לו למי שחולק עליהם, והעקר להזהר שלא להתערב במחלקת, ויפליג במעלת קרוב רחוקים.

י"ג קכג ס

יגלה מעלת הזוכה לילה בדרכי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, שזו ההצלחה שלו, ובפרט בענין ההתבודדות, ויגלה שעקר קבלת התפלות הוא על-ידי הצדקה שנותנים לפני התפלה, ועקר הצדקה הוא לעניים המתדשים בתורה הקדושה, ויארץ לדבר בענין הספקות שבתורה מדברי מוהרנ"ת ז"ל וכו', ועל-פני עקר הצדקה הוא להדפסת ספרי רבנו ז"ל.

י"ג קכד סג

יזכיר שיחת רבנו ז"ל מהשלוש פתות חסידים שיש לו, ויעורר הנמען שיזכה להיות נמנה בפת השלישית, ולזה זוכים על-ידי תפלה, ויעורר על למוד הלכה.

י"ג קכה סד

יחזק את העוסק בעבודת הקדש של הדפסה לגמר הענין פראוי וכו', מבלי להתפעל מכלום, ויספר שגם עליו עברו רבות רעות, ויחזק את

תִּכְן הָעֲנִינִים

עצמו תמיד בכח רבנו ז"ל, ויעורר ויחזק להמשיך, ויחזק האמונה שבכל תנועה שם אלופו של עולם.

י"ג קכו סה

יוכיח תלמידו שקבל הרבה אצלו, ועכשו נתהפך, ויגלה לו היחוד שגלה לו פעם ליחד השמות מלמטה למעלה ומלמעלה למטה וכו', ויזרזנו לשמר את עצמו שלא יגרשו אותו מ"היכל-הקדש".

י"ג קכז סו

יחזק אודות מדת השלום בבית, וידבר מענין השגחה פרטית ממנו יתברך, ולבקש הרבה ממנו יתברך בתפלה והתבודדות וכסופין, וענין אמירת משניות ותקוני זהר.

י"ג קכח סז

ידבר נוראות מענין הפגם שנפל בו הנמצע, ויגלה מהות החולק עליו, ויבהיר שזה צריך להיות הנסיון להתחזק כנגד הסמ"ך-מ"ם שמונע אותו מתקונו, וידבר מענין יגיעת תלמוד תורה עם דרך ארץ שמשפחת עון.

י"ג קכט סט

יגלה מעלת הפצת הקונטרסים הקדושים, שזהו תקון גדול לפגם הברית, ובפרט כשמתבזים על-ידי-זה, וידבר מענין סבלנות, ויבאר את הפתוב בספר-המדות, שמתר להחניף לרשע בעולם הזה, ויבהיר שזה מדבר לענין קרוב רחוקים ולהחזיר בתשובה מי שצריך לחנף אותו.

י"ג קל עא

יגלה מעלת מסירות נפש על מדת השמחה, וידבר מתקון הברית, שנעשה על-ידי הפצת הקונטרסים, ובפרט כשמתבזה בעטים.

י"ג קלא עג

יעורר ויחזק לילך עם הגלוי של רבנו ז"ל על-פי "בצר הרחבת לי", למצא הרחבות בתוך הצרות וכו', והעקר לברח מן הצער ולא להמשיך אליו, חס ושלום, וידבר מענין למוד זכות ואמונה פשוטה, ויחזר על שעורין כסדרן.

י"ג קלב עה

ישתתף בשמחת הנמצע, וידבר מהיסורים שעוברים בהאי עלמא על כל אחד וכו', וענין המחלקת שבין תלמידי חכמים, וידבר מענין פגם הברית, שאפלו בהרהור אחד רע כבר פגם וכו', ועל-פן ההכרח לו

תִּכְנֵן הָעֲנִינִים

לְשִׁמְעַ רַע עַל הַצְדִּיקִים, וַיִּגְלֶה שְׁכַל מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל רַבְּנוּ ז"ל, אֵין תּוֹכוֹ
כְּבָרוֹ, וַיִּסְפֹּר קֶצֶת מִמָּה שֶׁעָבַר עָלָיו.

י"ג קלג פ
יִחֲזַק אֶת הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹכֶה וּמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים בְּזֶה.

י"ג קלד פא
יְבִיעַ אֶת אֲכֻזְבָּתוֹ עַל שְׂאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֹדוֹת הַנִּמְעָן, וּבִזְהָ הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל
הָאָדָם מַה שֶׁעוֹבֵר.

י"ג קלה פא
יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וּמַעֲצָם מַעֲלַת קִדְשֵׁי שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְשֹׁכֵר הַשּׁוֹמְרָה
בְּהַלְכָתָהּ.

י"ג קלו פב
יְדַבֵּר מִשְׁמִירַת שַׁבַּת, וּמְזִהֵירוֹת בְּמַאֲכָלוֹת אֶסוּרִים.

י"ג קלז פג
יְדַבֵּר מִעֲגִינֵי בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְתַפְלִין, וְלִהְיוֹת מַעֲשֵׂרָה רִאשׁוֹנִים בְּבֵית-
הַכְּנֶסֶת.

י"ג קלח פג
יְדַבֵּר מִשְׁמִירַת שַׁבַּת-קִדְשׁ וְתַפְלָה בְּעַת הַדְּלָקַת הַגֵּרוֹת וּבְדִיקַת הַמְזוּזוֹת.

י"ג קלט פד
יִגְלֶה גִּדְל מַעֲלַת קִדְשֵׁי שַׁבַּת וְשֹׁכֵר הַדִּבְקִים בְּשִׁמְרֵיהֶם כְּרֵאוּי, שְׁבוֹזְכוֹתָהּ
נְצוּלִין מִחֻבוֹת, וְאֲשֵׁרֵי הַשְּׂמִיחַ כָּל הַשַּׁבַּת, וְהַהֲכָנָה אֵלֶיהָ עַל-יְדֵי אֲמִירַת
'שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגְּמוּ'.

י"ג קמ פה
יִגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכֶה לְעֶסֶק בְּקִבְיָעוֹת בְּהַפְצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, וְגִדְל מַעֲלַת
זְכוּי הָרַבִּים, וְעֲגִינֵי הַשְּׂמִיחָה שֶׁמְחַדֵּירָה בְּטַחוֹן בְּאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל מְכַנְּסִים
זֹאת בְּנוֹ.

י"ג קמא פו
יְבַאֵר, שֶׁעָקַר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם — לְגַלוֹת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ
לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, אֲשֶׁר הַדַּעַת הַזֶּה מְחַדֵּיר בְּנוֹ רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן הָעָקַר לְגַלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

י"ג קמב פז
יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְהִשָּׁם יִתְבַּרְךָ עַל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְהַחֲזִירוֹ

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

לַחַיִּים מֵהַתְּאֵנָה הַקָּשָׁה שֶׁהִיא מְעַרֵב בָּהּ, וַיִּגְלֶה שְׂרוּאָה בְּזֶה חוּב קְדוּשׁ
 לַהֲכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בַּהֲפָצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וַיִּסְפֹּר מַעֲשֵׂה מֶרְ נַחֲמָן
 טוֹלְטְשֵׁינֶעֶר ז"ל.

פ"ג קמג פח
 וְבִיעַ תּוֹדָתוֹ עַל חֶסֶד שֶׁעָשׂוּ עִמּוֹ הַנְּמַעֲנִים, וַיִּגְלֶה מְעַלְתֶּם בְּאִשֶּׁר הֵם
 מִדְּפִיסִים אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים.

פ"ג קמד פח
 יִתֵּן כְּמָה עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת לְזֻכוֹת לַהֲנֻשֶׁע בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

פ"ג קמה פט
 יַעֲזֹרֵר עַל הַנַּחַת תְּפִלִּין וְעַל תְּפִלָּה בְּמַנְיָן, וְלֹא לֵהִיּוֹת בְּרִיָּן בְּשִׂדּוּכִים.

פ"ג קמו צ
 יִדְבֹּר מִכְבוֹד הָאִשָּׁה וּמֵהִדְלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֶדֶשׁ.

פ"ג קמז צ
 בְּבֹאֵר, שֶׁהֲפָצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הוּא תְּקוּן הַבְּרִית, וְרֹאזִי גַם-כֵּן לַהֲדַפִּיס
 חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, וַיַּעֲתִיק פְּרָפְרָאוֹת מִסִּפְרוֹ "מַגְדָּנוֹת נִתְּן" עַל הַהֲפָטְרוֹת.

פ"ג קמח צא
 יִגְנֶה עֲנִיָּן הַדְּאָגוֹת אֲשֶׁר מִחֲלִישׁוֹת אֶת הַגּוֹף, וְאִין לְדָאָג כָּלֵל בְּעֲנִין
 לַהֲשִׂיא אֶת הַיְלָדִים.

פ"ג קמט צב
 יַעֲזֹרֵר מְאֹד אֹדוֹת כְּבוֹד הָאִשָּׁה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִפְטָר מִכָּל הַצָּרוֹת, וַיַּחֲזֹק
 כְּמָה בְּדָקִי יְהוּדוֹת, וַיַּעֲזֹרֵר עַל כֶּף מְאֹד.

פ"ג קנ צג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּפִלוֹת בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֶדֶשׁ.

פ"ג קנא צג
 יִתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת לְבַת יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲזִקְנָה בְּבִדְקֵי הַיְהוּדוֹת.

פ"ג קנב צד
 יִדְבֹּר מִעֲנִין הַמְּצַפֶּה עַל שְׁלֶחַן אַחֲרִים, שֶׁעוֹלָם חֲשׂוֹף בְּעֵדוֹ, וַיִּשְׁבַּח עֲנִין
 הַסְּבֵרַת פְּנִים לַזּוּלוֹת, וּמַעֲלַת הַתְּפִלוֹת בְּעַת הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֶדֶשׁ.

פ"ג קנג צה
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאִשָּׁה כְּשֶׁרָה, וַתְּפַלֵּת הַנְּשִׂים בְּכָלֵל שֶׁמְקַבְּלַת מְאֹד.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

9

- י"ג קנד צו
יביע שמחתו על התקרבותנו לרבנו ז"ל, ויפליג במעלת הספורי-
מעשיות, שיש בהם התעוררות השנה, וידבר מהנס שקרה לו.
- י"ג קנה צו
יחזק אחד אודות המצנה של המתזיר גרושתו, ויגלה לו הדרך כיצד
להתנהג.
- י"ג קנו צו
יזכיר בת ישראל כנגד ברונות בשדוכים.
- י"ג קנז צח
ישבח את העושה צדקה וחסד עם אנשי שלומנו.
- י"ג קנח צח
ידבר מקרשת "היכל-הקדש" שאפשר להתקור מזה, ומעלת
ההתבודדות בדרך – להדביק נפשו בו תברך.
- י"ג קנט צט
יספר ענין פציעתו מן התאנה, ויתנצל לאלו שהצרכו לטרח בעבורו,
וידבר מהאנחות של זה העולם.
- י"ג קס ק
ידבר מהתאנה הקטלנית שהיתה לו, ויביע קבלת היסורים באהבה.
- י"ג קסא קא
ידבר ממצאת הזווג על-ידי המנעות מברונות, ויגרו להניח תפלין,
ויגלה מעלת השבת-קדש.
- י"ג קסב קב
יתנצל על העדרותו משמחת הנמצן עקב התאנה, ויברך ויאחל.
- י"ג קסג קב
יעורר אודות התבודדות אפלו חמש דקות, 'חמש דקות גדולות' –
פלשון מוהרנ"ת ז"ל ל'ר' נחמן טולטשינער ז"ל.
- י"ג קסד קג
יעורר ויזהיר על קביעות עתים לתורה, וירגיל לדבר עמו תברך אפלו
חמש דקות.

י"ג קסה קד
 וַיְדַבֵּר מִהַתְּכַלִּית הַנּוֹצְחִית, שֶׁהִיא — לַחֲטוֹף הַרְבֵּה תוֹנָה וְתַפְלָה, שְׁזֵה
 אֲשֶׁר יִלְוֶה אֶת הָאָדָם, וַיִּגְלֶה מַעַלְת הַמַּתְפַּלֵּל בְּעַד חֲבֵרוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין
 הַכֹּתֵל הַמְּעַרְבִי.

י"ג קסו קה
 יֵאָחַל הוֹלְדָה בְּנֶקֶל, רַב נַחַת וְגִדּוּל קָל.

י"ג קסז קה
 וַיְדַבֵּר אֹדוֹת הַנְּתוּחַ מִהַתְּאַנָּה שֶׁקָּרְתָה לוֹ, וַיִּגְלֶה שְׁזֵה הַפֶּךְ הַרְף הַטָּבַע,
 וְעָלָיו לְעֶסֶק בְּזָכוֹת הַרְבִּים, וַיִּזְרֹז הַדְּפֶסֶת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים — "אֲשֶׁר
 בַּנַּחַל", "שִׁפְת הַנַּחַל" וְהַקּוֹנְטְרָסִים הַקְּדוּשִׁים.

י"ג קסח קז
 וַיְדַבֵּר מִהַשְּׁנֵחָתוֹ יִתְבָּרַךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וַיִּמְצָא רְמִזִּים לְהַתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם
 יִתְבָּרַךְ מֵעֲנִין שְׁבִירַת הַרְגֵל, וַיִּגְלֶה זְכוּתוֹ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּיוֹמָא
 דְּהַלּוּלָא לְעֲנִין רְפוּאָה, וַיְפַלֵּג בְּמַעַלְת הַפְּצַת אֹר רַבְנוּ ז"ל.

י"ג קסט קח
 יִחֲזַק מְאֹד בַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתִּגְלֶה עֲצָמָאוֹת בְּבִנְיַת עֲתִידָהּ, עַל-יְדֵי
 הַתְּקַרְבוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.

י"ג קע קט
 יִגְלֶה מַעַלְת הַמַּחְזִיק בְּ"אֲשֶׁר בַּנַּחַל", אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לוֹ לִפְלֹ, וַיַּעֲוֹרֵר שְׁלֹא
 לְבַטֵּל לְעוֹלָם טְבִילַת מִקְוֵה.

י"ג קעא קי
 יְבֹאֵר הַיֵּטִב מֵהוּ עֲנִין הַתְּבוּדוֹת שְׁלֹא כְּרֵאוּי, וְעַל-יְדֵי תוֹנָה וְהוֹדָאָה
 וְלִמְצָא נְקֻדוֹת טוֹבוֹת, זוֹכֶה לְהַתְּבוּדוֹת כְּרֵאוּי, וַיִּזְהֵר מֵעוֹן פְּגָם
 הַבְּרִית, אֲשֶׁר גּוֹרֵם לְשִׁנְעוֹן, וַיִּתֵּן עֲצוֹת אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד
 בַּסֵּפֶר "עֲלִים לְתַרוּפָה".

י"ג קעב קיא
 וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּאֵבִי לֵב, וַיִּרְגִיעַ הַנִּמְעָן, וַיִּגְלֶה לוֹ סִבְתָם, וַיְדַבֵּר מִגְּסִיוֹנוֹת
 הַחַיִּים הַקְּשִׁים וְהַמְּרִים, וּמִי שֶׁמְרָאָה לְעוֹלָם פָּנִים שְׁמַחוֹת, רוּאָה לְמוֹלוֹ
 עוֹלָם מַחֲזִיךְ וְשִׁמַּח.

י"ג קעג קיב
 יִמְלִיץ עַל בְּדִיקַת הַתְּפִלִּין, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

י"ג קעד קיג

יעורר על למודים שונים במקצועות התורה הקדושה, ויחזק להיות בשמחה שמבטלת רוח רעה, והעקר להוציא מפיו דבורי אמונה תמיד, ויחזק לצאת מהמשבר, ויספר ממה שעובר עליו, שהצריך לנתוח, אשר דבר זה לא היה מעלה בדעתו.

י"ג קעה קטו

יגלה, שהבעל-דבר מתגבר ביותר על אלו שעוסקין לגלות אור רבנו ז"ל בעולם, ויחזק כנגד כל החלישות הדעת, ומחמת פגם הברית ההכרח לו לשמע מחלקת על הצדיק.

י"ג קעו קטז

ידבר מענין רבנו ז"ל, שרוצה להביאנו למדרגות גבוהות בדרך הקדמונים, ויגנה מאד מדת הקנאה, ויבאר מהותה של 'קנאת סופרים', ומדרגת התם הקדוש, שלא להתבלבל מזולתו כלל, רק להיות בבחינת "אחד היה אברהם", וידבר מענין הקסטות של שעורים על הש"ס, ומענין יחודי שמות הקדושים, וירחיב הדבור אודות נוראות נשגבות הענין, ויחזק מאד על-פיו.

י"ג קעז קיט

ידבר נוראות נפלאות מענין ההשגחה הפרטית הנפלאה שבכל פרט מפרטי הבריאה, ויגלה מעלת הזוכה להכניס את עצמו באמונת ההשגחה, עד שכל חיו ברורים בלי שום קשיה, וידבר מסוד ל"ג בעמר הוד שבהוד, סוד הרגלין, וענין גלוי הרשב"י, וידבר ממעלת הקונטרסים החדשים, וזכוי הרבים, וענין רבנו ז"ל, שאין מראים רק את הפסיעה הראשונה.

י"ג קעה קכב

ידבר מענין הטבע הרע שיש בין בני אדם להשפיל את הזולת, ויגלה מה זה גורם בפנימיות העולמות, ויחזק לילך בדרך של הגבהת זולתו, ולא להפך, חס ושלום.

י"ג קעט קכג

יתן עצה לאשה כיצד תהפך לב בעלה שישוב בתשובה, ויזכה לקבל את ערכי היהדות.

י"ג קפ קכד

ידבר מבדיקת מזוזות, מאכלים כשרים, שבת ורפואה שלמה.

י"ג קפא קכד

יְדַבֵּר מִמִּדַּת הַהִתְחַזְקוֹת, לַעֲשׂוֹת בְּכָל פֶּעַם הַתְּחַלָּה חֲדָשָׁה, וְעֲנִין יְחֻדָּא
עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַּתָּאָה, קְרִיאַת שְׁמַע וּבְרוּךְ שֵׁם, וְיִכָּאֵר פְּסוּק בְּפִרְשַׁת
שְׁמוֹת עַל-פִּי זֶה בְּאִפְּן נֹרָא וְנִפְלָא עַד מָאד, וְהַכֵּל סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ עַל קֶטֶב
מִדַּת הַהִתְחַזְקוֹת, אֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה לָזֶה!

י"ג קפב קכו

יְדַבֵּר מִנֹּרְאוֹת הַהִשְׁגָּחָה שְׂרוּאָה בְּעֲנִין הַתְּאֵנָה וְהַנְּתוּחַ בְּבֵית-הַחֹלִים,
וְיִרְגִיעַ הַנִּמְעָן שְׁמוּצָא עֲצָמוֹ אָשֵׁם, וְיִגְלֶה אֲמוּנָתוֹ בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִית
וּבְהִנְהַגַת הַשֵּׁם, וְיַדְבֵּר מְזֻכּוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וּמְרוֹן, הַמְּסַגֵּל
לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְיַדְבֵּר מְשֵׁאִיפְתּוֹ לְסִים אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים עַל הַזֵּהָר
הַקְּדוּשׁ וְעַל "לְקוּטֵי-מֹהֵר"ן", וְיַדְבֵּר מֵהִיסוּרִים שֵׁישׁ לוֹ, וּמַצְדִּיק הַדִּין
עֲלָיו שֶׁהַכֵּל לְטוֹבָה גְּדוּלָה.

י"ג קפג קכח

יְדַבֵּר מִכְבוֹד הָאִשָּׁה, וְיֹכִיחַ מָאד וְיִזְהִיר אֶת הַמְּבֹזֶה וּמִשְׁפִּיל אֶת אִשְׁתּוֹ,
וְיִגְלֶה מַעְלַת הַמְּשַׁכֵּין שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ.

י"ג קפד קכט

יְדַבֵּר מִעֲנִין הַפְּצַת דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְיַדְגִּישׁ שְׁכוּתָב זֹאת עַל מִטַּת
יְסוּרָיו בְּבֵית-חֹלִים, לְהוֹרוֹת שְׁבִשְׁבִיל זֶה נִשְׁאָר בַּחַיִּים — לְגַלוֹת אֶת
רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ.

י"ג קפה קלא

מִכְתָּב פְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִגְלֶה מַעְלַת הַדִּין אֶת
זוּלְתוֹ לְכַף זְכוּת, וְיִאָרִיף בְּמַעְלַת הַמְּתַנְהַג בְּדַרְךְ זוֹ, וּמַעְלַת הַתְּפִלָּה,
וְיַדְבֵּר מִ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" שְׁבוּנָה הַצַּדִּיק, וְיַדְגִּישׁ מֵהוּתוֹ וְעֲנִינּוֹ, וְיִבְקֶשׁ עַל
אַחַדוֹת וְאַהֲבָה שְׁזֶה קִיּוֹם הַכֵּל.

י"ג קפו קלד

יְחַזֵּק לְהַחְזִיק מִעֲמֵד בְּעֲנִין הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל לְמֵרוֹת הַיָּרָא שְׁמַיִם
שְׁעוּמֵד עַל הַפֶּתַח וּמוֹנֵעַ, וְיִאֲמַץ לְהִשְׁאָר עַל עֲמֻדוֹ לְמֵרוֹת כָּל הַמְּגִיעוֹת.

י"ג קפז קלט

מִכְתָּב פְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַדְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
וְיַעֲוֹדְדֵם עַל הַהִתְיַשְׁבוֹת הַזֹּאת, וְיַדְבֵּר מִבְּטוֹל הַשְּׁלֵשׁ קְלָפוֹת שֶׁל
הַטְּיָבָחִים, מִשְׁקִים, אִוְפִים, וְיַדְבֵּר מִדַּרְךְ הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם דְּבוּקִים בּוֹ

יִתְבָּרַךְ גַּם בְּעַת שְׁעוֹסְקִים בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וַיִּבְקֶשׂ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעֵדוֹ בְּמִקְוֹמוֹת הַקְּדוֹשִׁים.

י"ג קפח קמא

יִחְזַק אֶת הָעוֹסֵק בְּהַדְפָּסָה, וַיִּגְלֶה לוֹ הַרְגָּשׁוֹ, שְׂכַל הַנֶּס שְׁאַרְע לוֹ בְּעִנְיָן הַתְּאֵנָה, זֶה בְּעִבּוּר שְׂיִמְשִׁיף לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ וְ"ל יוֹתֵר וַיּוֹתֵר.

י"ג קפט קמב

יִגְלֶה מַעֲלַת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעִנְיָן הַב' שְׁמוֹת, שֶׁהֵם סוּד חֻכְמָה וּבִינָה — בְּגִימְטְרִיָּה רַג"ל, וְעִנְיָן חֲתוּף וּפְרִיעָה בְּכַרִּית, לְהַעֲבִיר שְׁתֵּי הַקְּלָפוֹת — עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לְהַתְּנַהֵג עַל-פִּי הַדְּרָכִים שְׁלוֹמֵדִים בְּ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", וַיִּחְזַק עַל עִנְיָן שְׁלוֹם-בֵּית.

י"ג קצ קמד

יִבְאֵר רְמִזִּים וְסוּדוֹת נִפְלְאִים בְּעִנְיָן רַג"ל, וַיִּקְשֶׁר סַתְרֵי תוֹרָה עִם מָה שְׁאַרְע לוֹ בְּנִתּוּחַ הַרְגֵל, וַיִּגְלֶה סוּד ל"ג בְּעִמָּר, וְסוּד רַבִּי עֲקִיבָא, וַיִּבְאֵר אִמְרָה מְרַבֵּי חַיִּים וַיִּטְאַל אוֹדוֹת תְּפַקִּידְנוּ בְּדוֹר הַזֶּה.

י"ג קצא קמו

יִאֲמֹץ בְּעִנְיָן הַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁר הִכַּל מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְלֶה שְׁבִזְכוּת שְׂכָבוּ בְּבֵית-חֹלִים, הַחֵל בְּחִבּוּרוֹ הַנִּפְלְאָ: "לְהַבּוֹת אֵשׁ", עַל הַתְּקוּנֵי זֶהר.

י"ג קצב קמז

יִדְבֹר מִהַתְּאֵנָה שְׁקָרְתָה לוֹ, וַיִּאֲמֹץ לְהַתְּחַזֵּק כְּנֶגֶד כָּל הַמְּרִירוֹת שְׂבַעְעוֹלָם.

י"ג קצג קמח

יִחְזַק עַל-פִּי קָטַע מִסְפֵּר הַגְּלִגּוּלִים לְגַבֵּי עֶרֶף גְּדֹל קְדוּשַׁת הַנְּשֻׁמָּה שְׁנֶכֶר עַל-פִּי גְדֹל הַנְּסִיווֹת וְהַתְּנַבְּרוֹת הַקְּלָפוֹת.

י"ג קצד קמט

יִחְזַק וַיִּאֲמֹץ מָאֵד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְהַתְּבוּדָרוֹת, וּבְעִנְיָן שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים.

י"ג קצה קנ

יִחְזַק מָאֵד, שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְלֹא לְהַתִּיאֵשׁ כָּלֵל, וְלִרְאוֹת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וְשִׁלָּא לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.

- י"ג קצו** קנא
 יְדַבֵּר מִמַּעַלְת זְכוּי הַרְבִּים, וַיִּסְפֹּר מֵהַצְּלָתוֹ מִן הַתְּאֵנָה, וַיַּגְלֶה מַעַלְת
 הַצְּדָקָה.
- י"ג קצז** קנב
 יְבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ מִבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מֵאֵת הַנִּמְעָן, וַיַּחֲזֵק לְעֶבֶד עַל נִקְדַּת
 הַשְּׂמֵחָה וּכְבוֹד הָאִשָּׁה.
- י"ג קצח** קנב
 יְדַבֵּר מִבְּדִיקַת מְזוּזוֹת וּתְפִלִּין וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וּמַעַלְת הַתְּפִלָּה
 אָז.
- י"ג קצט** קנג
 יְדַבֵּר מִבְּנֵית בֵּית עַל שְׂטַח חֹדֶשׁ, וּמַעֲנִין הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים, שְׁבַע־עוֹר מְצֻנָּה
 זו — הַכֹּל כְּדָאִי.
- י"ג ר** קנד
 יִשְׁבַּח תְּפִלַּת הַנָּשִׁים עַל בְּרִיאוֹתוֹ, וַיַּחֲזֵק וַיֵּאמֶץ.
- י"ג רא** קנד
 יְבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ עַל הַצְּלָתוֹ מִמָּוֶת לְחַיִּים, וַיַּעֲזֹר הַנִּמְעָן לְבַקֵּשׁ מֵה' עַל
 מְצִיאַת בַּת זִוְגוֹ, וַיַּחֲזֵק עַל שְׁעוּרִים קְבוּעִים.
- י"ג רב** קנה
 יַעֲזֹר וַיַּעֲזֹד אֶת הַמְּגוּרִים בִּיבְנָאֵל, וַיְדַבֵּר מַעֲנִין סוּד הַגְּלָגוּל, וַיְבָאֵר
 עַל־פִּי זֶה "אָבֵל אֲנַחְנוּ וְאָבוֹתֵינוּ חֲטָאנוּ", וַיְפַלֵּיג בְּמַעַלְת הַמְּזוּכָה אֶת
 הַרְבִּים.
- י"ג רג** קנו
 יְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַשְּׂמֵחָה וּמֵהַנְּחִיצוֹת לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, שְׁעַל־
 יַדִּי־זֶה נִתְרַחֲבַת הַדַּעַת, וַיַּעֲתִיק קִטֵּעַ אֶחָד מִסִּפְר הַגְּלָגוּלִים, וַיְבִיא פְּרוּשׁ
 מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל עַל הַקְּנָאָה, הַתְּאֵנָה וְהַכְּבוֹד.
- י"ג רד** קנח
 יְדַבֵּר מִמְּזוּזוֹת וּמִכְּשָׁרוֹת וּמֵאֵי בְּרִנּוֹת בְּשָׂדוּכִים.
- י"ג רה** קנח
 יַעֲזֹר עַל בְּדִיקַת מְזוּזוֹת וְעַל הַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, וַיִּתֵּן עֲצָה כְּנֶגֶד
 רוּחַ רָעָה שֶׁל מַחְשְׁבוֹת הַכֹּל.

תִּכְן הָעֲנִינִים

15

י"ג רו קנט

יגלה מעלת הרצון דקדושה, על-פי דבור מרבי חיים ויטאל זי"ע, ובאור מוהרנ"ת ז"ל על זה, ויספר מהכסופים להשם יתברך, שהיו לבת רבנו ז"ל.

י"ג רז קס

ידבר מפעלות הכולל "אור המאיר" ביבנאל, ויחזק להיות בשמחה, ויעורר על למוד חמש רש"י ו'עין יעקב', וכן הלכות שבת, ויגלה גדל החסד שעשה עמנו השם יתברך, שקרבנו לדעת רבנו ז"ל.

י"ג רח קסא

יראה לאשה דרך פיצד תדבר עם בעלה אודות מצבו הרוחני, וידבר מענין הדפסת הקונטרסים של רפואה.

י"ג רט קסב

יביע תודתו על הברכות שברכוהו, וידבר מענין סעדת ראש חדש המסגלת לבנים.

י"ג רי קסג

יגלה יקרת מעלת התפלה שמתפללים על זולתו, ויזכיר הנס שהיה לו בתאנה, וקבלתו — לחבר עוד ועוד ספרים, ויעורר הנמען לישב בסעדה שלישית עם בני הנעורים, ולדבר עמהם דבורי רבנו ז"ל הנלמדים ב'היכל-הקדש', ויחזק מאד את המזכה את הרבים.

י"ג ריא קסד

יביע תודתו על ההשתדלות בתפלה בעבורו, ויבקש תפלות על בנין בית-המדרש, ויעודד רכישת שטח לבנין ביבנאל.

י"ג רבי קסה

ישבח רכישת שטח לבנית מבנה קבע ביבנאל, ויעורר שלא לפל לדאגה, ויחזק להיות בשמחה.

י"ג ריג קסו

ישבח את ימי הבחירות, ושאסור לבטל את הזמן היקר, וידבר מלמוד משניות, גמרא ושלחן ערוך, ולדבר אליו יתברך.

י"ג ריד קסז

ידבר מהשגחה פרטית, וכל מה שקורה — הפל ממנו יתברך, ואסור לפל בדעתו משום דבר, רק לחזר בתשובה, וזה סוד הנבואה, וידבר

תִּכְן הָעֲנִינִים

מענין הרמזים שמרמזים לכל אחד בכל יום, ועקר התשובה על פגם הברית — לדם ולשתק למחרפי נפשו.

י"ג רטו קסח

יחזק אחד שאבד האמון בעצמו, ואין לו בטחון עצמי כלל, ויגלה לו מהיכן זה נמשך, ומה התקון לזה, ורבנו ז"ל גלה, אשר לכל אחד יש נקדה אשר אין בחברו.

י"ג רטז קסט

יחזק נוראות נפלאות ממעלת הזוכה להתחזק עם כל נקדה טובה שיש בו, ויבאר ענין הנקדה האלקית שיש בכל אחד בנשמתו, והוא צריך לחפש אחריה, ויגלה מעלת התשובה, ומעלת כל מצוה אפלו של הכי פשוט.

י"ג ריז קעא

יגלה מה שעובר על בני הנעורים בדור הזה, וההכרח להצילם על-ידי הפצת מעינות החכמה חוצה, שעל-ידי-זה מקרבים רחוקים, והשם יתברך מוחל עוונות, ויגלה שרבנו ז"ל נשלח לדורות אלו להציל נשמות ישראל, ועל-כן עקר הצדקה להדפסת ספריו הקדושים.

י"ג ריח קעב

יעורר מאד על למוד דף גמרא בכל יום חק ולא יעבר, וישבח ענין הלמוד במסגרת הדף היומי, ויגלה ענינו של מהר"ם שפירא זצ"ל, איך זכה לזה, וידבר מענין בקיאות ועיון.

י"ג ריט קעד

יביע דעתו שאינו רוצה להכנס לוכוח באיזה ענין מסים, ויחזק לזכר תכליתו האחרונה.

י"ג רכ קעד

ירחיק מסגופי שנה ואכילה, ויבאר שעקר הסגוף צריך לעשות בדבורים יתרים.

י"ג רכא קעה

יגלה ענינם של חיים אמתיים, שאין אחד נכנס בתחומו של חברו, ויגלה הפנימיות של זה, ויעורר לעבודה ולמעשה.

י"ג רכב קעו

יזכיר אשה המולזלת בבעלה באפן מחפיר, ואחר-כך מתלוננת שהוא בורח מהבית, ויזרוח לכבדו פראוי, ואז תראה שנוי.

י"ג רכג קעז

יגלה מעלת המכניס עצמו בספרי רבנו ז"ל, ואינו מדבר מאחר כלל, ויורה דרך לזה, ויגנה ענין שיש בעלי תשובה שאתמול היו כפי שהיו, ובזמן קצר כבר חפצים להעשות מנהיגים בין אנשי שלומנו, ויגלה סימן כיצד לידע אילו מהם בעלי תפלה אמתיים, ואילו לאו.

י"ג רכד קעט

יחזק להיות בשמחה שהיא רפואה, וכמו שהודו בזה חכמי הרופאים, והכל תלוי כפי חזק האמונה בו ותברך.

י"ג רכה קעט

יחזק מקרב חדש אודות התבודדות, וידבר מענין תפלה בכח, ויגלה מהו ענין זה, ויעורר לזכות לבוא לזה, וידבר מענין קשור המחשבה אל הדבור, ויעורר בפרטיות על סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל.

י"ג רכו קפב

יעורר לקבל את כלם בסבר פנים יפות, שזו הצדקה הכי חשובה, ויבאר ענין 'שמא' קדמנו אחר ברחמים'.

י"ג רכז קפג

יעורר מאד על שמירת הזמן, ולא לבטלו בלא כלום, שאז החיים הם הבלי הבלים.

י"ג רכח קפד

יגלה מעלת תפלת האם על בניה, ויעורר לדון את הפעל לכף זכות, ועל אמירת 'יום תהלים', ויספר מעשה מענין תפלת אב על בנו, והוא מוסר נורא.

י"ג רכט קפה

יגלה מעלת האדם המסתובב בפנים מאירות, וההפך — גדל החסרון של החי עם פני מרה שחורה, כי על-ידי השמחה שורה השכינה.

י"ג רל קפו

יגלה מעלת התפלה בציון רבי מאיר בעל הנס, שמתחוללים שם נסים גלויים, ויעורר הנמצען להיות רגיל שם.

י"ג רלא קפו

יבאר כי כל יום הוא יום חדש, והאדם הפשוט והפחות יכול בזה היום

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

לפעל גדולות ונצורות, ויעורר לקחת עצמו בידיו, ולהתחיל להתבודד ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה בכל חלקיה.

י"ג רלב קפז

יגלה מעלת ההולך בדרך של "בצר הרחבת ליי" — למצא הרחבות בכל הצרות, ויבאר ענין דוד המלך עם בנו, וענין השגחה פרטית על-פי המבאר באיזה ספר שזו הייתה שמחתו של דוד, שראה בזה גלוי השגחה.

יג רלג קפח

ידבר ממעלת מדת השכחה הקדושה לשכח את העבר עליו, בסוד התחדשות בכל יום מחדש, ויספר מדמותו של ר' אברהם שטערינהארץ, איך שבזקנותו המפלגת חדש את עצמו בכל יום, וידבר משעורים כסדרן בכל חלקי התורה, ללמד בכל יום בחשק נפלא על-פי סדר-הדרך-הלמוד.

י"ג רלד קצ

יאחל הצלחה בזיווג, ויגלה איזוהי אשה כשרה שהשתבחו בה חכמים.

י"ג רלה קצא

יחזק ויאמץ מאד בהתמדת ובשקינת למוד התורה הקדושה, שגם לזה זוכים על-ידי רבנו ז"ל.

י"ג רלו קצא

יגלה מהי אמת, כאשר זוכים לקרב ולא לרחק, והעקר להתאחד עם אנשי שלומנו.

י"ג רלז קצב

יגלה מעלת האיש הישראלי, שמחזק את עצמו בכל אשר עובר עליו, ויספר מהתפעלות מוהרנ"ת ז"ל מאיזה מדרש, אשר מזה משמע גדל מעלת התפלה שעולה עד אין סוף.

י"ג רלח קצג

ידבר מענין ידיעה ובחירה, שאין אדם יודע מתי הוא בידיעה ומתי הוא בבחירה, ועל-כך צריך לעשות תמיד התחלה חדשה.

י"ג רלט קצד

ידבר מענין ציון רבנו ז"ל, ולענין ראש השנה — בכל מקום

תִּכְן הָעֲנִינִים

19

שְׁמַתְקַבְּצִין שָׁם עֲשָׂרָה מְאֻשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּגְלָה מַעֲלַת הַזֹּכָה לְהִיּוֹת עַל הַצִּיּוֹן, וַיַּחֲזֵק עַל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"וֹ", וְ"לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת".

י"ג רמ קצד

יִגְלָה מַעֲלַת הַהִתְחַדְּשׁוֹת שֶׁעָלְיָהּ הַזֹּהֵר רַבְּנוּ וְ"ל מָאד, וַיַּחֲזֵק עַל זֶה.

י"ג רמא קצה

יַעֲזֵץ אֹדוֹת קְנִיַת חֶלְקַת אֲדָמָה בְּיַבְנָאֵל, וַיֵּאָחַל וַיִּכְרֹף.

י"ג רמב קצו

יִגְלָה מַעֲלַת זְכוּי הַרְבִּים, וַיִּזְכֹּר הַדְּבֹר שֶׁל מוֹהַרנִ"ת וְ"ל "אֵיךְ? אֵינִי יוֹדֵעַ!" וַיִּגְלָה שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר אֹדוֹת הַפְּצַת הָאֲמוּנָה עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרָסִים.

י"ג רמג קצו

יִגְלָה מַעֲלַת מַדַּת הַתְּמִימוֹת שֶׁל רַבְּנוּ וְ"ל, שֶׁהִיא עֲמָקָה מָאד, וַיַּחֲזֵק לְהַתְּנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה תָּמִיד, וַיַּעֲזֹר עַל חֲמֵשׁ רֶש"י וּמִשְׁנֵיּוֹת וְעֵין יַעֲקֹב.

י"ג רמד קצה

יִגְלָה מַעֲלַת מַדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְשָׁלָא לְהַתְּעַקֵּשׁ עַל שׁוֹם דְּבָר, וַיְכִין כָּף לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, וַיַּעֲזֹר לְסַבֵּל כָּל הַעוֹבֵר עָלָיו.

י"ג רמה קצט

יְדַבֵּר מִתְּפִלָּתוֹ עַל צְרוֹת בַּת הַנְּמֻעָן, וַיִּגְלָה מַעֲלַת הַהוֹפֵךְ אֶת הַיְגוֹן וְאֶנְחָה לְשִׁמְחָה, וּמִהַפּוֹךְ מַדַּת הַדִּין לְמַדַּת הַרַחֲמִים, וַיִּגְלָה מַעֲלַת לְמוֹד וְאֶמִּירַת מִשְׁנֵיּוֹת.

י"ג רמו ר

יְדַבֵּר מִהַמְּגוּרִים בְּיַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב וַעֲתִידָה הַטּוֹב, וַיַּעֲזֹר לְהִיּוֹת אִשָּׁה כְּשֶׁרָה הַעוֹשֶׂה רִצּוֹן בְּעָלָה.

י"ג רמז רא

יַחֲזֵק מָאד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֵף, וַיִּגְלָה מַעֲלַת הַעוֹסֵק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה, וְאֵיךְ זוֹכִים לְשְׁלוֹם-בֵּית.

י"ג רמח רב

יִתְבַּע בְּדִיקַת מְזוּזוֹת, וַיֵּאָחַל וַיִּכְרֹף.

י"ג רמט רב

יִגְלָה שֶׁהַשְּׂמִיחָה הִיא הַצְּלַחַת הָאָדָם אֶפְלוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת, וַיַּעֲזֹר מָאד עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת מִתּוֹף אֲמוּנָה שְׁנִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת כָּל תְּבָה.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

- י"ג רנ**
 יגלה ענין הידיעה והבחירה, שזהו עמק מאד, ויבאר איך זוכים להשיג
 שהידיעה היא בתוך הבחירה, ויחזק להיות שש ושמת שעל-ידי-זה
 מצליח, ואין טוב מן האמונה.
- י"ג רנא**
 יעורר בת ישראל להנשא ולא לחיות בחטא, ויעורר על שבת וכשרות.
- י"ג רנב**
 ימליץ על מגורים בבני-ברק בשביל חנוך הילדים.
- י"ג רנג**
 יחזק על למוד התורה, וישלח להטעות עצמו בזה העולם, ויחזק על
 אמונה פשוטה.
- י"ג רנד**
 ידבר מענין "היכל-הקדש", ויספר אודות שקידתם העצומה של תלמידי
 מוהרנ"ת ז"ל, עד שלא היו נוסעים אליו אלא הוא אליהם, וידבר
 מהתחדשות התורה, ויגלה מעלת כל דבור אליו ותברך.
- י"ג רנה**
 יעורר בדברים נפלאים אודות ברכות בכונה עצומה מתוך יראת שמים,
 ויספר ספור נפלא מבעל השפת אמת' מגור, איך התיחס לברכת
 "שכחו וגבורתו מלא עולם" ביראה עלאה, ויעורר מאד לילך בדרך זו.
- י"ג רנו**
 ידבר מכף שהעולם רחוקים מהשם ותברך, על-ידי חסרון ישוב דעתם,
 ומענין אור ישר ואור חזר, שעל-ידי שידיבר לאחרים אור ישר —
 קפץ האור בחזרה אליו.
- י"ג רנז**
 יוכיח מאד את שעושים ליצנות מספרים חדשים, ובפרט מספרי שו"ת
 והלכה של אברכים, ויבאר שאסור לזלזל בשום ספר, ובכל יום יוצאים
 כמה מיני שטות והבל, ואין פוצה פה ומצפצף, ורק בדברי תורה צריך
 לחפש הסכמות!?
- י"ג רנח**
 ידבר מכף שבכל צרה שלא תבוא על האדם, העקר לברח אליו ותברך,

וְלֹא לְאֲנָשִׁים שְׂאִינָם מְבִינִים אוֹתוֹ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי אֲנָשִׁים רוֹצִים לְשִׁמְעַר רַק טוֹב וְלֹא תְלוּנוֹת.

י"ג רנט רבי
יְפָלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׁתִיקָה, וְלִבְרִיחַ מִדְּבוּרֵי הֶבֶל.

י"ג רס ריג
יִנְרוּ לְהַתְפַּלֵּל מִקֶּדֶם כָּכֵל הָאֶפְשָׁר, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל עַל אֶף אֶחָד בְּזוּהַ, וַיִּרְאֶה כִּי־צַד צְרִיף לְהִרְאוֹת בְּקִרוֹ שֶׁל יְהוּדֵי וַתְּפַלְתּוּ, וַיִּשְׁבַּח מַעֲלַת הַשְּׁתִיקָה, שֶׁעַל־יְדֵי־זוֹ נִצּוּלִין מִרְעוֹת רַבּוֹת.

י"ג רסא ריד
יַחֲזֹק לְקַחַת הַחַיִּים בְּקָלוֹת, וְעֲנִין סִבְלָנוֹת בְּבֵית וְהִנְהִיגָה נִכּוֹנָה עִם הָאִשָּׁה.

י"ג רסב ריטו
יְדַבֵּר מִהַיְחוּד שְׁצוּהַ הָאֲרִיז"ל לְיַחַד עַל עֲנִין הַפֶּעַס, וּמֵהַסְפָּר שֶׁחִבֵּר "אֲרֵךְ אַפִּים", הַמְדַבֵּר בְּמַעֲלַת מַדַּת הַסִּבְלָנוֹת וּגְנוּת הַפֶּעַס, וַיְגַלֶּה אֵיךְ נִתְחַבֵּר וּבְכַמָּה מִהַדּוּרוֹת זָכָה לְהוֹצִיאֹ לְאוֹר.

י"ג רסג ריטז
יֵאָחַל בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְבְרִית, וַיְדַבֵּר מֵהַסְפָּר שֶׁחִבֵּר אוֹדוֹת זֶה, וַיִּבְהִיר שֶׁרַק הַמְבַרֵךְ "בְּרַכַּת־הַמְזוּן" אוֹמֵר אֶת נֶפֶשׁ "הַרְחֵמֵן" בְּקוֹל, וְאֵין לְחַלֵּק אֶת פְּסוּקֵי "הַרְחֵמֵן" בְּתוֹר כְּבוּדִים וְכוּ'.

י"ג רסד ריז
יַעֲוֹרֵר אוֹדוֹת הַדְּבוּר אֵלָיו יְתַבְרַף, וַיְגַלֶּה כְּשֶׁהַדְּבוּר הוּא בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה זֹכִים לְשִׁמְעַר קוֹל ה' מִמֶּשׁ.

י"ג רסה ריז
יְדַבֵּר מִהַגְלוֹי שֶׁל 'אֶחָד הָיָה אֲבֵרָהּ', שֶׁהוּא בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְכֵן בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁלוֹ, וַיַּחֲזֹק עַל זֶה מְאֹד.

י"ג רסו ריח
יְגַלֶּה מַעֲלַת לְמוֹד תְּלִמוּד, שֶׁמְבַטֵּל קְלַפַּת פָּגַם הַבְּרִית, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַכְנִיס הַמַּחַ בְּחִדוּשֵׁי דְאוּרִיתָא, וַיְגַלֶּה מַה נַּעֲשָׂה עַל־יְדֵי־זוֹ, וְעֲלִינוּ לְהַפְיֵן בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה כְּנֶגֶד הַכְּפִירוֹת שֶׁהַכְּנִיסוּ הָעַרְב־רַב, וְרָצוֹן רַבּוֹ וְ"ל הָיָה שֶׁנִּפְרָסַם לְמוֹדוֹ הַטּוֹב.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ג רסז** **ריט**
 וַיְגַלֵּה שְׂאֵסוּר לְאָדָם לְהִלְחִיץ אֶת עַצְמוֹ, רַק לְעַבְד אֶת ה' בְּשִׁלוֹהּ
 וּבְשִׁמְחָה.
- י"ג רסח** **רכ**
 וַיְדַבֵּר מִקִּדְשֵׁי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ וּמִמַּעַלְת הַזֹּכָה לְהַרְגִישׁ הָאֶרֶת הַשַּׁבָּת, וַיְגַלֵּה
 אִיךָ זֹכִים לָזֶה, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַחֲיֹת אֶת עַצְמוֹ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שָׁבוּ.
- י"ג רסט** **רכא**
 וַיְגַלֵּה מַעַלְת לַמּוֹד גָּמְרָא שְׁעָלְיוֹ מִתְלַבֵּשׁ הַבַּעַל-דְּבָר מָאֵד, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין
 אֲמִירַת תְּהִלִּים וּמִמַּעַלְתּוֹ.
- י"ג ער** **רכב**
 וַיְדַבֵּר בְּעֲנִין חֲנוּף לְדִים, שֶׁהַעֲקָר הוּא דְגָמָא אִישִׁית, וַיְסַפֵּר עֲבָדָה מְהֻרָב
 הַקֹּדֶשׁ מִבְּעֻלְז זִי"ע בְּעֲנִין זֶה, כִּי חֲנוּף מִתְחִיל עִם עַצְמוֹ.
- י"ג רעא** **רכג**
 וַיְדַבֵּר בְּעֲנִין תְּפִלַּת הַמְּנַחָה, אִיךָ שְׁצָרִיךָ לְהִזְהַר בָּהּ וּבִזְמָנָהּ.
- י"ג ערב** **רכד**
 יוֹכִיחַ זֹג שְׁנַתְגָּרְשׁוּ וְחַיִּים בְּלִי נְשׂוֹאִין, וְחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׂיִתְקִנּוּ תַכְרָף
 הַדְּבָר הַזֶּה, וַיִּבְעֵץ לָהֶם כִּי צָר לְתַקֵּן עֲבָרָם הַנִּפְשָׁע הַלְזָהּ.
- י"ג רעג** **רכה**
 וַיְדַבֵּר מִעֲנִין לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְעֲנִין הַשְּׂכָחָה דְקָדְשָׁה, וַיַּחֲזֵק עַל
 אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרָךְ.
- י"ג רעד** **רכה**
 וַיַּחֲזֵק לְקַבֵּל אֶת כָּל פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן עַל-פִּי הַתּוֹרָה ר"ג, וְהַתְּפִלָּה עָלֶיהָ,
 וַיְגַלֵּה שְׁעַל-יְדֵי-זֶה אֲפָשָׁר לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַמְּצָבִים הַכִּי קָשִׁים.
- י"ג ערה** **רכה**
 וַיַּחֲזֵק מְנַהֵג הַחֲסִידִים בְּאַחֲזוֹר זְמַן סַעְדָּה שְׁלִישִׁית, וַיְדַבֵּר בְּכָלל שְׂאֵסוּר
 לְהַלְעִיג עַל שׁוּם מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, כִּי הַכָּל לְצַד עֲלָאָה יִמְלֵל.
- י"ג רעו** **רכו**
 וַיְדַבֵּר מִישְׁרִים לְקַבּוּצָה, שְׂיִהְיוּ רְגִילִים בְּכָל יוֹם לְעִין בְּמִכְתָּבִים שְׁב"אֲשָׁר
 בְּנַחֲל", וַיְגַלֵּה מַעַלְת הָעֲנִין מָאֵד, וַיַּעֲוֹרֵר עַל מִדַּת הַשְּׂתִיקָה, שְׂאָז הַכָּל
 יִתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ.

י"ג רעז רכח

יגלה צרתה של מחלת הפרנויה, ואיך סובל הלקוי בה, ויגלה שעל-ידי עצת רבנו ז"ל — שיחה בינו לבין קונו, יכולים לצאת מן המחלה הזאת.

י"ג רעח רכט

יגלה שהעקר בהצלחת הילדים הוא תפלת האבות על בנים, על-פי מעשה משני האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא וכו' זי"ע.

י"ג רעט רל

יבאר שלפני ההתקרבות אל הצדיק אין האדם יודע שהוא נמצא בבוץ, ודיקא אחר-כך מתחיל להרגיש מצבו.

י"ג רפ רלא

יאחל מציאת הזיווג ופרנסה ובדיקת מזויות.

י"ג רפא רלא

יחזק על נקדת השמחה, ויספר ממה שקורה עמו אז, ויחזק על אמונה פשוטה, שעל-ידי-זה יש הפל.

י"ג רפב רלב

יחזק מאד להיות בשמחה, כי היא עקר העצה לכל ענין.

י"ג רפג רלג

יאחל ברפת "מזל טוב" על ארוסי הבת, וידבר ממעלת עצמאות, ויאחל ויברך.

י"ג רפד רלד

ידבר מטוב ה' הנצחי, ומשיחת רבנו ז"ל, שהעברה לא תהא משלכת אותנו, וכונת רבנו ז"ל היתה להחזיר בנו מדת ההתחזקות.

י"ג רפה רלד

יזהיר מפני החלישות הדעת מפאת הירידות והנפילות, ויגלה על-פי הספר "פלא יועץ", שמאמרם ז"ל 'לפום צערא אגרא' סובב על שמחה, ויבאר שיחת רבנו ז"ל על אפיקורסים שבאומן, וידבר מענין פרנסה ובטחון.

י"ג רפו רלו
 יַעֲזֹר בַּת שְׂאִינָה מְסֻגֶּלֶת לְהַפְרֹד מִסֵּנֶר אִמָּה, וַיִּתֵּן לָהּ עֲצוֹת אֵיךְ לְהִנָּצֵל
 מִזֶּה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לְהִנָּשֵׂא.

י"ג רפז רלז
 יִדְבַר מֵאֲשׁוּרֵי בְּנֵיהֶם הַתְּלוּיִים בַּתְּפִלוֹת וּבַתְּקוּנִים שֶׁלָּנוּ כָּאֵן לְמִטָּה,
 וּמֵהַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית, וְעֲנִין מִחֶשֶׁב"ה, שֶׁהִיא חֶשֶׁב מ"ה,
 בְּטוֹל, עֲנוּה, וְסוּד חֲמָשִׁים שְׁעָרֵי בִּינָה, וַיִּגְלֶה עֲנִינָם.

י"ג רפח רלט
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַכּוֹלָל "אוֹר הַגְּנוּז", אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבִּים מְעִין כְּמוֹתָהּ,
 וַיַּעֲזֹר עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, לְשִׂמְחָה וּלְחִזּוּק אֶת אַחֲרִים.

י"ג רפט רמ
 יִשְׁבַּח אֶת תְּפִלַּת הַנְּשִׁים, וַיִּדְבַר מֵהַחֵם הַשׁוֹרֵר בְּעוֹלָם אָז, וַיִּדְבַר מִקְרוֹב
 רְחוּקִים בִּיבְנָאֵל, וַיֵּאחַל וַיְבָרֵךְ.

י"ג רצ רמא
 יִגְלֶה מֵהַ שְׂנַעֲשֶׂה כְּשֶׁמְדַבְּרִים עִם אַחֲרִים מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּדְבַר
 מֵאֲמוּנָה וּמִדַּעַת.

י"ג רצא רמב
 יִתְיַחַס בְּבְרָכוֹת וְאֲחוּלִים לְהַזְמִינָה לְנִשְׁוֹאֵי בַת יִשְׂרָאֵל.

י"ג רצב רמב
 יִגְלֶה מַעֲלַת הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, עַל-יְדֵי הַפְּצַת דַּעְתוֹ בְּעוֹלָם, וְעֲנִין חַג
 הַשְּׁבוּעוֹת, וְשִׂאִיפָתוֹ עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּעֵתִיד, וַיִּבְאֵר שְׂעֲנִין
 הַתְּמִימוֹת הוּא יְסוּד גְּדוֹל בְּקִבְלַת הַתּוֹרָה, וְרַק הַשׁוֹעֲלִים 'שְׂדִין יְהוּדָאִין'
 מִכְּנִיסִים קִלְפַת הַלִּיצְנוֹת.

י"ג רצג רמד
 יִדְבַר מִמִּדַּת הַסְּבָלְנוֹת כְּנֶגֶד כָּל הַמְּשַׁבְּרִים פְּרִי עֲבוּדָתוֹ שֶׁל הַשֵּׁטֶן, וַיִּחַזֵּק
 אוֹדוֹת עֲנִין הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

י"ג רצד רמה
 יִדְבַר מְעִינֵן סְבָלְנוֹת, שֶׁלְּהִגִּיעַ אֵלֶיהָ זֶה עֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד, וְהַעֲקָר לְשִׁמְרָה
 עַל עֲצָמוֹ מִרְגֵזוֹ וְכַעַס, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְפִרְנֶסָה, וְהַכֵּל יֵאָרִיךְ בְּדֶרֶךְ שֶׁל
 פְּרָפְרָאוֹת וְרֵאשֵׁי תְּבוֹת, וַיִּגְלֶה אֲגַב אוֹרְחִיָּה כְּמָה עֲנִינִים יְקָרִים.

תִּכְן הָעֲנִיּוֹנִים

25

י"ג רצה רמו

יִשְׁבַּח הַתְּמִדָּת הַתּוֹרָה, שְׂוֵהוּ הָעֶקֶר, וַיִּחְזַק הַנִּמְעָן עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשָׂה
עִמּוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין בְּרָכָה וְשְׁלוֹם שֶׁהוֹלְכִים יַחַד,
וּכְשֵׁי שְׁלוֹם יֵשׁ גַּם בְּרָכָה.

י"ג רצו רמח

יִחְזַק לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית עִם כָּל אֶחָד, וְלִהְתַּרְחַק
מִדְּבוּרִים בְּטָלִים, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּפֶסֶת כָּל חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בִּנְחַל", אֲשֶׁר
הֵם כְּמִים קָרִים עַל גֶּפֶשׁ עֵיפָה לְכָל הַבַּחֲוִירִים וְהָאֲבָרְכִים.

י"ג רצז רמט

יִזְהִיר שְׁלֵא לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁנָה, וַיִּגְלֶה מֵעֶלְת הַשּׁוּמֵר עַל שְׁנֵתוֹ כְּרֵאוֹי,
שְׁמוֹעִיל מְאֹד לְעִבּוּדַת ה'.

י"ג רחצ רנ

יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הַמְּצֵלֶת מִגִּיהוֹנוֹם עַל-פִּי אִמְרַת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל,
וַיִּדְבֵּר מִשְׁתִּיקָה עַל הַבְּזִיוֹנוֹת בַּבַּיִת, וַיִּגְלֶה מֵעֶלְתָם.

י"ג רצט רנ

יִדְבֵּר מִהַבְּטוּל אֶל הָאֵין סוּף, וְשֶׁהָאֶדָם צְרִיךְ לְצֵאת מִן הַמְּדָמָה, וְלִבּוֹא
אֶל הַשְּׂכָל הַקְּדוּשָׁה.

י"ג ש רנא

יִבָּא מֵעֶלְת וְחֹבֶת בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה מִדְּבָרֵי הַפּוֹסְקִים רֵאשׁוּנִים וְאַחֲרוֹנִים,
וַיַּעֲזֹר לְבָרְכֵן בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה.

י"ג שא רנב

יִדְבֵּר מִהַתּוֹרָה: "אֲזַמְרָה", לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְיִזְכִּיר
הַתְּבַטָּאוֹת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עַל תּוֹרָה זוֹ, וַיִּבָּא שֶׁעֲנִין הַלְמוּד זְכוּת אֵינוֹ
סוֹכֵב עַל הַמְּסִית.

י"ג שב רנד

יֹכִיחַ מְאֹד אֶחָד שְׁלוּמֵד קְבֵלָה וּמְחַעֲסֵק בְּחִקְרֵיּוֹת, וַיִּגְנֶה הַחִקְרֵיּוֹת,
וַיִּגְלֶה אִיךָ לּוֹמְדִים קְבֵלָה, וְאִיךָ אֵין לּוֹמְדִים זֹאת הַחִקְמָה, וַיִּזְהִיר וַיַּעֲזֹר
מְאֹד עַל כָּךְ.

י"ג שג רנו

יִבְיַע שְׁמִחְתּוֹ הָעֲצוּמָה עַל שְׁזָכָה לְהַדְּפִיס שׁוֹב אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל
בְּאוֹתִיוֹת מְאִירוֹת עֵינָיִם.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- י"ג דש** רנו
 ידבר מנחיצות מדת הסבלנות בזה העולם, וממעלת השותק למתקפהו
 ולמבזהו.
- י"ג שה** רנז
 יעורר על התחזקות בלמוד "לקוטי מוהר"ן", "לקוטי תפלות"
 ו"לקוטי הלכות", ויזהיר שלא להלעיג על שום ספר, חס ושלום.
- י"ג שו** רנח
 ידבר ממעלת אמירת תקון חצות, ויעורר ויחזק מאד על זה, וחובת
 האיש כשר להתחזק בזה.
- י"ג שז** רנט
 יתן עצה לבעל שסובל בזיונות מאשתו — שידם וישתק לכול מה
 שמבזה אותו, ויאריך לתאר מעלת השתיקה שהיא כפרת עוונות.
- י"ג שח** רס
 ידבר נוראות נפלאות ממעלת הצדיקים הדבקים בו יתברך בתכלית
 הדבקות, וככל שהצדיק גדול, אין רואים בו כלום, ויספר מעשה מהרב
 הקדוש מזלאטשוב זי"ע, אודות שכל חיי הצדיק הם בשביל הזולת,
 ויביא פרוש הרב הקדוש מצאנז זי"ע על-פי זה, ומזה יבוא לתאר גדלת
 רבנו ז"ל, שכל חיייו היו בשבילנו עד סוף כל הדורות.
- י"ג שט** רסב
 יוכיח מורה צדק אחר שקבל לשון-הרע בלא לשמע את הצד השני,
 ויספר קצת ממה שנאמר ביבנאל באמת במצב בדקי הדת, והדברים
 המזעזעים שקורים שם, והכל בגלל הערב-רב העושים שמות בנשמות
 ישראל.
- י"ג שי** רסד
 ירחיק מן היאוש, אשר כבר הכריז רבנו ז"ל בכרוז גדול, אשר אין שום
 יאוש בעולם, ויאריך לחזק את מי שנהרס לו עולמו, וכל מה שבנה
 ירד לטמיון, וילמדנו איך להתחזק בעת האסון שלו, ויאריך לחזקו
 שיתעקש לבוא אל השם יתברך בתפלה והתבודדות מתוך אמת פנימית,
 שאז יושע בודאי.
- י"ג שיא** רסו
 ידבר כנגד ענין "דחיקת השעה" הן בתורה והן בתפלה, רק קצת ועוד
 קצת.

י"ג שיב רסז

יִגְלֶה וַיִּבְאֵר מַעֲלַת שְׂמַחַת הַמְצֻוֹת, וְלָמָּה זֹכָה הָאָדָם עַל-יְדֵי-זָה, וַיַּעֲתִיק דְּבִיר מֵהַסֵּפֶר הַקָּדוֹשׁ "עֲמוּד הָעֲבוּדָה", וַיִּגְלֶה שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא כְּלִי לְזִכּוֹת לְהַכֵּל, וְגַם לְשִׂמְחָה.

י"ג שיג רסח

זִזְהִיר וַיִּרְחִיק מֵאֵד לְבָרַח מִן הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְלָרַדֵּף אַחַר הַשְּׂמִיחָה הַמְקֻשָּׁרֶת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכֹל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת, וַיִּבְאֵר מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, בְּסוּד: "מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמְדַבֵּר", בְּעִנְיַן לֵאמֹר וְרַחֵל — עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֲלָמָא תַתָּאָה.

י"ג שיד רסט

יִחֲזַק הַרְצוֹן דְּקַדְשָׁה, וְכֹל מָה שֶׁעוֹשֶׂה ה' — לְטוֹבָה עוֹשֶׂה, וַיִּחֲזַק עַל לְמוֹד מְשֻׁנְיוֹת.

י"ג שטו רע

יִחֲזַק אוֹדוֹת הָעֲלִיּוֹת וְהַיְרִידוֹת שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא יִשְׁבֵּר אֶת הָאָדָם, וַיִּרְאֶה כִּי צִד חַיִּים חַיִּים טוֹבִים עַל-יְדֵי סְתִימַת הַחוּשִׁים מִמָּה שֶׁקוֹרָה בְּזָה הָעוֹלָם, וְלָזֶה זֹכִים רַק עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת שֶׁמְלַמֵּד רַבֵּנוּ ז"ל.

י"ג שטז רעא

יִחֲזַק אֶת הַנְּמָעַן עַל שֶׁעוֹדְנוּ בְּתַמְתּוֹ לְעֶסֶק בְּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת עֲצוּמֵי שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וַיִּמְרַחֵק אֶת מִי שֶׁאֵינּוּ בָּא בְּאֵמֶת.

י"ג שיז ערב

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזֹּכָה לְשִׂתְק לְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ, וּבִפְרָטִיּוֹת כְּשֶׁזָּה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וַיְדַבֵּר מִשֵּׁם מ"ה וְאַלְקִים, מִכְּסֻדֵּר וְשֶׁלֹּא כְּסֻדֵּר, וַיַּעֲוֵר מֵאֵד בְּסוּד הַבְּטוּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

י"ג שיח רעג

יִבְאֵר עִנְיַן שֶׁמִּצַּד אַחַד צָרִיף לִילֵף מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, וְאֲשֶׁר זֶה מִתְיַשֵּׁב עִם מָה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאַתֶּם צָרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז וְכוּ', וְעִנְיַן הַתְּשׁוּבָה, וַיִּגְלֶה נוֹרְאוֹת מִעִנְיַן הַמְּשַׁכֵּת מַחֲיִין וַיְחַוֵּדִים קְדוּשִׁים, וְסוּד כְּתוּר וּמְלָכוֹת, וַיִּזְהִיר וַיִּזְכֹּחַ לְבָרַח מִכָּל מִינֵי פוֹלִיטִיקוֹת, שֶׁלְּצַעֲרֵנוּ נִתְעַרְבוּ בְּכֹל מְקוֹם בְּעוֹלָם.

י"ג שיט רעו

יְדַבֵּר מִמְצוֹת "וְשִׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ" בְּשָׁנָה הָרִאשׁוֹנָה, וַיִּבְאֵר סוּד עִנְיַן

תִּכְן הָעֲנִינִים

כְּתוּבָה, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו רֵצוֹן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לַעֲשׂוֹת פְּרוּד בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ,
וַיִּגְלֶה לְנִמְעָן אִיף זֹכִים לְהַצְלִיחַ בְּשָׁלוֹם-בֵּית, וַיִּזְהַרוּ לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ
וְהוֹרִיחַ, וְכָל מָה שִׁיְהִיָּה — לְטוֹבָה.

י"ג שכ רעז

יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת הַקּוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל — לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
וְאוֹמֵר עַל כָּל תּוֹרָה הַתַּפְּלָה מִלְּקוּטֵי-תַפְּלוֹת וְעוֹד תַּפְּלוֹת חֲדָשׁוֹת, אֲשֶׁר־
הַזֹּכֶה לָזֶה.

י"ג שכא רעח

יִחְזַק אֶחָד שֶׁגִּבּוֹ מִמֶּנּוּ הוּן רַב, וּבִמְרֵי יֵאוּשׁוּ מִתְחַרֵּט עַל צַעֲדָיו, וְשׁוֹכֵחַ
אֶת יַד ה' שֶׁבִּדְבָר, וַיִּחְזְקוּ עַל עֵינָיו זֶה, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו יְדִיעָה וּבְחִירָה,
וַיַּעֲתִיק קָטַע מִסֵּפֶר חֲרָדִים.

י"ג שכב רעט

יְרַגִּיעַ אֶת הַנִּמְעָן שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּכַעַס, וַיְבֹאֵל עַל-יְדֵי-זֶה לְכָלֵל
טָעוֹת, וְלַעֲשׂוֹת קָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת בְּתַפְּלָה וְהַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁכָּל הַסִּבָּל
שֶׁל הָאֲנוּשׁוֹת זֶה בְּגַלְלֵי שְׁמוֹצִיאִים אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתּוֹךְ הָעֵינָן
שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד.

י"ג שכג רפ

יֹכִיחַ אֶחָד שְׁעוֹלוֹת לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּזְרְזֵנוּ לְשִׁפּוֹף לְבוֹ
לְהַשִּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיִּלְהַשְׁלִיף שֶׁכָּלוּ הַמַּגִּשָּׁם וְכו', וַיַּעֲתִיק קָטַע נִפְלֵא מִהַסֵּפֶר
הַקְּדוּשׁ "מְנוֹרַת הַמְּאוֹר" אוֹדוֹת מִי שֶׁמְדַמָּה עַל יְסוּרָיו שֶׁבָּאוּ בְּמִקְרָה,
וַיִּחְזַק מְאֹד עַל-פִּי זֶה.

י"ג שכד רפב

יִגְלֶה שֶׁלְּכָל אָדָם בְּעוֹלָם יִשְׁנֵן יְרִידוֹת, וְגַם לְאִישׁ כָּשֶׁר וְצַדִּיק הַהֲכָרַח
שֶׁתְּהִיָּה לוֹ נִפְיָה, וְצַרִּיף לְשִׁמּוֹר עַל פִּיו בְּשַׁעַת יְרִידָה, וּבְפָרֵט אִם יֵשׁ
לוֹ תַלְמִידִים.

י"ג שכה רפג

יִחְזַק אֶת מִי שֶׁפָּגַם, רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, שֶׁלֹּא יִפֹּל לַעֲצָבוֹת, כִּי זֶה עֲצַת
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲלֵא אֲדַרְבָּה, שִׁיְהִיָּה דִּיקָא בְּשִׁמְחָה, וַיְבֹאֵר מְדוּעַ הַסֵּמ"ךְ-
מ"ם שׁוֹנֵא כָּל-כַּף אֶת רַבְּנוֹ ז"ל.

י"ג שכו רפד

יְדַבֵּר מִגְּדֵלֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, וְנִעֲשִׂים דְּבָרִים נִעְלָמִים
בְּעוֹלָם, עַל-כֵּן אֲסוּר לִפְלֵי בְּדַעַתּוֹ, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה.

תִּכְן הָעֲנִינִים

29

- י"ג שכז** רפד
ידבר מִישָׁרִים בְּעֵינָיו לְמוֹד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וְיִזְהִיר לְמִי שְׁאִינוּ רְאוּי וְכוּ',
וְכִיצַד לִוְמָדִים כֵּן קְבֵלָה, וְיִדְבַר מֵעֵינָיו קְדָשֶׁת הַדְּבֹר שְׁמִכְרַח לְזֶה, וְאָסוּר
לְגַשֵּׁם, וְרַק בְּרִתָּת וּבְזִיעַ.
- י"ג שכח** רפו
ידבר מֵעֵינָיו תְּקַשְׁרֵת הַדְּבֹר בֵּין בְּנֵי אָדָם, שְׁכַשְׁאָחַד אִינוּ רוֹצֵה לְשָׁמַע
צַד שְׁנֵי שָׁל זֹלָתוֹ, חָבַל לְהַכְנִס עִמּוֹ בְּנִכּוּחִים.
- י"ג שכט** רפז
יְחַדִּיר אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה, וְעֵינָיו נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, שֶׁהִיא מוֹחֶקֶת אֶת הַקְּלָפָה
שֶׁל פָּגָם הַבְּרִית, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ".
- י"ג של** רפח
ידבר מֵעֵינָיו ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת שֶׁהוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְזוֹכֵה לְפָרְנֶסָה,
וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת 'תְּקוּן הַכְּלָלִי' אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.
- י"ג שלא** רפט
ידבר מֵעֵינָיו בְּדִיקַת מְזוּזָה וְהַדְּלָקַת גְּרוֹת שַׁבַּת-קֶדֶשׁ.
- י"ג שלב** רפט
ידבר מִמְזוּזָה וּמִכְשָׁרוֹת וְיִשְׁמִיעַ אַחֲוָלָיו וּכְשׁוֹרֵת תְּפִלָּתוֹ.
- י"ג שלג** רצ
יִחְזַק לְשִׁתָּק וְלֹא לְהִגִּיב לְכָל הַמְצָרִים, וְיֵאָחַל עַל פְּרִנְסָה בְּכָבוֹד.
- י"ג שלד** רצא
יִזְהִיר מִפְּרוּק הַבַּיִת, וְיַעֲזִיר לְבָנוֹת וְלֹא לְהָרֵס, וְיִתֵּן כַּמָּה עֲצוֹת וְחִזּוּקִים
עַל זֶה.
- י"ג שלה** רצב
יִחְזַק מְאֹד אֶת הָעוֹסְקִים בַּהֲדַפְּסָה, וְיִוְכִיחֵם שְׁלֹא לִפְל בְּדַעְתָּם, וְיִסְפֹּר
מֶה עָבַר עָלָיו בְּכָל הַזְּמַן שֶׁהֲדַפִּיס, וְלֹא הָיָה מִי שִׁיחֲזָקוֹ, אֲלֵא הַהַפְּדָה
— רַק שְׁכַרוּהוּ וּבִטְלוּהוּ.
- י"ג שלו** רצד
יִפְאַר סִפְרֵי הַשִּׁיחוֹת שֶׁהֲדַפִּיס הַנִּמְעָן, אֲשֶׁר הֵם מְחִיִּים נֶפֶשׁ כָּל הַהוֹגָה
בְּהֵן, וְיִגְלֶה כִּי יִשְׁנוּ מִלְּאָךְ עֲזָרְיָאֵל, אֲשֶׁר נִתְלַבֵּשׁ בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק הַמוֹצִיא
אֶת הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לְתוֹךְ הַגִּיהֶנוֹם, וּמְחִזְזִים בְּתִשׁוּבָה, וְעוֹזֵר לוֹ
בְּעִבּוּדָתוֹ, וְיִחְזַק אוֹדוֹת הַפְּצָה.

י"ג שלז **רצו**
 ידבר מענין חדש סיון וקבלת התורה, ויגלה שעקר התשובה הוא
 על-ידי התורה הקדושה.

י"ג שלח **רצז**
 יחזק את העוסק בצרכי הצבור, שהסמ"ך-מ"ם אורב עליו כמו שאורב,
 ויגלה לו מעלתו בזה שעוסק להכניס הרהורי תשובה בכל-כף המון
 אלפים, על-ידי עסק הקונטרסים, ויגלה שעקר כל מעשה בראשית היה
 בשביל התשוקה של הקדוש-ברוך-הוא להשרות שכנתו ביגו.

י"ג שלט **רחצ**
 יגלה שאדם שנצל מאסון, עליו לידע שזה בשביל זכוי הרבים, ועל-כן
 עליו לעסק בזה.

י"ג שמ **רצט**
 יחזק את העוסק בקרוב בני הנעורים להשם יתברך, על-פי דעת רבנו
 ז"ל, ויגלה לו מעלת הזוכה להחדיר אמונה בזולת, ויעורר מאד על כף.

י"ג שמא **ש**
 יאחל ברפת "מזל טוב" להלדת הבן, ויעורר על התחברות עם אנשי
 שלומנו ועל למוד התורה הקדושה.

י"ג שמב **שא**
 ידבר נחומים לבחור צעיר שרוצה לבוא דיקא ללמד אצלו, ויגלה
 שאפשר לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בכל מקום וכו', וינהיגו בסדר
 דרך הלמוד ויחזקו.

י"ג שמג **שב**
 יחזק מאד על למוד התורה הקדושה בהתעוררות נוראה ונפלאה, ויקשר
 זאת לעבודת התפלה וההתבודדות, כי היא בהא תליא, ויעורר מאד על
 הפצה.

י"ג שדמ **שה**
 יחזק את זה שזכה להדפיס את הקונטרסים, וישבח מאד את העבודה,
 ויחזק מאד באמונה פשוטה, ומי שחזק באמונה אינו מתפעל מקלות
 ובוזיים, כמו הנביאים שהיו מתבזים, וכל ענינם היה גלוי אמתת
 מציאותו יתברך, ויגלה לו מה זכה לפעל בהדפסת הספרים הנפלאים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

31

י"ג שמה שז

יגלה מעלת האדם שמתחזק למרות כל הנפילות, וידבר מחיות ודבקות בו יתברך, שמזכך מחו ודעתו, ומשלום-בית ומפרנסת הילדים.

י"ג שמו שח

ידבר מהלבושים של הבריאה, שכל האלקות מסתתרת בה, ועל-ידי הגייעה מתגלה הפנימיות, ועל-ידי הבטול אל השם יתברך יש פח להמשיך אלקות וכו', ויבאר פרוש בפרשת נשא בענין משכן — משכון, סוד הבטול, ויארץ לגלות מעלת השלום-בית וכבוד האשה, שברוחניות ובגשמיות הוא נחוצ מאד.

י"ג שמז שיא

יחזק ענין טבילת מקנה בבקרו של יום, ויעורר למוד משניות וענין תפלות בכונה.

י"ג שמח שיח

יחזק אב ששייב את בנו אליו, ויוציאנו מכל הדפאון ששרוי בו.

י"ג שנט שיב

יזהיר לברח מנגע הבטלה, ויעורר לשקד לדבר הרבה עמו יתברך ולהיות בשמחה.

י"ג שנ שיג

יאחל שמירה לבת ישראל, ויעורר על בדיקת מזוזות וכשרות.

י"ג שנא שיד

יחזק בת ישראל על נקדת השמחה, ויעורר על מציאת הזוג ושמירת שבת-קדש.

י"ג שנב שיד

ירחיק מנשיכת הנחש שהיא עצבות ועצלות, והיסוד בדרכי רבנו ז"ל היא תפלה ובקשה, ויחזק על משניות.

י"ג שנג שטו

יגלה החיוב לדון את עצמו ואת אחרים לכף זכות, וזה תלוי בזה, ויגלה מעלת ותקון שבא על-ידי הפצת הקוונטרסים, ויזרז נשואין מהר ככל האפשר.

י"ג שנד שיז

יחזק אודות הנהגות אשה בעת עבודה, ויעורר על למוד התורה הקדושה.

- י"ג שנה** שיח
 יתן עצה לבת ישראל, שתמצא את זיוגה מן השמים.
- י"ג שנו** שיח
 ידבר מבדיקת מזוזות ותפלין, וזהירות בשמירת שבת-קדש, ויאחל
 יציאה מן החובות.
- י"ג שנו** שיט
 יוכיח את הנכנס בכעס עצום תמיד עם אשתו, ויזהירו ממדה מגנה זו,
 ויגלה עצה איך לזכות לצאת מזה.
- י"ג שנח** שכ
 ידבר מענין בדיקת מזוזות וקיום המצוות שהן למעשה דיקא, ושמירת
 שבת-קדש.
- י"ג שנט** שכא
 יאחל ברכות כתגובה למשלוח נדבה לצדקת הדפסת ספרי רבנו ז"ל.
- י"ג שס** שכא
 יגלה חובת ומעלת המדה של תודה והודאה מתוך מציאת הדברים
 הטובים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא, ויאריך בענין זה לחזק ולעורר
 ולמצא בעצמו נקדות טובות.
- י"ג שסא** שכג
 יגלה מעלת הדפסת והפצת ספרי רבנו ז"ל, ויספר מהדור ספרי רבנו
 ז"ל שזכה להדר באותה עת.
- י"ג שסב** שכד
 יעורר הנמען שחפץ להשקיע בנדל"ן, שעדיף שישקיע בכניית בי"ת
 ויחגי עם חדושין דאורייתא.
- י"ג שסג** שכה
 יחזק נמען, שרופא גזר דינו למיתה, חס ושלום, מחמת מחלה ממארת,
 ויגלה לו שלא כן הוא, והעקר לחשב טוב, ומעלת המחשבה שיש לה
 תקף גדול.
- י"ג שסד** שכה
 יגלה מעלת שמירת הזמן, ושאי אפשר לתפס אותו רק על-ידי הרגל
 הדבור אליו יתברך בכל עת, והכל בתמימות, ויעורר לגרס הרבה פרקי
 משניות.

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת

דרזר בן הלן
לירן בן הלן

ובני משפחתם, הצלחה בכל
עסקיהם, בריאות איתנה,
אושר, נחת ושמחה
בפרט לנופר בת אביבה
זיווג הגון ללירן בן הלן
זרע בר קיימא ל
דרזר ונופר מלכין

יהי רצון מלפניך ה'. שהספר הקדוש הזה יהיה

לזכותו של אסף בן אלה ולזכותו של
ר' אליעזר שלמה בן מלכה.

עם כל התלויים בהם בכוח רבי נחמן בן פייגא
עם כל הצדיקים האמיתיים שזכני עפר, זכותם
תגן עלינו ועל כל עמו ישראל.

שמלאך רפאל יעמוד תמיד על ימינו להיות לו
רופא נאמן בקביעות אצלך יתברך, כי תהילתנו
אתה והעלה רפואה לכל חולי עמו ישראל.
כי מעולם הוא שמך.

ויזכה לרצון משורש הרצון, ממך יתברך לזווג
הגון משורש נשמתו, כמה שיותר מהר עם
מלאך הברית, מלאך הרפואה, אליהו הנביא
זכור לטוב. שיזכה להשלים מה שצריך בזה
העולם, אריכות ימים ושנים טובות בשלמות.
שכולם ירוז ממנו נחת וישא חן ושכל טוב בעיני
כל רואיו, ובפרט בעיני אימו, שובע שמחות את
פניך נעימות בימיך נצח. אמן ואמן.

הספר הקדוש והנורא הזה הודפס
לעילוי נשמתם של

רבנו הקדוש "רבי נחמן" בן פייגא זי"ע

רבי אליעזר שלמה בן מלכה מוהרא"ש הקדוש
ולהצלחת

מורנו ורבנו עט"ר הרב יצחק שמואל אהרן בן רעכיל
ולזכות

אישתי היקרה מרת אורית בת בטי ביאה
לזכות ילדי ינון ו אליה

הרב אברהם בן רבקה שושן

הרבנית זרד בת רחל וכל יוצאי חלציהם

הרב בנימין בן אסתר מנו

הרבנית חגית בת רבקה וכל יוצאי חלציהם

הרב ניסים בן אסתר בוגנים

והרבנית חנה חיה בת מרים וכל יוצאי חלציהם

הרב יחזקאל ששון

הרבנית יפה בת גוליה

לזכות כל הרבנים שעוסקים במסירות נפש אדירה למען הצלחת

"היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

ולזכות כל תלמידי "היכל הקודש" בית הכנסת הגדול הרצלית

להצלחת הרב נפתלי הירץ ואישתו החשובה וכל יוצאי חלציהם

הרב ישראל דוד באך ואישתו וכל יוצאי חלציהם

לרפואת הרב מאיר בן עדה שלמה

ולהבדיל לעילוי נשמת הרבנית אסתר בת אסתריה שלמה

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

הספר הקדוש הזה יהיה לזכות

אברהם אליהו בן אסתר

וזוגתו שרה הענטשא בת חנה לאה

ובניהם

ישראל

יוסף

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת

חנה בת שרה

ואסרף בן שושנה

וכל יוצאי חלציהם

הדפסת הספר הקדוש הזה תהיה לזכות

הצדיק מוהרא"ש זכותו תגן עלינו

לעילוי נשמת

מור אבי בנימין בן אסתר

נעומי בת נסריה

לרפואה שלמה של רחל בת נעומי

(בעיקר לכתמי העור ולכאב בכפות הרגליים)

ולרפואת רפאל בן מזל בחוליות L5

(פגיעה עיצבית משני צדדים) L1, L2 ו L4

ולרפואה שלמה של כל בני ביתם

להצלחה בכל מעשי ידהם ובזכות הצדיק

שיהיה לנו בית משלנו בשימחה בריאות

ושלום

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות

עזרא בן נעימה נעומי

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משפחת רבינו

שלמה בן פאני

רית בת לבנה

נחמן נתן בן רית

מאיר בן רית

שמעון בן רית

שיזכו לעשות נחת רוח אמיתי לבוא עולם

בזה ובבאושיזכו לשמש את הצדיק

מוהרא"ש הקדוש כל ימיהם

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הפללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
ריבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתורה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי שהוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך:
ב אמרת יהוה אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל הפציי-
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף-
נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ה יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
ז אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל אמוט: ט לבן א שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
נצח:

תקון הכללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פָשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמֵי בְּשֹׁאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ
 לְשֹׁדֵי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעֵי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלַט תְּסוּבְּבֵנִי סָלָה: ח אֲשֶׁכִּילֶךָ | וְאוֹרֶךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כָּסוּס כְּפָרֶד אִין הַבַּיִן בְּמַתְנֵי־וֹרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֹסֵד יְסוּבְּבֵנוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעִחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחַלְיוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבֵר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקוּן הַכִּלְלִי

יִקְבֹּץ אָוֶן לּוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִּי: ט דְּבַר־בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יֹסִיף לָקוּם: י גַּם־אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
עָקַב: יא וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְחַקִּימָנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יָרִיעַ אִיבִי
עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וּתְשִׁיבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַח מְשֻׁכֵּל לְבָנֵי־קָרַח: ב כְּאִל תַּעְרַג
עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּין נַפְשֵׁי תַעְרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיִתְהַלֵּךְ דְּמַעַתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֹּר | בְּסֶף
אֲדָדִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ו מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמֵּי עָלַי הוֹחֲלִי
לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעַר: ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
ט יוֹמָם | יֵצֵוֶה יְהוָה | חֲסִדֹּו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

תקון הכללי

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח |
בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נִפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְיַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
שָׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמָמִי תִשְׁנֹבְנִי: ג הַצִּילֵנִי
מִפְּעֻלֵי אֹזֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יַגְרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חַטָּאתַי יְהוּה: ה בְּלִי־עֹז יִרְצוּן וַיִּכּוֹנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאֲתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה לְפָקֹד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
כָּל־בְּגָדֵי אֹזֶן סָלָה: ז יָשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִפְּיֵעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי: יא אֱלֹהֵי חֶסֶדֵי יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּתְּהַרְגֵם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעַמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חַטָּאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינָמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַכִּלְלִי

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְגֵּן לְבִקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזִי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשְׁגָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֶי:

עז א לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֶי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוּג מֵאַנָּה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
שְׁמֹרֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֹצַח
חֲסֵדוֹ נֹמֵר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הַשְּׂכַח חַנוּת אֵל
אִם-קִפְצִן בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חַלּוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מַעֲלִילֵי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקֶּדֶם פְּלֹאֲךָ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדוּשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
עֲזָךְ: טז גִּאֲלֹת בְּזָרוּעַ עַמְּךָ בְּנֵי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחֲלִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(*) באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכללי

תְּהִמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצִצְיָהּ יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָהּ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתָרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם דִּרְכָהּ
וְשָׁבִילָהּ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיהָ לֹא נָדְעוּ:
כא נְחִית כְּצֹאן עֲמָהּ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר: ב בְּטָרָם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲוִיל אָרֶץ וְתִבֵּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד־דָּכָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אָלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיהָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָהּ: ה זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקָר
כְּחֲצִיר יַחְלָף: ו בְּבִקָר יֶצִיץ וְחֲלָף לְעָרֵב יְמוּלִל
וַיִּבֶשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאַפָּהּ וּבַחֲמָתָהּ נִבְהַלְנוּ:
ח שָׁתָה עֹנִיתִינוּ לְנִגְדָהּ עֲלָמְנוּ לְמֹאֹר פָּנֶיהָ: ט כִּי
כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתָהּ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָ:
י יָמֵי־שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֶת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי־גֹז חִישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי־יֹדַע עִז אֶפְהָ וּכְיִרְאָתָהּ עִבְרָתָהּ: יב לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוֹבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבָרֶיהָ: יד שְׁבַעֵנוּ בְּבִקָר
חֲסִדָהּ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ
כִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאָה אֵל־
עֲבָרֶיהָ כְּעֹלָהּ וְהִדְרָהּ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נָעַם

תקוץ הכללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לוֹתֵינוּ: ב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב א
מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּבְקִשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפֶּתִיחוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחֵירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֵתֵן אֶת-אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהֵיוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְּהַלְּחָם שָׁבֵר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעַבְדֵי נִמְכָר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵד רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עַתָּה
בְּאֲדָבָרוֹ אָמַרְתָּ יְהוָה צָרְפָתָהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל-קַנְיָנוֹ: כב לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקון הפללי

וּזְקַנְיוּ יַחֲכֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרַיִם: כה הִפִּיךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַכֵּל בְּעַבְדֵי-יוֹ:
כו שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּד
בָּם דְּבַרֵי אֱתוּתֵי וּמִפְתִּיּוֹם בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפִּיךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שְׂרִיץ אֲרָצָם
צִפְרֹדַעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִיּוֹם בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִישׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנַתָּם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשֶׁבֶטִיּוֹ פּוֹשֵׁל:
לח שְׁמַח מִצְרַיִם בַּעֲצָתָם כִּי-נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ וְאִישׁ לְהָאִיר לְיָלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלַחֵם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עוֹר
וַיִּזְוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נְהַר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גּוֹזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוץ הכללי

קלז * על-נהרות | בכל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו: